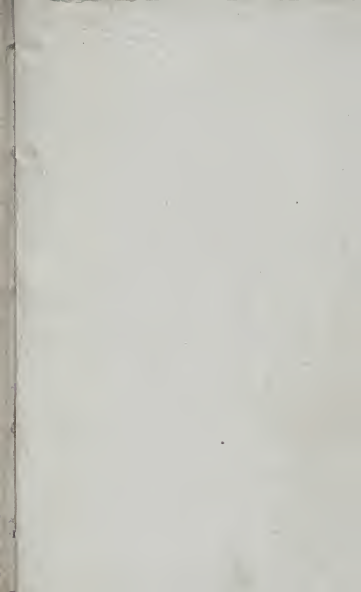

J. 220
Las.

72

222

Las

(II) af Rect. Joni Þorsellssyni (Þorrelsen)
+ .i. Þorh. 5 Mai 1759.
af. Hist. Litter. Nr. 212. a. Hitt. Litter. II, 597.

X BIBLIU

Riarne/

Pað Er
Stutt Biehallo
Allar

Heilagrar Ritningar/

3 noðrum Saman Spurningum yfer
Stierhverfa heðar Bock/ Eptir Capitu-
tula Tölu/ med Ritinu Andscare
þar til.

Fyrst Samantekesi i Þösk

AB

Doct. IOHANN LASSENIO

Forðum migg Dæðræðum Theologo og
Professore i Kaupmannahöfn/

En syðast Biskrifadur ær Islendsku

Eptir Danskre Utlegging/ Samt þeirre
Islendsku Bibliu Sæl. Gerra

Þorlafs Skulasonar.

Engmæsum og Einföldum / so og
þeim er eðle magna að faupa alla Bibliu
una til Christelegs Seodleiks og
Sæluþjálflegrar Heutunar.

Þrökt ær Noolum i Nialstadal/

AB Marieine Arnorðsone
ANNO M. DCC. XLIV.

Lundolichasafn

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

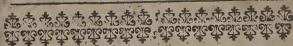
Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Handwritten text line.

Christelege Leseare.

Innsigted z Siarfathafed þarf þessi vid/ ad Efti Batns Dro-
pe se læstefi falla þar i / eins
igted þarf z þesse Book/ hvad
hestar Ihtak mhrærer þessi vid / ad eg
seule halloa hestefi fram med Nrose noek-
ru/ þvi þad sm er Mæleþændur Smal-
afia/ Siarfhyrdsla Gudræknesthar / Efti
Dforgeingelegt Sæde/ fyrer hvert vier
verdum Endur Bornez/ Ein Skinsam-
leg Nrein Mioolk/ fyrer hveria hin Nro-
fæddu Bornefi proæst / og Efti Fastur
Matur sem giser þa Stykva/ hver-
ter ed eru Nnges Mæfi og Fedur i Chri-
sto/ Sa Gleite fulle Brusiur / sem aldre-
ge verdur uppaufest / hin Krøptugasta
Læfning / sem giser þa veiklu Neilbrig-
da / Eg meina / Neilög Ritning / þad
Lifanda og Krøptuga Guds Ord / getur
noglega Recommenderad sig samst þessi

eins og stæðvers Eðlu / Er vill taka
 til þess með Bæn og Akallan/gefa Rum
 Guds Ríngre/ Lesa þad með Gudræke-
 legum Afhugo og Gæftekætt/ og so sem
 Maria yfervega öll þau Vörð / sem eru
 þar i Jhesu salti.

Hér af finnst nú i þessare Bók-Eitt
 Agtætt Jæthald allra þíra Canonisku
 Bóka þeirrar Næilögu Ritningar/sem
 er samsett og skrifuð eftir Jætblæstre
 Næilags Anda / so ad þesse Bók og
 BZBZB·KZAKN·E/mæfæra þm
 D·utsegianlega mikla Næfsemd/er ecke
 þafa Ræd til ad kaupa alla Bibliuna /
 so z vera þeim Ein agiæf Handledslaf-
 er yðka Theologisk Græde / ellegar eru
 nu þegar komner i Keðemahlegt Gm-
 bætte/med þvi/ ad bæde Margt og mi-
 filoverdt finst hér vera utlagt med sam-
 Dröum ad sönu/ek þo vel Grundvællude-
 um og skrum / Ecke til nokkrar listell-
 rar Bpplissingar og Skilmings a Næi-
 lagre Skript allemal heildur og a Guds
 Rættu Historiu / Eða Keðmanguri f.

B. s. fr. Og er prindt alt med Smar-
um Styl og pænn Merkur ( ) ad-
greint fra Ordum Gualfrar Bibliofa-
ar/hver ed finkast i pænnare Book allvnde-
ast / z hid Nævnlegasta / sem þvi hef-
ur orðed vidt med / teket og sett epter
Btlegging Bstupsens Gælt: Nr.
Þorlaks Skula Sonar / so sem seger i
sinn' sum Title Bookariskar.

2. Mafn þess Sæla Doct. Joh. Easo
senit/hver ed fyrstur hefur samant eked
þetta A grip; Neil Ritningar i Spurnu
ingum og Andsvorum / er nu þegar
bided so fuhugt af ødrum hafs Ritum/
temeru gengast ut um þetta Land / ad
ekk giøstest þorf ad greina hier nockur
ramar um hafi / þo ma þessa geta ad
eins/ad so sem hafs Støduglynde i þvi
ad vidurkenna Sæleika Guds Orða/ og
þad sasnvel i þinum allra stærstu Nætt
um / hafs Yferdrepsskaparlausu Guds
bræðsla / hafs Gудleg Bandlering i
þvi ad Strassa Illt Framferde an
Mangreinar Alts/ hafs E tora Dre

læte vid Fantæfa og Naudstadda/ hafi
 Eardomur Bit z Kostgiæfne bæde til ad
 kelia/ so sem Guds Ords Dienare i skulu
 Sofnude/ i St. Peturs Kirkiu z Sofni/
 og so sem Lærefader i Næ. Skolanum
 i Raupmanna Hofn / sem og ad strifa
 margar Goodar Bætur/ hefur afrekad
 honum Gifi Ddaudlegast Reidur. So
 hefur og Einkanlega þesse hafi Book
 BZBZB. KZARKK vered medtek-
 en med Mikelle Aftud / Gefe alleina i
 Þyska Lande / heildur og fier i lage i
 DANMARK og lifka yðkadur med
 engu mife Mofsend/ hoad ed nooglega
 safast af þoi/ ad Booken hefur vered so
 Margfines Prentud.

GA DRDTEfi DRDTEfi/ hver
 ed baud EZDGENu ad framflagna af
 MZKKKEnu / uppveke Gifi og fier
 hoern Bor fyrer sin ARDA/ so ad off-
 laange i þa Skynsamlegu og Dreinu
 Miotk sem off verdur frambedek i þese
 þu Bibliu Agripe/ og ad vier proounst
 þar vidur/ hafi Opne vor Augu fyrer
 þetta

þetta sitt Orð / sem æ ad vera Sampe
 Gooða vorra / og Gitt Lioos a vorum
 Begum / so ad vier sicut þá furðanlegu
 Nlute i háns Lögmales / og ásamt frier
 þad / sem er Sætara hveriu Nunna
 ge / Smackad hverfu Drottin hafi er
 Lufur. Nafi lóte þær Nootaner sem
 hier ma Lesa / vera Eina Raust / sem
 briote Cedrus Bidei : (þad er þá / sem
 þykast vera miklet og vel ad sier i sijn
 Christendome / efi eriu þad þo eke) Gitt
 Lög. Eggjad Svord / sem þreinge sier i
 gegnum allt þar til / þad i sundur skilur
 Sælena og Andan / og Merg og Bein /
 Gitt Namar sem i Sundurmole Klett
 na / og briote þau Norðu Stein Stort
 un / þær Evangelisku Lofaner z Avarp
 aner / sm her finast / virdest hafi ad blessa /
 so sem Gitt. Næðarsamlegt Regn /
 hvert ed vokvar og Endurlifgar hit
 þurra Land og svalar þrskum Sæla
 um : Eins og hafi / sem er sialfur Sati
 leifurin / hefur sialfur lesad þri / ad
 þad Orðed sem framgeingur af háns
 Nafne

Muse / skule eke koma toomt aftur til
 hafs / heldur skule það gista hvað hæn
 um Belþœknast / og það skule vel gagn
 af hœnum / til hvers hafi sende það /
 So laute hafi Einn og Sierhvern / sem
 les þessa Bók / vidurkæfa og seigla
 Einn lifande Tru og Kynslu / Drott
 en / **ES AD VITE ED OMNIA
 NOSTRE ECEA MZIN NOST
 OMN BEXED / PA NOSTRE
 ES FAXES I MZINCE
 EYMD.**

Hoolum i Hiallfadal
 Pañ.ii. Marit 1744+

Ludvig Harboe,

Genesle

GENESIS

ÆÐUR

Gu Fyrsta Boof Mosis.

1. Af hvaða Boof þatium vser lært / að þetta
Guds Billa / hafið Dæsemdarþulla Dætt og
Velgærninga?

Af Bibliusie.

2. Hvað er Biblian?

Nun er Guds Neilaga Dætt / sem off
er Dpenberað / uppteknað og skrifað i
þvi Gamla og Nya Testamente.

3. Gætt þessur skrifnað þana saman?

Þess Neilögu Guds Mætt / knuber
þat til af Neilögum Anda. (2)

4. Gættisg er Bibliusie skipt i sundur?

3 Bætur þess Gamla og Nya Testa
mentis.

5. Gættisg skiptast Bætur gamla Testa
mentisins?

A

3

3. Sagmæled og Spæmæfena.

8. En þressu er þeim Canonisku Bókum þina
Gamla Testamentis aðars fundarskrift?

3 Þær Historisku/edur Sagna. Bál
urnar/ Eardooms. Bálur/ og Spæmæfna
Bálurnar.

9. Hverjar eru þær Historisku edur Sagna
Bálurnar?

Þær eru þessar: Þín Bálur Mo
sés/ Josua Bók/ Demara Bókinn og
Ruths Bók / Evar Bálur Sam el
is/ Evar Kongafna Bálur / og Evar
Chronicu Bálur / Esdra / Nehemia
og Esters Bók.

8. Hverjar eru Eardooms Bálurnar?

Þóbs Bók/ Davids Psalmar/ Sa
lomonis Orðskridar / Predikars Salo
monis og Lofvædd.

9. Hverjar eru Spæmæfna Bálurnar?

Þjóttar enu Stóorn / og Tolf þær
Minn Prophefar.

10. Vm það bændlar Gamla Testamentes?

Þín all þad sem þefur stíed i Gu
ðs Kyrtin og Eðfínde / fra þess
Bók.

5. 4. 2. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839

11. Give brief sketch of Samarkand.

Had befut Moses giatt a squum
Jim Bodum.

12. Gespräch über das System der Morale

GENESIS 1. udg. SKD 1722
 Deten / pad er / vilge Bol / sem grem
 er fra Dyrerne. Betædteffar og alle
 de Nuta / Skopun Jura / og horeffu
 den hafa først ordet.

1. Abresu marga Datta ee jeteri Not Alpa

3. Erici : Nifi 1. Er umi Eskopun
 Trumfins / allt frasti ad Eynda. Glop-
 enu. 2. Fra Eynda. Glopenu frasti til
 þess ad Abraham var a Dögum. 3.
 Fra Abraham til þess ad Joseph dege.

14. A process wherein a drum or disc

5 tons. 100 lbs. **price paid**

791. 2 Toelmeur basand / Primi Nund.
rudani Atta og Serfage Arum.

1. Căpitan

10. 11. 1940 in der ersten Kasse. 2. 11. 1940

* Koffen Bud. (Sa. Dig. Fine
A 2 Gud/

212

End/

Guds / Fader / Sonur / og Heilagur Ande.) (b)

2. Af hverju hefur þú skapad þú?

Af Eingu / utaf med sjns Orðo Krapfel (c) þá þú sagde: Verde.

3. Af hverju misgum Dögum skapade Gud Geimna?

A Sex Dögum.

4. Svad skapade Gud og gjorde a siðhvortum Deige ut af þyrir sig?

A þtuum Þyrsta Dege skapade þú (Nimenesi / og þad mikla Eyde og Toom / ut hverju ad Jordefi var sðdafi gjord / eifig) Eiofsed / et þú adskilde fra Myrkrenu / og kallade þú Eiofsed Dag / efi Myrkred Nooft. v. 1. 2. 4. 5.

A Þdrum Degenum skapade þú Firmamented, ellegar þá utþöndu Þesting Nimensins / og skilde Bostnesi hver fra þdrum / v. 6. 7.

A þeim Þridia Dege adskilde þú Bafned fra því þurra (væð hvert þad þad de adur þloted) og kallade þad þur lended

(b) psal. 33. v. 5. (c) Job. 1. v. 1. 2. 3. Gebr. 11. v. 3.

lended Jörd / og Samansafnan Vatn
 öfla kallade hann Sioo. Af Jörduna
 skapade hann eifrig / Gras / Trær og
 allskonar, Tre / v. 9. 10. v. f. fr.

A þeim Fiorda Dege skapade Gud
 Scol / Tungl og Sliarnat. v. 16.

A hinum Fimta Dege skapade hann
 Duglana i Loptenu og Fiskana i Sioen-
 um / v. 20. 21.

A hinum Siötta Dege Allskonar
 Skridfotkendi og Dyr a Jördun / eptir
 þeirra Tegund / og Mætti (syðast þeir
 ra alla) v. 24. 26.

5. 4. v. 27. skapade Gud alla Glute?

Þarðla vel / Þotad Gud sem allt það
 sem hann hafde gíort / og síu / Allir Plut
 er voru þarðla Gooder / v. 31.

II. Cap.

1. 4. v. 1. skapade Gud a hinum Stunda Dege
 Hann heilbest af öllum sönnum Bess
 um (það er: hann hætta að skapa) Bess
 ade þann sama Dag / og Helgade hann
 v. 2. 3.

2. 4. v. 4. skapade hann fyrsta Manninn?

Adam.

3. Af hvortu skapade Gud Adam?

Gud Drottinn gjorde Mafieft (hæð
re þann Eftama) af Jarden. Ege / Og
bleio einum lifande Anda (ættneleqa
Mulefti sem hann skapade af eingu) / 3. haffs
Mifer / Og fo vord Madureft ad lifa
ande Saalu / v. 7.

4. Svaba Egtar Kvinnu gaf Gud Adam?

Eou.

5. Svab gteft Bude eft þess

Gud Drottinn sagde / þad er eole
gott / ad Madureft fle eia / Eg vil giera
þanum eina Medhialp / þa sem vera
ma hla þanum / v. 18.

6. Eftir þessu / og eft hvortu skapade Gud

Mafieft?

Hann skapade bæde Mann og Kvinnu
epler flæ Mond og Eftingu (J. Riefti
late og Gellagiefta Gæleikans / Eph. 4. v. 24)
ad þaug stollu floorna yfer Bist
um Siarfarens / yfer Buglum Eopfe
Ans / og yfer Genadenum / og yfer all
re Jorden / og allum Skridfotlend
um Jarden / Og hann bleffade þaug og
sagde við þaug / Aukest og margfallde

þad er eole gott / ad þad er eole gott / ad þad er eole gott

est og uppfylled Jorden / etc. G. 1.

v. 26. 27.

27. Á þessu hepari Gud Dröfist Þou

Gud, hef fastast Svefnfalla á

þeim / og haf sofnade / Þa tók haf rit

af hafi. Rif. Beinum / og borgde þou

apstur med Hólde / Áf hveriu Ríse

uppbbyggde eina Krístu / og leiddi hana

tíl Wíafíns / hver ed sagde / Þetta er

Bein af manni Beine / og Hóld af manni

Hólde / v. 21. 22.

28. Med þvada Orðum Jafsette Gud þá Gími

arlegu Gíonabando Stíett?

(Med þessum:) Þá spretst af Wíad

utífl ofergíefa Þouur síð og Wíodur í

na / og hállda hef víð sína Eígefi Ró

nn / og þau (Tou) stulu vera Gíll

Hólde / v. 24. (d)

29. Gíett hef Gud þau hafa efl ad nema stó

Dustad?

Tíl eíne Áldengards í Eden / ad

þau stóllu rífta haf og varduella / v.

8. 15.

30. Gíett / og af þessum hepari þú Wíad

þú

4. blótt

(d) Marc. 19. v. 3. Marc. 10. v. 6. 7.

2. 3. v. 28. 1. Cor. 6. v. 16.

blotet-licet xxi:en?

Gud teidde allskonar Dgr til Mafins / so hann soe hvad hann vilde nefna þau / Og Madurinn gaf allskonar Fienade / og Fuglum Himnensins / og öllum Dörum a Mörkese / hveriu sitt Nafn / v. 19. 20.

11. Hvad gaf Gud Adam og Evi til þeden? |

Allrahanda grænar Bræter / Cap. 1. v. 30. Og allrahanda mægtarsoni Eri gaf hann þeim að þaug skyldu eta af. v. 16.

12. En ær hveriu mættu þaug eða etast

Af Skilnings Trænu Gæds og Jals. v. 17.

13. Gæða Straff var þeim buð en þaug ætu en þvi?

A hverium Dege (sagde Drottinn við Mafinn) sem þu etur af því / skaltu Dæða deyja. v. 17.

14. Gæða Færnað þædde Adam og Evi ædur en þaug Syndgudust?

Þaug voru bæði Mafinn / Adam og hanns Eigin Kona / og þaug skömdust þær eða. v. 25.

III. Cap.

1. Gellu þaug þoo og Skígan & Rottina?
 Gíngvanvegin / Þriad Lífslífi
 Naggormenum (hvær þaþ þaþde íntefed)
 Leidde þaug Afvega.

2. Gverfu þoor Dísullífi að þvi / og hvada
 Orð og Ræðu Bræfadr. þaþ þar til?

Naggormurífi sagde við Kvífi,
 una (e) & Gíngan Mæta munu þið
 Þanda dentu (f) Ef Gud veit að a
 hværum Dege sem þið Efed þar af /
 þa munu þekar Augu Dpnast / og þið
 munud verða lfta sem Guð / og vífa
 Skín Guds og Jls. v. 4. e.

3. Gvæn hendte þau epter það þau þgri
 ef Efed að þvi Forboðna Tric?

Þa upplufust beggia þeirra Augu
 og þau formerktu að þau voru Mafífi /
 & þau festu saman Síftu. Þidar Blod /
 og giærdi þier af Lauf. Kvílla. v. 7.

4. Gverr þoor Adam og Eva epter
 þetta Greggelga Syndahall?

Adam og hans Kvístru foölu síg fyrir
 er Auglite Guds Drottins / á milli
 Tríafa í Aldingardenum. v. 8.

5. Gverr leitade þeirra / og þaþ þaug þar?

A 5

Gud

(e) 3. Cor. 12. v. 3. (f) Job. 8. v. 4.

Gud Drottin kallade en Adam/ og
 Sade vid haf: Hvar erlus? v. 9.

6. Exortum hinc de Adam um bello
Act. 5. 4.

© 1914 by the American Book Co.

7. En hvertum tiende det angr...

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၁ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်

8. Sverrigs straffade Guds Oblagene. År 1792.

Þessi / ad hafi skyllde neyta síns
Brauds i Sveita síns Andlites / og
hvad mennta var / ad Jordin skyllde vera
Soloud fyrir hatts Skuld / og hun
skyllde bera þonum Birna og Þíla /
Nafi skyllde og Deyta / og verda svad Ryl
Lamanum vobastur / apstur ad þeirre
Jord / sem hñ var tefin af .v. 17. 18. 19.

9. En hvide straff ligger Gud i min!

Nu an alle ad ha fa mislar Gindur/
 hegar hún orðe Sliett. D og fada sin
 Børn (med Soort) hegar Bille mte en
 vera hegar Raste Bnderglefina/ og ha
 flude vera hegar Nerra, o. 10. (g)

No. 67919 Staff Sergeant GUD HENRY J. LUND

Kassengasse / am größten Dorfplatz

Gatana

STU 0001 1028 000 1 647612 447100 100 200

[illegible]

Col. 14. v. 34. 88 2. Ctm. 2. v. 12.

Nafi sagde / Hafi skulde vera Bote
vundur meðal allra Kvifenda / og meðal
allra Dyr a Jorðu / Nafi skulde gæta
gæta skilna Ríðe / og eta Mættu Jorðar
alla sína Lífis Tíð. v. 14.

21. Gvaden þringu þau Adam og Eva

SATNAD ?

Sud Kottis gjorde beim Kyrlla
af Skine/og Fældede hau beim. v. 21.

14. Voru bau so breiweges i Albenge
saum Eden 2

Mey: Gud set rekka þau í burtu
 Aldengardenum / so að þau (Dyrkuru
 og) etuðu Særdina / v. 23, 24.

23. Wenn ich dich nicht kenne, so

ingard/so at þú og Vígur til 2.20

Wie ist die erste Art der Darstellung?

Cherubim (had in England) of
 the Naked Sveipande Sverd (last
 from Elbo, Røge) v. 24.

Med beertu moote upprefts

(1) **Итого статей статьи 5**

ВЕРНИ НАС !

Med Lofun og Tørreheite til Xrist
 ufar. Gæde / sem skilde sundur merka
 Næggormstne Nafud / v. 15. (bnd ee

... ..

viður mætti Ríste og Magt Satans þ. 11
 Sam. 2. 6. 15. Gebr. 2. v. 14. 1. Joh.
 3. v. 8.)

15. Erad a að skilið þyfir þetta. Rósti
 nár. Sede?

Jesus Christus (Guba Fingereð Son
 ur / Sam. 1. Tynans Uppvæling þarðest a
 rírne Rósti / Gal. 4. v. 4. rættilega en
 Sam. 1. Marta / Luc. 2. v. 2.)

IV. Capa

1. Erada rænn gæpu þau Adam og
 Eva sonum þyrstu Sonum?

Cain og Abel / * v. 1. 2.

2. Vio þvæð hændu þeir sig / og hvæð
 sístuð þeir?

Cain gjörðest Bonde (eður Afur Rísta
 Madur) og Abel Fjárbýrder / v. 2.

3. Gærtu Offræðu þeir bændur Guðe?

Cain Offræðe Drottne af Væxtum Jardar / v. 3. Og Abel bar
 eittig fram af Græsburde sístar Niardar
 og

* Syrer Christ fæding 399. ** Eptir
 Skapun Geimsins 60. Ar. Syrer Christ fædi
 ing 3911.

Dg þanna geise / v. 4.

4. Þyrftu þeir bader Gud að þínu
lænu og greinu Gæði?

Nei / Abel Þyrftaðe Gud og Neid-
rade af Gæði Þu (h) en Cain ein-
unges af Næfne.

5. Gæfðu aðleit þa Gud beggja þeirra
Öffur?

Þóttu leit Næðarsamlega til
Abel og hans Þornar (hú let eptir þyt sem
Læflegast þýkter Eld þalla að Gæmne nýr og
uppbrenna þana / Þins og a Þögum Næð /
k. Kong: v. 18, v. 35) En til Cain og
hans Þornar leit þa eðle Næðarsam-
lega / v. 5.

6. Gæmnið varð Cain við þetta?

Þa varð Afarreidur / so að hans
Þferbragd Afmindadest / v. 5. Og þa
þeir voru til samans að Afrenum / reis
Cain upp í mæti sínum Þroodur Abel/
og sloð þa í Hel / v. 8. (i)

7. Gæð Cain við þriðja Næðarþæpe sem þa
þaðe þræmed þegar Gud spurde þa
að Þroodur sínum?

Nei /

(h) 1. Mose. 4. v. 44 (i) Mark. 13. v. 35.

1. Job. 3. v. 12.

19. N. 9 / Neddur sagde hafi: A eg ad
datta Broodur min? v. 10.

8. A hvern sattu Straffu de Drottin
hafi fyrir þetta Broodur Mord?

Nafi sagde vid hafi / Róddin þína
Broodurs Bloode Necopar til man af
Jorduste (um Gættu:) Solvotur stertu
nu a Jorduste/sem upplaxt sattu Mord
og toof þína Broodurs Bloed af þíne
Nende. Naf þu erlar Jordena þa skal
hún taka þer eftir gefa þier af sattu
Brooda: Krafande og Landflotta skaltu
vita a Jorduste / v. 11. 12.

9. Gvernig vart Cain ríð þetta Straff?

Nafi sagde vid Drottin: Min
Synd er stærr en þad hun mege miet
þotter giefast/ o. s. f. Þa vill þad man
verda/ þver mig finur hafi minn fla mig
i J. 11/ v. 13. 14.

10. Ginde þad þa Cain er þá dæddur þier?

Ne: Drottin sette eitt Einkenni
ingar Mark a Cain/ ad einginn sem fynd
de hafi skulde slaa hafi i Nel/ v. 15.

11. Þegar Cain get ut þar Auglice Drottin
til (þa þeirre sattu Guds Þoonustu)

þvætt þer þad þa Drottin?

þvætt þer þad þa Drottin?

Lurtu Brod/ Begit Eden a mobla
2. hie/ v. 16.

12. Lur a gæde Tegn har f
Naf bregde þar eina Bora / og Fall
æd hana ætla Sonar fano Nafni Na
noch v. 17.

13. Lærsu ninnest sa Madur sem Skipten
gæiner æd fystur hane æpft. T. velma
Eigen Bonum (3 Sten)

Lamech/ v. 19.
14. Svad hietu þar þvæ um fag

Ada og Zilla/ Ibid.
15. Ad þvæ fuma eou þite fæmner / er bygdu
Land T. Ubum og vora Starhyedat?

Uf Zabal Sine Lamecho/ hværn þa
ætte vid Ada/ v. 20.

16. æþ hværum þapa Særpustlaggar og fæp
Blasæter sin Oppuna?

Uf Zabal Brodur Zabals / v. 21.
17. Svæ æd i m fyste Sagletta Madur til
æd fmae Roper og Jærne

Zabal fæm/ Sonur Lamecho/ hværn
Zilla fædde honum / v. 22.

18. Sværsu mæ þ þa þetta sin fyste Son / æ
þun ætæ ætæ þa æd æbel þæ dandur
Geth/ v. 23.

19. Svad hiet Sonur sa ær Geth gæf.
* Guds / v. 24. 20.

* fæ fæ Gæmæ Stæp. 235. fæ: Epr: fæd: 17, 6.

20. Hvad skede Mærkeleg / peger Anos
var Fæddur ?

**Men høofu ad Predika ut af Mafne
Kottens. v. 26.** (Ad predika i almenneleg
am Samkomum / edur ad falla sig epter hafið
Kafne/ Guðs Børn so sem Gen. 6. v. 2. Sind
og Lærefeminarner voru þyrst Fallader Christ,
ner i Antiochia epter Christ Kafne. i. 6. 2.
Post: 11. v. 27.)

V. Cap.

1. Hverfu gamall var Adam þa hafi gat Greb?

2. Hundrad og þriatíggjar Ara: v. 3.

2. En hverfu gamall varð hafi alle ?

3. Niu hundrada z þriatíggjar Ara: v. 5.

3. Hvad bietu Forþæurner ellegar Paterarch,
arner sem lifdu þyter Noah Flood?

Adam/ Seth/ Enos/ Kenan/ Malale
eli/ Jared/ Enoch/ Methusalah/ La-
mech/ og Noe.

4. Hver þæur orðid þin elldste Mædur o
llum Geimso Aldre ?

Methusala.

5. Hverfu lénge lifde hafi ?

Niu hundrud niu og Sertíggjar Ar /
v. 27.

6. Gæpa aller þesset Forbedur Wæd/ og
burtfornad ?

Jæ/ allersaman/ ad fratefnu Enoch.

7. Hver urdu þa hafa andrip ?

Sokum þess hafi lifde so Gudlegast
Lifnad (edur get þyrtt Gude) nam
Gud hafi i burt og hafi vart icke nýgt
sedur / þa Hafi var ordin 300.
Sixtu og fim Ara gamall / v. 23.

24. (k)

8. Hverlu Spæbe Lamech um sin Son
Zar/ er þau hafa Glered ?

Þesse mun Hugga oss i vorre Ar-
madu og Erfide / a Jordusie/ hverre
Drottin Bólvaðe/ v. 29.

VI. Cap.

1. Gellou Apterkomendur Seths siet stadi
þessiga við þa ietru og sønnu Tru ?

Eingan vegin/ þa Mesena took ad
fiolga a Jordusie. Og þeir gælu Dæ-
tur/ þa samu Guds Børn Masafia Læf-
tur/ ad þær voru Brædar/ og þeir geingu
ad eiga hveita sem þeir villdu /
v. 1. 2.

2. Gvad skilst þer þyrtt Guds Børn?

B

Spnet

(k) Gebr. 11. v. 5.

Syner Seths og Afkvæme.

3. Hvad huda Dætur Maanaa?

Born z afkvæme hins Ugudlega Cains.

4. Hvad vordt ut þessu Stoonabande?

Har af Zukust Bodduger og Kastr
kufuger Mesi a Jordusse/v. 4.

5. Þegar Maafrenn vilde nu eke latta sig
mezt Trypa af Guds Andas heada Straff
alystade Gud ad latta koma yher þad /
þyrrer Sæter siina Synra?

Ad hñ vilde afmæn þad og uppræta
af Jordusse mæ einu Synða. Glode/v. 7.

6. Voru Meærner þa so værsia Ugudlegar/
þar þeir ættu ad sæto þi hærdu Straffe?

Jæ ad vqssu. Drottinn sa ad Maana
afla Illia var mikil a Jordusse/ og ad
þall þeirra Mærkans Nugsan og Afsetn
ingur var ætfd til þus eins Nneigdo
ur/v. 5. Jorden var fordiorfad fyrir
er Guds Auglite/ og full Kænglætes/
Jæ allt Nollid (þad er aller men) þefde
fordiorfad siina Begu (synar Achapner og
Gipreer) v. 11. 12.

7. Læt Gud eke vara þa vinn / þyr en
Streffed, dunde þyr þa?

Safnarlega glørde hafi þad / heilum
Nundrad

Hundrad og Tuffugu Arum madur / og
hafi gaf þeim til Frests (Tíð og Tóom til
Apturhværps?) v. 3.

8. Hvern lítt hafi vara þa völd?

Noa/sem fahi Nard hia Drottne/v. 8.

9. Hvada Gæstur tillegur Ritningun Noe?

Noe var Ríktlátur Madur. (Sýtt
Gude þýtt Tíunat Gebr. 11. v. 17.) og D^o

straffanlegur (þýtt Rígtáunum) a sánum

Dögum/ og lifde Gudlegu Lífnaðe/v. 9.

10. Hvar ætte Noe að gígra / so að hafi rípt
vartdrottur þegar Synda/Glotted Flámt?

Hafi ætte að gígra Eina Dré af

Stene/Trie / 300+ Alna lónga / 50+

Alna breidda / og 30+ Alna hæfa / (og

bræda hana utafi og íhafi til með Tíð

tu/ v. 14+ 15+)

11. Hverser urdu þrífader með Noe í Orkne?

Rona hafs/Syner hafs Þítt/ Sem/

Cham og Saphet/ásamt þeirra Nust

rum alls þremur / til samans Atta

Wítt/ v. 18+ (1)

12. Forged þa all og Tánvest sem að

vár Þrúne/ Með og Genadur?

B 2 Jón

(1) Matth. 24. v. 38. Luc. 17. v. 27.

1. Pet. 3. v. 20.

Jæ allt Nold sem hafoe Efs An-
 da en Jorðue / ad frætefnumi nockrum
 Þorum af allrahanda Dyrum / af alle
 konat Fuglum og af öllum Skrid Kvæ-
 ndum Jardar / eftir hvere eins Kne-
 þad komst af / þvi Noa var flipað ad
 læta þetta fara in i Orfena / og tofa
 med fier allshættadar Gæður bæde fyr-
 er si. alfan sig og Genadeñ / v. 19. 20. 21.

VII. Cap.

1. Gærsu margt mætte þa læta fara
 in med fier æð þeim Gætnu Dyr-
 um og Fuglum ?

Sis og Sis (af hværu Tæ) Kall-
 fins og Kvækfins / v. 2.

2. En hværsu margt æð Öfretnumi Dyrum ?
 Eitt Þar / Kallfins Dyred med þess
 Mafa / v. 2.

3. Gærná kom þa og skeðe Vatnæploobed ?
 Þegar Þppspruttu allir Þppsprettu
 Þruflar þins mikla Underdiups og /
 Gimna Kaufarnar Öpnudust / og þa
 rignde a Jorden / v. 11. 12.

4. Hværsu længe Rignde væð Jorden ?
 Fjörutuge Daga 7 40. Nætta / v. 12. *

* Ept. Gæp. Gæim. 2657. Dyr. 246. 300. 314.

3. Veru gamall var Noe þegar
Synda Flooded kom yfir Jördina
Sexhundur Ara/ v. 6+

6. Sverfu margra Alna Diup stood
Dæned yfir Sjallunum?

Það var 15+ Alna Diup/ v. 20+

7. Sorgað þá allt í þessu Synda Floode?
Jafn allt hvað hafde Lif og Andar
flot a þutru/ það Deode/ v. 21+ (m)

8. Sverfu leinga stood Dæned á Jördina?
Nálft áttad hundrad Daga/ v. 24+

VIII. Cap.

1. Þvír lundte Dæfi um syðer/ef. andur
förmade öðun a Dænnu?

A Sjallenu Ararat/ v. 4+

2. Sverfu vord Noe Afkinn um það/ab
Synda Flooded toot eil ad minna?

Noe let ein Rafu fluga ut ur Drö-
ene/ Er Floo sjfelidlega aptur 7 fram/
þar til ad Dæned þornade af Jörð-
inne/ v. 6. 7+

3. Svad let þá fadur fluga ut?

Eina Dufu / þvered kom aptur til
hafs / þar hun fann ekk á þotru hun
fynne ad þotla sif foot/ v. 8. 9.

4. Svad sigir þá eptir það?

B.

Noe

Nafi heid en adra Sio Daga / og
 let aptur fluga eina Dufu af Orkeni/
 og su Dufa kom til hñs aptur ad Hvoll
 de / og hafde sitt afbroted Olu-Bidar
 Blad i Muke fier / v. 10. 11.

5. Lier hafi sydan en þa pleire Dupur utfluga?

Jaa / en nu Gina / ad Sio ødrum
 Døgum lidnum/hver ed ecke kom til ha-
 ñs aptur / v. 12. Siet hafi þa epter
 Guds Bode / ut af Orkeni / med øllu
 þvi sem hafi hafde hia fier/v. 16. seq.

6. Ewer var hin fyrsta Jola etoe/ þa hafi
 var gringen ut af Orkeni ?

Noe bygde ØKostne eitt Aktare/og
 toot af allshættudum hreinum Kvæ-
 endum og af allra handa hreinum Fugl-
 um og Øffrade Brest. Øffur a Alltar-
 enu/ v. 20.

7. Gørstu Gestrædest Gude þesse hails Tyrt-
 fan og Gudræfnefar J-Fun ?

Jfres vel / Og ØKostfi sagdes / Eg
 vil nu ecke hier epter Bølva Jorðustie
 fyrer Mafins Skuld/ þviad Þænkfar
 Maflegs Mafra eru iller i fra Buge-
 doome/ (n) v. 21. Og það skal ecke nær

(u) Matth. 15. v. 19.

Roma. Vatns-Glood hier epter ad for,
diarfa Jordena / Cap. 9. v. 9.

8. Svad er það sem allbrege skal lifa/og ætíð
viðhalldast so lengi sem Heimurinn stendur?

Gæde og Kornskuldur / Frost og Nífel
Sumar og Vetur / Dagur og Nöut /
v. 22.

IX. Cap.

1. Gversu blessaðe Gud Nór og Sonn hans?
Gud sagde til þeirra / Bered Bríðofa
famer og Margfalldest og uppsölled
Jordena / v. 1.

2. Með þræða Tíðne starfeste Gud þann Sæte
mæla er hann gíðede við Nór?

Nann sette Regn. Boga eist i Skyn /
og lofaded / ad þa hann fæ a hann / vilde
hann miðast þess Elfsa Gættimæla
mille syn og allra lifande Skiepnar af
öllu Nólde a Jordanne / v. 13. 15. seq.

3. Svada at önnu þanne Nór epte Glood?

Nann var Afur. Dyrfare og plantade
Þýngarda / v. 20.

4. Gverntu llet þann Dýned lenda sig á þræga?

Nann dræf (dumræf) af þvi 'gírd
est druckinn / og lœ nafna i flæ. Tíðlo
bud / v. 21.

5. Gvernig breittu Syner þann sér við
þann þar þann lær dínur?

Cham hædde að þvi / v. 22. Ef
Sem og Japhet toofu eitt fat / lögðu
það á Herdar sér hænder / og geingu so á
Bak aftur / og huldu þerra Jodurs
Smánn / v. 23.

6. Svada Gernu kom yner Cham / eyrer það
að þann hædde Jodur sinn?

Noe bældade Canaan (þann Syng æt
samt með þann Gaudlegum Antomendum)
að þann stóð vera þráll allra þræla /
medal sína Brædra / v. 25.

7. Ef þversu þótt þannum við Sem og Japhet?

Þann bleifade þa / (Þrýfde Gud og spæde
stíng um á þrúðvæð Gerdingstíng / v. 25. 27)

8. Svorsu lengi línðe ror eyrer Glooder?

Þriðru Hundrud og 50. Ár / v. 28.

9. Ef þversu gamall varð þann alls?

Þriðru Hundrud og 50. Ara / v. 29.

X. Cap.

Svada Þlórðer eru (þellst) komnar að þessu
um Þremur Noe Sonum?

Af Sem eru Ísraelitarnir komnar /
v. 21. Cananitarnir af Cham / v. 18.
og Gerdingstarnir af Japhet / v. 2. seq.

XI. Cap.

1. Svada Tungumál hafde Mastfyns talad-
alle hringad til?

Öll Beröldessi hafde eitt Tal og
Tungumál/ (er var við Ebreka) v. 1. 8.

2. Svad ærludu Þrettomendur var at sigra
og koma til Zeldar/ (hæf til Þru og
Tanna) Miskingar?

Þeir fóoru ad Austan ífi i Sinear
Land/ og leofu til ad byggja ein Stad og
Turn/ hvers Toppur ætte ad nær upp
i Himningi / v. 2. 4. *

3. Svornig læt Gud sár ad þennum misþeknad-
est þvælt þenna Syrretek?

Dröfelli fór ofan (þad er / Open-
berade signa Mærværu og Magt i Reide)
og villte þenna Tungumál/ so ad eingo-
er skollu hvad adret sögdu / hvær fyrir
þeir urdu og so ad hætta Borgar Smi-
ðnu/ v. 5. 7.

4. Svorsu nærndest su Borg Saban?

Babel/ (þad er Villa) v. 9. Þvi Dröf-
elli villte þar allrahanda Tungumál og
hafi sundurdreyfde þeim þadan til allra
Landa.

5. Svær sanest ad þaka nered Söfundur og Öre-
fett til þessir ar Byggingar?

B. C.

Nimrod/

* 2p. 6cm. Stöp. 1, 58. Syr. Chr. Söd. 211.

Nimrod/ Efn (mykelskattar) Nitra
a Jorðustes/ er var efn Doldugur Bæde
madur fyrir Drottne (Tyraste og Gvældo
eðr. mædr) og var Babel i Sinear Lande.
Bpphaf hans Ríkes/ E. 10. v. 8. 9. 10.

6. Gværu eru ríkin Jorðustes er líppu
epter Gvældo?

Em / Arphaxad/ Salat/ Eber/ (af
hverium Næbrestir hafa sitt Ríkn)
Peleg/ Kehn/ Serug/ Nahor/ Tharah/
og Abram.

7. Gværu ær þessum þenur Gud Dvaldo (og
E. 10. v. 11) til sínar Þíonustu? *

Abram Son Tharah.

8. Gværu fællade Gud hann?

Frá Ur i Thaldæa Lande/ v. 31.

9. Gværu fællade Gud hann?

Til Canaans Lands. Ibid.

10. Gværu þæde Abram sin Dústað?
þyrstufte?

I Tharon. Ibid.

11. Gværu þæde hann egn Rísta?

Garat er var Dhyria / og gaf eingið
Bætn. v. 30.

12. Gværu gamall var Tharah fædr
Abrams

* Epter Gvældo Stöpun 1949.

Efn fyrir Christi fæding 2022.

Abraham ba hafð Drottin i Chanan ?

Tveggja hundrada & fim Ára/v. 32.

XII. Cap.

* 1. & ver þor með Abram íi Canaan Land ?

Broddur. Sonur hafis Loth. (Sonur
Sarsne.)

2. Vín þvettar Borgir og Stæð þegur

Abram reiddast ?

Vín Ái / Egypta Land / Bethel/
Moisund / Gerar / Hebron ellegar
Mamreo Lund.

3. & vad hendur Abram i Ái ?

Þar gjördest Drottin i Landinu/
Þess vegna foer Abram niður til Egypt
talands með síne Nustru Sarai/ v. 10.

4. & vernig get þenum i Egyptalande ?

Kvika hafis Sarai / er hafis sínsfur
hafde sagt að väre Syster sin / var tek
íi frá þonum Sakir þenar Bænleika
af Pharaos er gjörde þonum til Góða
þenar vegna/og hafis ætte i þeim Stad
Gauðe/ Naut / Áfna/ Þræla og Am
bættir/ Vínur og Blfalla/ v. 15. 16.

5. & vernig Serskade Gud Pharaos fyrir

þetta Tiltæke ? Drottin

* Epter Lemmings Steppin 2024.

Syree Christi Söngur 1942.

Dröttin Plögade Pharao og hans
Nús með mikilríkri Plögu/ vegna Sarai
Abrams Kvinnu / allt þannad til þess
fekk hönunum (sína Eiginu konu) aftur /
v. 17. 19.

XIII. Cap.

1. Gætt þóor Abram þaðan?

Nafn þóor ad Bethel / og Loth með
hönunum / v. 1. 3.

2. Gædd þar þar til Eyðenda? *

Þar varð Ösamþykki í millum Stær
hyrdara Abrahams og millum Stær,
hyrdara Loths/ v. 7.

3. Gæddu þóttu þóttu þóttu þóttu?

Abraham sagde við Loth: (Næst/
samtum ekki vera nokkra þóttu millum
þín og mín / og ekki heildur í millum
mín og þín Stærhyrdara/ þóttu við eru
um Brædur / etc.) Vilst þú víska til
vinstri Handar/ þá skal eg fara til hæg
re / eda vilst þú fara til hægri Hand
ar/ þá skal eg víska til vinstri/ v. 8. 9.

4. Gæddu þóttu Abram þá síð Þóttu?

Nafn

* Eptir Heimilna Sköpun 2035.

Sýrer Christl Söding 1941.

Hafi bioo i Eanaan Lande / v. 12.
 (En skidafi toof hafi skina Trallbud
 upp' og kom og bioo) i Lundenum Wami
 re/ v. 18.

5. En heere helle Lohb ka?

Sil Sodoma / hvor hafi sette skina
 Trallbud / v. 12.

6. Hveru stadur var Sodoma?

Hafi hafde nooglegafi Batns Bók.
 va/ allt at Boar/ loka sem Aldengard
 ut Drottins (eður su Jeroniska Paradys)
 v. 10.

7. Hveru var þet soolte hættad er bioo
 i Sodoma?

Þad var illt / og syndgæðst mig i
 niotti Drottne/ v. 13.

8. Hveru stæðir þulle fyrreðste gaf Gud
 Abram a þeim Tetta?

Hafi hiel þenun ellu Landenu / og
 hafi Sæle Giltflega/ Hvett hafi sagd
 est villu giera so margt sem Drott a
 Jorðu/ v. 15. 16.

9. Hveru lut Abram i Moose Þaklæte
 sitt við Gud?

Hafi bigde Drottne tiff Allfarei
 Nebton / v. 18. Eins og mætt i nænd

við

við Betjel. 12. v. 5. Og Atallade
 þar Nafn Drottins (hrande þar sanna
 Guds Þoonustu með þeim Gætte að þessi þess
 þess og Offeade)

XIV. Cap.

1. Gversu vagnade Loth í Sodoma?

Nafn var Hertefi og Fængadur af
 fioorum Konungum/ með hæs Gotsel/
 og ellu þvi er hafi mte/v. 12.

2. 4 ver vord til að fælsa þá af þessra Gende?

Abram með sñnum 318. Sveinum/
 v. 14.

3. Gver kom a moote Abram/ þa hafi
 kom aprur þra Þardaganum?

Melchisedech Konungurefi af Sal-
 em/ sem var Kesse-Madur hins Nærsta
 Guds / so og Konungurifi af Sodoma /
 v. 17. 18.

4. Gversu toot Melchisedech við Abram?

Nafn bar frami Þqu og Þraud fgr-
 er þá (til að hressa þá) Blessade þá 2
 gjorde Gude Þacker þ þá/ v. 18. 19. 20.

5. Gvord gaf Abram þonum þyrr þvtt
 lafa sanna Þoonustu?

Nafn gaf þonum Þqunder af øllum
 Nlutum/ v. 20.

XV. Cap.

1. Þá þetta var buet / hvað sagde Gud þá við
Abram / r. þof þyrt. þ þynum i efte Syr?

Ötloft þu eðle Abram / Eg er þítt
Eftelldur / og þín mæg sior Laun.
Naf Löfede þönum og so Sone / gjorde
Sættmála við þafi / og Löfede að þafi
vilde so auka þafis Sæde / sem Stjörn
urnar a Himnum / að það eignaðest
Canaans Land / v. 1. 4. 5. 7.

2. Er þu vart Abram við þetta Sýrshette?

Abram fædde Rottne og það reif
nade þfi þönum til Rettlætis / v. 16. (o)

3. Með hvaða Tífine stæpste Gud Abram
þetta Sýrshette um það / að þafi skyldi
eignast Canaans Land?

Naf liet þafi offra Ka Þriveltra / efne
Geit Þriveltra / Emum Nrut Þriveltra /
Efne Turteldufu / og Efne ungre
Dufu / Nvar með þafi sýnde þönum /
hversu þafis Sæde edur Afkvæme /
ætte að vegna eptir þafi / v. 9. seq.

4. Naf hvað sagde Gud þönum þyrt þram
um þafis Xidia?

Það

(o) Rom. 4. v. 3. Gal. 3. v. 6. Jac. 2. v. 23.
Gebr. 11. v. 8.

Það skaltu vita / að þú ert Gæðe skal
 verða Framande á einu Lande / sem að
 rættu heyrir þeim til / og þar munu Menn
 þín þad með Þrældóme / og þlæga þad
 í Fjögur Hundrúð Ara / (p) En ég vil
 dæma þad fólk / sem þeir verða að þjóf-
 na / þar eftir skaltu þeir fara á burt þad
 af með míllum Álfafum / v. 13. 14.
 Nær með Gud sagde fyrir Þrældóm
 Egyptalands.

XVI. Cap.

1. Svad hét Sarai Ámbútt / sem hun gaf
 Abram so sem Mæðsústra ?

Agar / v. 3.

2. Sváfu lengi þad Abram þá buð í
 Canaan's Lande ?

3. Equ Ar / v. 3.

3. Sværna kom Agar sítt völd Sarai ?

Sem hun sá / að hun var Dlett /
 virðte hun lífets sína Næstu þínar /
 * v. 4.

4. En þad tof þun til Þragða þá Sarai
 vilde þín þana (edur sína að við þana ?)

Nun

(p) Act. 7. v. 6.

* Eftir Heimfins Eftun 20:4.

Sýtes Christ's Söðing 1937.

Nun flóðe hirt frá hēne út i Eyðe-
mört / v. 6.

5. Gver kom þar a mote hēne/ er hun var kom-
in ad Einum Bruste a Veigenum til Sin?

Engell Guds (Stalbur Guds Sonur i
mianlegte Lutting / v. 13.) byrte sig fyrir
hēne/ sagde hēne ad snua aftur/ (z aud-
mykia sig under Nende siñar Musfrur)
og lofode/ ad hēñar Gæde skulde marg-
falldast/ v. 7+ 9+ 10.

6. Gversu ætte Agar ad lanta Son siñ he-
ta epter Skipun Engelsins?

Ismael (þviad DRottin hēfur hei-
rt hēñar Motgung/) v. 11.

7. Gversu gamell var Abram þa Ismael
fæddest?

Þa hafde hann 6. umi Attrædt/ v. 16.

XVII. Cap.

1. A þveem Zætt Talade Gud epter þetta
vld Abram?

DRottin byrtist honum/ Endurn-
ade siñ Samtíma la vid hann/ Kallade þñ
Abraham / þviad hann gjorde hann ad
Fædur margra Þjóða(q) v. 1. 2. 4. 6. 7.

2. Hvar skede þesse Opínberan?

E

Þa

Da Abraham hafde Ngu um Nge
fædi/ v. 1.

3. Gversu flæðeste Gud sin Samtemæla við þá?

Med Biskurnar Sacramentenu
(r) v. 11.

4. Vmbrestre Gud og so ræðae Sarat?

En/ Her epter ætte hennar Nafn ad
vera Sara / þviad eg vil Blessa hana/
sagde Gud við Abraham/ og af hennar vil
eg gefa þier eitt Son/ v. 15.

5. Gversu toók Abraham við þessu Syrerþette?

Nafi fell fram a sitt Andlit / og
Broske/ Segjande i sinu Hjarta/ Skal
eg eiga Barn Hundrad Ara gamall? og
skal Sara Ngræð Barn fæda/ v. 17.

6. Vmskar þa Abraham alle þvad Barla

Eins var i hans Guse/ epter þvi sem

Gud hafde skipað?

En/ hann toók sin Son Ismael (er
þa var 13. vefra) * og alla þa þieno
ara sem fædder voru i hans Huse / og
alla þa sem til voru Keiptir / og alla
adra sem voru Kallkins i hans Huse /
og

(r) Luc. 2. v. 21. Act. 7. v. 8.

* Epter Gæmsling Sköpun 2047.

Syret Christi Sönding 1924.

og Þínskar þfer. Nud a þeirra Nolltes
a þeim enum sama Degi sem Gud haf-
de sagt þönum/v. 23. d. s. f.

7. Svört Þínskar haf og eðe ljta sig siakþan ?
Ad vösu giorde haf þad / þa haf
hafde Ngu um Ngrædt/v. 24.

XVIII. Cap.

1. Jtrekade Gud og so þad Syrerhette um
þan Son er þan lopade Abraham ad
skyldo þönum Sædast ?

Jm. Þ Rottfi Þirtest þönum / og
þrfr Mesi stodu Gagnvart þönum
(an þværtum efi var Guds Sonur/og þiner tveir
Þinglar) i þeim Lund Mæmre / þa haf
sat i sþnum Þialdbudar. Þyrum / og
Þagurifi var sem Neitastur/v. 1. 2.

2. Soersu toot þan a moote þessum
þremur Mþnum? (s)

Nafi rafi i moote þeim/ og fell fram
til Jardar / og sagde / Nerra hafe eg
funded Næd fyrer þþnu Auglite / þa
gað eðe fram þia þþnum Þienara /
v. 2. 3. (Nafi let sætia Þatn/ad þvo
þeirra Þætur/og þad þa Nvflast/v. 4.
Þand þeim Þraud ad þeir mættu

E 2

styrk.

stiftast / v. 5.) og bar fram fyrer þá
 Smíð og Wíndst / og af Kalse þeim
 sem hann hafði tilreiðt / og sette það
 fram fyrer þá / v. 8.

3. Hvað sigðe Sara til / er hun heyrde Syrens
 heitid um það / að hun skyldi son þada?

Nun broste með siðlfre sið og sagðe :
 Skal eg nu standa eftir Lofsting /
 þar sem eg er gæmdu orðst / og missi
 Nerra hnjógað að Aldre? v. 12.

4. Hverju svarade Wíndst á móti?

Skyldi nokkur hlutur vera Wíndst.
 ne Omögulegur? A þessum Tíma (c)
 sagde hann til Abraham / Vil eg koma til
 þín / að mæta lifanda. Og sið / þá skal
 Sara hafa ein Son / v. 14. *

5. Hvað sagde Wíndst / að hann vísse um A-
 braham / að hann mundi heoda Bænum sínum
 og heimfyrir að sigra eftir sig dauðast?

Að þau skyldu varðveita Bæni
 Wíndst (begga sið eftir Guðs Bódum
 og Stipnum) og gjöra það sem tiðt og
 gott er / v. 19.

6.

(c) Rom. 9. v. 9.

* Eftir Sköpun Heimfins 2048.

Syren Christe Söðing 1923.

6. Erad sagde Drottinn þa til þramar
við Abraham ?

Nafi sagde honum fyrir þann Nregge
legu Gæðlegging og Gæðlyft Borg
afna Sodomæ og Gomorra/v. 20.

7. Skiptu Abraham sler nokkud af Sodo
morum/ er þessi værd þess var ?

Jaa/Nafi bad Sex silfum fyrir þeim/
ad Gud villde Bægia þinn/v. 24. v. fr. v.

8. Svorsu Gudni þess þess þess Gude
í síne Bæn ?

Nafi meðkænde ad þessi være Drott og
Alfa/v. 27. og bad Drottinn toisvar/
ad þessi Reiddest sler ekki/ fyrir þad þessi
þess tekið sler fyrir Nentur ad tala við
þessi/v. 30. 32.

9. Seingu þa Sodomstærner. Gæð. fyrir
þessa Bæn. Stad ?

Nei/ Þessi ekki mætti sína Tíu
Kettlaða í öllum Stöðum/ þa villde
Gud ekki Bægia þeim.

10. Sagde þa Abraham tiltekið víska
Tölu Maða í síne Bæn ?

Jaa/ þessi sagde/ Bistu Eftir
þessi Kettlaða með þeim Ogudlega &
Maðra þar finnst Þúttiger Kett.
E 3 luter

læter i Stadnu/ v. 23. 24. Þar nærst bad
 hafi/ Ef þar findust fimi midur/ v. 28.
 Aptur / ef þar vøre fyrirgef/ v. 29.
 gðafi ef Mad: mætte fima 30. þar iðef
 v. 30. Ef þa/ ef þar findust Tuffugu/
 v. 31. Og Loðsins/ ef þar væru Tru ad
 fima / v. 32. Ef þar fundust ecke so
 marger Ketflæter ad þessum fæm svar
 æde i øllum Stadnum.

XIX. Cap.

1. Svad gírdi Þorgar: Men i Sodoma / er
 þeir Tvær Ringlar voru komner til Loðs
 ad gýsta þia þónum ?

Þeir þreingdu flær med Ofþellde og
 Mætt ad Nufenu / og sloou Nring um
 þad/ kolludu a Loð/ og heimtu/ ad hafi
 leiddi Eínglana ut (þværa þeir hieldou vœ
 ra adkoman. 8/ og Vegþatanda Sooll/ og kolludu
 þa men) ad þeir mættu kenna þeirra /
 v. 4. 5. Og jafnvel þooft Loð hýde
 þeim (ecke an Syndar/ Rom. 3. v. 8.)
 Tvær sýnar Dætur i Stadesi fyrir þa/
 þa gyllte þad ecke / v. 8. Og er þeir
 brutust hart in a Loð/ hlupu og villdu
 bríola Dyrnar upp / seildust Meðers
 ner

ner ut / tooku Loth in i Hused til skn /
(v) og lokudu Dyrnum aptur / v. 9.
10. En hner Ogudlegu urdu flegner
med Blindleika / hæde smætt og stoorer /
so leinge þeir urdu þreittir / og fundu
hverge Dyrnar / v. 11.

2. Svermig straffade þa Gud þessa Syndugu og
Gudlausu Stæde ?

OKostefi (Guds Sonur) lief rigna
Brefsefne og Elde fra OKottne
(Gude Sþur) af Ninnum / yfer Sodoma
og Gomorra / og uffiturnade þeim Stod
um med øllu þvi Nierade / og øllum Jf
byggium Stædaski / og øllu þvi sem i
Landenu var. " at / v. 24. 25.

3. Var þar þa elngi þreissadur ætt
sem framest af ?

Engeli nema Loth / hafiis Kvifka / og
hafiis Tvær Dætur / sem þeir Tvær
Englar tooku sler við Land og leiddu
ut af Borgese / v. 16.

4. En hvær su gæf þeim Bælum er ættu
ad þar hafiis Dætra ?

Þeir fýrerfoorust asamt þinum / vega

E 4

na

na þess þeir hloou ad Advarun og þeir
 re velmeintu Rædlegging Loths/og hóf
 du hana Einungis ad Hæde/ v. 14.

5. Gvad bendte Loth's Ræðu? (vv)

Hun vard ad einum Gæll. Stoolpa/
 vegna þess hun leit aptur a Bat/moote
 þot sem Gud hafde boded þess/v. 17. 20.

6. Gvert þoot Loth þa ad bua?

Til eins lifels Stador / er hefndest
 Þoar/ hverium eðle var umfurnad/ þot
 hafi had fyrir honum/ v. 21. 22.

7. Gvert þlutte haffsig þaðan?

Þappa eitt Siall og var i einum Nell
 er/ v. 30.

8. Gversu þoot þyrr þinn og þeim Tælm
 ut Dætrum er þa ætte?

Þær gæfsu honum Bæn ad drecta /
 so ad hafi vard druckefi/og lagde so ho-
 er sig (sína Mott) þia honum. Þoar
 fyrir þær fæddu honum Tvo Sonu /
 Moab og Benammi/of hverium Moa-
 bitar og Ammonitar eru komner i v.
 33 til 38.

XX. Cap.

1.

1. Uprer ad þetta var nu skied (Xermelega /
 eptir þa Aelzelegu Ryðlegging þessara Dora
 aa/ og þa Loth hóf þuðgt so Oðvortvæm
 lega Synd og Blóð: Skíð i Oðvortu með
 Dætrum (snum) Svört þor þa Abraham?

Nað flutte sig þaða i Endur. Alf
 Landfins / og sette Bustad sí a millum
 Kades og Sur / og varð Blendingur
 i Gerar / v. 1.

2. Svörtig veðnade þennu þar?

Abimelech Kongurei af Gerar tof
 Kvíu þarís Sara fra þonum / með þot
 þa h sagde um þana / að þun være þarís
 Systir / v. 2. 3.

3. Svört ströfðaðe Gud Abimelech svört þad?

Þissulega / Nað iðluekte allað Mod
 urlegan Kvid i Abimelechs Huse / fyrer
 Sakar Saru Abrahams Kvíu / v. 18.

4. En þadde Abimelech gíðt þetta ap
 (afsette) Jusu?

Neð / Neildur af Ginfollou Níarf
 og með Saklausum Nandum / v. 5.
 Þvar fyrer Gud vandrættte þa / so að
 þa misgíðrde eðt við þa / eður snette
 þana (al Sauríðes) v. 6.

5. Siet þa Kongurei Abrahams Þonu sína

aptur/ stíx sem Gud hafði skipað þann
 um það í Dreumum? 719

3a/ Og þar að auki gaf hann Abrah-
 ham (hættu þu þessum þessum til Guðs)
 Gaude og Raut/ þræla og Ambáttur/
 og þúsund Silfur-Peninga/ v. 14. 15o

XXI. Cap.

1. Vard þá Sara Barnabjartur (so sem
 Þrottur hafði leitað?)

3a / Nun varð Olíett og fæddi A-
 braham einn Son * hvern hann kallaði
 Isaac / v. 2. 3. (x)

2. Gæfðu gamall var Abraham þá?

Hundrað Ára / v. 5+

3. Gæfning begoðe Ismael síer við Isaac?

Hann spottade hann / v. 5a (Gloó að
 þessum og gæfde síer óþíðflegu að Gamne við
 hann/ so sem áttar Orðvandur Dreingur / sem
 vildi þessum illa / (y) Vegna þess hann merkte
 að Isaac ætti að vera sa ríttu Erpinge / og
 ætti frumgætafingur Ríttu / hvern hann hugde
 að þyrde síer slánum til.)

4. Gæfðu gíft þessum þá þyrir þetta?

Hann og Moder hafs var reftu þurft
ur

* Epter Gæmsins Stöpun 2049.

Syrer Christi Fæðing 1922. (x) Gebr.

ut. v. 11. Luc. 3. v. 34. (y) Gal. 4. v. 29.

ur Abrahams Huse / (3) * Abraham
 toof Braud og ein Leigel med Vafn/ og
 lagde han a Herdar Agar/ og so Barn
 ed med og lief hana fara/ v. 14. Og sem
 udrædd var Bafned af Leiglenum/ þa
 varpade hun Barninu under einu Eyf
 og gætt i burtu/ settist þar gagnvart /
 so sem einn Driftot þar fra/ þviad hun
 gat ekki stæð uppá ad Bafned deyðe (as
 Þorste) v. 16. Eftir Guds Eingell
 (Þad er Sonur fjalpa Guds / hver þær er ad
 skiltast under þessu ræðne) vísade henni
 ein Brusi/ af hverium hun gaf Eremien
 um ad drecka / v. 19. so ad Gud hreitt
 hönun vid Lífed (hver ed Þenbeyrðe han
 þar þan tæ/ v. 17. Og blessaðe han/ v. 18.)

5. Svada Atvissu og Sostan þædd
 Ismael eftir þetta ?

Nafn vart ein goodur Skof. Madur/
 og bioo i þeirre Eyde. Mætt Þharan /
 v. 20, 21.

6. Sværnis gærdi Abraham Sættmála
 vid Abimelech ?

Nafn

(1) Gal. 4 v. 30.

* Eftir Heimans Sköpun 2033.
 Syrer Christt Fæding 1910.

Nan (gaf hönuru Saut og Rauf og) toók Sia Löm og let þaug af þö-
to / er Abimelech skulde taka af hana
Nende til Bitnis um þan Brú sem
han hafde grafed i Bersaba/ v. 27. 30.

XXII. Cap.

1. Gverntu þu Gud ad besta Abrah-
ama og reyna hans Tru?

Nan skipade hönunum ad Offra sönnum
einka Söne Isaac til eifrar Breið. Forn-
ar/ v. 2. (a)

2. Elde Abraham frá gíðin i þessa?

Sa / Nan toók Son sín / batt hann
og lagde hann uppá Altared (er hann
hafde bygt) ofan a Bídín / er Isaac
hafde síalfur boret þængad/ v. 6. Rette
söna Nend ut og greip Sverðed/ ad hann
slætrade sönum Söne/ v. 9. 10. (b)

3. Slætrade hann hönunum þa?

Nei / Gud hindrade hann frá því /
þar ed hann let eina Engil banna hön-
unum það (hver ed aptur var Guds Sonur/ Sa
Engill sem efte er Skapadur) v. 12. 14.

4. Eft þessu Offrade þa Abraham i

þessu þyrir sín Son?

Einum

(a) Gebr. 12. v. 17. (b) Jac. 2. 21.

Einum. Hrut! er var fastur a Horno
unum i einum. Búfa/ v. 13.

1. Hvar skere ketta Öffur?

I Landinu Mória / a þot Stalle
(sem Gud stalfur sande hönun) v. 2.

5. Gvengig Enduegalle Gud Abraham
þessa Glydne?

(Nafi bleffade hafi (ad ngu) og lofade
ad margfallda hafs Sæde lifa sem
Stjörnur a Himnum / og so sem Sand
a Simfarströndu/ v. 17. og fierdenlislega
(het hafi hönun) ad i hans Sæde styllu
du allar þiooder a Jorðust bleffast
það er i Christo/ sem antec ad Sædast af þess
Þrekkomendum/ v. 18. (c)

XXIII. Cap.

1. Hverfu Genul egr Sara þa þun Þeyde?
Hundrad Tuffugu og Stö Ara/ v. 1.
2. hvar Þeyde þun?

I Hofud Stadnum Hebron i Lande
Canaan/ v. 2.

3. Hvar Jartade Abraham hana?

I einum Nelli a einum Afre gegnt
öfir fra Mame / er hafi hafde kaupt
af Ephron þeim Hethita/ fyrer flogur
Gundur

(c) Act. 1. v. 25. Gal. 3. v. 8.

hundrað Silfur Þeninga / til Gifda
Grepstrunar / v. 15. seq.

XXIV. Cap.

v. 4. Vetrin þu vonaðest Ísaac ?

Abraham let síu þenata Elieser
færa hönum þa Dæfrædu Men Re-
becca til Eiginkonu / hver ed var Dotter
Bethuels af Mesopotamia / og Systir
Labans / sem þeir blessudu / og letu fara
med hönum til Canaans Lands.

XXV. Cap.

1. Giptest Abraham eptir það Sata var
Óndud ?

Ad vssu / þviad háfis Seiffe Kviffa
het Ketura / v. 1.

2. Gversu mig þu Dóttir min þess vld þess ?

Sex Synes / Er so hetu / Simron og
Zaksan / Medan og Midian / Zesbach
og Suah / v. 2.

3. Toofu þessir Synir jafnan Arþ vld Ísaac ?

Men / Abraham gaf Ísaac öll sín
Audæfe / en þeim öðrum Børnum sem
hafi hafde Afslæð med synum þíum Kviffu-
um / gaf hafi Garfur / og let þá fara a
burt i Austur Att frá synum Synes Í-
saac /

Isaac/ medan hann var einn í Egiptu/ v. 5. 6.

4. Hverju állit þar varð Abraham ?

Hundrað fim og Stöttyger Ára/ v. 7.

5. Hvernar Deyde hann þá ?

* Í einni Róðlegri Elle/ þá hann var
hinniginn að Állure og faddur af Egiptu
um/ v. 8.

6. Hvar var hann Grann ?

Hans Örnur Isaac og Ismael
Tóddu hann í þeirri tvöfalldre Gröf
öf frá Manre/ hia Sara sine Eigi
in Kvíðu/ v. 9+10.

7. Hver voru Örn Isaac ?

Þeir Tvíburarnir/ Esau og Jacob/
v. 24.

8. Hvernig áttu þeir vís í Móður Róð ?

Þeir Áttuðust víð/ v. 22.

9. Hver var hia Örnir ?

Esau/ v. 25.

10. Því var hann Fallabur Esau ?

Því hann var Ráður að Eit / og
allur saman Eodinn sem eitt Skífi / ibd.

11. Hver varð Esau ?

Beide Ráður og Ákur Ráður/
v. 27+ 12.

* Eftir Gæmsins Skýpun 2124.

Sýrer Efrisi Söðing 1847.

12. Ed hvad vordt ic Jacob ?

Goodur Madur/og haſt bleo Tiallo
budene/ ibid.

13. Hvort æt þessu cœlmur elskade Jſaac meſt ?

Esau / (þviad haſt æt glarnan af
haſs Beide) v. 28.

(En hvort þetta elskade Rebecka meſt ?
Jacob / ibid.)

14. Syrer hvort ſelde Esau Jacob ſin
ſtrumgeeningar Rætt ?

(d) Syrer Esau Matgiord/ er haſt
haſde tilbued af Erioonum / (Raudum
Daunum eour Bættum) og af þvi falladeſt
haſt Edom/v. 30+34.

XXVI. Cap.

1. Hvort bar vid a Jſaacs Dögum ?

Þar vordt mykted Hallært i Landenu
(æft þess Hallærtis er ædur var a Dög
um Abrahams) v. 1. *

2. Hvort plutte haſt ſig þa ?

Til Abimelech Konge Philistinor-
um af Gerar/ v. 1+

3. Hvort þendte haſt a Rættene ?

Drottinn

(d) Gebr. 12. v. 16.

* Eptæ ætminna Sköpun 2127.

Syrer Christi Söding 1844.

Þrottefi viltadest þónum og blessaðe hann Eifer þakks Gædur Abrahams og hiet þónum Canaans Lande (og að þakks Gæde skyldu verða so margt sem Stjörnur á Himnum) og að t þakks Gæde (hefnelega Christo) skyldu allar Þjóðir á Jörðu blessast / v. 4. 56

4. En þræða Kross og Móttate þlaut hann áfær þat að reyna ?

Landfins Trifbyggjarar (öfundudu hann / þviad Þrottefi blessaðe hann so Afsuglega / að hann varð Stóor. Audugur og Mektugur) og þýrðu aptur alla Brúna. fyrir þónum / Og auk þessa gjörðu þædat Esau Konur Martans Sorg bæti þónum og Rebecku / v. 136

14. 15. 35. *

5. Gæd hietu Kvinnur Esau ?

Judith og Basmath / Dætur Beres og Elons þeirra Nethita / v. 34.

6. Gætt þóor Isak Isdani ?

Til Bersaba / v. 23.

7. Gættu Þýrðæði þann Gæd og Þjórn aðe þónum i þeim Gæd ?

D

444

* Þþer Getmsina Stjpan 1149.

Syre Christ Gæding 1111.

Naa bygde paa et Aaltare og Afslade (predikede om) Drottens Nafn. v. 25

XXVII. Cap.

1. Syrer boad satade Esau Broodur
An Jacob ?

Syrer þad / ad þafi næde Blessan
 Gudur þans fra þonum / hvers vegna /
 þan og hafde i Nýggju ad slæ þan i
 Hel / v. 36. 41.

2. 6 versu bar pad til/ ad Isaac bleffade
Jacob?

Isaac kallade á sítt Eldra Son
 Esau / og skipade honum að taka sín
 Bróðarskera sitt Vilna. Kofur / og sítt
 Boga / og fara út á Mörken / og veyða
 fier (uppleita) nokkud Villu. Dyr / v. 3.
 og matreida fier / so sem hafi giarnast
 villde hafa / að hans Sál nætste Blessa
 hafi endur eftir hafi Andadest / v. 4. Þegar
 Rebecca heyrde þessa Orð / skipade hun
 Jacob Sone sínum / að fara til Niard-
 arnar og hafa þængad til sín tvö
 good Kid / hvor af hun tilbæði Gæðsin
 handa Isaac / v. 9. Næst ed var orðist
 gamall að Aldre og hans Augu voru
 myrk

mhrk ordifi / so hafi fufie ecke (recte vel)
ad fim / v. 1. Og hun toof pau bestu
Klæde Esau sine Eldra Sonar / og
færde Jacob i pau / v. 15. Ef Skifed
af Rideni let hun um hafs Nendur / og
par sem hafi var Harlaus a Næleeni-
um / v. 16. Og þaffig bar Jacob Gæde
una iñ fyrer Gædur sifi / og sagdest vera
Esau / v. 19. Ef sem Gæderifi hafde
preifad a hñ sagde hñ / Kæddifi er Ja-
cobs Kædd / ef Nendurnar eru Esau
Nendur / v. 22. Og sem hafi hafde eted
af því Willubræde / drack hafi og af
Wænenu / hvert hafi bar hønnum / v. 25.
Sýdan Kyste hafi Jacob / og bleffade
hafi / v. 27. etc.

XXVIII. Cap.

1. Gærsu plude Jacob þyree sine Broodurs
Kæde og Snægglynde?

Gæder hafs og Moder hafs Kæ-
becka sendu hafi til Mesopotamiam / til
Laban Sonar Bethuels i Caran / sem
var Brooder Rebecku / ad hafi skulde
gyptast þar / v. 2. 6.

2. Gærnig gied Jacob a þessare Kæfsu?

Hafi toot Eia Stein/ og lagde und-
 er sitt Høfud/ og lagde sig til Soefns /
 Og hafi dremde Eia Stiga/ et stood a
 Jordu / hvers efsta Busi nænde upp til
 Nimensins (hvad ed Syrermyndade þa þetta
 sonulega Samtning melle þeirrar Buddoom-
 legu og Mañoomlegu Vætturunnar Christi)
 eftir hvertum Guds Tinglar fóru upp
 og ofan / og 2 Kottar stood þar upp
 yfer/ v. 11+ 12. 13. (Joh. 1. v. 51.)

3. Svad tædde Gud þa við Jacob ?

Hafi hiet þonum og hafs Gæde (et
 skulde verda sem Dupt a Jordunne) þvi
 Lande/ et hafi læt / og ad i hafs Gæde
 (Christo) skuldu allar Þjóðir a Jor-
 unne bleffast/ v. 13+ 14.

4. Svad handest Jacob ed / þe hafi vaknade /
 og hækde þetning þessa Blessan ?

Hafi toot þafi Stein sem hafi hafde
 lagt under sitt Høfud / og reyfste hafi
 upp til eins Markis / Og helste Þið-
 smitore yfer hafi / Og hafi kallade þafi
 sama Stad Bethel (et ædur hiet Eus)
 og Jacob streingde eitt Neit/ og sagde/
 ef Gud er með mæ og völdveitir mig a
 þessum

Þessum Þege / sem eg nu ferdast / og
giefur mjer Braud ad eta / og flæder
mig / og færer mig heim aftur til míns
Fadurs. Nuss med fríde / v. 22. Þa skal
Þrottinn vera mín Gud / og þesse Strífi
sem eg hese nu uppreist til eins Trífns /
skal verða Guds Hus / og eg vil fara þi
er (Gude) Tjunder af öllu þvi sem þu
giefur mjer / v. 18. 19. etc.

XXIX. Cap.

1. Sta þver um dvalde Jacob i Mesopotamia?
Nim Laban (Moodur. Brodur (søn-
um) hvers Tvær Dætur Lea og Ra-
chel urdu háfa Eigeft. Konur / v. 23. 30.
2. Hver bar af Næte / af þessum Tveim.
ur ad Fróbleika?

Rachel / Þriad Lea var Augndýp-
ur / v. 17.

3. Hvar Stofaðe Jacob i Mesopotamia?
Naf gjátte Þiadar Labans föst-
gjæfelega / og þioonade honum med
Tru og Dagg / v. 20. 28. Cap. 31. 38.
4. Hversu leinge þioonade Jacob þvætt Ra-
chel þeirre Næte Systurene?

Sie At / eg sændest honum sem fæte

er Dagar være/so mykka Aft hafde hann
a hette/v. 20.

5. Sed hann þa Rachel til Elgin Fríðu
eptir það þau Sig Ar voru líðin?

Rey / Laban sveif hann / og leiddi
Dottur sína Lea um Rvölded in til Ja
cobs/ so hann tók hana hette / v. 23. *

6. Med hvortu afsakade Laban sig / er Jacob
sæ að hann var föfken / (talade um það við La
ban/ og heimtade að sér være greidd það
hann höfde til unnd?)

Það er ekk Sidur i voru Lande / að
þær enar Yngre fleu utgiefnar/ fyrr en
þær Eldre / v. 26.

7. Þoonade Jacob þa Laban en gíur Sig
Ar þyrr Rachels Skuld?

Jm / v. 27+ 28.

8. Gver af þessum trectmur Elgin Bonum
fædde Jacob hín fyrsta Son ?

Lea (hvern hun fældade Ruben) v+ 32
XXX. Cap.

1. Gversu mörg Börn attu Jacob
alla i Caran ?

Ellefur Synes Er so heita: Ruben/
Simeon/ Levi/ Juda/ (Cap 29. v+ 32. 33+
24.

* Eptir Gimsins Sköpun 2193.
Fyrr Christi fæding 1778.

34+35.) Isaschar/ v. 18. Sebulon/ v. 20. Joseph/ v. 24+ Dan. v. 6+ Nephtali/ v. 8. Gad/ v. 11+ Affer/ v. 13+ Og eina Dottur er nefndist Dina/ v. 21.

2. Sversu Merg an þessum hafde þan
atte vld Rachel ?

Gele nema Joseph/ v. 23+ *

3. (Atte þan þa þu hln þant vld Lea ?

Rey/ Bilha Umbaatt Rachels hafde
fædt honum tvö Börn nefnelega Dan
og Nephtali/ v. 6. 8. og Silpa Umbaatt
Lea/ hafde og so fædt honum tvö/ Gad
og Affer/ v. 11+ 13.)

4. Sversu leinge þloonate Jacob.
Laban (Charan ?

Alls Tullugu Ar / Þiortan fyrir
þans tveimur Dætrum Lea og Ra-
chel/ og sex Ar fyrir þans Þjórd Gof-
se og Eignum (Cap. 31. v. 41)

5. Svad gap Laban honum þa til Launa
þrætt þaug Sex leynustu Arinn er
þan völd þian honum ?

Allt þvad steckott var og mielitt af
þans Ge og Gettum/ þad atte ad vera
D 4. þans

þe Eptir Leimsins Sköpun 2200.
Fyrir Christu fæding 1772.

hans Verdsalp/v. 32.

6. En Gæstgæst og høg til ?

Jacob toot fier Staf af grænu Vo-
pel, Tre / Marske, Bide og Castanua
Tre/og skoot høstar Kær for uppa/
og lagde so Stafena i Vatsæ Kesturnat
fyrrer Njardena sem þængad hlaut að
koma/ til að dresta/ Og so fædd Njard
en Lamba upp yfir Stofnum/ og
fædde Glectott / Dylott og Mislitt /
v. 37. 38. 39.

7. Gæstgæst blesade Gud hann i kessu ?

Af þessu vord Madurest Stoor
Audugur/so að hann hafde Siollda Gau-
da / Ambættar og Præla / Blfallda og
Alna/ v. 43.

XXXI. Cap.

1. Þvi þætt Jacob æptur þra Zabai til
sina Gæstgæst, Lande ?

Þvottan hafde Skipad þonum þad
utþræleaga / og sagt til hans / hverf
æptur i þitt Gæstgæst Land / og til þina
Ættar/ Og vil vera med þier/ v. 3. So
hafde og Laban svædd hann og Tugsum
(Þvott og Gæstgæst og Marghæst) Skipt um hans
Lau / v. 7.

2. Þorur og handar Konur heða Dætur Lat
 þann liubar að að nara burt med þennum ?

Jaa / Þar segdu : Bid ergum nu
 einga Feillid eda nokurn Arf eftir / i
 okkar Fædur. Nuse / Nefur þessi ekk
 hallded okkur so sem Astarlegar i Þviad
 þann þesur sellat okkur og endt okkar
 Berde. Þar spyr þesur Gud teked vors
 Fædur Rikdom / og giefed okkur og
 okkar Børnum / v. 14. 15. 16.

3. Þar þad þa med Vilja Sþour Ræssa Jaa
 caba að Jacob þærc hurr ut Mesopotamia ?

Nei! Þviad þa Laban var geingifi
 að flippa sanna Saude / flude Jacob i
 burtu med öllu þvi þennum tilheyrde /
 v. 19. 21.

4. Svad þande Rachel i bure med fæc
 on Garfr Sþour suns ?

Nun skal Skurgedum Fædur sanna
 v. 19.

5. Svad þendte Jacob a þessare Heimreisnu ?

Nast ætte i viðskiptum við Laban
 (sem veitte þennum eftirþgr / v. 26) við Brode
 ur sifi Esau (sem þot að það að moote þennum
 með 40a. Manna Cap. 32. v. 6) og við sifalfafi
 Guds Son (er. Gifnde við þann i Masolafe)

ibi. v. 24. Jæ hæf hlaut Martans
 Angur af stálfs síns Børnum (nernelega
 af Dina/ er vart freint/ Cap. 34. v. 2. Af
 Simeon og Levi / er þrændu þad Ögnælega
 og skelpelega Mord/ibð. v. 25. Jæ af Ruben
 sem driggde Bloodsköim med hirtöau Sedur
 syns/ Cap. 35. v. 22.) Og um fæder Marna
 mikifi/ med því/ ad kona hans Rachel
 burtkalladest/ Cap. 35. v. 19.

6. Svad gædde Laban til er hæf merke
 ad Jacob var burtkalluð?

Hæf took sína Brædur (Metuæn og
 Vime) til sín / og for eftir honum Sið
 Dagleidir / og næde honum a Siallenu
 Sillead/ v. 23.

7. Gædde hæf þæ Jacob nokud til Miska?

Nei/ Þviad Gud kom til Laban um
 Nottena i Svefne / og sagde til hans/
 Varast þu ad tala annars vid Jacob eftir
 Vinsamlega/ v. 24.

8. Næde Laban þa synum Angudum apur?

Nei / Þviad Rachel hafde fæled þa
 under fier/og settist þar a ofan/ v. 34.

9. Svættæ mættu Jacob a Reidiñ/eftir
 er þad Laban var skiltu vid hæf?

Englar Guds er hæf kallade Guðs
 Nerlið/og þæf sama Stad Mahana

im fyrer þa sonu Orsof / v. 56 + 57 +
XXXII. Cap.

1. Hver matte þónust eptir þetta?

Madur nockur feckst vid han / allt
til þess ad Dagur var / (Guds Sonur er
um vissan tiltekna Tima / þande tekur upp sig
mans mund) og sem han sa / ad han
gaf ecke yfer usled han / took han so
hart a Samteingingu Eartidsens / ad
Earbeined geck ur Eide / v. 24. 25. Samt
villde Jacob ecke laeta han Lausast (med
sine teundur Bæ) Jafnvel þott Madurist
bæde han / nema han Blessade han / v.
26. Hvar fyrer Sonur Guds umbreitte
hans Nafne og kallade han Israel /
Þvi han sagde / þu hefur strydt vid
Gud og Masi / og feckst Sigur / v. 28.

2. Svada Nafn gaf Jacob þessum Stad er
han þæde Strædt og heit Einogge?

Þniel / Þvi han sagde. Eg hefe sled
Gud fra Andlite til Andlites / og min
And er frelst / v. 30.

XXXIII. Cap.

1. Svad gædde Nafn til vid Jacob?

Nafn feor i moote þonum med 400.
Masa

Maña (Cap. 32. v. 6.) Efni Gud þaga-
ade því so til / að þaß vard að taka vel
við hönum / og tala Þingiarnlega við
þaß / v. 4. 5. 12. 15. Og umi sýðer þæde
þaß og Stofur af hönum / v. 11.

2. Gvætt þoor Jacobs þa þaß og Esau
voru skyldir ?

Til Suchoth / og sýðaði til Sich-
ems Borgar / sem liggur í Canaans
Lande / og þaß sette sýna Þogð utafi
Stadar / og fýple eitt lóted Akur-Land
af Bornum Nemors / Södur Sichems /
fýrer Hundrad Silfur-Peninga / þvar
þaß sette sýna Tialldþud / v. 17. 18. 19.

3. Gvæde Guða Þyrkan og þioonustu
þræmde þaß í þeim Stad ?

Þaß upbyggde þar eitt Altare / og æ-
tallade þar Naßn þess Stærka Guða
Israel / v. 20.

XXXIV. Cap.

1. Efni Gvernig þoor þýrer Þottur þana Dina ?

Nun gied ut / að sía þess Lands-Þa-
tur / en Sichem Sonur Nemor / tók þa-
na með Balde / og lá með þess / v. 1. 2.

2. Gvætt lictu Þrædur Dina / þeir Jacobs
Sýner / þessa Öþrænt ?

Neþi

Nei / Meðlerner stýggdust þar við /
og urdu málög reider / að hafi hefde fram
ed söddan Heimsku i Ísrael / v. 7. Og
þá kemur með öllu konu Soolke hafde
læstet umskiera sig / v. 24. Komu a
þeim Þridia Dege / et þeim var sem
Biddvæmst / Þeir Sveit Synir Jaa
cobs Simeon og Levi Brædur Eln / og
drápu ölla Kallmæti / Einnig Nemor og
hafs Son Sicheim / og höfdu burt Eln
am Systur konu af Nuse Sicheim / og
gæingu i burt / eptir það þeir höfdu ræ
nt Borgena / Jeked Sienab og allt þeir
ra Eots að Hærfænge / v. 25. 26. etc.

3. Lufade Jacob þetta Deet?

Eingangei / Þviad hafi sagde til
þeirra : Þið hafed stofnad mætt til Do
luctu / og giört mig illa lufstænde við
þessa Lands Stýggjara / (Þær erum
fær næt sem þeir samansafnast i mo
te mætt / þá stæ þeir mig i Hel / v. 30.)

4. Hæd hær þa Jacobo Synir þvætt sig ?

Þeir svöndu / Eftir þeir hafa þa
breitt við vora Systur so sem við adra
Þottu Konu ? v. 31

XXXV. Cap.

1. Hvort þóor Jacob hadan?

Sil Bethel (epter sinlfs Gud
Bode / v. 1. 6+)

2. Hvað heðest hann het fyrst að?

Hann byggde þeim Gude þar eitt Als-
tare / er vitraðest honum þa hann flýðe
fyrir sínum Broður Esau / Og hann
skipaðe öllum þeim sem með honum
voru / að þeir skyldu birt fasta þeirra
Afsarlegum Gudum / v. 1. 2. 7. *

3. Hvað gírdi Jacob af þessum Götum Gudum?

Hann groof þa midur under eina Öyk-
sem stood hvar Sichem / v. 4.

4. Hvað hendur Bonu hans Rachel á Leideflet?

Sam þeir voru komner hart nærre
Öphrath / þa fædde Rachel / og hun
þakaðest so þunglega í Barnburden-
um / að Undan gíck upp af henni / og
hun hlaut að deya / v. 16. 17. etc.

5. Hversu kallade hun sín Son andur en
hvað Andaðest?

Ben Oni (minn Kvælar Son) En
Fader hans kallade hann Ben Jamin
(Nægre)

* Epter Heimfins Sköpun 2215.

Sýtur Christi Fæding 1756.

(Sögge Gandar Son /) v. 18.

6. Hvar groop og Jædæd Jacob Rachel
Konu fyna ?

A Begenum til Ephraim / sem nu
kallast Bethlehem / og sette upp Eitt
Werk þær heitast Græf / v. 19 + 20.

7. Hvert plutte Jacob sig / er hann þóor
þrá Bethlehem ?

A hina Södu Turnfins Eder / hvar
hann sette fyna Tialldbud / v. 21.

8. Gæda Sorgar olle Ruben Jacob
Södur fynum ?

Hann gætt burt / og svaf med Bilha
fyns Södur Niam Kvinnu / v. 22.

9. Hann Jacob Södur sin Isaac fyna lip
andar / er hann kom aptur ?

Jam / v. 27.

10. Hvar þundust þær ?

J Nebron. ibid.

11. Svetsu gamall var Isaac er hann Andadist ?

Hundrad og ættatýge Ara / og þá
andadest hann / og safnadedist til fyna
Fólks / gamall og saddur af þessu Líf /
v. 28.

12. Hverter Greptrundu hann ?

Synst hanns tvær Esau og Jacob /
v. 29.

XXXVI. Cap.

1. Lvert þótt Esau Superlum / eptér
það hann bændi gígrt Dættir Sönnur suna?

Þýppa Stíallad Geit/og Gfau er G.
dom/ Af hverjum þeir Edomitar eru
kómmer/ v. 9.

XXXVII. Cap.

1. Svát nam Jacob siet þa Doolæstu?
J Canaons Lande/ v. 1.
2. Syttir hvetla Dættir vards Joseph þyr
er Lættir og Bræðrum sálum (e)?

Ad Moðrúlestu fytter það / ad Gad.
er haffis hafde hann Ríðrañ / fráñ hset
öll sñn Børn/ og það vegna þess / hann
hafde Sted hann i síne Gæ/v. 3. Sem
og ferer það/ ad hann sagde sñnum Þod
ur frá þeirra vöndu Ríkte / v. 2. Gæ
eifla mest Gafir Draums þess / ei hann
dregmde/v. 8.

3. Svát breimde þa Joseph?

Þýrst/ ad Ketis bindine hanns Bræð
ra fengde sig midur syttir hanns Ketis
Bindine/v. 7. Þar næst/ ad Goolifi og
Lunglið og Gælfu Stjórnur Lutu
hönun (v. 9) hvatfgrer Bræður hanns
fælludh

Tolluðu hafi Drauma Máni / v. 19. Not-
uðu hafi / og gættu eðle talad eitt Vin
samlegt Ord við hafi / v. 4. 11.

4. Svad höfðu Brædur hafs í síte
litay þessu við hafi ?

Þeir villdu Bega hafi / v. 20.

5. Hver varð til að Srelsa Lög hafs ?

Þeir tveir af Bræðrum hafs / Ru-
ben og Juda / v. 21. 26.

6. Svad gigrðu þeir þá að hönum ?

Þeir toofu hafi / og fæstudu hönum
í eina Gryfiu er var toom & Vatnalaus /
v. 24.

7. Sværnig þóoru þeir með hafi er þeir
höfðu dreged hafi aptur upp úr Gryfiunni ?

Þeir sellu hafi þeim Ismaelitis
fyrir tuttugu Silfur-Peninga / þeir
fluttu hafi í Egyptaland / v. 28.

8. Þá þeir höfðu þarad so með Joseph /
hverfu þóoru þeir þá að við Södur síð ?

Þeir toofu Josephs Kyrtill / sæfdu
eina Nafur / og velktu Kyrtillið í hafs
Bloode / sendu hafi þeirra Södur / að hafi
skodade / hvert það väre hans Sonar
Kyrtill eða eðle / v. 31. 32.

9. Sværnig varð Jacob við / er hafi sœ

©

þessi

þessi Blóðuga Kyrtill ?

Nafi reif sín Klæde / og lagde efti
Beck um skur Lendar / og forgade síni
Son lánga Tíma: Þvíad hafi Nuge
ad eitt Olmt Þqr þefde uppræd Jo-
seph/ v. 33. 34.

16. Gvæning þóru þess Madlantar með
Joseph ?

Þeir selldu hafi i Egiptalande þm
Mafesem het Potiphar / hver ed var
Pharaonis Nerbergis Svein og Hof-
meistare/ v. 35.

XXXVIII. Cap.

* 1. Gvæning geð Juda eptir þetta ?

Nafi lá með hafs Sonar Kvíðu
Thamar (efti vísse ad sönnu ecke ad hun
var þad) og hun feck Gefnad af þeirra
Bioscriptum/ v. 19. Og hun fædde þon
um (Tvibura) Pereti og Serach / v.
29. 30.

2. Gvad sagde Juda er þan þek nu ad vísse
ad Thamar var Vlett ?

Komed með hana þingad / hun skal
Brefast/ v. 24.

3. Gvad

* Eptir Gumsins Sköpun 2228.

Syker Christi Söng 1748.

3. Svad sagde Juda er hafi þrette fadafi / ad
hun var orðen Ollett af þeirra Vidskiptum

Nun er Riectferdugre esi eg/ þar eg
gaf heste ecke min Son Sela / v. 26.

XXXIX. Cap.

1. Sversu vagnade Joseph i Egyptalande?

Hafi fafi Nand fyrer sñnum Nerra
(Potiphar) og var hafs þienare / (f)
Og hafi sette hafi yfer sitt Hus/og allt
hvad hafi hafde / þad gaf hafi hønnum
under hafs Nendur / v. 4. Þa bleffade
Drottessi þess hins Egyptiska Hus/
vegna Josephs / og þar var idugleg
Guds Blessun yfer öllu því sem hafi
hafde / bæde heima i Husinu / og so a
Dætrum ute / v. 5

2. * 3 hrada Mootlate tatade Joseph
i potiphars Luse?

Hafi var væfi ad Yferlite og frædur
i Asioonu/ v. 6. Þar fyrer rende Rona
Potiphars Augum til Josephs/og sag
de/ Sof þu hian mier/ v. 7. Ef er hafi
villde

(f) Act. 7. v. 9.

* Epter Zeimfins Sköfun 2228.
Syrer Christi Fæding 1743.

vísde eðfe samfífa heñe i þessum Blögd
unarlausum Gírnínges/ v. 8. Klagaðe
hann þann fyrer Þonda sánum/so sem þef
de hann viliað taka hana nauduga/ N var
fyrer honum var fastað i Myrkvað
Stofu/ v. 17. 19. 20.

3. Gærnig þóorst þónum i Myrkvaðstofuðe ?

ÞKottessi liet hann fífa Næð hian
Kortioora Myrkvaðstofuðar : So hann
þáfalade under hannis Næð alla Þand-
ingiana/sem voru i Myrkvaðstofuðe/ so
að allt hvað þar skulde gírað hlaut
af honum að gírað / v. 21. 22.

XL. Cap.

1. Svad ölle þet um sýðer að Joseph
Fomst ur Sængelsenu ?

So Alfburdur skíede/ að Þharad liet
setia bæde síñ Þakara og Skemktara i
Myrkvaðstofu/ þá dreymde hvert þessi
ta fyrer sig ein Draum / hvert Joseph
epter Tíðlaðstre ÞKottessi utlagde fyr-
er þeim/og sagde að Skemktareñ munde
fomast aptur til síns Embættis/ v. 13.
Eñ Þakareñ munde verða heingdur/ v.
19. Nvar fyrer Joseph var læteli þo-
ma

ma fyrir Pharaon ad utþýða fyrir hœne
um hans Draum/ (Gen. 41. v. 9. 14.)

2. Munde þín Apparste Skreintare nokkud til
Josephs / er hœnum rook til ad regna vel?

Nej/ Nelliður gleymde þá hœnum/v. 23.

XLI. Cap.

1. Svad Dreynde Pharaon?

* Nafi dreynde/ ad hafi þofteft siar/
ad það komu Sið. Rkr feitar og fagrar
upp ur Gliofenu/ og Sið magrar Rkr/
hverjar ed uppantú þær Sið feitu Rkr/
v. 2. 3. 4. Nafi sár og/ ad þær spruf-
tu upp Sið. Axin a einum Nalme/ full
og þruteft/ og Sið miao og brufáfi Ax-
in / er uppsvelgdu þau Sið feitu og
fullu/ v. 5. 7.

2. Sværta utlagde Joseph. þessari Draum?

Nafi sagde/ ad hafi þýðde Sið (good)
Ar/ og Sið Nallarts Ar er koma attu/
v. 26. 27.

3. Svad gígrde Pharaon við Joseph
regna þess?

Nafi liet hafi fara ut ur því Þænge

¶ 3

elje

* Epter Heimfins Sköpun 2230.
Syrer Chrysti Söðing 1741.

else er hafi hafde setud i t Þriu Ar/ Og
sette hafi yfer allt Egyptaland : So
took og Pharaon Nrkng af Nende stier /
og gaf hafi Joseph a hafs Nend / og
klædde hafi med hvítum Silke. Klæde
um / og heingde Eina Gull. Kedu um
hafs Nals / Og liet aka hönun i skö-
un Mörum Bagne / og liet utthroopa
fyrrer hönun / Hafi er Landfins Fada-
er/ v. 41. 42. 43.

4. Hversu gamall var Joseph er hafi
stod fyrrer Pharaon ?

Hafi var þriatögur Ara gamall / v.
44.

5. Hversu getmde Joseph síns Embættis ?

Medan þaug Sið frjóffomur
Arið stoodu/safnade hafi saman Mæll
anlega miklu Korne/ svo sem Sand med.
Siafar ströndu / a hveris hafi Fædde
allt Egyptaland sjadan þa Hallared
kom/samt öll fringum liggjande Land/
v 48. 49. 54. 57.

* 6. Bistest Joseph og epter þetta ?

Ad

* Epter Heimfins Sköpun 234.

Fyrrer Christi Söðing 1737.

Ad vöfú / Nafi eignadest Asnath
Dottur Poliphars Kenemasis i On /
v. 45+

7. Hverfu margu Sonu gat hann vís þess?

Evo / Manasses og Ephraim / v.
51.52.

XLII. Cap.

1. Svadan deð Jacob vísste i Eanaan
i þessu Gallare ?

Nafi sende Sone sína / þá tgu Josa-
sephs Brædur ofan til Egiptalands /
ad kaupa Korn / Efi Benjamin var al-
eifi heima / v. 3. 4+

2. Svada viðtekta veitte Joseph Bræ-
dur sínum ?

Nafi lét sem hann þekkte þa eð /
og sagde þeir væru miosnar Væð / kom-
ner til þess ad síð hvar Landeð være op-
id / v. 9. Nafi lét 2 setra Simeon i Þrö-
ut fyrir þeirra Augum / og helli hönum.
i Gisting i Egiptalande allt til þess
þeir komu med Benjamin þeirra Aug-
sta Broður / v. 19. Þar ad auka band
Joseph ad fylla stóðde Seðe þeirra
med Korn / og láta aftur i þa stúvera
E 4 þeirra

þeirra Þeninga / þar með og Nefte á
Bégifi/v. 25.

XLIII. Cap.

1. Var Jacob þad Liust ad Son hans
Benjamin þære með þeim neður til
Egptalands ?

Nei/Þoi hann sagde/ Joseph er ecke
a Dögum/og Simeon er i hurtu/ Benja-
min vilied þier i hurt taka/og allt þetta
femur yfer Mig (Cap. 42. v. 36.) Efi
samt þegar Hallæred tok til ad þreing-
ia ad efi meir/gaf Jacob sitt Sampicke
til þessa/ Og let Benjamin verda þeim
Samferda/ v. 13.

* 2. Gversu toof Joseph nu a moote
Bræðrum sínum er þeir komu með
Benjamin ?

Hann leiddde Simeon ut til þeirra /
v. 23 Og laud þeim ad Snæda með sier /
var þa Natur settur af hans Borde
til þeirra. Efi Benjamin feck fimfifi-
um meþu efi hiner adrer/v. 34.

XLIV. Cap.

Gvad þell til þyrr þeim/ er þeir villdu
fara

* Epter Getmsins Stöpun 2239.
Þyrr Christi Söding 1732.

þara burt eptir heimleiðis ?

Joseph let leggja sitt Silfur Ker i
Benjamins Skel/ og let fara eptir þess/
og hundra þa sem þiofa/ v. 2. 4.

XLV. Cap.

1. Gæð hann sig ekki til Kyria ryrer þeim
um sigder/ og segde þver hann varte ?

Það gjerde hann/ Þriad eptir það
hann hafde Skapraunad þeim leinge/
gat hann ekki halded stær leingur/helldur
Gret med hvarre Roddu / Og sagde/
Eg er Joseph/ lifer minn Gader en nú
v. 2. 3. (g) Hann skipade einig / ad þeir
skyldu koma med Födur þeirra/ Kvinnur
þeirra og Börn / og flitja þau med
stær midur til Egyptalands / og skyldu
þeir bua i Landinu Gosen / v. 9. 10.
Þar ad auke sende hann Födur sinnum
Tiu Asna klyftata med Boots af E.
gyptalande / og tiu Wismur klyftadar af
Korne/ Braude og Wismum handa sin-
um Födur og Þingum/ v. 23.

2. Gæð þu mæra at þöru þa lifist þær
þot / ad Joseph haade þyrst öred
sellbur/ alle þaungar til ?

W 5

T 08

(g) Act. 7. v. 13.

Þú og Túttugu/þrið hafi var
 felldur/þá hafi var Þreftan veltra/(h)
 og þá er hafi var Þritugur stóð hafi
 fyrir Þharaone/(i) So voru nú einnig
 þau Síð goodu Át umlíðin / og Þú
 af Nallaris Árunum/ Næst til sama
 ans verda þú og túttugu Át.

XLVI. Cap.

1. For Jacob þá með þeim niður til
 Egyptalands ?

Þá/ Gud sálfur sagde til hans um
 Rottena í einu Syn í Bersaba/ að hafi
 þylde eða Drottast að fara ofan í E-
 gyptaland/v. 3.

2. Gversu mægar Sæltu edur Þer-
 sonur komu með Jacob niður
 til Egyptalands ?

Alle Síðtger / v. 27.

XLVII. Cap.

1. Gversu gamall var Jacob, er hafi kom
 til Egyptalands ?

Hundrad og þrjátýger Át/v. 9.

2. Svad dreis á hans Daga í Egyptalande ?

Nafi var lastin komu fyrir Þharaof/
 hver ed gaf honum Gosen Land til að
 búa/

(h) Gen. 37. v. 2. (i) Gen. 41. v. 46.

bua í / v. 6. Og Jacob Deyde og so um
fæder í Egyptalande.

3. Gærsu leingi blóð þætt þat Egyptalande ?
Seytían Át / v. 28.

4. Gærsu gamall varð Jacob edur
Ísrael alls ?

Hundrað Síð og flærvæge Ára /
Íbid.

5. Gærsu borgudu þegar Kónungi
sinn þarao þennum Rómæ ?

Þyrst med öllum Þeningum / v. 14.
Þar næst öllu þeirra Kólfæ / v. 17. Og
ad Sædustu þeirra Jördum / og med
þessu varð Landeð Pharaonts Eign /
v. 20. Ad undanfæknum Þrestanna Jörd
um / þær fæppte Joseph eðle / Þvi ad
Pharao hafde skickad Þrestunum / hvar
af þeir sköldu næra sig / og var það æ-
nafnað sem þætt hafde giefed þeim / þar
færet þurftu þeir eðle ad selja þeirra
Jarder / v. 22. Eftir hver Mædur ættar
sköldu giefu Pharao þætt fæmta Mætt
(æ hœttu ætt fætt) af fættu Rómæ /
v. 26.

XLVIII. Cap.

1. Gætt fætt til Jacob þar það lætt fætt
Joseph /

Joseph / Med sinum brødrum Sone
um Manasse og Ephraim / v. 1.

2. Um hvad berode Jacob Son sin Joseph ?

Ad hafi þse hönun þaß Eyð / ad
hafi skilide grafa hafi i Canaan / v. 29.

* 3. Hvad gjorde Jacob a síde Soottari Særg ?

Nafi reiknade þa Tvo Sonu Josephs / Manasse og Ephraim fyrer sk.
na Sonu / v. 5. Nafi lagde sknar Nendo
ur (i Kross) a þeirra Hofud / þa Nagre
a þess Yngra / þa Vinstre a þess Ellsta
Hofud og Blessade þa / v. 14. 16. 0. f. f.

XLIX. Cap.

1. Hvad gjorde Jacob en þramar a síde
Soottari Særg ?

Nafi kallade skna Sonu fyrer sig /
og safnade þeim samafi / ad hafi mætte
fufigiora þeim / hvad yfer þa munde
foma a Epterkomande Tilmuni / v. 2.

4. Hvad sagde Jacob um siðhvörn
Sona sína af hvörtu ad sið mætte
hvad hvörn þeirra munde þenda ?

Ruben tileinkade hafi Batned / v.

4. Simeon og Levi Mordingia Bopn /
v. 5. Juda eitt Leon / v. 9. (hvar med þafi
vilde latta skilast / ad Christus / þad. Leon: d au

* 12pt. Geim. Stöpp. 2256. 5yr. Chr. 500. 715.

tyne Juda (k) atre ad þadast ap Juda Rættvís /
 Sebulon Hofn við Gíodíll / v. 13.
 Ísáschar eífi Beinn Ásna / v. 14. Dan
 Nøggorm / v. 17. Gad Stríds-Her / v.
 19. Áffer eíns Rönungs Víska Hus / v.
 20. Neptíali Hind / v. 21. Jóseph Ávaxt
 atfama Grein / er munde vaka so sem
 hía einum Þppsprettu Þrúfi / v. 22.
 Benjamin eífi Blf / v. 27.

3. Gveru spade Jacob (edur) Ísrael um
 Christum/er hafi lá þyrer Daðanum ?

Su Rönunglega Spíra skal reke
 þurttakast frá Juda/ me heildur Lære
 meistariá frá háns Þoctum/ fyr eífi
 Schilo (messias) kemur / og til háns
 munu Þroðernar sler hallda / v. 10.

4. Áp hvada Rættvísí atre þa messí
 ías ad færost ?

Áf Juda Rættvísí / ibid.

5. Gveru þell Jóseph andlæt sþdur sína ?

Hafi fell þfet síns Þæðurs Andlit/
 og Þríet þfet þonum og nýntest við
 hafi / v. 330

L. Cap.

1. Gversu var þæred ad eptet hafi Daða ?
 Jóseph

(h) Apoc. 3. v. 5.

Joseph baud synum plenurum sem voru Læfnarar / ad smyria sif þadur / Hverter ed smurdu Israel i fíorútrge Daga / og Egyptsker Mesi Bretu hafi i Siöfyger Daga / v. 23.

2. Hverter Þreudu hafi :

Sonur hafs Joseph / casant hñum ödrum Sonum Jacobs / v. 7+ 8.

3. Hvar Hrepreudu þeir hafi ?

I síalfs hafs Bröf i Lande Canaan i þim tösfallda Neller þess Akurs / sem Abraham hafde fengt til Erfað Hreptrunar / af Ephron Netiter / þvert yfer frá Manke / v. 13.

4. Hversu báru Þradur Josephs sig eptir þad Jacob var andadur ?

Þeir Ötstudust ad Joseph munda leggja Ösöld a sig / fyrir þad Ölt er þeir höfdu gjort hönun : Öñ hafi huggade þa og talade bláðlega til þeirö rá / v. 21.

5. Hversu leinge stöornade Joseph yper Egyptalande ?

Affatku At / v. 22.

* 6. Hversu gamall var hafi þa hafi deyde ?
Hundrab

* Apt. Geim. Sköp. 2310. Syr. Ept. Jæb. 1661.

Hundrad og Tíu Ara/ v. 26.

7. Hvar villre hafi farta Greitra sig?

3. Eanáans Lande/ og þar fyrir lof
hafi Efi Eyd af synum Bræðrum / að
þeir skuldu flytja hafs Bein i burtu ut
Egypptalande með sér (1) og þeir smuru
du hafi / og lögdu hafi i Eina Kistu /
v. 25+ 26+

EXODUS

ÞÖÐ

Ánúr Book Mose.

1. Hversu nefnest Ánúr Book Mose?

Exodus; Ellegar Bifarar Bókess.

2. Þín hvar þendlar þan?

Þín Btgaungu Israels Barna af
Egypptalande / og hversu þeim leiddi
Eydmerkess/allt til þess að Samfun-
du Tialldhudei var uppreiss.

3. Þu esu marga Þarta skiptest þesse Book?

Sierdeiles i Tvo Þarta: (1) Grein
er fra Afíkomulage Israels Barna i
Egypptalande/fra því Jóseph deyde/ og
allt

(1) Exodus. 13. v. 19.

allt til þess þau fœru burt þad af. (2)
 Fra þeirra Afsgkomulage i Gædmærk-
 esse/ þar til ad Samfundu Tialdbudea
 var uppreist.

I. Cap.

1. Gætsu vœgnade Israels Bœnum eptæ
 Scapall Josephs?

Þau fœlgudu/ og urdu mæg mæg /
 so ad Landeð vœð fullt af þeim / v. 7.

- * 2. Mutu þau nokud Truskapar Josephs þim
 Konungenum i Egyptalande?

Rei/ þad kom nyr Kongur i Egypt-
 taland/ hfi viffe eingefi Deile a Joseph/
 hafi toot til ad þvinga þa mied þungum
 þrœldome / So þeir urdu haldner
 Andstyggeleger og þiæder Dmiskun-
 samlega. Þeim vœð giœrt þeirra Lf
 leidinlegt mied þungu Erfide/ Leitvelltu
 og Sigulsteina giœrd / og allrahanda
 þrœldome a Mœrkessæ/ v. 8. 13. 14.

- * 3. Mied hvœrtu moote urdu þeir en
 þramar þlœgadir?

Nafi skipade þeim Gbressu þfersætu
 konum ad Lfslæta øll Svœm Bœrn Is-
 raelitana/

* Lpt. Gæm. Stæp. 2314. Syc. Chr. Sæd. 1657.

* Lpt. Stæp. Gæm. 2371. Syc. Chr. Sæd. 1600.

Ísraélitana / þráð sem þau voru komist
til / v. 15. 16.

4. Svada þetta Þversetu, Konungar ?

Ein þetta Sefhora þáttur Þhua / v. 15.

5. Svadu Þversetu, Konungar það sem
þeim var Skípað ?

Nel / þetta Dittudust Gud (og bláddu
þönum þamat en Mótunum / Acc. 5. 19. Það
er þetta Konunge / sem þadde þeim þessa
Þgudlegu Þepalning) og lesu Þornist
Eifa / v. 17.

6. Svada Laun þessu þetta þyrt þad
ad Gud ?

Nan byggde þeim Nud (Blessaðe og
Þlde þat) v. 21.

7. Svada þessu uppbyggðe þessa
þa er þönum totst eða þetta ?

Nan þad þessu þessu Þoolle ad kasta
þessu Svein, Þornum Ísraélitana i
Ana / sem ad Þaddust / v. 22.

II. Cap.

1. Þyrt þetta þessu Gud og þessu Þi
tales Þgen um þessu / heda Þgyptalands
Þráðome ?

Þyrt Mosens.

2. Svada Madae var Mosens ?

Þ

Nan

Hafi var Sonur Amrams (m) af
Mose Levi / v. 1.

3. Gversu þoor þyrer Mose er hafi sæddest ?

* Mooder hafis Seynide hafi i þrið
Manude / En þa hun gat egi leingur
Leont hönnum / gjorde hun Kristilforn af
Reir / og brædde med Lept og Bife / og
lagde þar i Barned / og let Kristilfi i
Esfed ut med Arbæcanum / v. 3+4+

4. Gverthig vord hönnum Stærgad og hvað
vord hönnum til Lupa ?

Pharaonis Dottir geet ofan að þvo
sig i Ane / Og sem hun sœ Kristilfi i
Esfenu / sende hun sœnar Ambættir
þængad / og let færa sœr hafi / v. 5. Og
er Barned Gret / sœ hun Amur æ þvi /
took það og let uppfostra það / og hellt
hafi fyrir síni eiginni Son / og kallade hafi
Moses / þvi hun sagde / Ey þese teked
hafi ur Bathe / v. 10.

5. Gver vord Barn-fostra að hönnum ?

Mooder hafis sínlfs / hverre að
Dottir Pharaonis (þo Övicanbe) feck
Barned /

(m) Exod. 6. v. 20.

* Ept. 6. rim. 5. Epp. 2374. Syr. Chr. Sæd. 1597.

Barned / so að þun foftrade það upp/
 7 Launade þeñe þar fyrer / v. 8. 9.

6. Svad gíste þharaonis Dottir við Mose/
 er Mooter hafs þarðe þeñe hafi aptur ?

Nun El hafi uppi þharaonis Nu-
 se! Og liet uppfræða hafi i allre Spe-
 ke Egyptístra Mássa. (n)

* 7. Svad hafdest Mosen að er hafi var
 ordeni Salltyða?

Hafi vð ein Egyptískafi Máss / fyrer
 það hafi laust Eini af þeim Ebressu
 Mofum af hafs Bræðrum / hvad æð
 kom ut af því sem honum var fleipad
 að víssa / v. 11. 12.

8. Svöring gíct þannum þyrer það?

Sokum þess þharao Kongur leif-
 aðe epter að lafo drepa Mosen / þa flæde
 hafi / og hieft sig i því Lande Mad-
 an / v. 15.

9. Svær var þafs Systan þar?

Hafi vagtade Níord þa er Zethro
 mtt / hver æð gaf honum Dottur sína
 Zephora / v. 21.

10. Sværðu langur Tími var það / að hafi
 § 2 fóm

(11) Act. 7. v. 21. 22.

* Apc. Sem. Skpp. 24. 14. 3yr. Ebr. 5. 20. 1357.

Kom eða i þa Egyptsku Kongdómi?
Fjórtingi Ar/ (o)

11. Gættu Merg Børn ante Moser
 við Zephora?

Los/ Gerson og Elieser/v. 22.

III. Cap.

1. Hver kallade Moser til að frelsa Ísra-
 elsbørn þær þeim Egyptsku Þrældómi?

(Drottinn) Eingill Drottins
 (sem var Guds Sonur) byttist þónum að
 fiallenu Noeð * i einum Góðande
 Elde. Eoga/af einum Rúf/er Eogade
 að sönu af Elde/en eyðdest þó eða/v.
 2. (p) Og sagde / Eg er þíns Fædur,
 Gud/Gud Abrahams/Gud Ísaacs/ og
 Gud Jacobs/v. 6. (q) Og skipade þónum
 um að fara a stad/og frelsa þíns Bræð-
 ur/Ísraels Børn/ v. 10. Þvíð þetta
 Kall være komed fyrir sig ut af þetta
 Þrældóm/v. 9.

2. Gættu toot Moser þessare Stipun
 Drottins?

Moser

(o) Act. 7. v. 30.

* Ept. Geim. Stöp. 2453. Syr. Ebr. Fac. 1518.

(p) Act. 7. v. 30. (q) Matth. 22. v. 32.
 Marc. 12. v. 26. Luc. 20. v. 37.

Moses foot fyrst undan a margast
Tætt / hvad þo ecke hialpade hønnum
neitt / v. 11.

1. Sversu ætte Moses ad nepna edur Ealla Gud/
þegar Israella Børn spyrdi um hatts Wahn?

ES M3N W3X2 SA SEM
ES M3N W3X2 / v. 14.

IV. Cap.

1. Sverntg snerest Gud vid þof / ad Moses
apstakade sig so migg / Og villde komast
hian þessu Verke?

2. Drottelið varð Reidur vid þad / v. 14.

2. Svern þicð Drottelið hønnum til Medi
Stalpara / þa er Moses Evertade um
þad / ad þan þerde stítt Stalpara?

Aaron (Er ætte ad vera so sem hatts
Mugur til Fookfins /) v. 14.

3. Sversu m3rg Teitn gan Gud Mose / an þver
lum þan skulde þetta / ad Gud hande Eigned
þan til ad vera Reidtoge suns Fokks / og ad
stítt skulde tafast hønnum vel?

Þriu: 1. Skipade þan hønnum ad
fasta Staf sñnum nidur a Jorden / þa
varð þan ad Einum Naggorme / En er
þan gietp um hatts Nala / varð þan ad
Einum Staf aptur i hatts Nence / v.

4. 2. Nlaut Moses ad stínga Nond

sine i Barmstær/ og þá hafi tosk hana
 út aptur / var hun orðen Eftþræ / Ef
 er hafi staef helle aptur i Barmstær / og
 droo hana so út aptur/ þá var hun orð
 en aptur lifa sem aðad hafs Holid / v.
 6. 7. 3. Vard hafi að lata Batn ne
 Afne/og ausa þvi uppa þurt Land/hve
 rt ed vard að Blodde / v. 9.

4. Gversu var Mose skipað að flytta Þyrende
 Drottens þræ þyrt Pharao ?

Israel er minn Frumgiættinn Sonur /
 v. 22. Eg hqd þær að þu lætur minn
 Son fara/so hafi meige þiona Mær/
 en viller þu það eðle/þá skal eg lifa i
 Nel þinn Frumgiættna Son/ v. 23.

5. Soor Moses þá strax a Stad til
 Egyptalands ?

Ja / Þviad Drottinn sagde honum
 og / að þeir væru dauder sem leitudust
 epler að Eftlæta hafi/ v. 19.

6. Svad hendee hafi að Reysuæ ?

Drottinn kom i moote honum/og vill
 de deyda hafi / fyrer það hafi hafde eðle
 umskored sinn Son / v. 24.

7. Gver umskar þá Son hafi?

Það gjorde Zephora med Einum
 þessum

hressum Steine / og kallade hann Eist
Blood. Brudguma / v. 25.

8. Villdu þu Israels Børn trúa Orði Mosis?
Jm / v. 30.

V. Cap.

1. Hvað gæðe þóttu til / er Moses
og Aaron auglestu þínum Skipi
an Drottins ?

Hann svarade med Hvermodsku og
lagde / Hver er þa Drottinn hvers Kausti
eg skule hlíða / og láta Israel fara?
Eigi veit eg neitt af þeim Drottni /
Og eigilæt eg Israel fara / v. 2. Og
hann skipade ein framar Verkstöptnar
Mösum (sem setta voru yfir Fólka-
ed) ad Halme være ekk meyr Safnad /
til ad bresta Leyr. Mellurnar þar vid / ed
ur ad þeim være hann i Hendur lagdur /
heldur skoldu þeir Safna þannu stöf-
ir 2 gíora þó jafn margar Leyr. Mellur
sem endur / v. 7+8.

2. Hvað gæðu Israels Børn til i þess
are ástand ?

Þeir töofu til ad Mæsla i móði
Mose og Aaron og skuldudu þá fyrir
það / ad þeir hefdu gíort sig illa lúetta

andæ fyrer Pharaos/ v. 21.

VI. Cap.

1. Svad toot Mose þær til Rara?

Hafi kálade aptur a nñ vid Drott
inn / hver ed sagde honum fyrer Bisk
ad Israels Børn skpldu verða frelsud
og frjud/ v. 5.

VII. Cap.

1. Svada Jarðreikin gjörde Moses og
Aaron/er þeir komn aptur ad
ngu in fyrer Pharaonem?

* Aaron kálade sñnum Staf nidor
fyrer Pharaos / og hafi varð ad einum
Neggorme. Og jafnvel þott þeir G
gyptsku Salldra Wesi/ gjördu slíkt hid
sama med þeirra Særingum(r) þa upp
gleipte þo Arons Stafur þra Stafe/
vid hvað Niarta Pharaonis varð fore
herdt / og hafi villde eingan vegin láta
Israel fara/ v. 10. 14.

2. Sværðu margar þlängur let Gud
koma yree Egyptaland þyr en
Pharaos lete Israel para?

Tiu Þlängur.

39

* Eptir Gelmans Stöpun 2492.

Fyrer Christi fæding 1519.

(r) 2, Tlat, 3, v. 8.

3. Gættar voru þar ?

1. Blood/þa Moses sloo med staf
 fllum a Batned i Ane / umbreittest
 allt Batnid Aringar i Blood/Giftarnir
 sem þar voru i Doou / Og það var
 Blood i öllum Bofnu Batnzpttum /
 Trekerum og Steinkrum um allt E.
 gypfaland / og so lida Stö samfeller
 Dagar/ v. 19. 21. 25.

VIII. Cap.

2. Þoddur/ Þar allir Læfir/ Ar og
 Stödu Bofnu/ Og lifavel Svefn Ner
 bergin/ Bakstur Ofnarnir/ og Deog /
 fkreid kvist og var fullt af Þoddum/
 v. 3.

3. Lgs / Þvi þa Moses utrette stf
 Staf og sloo i Dupted a Jorðun/ vard
 allt Dupt i Landenu ad Lusum / hvad
 Lofra Wienerner gætu ekte gjort/ En
 medfiendur/ ad það var Guds Singur(s)
 (Marqueur Guds og Reapcur) v. 17. 18. 19.

4. Demar (Mæte af hvernium allt
 Egypfaland spiltist/ nema Land Bosen/
 v. 24.

§ 5

9. Cap.

IX. Cap.

5. Drepsott / Af hverre ad allur
Egyptalands Genadur Dooðar all-fonar
Tegund; En þar dōo ecke eitt af þe Isra-
els Barna / v. 6.

6. Illsku Blöður / Þólad þar
Moses toot Hsku af Ofnenum / og
dreifde hēne i Loft upp / þa komu svart
ar illsku Blöður / bæde a Meñ og so
Genad / v. 10.

7. Nagl / Nvert ed floo vidur alle
þad sem var a Afrenum / bæde Meñ og
Genad / Turtir Afursins og öll Tre /
v. 25.

X. Cap.

8. Eingi. Sprettur / Er uppættu
allt Gras i Landinu / so ad þar var ecke
ert Grænt eftir / v. 15.

9. Svart Myrkur / Ad eingifi sá
þar ahiñ i þrið Daga / En him Isra-
els Børnum var Blart / v. 22.

XI. Cap.

10. Frumburðner BOru Aller Slega-
ner 3 NEl / eins af Moñu (m Genades
Medal

Medal hveira og var Pharaonis Grum
getið Schur/er sat a hafs Stooli/v. 5.

XII. Cap.

1. A hværn Gættu ættu Israels Bogen þrýg
ud þyrir Mord. Fingalgunum ?

Þaug urðu að ríðra landa Dyrastaf
ena og þad efsta Dyra Tie m s lgunum
Nusum med Bloode Þæsta Lambsins /
so að Mord. Fingellen geinge fram hia
þeirra Nusum / þegar hafi sæe Bloode
ed/ v. 7. 13. 23.

2. Jafsette Gud þa Sacramentum Þæskat
Lambins a þeirre Tíð ?

Jm.

3. Svad ættu þeir að taka til þess ?

Eitt Urs gamallt Lamb / sem väre
eitt Þrut. Lamb / sem eingefi Lste þefur/
Þvillst skyllde hver Nusboonde taka fyr
er sitt Nus (Æ þeir vœru so mæget i Gus
enn / að þeir glate uppætted Lambet / Æ eðe /
skyllde hver taka sin næsta nængreða fier til
Gjalpar/) v. 4. 5.

4. Svad ættu þeir að gígra vld þad ?

Þeir ættu að steikja þad/og efa þad
med beissum Zurtum / gæder um þeirra
ta Lendar/og þafa Sko a Þortum/og
Etafe

Stafe i Mondum/og eta það fljóðlega
(So sem búið er til að þessast) v. 8. 9. 10. 11.
5. Vættu þessu að eta það?

A þeim Fiordanda Daga i Mænnade-
enum Nisan ellegar Abib (Er svarar þá
off að nokkuð Leite Marteio og að nokkuð Ap-
ril) v. 18.

6. Lít þú þá i Israels Dæni þá er þú
það þú Sögðu þá er þú þá er þú þá er þú

Sam / (hafi raf þau hafiðlega af
Landinu) v. 33.

7. Sváð þú þá i Israels Dæni i þessu með
fær ut Egyptalande?

Folked þar með fætt þessu Dæni/
til þessu/ aður er það gat fætt og
það þá i þessu Klædum/ z þá þá a
þessu fætt/ Tok einnig til Læns af E-
gyptiskum Silfur/ Kier / Gull/ Kier og
Klæde/ sem þeir giöru þá við þá við/
þið þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá
þá til þessu fyrir þeim Egyptisku /
v. 34+ 35.

8. Svæsu þessu þessu þá er þá þá þá þá
þá er þá Egyptalande?

Ser Hundrud þessu þá er þá þá þá þá
þá er þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá
þá er þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá
þá er þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá

margt aklad Almuga Fook / sem ad folg
de þeim / so og Sauder og Naut / og
mög mytad Kvistie / v. 37. 38.

9. Gærsu leinge happe Israell vered i E-
gyptalande ?

10. Sig gur hundrud og 30. At (ad reisna
þær þeirre Tjo / sem Abraham var kalladur a /
og þoor þær Chatan / eptir Dobe Drottins)
v. 40.

XIII. Cap.

1. Gvad attu Israels Barn ad giera
siet til athlegrar Misingar um
Sreife ap Egyptalande ?

Þaug attu ad (selga) frá Silia/
DROTTIN til Nanda / þafi fyrsta
Þrumburd (bæd af Mofum z Genade)
og hallda Arlega Dyrdrá Brauda Næ
140 / v. 6. 12.

2. Mico þvad þoor Moses aflars i burt
ur Egyptalande ?

Nafi toot Josephs Bein ut med siet /
v. 19.

3. Gærsu mörg At lida þær þot / þett
þoru burt ur Egyptalande / og til
þess þett komu in i Canaan ?

Sull Þiøruthge Ar / Cap. 16. v. 35.

4. Grada Þeg þoor Gud med þæ ?

GUD

Gud leiddi þa eðle a þessi Þeg sem
 liggur í gegnum Landið Þhilistinum/
 sem þeim var Nærlægastur / heildur að
 þessi Þeg í gegnið Eyðmörkna/ut með
 því Randa Næse/ v. 17. 18+

3. Hvor settu þeir fyrst signar Gerdubur
3. Eðham fremst i Eydensorkene/
p. 20+

6. Hvor levede du og voksede op i ?

Sialfur Gud Drottinn gef fyrst
þeim a Degenum i einum Skj. Stoolpa/
og a Rottusie i einum Eld. Stoolpa/
b. 21. XIV. Cap.

1. Hvad gjorde Pharao til at Israels Bønder
voru hånlige parti i bytte?

Naa søgte epler heim med allur
 syni Her / og naade þeim þar sem þeir
 höfdu sett skar. Verbúðer i Dalnum
 Hiroth / v. 9+

21. Gætt Þræðe þessu þa Ísraels Þegn/er þau
sæu þa nýttu Gættu/sem þau voru i stigðo?

Þau megludu gíegn Móse : Þvíad
þau höfdu fyrir síer Nafed Rauda / at
Daf síer Þharao / og a Gíld við síg
Gíollu / v. 11.

3. Hvad gjorde Moses til at se tåmmen tilbage?

Rafi

Nan Nughreiste þaug / hroopade
(med glættano Andearpe) til Drottens /
hver ed skipade honum / ad utrietta sñna
Nond yfer Nafed / og skipa þvi i sundu
ur / so ad Israels Børn mættu ganga
þurttum footum þar i giegnum / hvad
og so stiede / og Batned var þeim sem
Muraþeggur til Nægte og Binsire
Nandar / v. 21. 22.

4. Hvad handest þharad ad ?

Nan foor epter Israels Børnum /
og gieck midt inn i Nafed Randa med sñn
um Ner / En Drottinn liet þeirra Bag
na ganga Niolumum / og Rolkastade
þeim hastarlega / (v) Og þa Moses ut
riette sñna Nond yfer Nafed / fiell það
aptur i sñn Farveg / og hullde alla Pha
raonis Magt / so ad aller drucknuðu /
(vv) Og þar vard ecke Gifi epter af
þeim / v. 23. 25. 27.

XV. Cap.

1. Hvad glæddu Israels Børn er þau
sann þharad tihast ?

Moses / Maria (Syster hans) og
allt

(v) 1. Cor. 10. v. 1. (vv) 6. br. 11. v. 29.

allit fooked saung Drottne Ein Lof
Saung / v. 1. til 21.

2. Gvett hleiddu þau sðaðan?

Þau ferduðust fra Nasenu Raúða
til þeirrar Eyðemerkur Sut/og geingu
þar þrím Daga i Eyðemerkenne / og
fundu ekkert Vatn / þá komu þau til
Mará / en þau gæfu ekkert drucked af
Watnenu i Mará / því það var miög
beisst/ v. 22. + 23.

3. Gvettig varð fookenu við / er það leidd
sðaðan Þorsta?

Það miöglade a mote Mose/ v. 24.

4. Gvad stórt Mose að þessi þeinge stilt það?

Þá kallade til Drottins/og Drott
inn vassade þönumi til eins Tres/því fast
ade hñ i Batned / og Batned varð
sett/ v. 25.

XVI. Cap.

1. Gvett þoru þeir / er þeir hleiddu þræ Mará?

Þeir komu til Elim/ þar voru tolf
Batnz. Bruskar/ 3 Stöngar Palmavid,
ar Tre / og þeir settu þar sknar Nero
Buder hñ Bostnunum/ v. 1.

2. Gvett Reistu þeir sðaðan þræ Elim?

Til þeirrar Eyðemerkur Sin / sem
liggur

liggur á millum Elim og Sinai / v. 2.

3. Gvernig var Rúnðirne Israels Bara
væð i þeim Stad ?

Allur Söfnudurinn Mæglade i móð
Mose/og Aaron/ fyrir það þeir færdi
þá burt frá þeirra Ríkt Ráðlumi/hvar
þeir höfdu Öngd Brauds að Eða/og
vildu nú (so sem þeir Rænglega hugdu)
lata allan Almugan Deyla af Gulli
á Ögðemörkinni/ v. 3+

4. Svad bjóðde Gud þá til so að Söplæð
fæðast ?

Han lét þá fá (þín næsta Morgun)
Manna af himnum/2 Kvældinu (fyrir)
Bættelur að Eða (og það meyrn til þeir
vildu þá) / v. 12, 13.

5. Gverfu allu þeir að safna Manna
æður Ginnabrandinu ?

Þeir allu að safna so miklu af því
sem hver mannti uppeta á hverinn Dægi/
og ef nokkur leifde nokkru þá af til
Morguns / þá gat hann eðe efð það /
því það var Mæðum og ulnæð: Eð
á hinum Siotta Dægi mannti safna
tvöföldu vegna Sabbats Dagsins.

6. Gversu leinge stóð það/ að þeir ættu
Góðan Manna edur Man?

3 Stórufylge Ar / þangad til þeir
fomu i Canaans Land/ hvor þeir ættu
að Bua/ v. 39. Og til Misis var eisi
Gomor fyltur af Manna/ lagdur i eina
Gull-Fötu / og geymdur til Epterfom-
endasia/ v. 33. *

7. Gversu var þetta Glimma-Brend (edur
Manna) lyft og hvada Smed hafði það?

Það var lifka sem Coriander Græ og
hvætt/ og það smællade (brætt) so sem
Similia med Nuncange (eñ-foded og bað
að sem Olu-Kaka/) Num. 11. v. 8.

8. Gvad gírdur þeir þvæt utaf þetta?

Folked hiellt þafi Sisunda Dag/ v. 30.

XVII. Cap.

1. Gvert reyftu þeir A leides ut Lydet
mörkese Stn?

Til Raphidim / Þar fíeð Folked
apstur eckerð Batn að drekka/ v. 1.

2. Gversu þrell þeim það?

Þeir þrautludu við Mosén/ og mög-
ludu i gíegn honum / v. 2.

3. Gversu þrautludu Gud þeim og so i það Stn?
Mosé

* Gebr. 9. v. 4.

Moses stoo sijnum Staf a Steiness/
og það kafi Bætn af hönum so ad golf
ed drack / Hvar fyrir Mesi kældudu þafi
Stad Massa og Meriba (vegna þrætt
anar Israels Bærna) v. 6 + 7.

4. Svad þiell anars uppar þyrir þessu
i þessum Stad ?

Þa kom Amalech / og hiekk Drustu
vild Israel i Raphidim / v. 8.

5. Sværnig Endte það Strid?

Moses stodd efst upp a Stallenu / og
hafde Gud's Staf i sine Hende / og alla
þa Stund sem Moses hiekk sijnum
Höndum upp / þa vafi Israel / En þa
hafi liet sijnar Hændur nidur sága / þa
vafi Amalech / En af þot ad Moses
Hændur voru þungar / þa tóoku þeir tiff
Stein / og lietu under hafi / og hafi sette
sig þar uppar. En Aaron og Nur stödu
du haffs Hændur / sifi a hverta Hlid / og
haffs Hændur mæddust ecke allt til Sol
arfalls / og Josua lægde (v. 8.)
Amalech og haffs Ffolk med hössu
Sverde / v. 9. til v. 13.

6. Svad gjorde Moses epter þessu
Sigur þessum ?

6. 11

Han byggde Giff Altare/ og fallade
 þad Drottens Nesi (þad er mitt
 Teikn) v. 15.

XVIII. Cap.

1. Svad hendte Mosen epter þetta ?

Mogur hans Jethro / Kieinemadur
 af Madian/ kom til hans/ og hafde með
 sier Zephora Kvinnu Moses / og hans
 Tvo Sonu Gersom og Elieser/ v. 1. 2+

2. Svada Ræd gaf þa Jethro Mose ?

Ad han skyldi anast Fólket i því
 sem Gude tilfæme/ og beta fram þeir-
 ra Mælefne fyrir Gud / Alþars skyldi
 han setja Doomara yfir Fólket/ og læ-
 ta þa dæma öll smærre Mál/ En öll-
 um Stoor-Málum skyldu þeir skvota
 til Mosen / v. 19. 22.

3. Svérnig ættr þeim Doomurum ad
 vera hættad ?

Þeir mættu ad vera Baleskufier
 Mesi/ er Ottudust Gud/ væru Sæfords-
 er/ og hótudu Agyrnd / v. 21.

XIX. Cap.

1. Svært þoor Israci þramvegis ?

Til Eydemerkur (og til þess Stalls)
 Sinai / v. 2.

2. Svad þu mottu þá þar?

Moses gekk uppá fjall til Drottins/og Drottinn lofaðe Ísraels Børnum / að þau gæfðu vera þáris eigin Eign af öllu fölsku / ef þau vildu hlýða þáris Ræddu og halda þáris Sammála / Þá til allur Eydurinn svaraði under eins / og sagði : Allt þad sem Drottinn hefur sagt þad viljum við gera/ v. 5. 8.

XX. Cap.

1. Svad gæfðu Drottinn en þrættir að þu fæst?

Þá gekk fölskenn þau Tiu. Saga Þodord Guds með fört förtlegre Þyð/ þviad þar komu Ræddar. Þrættir og Eydur og einn þrættir Skj. a fjall/ og Eydurinn hlóð vart. af förtlegu Sterkt/ Og allt Sinai fjall Rætt af þu að Drottinn fór niður með fört so allt fjall Skalf(x) af þuertu fört ed Skjöldist/og þad Mosen/ að þu vill de tala við þad / og eitt Gud / Þuars munde þad Þerja. En Moses gekk til

G 3

Þerja

102 EXODUS XXI. XXII. XXIII. Cap.
þokufnar í hverre Gud var/v. 19. 21+

XXI. XXII. Cap.

1. Svada Egg og Serunga geg Gud Mofis
ad Ifraels Bern skyldu Galtta ?

Þad voru margskonar Þeralidleg
Egg / vidvæfjande Þralu og Ambætti /
Mandræpum og øðrli idum vidureign
um / Skada sem Þre edur Naut gior-
de / er þad skangade / Þiofnade / Gællde
rum / ad lmta Gætur og Munadarlaus a
nna Eggum og Rette / um þad / hverfu
Straffa skulde Dugt / Laufæte og ad-
rar þess þættar Sondre / hvar um nna
Esa / (y)

XXIII. Cap.

1. Gverfu margar Gætyðer skpade Gud
ad skyldu verða hallonar Arlega ?

Þriar / Þæssa Nættqdiñ / Nættar-
Gættu Nættqdiñ og Lauffæala Nættq-
diñ / v. 14+

2. Gverfu Konade Gud þeim sem þellou
þæssa Þodord og Eggmal ?

Nætt sagdest vilta vera Dvinur þeirra
Þaina / og Mootstandare þeirra Moot-
stædu Mæssa / v. 22.

24. Cap.

(y) Exod. 22. og 23. Cap.

XXIV. Cap

1. Hvad var Mose skipt ad aigra en premar ?

Han wfsamt Aaron/ Nadab og Abihu/
elskig þeim Siotyger Wldungum i Is-
rael wtte ad gænga uppa Stalled til
Drottins og falla fram langt fram/
Ef Mose geð alein nær Drottne /
v. 1. 2.

1. Hvad gædde Moses adur en þan stie
uppa Stalled ?

Han bygde eitt Altare under Fjall
enu/ med tolf Stolpum epter Tolu tolf
Kin. Kvísla Israels/ v. 4. Og let unga
Mæn af Israels Børnum Soornfæra
Drottne Brest. Forner og Þacklætis.
Fornir af Nautum/ v. 5. Og Moses
took halfpært af Bloodenu/ og let það i
eina Muslaug/ og ødrum Helmingen
stætte þan yfer Altarid/ Síðan took
þan Sættmælsans Bók og las þana fyr-
er Fólkenu/ so það heyrde/ og þan took
Blooded og stætte þan a Fólked/ og sag-
de/ Síned/ þetta er Blood Sættmæls-
ans (þvert ed var en Syrmundun uppa
Sættmæls/ þess 22ga Testamentis/ sem eke er

stærkstur þyrrer Blood Rálpána eður Gapt
 raga/clna og þess gamla Testamentisins/ heldur
 þyrrer Christi Blood) (3) hvern Drottin
 hefur gjört vid þdur / yfer þllum þessu
 Ordum/v. 6. til 9.

3. Á hvaða Mínd Opínberade Drottin sig þyr-
 er Mose/ Aaron/ & Nadab og Abihu á Stállenu ?

Under háfis Footu var að stíla þvítte
 aft sem fagur Sapphirus / og so sem
 Nímin þa hafi er klár/ v. 10.

4. Hver af þeim völd allina rættir
 á Stállenu hía Drottne ?

Moses/ Þvíad eitt Ský húlde Stáll-
 ed i Sex Daga/ og þafi Síöunda Dag
 fallade Drottin af Skýnu á Mosen/
 og Þvrd Drottins var sem eitt Þress-
 ande Gldur efst á Stállenu fyrir Auga
 lite Israels Barna/ v. 15. 16. 17.

5. Hversu stíng drallde Moses á Stállenu ?

Stíruslu Daga z Stíruslu Náttu/
 og hafi mtecke Þraud og drack ecke
 Vatn/ v. 18.

XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. Cap.

1. Hversu margt var það/ er Drottin
 skípade Mose að Gígra ?

það

Það voru alls Níu Muter. (1.)
 Eizlududen (2.) Vitnesburðar edo
 ur Gottinnale Drken. (3.) Ræðar
 Eioollu. (4.) Borden fyrir Skodun
 ar Bræden. (5.) Eioosa Stiafen.
 (6.) Breite, Goorna Altared. (7)
 Keif. Altared. (8.) Batn. Kiered.
 (9.) Klædnadur þess Upparsta Kien
 mas.

2. Af hverju ættr alle þetta að gæðast?

Af Upplyptingar. Ofre Golsens /
 Sem var / Gull / Silfur / Kopar / Blætt
 og Gullt Silke / Skarlat / Purpure /
 Nogett Silke / Beita. Nær / Raudlitud
 Hruta. Skia / Greifingia. Skia / og
 Grene. Tre / hvert ed allt Golted bar so
 Belvilluglega og yferstootanlega fr
 am / Cap. 35. v. 21. Ad Moses vart að
 Sigdurstu að læta hroopa ut / að eingefi
 skulde bera meira fram / Þvi það være
 neog / Cap. 36. v. 6. 7.

XXXI. Cap.

1. Gæð ættr ed eitra og hunda alle þetta?

Bezaleel og Aholiab / hvær Guds
 Ande hafde uppfyllt med. Bysdomme og

Skilninge / og Nagleif i alla Manda
Smíðe / v. 2. 3. 6.

2. Svad var það sem Drottinn þætt Mose i
Gendur / er hann hafði lyftað sína
Ræðu við hann ?

Hann gaf honum Tvær Bifnieburð
ar Töblur / þær voru af Steine / og skrif
adar med Guds Fingre (það er med Ein,
um Gierðislesum og Ginniskum Gætti / en
alla Manlegr Smíðes og Bonstar) v. 18.

XXXII. Cap.

1. Svad höfduft Israels Børn að i Gerbudy,
unum / þar Mosen dvalde að koma að
Stallinu?

Aaron uppkastade med einum Stálf
og gjorde Eini Skryptan Kalf / af þvít
Eyrna. Gulle / er hann meðtoof af Israe
els Barna Nondum / umfræng hvern að
Goolked dansade / Og sagde / Israel / Þess
er eru þýner Guder / sem færdu þig af
Egypptalande / Þeir Dffrudu og so þeim
Kálfe Brenne. Foornir og Þaðlætes
Foornir / v. 4. 5. 6.

2. Gversu lýfðade Gude þetta Verf ?

Stoorlega illa / Þviad hann sagde til
Mosen / Og sie / að þetta Folk er hard.
svgráð

svagad Godek/ Lat mig nu Rædo/ so mig
 Ræde merge gremiast þeim / og svelga
 þa / so vil eg giera þig til eins mykele
 Godeks / v. 9. 10.

3. Svad toot Moser til Bragda so ad þan gæ-
 te Seidþæge Godeks og komo þu i Vni-
 gan við Gud æpter?

Nan had ihelega fyrer Godekenu til
 Drottens/ Og Drottin ydrædest þess
 hins Bonda sem þan hafde høttad ad
 giera sinu Godek/ v. 11. 14.

4. Svad gæde Moser til / þegar þan kom nu-
 nstur ap Stallena?

Nan reiddest ækaflega/ kastade Tøb-
 lunum af Nende sier/ og braut þær i sun-
 dur/ under Stallenu. Svadan toot þan
 Rælfen sem þeir høfdu gjort/ og brende
 þan i Elde / gjorde þan ad Døku / og
 kastade þær i Vatn / og gaf Israels
 Børnum þad ad drekka/ v. 19. 20.

5. Svad skæpe Moser Lert Børnum?

Hver Ginn skulde binda sitt Sverd
 við Sydus/ og ganga i giegnum Herbud-
 ernar/ fram og aftur / fra Ginn Nlide
 til aftars / Og hver ætte ad slæ sitt
 Brodur/

Broodur / Bin og Munga (a) i Mel
(sem hærð þaræð þessi Guldurfræmlegru 28
Budabjörk með Gulli Rálpnum) v. 27.

6. Gversu marger þiellu þa og voru deyððar
af fölskeni a þessu Daga ?

Þriar þusunder Mæss / v. 28.

7. Gvernig hærð Moses þyrir þeim til Budab
er hærð kom æptur til Drottis ?

Gyrgief þeim nu þeirra Synd / Ég
vil þu þad ecke / þa afmæ þu mig
af þíne Book sem þu hefur skrifad /
v. 32.

8. Gverstu svaraðe Drottin Mose þar til ?

Þvad ? Ég vil af mæ það af þíne
Book sem Syndgast a moote Mier-
þar þu nu og leid fölsked þængad / sem
ég sagde þier / Síar / Mísi Éngill skal
fara fyrir þier / Ég vil vitra þeirra
Synda / þa mísi Bittunat. Tíme tíemo
ur / v. 33+34.

XXXIII. Cap.

1. Gvad gjörðe Moses síðan ?

Það fœk Tialld Budena og reifte
hana upp / længt ut fra Neri Budunli /
og kallade hana Sam. Kundu Tialld
Bud / v. 7.

2.

(a) Esch. 9. v. 6. 7.

2. Gvernig talade Gud við Mosen?

Andlite til Andlitis/ (i Mase Læting
er þan roðf uppa sig um vissen Tagma. Stær
Gen. 32. v. 30.) Iqfa sem ein Madur talar
við sin Vin/ v. 12.

3. Bæst Mose þa að sin Dyrð Drottinn
þanig/so sem þan berðist af þgnum/ v. 18?

Net/Þviad Drottinn sagde ill hfs.
Effe manntu sið/med þgnum/ Lætingum
Augum mist Andlit/ (þad re/myna Verulegu
og þulþomnu Gættig og Dyrð) Þviad eingo
in Mafeska man lifa sem Mig flex
(a þan Gætt / bet i þessu Daublega Læte)
v. 20. Efi a Bæ epter þgnum fecð hfi
að sin þan (i rnar synelgte uppatefene Læ
ing)

XXXIV. Cap.

1. Gvæt Gættde aptur þær erær Steinn Tæblur i
stadi þæra er voru brotnar i sundur?

Moses (hioo þær) eplir siðlf's Gu
ðs Skipan/en Drottinn Skrifade siðlf
ut Orðin a þær/v. 1.

2. Gvernig var Moses a að Iqta/ er þan
fom niður af Stalennu?

Þad stoodu Geislar af þans Andlit;
is Gud/þar fyrer varð þan að heingia
Stölu

Stolu fyrir Andritid / Þviad Ísraels
Börn gætu ekki Ánarskoflar horft á
það / v. 29. 30. 33.

XL. Cap.

1. Mæð þvertu moete byrté ÞKottin
síg í Samkundu Tiallbudene ?

Gifti Ek þulde Samkundu Tialld
Budena / og Þyrd ÞKottins uppfliðe
þana / Og þa Ek þed toók sig upp frá
Tialld Budene / þa ferdudust Ísraels
Börn / so opt sm þeir ferdudust. Ek þa
Ek þed toók sig ekki upp / þa voru þeir
fyrir : Og ÞKottins Ek þar um
Daga yfer Tialld Budene / og um Næf
úr var það Glooande Eldur / fyrir
Augum alls Ísraels Nuff / so leinge sem
þeir voru á Leidne / v. 34. 36. 38.

2. Um það verður Gjendlad í eptersiglande
Capitulum / hefnalega þá þeim Simta og
Þettugasta til þess Serengasta ?

Um það / þvertu að Samkundu
Tiallbudene var byggd / og þvada þellst
Þerfære sem voru gjord og til þess
þeyrdur.

~~~~~
LEVITICUS

Edur

Þ D O R

Þrétla Boð Mose.

1. Svæð kallest Þrétla Boð Mose?

Leviticus 3. Og það vegna þess / að
þun skætur frá Embætti Levitana.

2. A vernia skiptest þu Boð i sundur?

3. Þvo Þatta / 3 þeim Gyrra (b)
Talar Gud um þær Levitisku Offran-
er / 3 þorum Partenum / edur i þinum
Sæðare (c) um þær Þersbunt sem skoll
du framþera þessar Offraner.

3. Svæð utgæð Gud Regmarled um þessar
Offraner?

Þtan fyrer Samfundu Stalldhudo
eðe/þia Stalldu Sinai.

1. Cap.

1. Svæð þu marga Svæðar Svæðer þess
Gud Jisett og Skipad?

Þim / Þess Svæðna / Matara
Svæðna/Þæflættis Svæðna/Þynda
Svæðna og Skulda Svæðna.

2. Til þvers voru allar þessar Svæðar Svæðingar
Jisettar?

Þæ eðnunge til Guds Svæðun-
ar/

(b) Þeim 7. Svæðu Capitulum.

(c) Þeim 20. Svæðu þær Svæðsylvlandar.

at/og Prestunum til Bppheldis/Nelldur til þess að þæt være Skuggi og Þyrmindaner uppá Christum(d) (þær ed uggab sig slakkað þyrm off til forn-gæringar og Offurs Bude til Sæleika Alma) (e)

3. Gveru ætthu Mæn þa að Soornþæra?

Bæde Kviku og Daudu.

4. Gveru mætte Mætur Offra an Kviku?

Uf Genadenum mætte Offra Ungu Maute/og eiffe Raudre Ku (f) (an høetæar Mætu að Adreipingar Vatned vat til bued) af Mordæne/ einu Mrut/Lambe/Sau/Geit/Mastre/Uf Suglunum mætte Offra Tuttil/Dufu og ungu Dufu/ v. 4.

II. Cap.

1. Gveru mætte Offra an þeim Slutum sem æte voru Lipande?

Ostu/Mveite/Miols/Keikalse/Do spudum Mveite/Miols Kofum/Sallte/Mveite/Æder/Tre og Isop/v. 1. 4. etc.

2. Gvad var tilteken sice i lage sem æte mætte Offrast?

Gurdeig og Nunang/ v. 11.

3. Gverier þypou þad Embætte/ad Framtelsða Soorn-gæringar næ?

Prestarne

(d) Gebr. 10. v. 1. etc. (e) Eph. 5. v. 2.

(f) Num. 19. v. 9.

Þrestarner / Israels Børn bœrtu
 Soornena til Þrestsins / og hafi Brende
 hana / Gude til sætsefðs Tíms / Samt
 mætte eðlefa Sparsse Þrestur gænga
 optar einusinn a Ate í í þad allra
 Helgasta / til ad Fridþægia Fólked / (g)

IX. Cap.

Guðadællur var til þess þædur ad breña
 Soornena?

Eingefi Afiar efi þa Neilage Eldo
 ur / er ætqd Seylde breña a Altarenu / og
 aldrer utstofna / (h) Stundum fiell og
 Eldur af Nemnum nidur / og uppbrens
 de Soornena / so ad Fólked mætte síð
 Dgd Roktne / v. 24.

X. Cap.

1. Mætte þa eingefi Offra með Afiar
 legum Eldo?

Nen / Þviad þa Nadab og Abihu /
 þeir Sveir Synir Arons / bœrtu Afi
 arlegafi Eld fram / þa kom Efi Eldo
 ur fra Roktne / og brende þa / so þeir
 doou fyrir Roktne / v. 1. 2.

2. Guðsu opt ætte ad Soornþara á hverjum

N

Þege

(g) Gebt. 9. v. 25. (h) Levit. 6. v. 12.

Dege Almennleiga?

Þvíðvar / að Morgne og aftur mætti
að gista Brestu, Goorn og Mataru
Goorn / (i)

XVI. Cap.

1. Svæntig var þar með förlýkunum þá þá
efi / er Almennleiga var förlýkunum a þess / er
þá þá, mylla Sabbaths Dege?

Það voru teknir Sveir Nafnar / og
leiddur fram fyrir Drottinn fyrir Sam
fundu Tialldbudar Dyrnar / og lagðar
a Nafur / Eftir fyrir Drottinn / Áðar
fyrir þá Nafur sem laus skyldu laus-
ast / Sá Nafurefi sem Nafur Drott-
ins fiell á / skyldu Goornfarast til Syn-
da-Offurs / Þvíð þess Áðars Nafur
sem var förlýkunum Nafurefi / skyldu
Áton leggja sínar hendur / og
medkæfa allar Ísraels Barna Synder
gfer þónum / og leggja þær uppá Naf-
urins Nafur / og senda burt í Ádn með
einum Mafu / Þá þá varð Nafurinn að
bera alla þessa Misgjörninga á sér /
í eina Vile-Ádn / v. 7 + 8 + 9. 21. 22.

(N ver

(1) Exod. 29. v. 39. 41. Lev. 6. v. 11.

(Sver Sapur var Ein Syrermýndan uppa Chri-
stum/ er bat Synder allrar Verallbar.) (k)

XXIII. Cap.

Svertar Sattjyder skipade Gud Tinfanlega að
halda Seilagar í þessare Bok/ að þeirra
sie hiee gircet í þessum Capitula?

Sabbaths. Dagefi / v. 3. Þassa
Drottens / v. 5. Nofkasufu Nattqdo-
ena / v. 16. Sabbath Þasunu Blasts-
ursins / v. 24. Forlkunar Nattqdena /
v. 27. Laufskala Nattqdena / v. 34.

NUMERI

XXV

Floorda Bok Mose.

1. Sverfu neppet su Floorda Bok Mosis?
Numeri Eður Tolu Bookifi.

2. Vm hvað hndlar þesse floorda Bok?

Vm Burtferð Israels Barna frá
Þiallenu Sinai/ þar til þaug komu til
Glettlendis Moab / vid Endemerkur
Eanaans Lands.

3. I þversu marga Parta ma skipta
þessare Bok?

I þria (1) hoernig þaug biuggu
N 2 sig

Þig ut til Reisunir (2) Talar um Reisuna / er þau gírdur (3) hverfu þaug Settu sín Land. Tíð / mdr en þaug Jafnooku Landid.

1. Cap.

1. Hver var sú fyrsta Systan Mose?

Nafi Talde Fodfed / epter þvi sem Gud hafde Skipad þonum / v. 2.

2. Hverfu margt var það af Tölu?

Ser sínum Hundrad þusunder Maða / þriar þusunder / síni Hundrud og fimtýger / Eb marger voru þeir frá tuttugu Árum / og þaðan af Eldre / sem Bopufærer voru til Bardaga / en þiner sem voru fyrir íðan Þorlugt / voru ecke Talder / og ecke heildur Levitarnir / v. 46 + 47.

3. Hverfu opt voru Ísraeltarnir talder epter Skiptan ÞKortins?

Þrisvar sínum. Í fyrsta og annað síð hlað Sinai Fialle (1) og í Eldemorku Sinai / v. 1. Og híd þridia síð seinaft í þeirra Tíð, Budum / er þar var að komed / að þeir mltu að Jafnata Ganaans Land (m)

4.

(1) Ex. 30. v. 12. (m) Num. 26. v. 2. og Num. 1.

4. Því voru þeir so opt Talder ?

Fyrst fæde það til þess / að hver
Maður skulde gefa Drottne/ eða hálft
an Silil eptir Helgedoomsins Fikla/
til Forstfunar fyrir sína Sölu (a) So
öðru síðe að þeir mættu þess heldur
flá sínum Herbudum í rettre Ræð
fringli Tialld-Budena/ & setja sín Land
Tialld eptir því / 3. þridia síðe að
Eanaans Lande yrði rett skipt og mæ-
lad eptir Tölu Attkvisslaka.

5. Gvar þycc voru eðe Rættarnir taldir &
að og þridia síð ?

Af því þeir mættu eðe að gjata að
öðru eða Samfundu Tialld-Budena /
og þurftu eðe að vera í Stríðinu/ Og
vegna þess þeir höfðu eingafi Mæ-
dur Gefda Part (líka sem aðrar Attk-
visslarnar) í Landinu.

11. Cap.

1. Dm hvað verður talad í þessu öðru Capitula?

Dm það / hvornig Israels Börn
mættu að setja sínar Herbuder allt um
fring Samfundu Tialld-Budena/ hver
under sínu Merke.

2.

(a) Exod. 30. v. 12. 13.

2. Sværðu gamlir voru Levítarner/ þa þeir voru Dróttinn til Þjóðustu Dróttins?

Þeir máttu Þjóða i Samfundu Tialld, Budeie/ þa þeir höfdu fíni um Tvitugt (so ad þeir lærdu Embætted) (o) / A því Þrifugasta Ate máttu þeir (skalfer) fremia Berked/ z þar flytja Þjóðustuna (p) og þegar þeir voru komner a Tímtugs Aldur / voru þeir lauser fra Þjóðustune / og máttu þa eðe ad fremia hana leingur/ Nældur gíefa Stætur ad (og síð til um) þetta Brædra Þjóðustu. (q)

3. Sværðu margir Levíta talde Moses og Aaron hið fyrsta Síð?

Tvær og Tíftugu Þúsunder. (r)

4. Sværðu þad Moses / og þværsu var þaðis Þæn Þjóðbande/ þa Gerlíd Israels Barna toók sig upp / og sette sínar Gerbudi er nður aptur?

Þa Dræfi for af Stæd sagde Mo ses/ Rís þu upp Dróttinn / Emt þína Þvine Tvitraft/ og alla flyia fyrir þi er/ sem þig hata/ Og þa þeir hvíldust/ þa

(o) Num. 8. v. 24. (p) Cap. 4. v. 3.

(q) Cap. 8. v. 25. (r) Cap. 3. v. 39.

þa sagde hann : Kom aftur þu Drottinn til Fjöldans þessundanna Ísrael. (t)

5. Hvar settu fólket synar herbúðir þínar fyrsta Síni/ eptir að það var þar áður búur þess Stálensu Síni?

Níam Þyrndar. Gröfunum / (t)

XI. Cap.

1. Hversu heggðu fólket sítt þar ?
Eldurinn varð Döpolismoodur/og Almuga fólket fíkt Lysting til Ríets / v. 1. 4.

2. Hvernig heyrde Gud sín á þeim ?

Hann varð af aflega Reidur/ og uppveikt Eld á meðal þeirra/hver að uppbrænda það sem nst var í Herbúðunum / En þa Moses bad til Drottins hvarf Eldurinn / Og Götum þess fölludu Men þann Stáð Tabeera / v. 1. 2. 3.

3. Hvernig var Mose þa í Skapi ?

* Hann sagde til Drottins :
Eg Einsamall giet ekki hored allt þetta fólket / Því það er mör Öspungt/
Og villtu so gjöra við mig/ þa Lífslæf
N 4 mig

(t) Cap. 10. v. 5. 36. (t) Cap. 11. v. 33. 34.

* Eptir Geimsins Sköpun 2453.

Sýrer Christi Fæðing 1316.

enig heildur/ hafa eg afiars funded Mand
 fyrer þannum Augum/ ad eg siat eðle so
 minna Blucku/ v. 14. 15+

4. Gornig gegnde Gud þessu ?

Nan utvalde Stotge Men af
 Wldungum medal Goltfins ad þeir
 bæru Goltfins þunga med Rose / Og
 hafi toot af þeim Andu sem var med
 Rose / og lagde hafi yfer þa Stotge
 Wldunga/ v. 16. 25.

5. Gaf þa Gud Goltfenu Rist ad Þeg
 sem þad Langade i ?

Jaa / Þviad þar geet Bindur ut
 fra Drottne / og let Baktelur foma
 af Stoonum/ og dretfde þeim yfer Ner-
 budernar (7 umhverfis einrar Dagleide
 ar Leingd) tveggja alna Natl yfer Jord
 uffe/ v. 31.

6. En þvad blutu þeir ad þessu ?

Þa Ristad var einu i millum þeir-
 ra Tafia / og andur ein þvi var lokad /
 þa gramdest Keide Drottins a medal
 Goltfins/ og sloo þad med eiffe miog stor-
 re Plagu/ þar af kalladest þa Stadur
 Gyndar Grafer/ v. 33. 34+

7. Þegar Þrottin laraði að gena fólkeni
 Ríste/trude Móses því þa/ að þá færi að þá ?

Neð / því hann sagði: Skal nokkur
 slá niður Naut og Gaud / so að þeim
 nielge nægiast ? Eða flulu allar Sissar
 Siopartins saknast hængað/ að það færi
 að nægia handa þeim/ v. 22.

8. Svart gerðest fólkið þrá þessum
 Gyrdar Örgum ? -

Til Nazareth / v. 35.

XII. Cap.

1. Svad þar við í Gerbudunum við Nazareth?

Aaron og Miriam mægludu í glegu
 Móse af Metordae Sprud/ v. 2.

2. Svada Rofstær gaf Gud Móse/ er var
 so migg plagadur ?

Míni þlenare Móses er Truslyndur
 í öllu mínu Nuse/ (v) Eð tala Músi-
 lega við hann / og hann sler Þrottin í
 síne Mynd/ecke í myrkvum Ordum/ edur
 Eðkingum/ (hellur sler hann Myna Dröccas)
 v. 7. 8.

3. Svad Straff þið Múlam að Þrottne ?

Nun var sleigsi med Spiteisku af
 Þrottne / Eð þegar Móses bad fyrir
 N 5 hefiel

heste/og sagde: Æ Gud/ Heilbrögda þu
hana / Það þun heit Heilsu sfiar /
v. 10. 13+

XIII. Cap.

1. Hvar stoo folket snum Gerbudum er
það þoor burt þra Gæroth?

Þ þeirre Eydemöfku Þaran / v. 1.

2. Hvað gæðest þar?

Moses sende ut Tolf Miosnar: Mesi
eptir Þ Kottins Bode/ til að stöda það
fyrirheitna Ganaans Land / og vita
hverni þvi være Nattad / og er þeir
komu til þess Tæfiar er kalladest Es-
col/ stæru þeir þar upp einn Bñn. Kvist
med Bñn. Beria Klasa/ z letu tvo Mesi
bera þan a einne Staung / þar til og so
Gnanala Eple og Fjkiur/ v. 24. Og er
þeir komu aptur / sögdu þeir Folkenu
fræ hversu Landed være Þriooffamt /
og þar med / að þar bygge sterkt Fook
i Landenu / Ald þar væru miög stoorar
og sterkar Borgir/ hverra Þfibiggjarar
að væru Gnafs Børn og Risar/ v. 28.
29. En nockrer af Miosnar Möfnum /
sögu bæde illa af Landenu/ z meintu lq.

fa þad vore Dmögulegt ad vifia þad/
v. 33. 34.

XIV. Cap.

1. Gversu vord Almuganum vid er þan
betede stige ?

Nan Møglade þa aptur ad nñu
gegn Mose og Aaron/ Og Gret umi alla
þa Mott/ v. 1. 2.

2. 4 ver let fier vera get ed umi ad sepa Almugan?
Josva Sonur Nun/ og Caleb Son
ur Jephunne(hvort er Afemt hinu hodu þar
ed til ad vrtosna um Landet) Og þeir Hug-
hreifu Folked(E. 13. v. 31.) v. 5. 7. seq.

3. Gversu vortur Drottinn þad/ ad fooked
Møglade nu aptur ad nñu ?

Mog so illa/ Þviad þan villde Af-
man þad öldunges med Drep. Gott/ v.
12. Ef Mofes stemde Stiga fyrir Rei-
de Drottins/ Samt hlutu þeir Mest
(strax) ad Deyia i eifke Plöngu / fyrir
Drottne/ er utthroopudu af Landenu ad
þad vore illt/ v. 37. Ef Caleb og Jo-
sua lifdu epter / v. 38. Og Gud hoot-
ade ef þa framari / ad eingef af þeim
Mofum/ er vortu talder vid Stalled Spy-
nau/

na/ skýldu koma í í Canaans Land /
 v. 23. Nældur skýldu þeir falla og deya
 í Eydemörkese/ v. 29. (ad fræfnum
 Josva og Caleb / er eftersýlgdu Gude
 Trulega/ v. 24. 30. Og líka sem þeir
 höfdu Kanskad Landet í Þíarufjge
 Daga/so skýldu þeir og vera Þíarufjge
 er Ur í Eydemörkese / Og þera sýna
 Misgjörninga Gitt Ur fyrir hvern
 Dag / þar til ad þeirra Líkamir yrðu
 þar föreydder / v. 34.)

4. Svæsu töofst þeim / er þeir þóru ut ad
 berast við Amalekitana ?

Amalekitarnir veittu þeim Slag/og
 fundurmördu þa/ v. 45. Þviad Drott
 ísi var ekki meðal þeirra/ v. 42.

XV. Cap.

Swad skede en þramar hlar í þessare
 Eydemörk ?

Gitt Madur samansafnade Tríam
 a Finum Sabbaths Dege/ v. 32. Og
 var þar fyrir gráttur af öllum Almug
 anum so hafi doo/ Epter því sem Drot
 tisi hafde hödd Moser/ v. 36.

XVI. Cap.

1. Vard eðr fólket betra vísuðignat
epter þetta Strapp?

Enganvegi / Corah / Dathan og
Abiram toofu sig upp / og mögludu í
giegn Mose og Aaron / og urdu fyrir þá
Skuld uppsvelgder af Jöduðe / með
þeirra Nufum / og með öllum þeim
Mönnum sem með þeim voru / og öllum
þeirra Siar. Nufum / og þeir footu lif-
ande ofan í Helvæte / v. 32. 33. Þar að
aust foot og Eia Eldur ut fra Drott-
ne / og foreyðde þeim Sveim Hundrudo-
um og Símtlige Mönnum sem Öftudu
Reykelse / v. 35. Nverier ed voru hiner
Yppurstu í Söfnudenum / og höfdu eina
ig giört Yppreist.

2. Gvernig hegdade fólket hier epter þetta /
er það hafde sied þessa Reide Drottens?

Nærsta illa / Þviad allur Israels Al-
muge / möglade að nfu í gieg Mose og
Aaron. Begna þvers að þar endelögð-
ust í Eina hastarlegre Plögu / Siortan
Pusunder og Siö Hundrud Mafis /
v. 41. til 49.

3. Gvernig vato su plöga stilt í það Siö ?
Aaron/

Aaron gjorde eina Forliffun fyrer
 Goolfed/ þar hann stóð i millum þeirra
 Daudu og hísra Lifendu/ Og Brende Ket
 telse/v. 47.

XVII. Cap

1. Svada vðad tieðe Gud Aaron þyrer þetta ?

Hann staðfeste hís Kefiemans- Skap/
 Og til eins Merkis þar um / les hann
 Staf Aaronis Bloomgast a eifne Rott/
 og Blomstred var Utprunged og bar
 Mandel/v. 9+

XVIII. Cap.

1. Svad skipaðe Gud þa og Tillserte ?

Svada skick ætte ad halldast vido
 vðstíande Kefiemansskapnum og so Þoin
 Færingusse.

2. Svæ ætte ad vera Adferð i Kefiemansskapnum?

Þrestarner ættu ad lifa af Vpp-
 lyptingar Offrenu / og mættu eingast
 Slut eiga i Landenu/utan einungis Tq.
 undernar/v. 19+ til 26+

XIX. Cap.

1. Svada Adferð ætte ad beufast með
 Synda Offred ?

Það ætte ad offra eifne Raudre Kul/
 min

ann Efta/sem eingafi Bannfa hefde/ og
 en hefde eekert De bored/ af Wstu hefi-
 ar skulde gera eitt Adreisfingar Batn/
 med hveriu þeir/sem hefdu saurgad sig/
 voru yferdreifder og Greinsader / v. 2.
 til 9.

XX. Cap.

1. Hvert þóru Israels Børn þra þaran?

* Til Kades Barnea i þeirre Eyde-
 mork Sin/v. 1.

2. Hvað skede þar i Lydemörkessu Sin?

Miriam Systir Moses Deyde/ Og
 Almugin þráttade aptur ad ngu i gegn
 Mose / af því þeir hefdu ekk Batn/
 v. 2.

3. Hvernig gaf Gud þeim Vatn?

Nan skipade Mose ad taka Staf
 sinn/og tala vid Steininn/þa munde hann
 gefa Vatn af sier/En þar Moses af
 Bannru sloo tvísva a Steininn / sagde
 Drottinn til Mose og Aaron/ad hver
 igur þeirra beggia skulde inleida Israel
 i það Þyrerheitna Land/ heldur skuldu
 þeir

* Peter Gæmsins Sköpun 2493.

Syrer Christi Söndis 1478.

þeir deyja so þeir tíæmu allðreige þang
ad / og af þessu var Batned (er rañ
anfalega ut / so ad Almugeñ Drack og
allur þeirra Genadur) Kallad Moot-
mælis Bafn v. 12. 13.

4. Gvegnig bræst Konungur Þömlitana vís /
þegar Mofen berðdest af hñnum ad mæla
Reisa i gegnum hañs Land?

Hafi villde ecke losa Ísrael ad fara
i gegnum hañs Land / (Helliur dröb ut i
mootu þeim med myklu Lide / og med eifne
meglugre Hónd /) v. 20.

5. Gvert hrelldu Ísraels Bden er þau
pootu þra Bades?

Til þess Stalls Nor / v. 22.

6. Grada Tilburður skede þat?

Aton varð ad safnast til sñns Gó-
fs / og deya a Hundradasta og Þrífungs-
asta Ate sñns Aldurs / af því ad hafi
var Guds Múste Öhlugut / hñm Moot-
mæles Batnenu / Og Mofes hlaut ad
færa Aton af hañs Klæðum a Stall-
enu Nor / og hañs Son Eleasar i þau /
v. 24. 28.

7. Gvegnig þrell ximugatum Lat Atono?

Þeir Grietu hafi i Þrífinge Da-
ga / v. 29.

XXI. Cap.

1. Gædd skiede eftir bitta?

Israels Børn viku Sigur á Uråd /
Konunge þeirra Cananita / hrei ed haf
de dreged ut ad strydu vid þá / v. 3.

2. Gædd þóttu þeir / er þeir Reyðu þrá
Stallnu Gædd?

3. Begeni sem liggur til þess Rauda
Nafs / ad þeir fare um fring Landed
þeirra Edomita / v. 4.

4. Gædd þegoudu þeir siet á þess-er Reyðu?

Folkenu leiddest Begaleingdri / og
falade a moote Gude og Moze / Lyta
velgde þeirra Sælet vid Mannna / er
þeir kolludu ketta Gædd / v. 5.

5. En hvernig tótt þeim þad?

6. Alla þviad ÞKottin siet brekka
de Næggerma a medal Goblefins / þeir
bitu Goblef / so ad marget doou af Isa
rael / v. 6. (v)

7. Gædd Ræd hær Gud þeim i moote
þessum Gæggormum?

Moses giorde Efti Gædd / er þeir
er Þode ÞKottin / og tæsse þær upp
til tins Mættis / Og þegar Efti Gæggorm
3 Ormug

Drumr heit nockurn/pa leit sa til Eþra
 Drumsins og hieilt Eþfe / v. 8. (Svad
 Eþrytur byder uppa siálþan sig/ Joh. 3. v. 14.
 Er hañ segrer þanig / So sem Moses upphædde
 Eggormia i Eydemörku/ Eþfa so byrtar Mañ
 sins Sýne ad upphæstast/ Ad aller þeir er á þan
 trua þortapest eige / Eðlur ad þeir hafa Eþ
 lypt Eþs.)

6. Svær settu Ísraells Þæn sýnat Gee
 biðer sývan ?

Í Þboth/padan foru þau/ og nu
 mu skadar i Tim/hia því Gialle Abarim
 i Eydemörkne/ þvert yfer frá Moab/
 i moot Soolar Þppgange/Dg so aleid
 is þar til þau komu til þess háfa
 Giallsins Þisga / sem breidest vid Eþde
 mörkne/ v. 10. til 20.

7. Svær gíðdu Ísraellitarnet þar ?

Þeir sendu bod til Sihon Amorita
 Kongs/og beiðdu Eifis/ad fara i gegn
 um hans Land/v. 22+

8. Svær Sihon vís þessare Boon ?

Nei / Helldur droo hañ ut med Hæro
 lide i mootu Ísrael og hardist vid hañ.
 Eñ Ísrael sloo hañ og inloof hañs
 Land frá Arnon / og allt til Jabok / og
 bioo so i Amoritana Stöðum/v. 23. 24.

9. Sværsu geck og Konge i Basan / er stryde
med sinu folkke moote Israel ?

Heir sloou hafi / og hans Sonu / og
allt hans folk / so pat var esse tiff tiff
is / og Israel inloof Landed / v. 35.

10. Sværet Keistu Israels Børn sydan / og hvor
settu þau sinet Gerbudet ?

A Bøllum Moabitania hinumegiff
Jordanar gegnt Jericho / v. 36.

XXII. Cap.

1. Svad tæde Balak an / Konungur Moabit
ania / er Israel kom nu so næree þznum ?

Hafi liet kalla m Balaam / ad hafi
fiame og bølvaade folkenu / v. 5. (vv)

2. Kom hafi þa?

Ja / Hafi liet um slder pfertala sig
til þess / En Eingill Drottis gieck
fram i Begni / ad standa honum i mote /
og er Asnafi / sem hafi reid / sa Eingill
Drottis standa i Begenum / og Eitt
brugded Sverd i hafs Nende / veik hun
af Gotuße / hvor fyrer hafi sloo hana.
Bfi slder hoof Asnafi ad tala / og m.
vsta hafi fyrer þad (sydan upplauk
Drottin hafs Augum / ad hafi sa og so

fiðalfur Eingel Drottens) v. 20. til 31.
XXIII. Cap.

Málte þá Balacum iða þýcer Israels
Bænum?

Rey/ Nældur Blessaðe haf þau þar
þvert a moose þrisbar Sísum/ v. 10.
21. Cap. 24. v. 9. Samt gaf þá Wra
bifunum þad Ræd/ ad þeir skyldu leida
Israel A frega med þeirra Rvenfolke /
Cap. 24. v. 14. (Til Apgudabættunar og
Saurlæca/ þvar med þeir mætti Syndgast mo-
te Gudæ og þalla i hans Reide/ og þanig berða
Öllrungs æmmæder / Avar til og eke vandræ-
nistæ/ þæde eke Ræsemædæta þhinea fomen
i Þeigæ þýcer þad med sine Vandlæting. (x)

XXIV. Cap.

Averneð Spæde Balacum um Þristum?

Þar mun uppreña Ein Stiathna af
Jacob/ og Ein Rækes. Spæra skal upp
foma af Israel/ og þá mun i fundur-
meria Moabitana Næfdingia/ og Gyde-
leggja öll Børn Seths (Það er Gælding-
iana og þina Vantrubdu Gydinga / sem eke
heitt foma Guds Rættu og Samfundu vit.)
v. 17.

XXV. Cap.

1. Aversu Syndgubust Israels Børn og Min-
sau

Samu sig moete Gude en ad Xgu i þar
þau huggu i Sittim?

Þeir tooku til ad fremta Nooraner
med Daxtrum þeirra Moabita/ tilbædu
þeirra Skutgod / og festu sig við Baale
Þeor/ v. 1. 2.

2. Svada Strath þessgu þau þyrer það?

Mose var skipad/ ad taka alla Hofd
ingia Foltfins og heingia þa upp i moða
te Sooluñe fyrir Drottne / v. 4. Og
þar fiellu i þeirre Plögu. (Voru Dregner
ok Doomendunum / þar Stighver þeirra. astu
ad deyða sitt Sooll sem barde þræmed Regudat
dætanena) Storat og Tullugu þusunder
Mañna/ v. 9. Nær ad out gíet Þineha
in i Noornu. Nused epter þeim Israels
Mañne / sem hét Simi / og framde
Saurtisnadat Beti med Gíñe Ma
diantispre. Konu ad Rafne Gasshi/ 2 lag
de þau bæde i giegnum/ v. 8.

3. Svæsu, lqðade Drottne þetta sem
Þinehan gíðede?

Þfred vel / Þviad þaß gaf þanum
Eaßtmála söns Fridar/ og Gíñ Gíñf
on Kiehemastap / fyrir sitt Bandle
regna söns Guds / og forlqðte (þa 18)

Israels Børn / v. 12. 13.

XXVI. Cap.

1. Lydet er Jæballd þess Tuttugasta og
Støtta Capitula i þessare Bók?

Hversu að Moses lief telia Israels
Børn i Afiad Sifi/Elfa hvernig skipta
rette Canaans Lande med þeim / v. 53.
54. seq.

2. Hversu marg voru þa Israels Børn?

Máttals Summa Israels Barna
var þesse / Sex Sifum Hundrad þus-
under / Eitt þusund Sís Hundrud og
Þriatqu/v. 51. Reifnud frá Tuttugu
Ara gamlum og þaðan af Eldre
(Barlmen) sem fæter voru til Bardaga/
v. 2. Og þar að auka allt Kallföns Se-
vitakia/Mannadar gamallt og þaðan af
Eldra / hverra Summa var Þriat og
Tuttugu þusunder / v. 62.

XXVII. Cap.

Það skildu þá Rotten Mose að gíðra
epter þetta?

Nafn það að ganga uppa Fialled
Abarim / og skoda það Land sem Gud
ætlade að gífa Israels Børnum/v. 12.

Nier

Hier ad auke vart hafi og ad taka Joe
suam/og leggja sýna Dæd yfer hafi/so
ad allur Almuge Israels Barna velti
honum Níðne / v. 20. Sýdash vígaf
Drottinn margshættar Skítaner/hver
su ad frastíveges skýlde gjafa Foomu
færingafna og fara með þæ Cape

XXVIII. og XXIX.

XXXI. Cap.

1. Svad skede þa ein þræmar ?

Israels Børn drogu út i Strid með
12. þusund Manna a mote Madianitum /
og lögdu ad velle þra Stín Konunga/ein
ig Balaam Beors son/og allt Karlsins
flödu þeir i hel / ein Kvinnur og þeirra
Børn toofu þeir ad Nersfange/ og þeir
ræntu öllum þeirra Genade / og öllum
þeirra Buflutum/og öllu þeirra Gof
se / v. 8. 9. Og uppbrendu með Elde
alla þeirra Stade/ v. 10.

2. Svad skipaðe Drottinn Mose ad gjöra vid
þær Gertseinu Konur ?

Fólked máttu stæ allar þær Konur
i Hel/sem Samrade hófdu ást vid Karl
met / samt allt Karlsins meðal Barn

anna/ En þá Børn sem voru Rófastir
 og allar óspilltar. Mægar sem ecke höfdu
 leged þíam Rálmstíum Stóldu þeir ló-
 ta Lifa/ v. 17. 18. Álf þessa gaf Gud
 Boofkenu eitt Lögmaal / hværnig fara
 Stóldu med, það N erfæing og Egle sem
 þeir komu med aptur úr Lande. Madias
 nifasia/ v. 21. 22. seq.

XXXII. Cap.

Grad, skede en þramar 2

Børn Rubens og Børn Gads (og
 hvalf Wikkvís Manassís/v. 33.) leiddo
 Mose um Landeð Gilead/v. 5. En ligg-
 ur hinumegin Jordanar i Moabitasha
 Landi/v. 19. Med því þeir sáu/ að það
 var Naglegt fyrir Krók. Se/ v. 4. Því
 þeir höfdu mikla Mergð Krókfiar/ v.
 1. En Moses vardi ecke við þeirra Bæn-
 fött i Stad/v. 6. seq. En um stóru let-
 þast það eptir / v. 21. 22. Þar þeir
 budust að vera allir Træder til Bardaga/
 fara i Stríð yfir um Jordan og berast
 við Dóme Israels Barna/v. 27. En stíll-
 ta stungis þeirra Krókur/ Børn/ Bus.

Núte

Plute og Kviffe epter i Stodunum/ v.
26.) z var med beiddust þr einkis merra
Arfs hinumeg n Jordanar/ v. 19. Og so
gaf hann þeim Ríke Sihons Kongs Am
orita/ og Dags Kongs af Basan/ v. 33.

XXXV. Cap.

Góða Skipan og Skifan glerde
Drottin um Levitana ?

Israels Børn mattu að gefa þeim
Borgir að bua í af þeirra Arfagetsel
eining Undir Stade allt um Kring Borg
ernar / v. 2. Medal hœrra að skildu
vera sex Stelfis Stader/ til hœrra þeir
mattu flyia/ í ein Doatt floou nocturni
Hel/ v. 11. 22. seq. Alls skoldu þeim ge
fast mitta z Störulge Stadir/ með þeir
ra For Stodum/ v. 7.

XXXVI. Cap.

1. Gvernja baðade til um Skiptingar. Is
raels Barna ?

Gingest mætte gypfast utan fyrir
skina Attkvösl/ so að Erfd Israels Bar
na felle eðke frá einu Attkvösl til anna
rar/ v. 7.

2. A hœrsu mægum Arum ee alle þetta sked

sem um verður Góndlad i þessare Bók ?
 A Þriatnger og Niu Arum.

DEUTERONOMIUM.

EDVR

Hin Fimta Bók Mose.

1. Gæra veqna: kallast þessi Bók
 DEUTERONOMIUM ?

Þegna þess / ad Lögmenled er Jstrefad i
 þess / z aller þeir Belgjörningar Gude /
 er hafi auglýste Israels Børnum / verda
 ad nju upptaldir / afant þllum þeim
 Bodordum og Skipunum sem Drottinn
 hafið / Israel skulde hallda / hvert sem
 vate Fridur eður Ofridur / um hvert og
 verður talad i þeim fyrrefatande Bókū.

2. A þvad laungum Tima hefur alle þetta vð
 boreð sem um verður bñndlad i þessare Bók ?

A Tveimur Månudum.

XXXII. Cap.

* Grad hefur Moses gætt þer Mistastæde ?

Nafi talade eiss Gaung. Dikt fyrir
 Ötrum alle Israels Almuga / v. 1. til
 34. Og Blessade þær Tolf Rinkvister
 Israelis.

* Eptir Heimfina Sköpun 2493.

Syrr Christ Söding 2478.

Ísraels ædur en hafi Deyde/ Cap. 33.
 Og skipade þeim að hallda Lögmað
 Drottins og öll hús Boddord og Skip
 antir tællausi / með því aller aðrer sem
 höfdu henti Lögmað vid Sinai Fjall/
 Þoru nu ædur under lof lidner / og þess
 it sem nu höfdu væru þeirra Børn

XXXIV. Cap.

1. Hvar Andabest Moses ?

Í Moabita Lande a Fjallinu Nebo

v. 1. 5.

2. Hversu allburt hær var Moses er hafi Deyde ?

Hundrad og tuffugu Ara / og hafs
 Son glaptest honum eigi / og ei þverr
 ode honum hans Kraptur / v. 7. En
 þar reis eingin Prophete síðast upp í
 Ísrael sem Moses / v. 10.

3. Sá hafi þa ecke það þyrskheitna Land ædur
 en hafi Deyde

Bissulega / En þó ecke nema Aleingd
 ar / þvíad hafi vard að ganga uppa
 Fjallad Nebo / uppa Engpu Fjallfins
 Þisga / Hvar ed Drottinn sánde honum
 gjörvalli Landad Silad / allt til Dan /
 v. 1.

4. Hvor Jærdede i Iisrl?

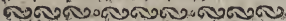
OKottis Salsut i Sinum Talt
Moabita Lande / pver pfer fræ pri
Nusenu Deot / og Etages veit es nu af
hæns Grof allt til þessa Dags / v. 6.

3. Hvor su leinge Christu Israels Børn Mosen?

I þriatllge Daga / v. 8.

6. Hvor kom eptre deð til ad slaoena?

Josua Son Nuni hver ed uppfyllt
ist af Bæddooms Andat v. 9

Brotin Josux.

Þm hvad verour bændl o i þessare Bort?

Þm það! hvernig Josua leiddi Ise
raels Børn burt ur Lande Moabitana
pfer um Ana Jordan in i Eanaans
Lande.

I. Cap.

1. Hvor kollade Josua til ad vera pyrrer
Sioornede eptre Mosen?

Salsut OKottis / hver ed sagde til
hæns. Eg vil vera med þier / sek a so sem
E3 var med Mose. Og eige vil eg pfer
gufa þig / og ecke heldout vifra fræ
þæt / v. 5.

2.

2. up your Book with pen ad lera
ad luma Spoolfed?

Af Sognsals Booke. End þessi
 Sognsals Book/ seiger Drottinn/ ecke
 komi fra þynum Munni/ Neldur þeine
 iu um þana Dag og Noott / So skal
 þad luctast þiet vel i øllu þoi þu gior-
 er/ Og þu munt vyllega kenna þiet ad
 þegda/ v. 8+

3. Gæfðu mig þá 20 bókur nú líða þra þess
 Íslands 20th þórn burt úr Egypta
 lander allt þangað til ?

Størstykke og Gift Ar.

11. Cap.

1. Hvad gjorde Jesus altid en herre gode
 for os Jordens?

Dan sende tvs Ridsnar. Wisk ut/til
ad Skoda Landid/og Zericho Borg/ v. l.

2. Gverhig forst þessum teimur 270000
 270000

Kongurifi af Jericho villde henda
þa/ en ein Elstakia ad Rafne Rahab/
Stargade þeim/ Hun lét þa sika i fesi
ut um eitt Bindu Auga / þvilo hennar
Hus stod nær Borgar Reggnum/ so ad
hun bioo og so uppa Wurnum/ b. 3. 15.

3. Gættu Iosudu ríofnar, Meñerir þeð
þyrr þetta ?

Ad þeir villdu láta hana lifa með
Födur/ Móður/ Bræðrum og Sögnum/
Sgðar þegar að Borgin yrðe Sigrud/
v. 18.

4. Gæð skýllð þetta til merkis um þad / að
þeir máttu þetta þegar Gus / so að þvi skede
eðe neitt Jllt ?

Nun ælste að þeingta Rauda fesse ut
um Bind. Augað / i hverre hun let þa
nidur sga / og saman falla i sitt Nus
allt s þus Föðurs Nus/ v. 18.

5. Gæð sgeu ríofnar, Meñerir Josua i
Grettum/ et þeir komu aftur ?

Ad Drottin hefde gefed allt Land
id i þetta Nendur / og að allir Land
sins Jabyggjarar vœu Selms fuller fyr
er þeim/ v. 24.

III. Cap.

1. Gættu kom Josua með Soltæð yðet um
Ana Jordan ?

Nan let Smittmáls. Drfena ganga
a undan framæ fyrir Foltænu/ Og strax
sem Prestarnir/ hverir ed bœtu Smitt
máls. Drf Drottins/ þess er skornar
yfer

yfer allre Verðldeðie / dræpu sknum
 footum fremst i Batned / þa skodd Bat
 ned fyrst / þad sem ofan ad kom / og þræf
 nade upp i Eina Næd / En Batned sem
 fyrst nedan fram tafi til Nassine / þad
 þótræde og þurt flaut / Og allt Isra-
 els foot sk giet þurum footum yfer
 um / v. 15. 16. 17.

2. Gverntg var Sættmæls Orðen giðrd :

Nun var giðrd af Tæie / Bueð med
 flætt Gull bæde utan og innan / (Nælf-
 rar Þridu Alnar laung / z halfrar Alnar
 ar Alnar ad Breidd og ad Næd) og
 þar ad auke var giðrd ein Gull-Þorena
 ofan um hana. Og Nædar-Steollið /
 (So kalladest Lofed er var Þin Gyren-yndar
 Christi.) var af flættu Gulle / sem hafde
 ein Cherub a hverili Enda (eðr Ringol)
 er breidda skina Þængi ut yfer Nædar-
 Steollið / og litu æ hafi. (y)

3. Svad var lættð in : Orðena og geime
 i hæðe?

Geðert utan þar Tvar Steino
 Tæblur Mosi / 1. Kong. B. 8. v. 9. En
 þar

(y) Exod. 37. v. 2. seq.

par hica var (i enim Kistle) Gull. Ga.
 af med Mannå / og Mandel. Stafur
 Arons / Eft. 9. v. 4. Num 17. v. 10.

4. Hvor lende Sætemals. Eften på?

Prestarnet sem høtu hana floodu
 forræ midt i Jordani / a þurru / þvingað
 til að allt fólkið var yfer um Jordani
 komið / v. 17.

IV. Cap.

1. Hvor sette fólkið ignar Gærbudur þá þad
 var komið yfer um Jordani?

3 Gilgal Austan til við Stæðin
 Jericho / v. 19.

2. Hvad gjorde Josua til Mæningær um það
 að þan gæð þurru fólkið yfer um
 Jordani med Israels Børn?

Nan upprieste þa Toof Stelna / er
 þeit Toof Mæ af fólkið (nesne
 lega Eft af hverre Atteqsi) toofu
 midt ut Jordani / i Gilgal til Efenlege
 var Mæsingar / v. 5. 7. 9.

V. Cap.

1. Hvad tof Josua sice bramar hverr Gærbud?

Nan gjorde sice Stæin. Kistfa / og
 Bæskar Israels Børn / a þeitte Næd
 Araloth / þviad so leinge þeit ferdudust
 i Eydes

i Endemörkæne / var eingefi Bússkorifi
a Reigenum/ v. 5.

2. Svad sigrde fólket epter þetta?

Það hieft Þássa a Bólum Jeri-
cho/og áttu af Landfins Hörne a þdrum
Dege Þássa / og þa þraut Man / v.
10. 11. 12.

3. Svæ þyrrest Jofua eptre það ?

Maður nokkur (Guds Sonur) með
brugðnu Sverde i Hænde / hver ed sagde
(þa hafi var spurður hvers liðs hafi
være) að hafi være Hæfðinge yfer Drott
ins Her/ v. 13. 14.

VI. Cap.

1. Ad hvætte Borg lagde Jofua allra þyrst ?

Ad Jericho Borg/ v. 2.

2. Með þverium hætte lagde þafi ad hænne ?

Þrestarner áttu að bera Samfmalis
Dræna i Sex Daga i kring Stadinn/
einu síne a hveru Dege/ A undan þeim
geft fólket Herfládt/ og Stó Prestar
með Stó fagnadar Atfins Bæfunum/
og blesu i Bæfunurnar. En þafi Stó
unda Dag gæingu þeir i kringum Stóð
lí Stó sínum eptir sama hætte/og Ap
tu

tu eitt Nerop/og Jericho Bergar Mus
Beggir hrundu nidur / og Fooked gæ
upp i Stadifi/Brendu hafi og Foreydu
öllu því sem i Stadnu var med Sverds
Eggjum/bæde Mæsum og Konu/ Bng
um og Bæmlum/Naufum/ Saudum og
Dfnum/v. 11. til 21.

3. Voru þa Stæfune Rahab vatt Grd ?

Ad vlsu/Bæde hessi og so hessi Fod
ur og Moudur og Brædrum og öllu því
sem hessi til kom / og allre hessi Att/
v. 23. (3)

4. Gverng Bók um Gerpænged/ þegar þessi
Borg vat unen ?

Allt Spfsur og Bull/ so og lifa Kop
ar. Ker og Jarn. Ker var Forbedad/ ad
þad være Neilagf fyrir Drottne / og
fæme til Drottins Fieshoodar / v. 19.
Afiars mælte eingifi Miesim sig med
ad taka nokud af því/ so ad hafi gjorde
eete Israels Nerbuder Bafsfærdar þar
med og fæme þeim i Slucku/ v. 18.

VII. Cap.

1. Stædu þa öll Israels Bæn epter þessare
Stipan?

277/

(3) Ebr. 11. v. 31.

Rei/ þviad Achan sa eina forkostu-
lega Babyloniska Kæpu meðal Herfæng
sine/ og Tvö Hundrud Sikla Sølfs/ og
Eina Gull- Tungu fimtíge Sikla
verda/ ad Víkt/ til hvers hafi fíek Þyr-
nd/ toof þad/ og groof þad i Jærd mids-
ur / v. 21.

2. Svada Strapp hlaut Ísrael ad lqða
þyrer þa Skulld ?

Þa Jofua sende heildur nær Tvær
eda Þriar þusunder Mann / ad þær
fære upp og slæu Á / þa slodu þeir af
Á nær Sex z Þriatíge Mann af þeim/
og tæku hina a flootta / v. 4. Af
hverju Þolfsins Niarta ædradest og
vard ad Batne. v. 3. 5.

3. Svæsu þiell Jofua þessi Míffer ?

Hafi reif sijn Klæde / og fíell fram
a sitt Andlit til Jærdar þyrer Míff
Þrottins / allt til Kvælds. Svad og
Þildungarnir af Ísrael gíetdu/ og ju-
su Mollu uppa sijn Næfud/ v. 6.

4. Svada Straff þíek Achan þyrer
þeðan Míggígrning ?

Jofua og allur Ísrael toof hafi / og

so Silfred / Kæpuna og Bull-Tung-
una/hans Sonu og Datur/Hans Bræ
og Asna og Saude / hans Tialdbud og
allt það sem hann hafde / og sluttu það
upp i Achors Dal / Og allur Israel
lamde þa Griste / og brendu þa upp
med Eldi / og til Ellsfrar Miskingar
giordu Efti stóran Grist. Naug yfer
þeim/ v. 24. 25.

VIII. Cap.

1. Svært unu eða Israelis æðri At unu syder ?

Þessulega/ Þaug unu þa Borg med
Bisgrielum og Launsaetre / og dræpu
þier unu Toolf þusunder Mæna / so að
eingesti komst af/ Stadinn uppbrendu þeir
med Eldi / Efti Genadenum og Her-
færingenu ut Stadnum skipte Israel
med sier eptir Orði Drottins / v.
19. til 28.

2. Sværta hode Josua med Rottungin að
At er það Gertekin ?

Hann let þeingia hann upp i eina Eft/
allt til Aptans. Efti eptir Solarfall
baud hann að hans Eftkame skulde taf-
ast niður af Trenu / og kasta hannum
under

undir Gladar Portid / og gíora einu
floora Griot hrugu yfir hönun/v. 29.

3. Hvað gíorde Josua eftir þessa Sigur ?

Nafi byggde Drottne Israels Gude
eitt Altare a Siallinu Ebal / og Offo-
rade Drottne þar yfir Breið. Fornir
og Þacklætis Fornir / Og skrifade þar
uppa Steinana (i Altarenu) það afnád
Lögmaal sem Moses fyrirskrifade Isra-
els Bönun/v. 30. 31. 32.

IX. Cap.

1. Hvað toofu Konungarnir til bragds/ er
bluggu þessumegin Jordanar/ sem og þeir Lev-
ititir/ Amorritar/ Cananitar/ Phereititir Levititir
og Jebusitar / er voru hjá Siallinu Libanon/
þa þeir heyrdu þetta hoad Josua hafde gíort
við Konung af Al. ?

Þeir söfnuðust saman með einu sam-
heldi til Bardaga i moote Josua og
Israel/v. 2.

2. En hvada Ríki toofu Borgar Men-
na af Gibeon ?

Þeir upphuguðu eitt Bragdukt
Ríki/7 sendu Bód út til Josua/ Toofu
gamlar Secke a skua Ásna / og gamlar
lundur rifnar Því Blöskur/v. 4. Samt
R 3. gamla.

gamla bætta Skoo a sanna Fætur / og
færdu sig i Forn Klæde / og allt það
Braud sem þeir tooku með sér / var
hardt og Míglað/og létu sem þeir væru
fomner ur fiarlægu Lande/ v. 5. 6. Og
þasig giordu þeir eiss Sættmála við
Josua / i Herbudunum við Gilgal að
þeir skyldu halda sanna Læse/ v. 15.

3. En þa Israelitar komust eptir/ að þeir voru
Gabbader af Gibeonitum/ hvert lögdu þeir þa
eðle neite Straff a þa þyrer það?

Nei/ Þeir höfðu það sem þeir höfðu
sværed þeim/ og létu þa lifa/ En Josua
flipade þa til að hoggva Þid og herra
Watn handa Samfunduðe/ v. 27.

X. Cap.

1. Hversu þort þyrer Stadnum Gibeon/ þa
þa þa þæde gígrde Frid við Israel?

Þim Kongar Amoristana settust um
þa/ (hverier eð æfludu að Erdeleggja
þa/ þyrer þa Skuld/ að þa's Trýbygg-
jarar höfðu gírt Frid við Josua og
Israel?) v. 5.

2. Hver kom þeim til Gjalpar?

Josua með öllum sönnum Stríðs-
Her/ Nað stoo Drinena a Flootta/ þar
að

ad auke liet D Rotten stort Nagl falla/
so ad myklu fleyre deydu af þvi sama
Nagle/ heildur en Israels Børn deyðu
med Soerde / v. 10. 11.

3. 4 vada Jarðteikn skede i þessare Orðum?

So ad Israels Børn máttu þess
heildur veita sönnum Dvinum Epter
þar hveriet ed flödu fyrir þeim / þa
stood Sooli og Tungled fyrir / midt a
Minnenum (epter Skipun Jesuæ) Og
Sooli droo undan ad gænga niður alla
an þan Dag / þar til ad Sooli hafde
hefnt sön a sönnum Dvinum / v. 13.

4. Svær höfdu þeir Jm Konungar þale
ed sig er höfdu undan blued?

J Heller nokrum hia Makeda/v. 15.

5. 4 vanti þoor Josua med þa?

Nesdingiar Ströðsfoolkfins urdu
ad stíga med footunum uppa Malsi
þessara Konga / Þar epter voru þeir
deyðder og heingder uppa Jm Eyrur /
allt til Svolds / En ad Soolar, Falle
voru þeir tekner niður af Eyfunum/ og
fastad i þan Heller sem þeir höfdu fal
ed sig i / og var þar borin stoor Stein

fører Nellirs Muñafi / v. 24. 26. 27.

6. Svad hæpdest Josua en þramar að?

Nafi vafi Makeda / Eibna/ Eachie/
Eglon/Nebron/Debir/ og sigrade Rone
unga allra þessarra (Stada) ásamt
þeirra Lønd/a sömu Lfd/Dg (so) foot
Josua aptur til Herbudaga til Gilgal /
med allan Ísrael / v. 28. til 43.

XI. Cap.

1. Svernig þóorst þyrir Josua epter þetta?

Þeir Konungarnir sem epter voru /
fooru ut a moote hönnum/ med allan sinn
Her / Eitt myked þóolk / so margt sem
Sandur him Stoo / og mæg marga
Nesta og Bagna / og settu sínar Nere-
buder him því Batne Merom/ v. 4+5.

2. Gattu þa þessir komed nokku til Leidas
a moote hönnum?

Ney/ Þeir bidu aller Dfigur/ þeirra
Nestar urdu Eimlester/og þeirra Bagna
ar brender / v. 8. 9.

3. Því gjörde þetta Galt eingan. Grip
við Josua?

Það skiede so af Drottne/ad þeirra
ra Nörtu forherdtust/ til að mæta Íse-
raels

raels Børnum med Stride / svo od þeir
 skildu foreydast (Efter þetta Mis-
 gjörninga) og einga Næd sína / Held-
 ur Eðdeleggjast / v. 20.

4. Svad gjæde Josua syðast?

Nan upprætte Enachim af Giall-
 Bygdunum / af øllum Giall-Bygdum
 Juda og Israels / Og liet eingan blifa
 eftir af Enachim / utan i Gasa / Geth /
 og i Asdod / þar urðu nokkrir þetta
 eftir / v. 21, 22.

5. Sværnig þoot Josua med Borgernar
 sem hann hadde Jætted?

Nan gaf Israel þær til Arstefu /
 hverre Attkvætti sin Part / Og Landet
 liet af að hallda Strid / v. 23.

XII. Cap.

Sversu marger vöru þeir Rönungar alla
 sem Josua vann og sigrade?

Þriatthger og Gíth / v. 24.

XIII. XIV. Cape

1. Svad gjæde Josua en þramar að verkun?

Nan mäsamt Eleasar Preste / en þeim
 Adstu Gedrum meðal Israels Barna
 Attkvættla / skiptu Landinu med þeir re
 halsie

Nælfre Eundu Etkkvgsl/so sem Drott
inn haud/ þessu meigesti Jordanar.

2. Svad varð þá af þeirre Sælsu
Þeirru Etkkvgsl?

Þeir Rubenitar og Gaditar feingu
þeirra Part með þeim ødrum Nælfum
Kynþætte af Manasse hinum eigesti
Jordanar / Cap. 13. v. 8.

XXI. Cap.

1. Svad þeingu Levitarnir / þar þeir tósku
eða þess með hinum ødrum Etkkvgslunum?

Alta og Þiokutlge Stæde (noekra
af hverre Etkkvgsl) meðal hverra að
voru Sex Frelsis Stæder (þangad sem
Eið Maðslagare / sem slæe noekurn i
Nel Dviltande/ mætte sljia/og vera frj
fyrer Blod. Negnaranum) Cap. 20. v. 3.

2. Svættir voru þessir Frelsis Stæder?

Það voru þeir Þrjár þessu meigesti
Jordanar i Canaans Lande/ nefnelega.
(1.) Kedes i Gailica a Gialle Neptha
li. (2.) Sichem a Gialle Ephraim/ Og
(3.) Kriath Arba edur Nebron a Giall
enu Juda/ Og þrjár hinum eigesti Jordan
ar/ Nefnelega: (1.) Bezer i Eydemor
esse/

er/ af Hittvösl Ruben. (2+) Samoth
i Gilead. af Hittvösl Gad / Og (3+)
Golan i Basan af Hittvösl Manasse. (a)

XXIV. Cap.

1. Svad gærde Josua þyr en þan berde?

Nan safnade samant öllum Israels
Kynvöslum Þvi var Siim/og kallode
þa hina Öllu af Israel fyrer sig/Og
Strekade fyrer þeim þa stöoru Belgior
ninga sem Gud hafde Auglýst þeim/ so
og aminte þa/ ad þeir væru hlýduger/
og toot þeim Þara fyrer Afgudadýrk-
an/ og ad þeir skyldu ecke gýptast Neid-
um Konum/ Cap. 23. og 24. v. 3. til 24.

2. Med hvaða Gudrafelegu ríðurlage endte
Josua sínar Fortölur þyrer Israels Eignum?

Eg og mitt Hus (Folk og Heimkynn)
vilium þicoma Þrottne / v. 15+

3. Svetsu gamall varð Josua?

Hundrad og Tíu Ára / v. 29.

* 4. Svad var þan Greitradur eptir
þad þan var nu Andadur?

3

(a) Jos. 20. v. 8. 9.

* Eptir Heimföng Sköpun 2511.
fyrer Christföng 1460.

I Sandamerkum i qns Asa. Mula
i Timnath Serah / sem liggur a Siath
Ephraim / v. 10.

5. Svá geósu Ísraels Egen Jósepha Betal
sem þau höfdu klutt með sér burt af Egypta
landi / og þær ægð meðferdis allt til þessa ?

I Sichem / a þeim Afuts Parte frá
Jacob kente af Børnum Hemors / 300
ur Sichem / fyrer Hundrad Silfur. Pen
inga / v. 32. (b).

6. Eð þær var Wleofar. Son, Arons grapið /
er. Doo um sama Skeld ?

Þeir Jerdudu hafi i Gibeá / sem
heirde til hafs Sone Phineas / v. 31.

~~~~~
LIBER IUDICUM.

EDVR

Doomaranna Boof.

1. Svá þyrer fallast þun Doomaranna Boof ?

Begna þess þun seger fra þeim
Doomutum / er hafa skioornad Ísrael
epter Grafall Jóhua.

2. Sværnis hegðou Ísraels Egen, síer epter
Jósuf Wanda ?

Þau þioonudu Drottne so leinge
fem.

(b) Gen. 50. v. 25. Exod. 13. v. 15.

sem Jofua lifde / og þeir ellstu Mæfi
 sem vissu & fied höfdu alla floora Þrott
 ins Gíorninga / sem höfi hafde gíort
 Ísrael / Cap. 2. v. 7. (Jof. 24. v. 31.)
 En þá ein þáur Átt kom upp eptir
 þá / hver ad ræfe þeekte Drottinn / v. 10.
 Þá gíordu Ísraels Børn illt fyrir
 Drottne / og Þíoonudu Baolim / v. 11.
 Og gíordu Gattmála vid þá Eaná-
 mta hveria Drottinn hafde fkipad ad
 þeir fkyldu utreka / v. 2. Nvar fyrir
 Gud let og koma (alla) Þlueku yfir
 þá / v. 14. 15.

1. Cap.

1. Hver Gíorninge Ísrael eptir Jofua dauðan ?

Í fyrstu hlaut Juda og Simeon
 (þær tvær Ríttvístir) ad heria Strædd
 (og vera Oddvite þíña afarra Ríttvístana)
 v. 2. 3. Þar eptir fette Gud og tilfkip-
 ade Deomara.

2. Greksu neyruft þeir Drínet / et toku fíu upp
 í moote Ísraels Børnum eptir Jofua Dædd.

Enu Gírlendfku / Þhilíftar / Ma-
 dianitar / Moabitar / Eananitar og Am-
 monitar.

3. Þversu lesinge voru þeir plágader af þeim 3
 3 Hundrad og Ellefu Ar.

* 4. Þversu root Juda (Rekkvíst) með 20
 dont Besech/sem var af þess Sængadur?

Þeir hiuggu af hönum háns þumal
 fingur/ og þumal Tær/af Nøndum og
 Fotum / v. 6. Og þanng Endurgallt
 Gud hönum (epter stálps hans Medtæning)
 lfta sem hann hafde giort: (Þviad hann
 hafde læted Noggva þumal fingur og
 þumal Tær af Siotiu Konungum.)
 Og þeir fluttu hann til Jerusaleu þar
 Andadest hann / v. 7.

5. Þversu margu Dómaru hóðu Ísraels
 Bæn epter Josua?

Altan/ Othniel/ Ehdud/ Samgar/
 Debora/ Barach/ Gedeon/ Abimeleck/
 Eholá/ Jair/ Jephthá/ Ebian/ Elon/ Ab
 don/ Samson/ Eli/ Samuel/ og hans
 too sonu Joel/og Abia.

6. Þversu bringe Stornudu þessir yper Ísraels

Þriu hundrud þriatöge og Niu Ar /
 Ef ef ad Ar þeirra þicaningar eru
 lögð þar til/ þa hafa það vered/ eptir
 Ordum

* Epter Getmsino Stöpun 2512.

Syrr Christí Sædug 1459.

Orðum Þosulans (b) þriu hundrud og fimtyger Ara.

II. Cap.

Swad kom til þess að Gud utrafi eðe Gæðing
lana þyrir Ísrael/er eptir voru þa
Josua Deyde?

Það/að það villdi reyna Ísrael með
þeim/hvert þeir villdu bláfa a Herrens
Bege/Dg ganga þar a sem þeirra Ged
ur voru/eda egi/ v. 22.

III. Cap.

1. Swad þekur Domariñ Aethiæl aðhafst a
sine Stidornar Tgd?

Það frelsade Ísrael af hende hifia
Svrlendsku/ og sloð Eusan Afathaim
Kongen i Mesopotamta / og olle þvi að
Landid var i Eyrdum i Sturutge Ar/ so
leinge sem það lifde/ v. 10+11.

2. Fra þveru þreksade Þhud Doomare Ísrael?

Fra Eglon Moavita Kenge / hvern
Þhud lagde i gegnu er þfi sat i Sumar
Salnum/og þafig afreksade það Ísrael
Frid z Koo i Attatge Ar/v. 20. til 30.

* 3. Swad þekur Samgar gírt? Gan

(b) Act. 13. v. 20;

* Eptir Gæmsins Skzpun 1632.

Syrer Christe Gæðing 1339.

Hafi floo Sexhundred Philisteos
med etnu Raufaþrífe/ v. 31.

IV. Cap.

1. Svad er ad segja an þvi sem Debora og Ba-
rak hafa adhafst?

Þau fressudu Ísrael af Hende Cana-
nitana / I hverre Drustu ad Siffera
Strýðes Nafdinge Jabin / Cananita
Kongs/ var drepti af Jael/ Kvinnu Neo-
bers þess Kemta/ v. 15. til 22.

2. Med hverri móte drap Jael Siffera?

Nun floo Nagla einum i gegnum hris
Gagnaugu/ þar hafi var fallin i fastan
Svefn / og so deyde hafi / v. 21.

V. Cap.

1. Var Gude þakadur þesse Sigur?

Jm/ Debora og Barak sungu Drottinn
Lofgjörðar Söng.

2. Hverfu lengi stöðnæde Debora?

I Stöðutýge Ur/ v. 31.

VI. Cap.

1. Hvern fellade Gud eptir þetta til ad þrel-
sa Ísraels fólk an Hende þeirra Vinga?

Gedeon Joas Son/ v. 12.

2. Hverrig þoor hafi ad þvi ad falla hafi?

Engill Drottins byrtist honni/ þar
hafi

hafi var ad þessia Nveite/ og sagde til
hæne/ Drottinn sie med þier/ þu Stríðs
Kappe/ v. 11. 12.

3. Svada Teikna beiddist Gedeon af Gude / af
þvortu hafi mætte vera þullvissum það ad Isra
el skyldu verða frelsadur þyrir hafs hönd ?

Ad Dögg fæmme Alleinasta a hafs
Störu / en öll Jördin være þurr i fri
ng. Og áplur/ ad Störan alleinasta væ
re þurr/ en Jördin öll Döggvud/ Nvad
og so stede/ v. 37. til 40.

VII. Cap.

1. Sverter voru þeir Gíandí/Men sem Gedeon
strýdde vld og Stigade ?

Þeir Madianitar / er voru so sem
Mergd af Ginge/ Sprettum/ og Ofelo
iande sem Sandur a Simfar ströndu/
v. 12.

2. Svessu mited. Eit hadde Gedeon með sér i
þessum Bardaga ?

En teide ecke fyrir fleira Eide en þrim
hundrudum Manns / v. 8. 10.

3. Svad' vard af þinum ?

Gud villde ecke ad þeir færu i Stríð
ed með þessum/ so ad Israel þyrste ecke
ad hroosa sér/ og segia/ ad þeirra hönd
E hefde

hefde þá frelsað/ v. 2. Þá var fyrir Gedeon
 varð að Bithroopa/ og segja hver sin
 hátt er hræddur/ og Gfædur/ hátt snú
 aptur. Þá sneru aptur af Goolkenis
 tóer þusunder Maña og tustugu / so
 ege varð nema tíu þusunder Maña eft
 er/ v. 3. Og þá Golted var ein nú Df
 margt/ skipaðe Drottinn Gedeon að reyn
 na þá við Vatned/ hverur þá sem lóp
 íu Vatned af Høndunum til Mus
 sins með síne Tungu/ voru haldnir hæf
 er til Stríðs/ Og þeirra Tala var ekk
 nema þrið Hunderud / En hinum sem
 stellu á sín Knie og drucku so/ var skip
 að að fara heim aptur / v. 5+ 6+

4. Meo hvada Vopnum barðist Gedeon?

Hoer Madur af þessum þremur
 Hunderudum hafde Eina Bæsunu í síne
 Hende/ og tooma Krus / og blies þar í
 So bliesu allar þessar Þigr Flokkar í
 Bæsunur/ og brutu í fundur Krusarnar
 og hroopudu : Hér er Sverd Drott
 ens og Gedeons/ Og þá stíckade Drott
 ein þvi so / að hverhvers Sverd snereft í
 gegn

giegn ødrum um allan (Dvina) Meri /
v. 20. 22. So ad þar fiellu Hundrad
og Tuffugu þusunder Maska / Cap.
8. v. 10.

1. Hæde Gedeon og so nokrum Saungum ?

Ja / Sveinnur af Madianita Høfð-
ingium / Dreð og Seb / hveria þeir sem
vöru af Ephraim / gripu og dröpu /
en færdi þeirra Høfud til Gedeon yfir
um Jordan / v. 25.

VIII. Cap.

1. Þotte þeim Møsum af Ephraim eða midue
um það / ad Gedeon liti þa eða og so þara
i Strýð a moote Madianitum ?

Þessulega mistókade þeim það mið /
En hafi sefæde þa með síne Skynsam-
legre Ræði / v. 2.

2. Sværnið þeyndi Gedeon sín a þeim af Sus-
chor og Pnuel er eða villdu gjeða hana þreytta
Strýðs / Solke Braud til að þressa sig æ ?

Þegar hafi hafde tekið þa tvo Madia-
nita Konunga Sebah & Zalmunah / tók
hafi þa hina Elstu i Stadni / & Þyrna
& Þistla i Eyðemörku / og lét þoolfed i
Suckoth kenna a þeim. Og þafi Rastala
i Pnuel braut hafi niður / en drap þoolf

ed i Stadnum/ v. 15. 16. 17.

3. Hversu leinge stjórnade Gedeon ?

3 Stjórnungr Ar/ r. 28.

4. Hversu marga Sonu ætte haf ?

Stofnget/ sem komnir voru af hafs
Lendum/ þot hafi hafde margar Must-
rut/ v. 30.

5. Hvernig var framferðe Israels Barna eftir
er Dauid Bedrón ?

Þeir frændu Noranir eftir Baalim/
z giördur sler Baal Berith til eins(af)
Guds/ v. 31.

IX. Cap.

1. Hvar toók Abimelech sár þyrir Gendur eftir
það að hafi sárir Gedeon var Dauidur ?

Hafi giörde sig stölsur að Ronge /
og drap Brædur sína / Stofnu Men a
Einum Steini / (að frætefnum Jo-
tham er var sár Ungste af þeim / hafi
vard eftir / þot hafi vard geymdur / v.
5+ 6.)

2. Vio hvað samlaðe Jorham Abimelech i
sine Samlaðing?

Vid Gifi Þyrnebus / er villde vera
Koningur / og rífta yfer hinum öðrum
Triannum/ af hœttum(Þyrnebus)seill
de

de um i hder Ellour utkoma / til ad end
 þm Edrus Bidum i Libanon / v. 14. 15.

1. Svernis luktadest og vortst þonum þesse hns
 Ryttes Stioorn er hafi var so illa adkomit?

Gud sende Efi Sundurpöckes Ano
 da a millum Abimelech og þeirra Ma
 fia i Sichem / Þviad þeir settu sig upp i
 moote honum / v. 23. Og þa hafi Lok
 fins sat um Turnin i Thebez / kassade
 Ein Kvinnu Einu Kvarnar Steins
 Brote i hafs Nofud / og braut hafs
 Naus. Skiel i sundia / Og so ad ecke skyll
 de seglast: Ein Kvinnu deyðde Abimele
 ch / þa skipade hafi snum Skiaðo
 Sveime ad deyða sig / v. 52. 53.

X. Cap.

1. Svernu linge dæmde Thole Israel ?

3. Tuttugu og Þriu Ar / En um
 þad hvad hafi hafi gjort i talar Rit
 unginn eckert / v. 2.

2. Svad er þa ad segla um Jatr þad
 Gileadita ?

Eckert ariad en þad / ad hafi dæm
 de Israel i Tuttugu og Þvö Ar / v. 3.

3. Svernis beguden Israels Þegn sic
 eptir hafs Dauda?

Hau giordu frastveiges Illt fyrir
 Drottne/og pionudu Baalm og Alstar
 roth / og þeim Afgudum i Syria / Og
 þeim Skurgodum i Sidon/ og Moabs
 og Ammons Barna Gudum/ þar fyrir
 gaf Gud þa under Hønd þeirra Þvítt
 fleasta og Ammons Barna/ sem þvngs
 udu og þlængudu Israels Børn i Atíam
 samfelld Ar/ v. 6. 7+ 8.

XI. Cap.

1. Hver þrelste Israel af Gænde Amm
 ons Barna?

Jephthah/ Efi Gileadite/er var Efi
 Stríðs- Kappe/ Efi ariars Laungielifi.

2. Hvaða Gætt strengde Jephthah Gude/ ef hann
 flæmt ariars þeim aptur med Stríðe
 þrá Ammons Børnum?

Hann lofode / að hvað sem fyrst flæm
 me i moote sner ut af synu Huse/ flæmde
 þeyra Drottne til / og því villde hann
 Dýfra til Brestu Boornar/ Efi med því
 það varð hans Einka Dóttir/ varð
 hann að sönnu hrelldur / þó gjorde hann
 þetta sem hann hafde heitð / epter það
 þur hafde grætt síð Meydooðm um
 Sveggja

Þreggia Mannada Grest/v. 31. 35. 39 +
 Hvar fyrer það varð Efi Sidvane i
 Israell/ Ad Israels Dætur geingu Ar-
 lega Arsi burt ad græta Dottur Jeph-
 tah Gileadisa i Gioera Daga a hveinu
 Are / v. 4.

XII. Cap.

1. Sverter voru þeir sem gærdi uppæist moor-
 Jephthah ?

Þeir (Men) af Ephraim / og það
 vegna þess / ad Jephthah tællade þa ecte
 i Stríð med sier a mot Ammons Borno-
 um. En fyrer það sama voru i Gile-
 adlegner af þeim tvær og þrjátýge þús
 under/ Því þa þeir villdu flyia yfir um
 Jordan/ var þeim skipað ad segia Sib-
 holeth / En fyrst þeir gætu ecte sagt
 það rett/ heldur sögðu Siboleth/ urdu
 þeir þættir af því ad þeir væru Eph-
 rattar / og voru þó vegner/v. 5. 6.

2. Sverfu leinge Dæmde Jephthah Israell ?

Ecte nema i Sex Ar/Dg hafst And-
 aðest og var Grafist i Stadnum i Gile-
 ad / v. 7.

3. Hverfu leinge stornade Abzan af Be-
 lehem ?

3 Sig Ar/ v. 9.

4. Sverfu leinge dæmde þa Elon ?

3 Equ Ar/ v. 11.

5. Sverfu leinge stórde Abdon ?

Atta Ar/ v. 14.

XIII. Cap.

* 1. Med því Ísrael/ ad þessu Doomyli undec
Loð liðnum gírdde en þramar ille þyrer Dætt
nt/ hvaða Straff let Gud þa koma yper þa ?

Nafi gaf þa i Philisteaska Nendur
i Fíorutýge Ar/ v. 1.

2. Sver skyldde þa verða til ad þrelsa þa af
Gende Philisteaska ?

Samson / Sonur Manoah / hvers
Fæding var bodud fyrer fram af Eing
le nockrum / sem z bafade Modurine ad
drecka Bjn edur nockurn sterkast Dryck
og so ad eta nockurt Dhreint/ Eftig ad
laula nockurn Rakstur Knúf koma a Nef
ud Sonarins / Þvíad hafi skyldde vera
Nazareus Guds / fra síðar Modur
Kvide (allt til síns Dauda) v. 3. 4. 5.

XIV. XV. Cap.

1. Svad er ad segla um Samson ? Og hvad
hædest hafi Mærkelegt ad ?

(1.)

* Epter Heimfins Stöppun 2791.
Syrer Christ Fæding 1180.

(1) Sleit hann eitt yngst Leoni i sin dæ-
 ur / sem komið var á milli þessum /
 so sem þa Madur fundur sigtur eitt
 Nafur. Rid / Cap. 14. v. 6. i hvers Næ-
 hann nokkurn Dögum þar eftir fann
 Þessilge og Nunang / v. 8. Vi af hvern
 hann sáðan samsette þessa merkun Nædu-
 Natur for ut af efanda / og Ealleike
 af þeim sterka / v. 14. (2) Giptist hann
 eittu Konu i Timnath / en meðal Philiste-
 ana Dætra / v. 1. 10. Noer þo sáðan
 var tekinn frá honum / og gíftuðum /
 v. 20. (3.) Sleio hann Þriðtíge Wesi
 i Mel af Philisteenum i Bekeleu / hvers
 ra Klæduð hann took / og gaf þeim Næ-
 tida Klæde sin riedu hans Gætu / v. 19.
 (Þeott þeir hefðu ated með hann eigið
 Koggu / v. 18.) (4.) Streifte hann
 Eld i Korne Philisteaná / Þessilgeðum
 þeirra og Þessilgeðum. Triam / og foot
 so ad þvi / ad hann took þinu Þessilgeðum
 Kefa / batt þa samann a Nólum / og
 batt Eitt Eld. Eitt a millum þeirra
 Þessilgeðum Nala / Cap. 15. v. 4. 5. So

ad hān hefndē sijn a þeim / fyrir þāð
 þeir hófdu tefed hāns Nustru frá hōn-
 um / v. 6. (5) Þa þeir Men af Iu-
 da hófdu bunded hān med. Sveinur Keip-
 um / so ad þeir mættu gíefa hān i Nend-
 ur þeim Philistæis / þa urdu Keipen a
 hāns Almeggjum sem Þrandur brústi
 i Elde / so ad þau Bænd slætnudu sem
 voru a hāns Nendum / v. 13. 14. Þar
 epter fann hān. (6.) Einn fuen Alna-
 Ríallka / þvern hān tock siet i Nend / og
 sloo med hōnum Þusund Mānā (ab
 philistæunum /) v. 15. En þa hān ept-
 er þessa Næfð / var mæg þorslor / so hān
 var nærre þvi dauður af Þoissa / v. 18.
 Þa klauf Gud (7.) Einn Jarl i Alna-
 Ríallkanum / so þar spratt ut af Bæ-
 tn / Og sem hān drack / þa kom Unde
 hāns aptur / og hān vard Endurnærdur
 aptur / v. 19.

XVI. Cap.

1. A hvertu let Samson sja en þrattar
 signa Geiste?

Nān tock þadar Mordernar a Stad
 ar

erpettemu i Gaja / med bændum, Dyras
 stolpunnum / og lyste þam upp med
 Slagbrændunum/og lagde a sfinnar Þerd
 ar/ og bar þær efft uppa Stalled fyrir
 Hebron v. 3.

2. Svada Ræd brufudu Philistearnir til þess
 að þeir mættu þá að vitar i hverju þess Mik.
 la Abl vore Jæhaleð ?

Þeir hófdu bued það so under vid
 Dalila/ að hun skulde komast eftir þvi
 hvar hönun: Og jafnvel þott hun bend
 de hñ fyrst med Sto Elnstreingium Rí
 um/ Aftur med ngum Reipum sem til
 eingrar Bistu hófdu brufud vered/ Eft a
 fleitade hñs Sto Hofud Locka med em
 um Dæd, Dreigle / og fæste þa vid Dal/
 þa Rætte hñ stæ samt lafsum og
 fleit strengena sem Þ orlyget/ og Reipin
 af synum Þ ondú sñ þræd/v. 7. til 14.

3. med hverju moeto væð þa þa vñ sget yð
 eistvgin ?

Gem Dalila naudade a hönun Dag
 fra Dege / og Þlagade hñ / að hñ
 skulde segja henni / i hverju hñs stæ
 leste vore iñefalin/ þa let hñ henni það
 i Stofse

i Lioose um fadir/og sagde/ ef þu rak-
 ader Mier/ þa hvirfe min Sturkur fra
 Mier. Sem hann nu fraf einu síne a
 Staute hennar/ kallade þun ein til syn/
 sem hana Eis Nofud Eocka rakade/ og
 þa hvark frá hennu hana Styrkleika.
 En Philistearner gripu hann og stungu
 ut hans Augu/ og bundu hann med sveim
 ur Koparvidium. / ad hann skyldi draga
 Kvern i Mörkva Stofu/ v. 16. til 21.

4. Hver urdu þa hans Andar?

Þegar hann mætte ad leika fyrir Nofu-
 ingium Philistearna gaf Gud þannum
 apstur hans Styrkleika/ so ad hann hratt
 Miod Stolspunu/ uppa hveria allt Nuf-
 ed var sett / og þa fell Nufed ofan/ og
 þar urdu i Hel slegnar her um þrjár
 þusunder Mannu/ v. 29+30.

5. Hversu löngi var Samson Domare i Israel?

I Tutlugu Ar/ v. 31.

XVII. Cap.

1. Hversu þar þræm eftir Samson Andadan?
 A þeim Tima var eingið Kongur i Is-
 rael / og hver gjorde það sem þannum
 þotte rett vera/ v. 6.

2. Hvad skede på en præmar ?

Micha og Moder hans gjorde sig
samlf. ena Eftneffru og Af Gud/v. 3. og
hans seck ena Levita til ad vera Prestur/
v. 12.

XVIII. Cap.

Hvad hændte på Danitar ad ?

Der tooku hurt på Afguds Eftne
esse sem Micha havde gjort / samt pess
Helgedoom og Priest / og fenu til Lais
til eins Kedelegs og Riggelause Joelle /
og sloou på med Sverds Eggium / og
settu Gud i Stadu / og oppbrændu hans
v. 27. XIX. XX. Cap.

Hvad vord på Tyenda efter på ?

Der Mest i Eibe af Benjamins
Kynpæste fremdu Gist Svogirdelest
og Vidutskagdelest Skendat Væst /
vid Fridu Eins Ephraim / Hvad syro
er allur Israel tock sig samant / og hiell
du Bardaga vid på / og giordu næste
pvi ut af vid Benjamins Atterhst /
Ed ad. påt fiellu af penn a Gimm
Deige / Tuffugu og Sim Pusunder
Gude. Maria / En par a moete kom
ust

ust ecke nema Ein Sex Hundrud af /
hverier ed leitudu in dani a Eydemorð
og foldu sig.

Booken Ruth.

1. Um hvad handlar Booken Ruth ?

Um Moabite Ruths og Naemi/
samt þeirra Medlæte.

2. Hvar er þetta áed sem þer verður greint
um Ruth ?

A Dögum Samgats Doomara /
epler þvi sem lyflegt má synast.

1. Cap.

1. Gæðan var Ruth kyntud ?

Nun var ein Moabitisk Kona / þessat
Efta Madur het Elion af Bethle
hem Juda / hver ed Sakir Moabitis
vart ad fara i Land þeirra Moabito
rum / Afamt med Fodur sñnum Elime
lech og Moður síne Naemi / v. 2. 4.

2. Gæðing veðnade þeim i Lande Moabitana ?

Þa Elimelech var Andadur / samt
Tveit hafs Syner / Ferðadest Naemi
aplur til Godingalands / þvi hun hafde
frielt þad i Land Moabitarum / ad

Drottin

Þrottinn hafde vítiad síns fólks / og
glefð þriðrand / v. 6.

3. Gætt floost i ferd með tæmt og
þylgð með hnef?

Hefar þú Sonar-Ronur / Arpa
þú Ruth / af höttum Arpa / snere aptar /
af því hun var þess bódin / og fœtt eitt
með / v. 14. IV. Cap.

Gættig vagnade Ruth i Juda Lande?

Nú þú eignadest þar Einn Ríðast
Man þú Boas að Ríðast / og fæddu þú
um Einn Son / er var nefndur Óbed / hann
var födur Af Davíð / v. 13. 17.

~~~~~
Fyrsta Bók Samuelis.

Þú hefur þúndu þar Trær Þútt Samuelis?

Þú Elíoom þítt Elísku Þígra
Doomenda i Ísraél / Ríðastega / Einn /
Samuelis / Ísraél og Alí / So og um
Kongdóm þítt Fyrstu Þíggja Ríðast
unga / Sauls og Davíð.

1. Cap.

* 1. Gætt greitt þítt um Anna

Móður

---

* Þítt Elísku Elísku 2814.

Sítt Elísku Elísku 1157.

Moodur Samuelis?

Madur heñar Elkana elskade hana/
og hun var Öbertia/ um hvad Beninna/
öñur kona Elkana birtlade hese. Eñ
þa Anna beiddest fyrer i Musterenu/ad
Drottinn villde giefa hese Son / og
heñar Barer hræddust ad eins / en ecke
mætte heyrar heñar Kaust / Þa ætlade
sem Þpparste Kieñemadur Eli hana
vera druckna/ Eñ er hun bar það af sier/
og bad/ ad hafi ætlade hana ecke ad ve-
ra sem Eina Draðvanda Konu/ Sage-
de hafi hese/ad Israels Gud münde vei-
ta hese þa Bæn sem hun hefde hafi um
fered / Og epter það varð Anna þling-
ud/ og fædde Eñ Son / og nefndu hafi
Samuel / þvi eg hese (sagde hun) med
Bæn feinged hñ af Drottne/v. 5+ til 19

2. Hvar gipde Anna af Syne synum
Samuel?

Epter það hafi var afvanis/færde
hun hafi upp til Eli/og gaf hafi Drott-
ne alla hafis Lífdaaa / v. 27.

II. Cap.

1. Rastadest Anna við það med Þætlæte / ad
Gud

Gud hafi eigi þess þess Lið Son?

Jaa / Hun saung Guðe Eli Lof.
Psalm fyrir það / med hverjum hun Beg
samade þa stóru Belgjörninga Gu-
de / v. 1. til 10.

2. Hvar Elst Samuel upp?

Níca Eli Kienemahe i Silo / v. 11+

3. Hveð Elfana þessu Dæm vid Bonu
þessu Munnu?

Jaa / Anna fædde honum þessu So-
nu / og Elst Dætur / v. 21.

4. Hversu var framferð Sonar Eli / Öppni
og þessu hætta?

Þeir voru illir skalkar / þeir hirtu
eðle um Drottin / eigi heldur um Prest
afna Kett vid Fólkið / v. 12. Þeir Elst
og med þeim Kvísum / sem þessu
fyrir Samfundu. Liðbudar Dæm-
um / v. 22.

5. Straffaðe edur avfædd eðle fædd þessu
Eli þa fyrir það?

Ad fæddu Straffaðe haf þa / efi þo
eðle utan / med Ordunum / og það þo ofur
Einlega / v. 24+

6. Liðdu þessu þa Amma fæddu fædd?

Nei / Hvar fyrir Drottin vilde þa
M pa

þa i Heli/ v. 25.

7. Gæð sendir Eli þyrir það hafi gett so a snid
vid Sonu sína ?

Dröttinn varð reidur vid hafi / og
fett segia honum fyrir einu Guds Mann/
ad það mundi ganga illa til fyrir honu
um og hafs Huse edur Sonum/ v. 26.
til 30.

III. Cap.

Gæða tilbarður varð jöfnpramt um Samuel /
þar hafi var staddur a rættar þele i Huse
Dröttins ?

Dröttinn kallade þrisvar a hafi/ En
hafi rafi til Eli / en þa Dröttinn kalla-
de i fiorda sinu/ sagde hafi eftir Rand-
legging Eli/ Tala þu Dröttinn / þvi
þin þenar þeyrer það / Og Dröttinn
talade / og sagde honum hversu fara
mundu fyrir Eli Huse/ v. 4. til 14.

IV. Cap.

1. Gæðu þoor þrafi eftir þetta um
Israels Børn ?

Þau stregdu vid Philisteana/ bidu þu
sigur / i hverium Bardaga / þeir tvött
Synir Eli Dophni og Phineas voru og
so drepner (til Scraffa þyrir þeirra Ohlyðne)

Ed

So var og Sattmæls Orð Drottins
tekið af Philisteunum/ v. 10. 11.

2. En hvernig þoor þegar það var sagt / að
Guds Sattmæls Orð være þettað af W
vinnunum/ og Synir Wl vörð þallur og i
Gel flegrer?

Eli fell aptur a bak af Stoolnum
hjá Portenu/ Nælsbrotnade og Andað-
est/ v. 18. (hvert Straff þann þess þyrt það/
að hann straffade eðle Dondsku og Gudleise sína
Sona / so sem hann ætte) Og Sonar Rona
hans Phinees Kvísa/ Andaðest af
Barns þorum/ v. 20. til 22.

3. Hversu gamall var Eli þa hann deyde?

Hann hafde Átta um Mjærdi/ v. 15.

4. Hversu lengi dæmde hann yfir Ísrael?

3 Fjórtinge Ár.

V. Cap.

1. Hvernig þóoru Philistearner með Guds
Sattmæls Orð?

Þeir fluttu hana til Asdod/ið i Hús
Dagons / og settu hana hjá Dagon
(Petra Ággude) En Áhiars Dags lá Da-
gon a Grufu fyrir Guds Orð/en hans
Hofud og hændar hans Hændur voru af
höggnað um Þröskulldein / v. 3. 4.

2. Grada Plága kom yfir þhilistæna
vegna Artarsnar?

Landsens Iðbraggiarar voru flegnet
í þeirra legnelegum Stöðum með Blood
gange/ (Ellegar/sem adrer m:tna/með Bgñ)
v. 6. Og Landed vart fordíarsad af
Musum / Cap. 5. 6+

3. Hvert var þá Orken send þramvegen?

Til Bath / v. 8. Og sðak til E-
fron/ v. 10.

4. Grad bendte þá í Bath og Efron?

Nönd Guds var yfred þung / yfer
þeim/so ad marger Men deydu/ og þeir
feingu Legnelegar Plægur a Legneleg-
um Stöðum/ v. 9. 12+

VI. Cap.

1. Hversu lengi var Guds Orð í Lande
þhilistæna?

Síð Mannude / v. 1.

2. Hvernig þóoru þhilistærnar með Guds
Sattmæls Orð?

Þeir sendu hana heim áptur til Is-
raels Lands / og létu henni fylgja þím
Gull Bakhlute og þím Gull. Mks / so
sem Skeink (epter Tolu þeirra Nof-
dingia/) þeir settu hana uppa Gís Mks
afi

af Bagn / og tooku Svær ungur Nge
 hatar Ryt / og berstu þeim fyrir Bagn
 in / hventar ed geingu ríttast. Þeg til
 Beth Semes rakleides / v. 10. 11. 12.

3. 4 versu þoor þyrer Bethsemitunum / Æ
 þeir gíftu sig so diart og samu (in 1)

Þ Rottens Orð?

Þar voru flegner af Fooklenu Jinn
 Isgu þusund Mass og Stotku / v. 19.
 Þvar fyrir þeir sendu Þod til Borgar
 aha i Kiriath Jearim / ad þeir krame
 og flyttu Dikena upp til sgu / v. 21.

VII. Cap.

1. Sveit þlucte Fookfed an Kiriath Jearim
 Orð. Þ Rottens?

Jin i Abinadabs Hus i Gibeá / þvar
 þun var i Tugtugu Ur / Og a medast
 vaddveisse þans Son Eleasar þana /
 v. 1. 2.

2. Svær kom til Stioornaristat eptre Eli
 Samuel / Þan dæmde Israels Børn
 i Mizpa / v. 6.

3. Svad var þans fyrsta Vert / Æ þan
 kom til ad Stioorna?

Þan hroopade til Þ Rottens fyrir
 Israel / þar ed Philistæarner voru far

ner upp ad stríða i mot þeim/ Og Drottinn
 Bænheyrde hann/ og liek dýna mistar
 Reidar þrumur yfer Philistæana a þeim
 sama Dege/ og hrædde þa / so ad þeir
 fiellu fyrir Ísrael / v. 10. Síðan loof
 Samuel Eftir Gæin og sette hann a mill
 um Mizpa og Gen/ og kallade hann Ebe
 enEzer/ og sagde/ Allt hringad ad þefur
 Drottinn hjálpad oss. So urdu Philis
 tæi underþyrfter/ og komu ekki framár
 meyr i Ísraels Landamerke / so leinge
 sem Samuel lifde / v. 12. 13.

4. Hvar bioo Samuel?

I Ramath / v. 17.

5. Hvað er meira ad segja af Samuel og þot
 er hann hefur adhafst/ bæði þa Fridur
 var og so Öfriður?

Hafi bioo Agag/ Konung þeirra. A
 malekita/ sundur i Stycke fyrir Drott
 ni i Gilgal / Cap. 15. v. 33. (2.)
 Smurde hann Saul til Konungs yfer
 Ísrael/ Cap. 10. v. 1. Og síðan Da
 vid/ eftir það ad Saul var hirtsnarad
 ur Sakar sínar Ohljóne/ Cap. 16. v. 13.
 Eftir endur eftir hann lagde frá sér sitt De
 mara

mara Embætte / annunte hann þoolked
til Njodnes vid Gud / i síne Predikun /
hverta Drottinn stadfeste með Regne
og Reidarþrumum / Jafnvel þott það
være eðlefu Tíð Arfins / Cap. 12. v. 1.
tel 17. VIII. Cap.

* 1. 4 verabaitrar Stjórn komust Ísraels
Þörn under / eptir það að Doomaranna
Stjórn liate ?

Konunglega / Því þau heiddust af
Samuel / að hann villde setja Einn Kong
yfir þá / so sem allar Neidingjar höfðu
du / v. 5.

2. Svorsu líkade Drottne þess þetta
Beirne ?

Jlla / Þviad hann sagde : Þeir hafa
eðle utflusad þier / heldur mér / að eg
skule eðle vera Kongur yfir þeim / v. 7.

3. Svorsu leinge stjórnaðe Samuel einfengall ?
Yfir Tullugu Ár / Cap. 7. v. 2.

Einn hann dæmde Ísrael alla sína Daga
Tíð (og eins síðast / er Saul var orðinn Konungur) v. 15.

4. Svilgte var framþerde hans Sona Joel og
Abia ?

* Eptir Heimfina Stöpun 2881.
Svæti Christi Saxing 1090.

Þá þeir komu til Stjórnaríðs or/ þá
geingu þeir eðe eftir Tegum Födur
sins/ heildur hneigdu þeir til Agypt
ar/ og meðtooku Sæfur og hölluðu
Kettinum: Nvæd ed gaf Israels Børn
um Dröf til að bidda Samuel um Kon
ung/ v. 3+

IX. Cap.

Hver var þyrstur Konungur í Israel ?

Saul / Kís Sonur eiss mssaligur
Madur / og Nafde hærre eiss allir aðrir
Men / v. 2. Nafi gaf Gud þeim fyrir
Konung í síðe Reide/ og lét mssamt sego
ia þeim / hver Rættur Konungsins ætla
að vera/ Cap. 8. v. 11. seq.

X. Cap.

1. Ap. Hverjum var Saul Smurður eiss
Konungs ?

Af Samuel / Nafi toók eiss Glas
med Oleum / og hellte yfir haffis Naf
ud/ Mssistist vid haff/ og sagde/ sler þu
að Drottiss hefur Smurt þig til eins
Nafdingia yfir ssa Grfd / v. 1. Og
þannig ssa haff eiss Konungs Ræte / er
haff var geingess ut/ til að leita að Mss
um

um Godur fagns / hverjar hafi fagn eðe/
Cap. 9. v. 4.

2. Hvar var Saul vörðinn?

3. Mispa/ Og það með Hlutfalle /
v. 21.

3. Lykade Goolkeni það vel/ ad Saul var þann
19 tíðinn og vörðinn?

Það lykade ad sönnu nocturn/ en eðe
ollum þviad noðrer Lausingar sögu:
Nvad skal þesse hælpa oss? Og þeir
Goroktudu hafi / en hafi let sem hafi
þeyrde það eðe/ v. 27+)

XI. Cap.

Eberntg breitte Saul / þa hafi var farni til
Kufens og var ordinn Bonnau?

Nafi hude Stríð Drottins / Og
Stellade Tíðbyggjarana i Tades/of Ten
de Ammonitania/sem hofdu fesi um þa/
og völdu stjunga híd hægga Auga ul a
þeim ollum/ v. 11.

XII. Cap.

Evad toof Samuel siet þyrer Gendur/ þa Saul
var ordinn Bonnau?

Nafi lagde af siet siet Drottara Gmo
bætte / v. 2. Og lyfade þo ad h. ta eðe
af / ad hídla þyrer Goolkeni/ og ad lara

það þan refta og gooda Reg/v. 23.

XIV. Cap.

Guada Stríð hæðe Saul fleire en þetta ?

Nan hæðe Stígd víð Philisteana / i hverju Jonathan Sonur Sauls og Skíaldsvein hans alennir / floou Phiisteana a Flotta / Nan Skíðde her að auké / víð Moabita / Amorita / Edemita / Konungana af Zoba / og a mötte Philisteum og Amalekitum / Og hverf sem þan snere fier / (þa var þan Eufugefíð) og Refsade / v. 47.

XV. Cap.

* 1. Guad gírdde Saul illc / hvær þyrir i Rottu in toot Konga Ríftu þrá þannum og hans Sæde ?

Nan toot fier fyrir Hendur að glóra það sem vár Embætte Rehemansins Samuels / og Offrade / hvad þan mætte að glóra / Cap. 13. v. 9. Nan sparaðe Hersfang Amalekitana / hvert ed var Bólvað / Og let Agag Amalekita Konung Lisa þvert a mötte þot sem Drottinn

* Eptir germans Stöpun 2883.
Fyrir Christi Sæding 1088.

Dröttinn hafde Befalad/v. 9. Hann Of-
 sulte David sin Drögtur Mann / og
 villde næsta hann med Spiote upp við
 Begginn/ Cap. 18. v. 11. Cap. 19. v. 10.
 Hann let Doeg vísa a sinn og Atfalge
 sallausum Kefnemsum: Nole / Cap.
 22. v. 18. Og Rædfærde sig við Isfra-
 Konuna i Endor/ Cap. 28.

2. Evert urdu hann Grindis lög þla þessare
 Gallbra Konu ?

Hun kom um síðir með heitar Fæ-
 ingum fram með Sathann: Mund eins
 gamalls Mans/ hver ed var líkur Ea-
 muel/ og sagde honni fyrir fram sinn Af-
 drif / einnig Dauda og Afelof Sona
 hans / við hvað Saul varð so hræddur
 og Rættlaus/ að hann fell til Jardar/
 Cap. 28. v. 14. 19. 20.

3. Evernig Skröffaðe Gud Saul þyrir allar
 þessar hann Misgjörder ?

Dröttinn burtkastade him/ að hann stöu-
 de ekki vera Kongur yfir Israel / Cap.
 13. v. 25. Hann varð og plangadur af illu
 Anda/ sem gjorde hann móg sturlodan/
 Cap. 16. v. 14. So voru og þeir Synir
 hans

hans flegner í Mel a einum Legi af
Philisteunum/ Cap. 31. v. 2.

4. Hvaða Daudaga ríð þú þá síðlaur ?

Þá Philistai sóktu sem Akasoff og
Bardagið herðist uppa Saul/í þess hátt
fallast a sítt Sværd / og lagde sig síðla
ur í gegu/ v. 4.

5. Á þessum tíðum eptir það hátt var dauður í
Philistai þinggu Nefuded af þeim
um / og festu hans Ekama a Mur.
Beggja í Bethsan / v. 9. 10.

6. Átt gírdist Kongur eptir Saul ?

David Sonur Ísai/ hórn Drott
inn tók frá hans Födur Nið / og lét
Samuel smíða hann til Konungs/ Cap.
16. v. 11. 13.

7. Hvað minnst þú Drott gírdi David/ meðan
Saul var enn á Dögum ?

Þá hann var enn nu heima hjá Födu
ur sínum/og gírdi hann Sauda/ drap
hann bæði Gítt Leon og Gítt Biarn.
Drott/ Cap. 17. v. 35. Hann lét þá ept
er a Norpu fyrir Saul / þegar sa Jón
og

* Eftir Heimslins Skapun 1890.

Síðer Christí Föding 1087.

og Drejame Ande kom rfer hañ / Cap.
 16. v. 23. Sddan sloo hañ pañ Xisa
 Solah i Nel / Cap. 17. v. 51. Og Svø
 Nanderud Philistæa epter það / hvetta
 Forhuder hañ færde Saul / so sem nokk-
 ra Morgun. Samfu / Og spier það vard
 hañ Maagur Konungins / og fied hañ s
 Dottur Michol til Eigin. Konu / Cap.
 18. v. 27. Hañ æt um slder af Etods
 unar. Brardunum i Robe / Cap. 21. v.
 6. Slæde til Achis Konungs i Gath /
 Breitste þar sile Afsoonu foter þon
 um og hañs Þienurum / og lietst vera
 galn i þeirra Høndum / v. 10. 13. Sneyd
 Gift Laf af Skidlu Sauls i Einum
 Neller / Cap. 24. v. 5. Toek um slder
 Spiotted og Baln. Kiered sem sloo ad
 Hofde Saul / þar hañ læ og soaf i
 Bagn. Borgefne / og hollæd læ i Ertng.
 um hañ / Cap. 26. v. 12. Og Loßins
 vañ hañ Sigur a Amalekitunum og
 drap þa / Cap. 30. v. 17.

8. Med hvada ættum var það / ad hañ
 sloo Holtey i 4el?

Þar gied fram af Herbudum Philis-
 tæna

Ræddo Gif Rise/sem hiet Goliath af
 Gath / Sex Alna og þverhandar hant/
 Her ed gief fram bæde Kvöld og
 Morgna/i þorufge Daga/og manade
 Einhvorn Gif af Israelfunum til að
 berast við sig / og talade af Forse til
 allra Her.Þykinga Israels/ Cap. 17+
 v. 4. 8+ 10. Þa baud David Saul / að
 hann villde berast við hann / Took um
 sigder sin Staf i Hønd sier/utvalde sier
 Sin strecta Steina af Einum Læk / og
 fastade þeim i sinna Siar. Tæstu sem
 hann hafde/Took Staf. Glaungu i Hø
 nd sier/og gief so i moote Philistearan
 um i Drottis Gebaots Rafne/ Glo
 med sine Glaungu/og hæfde beint fram
 af i Gied a Philistearanum med Ein
 um Steina / so að hann fiell af fram til
 Gardar a sitt Andlit : Took David þa
 sílfs hans Sverd/ Drap hann og hioð
 af honum Hsfuded þar med / v. 31+
 40. 49+

9. Hver þreifade David næst Gude/ af Sauls
 Gædum/ þar hann villde stæ hann i Gæ?

Jonathan Sauls eigin Sonur/hver

ed hafde bunded sig so ikt vid David
med Giffuſar bande/ ad haſt eiffeade haſt
ſem ſitt eged Hiarta/ Cap. 18. v. 1. 2.
Salade golt fyrer haſt hia Gødur ſitt
Cap. 19. v. 4 + 5. Cap. 20. v. 28. Og
let David ſea ad vita / ad Gader haſt
hafde i hyggju ad ræda haſt af Døgn/
Cap. 19. v. 2. Cap. 20. v. 37.

10. Hæ þocenis var þa nichol Komu Dag
vins vid haſt?

Nun frelsade haſt z einuſſie fra Daud
anum / med þvi moote / ad hun let haſt
ſſga ut vñ eitt Bind Auga / so haſt
ſlæde og komſt undan Saul / ſem ællode
ad deyda haſt / Og lagde eitt Wæſt- Læ
an i Sængena / og let ina Gullſtøku
under þeſſ Nøfud / og hulde þad med
Klædum/ æſt ſagde ad David være ſiuk-
ur/ Cap. 19. v. 12. 13. 14.

XXIV. Cap.

Hvar þyrer vilde eke David þenna ſijn a Saul
er haſt var i Zelternum i Rydemſtli Engetol
og ſneid laped op haſt Skidju?

Næ hafde ſulla viſſu af ſiælſe ſſjns
Samviſſu ad þad var eke rett fyrer
Gude/

Þude/ Þat fyrer villde hann og eðe þellu
ur leggja Mendur á þann Smurda
Drottne/ v. 7.

XXV. Cap.

1. 6 ver voru visskipe Davida og Abala ?

David lét bida hann Þingiarnlega/
ad hann villde gefa sier og snum Þien-
urum hvad sem hans Mond fonde
(hvad hann þerde þyrer sende) v. 8.

2. 4 vering svarade Abal þessare Boon ?

Maria Illmafilega / og villde eðe
gefa þeim htd allra mista / v. 10. 11.

3. 6 versu gi darest þa David þetta Svar ?

Hann varð yfrid Reidur og Bistur
vid það/ og focr ad hann villde slá hann í
Hel og allt hans Hyste / v. 22.

4. 6 vad seþade þa þāa Reide z Blyðade þā ?

Abigael / kona Abals/ hun kom á
moote þonum með skeinkingar og Smf-
ur / fell fram á sitt Andlit og tilbod á
Þordeñe / sagde ad Abal vare eifi Ill-
skufullur Madur og Sævis/ Og þannig
hepte hun David / ad hann gjorde eðe
ad Bonda sem hann hafde æsett sier/
v. 23. seq.

5. Gvernig þótt þá syðan þýrct Nabal?

Þú Dögum þar epter floo Drott
í þá þá / so þá Undaðes / v. 38.

6. En hværnig þótt þýrct stælpst Abigael ept
í þá Daða

David tók þana til Eígen. Kvíðu /
og so Ahinoam / En Saul hafde tekið
Dottur sína Michol frá David / og
gæpt þana Þalþi / v. 42. 43. 44.

XXVI. Cap.

1. Var ekki David optar gæpt ad þenna sinn
en Saul / En í þad þina Stí / er þá sneið
Læpt ad þá Stí / v.

Bissulega var þennum þad gefid /
þar Saul svaf / Og þá tók Spíotid
og Bafn. Kered / þad sem stóð ad N. of
de Saul / v. 12.

2. Var þar eingin ad Sauls Soolke sem yrde
askinta um þad?

Þad var eingin / sem þetta sár edur
yrde var þar vid / ne Bafnade / þelldur
svafu þeir allir / Þviad fastur Svefn
af Drottini var yfir þá alla fallin
(en Þvír. Nætturlegur Svefn / eins og yfir
Adam / þegar Drottin uppbyrde etna Kvíðu ad
þá Ríð. Þeine / Gen. 2 / v. 21. 22 v. 12.

XXVII. Cap.

1. Hvada Bönungur var það sem David hláðe til um sóðer þegar Sál Ösokte hann?

Hann flýðe til Achis Konungs Philistæna/hver ed gaf hann Lífslag/ v. 6

2. Hvað tók David sér þyrir Genour þann? Tama hann b. 00 i Lífslag?

Hann Hertskade Land þeirra Gersurita/ Girsita og Amalekita / og talde so fyrir Konunginum/ ad hann hefde lēf ed það Hertsfang i Juda/ v. 8+ 10.

3. Hverfu lengi bidd hann i þeim sama Stad?

Gitt Ur og Bivora Mannude/ v. 7.

XXX. Cap.

1. Bidd hann þa i Azarum/so lengi seð hann var þar?

Men/ Amalekitar höfdu uppbrennt Borgena med Eldi / a medað hann var ecke heima/ Lēfed þar Kvinnur sem þar voru ad Hertsfange med sier/ bæde smærre og Stærre/ meðal hværra ad og so voru Þær Eigin Kvinnur Davids/ Abinoam su Jesreelitiska / og Abigael / v. 1. 2. 5.

2. Hve nta boðr David ad þenna þessa?

Þegar David og það fólk sem með honum

Hönum var/höfdu gráted so leinge/ að
 þeir gætu eðle leingur / vitte hafi sín-
 um Siandmósum Gæpterfor / lagde þá
 so öldungis að Belle / að eingið komst
 undan af þeim/ utan Siögur Mundrud
 Smár Dreingia / sem ridu Blföldo-
 um og flíðu : Og þafisg fressade hafi
 aptur allt það/ sem þeir höfdu Rænt /
 og færde það allt samafi aptur / v.
 4. til 17.

3. Svær var Ríkemabur á þeirre Tíð
 hvar Davíð?

16. Sathar/ Achimelechs Son/ v. 7.

Nútur Boof Samuelis.

I. Cap.

1. Svetsu vardu Davíð við/ Er þenham fór
 mu þau Týðende/ að Saul og Jonat
 than væru Dauber?

Hafi þreif sín Klæde og fleit þau/
 (So sem Gyðingar voru vanað að glæra i miz
 lille Sorg) Griet og Fastade til Apts-
 ans/ v. 11+ 12.

2. Grada Verblaun þíðt fái Rígare er þærde
 hönum þesse Tíðende?

Hafi liet slæ hafi so hafi deyde/ v. 15.

II. Cap.

* 1. Gvert hielt David epter had Saul
var Daudur?

Til Hebron / Hvar hañ af Juda
Mønnum / var smurdur til Kongs / v. 4.

2. Gvertu lcinge var David Kongur yfer
Juda Guse alleina ?

Sis Ar og Sex Mannude / v. 11.

3. Gvad gjorde Gers: Gbedingen Æbner? epter
had Saul var Daudur?

Hañ gjorde Isboseth Son Sauls /
fin þa var Fertugur ad Aldre / ad Konge
yfer øllum Israel / yfer hvertum hañ
var og so Konungur i Tvø Ar / v. 10.

III. Cap.

1. Gvad þoor þram a medañ i millum Sauls
Guse og Davids Guse ?

Davids Hus foot og var varande /
En Hus Sauls foot og var hnignan-
de / v. 1.

2. Gverta Sor: / og hvetsu marga / ætte Dai-
d i Hebron ?

Sex / Et so nefnast / Amnon / Ethiel-
ab / Absalon / Adonia / Saphat. Ja og
Jethream / v. 2. 3. 4. 5.

3.

* Epter Læmsins Stjupun 2891.
Syrre Christl Gæding 1080.

3. Hver var Orðgt til þess/ að Abner villde
toma Ísraél under David undan Ísbofetð ?

Honum þótte það midur/ að Ísbo-
fetð ætlaðe hann fyrir það/ að hann svaf
hjá Rizpa Fríðu Sauls/ Og þess vegna
for hann til David/ v. 7. 8.

4. Hvernig skyldest hann við David ?

David lét hann fara burt frá sér med
Fríðu/ v. 21.

5. En hverfu lýfðe Joab það ?

Honum lýfðe það nærsta illa. / og
sende bód eftir Abner/ og sem hann kom
aftur/ leidde Joab hann midt í Borgar-
Múð/ og lét sem hann villde tala nokkud.
Heimuglegt við hann/ og stæð hann þar í
Kvidið/ so að hann deyðe/ v. 27.

6. Hvar þýtt gerðe Joab þetta ?

So að hann hefnde þar med Dauda
Nasaeli Broddur fíns/ ibid.

7. Hvar sagðe David um þetta Illvirke/ Og
hvernig velti hann það í Ged ?

Hann lýfðe öllu Joabs Huse Afen-
legra Samra/ og Eft þrjár/ og að þar væ-
re allþó nokkur við Staf gangande / og
fyrir Sverde fallande/ og Brands Þurf-
ande/ Hann reis og fann Klæde í sundur/

Öret yfer hönum / og gæð epter Effe
Borunum/ v. 29. 31.

IV. Cap.

1. Gversu gæð Isboseth epter Dauid Abners ?

Hafi var lagdur í Kvidið og deyddur
í hans eigin Huse af Rechob og Baena/
og þeir báru hans Hofud til Davids í
Hebron/v. 6. 7. 8.

2. Gvad þeingu þeir til Verta. Launa ?

David let drepa þá/og hoggva Hend
ur og Fætur af þeim / og heingla þá
upp hia Þiske Batnenu í Hebron: Efi
Hofud Isboset let hafi Jarda í Gröf
Abners í Hebron/ v. 12.

V. Cap.

1. Gvad gæðdest epter þessa Atburde ?

Allur Ísrael tók David til Kona
ungs yfer sig og Smurdu hafi/v. 3.

2. Gversu samall var David þá er hafi varð
Konungur ?

Þriatýge Ara / v. 4.

3. Gversu leinge Ríkke hafi ?

Í Þíorutýge Ar / Síð Ar og sex
Manude yfer Juda (alleina) efi yfer Ísra
el og Juda þríu og þriatýge Ar / v. 5.

4. Gvad blöð hafi epter það hafi var orðin Kon
ungur

ungur yfir Ísrael ?

3. Jerusalem a Zions (Borg) Rast-
ala/v. 9.

4. Svad betu þau Børn Davids/er voru þæddi
Jerusalem ?

Samuaf/ Sobab/ Nathan/ Salo-
mon/ Zebhar/ Elisua/ Nepheg/ Zap-
hla/ Elisama/ Eleada/ Eliphaleih/
v. 14+15.

5. Svættir voru þeir fyrstu Övner sem Dag
vild sigrade/æpter Deuda Sauls, og þa hafi
var hafi ad tákast Jerusalem ?

Hafi sloo og sigrade Philistæana
Tvisvar Gifsum/ v. 20. til 25.

VI. Cap.

1. Svad gjorde David æpter þad hafi hafde
stetged Philistæana ?

* Hafi samansafnade Þrættunge Þu-
fundum Mafis/ og sokte med þeim Dæll
Drötkins a Einum nllum Bagne frá
Huse Abinadabe/ Og læk stalfur fyrer
Drötkne med Utrahanda Nhoodfara
um/ v. 2. seq.

2. Svad var til meðan vered var ad
hafa þetta ad?

* Æpter Getmsins Sköpun 2899.
Fyrer Christl Sæding 1071.

Þá Brarner sem geingu fyrir
 Bagnenum/geingu af Begenum: so þad
 syndest sem Bagnin ætlade ad Vestast um
 greip Þsa til / og hiekk Guds Ork/
 Þar fyrir grámdest Keide Drottas
 yfer þonum / og sloo hann þar nidur / so
 ad hann doo / Þid hvert David skelfdist
 fyrir Drottni / og let flytia Orkna i
 Nus Obed-Edom/hvern Drottin bless
 ade/z allt hans Nus/ þoar fyrir David/
 ad lidnum þremur Menudum þar eft-
 er / let sætia hana / og flytia hana ur
 Nuse Obed-Edom/ og til sinar Borgar
 med glede/v. 6. seq.

3. Svad þendte David i þessum Almenelega
 Glede Leit ?

Rona hans Michol/ hveria Abner
 hafde fært aftur til hans / leit ut um
 Slugga eik/og forsmade Kongin i sinu
 Marti/ Sakum þess ad hann leit og dan-
 sade fyrir/af öllu Regne/fyrir Drott-
 ne/og var umgyrðtur med einu Egn Egn-
 Kirtle/v. 16.

4. Svada Þættate og Raufn ríede David Gut-
 te og synum þegnum/ þegar ad Orken var
 komin in i Davids Borg ?

Nan Offrade Gude Brestie Goornum
og Paektættie Goornum/ En han utskip
te øllu golte og øllum Israels Sønno
ude både Møsum og Kvifum hverium
fyrer sig/ Ena Braud/ Kofu/ og Fitt
Kist/ Stycke / og En Mæler Bins /
v. 18. 19.

5. Wat David og so Børn vld Michol?

Nen / Michol ætte eingin Børn /
allt til søns Dauda Dags / v. 23+
(Vad var hennar Strapp fyrer pad hun port
smæde David.)

VII. Cap.

Swad toot David fier sydan fyrer Gendur pa
Drottin. hadde gjept bønnum Gvuld
fyrer øllum hans Øttum ?

Nan hafde i Nuggiu ad byggia Drott
ne Eitt Hus / en honum var varnad
pess af Drottne / hver ed æfsamt liet
han vita / ad Salomon Sonur hans
ætte ad byggia pad epter hans Stæ
fall / v. 2. seq.

VIII. Cap.

Swad gjorde han pa siddast ?

Nan sloo pa Philistæos / og under
prycke pa/ og toot Prældoms Beistled

af þeirra Hende. Nafi floo og so þa
Nidingia er þar voru i Nand vid hafi/
og skipade þllu þolke (i synu Rýte) Eng og
Rietkunde/ v. 1. seq.

IX. Cap.

Evada Velgizning sagde David Alephthofeth
Syni Jonathans er þar Vanþar ?

Nafi gaf þonum fyrer Saker hafi
Þodurs Jonathan / alla þa Akra sem
altt hafde Saul / og sette Ziba til að
vera Þmfloonars Madur yfer þeim/ Og
hafi samsfur mætte eta Braud vid Kong
sins Bord / v. 7. 9. 10.

X. Cap.

1. Svernis þoor Savor Ammonita Konungo
ur med Sendeboda Davida / er ættu að kala
Suggiunarsamlega þyrer þonum að Kon
ungsins Sælu / þar hafi Sarmade
sins Þodurs Daupa ?

Nafi rakade hælft Skjeggð af þe
im/ og sneid. hælft af þeirra Kladium /
allt til Bæltis Stadar / og liet þa so
fara/ v. 4.

2. Evada Sigld komu þyrer þetta ?

Joab og David floou af Ammons
Bænum/ og þeirra Lidveitflu Mæsum/
þeim

þeim Svílandi þu / Þíorutqge þusund
 Áiddara Lids / v. 18.

XI. Cap.

Swad ber til þess ad David Synngade so
 Scoorlega a meote Gude?

Nafi (an ad Bersabea kona Uria /
 sem var Ein hardla fegur Kvika / var
 ad lauga sig / v. 2. Og liet saktia hana /
 og svaf med henni / v. 4. Og þa hun
 var orðen Dlett ad hafs Böldum / v.
 5. Skipade hafi Uria ad koma til sin
 fra Herbudunum / v. 6. En vegna þess
 hafi foor ecke nidur i sitt Hus / þegar
 hafi var korn / heildur foor ad sofa fyr
 er Kongs Nallat Dyrnum / v. 9. 13.
 Þa sende hafi Eitt Bref med honum
 til Joab / ad hafi skyller skipa honum i
 Strýðenu hian Kabba / þar sem þad væ-
 re hardast / Og vika fra honum til Ba-
 fa / so ad hafi yrde sleigifi og dæ / v.
 14. 15. Svad og so skiede / v. 17. Svad
 an Eglade David hana / v. 27.

XII. Cap.

1. Gversu Gedíadest Gude þetta Verk?

Wíog so illa: Þess vegna sende hafi
 Naf.

Nathan Spamast til háls/hver ed heilt
 einn harða Þoranar Predikun fyrir
 honum / og sagde honum/ að Sverded
 skyldi ekki lifa af háls Nuse æfinlega/
 sökum þessa Illorðis/ Nasti sagde hon-
 um og so fyrir/ hvað hafi munde verða
 að lifa af sínlfs skus Børni/2 hverfu
 að munde verða fared med háls Kvistur /
 v.1. til.13.

2. Gvernig skipaðest David við þessa Predikun
 Nasti geet hreintega við síne Synd/ og
 sagde/ Misgjörð þese eg t mæte Drott-
 ne/v.13.

3. Svada Guggunarlegi Andsoar gapst hont
 um uppa þessa háls Angurpulla og Truand
 Jætning?

Þetta/ So hefur og Drottinn t hult
 tekid þína Synd / Þu munt ekki deyja
 (þeim Ellysa Dauda ibd)

4. Svad varð um þafi Son er Hirsabea Mol?

Nasti do a þeim Sívunda Degi/ v.18.

5. Atte þun þa þektu Bæn við David?

Nun fædde ein nu einn Son/ þafi nefn-
 de þafi Salomon/ En Nathan. (sem var
 þafs Son; Messate þad er under þvoro Gónd
 Salomon var settur) Kallade þafi Sedid. Ja
 (þad

(Það er Elfskanlegur fyrir Þróttne)

v. 24. 25.

6. Það Rabba um fjóðer tærefis / og unnið með
Asofn og Atleggja?

Jón / Og þeirra Konungs Korona/
Er vög eitt Centener Gulls / var sett
a Hofud Davids/v. 30. *

7. Sveinir þor þyrir Þorgurum/og þeim
sem voru i Stadnum?

David sluffe þa ut / og lagde þar
under Jarn-Sög 2 Þlog/og Jarn-Glei-
ga/ og brende þa i Tígul Dfne/ v. 31.
XIII. Cap.

Sver var þín þyrsta Glatta Sorg er David
hlaut af synum egin Dænum?

Sonur hans Amnon lagde (Dleifeleg
af) Afsat-Nuga a Thamar Söflur Ab-
salons / og naudgade henni/ v. 1. til 14.
hvar fyrir hann tveim Arum fjóðar/var
flegið i Hel af Absalon/ v. 29.

XIV. Cap.

1. Sver varð til að setta Absalon aftur vör
Södur hans David Kong / so að hann tilgaf þær
um þens Misverðnad?

Ein Þásdonis Rona af Thesoa/
epter

* Epter Heimslu Stöpun 2912.
Þyrir Christf Söding 1059.

ep̃ter Aædli Joabs / Hø med þvi mōle/
ad hōn for i sitt Hūs aptur / og sō ec̃ke
Kongens Andlit i frō Ar / Ad hvertum
lidnum / hñ fyrer Joabs Bænastad / seck
fullkomno Gyretgefning / v. 28 + 33.

2. Svætnig var Absalon uppā ad siæ?

Þad voru ec̃ke Læte a hōnum a milld
Næle og Hvitfils / Og þa Mesi rōfudu
hans Nøfud (sem skæde Almestlega
hvert Ar) þa vo hans Nøfud. Nær /
Evo Hundrud Sila / v. 25. 26.

XV. Cap.

1. Svada Lættar: Sorg þic̃ David
orān a þessa?

Absalon took sig upp i mōste hōne
vm / og flect fōolked i fylge med siæ :
David foot ut gangande / og flude / og
grect yfer Lækin Kedron ad stalle Dli
veti / grætande / med huldu Nøfde /
v. 10. 16 + 30 +

2. Svæ var Rægtlæge Absalons til þessara
Uppreisar?

Achitophel / A mōste hvætium Da
vid had a þessā Nætt / D Kottin giot
þu Achitophels Amd ad Heimstu /
v. 31.

XVI. Cap.

1. Hvor rest David fød han þurste við i þess
 are sine Delegd og Desældet Gæ?

Ziba fædde honum Tveghundrud
 Traud / og hundrad Klafa Kusin og
 hundrad Klafa Þskur. Og ein Leigil
 Bins / v. 1. Eft og so Kongin vita / að
 Mephiboseth hefde orded epter i Jeru-
 salem / og sagt sofældum Orðum / I
 Dag skal Israels Hus gefa Mier apt-
 ur migis Fæduris Rætt / v. 3. Svad þo
 ecke var satt i siakfu sier. Auk þess
 veitte Þarsillat / ein mikilshættar
 Madur / honum hvad hann við þurste/
 þar hann var kominn til Mahanaim. E.
 17. v 27+28.

2. Svad tilþell fyrir David i þessare hans
 Delegd?

Simi'holvade honum / kallade hann
 Blood. Hund og Drædvandan Mætt /
 v. 7. Og fastade Steinum epter hön-
 um / v. 8.

3. Zvernisg vato David vld' það?

Hann heyrde an það / og leid það með
 þolinnære / og hundrade Alifai / að hann
 stýlde

skjoldde ecke misgjøre vid hafi/ v. 10.

4. Hvad gjorde Absalon efter had hafi var
komst til Jerusalem?

Hafi lød hiar søns Fødsels Fridlum
fyrrer Augum alle Israels/ efter Ræd-
um og Underlage Achitophels / v. 22.

XVII. Cap.

Hvad gjorde Absalon en præmar?

Hafi villde taka sig upp og fara eft-
er David med Tolf Pusundum Mands /
v. 1. Efti had vard hindrad af Husai/
v. 8. Hvad Achitophel gramdist so-
mitog / ad hafi pess vegna foot hurt/ og
heingde sig sielfur/ v. 23.

XVIII. Cap.

1. Hvernig boor pyrrer Absalon um syder?

Hafis Foolsk vard stetged af Davids
Bienurum/ v. 7. Og sem hafi fljode /
komst hafi under Eina Eyk/ og var þar
fastur og hængande a Nofdenu/ þviad
Mulliti sem hafi reid / rafi fram undan
hönurum/ v. 9. Og sem hafi hieck þafi
ig mille Nimens og Jardar/ stæck Zoab
Þremur Spiootum i hafis Niarta / þa
hafi en lifde/ v. 14. Og hafis Skiald-
Sveinar

Sveinar gjördu öldungis út af við hafi/
v. 15. Og tófstuðu hönum í Eina stóra
Griftu þar í Skoogienum / Ad hveriu
gjördu allur Ísrael flýðe / hver til sína
Nemkynna / v. 17.

2. Gvernig bar David sig / Er hafi þriette ad
Absalon være fallin ?

Nafi varð hræggur / og Griet / v. 33.
XIX. Cap.

Gvernig þoor þyrer Simet / þa Konungurinn
þjallt aptur til Jerusalem ?

Nafi audmúkte sig / og bad um Þyrer
giefning / Nvar þyrer Kongurinn þoor
hönum / ad hafi skylda ecke deyja /
(a meðan hafi Ríkte og Simet gjörde ei annað
Juc) v. 19+ 23.

XX. Cap.

Swad bar þleyra til Tjodenda um það Skeld?

Sei Nafnkynunge ille Madur Geba/
hoof Eina nja Bpprenst a moote Da-
vid / Nver ed sende Amasa til ad stjórda
við hafi / Ef Amasa var sleiginn í Mel
af Joab / hver ed foer ad því sem annar
Mordinge / v. 1. 4. 9. 10. Þar epter
settest Joab um Abel / og kom því so til
D Leidar

Leidar umi sader / ad Nofud Gebæ vat
 (epter Rindlegging Gifrar vitrar Ro-
 nu) fleingdt ut yfer Murin til hafis /
 Og þafsig fiece þesse Deyrrleike Enda/
 v. 15. 22. XXI. Cap.

1. A hvern hært var ræddin Bock a þot Gallare
 sem Israh var plagadur med i þriu Að
 þyrer fætt Gibeonitana ?

David gaf Gibeonitunum Sið Mætt
 af Sauls Nuse / hveria þeir heingdu
 upp / Efti Kongurett þyrnde Mephibo-
 seth Sone Jonathan / sökum þess Svæ-
 daga / sem var i millum þeirra Davids
 og Jonathan Sonar Sauls / v. 6. 7.

2. Sat þa David i þride i Ríste signu ad þessu
 Kristu dnu ?

Næi / Næi vart ad hevia fidorum stia
 um Stríð vid Philistæana / og fect sig-
 ur i hvert stia / v. 15. 18. 19. 20. Sjðan
 orke hafi eitt Loffaung og Þackade
 Drottne / Cap. 22. v. 2. seq.

XXIV. Cap.

1. Hverlar Adgærder hafde David eptir alle
 þetta?

Næi let fella Folked / og finte þvi
 ecke / ad Joab rede þonum fra þvi / var
 þa

þá Tala allra þeirra sem fallder voru í
Ísrael og Juda þrettan síðum hundo-
rad þusund Manns / v. 1. 3. 9.

2. Gversu lýkade Drottne þetta ?

Mieg illa / So flo og David hafis
eiged Niarta / þá þetta var bued / v. 10.
En Gud let Spamanna Gud setja hon-
um fyrir þrefalda Blagu / af hverju
hafi skilde tiosa eira fyrir sig: Afhæd
hvert Sið Ara Hallære / edur Strýd í
þria Mannude / edur þriggja Daga
Drepsoff / af hverju þessu / David
kaus þá skódu / v. 13. (gjörande siet so
fellda Alýktun / Ad það være betra að
falla í Hændur Drottins / hvers Myss-
unfemd er stor! heldur en að falla í
Mannana Hændur / v. 14.) Þess vegna dey-
de ur þessare Blagu Siðtuge þusund
Mann. Þá skipade Drottinn Eingleno-
um / sem fordíarfade Folked / að halla
sine Hende af (og hætta) v. 16.

3. Hveriet voru þeir Apparstu Prestar Edue
Riehemanna Gþdingiar a Dggum Darids ?

Abiathar / Sadoch / og Abimelech /
Cap. 20. v. 25. 1. Kron. 19. v. 16.

4. Svad þietu þeir ſem voru þrophetar á þeim Dögum?

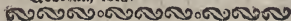
Nathan og Gad / v. 11.

5. Gver var Lantzellere Davíds?

Josaphat Ahiluds Son / E. 20 + v. 24.

6. Gver var Kentu Mæſtare?

Adoram / ibid.

Syrre Bóok Kongaſſa.

1. Cap.

1. Gvernið þóor þyrer Davíð þa hann elldiſt?

Nafi kúſte eſke ad hitna / en þótt hann
være þótum þakni / þar fyrer var leiſt
ad handa honum ad frjðre Stulku þar
til þeir fundu um ſæder Eina / er nefnd
iſt Abiſag af Sunem / og leiðdu hana
fyrer hann / hun Di Wi fyrer honum /
og þoonade honum / En hann kiende
hana eſke / v. 1. 2. 3. 4.

2. Gver var ſa ſem ſette ſig en nu upp i móote
Davíð ædur en hann Deyde?

Adonia / þvern hann hafde giſted næſt
epter Abſalon / leiſtadeſt við ad verða
Kongur / epter Ræðleggingu Joabs og
Abſathars Kieſnemæſis / v. 5. 6. 7.

3. Mied þveru móote þindraðiſt þetta

hann

hann áhorm ?

Bersabea gíck íá fyrir Konungi /
 eftir Randum Nathan Spæmanns / og
 sagde honum Allan Adonia / Nun minn
 te hann og so á þad / að hann hefde heita
 ed Sonne þessat Salomon / Kongs. Xf.
 enu / Og liet Kongurinn þa Sadoch
 Kriemanni og Nathan Spæmanni taka
 Nollustu. Eydá til Nanda Salomoni og
 Smoria hann til Kongs i Sthon. / að fíer
 stalfum lifanda. / v. 13. seq.

4. Svart þoor Adonia / er hann spurde að Salo-
 mon var ordinn Konungur ?

Hann gekk burt og hellið um Horni
 a. Altarenu / og oftadest að Salomon
 mundi stá sig i. Nel / Eftir Salomon gaf
 honum þo. Bríð / með þessu Skilyrde og
 þeim Kofte / Ad villde hann vera fromur /
 þa. skilide þat ekki falla. eitt Nær af
 honum a. Jorden / Eftir syntest nokkud
 vondt með honum / þa skyllde hann Deyia /
 v. 50. 52.

II. Cap.

1. Svad gírdi David þetta en þetta / andur en
 hann Deyde ?

Nafi kende Gyne sijnum Salomon/
hversu hafi ætte ad hegda stier vid Gud
i sine Rikisstoorn/v. 2. 3.

2. Hvernig skipade David ad þara skyldu med
Joab og Simi eptir sin Angang ?

Nafi skipade Salomon / ad hafi stylli-
de eefe leida þeirra greau Nær med fride
nidur i Gröfena/v. 6.

3. En hversu skipade hafi hönnum ad breyta vid
Bæn Barfillat ?

Þeim ætte hafi ad veifa Wißune-
feme/so ad þeir æte vid hans Bærd/ fyr-
er þad þeir helldu stier til David (mfo ad
þara hönnum hvad hafi rikurpte) þa hafi
var Land flotta/ v. 7.

4. Hversu Aldurs þær Madur var David þa
hafi Andadest ?

Sistugur/ v. 11. (Conf: 2. Sam:
5. v. 4.)

5. Hvar var hafi Jaddur ?

3 Davids Borg/v. 10.

6. Hvad gjorde Adonia eptir þad ad David
sadi hafi var Andadur ?

Nafi let Bersabea bidia Salomon/
ad hafi vilde gefa hönnum Abisag af
Sunem til Eigin Kvinnu / v. 17.

7. Sverrig tok Kongurinn þessare Reidne?
 Hænum fell hún so illa/ad hafi sen-
 de Benaja Son Josada / hver ed stoo
 hafi so ad hafi liet Eðfed / v. 25.

8. Svad gjorde Salomon vld Abjathar?

Hafi sette hafi af Riehemaas Em-
 hættenu/ og skipade hænum ad fara burt
 til sñs Aturs (lifa af sñnum Eigne-
 um) i Anathot / v. 26.

9. Sverru þoor hafi ad vld Joab?

Joab flude til Tialdbudar Drott-
 enna/ og þar var hafi sleigeti i Nel (epter
 Skipun Kongfins) af Benaja / v. 34.

10. Sverri gjorde Salomon til Hersi.

Skadragta i Joaba Stad?

Benaja Son Josada / v. 35.

11. Hver kom i Stadja Abjathara?

Zadoch / ibid.

12. Sverrig þoor þyrer Stmet?

Salomon skipade hænum ad búa i
 Jerusalem/ og ganga eðte þfer um Eðfe-
 in Kidron: En med þvi hafi/ad þremo-
 ur Atum lidnum/ gjorde a moofe þessu
 Þorbode / þa var Benaja skipad ad
 hafi i Nel / v. 36. 46.

III. Cap.

1. Vid hvorn tetingdist Salomon ad Magdum?

Vid Pharaos/Kong i Egyptalande/
þviad hafi flect Drottur Pharaonis til
Egipfi. Kviflu / v. 1.

2. Hvernig var hafi anaro i sine Rikis Stjorn?

Hafi elst ade Drottin/og glect eftir
Sidum fons Þodur Davids/fyrir utan
þad ad hafi farde Þoorner og Reyfelse
a Nædunum. Hafi þad og so Gud um
Eitt hljodugt Hiarta / þvad honum og
so veittist/Dg þar ad auke/ var honum
heited Rikfedæme/Dhrd og laungum Eft
dögum/ v. 3. 13. 14.

3. I hvortu let Salomon sin sjna Spekt i
þyrsta Sine?

I þeim Stynsemdar fulla Doome/
mille þeirra tveggia Lausa. Rvefna /
v. 27.

IV. Cap.

1. I hvortu var su Þegfemo iachaltit er þitgde
Rikis Stjorn Salomons?

Israel og Juda þinggu fyrir utan
Bgg/so leinge sem Salomon hafi lifde/
Dg hver Madur bioo Dttalaust undir
sinu Þjn. Tre og Þktu Tre/ Hafi haf
de Þiaruttyge Þusund Þagn. Þesta /
og

og tolf þusund Ríðende Menn. Hæ haf-
 de daglega til fjns Fædis / þrjátíge
 Mæla Næste Míols / 2. Sættge Mæ-
 la æfiars Míols / tíu allra Þra og
 tuttugu Þra haggengna / og hundi að
 Gaude um fram Nyrte og Nrem-
 Þqr / Steingentur og Aléd Fe. Og
 hæns Þqsdoomur var síðare æfi allra
 Barna i Austur. Alfusne / og allra G-
 gppstra Þqsdoomur / Og hæ var Spaf-
 are æfi allir aðrir Menn / v. 25. 26. 27. 30.
 2. Sverfu marga Orðakvæðe þætur þættalad /
 og Sverfu marga Saungva þætur þættalad
 Þriu þusund Dræfvidu / og hæns
 Þqsur voru þusund og fimt / v. 32.

V. Cap.

1. Svætt var þio þellsta Vætt Solomons ?
 Næfi þioo sig til að byggja Mæstere-
 ed / giórdest þar fyrst vinur Niramis
 Kongs af Tyro / hver ed gaf þonum
 Cedrus vido og Steene. Tre / En þar æ-
 niote geæft Salomon under að gefa
 Þienurum Niramis þvad þætt vidþætt
 til Fædes og Þpphellis / v. 3. 8. 10.

2. Sverfu margir Menn voru að Mæstere

Smidenu ?

Hſi hafde Siſtyge Þuſunder þeirra
ſem báru Byrðir / z allatýge þuſundir
ſem voru að Þidar Þeiſingu a Þiallo
enu / og upphritu Steina til Þuffins
Grundvallar / v. 15. 17.

Vi. Cap.

1. Gverſu laſade Gude þetta Stær ?

Þannum þökknaðeſt það ſo. vel / að haſi
lofade að haſi vilde þua a millu Íſrael
Barna / og að haſi vilde eſke yfergefa
ſitt Fólck Íſrael / með þeim Skilmálaſ
ef Salamon ginge i haſis Þodordum /
v. 12, 13.

2. Gverſu leiſinge ſtoð Þygging Muſterſins /
aður en þun yrðe buið ?

Sið Ar / v. 38.

3. Gverſu ſtoð var þó þetta Guðs Þrottins /
aður Muſterðeð i ſkalpu ſer ?

Sextyge Alna langt / tuffugu Alna
breiðt / og þriatýge Alna hætt / v. 20.

VII. Cap.

3 Gverſu mæg Ar var Salomon að latta bygg
ta ſið egid Guð ?

Þreſtan Ar / v. 1.

VIII. Cap.

1. Svæ gígræ þat: þa Bygging Mofesins
var búin?

Nafn let Prestana uppfæra Eatt-
mæls Dikna/sín z Samfundu Tialld
Budna/z öli Helgedomsins Berkfære/
af Davids Stad til Jerusaleim/ v. 2. 4.
Dg setia i þad allia Kelgasta vndit
Bange þeirra Cherubim/ v. 6. Eydan
uppfyllde Dhrd Drottins Fufed/so ad
Prestarnir gætu ecke staded / og flutt
Embætte/v. 10. 11. Eð Salomon blef-
ade Söfnudek/v. 14. Lofade Drottin/
v. 15. Giorde eina margorda og længa
Bæn til Guds/v. 23. til 34. Dg bleffade
so aptur allan Israels Söfnud/v. 35.
36. Dffrade síðan loimur og tutt-
ugu þufundum Mantal/hundrad og tutt-
ugu þufundum Sanda/Dg þanig vygde
þan Mus Drottins/v. 32.

2. Svæd var i Orkne?

Ecke nema þær tvær Stein Töslur
Mofe/v. 9. (2. Eren: 5. v. 10.) eð þær
(vid hlidena a heñe i einum Ristli) var
liff z lögd Gull Fatan/i hverre ad vgr
Manna og Mandel. Slafur Arons/
Nebi: 9. v. 4.

IX. Cap.

1. Svad gaf Salomon Girem þyret fæla Ad-
stod sem hafi þande giset þanum ?

Hafi gaf þanum tuttugu Stæde i
Galilea Lande/ v. 11.

2. Med hvæsu mærg Centen. Gulla komu Stip
Salomons Aleqa, fræ Ofþir ?

Singur hundrud og Tuttugu Centen
er/v. 28

X. Cap.

1. Sver var þad sem kom til Salomons
Rongas/ til ad fæa þæis Dyrð ?

Drottningesi af Rike Arabia / kom
til þæis/ og freistade þæis med diupum
Spurningum/ gaf þanum floorar gias
ir og Skeinkingar / Og hroosade þans
Speke/ v. 1. 4.

2. Svad gaf Salomon Drottningu aptur a
moott ?

Allt þad þun vilde grynast/ og þun
umþad / fyrer utan þad sem hafi gaf
þæie sialfur (obede) v. 13.

3. Svæsu stoot var ærleg Jatekka, Salomons
ap Gulle ?

Sex hundrud Sex og Sextu Cen-
tener/v. 14. Og hafi var ad Audæsum
og Þædoome umfram alla adra Ronga

a Jorðuffe/ v. 23. Og a hafs Dögum
var ei Dnægra Gylfur i Jerusaleu eff
Steinar/ v. 27.

XI. Cap.

1. Svær med flindgæd Salomon eptir þetta
allt/ a mote Gude ?

Hafi elskade margar utlendskar Kviss
ur/ v. 1. Og hafi hafde Sið hundrud eig
in Konur/ og þriu hundrud Trillur/ hver
tar ed sneru hafs Niarta eptir allarleg
um Gudum/ so ad hafi gæf eptir Aftþo
reth/ sem var Skurgod þeirra Zidonía
og Melkom/ þeirra Ammonita Sofvord
ingu og gjorde það sem Drottneilla
lskade/ v. 3. til 7.

2. Svada Straff blaut hafi þyrer það
af Gude ?

Drottin vart reidur við hafi / v. 9.
Og jagdest vilja flýta Kongs Ríked frá
hönun/ eff þo villde hafi ede giora það
a hafs Dögum / þyrer Solum Födur
hafs Davids / v. 11. 12. Hafi flect og
Nadad til Drottstöðumafs / so og Re
son/ so leinge hafi lifde / v. 14. 23. Og
Ahia Spæmadur gaf eittg Zerobeam
af

af Drottis Naſſu þar Eſu Att' Eogſter / medaſſ Salomon ſat eſi þa uppi / v. 31.

3. Eſu ſu mæga At var Salomon Kongur ?

I Flórutſſge / Og haſi ſofnade med ſſnum Bedrum og var x Jarðadur i Berg Drottis / v. 42. 43.

4. Var var Kongur i Stadin þyrer þaſſ ?

Rhoboam / Sonur haſis / v. 43.

XII. Cap.

1. Eſuſu breitte Rhoboam i ſſnu
Kong, Dæme?

Naſi ſpurde þa Bngu Ræds/et voru
uppvaxuer mid honum / Og hootade Iſ-
raels Fookke / Ad haſis miſſte Fångur
ſkölde vera þyckre eſi haſis Føduris Lend-
ar / Og þar haſis Gader hefde ſtraffad
þad med Svipum / þa vilde haſi ſtraffa
þad med Nøggornum / (Bæceblum með
Boddum) N var fyrer þar Eſu Att'
Eogſter fieſu frá honum / og giordu Zeo-
roboam ad Konunge yfer Iſrael / og hie-
at haſi ſo eſte epter nema einungis Ju-
da

* Epter Germana Sköpun 2970.
Syrer Chriſti Sæding 1001.

Da og Benjamins Attelvoßlum/ v. 10. 11.

2. Sverfu þið Rokoam þetta i Gied?

Nafi ætlade að fara með Hernaðe a
Nendur Zeroboam/ en Gud baðade þon
um það / fyrir Semaja Guds Mafi/
v. 22.

3. Sverntu þegðade Zeroboam sier?

Ala/ Nafi bioo i Sichem/ og gjorde
Evo Kalfa af Gulle og sette þafi ei-
na i Bethel/ en afaði i Dan / Og með
þessu moote snere hafi Gofkenu frá þeir-
te söfnu Guds þionustu og Dyrdun
i Jerusalem/ v. 25+ 28. 29+

XIII. Cap.

Var þa eingöngu sem þafi að um þessa 21
Gudabyrtan?

Gafnarlega / En Guds Meður af
Juda spærce i moote Altarenu i Bethel/
nætt a þeim sama Tjma/sem Zerobo-
am stóð þá Altarenu að breña Reyf-
else. En Kongurefi lét tetta skona Nend
a moote þonum/ hver ed under eins vff-
naðe/ so hafi gat eðle dreged þana aptur
að sier / En fyrir Þan Spæmáffins/
fom Kongfins Nend til þafis aptur/ og
vard

varð so sem aður var hun / En þar ed
 Zeroboam snere sner eðe frá synum von-
 dum Begum epter þetta skied / varð
 þetta Zeroboams Huse (þanig reitnad)
 til Syndar / so að hann forðiarfædest / og
 varð afmáður af Jorðu / v. 1. 2. seq.

XIV. Cap.

1. Til hvers leitade Zeroboam / þar Sonur
 hans Abia Syktest ?

Hann sende Konu sína til Ahiam
 Spamans i Silo / Ad hun spurde hann
 að hvernig Sveinenum munde afreida /
 v. 2. 5 en hun fekk eitt harðt Svar / því
 að henni var sagt / að Gud vilde leida
 Blucku yfir Zeroboams Hus / og upp-
 ræta af því jafnoel þann sem pissar i
 Begg og burtsoopa hans Epterkomend-
 um / so sem þá Madur burtsoopar D-
 flærende / og það sekum hans Afguda-
 Dyrkunar / v. 10. En þessi Sonur skyll-
 de deyja / og alleina græpt aðlast / Eðli-
 þessi / að þar hefde noctud Gott fundest
 með honum fyrir Drottne / v. 13.

2. Sverðu leinge var Zeroboam Kongur yfir
 Israel ?

1. Sv og Tullugu Ar / og hafi sofnade med synum Fedrum/ v. 20.

3. Hver var Kongur i hane Stad ?

* Hans Son Nadab/ ibid.

4. Hvernig breitte Roboam Tug Kongur ?

Hafi gjorde það sem Drottne Illa lögade/ og uppvakte hafi til Bandlatts med sine Afguda Drifan / þar voru og Saurisfnadar Mesi i Landinu/ v. 22. 23+ 24.

5. Hvernig Streffade Gud þetta ?

Sisaf Egyptalands Kongur / rænte Drottins Hus og Kongmans Hus / og took alla þa Gullstjöldu sem Salomon hafde læted gjöra/ v. 25. 26.

6. Hversu mrg Ar var Roboam Kongur ?

Sentian Ar (2. Chron. 12. v. 13) / Og hafi sofnade med synum Fedrum/ v. 31.

XV. Cap.

1. Hver var Kongur epter Roboam ?

Hans Sonur Abiam/ v. 1.

2. Hvernin Nadab var hafi/ og hversu begdade hafi fier ?

Hafi gekk i ollum síns Fædurs Erndum/ v. 3.

P

3

* Epter Heimfina Sköpun 2992.

Syrr Christu Sæding 979.

3. Hversu leinge Stjórnade hann?

Hann ríkte ekki utan í þriju Árt/v. 20.

4. Hver varð sýndi Konungur í Juda?

Ássa hans Sonur/ Hann gjörde það sem Drottne vel líkade / hvar rímda Hórunar-Messi ut Landinu / og toók af öll Skurgod / Og hans Narta var Ríttalegt fyrir Guði um alla hans Daga / v. 11. 12. 13.

5. Hversu mægi Árt Ríkte Ása?

Elft og Fjörutíu Árt / v. 10.

6. Hver kom til Ása Stjórnar eftir hann?

Hans Sonur Josaphat toók Kongdóm í hans Stíð / v. 24.

7. Hvað hafðist Nadab Ísraels Konungur að / a meðan þessi Ártu?

Þá hann hafði Konungur verð í Tvö Árt / og gengið a (Sindugum) Begum síns föðurs / var hann slægtur í Hæ af Baesa/og þar með varð gjörvallt Jeroboams Hús upprætt / v. 25.

8. Hver varð þá Konungur í Ísrael eftir Nadab?

Baesa/Hann Ríkte í Fjögur og Tíu Árt/og gíck a Begum Jeroboams/ Þá var fyrst bæði hann og so hans gjörvallt Hús

Hús

Nus var upprætt af Drottne / v. 330
34. seq. XVI. Cap.

1. Gver vart Kongur yfer Ísrael eptir það
Dæsa var Daudur?

* Ella / Sonur Dæsa / En hafi
Kjste ecke nema i Tvo Ar / þviad. þar
hafi vart druckin i Nuse Utza / var hafi
steigin i Mel af Simri / sem var Nofu
uds Madur yfer Helminge af hafs
Rognum / v. 9. 10.

2. Gver vart Kongur eptir það buet var
ad drepa Ella?

Simri / Og hafi sloo allt Nus Dæ
sa / en var ecke Kongur nema i Sio Da
ga. Þvi Folked sem sat um Gibbethon
giorde Amri Struds. Nofuds. Mafi til
Kongs / N var fyrer Simri uppbrende sig
sialfafi med Kongfins Nuse i Thirsa /
Og þafsig doo hafi fyrer fagnar Synder
sem hafi hafde giort / v. 15. 16. 17.

3. Gverin Kongur var Amri?

Hafi giorde það sem Drottne illa
lufade / og var vetre en aller þeir sem
voru fyrer hafi / v. 25.

P 2

4.

* Eptir Helmsins Sköpun 3016.
Syrer Christi Sæding 955.

4. Gv erſu letnge vet Ami Kongur ?

Toof Ar / v. 23.

5. Gv er vord Kongur epter hañ ?

Sonur hañs Achab / hañ bio i Samaria / ſem Fader hañs hafde lætad byggia / v. 29.

6. Gv erſu letnge Rætte hañ ?

Ev og Tuffugu Ar / v. 29.

7. Gvad gietur Rætningia um það / hvæ
nig hañ hape vceed ?

Hañ giet i Sndum Jeroboams /
Toof Jeſabel Dottur Kongſins af Zidon ſier til Eginu Konu / ſoor ſqdañ ad
Þroova Baal / og tilbad hañ / og giørde
framur meyr ad repta og ſbyggia Drott
in Iſraels Gud / eñ aller adrer Iſraels
Kongar / ſem vered høfdu fyrer hañ /
v. 31+ 32+ 33.

XVII. Cap.

1. Gvad þepur skied meitelegt og vildbored
medañ Achab þelle Ræti Stioorn ?

Elias bodade Achab / ad það munde
koma Nallare / Gvad og ſo ſkiede / v. 1. 7.

2. Gv er ſædde og forſorgade Eliam
medañ það Lallare ſtood ?

Hañ ſette ſig him Eælnum Eriki /

og Rafnar færdu honum Ríot / og
Brand/bæde Mergna og Kvöld/pár til
ad Læfurin þornade upp/ v. 5. 6. 7.

1. Svört reisfe Elias sæðan?

Til Zarepta og pá til eiskar Gefe-
lu / hver ed veitfe honum þad háfi vide-
þurfe/þviad Míóled i hefiar Kere for-
lárdest eðe / og Bidsmíóred i hefiar
Krus vantade eðe / allt til þess ad
Kóttin lét rigna a Jórdana/v. 9. 14.

4. Með hvættu Auglæste Elias stó þacklæte
þyrre þessan Velgíðning?

Nú uppvakfe Son hefiar Brendan
(ho eðe as samkus suns Rrapte / heður þyrre
Guds Rapt) so ad hús Dnd kom til hús
aplur/ v. 22.

XVIII. Cap.

1. Svad þardest Elias ad eptir þad?

Nú lét sam sig af Achab / íafnvel
þott Abdias villde hindra þad / v. 1.
9. 15. 16.

2. Svada ríðrofu veitfe Achab Elias?

Nú skuldade hū fyrer þad / ad háfi
sturlade Ísrael/hvar til Prophetia / var-
ade / Gíge sturla eg Ísrael / heður þu
og þíns Góðurs Nus/pár með/ad 1:ee

forletud Drottins Bodord/og geingud
epter Baal/ v. 17+18.

3. Svertu kom Eltas til letdar eptir það?
Eptir þ hā hafde bevisad med Eldo-
enum sm Gud let falla nidur af Himni/
so ad hāi fortærde Brenu/Offrenu/
Bidnum/Steinum/Jordusie og Bala-
enu / ad Drottin være sa sáie Gud /
drap hāi alla Baals Spamefi og slæ-
tade þeim/hverier ad voru físgut hund-
rud og fimtynge Mafia/v+22.38.39.40+
Dg feek med síie Bæn (Jac: 5+ v+18)
híu Gude/ad þar kom um fíðer eitt ár
Fast Regn/ v. 45.

XIX. Cap.

Swad gíðdest epter þetta um Elta?

Zesabel villde hafa fleged hā i Hel/
efi hāi flude/geek burt i Eideþræna/
og sette sig under eitt Eimeber Tre / v.
2. 4. Hvar Guds Eingell kom til hāis
med eitt steykt Braud / og eina Kōiu
Bafns/v. 5. 6. Dg Elias geek i Krap-
te þeirrar Fædu / fírutynge Daga og
fírutynge Natta / allt til Guds Fíalls
Noreb/ v. 8+ Þadan feor hāi og smurde
Safael

Nasael til Kongs yfer Syriam/ & Jehu
 til Kongs yfer Israel / v. 15. 16. Og
 Rokkili lofode honum/ ad hann villde
 viðhalda Eofnude sína Truadra. og
 spara hann/hversu stoor og Vidurskigge
 leg s Afguda. Dyrkunnir yrde (Matth.
 15. v. 18.) Og læta verda eptir Eis
 þusund i Israel sem ecke hefdu beigt
 sin Kne fyrir Baal/v. 18. (Rom. 11. v.
 4.) Þan toof einig Elifæum frá Þlog
 num/ þar sem hann var ad eria/ og smuð
 de hann til eins Propheta / v. 19. & seq.

XX. Cap.

1. Hversu þoor sudan fyrir Achab ?

Benhadad Kongur i Syria/ settess
 af Samariam med ædum lofimum og
 þriatuge Kongum / en þeir urdu slegner
 af flotta/v. 2. 20. Og aptur ad Ate lida
 þu / floo Achab hundrad þusunder af
 þeim a einum Dege/v. 26. 29. Þriad
 Gud hafde gefed þa i hannis Þend/ sök
 þess ad Þienarar Benhadads. (þorum þa
 þlydd) hafde sagt / ad Rokkili vare
 Giallaða Gud/en ecke Gud Dalaða/ og

þessi Banvirdi hafi/v. 23. 28.

2. Svad gífrde Achab an endudum þessum
Bardega 3.

Hafi let Benhadad hallða Esfe / v.
32. seq. hvar frer hafi var advaradur
um Guds yfshangande Nerde/Ad soku
þess hafi hefde blítt þeim bótvaða
Maðne/þa skýlde hafs Scul vera i stad
in hafs Scular/og hafs Fook i stadin
hans Fooks / v. 42.

XXI. Cap.

4ver skipte antte Achab við Naboth 3.

Naboth antte ein Búngard hvern Ace
hab falade af honum til ad gíora ein
Kallgard þar af / sekum þess hafi in
so i Maud. við hafs Hus/ v. 2. En med
þvi Naboth kvad Mey við/ ad hafi villde
gesa honum sína Gedra Arf/v. 3. þa vo.
ru eptir Jesabels Rædleggingu / tvö
Lugvitne til feingen / er skýldu bera
fram fálsta Witnisburd a mote hano
um/ad hafi hefde blesad (formalle og lostad)
Gud og Kongin/ v. 9. 10. 13. Hvar frer
er hafi var Griftur/ v. 14. Og Achab
took hafs Búngard ad siar/ v. 15. En
proe

Prophetiſi Elias ſagde honum hver
 Olucka honum væte huiñ / og koma atfe
 yfer hañ og hañs Hus / og ad i þeim
 Stad ſem Nundarner ſleiktu Naboths
 Blood / ſkoldu og Nundar ſleikta hañs
 Blood / v. 19. Og ad Nundarner ſkoldu
 uppeta Jeſabel / v. 23. En Söfum þeſi /
 ad hañ audmætte ſig fyrer Drottne /
 þa var Straffenu aptur hallded og þad
 undandreiged um hañs Lífðaga / v. 27.
 29. XXII. Cap.

1. Gver uredu Hælof Achabs um ſværg
 Nañ / aſamt Joſaphat Juda Rong
 unge droo ut i Strýð a moote þeim Syr
 lendſku / hvor til Fale Prophetarner
 hafdu raaded þeim / En þar var ſkoted
 eikie Þáſu / ſem hiſte fyrer Iſraels Rong
 og Blooded flaut af. Earenu / midt i
 Begniñ / Og ſem þeir þroodu Bagniñ
 hia eikie Tiörn i Samaria / þa ſleiktu
 Nundar hañs Blood (epter þvi ſem
 Prophetiñ hafde fyrer ſpæd /) v. 38.

2. Gver vard Rongue epter hañ ?

Nañs Son Ahafia / v. 40.

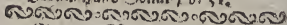
3. Gverſu leing Rukce Joſaphat Ju

02 Kongur?

Sim og Tullugu Ar/ v. 42.

4. Gætt kom til Ræſis epter han?

Joram hans Sonur / v. 51.

Aunur Boek Kongaſſa.

I Cap.

1. Gættu leingæ Ræſe Ahafſa Achaba
Sonur yper Iſraels

Ivø Ar/ v. 52.

2. Gættu begæde han ſer?

Han ſoor fram a (Vondum og Arguda
dærfunarelegum) Begum Jodur ſſins og
Moodor / og þa han varð ſtætur / þar
han ſiell ofan um Grindur i ſſinum
Gal / leitade han Baal Sebul Afguds
ſins i Ekron / v. 2. Hvar ſpret Elias
ſagde honum að han munde deſia / v.
6. (En þeir Iver Nøfuds. Men ſem
Kongurinn ſende ut þænn epter afhan /
med ſmittſoge Moſum / til að ſækja El
ham / voru upptrender aſamt þænn med
Elde af Nimne / v. 10. 12. Þo varð ja
Þridie freſtur med ſſinum Moſum ſor
er ſſina audmuka Bæn / v. 13. ſeq.)

3. Hvor vord Kongur epter dat?

Joram Broder hans / v. 17.

II. Cap.

1. Hvad gresner um Amnabte Elia?

Han foer med Elisæo til Gilgal /
 (hadan til Bethel / og sidan til Jericho /) Og safnuel þott han vilde ecke ad
 Elisæus fære med sier / þa vilde Elisæus
 þo ecke skiliast við hann / v. 1. 2. 4.
 Sidan toek Elias Mottul sin og raf
 de hann samast / og floo i Jordans Bætn /
 hvert ed skipte sier við þad a Landur
 Sigdur / so ad þeir geingu Landet þrætt
 þar yfer um / v. 8. En Elisæus bad /
 ad Unde Elia mætte Evsafldast þær
 sier / Bm hvad hann vord eilig Bann
 heyrdur / v. 9. 10. Og siro þar epter
 kom þar Einn Eldlegur Dagn med
 Eldlegum Nessum (Gues selager smelt
 at i sobdan Læting) hveriet ed footu med
 Eliam i Bindenum til Hinnens / v. 11.
 Þar Elisæus kallade epter honum / og
 sagde / Min Gader / Min Gader / Israels
 Bagn og hans Retd. Mætt / v. 12. Og
 toek so hann sama Mottul Elia sem
 þall

fiell frá honum/ v. 13.

2. Hvað gjorde Elifaz eftir þetta sked?

Þá hafði ætlað, nú að ganga aftur yfir um Ána Jordan/ svo hafði Móttle Elia i Batned/ Þá skipte það sér á handar skur / so að hafði gat gengið þar yfir um/ v. 14. Nafi gjorde og so Batned i Jericho heilæmt / med þeimote/ að hafði let Salt i það/ v. 20. 22.

3. Hvað héðre hafði i Bethel?

Roðrer smásmenar höddu hafði/ og sögdu til hans. Skyg her upp Skalle/ hoerium hafði hölvade i Rafne Rottins. Þá komu þar tvo Biarn Dyr ut Skognum/ og slitu tvo og fíruylge af þeim/ v. 23. 24.

III. Cap.

1. Hversu lengi var Joram Rongur yfir Ísrael?

Tolf Ar. v. 10.

2. Hversu var hans Graðerde?

Nafi hekk við Syndir Jeroboams/ sem Ísrael kom til að syndgast/ z let þar ekk af/ v. 3.

3. Hvernig boor þyrer Moabitunum sem þetta þra Ísraels Rongunge?

þeir

Þeir urdu stegnet / so sem Prophet.
 in Elifaus hafde ædur sgrer spád:
 Og Kongur Moabitakka offrade sñnum
 frumgetna Sone kppa Murhum / til
 Brestie offurs) sñu Sturgode Thamoz / til
 þess ad hann veltte þñnum þulltunge a mott þas
 Orðnum. Vide ps: 105. v. 37. v. 26. 27.

IV. Cap

1. Snab gírdi Elifaus eptir þetta ?

Nā / sgrer Gudlegafi Krapt / let Þid
 smíor einnar fæltættar Eekiu verda so
 mífed og vaxa / ad hun gat bet alad sñnar
 Skullder / v. 6 + 7. Nān had og sgrer sñna
 Nus Moedur i Sunem / sem var ein ypp
 arleg Kvísa / og gírdi míoð vel til hñis
 ad hun gat / og fædde ein Son / v. 16.
 17. Og þa Bained deyde / uppvaekte hann
 þad aptur / v. 33 + seq. Nān gírdi og
 þad / ad sñā banvane Restur i Gilgal /
 vard heilnæmur / og þad mætte eta hñ
 hœttulauft / v. 41. Og mettade Hundrad
 Moans med Tuffugu Þygg. Braudun /
 v. 43.

Cap. V. Og þa Naaman Stríðs.
 Nofdinge Konungfins af Syrlande kem

til hans / tæknade han han af sine Eft-
 præ / med þvi han flupade honum ad hñ
 flýlke þv þg flo sinum i Alie Jordan/
 r. 10. 14. Þá er Siezi þæde Slafir og
 Skrifmæt fyrer þ af Naaman / þvert
 a noete Biltas þas Nerra / v. 21. Kom
 hi þvi til leidar / ad Naamans Eft præ
 ærte ad feflæst vld Siezi og hñe Sæde
 æfmlaga / v. 27.

Cap. VI. Hæn let og eina Eggse
 giærda af Jarne flitoota a Batnenu/
 v. 6. Eydan Opinbetade han Israels
 Konunge Rædagjærd og Atlan hñia
 Særlendssku / v. 12. Hvar fyrer þeir Sæt-
 lendssku sætu eptæ ad næn honum / v. 14.
 Þá Þ Roffis floo þa eptir hñis Bæn/
 med Blend'æfo / v. 18. Af hværtum han
 lædde unfsi þart midt i Borgena Sam-
 aria / v. 20. Hvar þeim var gjærd ægicæf
 vensla af Kongenum / eptir þvi sem
 han beiddæ / og voru sætnæ so fara þ
 hindrader i þurt æftur / v. 22. 23.

Þa Benhadad hñde lagst unñ
 Samaria / og þar af gjærdæst so mised
 Hallæte

Hallare i Etadnum/ ad eitt Alfra Hef
 ad gillte attatige Silfur Penninga/ og
 ein fiordungur af Rabmz Dufna. Ditt/
 sin Silfur Penninga/ v. 24. 25. Spænde
 hann forer / ad þad munde gefast þfrud
 gott Kaup a Roine.

Cap. VII. v. 1. Hveriu sa Riddare/
 vid hvets Hænd Kongurinn stude sig/ vill
 de eingangvegin sinna/ ad þe fyke/ Jafno
 vel þo ad Drottinn gjorde Elugga a
 Himmenn/ v. 2. Og þad stede þo san 1/
 ad a þeim sama Derge mættu Menn kau
 pa ein Mæler þveire. Mæls forer ein
 Sifil / og Edd Mælera Byggs fiter
 sama Berd / v. 16. En Riddarinn sem
 ecke villde þot sinna / vard got. tredist i
 Borgar. Nllicnu / v. 20.

Cap. VIII. Epter þad sæ hann forer
 Alhad Hallare / er koma attæ i Landet /
 og hallcast vid i Sio Ar / Og varaðe
 Kvinnuna vid/ hvættar Son þfr med Gu
 ds Kræfte/ hafde lifande giøst/ ad hun
 skulde fara i burtu a medast/ Hvarð hun
 og so gjorde / og bioo i Lande Philisti
 norum/ v. 1. 2.

2. 4 ver varda Konungur í Syrta eftir
Benhadad?

Nasael / v. 15.

3. 4 verfu lunge Ráttir Joram Juda Konungur?
Alfa Ar / og fram foot eftir Isra-
els Konga Bége / so sem Achabs Hus
gjorde / v. 17. 18.

4. 4 ver kom til Rottis eftir han?

Nasís Sonur Ahasia / hoer eðle Rík-
te nema eitth Ar í Jerusalems / og gjorde
það sem Rottne illa lögade / so sem
Achabs Hus / v. 27.

IX. Cap.

4 verfíg hefur Flud vitrad þessara Ogudlegu
Konga med Stræpnu?

Jehu / hoern Elisæus hafde smútt
til Konunge / sloo Joram Israels Kong
í Hel / v. 24. So og Ahasiam Juda
Kong / v. 27. Og liet kasta Jesabel ut
af einn Blugg / v. 33. Noar hún var
uppelth af Mundum / So að það var
eðlert eftir af hekk utaf Maus Skiele-
in / Þætutnar og hekkar Lofar / v. 35.
So liet han og drepa Stotfge Achabs
Syni / Cap. 10. v. 1. seq. Og Tvo og
Þjórufage Brædur Ahasia Juda Kon-
ungu /

ungs / v. 14.

X. Cap.

1. Svörðu leingi Ríste Jehu yfir Ísraelt

Atta og Tuffugu Ár / v. 36.

2. Svör varð Kongur í háns Stao?

Joachas háns Sonur / v. 35. Nafi

Ríste í Seítian Ár / Cap. 13. v. 1. Og

var so leingi hafi lifde / under þiakadur

af Haseael Kongenum af Syria / v. 3.

Sonur háns Joas kom eftir hafi í

Ríkis-Stjórnene / og var Kongur í

Sextan Ár / v. 9. 10.

XI. Cap.

Svöd töof Athalia Moódet Athalia til Ræðs /

þa hun varð miskynla ad Sonur henn

er var dauður?

Hun liet drepa allt Konunglegt kyn /

v. 1. En Joseba Dottur Joramis Kon-

gs / kom Joas undan / og hönun var

legnt í Huse Drottins í Sex Ár / v.

2. 3. Toffins varð hafi fyrir Adstod Jo-

sæðs Stadsfestur í sínu Kongs Ríke / v.

12. Athalia var drepti med Sverði / v.

16.

XII. Cap.

1. Svörðu leingi var Joas Kongur í Juda?

Q

Störu

Størutøge At / og gjorde það sem
 Drottne vel þóttuðest / so leinge sem
 Josada Prestur lærde hann / Tafsvel
 þott. Folked færde en þa Bomer a Næd
 unum / v. 1. 2. 3. Hann liet og Endur
 bæta það sem hrórnad var i Drottins
 Huse / v. 4. seq. En þa Nasael foot
 upp til að heria a hann / fæpfe hann hann
 af sier / v. 17. 18. Að Sgdurstu var hann
 drepti af skalps hans Þienutum / v. 21.

2. Gætt vârd Kongur eftir Joab?

Amasia / hans Sonur vârd Kongur
 i hans Stad / v. 21.

XIII. Cap.

Gædd undrimarlegur Slutur Ríche þýtt
 Þeim þess dauða Seemans Elfsæ?

Einum daudum Nasie var fast að i
 hans Stof / og er hann kom vid þau /
 vârd hann lifande og stood uppa sagnar
 Sætur / v. 20. 21.

XIV. Cap.

1. Gærsu leinge Ríche Amasia?

Hann Ríkte Ngu og Tullugu At i
 Jerusalem / Og gjorde það sem Drottne
 vel lífæde / v. 2. 3.

2. Hvad gjorde han Ministret meden
han var Konge?

Nu set taka þá af Efse sem hófdu
fleged hans Fædur i Nel / v. 5. Bardest
i hafde Sigur a mote Edomitunum / v.
7. Þm sádet byriade hñ eitt Dnaudsyn-
legt Strýd a mote Joas Israels Konges/
I hveriu hñ varð Hertekia / v. 8. 13.
Og aðsádustu var hñ drepin af sñnu
egni Foolkes / hvert ed gjorde Smittmal
i mote hñum / v. 19.

3. Hver varð Kongur eftir hñ?

Sonur hñs Azaria / v. 21.

4. Hver var Kongur i Israel um þad sked?

* Jeroboam / Sa áñar med þvi Raf-
ne / Sonur Joas Konges / v. 16. Hver ed
tíste eitt og fíorutíge Ár / v. 23.

XV. Cap.

1. Hver varð Kongur i þans stæd?

Sonur hñs Sacharia / hver ed eíste
tíste nema i Sex Mánude / og var so
drepin / af Sallum / hver ed eísting kom til
Ríkis eftir hñ / v. 8. 10.

2. Hversu leingæ ríkte Sallum?

D 2

Ólle

* Eftir Heimfina Skápun 3145.
Sýrer Christi Fæding 226.

Etke nema eitt Mænuð / Þviad hæð
var flægið i þel af Menahem / hver ed
med þvi mote vord Kongur i hæns Stad
og ríkte tju Ar i Samaria/v. 13. 17+

3. Greit hæðe Ríkisslogn eptir Menahem ?

Sonur hans Pekahia / hver ed ríkte i
fvo Ar (og var drepinn af Pekah Sone
Remaliae; hver og so vord Kongur med
þvi mote i hæns Stad) v. 23. 25)

4. Gversu þoor þyrir Asaria / sem og kalladist
Þſia ?

Nú vord Elþprær allt til ſons Dau
da / og bioð i einu ſierlegu Nuſe / v. 5.

5. Greit ríkte a meðan og vord so ſþdan Kongi
ut i hæns Stad ?

Jotham Sonur hæns / v. 5. 7. (hver ed
ríkte i Sextan Ar og gjorde það ſem
ÞKoffne vel líkade / v. 34.)

6. Greit vord Kongur i Juda eptir dauða
Jothams)

* Achas / hans Sonur / v. 38.

XVI. Cap.

1. Gversu hegðaðe Achas ſier ?

Nú gjorde etke það ſem ÞKoff

11

* Eptir Heimſins Sköpun 3212.

Syrer Þhrifti Sæðing 759.

ne hans Gude lifkade (þviad hann gekk a
vegum Israels Konga) þar til með let
hann sá Son fara i gegnum Eldis/ eptir
it Reidingiaha. Svivrdingum/ og brén
de Keiselse a Nædum / og Nælsfum/ og
under hverju blomgudu Tre/ v. 2+3. 4+

2. Svad þar til a dögum hans Kongdöms ?

Þa er Rezin Kongur af Syria/ z Pe-
tah Kongur af Israel settust um hann i
Jerusalem/ berddist hann hialpar af Kong-
enum af Assyria/ Og fyrir hans Styrk
sigrade hann skua Döme/ v. 5. til 10. So
let hann og byggja eitt nýtt Altare i
Jerusalem/ eptir Mynd þess er hann haf-
de síð i Damasco/ z let þornfara a því/
v. 10+ seq.

2. Svad þar varð Kongur eptir hann ?

Ezechias hans Sonur/ r. 20

XVII. Cap.

1. Svæntig mætur var Hosea/ sem varð Kong-
ur i Israel, eptir það ed Pe-tah var
flugin i Gel ?

Hann gjorde það sem Drottne illa-
lfkade/ en þó ekki so sem Israels Kong-
ar/ þvi sem fyrir hann voru / v. 2+

2. Svada Umbreiting skiede a haða Dögum :

* Hafi gjörðist sitar i Byggjriun
 Afar Ræfis. Stjórnar Skattgöldur
 under Salmanassar Konungi af As-
 syria / v. 3. En þar ed hafi fiell fræ-
 honum/og fiell til Kongfins af Egypt-
 alande / þa settist hafi (sef Affriste
 Konungur) um hafi/og lagde þafi i Svang-
 else / v. 4. Og flutte þær Egu Retti-
 Evgler burt i Assyriam / v. 5. Hvad ed
 Gud liet þess vegna koma yfer þær / ad
 Israels Børn fegrudu sínar Sakar a
 moote Drottne / þær þo sem ecke voru
 goodar / v. 9. Og gjördu illa hlute / med
 hverjum þeir fygdu Drottin / v. 12.
 En Salmanassar liet ad nokru Leite
 þad fook sem tilbad Skutgod/bua apla-
 ur i Samaria / v. 24. A medal hverra
 Drottin sende Leon/hver ed drapu þad/
 v. 25. Og jafnvel þokk þad väre send-
 ur eifi Rieñemadur til þeirra / sem skölle
 de kien a þeim/hvernig þeir ættu ad off-
 ast

* Eptir Gelmans Stigum ; 230.

Syrrer Christi Söding 741.

est Drottinn / v. 27. 28. Þá hleitt þó
 Gierhver þeirra sýnum Sid og gamla
 Banassó að þeir báðu Öttudóttur Drott-
 inn / og þjófnudu líka sýnum Ásgud-
 um / v. 33. 40. 41.

XVIII. Cap.

2. Gversu þegðade Ezechias fies a medast /
 sem var Sonur Achas, Konga / og
 Konungur i Juda?

Þá Ríste i Ngu og Tullugu Ar i
 Jerusalem / og gjörde það sem Drott-
 inn vel þófnadest / v. 2. 3. * Þá fund-
 ur flo þá Kopar, Örm / sm Moses haf-
 de gjöra láted, / fyrir hverjum Ísræls
 Börn höfdu brent Keikelse / og falled
 þá Rehustan / v. 4. Þá hleitt fies að
 Drottne / og veit ekkert aptur á haf fra
 þennu / og hleitt hne Bodord sem Drott-
 inn hafde boded Mose / v. 5. Þá fell
 (um sýder) fra Kongenum af Assyria /
 Og sloo Þhiksteos / Þvíð Drottinn
 var með honum / og þá hendlaði for-
 síðlega þvar þá ut for / v. 7. 8.

Q 4

29

* Eptir Geimfins Sköpun 1227.
 Sytt Christ. Söding 749.

2. Svad hendec hañ a Dögum síðar
Ríkisstjórnar 2

* Sennacherib Kongurinn í Assyria
þreingde að hrenum skoorlega / v. 13. Þar
að aule lastade og spottade Rabfakes
Gud! v. 33. 35. (Cap. 19. v. 16.) Og
leitadeft við að koma Goolfenu undan
Ezechia / v. 31.

XIX. Cap.

Til boera leitade Ezechias í þessare stóru ríki

Til Drottins / í hañs Huse / sundur
rífande síñ Klæde (Se sem Gyðingar voru
vanir að glæra í skorum Garma) og lagde á
sig eitt Seel (Þitt þraungt og Skortuð
Tæturlegt Seel v. 1.) gjorde Spæmanninum
Esaja Bod að hañ bæde fyrir sér til
Guds / v. 2. Þar uppi hañ fíck um
sæðir þetta Svær / Kongurinn af Assyria
skal eige koma í þessa Borg / og engir
Dr. skioota þar í / og eingin Skioöldur
skal koma þar fyrir / og eingin Stráðs
Gard skal hañ upphlada þar um tíng /
og eige skal hañ koma í þa Stað / v.

32.

* Eptir Geimfina Sköpun 3241.

Syrer Christl Sæðing 730.

32. 33. Og so ad þetta orðe satt og full
 komnadið / forðr Eingell Drottins þa
 komu Rott / og floo i Nel Hundrad þu-
 sund / Og þinn og Altatgge þusund
 Mæss i Nerbudum þeirra Affrietum /
 v. 35. En siðalfur Senacherib var fleg-
 in i Nel af sñnum eigin Sonum / v. 37.

XX. Cap.

1. Grad hefur allars tilbored Viborgslænde.
 siðalþum Rjechia?

Hann vard Daudo Siðkur / Og Esa-
 jas / beud honum af Guds Alfú / ad
 siðra Skipan (hne Nuss / þviad hann
 skulde deþia og ecke lifa / v. 14 En hann
 snere sine Afsoonu til Beggjar / Grief
 Beisflega / og bad til Drottins / v. 2. 3.
 Og hann Dan var heyrð / v. 5. So ad
 Gud leingde hanns Lifdaga um þrítan
 Ar / v. 6. En Esajas lagde klafa af
 fættum yfir hanns Mein / og hann vard
 Neuhingdur / v. 7. Og hann fíeck þad
 til Teifns þar um / ad Skuggin gíeck
 Iðu Equur til Baka a Achabs Sigur-
 þekki / v. 11.

2. Svad skiede þegar Konungenum vat
nu barnad aptur ?

Brodach Kongurfi af Babylon f
fende Bref og Steinklingar til hanel
fagnande yfer þafls Apturbata/ v. 12.
Efi Ezechias/ varð gladdur m; Kongfins
Sende Mesum og fende þetm allt fitt
Gefsema Nus og Audæfe / v. 13. Svad
ad honum varð ad Eynd/ So ad honum
var sagt af Efsaia f ad allt þetta/ sem
og þafls Børn fglde burt flotiast um
fgdir til Babylon/ v. 17. 18.

XXI. Cap.

1. Svær kom eptir Ezechia i Duffa floornæf
Nans Sonur Manasse/ hver ed rife
te i Jerusalemi fitt og fimtoge Ar/ v. 1a
2. Sværfa var þana þættum vared vid Gud ?
Nafi gjorde það sem Drottne ifla
láfade / eptir heidingiafla Svairdingufl
v. 2. Nafi bygde þlum Nimanfins Ner/
Altare i þæddum Gardunum upp vid
Nus Drottins/ v. 5. Nafi let fta Golt
ganga i gegnum Eufidif (i þeim floora
Ginnone Dal/ Moloch Argude til Geiduro)
v. 6. Og utþelte mifg miklu Golt
lausu Bloode/ v. 16.

4. A hvorn hætt ætlate Gud að hefna fyrir
brotaða Jusu 3

Han talade fyrir sína Spæmenn til
Manasse og lét hann vita / að hann vilde
leida Dlugu yfir Jerusaleim og Juda /
og að hann vilde draga Mæle-Bad Sem
aria / yfir Jerusaleim / og víft Achabs
Duff / og af þurka hverutveggja / í sta
sem Madur þurkar Fot / og hvítt
Þeim / v. 10. til 14.

4. Svæ verd Kongur eptir Manasse 3

Ammon Sonur hans / hvort id ríste
tvo Ár / og hann feor allan Jerslem
hans Gadur hafde farid (ættir Jusu og
Gudlæse) v. 19. 20. 21.

XXII. Cap.

1. Svæ verd Kongur eptir hann Davdast 3

Josias hans Son / hvort id var ætta
vetra gamall / þá hann toók Kongdóm /
og ríste í þessu og tuttugu Ár / gíorde
það sem Drottne vel þóttuðest / 7 gætt
í öllum Davids (hans) Födur Begum /
(var Madur eptir símla Guds Gíata lita
sem þá) 7 veit hværte til hægre ne vinstre
Handar (þræ. Svæ Drottins / bodum hans nte
Bepalningum) v. 1. 2.

2. Svad glerde þa þess Gudtræðe. Konungur
míðal aðars/sem var. Gude. Þægilegt 2.

Nað lef. uðeila þvi þe sem ið var.
fomed i Nus. DRottins / til Eifidis.
Maðasta/ad þeir endurbættu það sem
brossed var. a. Musserenu i Jerusaleml/
v. 4. 5.

3. Svæsu var þessu fomed til leidar ?

Kongurik lef. kaup. Tre og uthögg.
na Steina til. ad baka. Nused med / Og
took eingan Keikningstap. af þeim fyrer
þa Þeninga er þeim gæfust i Hendur /
hellur skildu þeir høndla med þa uppa.
Tre / v. 6. 7.

4. Svad bat til Tgðenda Jannpramt ?

Sam. Roste. Kiehemast. Nukia fast.
Løgmaðs. Boðena i Nuse. DRottins/
Og stek. hana. Saphan/ad þan skiloe.
lesa i þess fyrer Kongenum/ v. 8. Nær.
ed skildest so mlog vid það/ vegna þess
það hafde ekki allt þangad til. veied.
giert. epter þvi sem var skrifad i þess /
v. 13. Ad þan reis sijn Klæde/ v. 11. Og
kastadest af þvi vid þa stooru Guds
Reide / sem var upptendrud yfer þeim /

v. 13.

v. 13. Þar fyrir liest haf Kieffemaffin /
 Skrifarañ / og adra fñna Þienara ad-
 spyrja Drottina fyrir sig og fyrir allt
 Folked / fyrir Epa-Ronuna Mulda /
 v. 13. 14.

3. Svær Svær græfde þun þynum an þælpu
 Drottins ?

Ad Gud villde leida Straff og Do-
 lucku yfir Stodinn og þess Inþegjara /
 foru þess þeir hefdu yfergiefed Drot-
 tin og stýggt hann med þeirra Afgudadyr-
 kan / v. 15. 17. Ef þo villde hann draga
 Straffed undan / medan Kongurinn vare
 a Dögum / hverium Drottinn villde saf-
 na til sína Gedra til sínar Grafar med
 Bríde / v. 20.

XXIII. Cap.

1. Svad gæfde þesse Kongur þletra sem Eude
 lufade ?

Hann let saman safna öllu Folkenu
 bæde smám og stórum i Musserenu /
 Og let lesa fyrir þeim i Logmáls-
 Bókene / gjorde eitt Sattmál fyrir
 Drottne / ad hann og hafi þegar /
 skylldu hallda Bodoid / Bismiskurde og
 Riitt

Rest Drottins af sin Maria og alle
 Dnd / under hvem Samfundet
 gikst / v. 1. 2. 3. Og haft afstod i Stod
 mium alt pad sem plente til Afguda
 Dyrkanat: Nn tok i burt alla pa Sama
 rim (Offarprest: Stur-godana og gallbra
 nica) v. 5. Saurgade og midurbrant
 Næderat / v. 8. 13. Nn sautgade og
 Topheth (a) (Lia Stadur i heitum Skut
 goda Drottum var namnt nærr Jerusaleu)
 (med Nofe og Nærum) v. 10. Tok
 Nasta og Bagna Soolarinar burt og
 uppbrende Bagnana med Elde / v. 11.
 Midurbrant Ditturik sem Juda Konge
 at (heir ed Afgudum þar nudu) hafdu gik
 st / v. 12. Eftir þau sem Zeroboam (b)
 gjorde / v. 15. Og Soornfædd alla pa
 Nædasta Presta / sem þar voru / a Allt
 urenum / v. 20. Nn afmædde og so alla
 þa ed sooru med Spæfaret / Lufna
 Utleggiara / Billa og Skurgo / og alle
 ar Sværdingar sem laust i Lande Ju
 da og Jerusaleu / v. 24. Og þa haft
 var

(a) 2. Reg. 11. v. 7. (b) 1. Reg. 12. v. 32.

vár Lúth að vili þessu/ hænd hafð Jofuf,
 enú / að halda 2 Kottne Gude Þess
 23. v. 21.

2. Gæin Kottne gætur Guds Ande
 Gænum eytt þetta?

Þar var einnig Kongur fyrir hafð
 sem hans Ege være/ hvort ed so ul af vili
 Niarta og af allri Eml / og af vili
 Mætte snere siet til 2 Kottins / eptir
 vili Mofis Egmæle/ Og riðe kom neð
 ur eptir hafð sem hans Ege være/ v. 25.

3. Stillest þa Reide Guds með þvi Mooter/
 edur komst Juda þáa besta þvett þad ?

Eingangvegir/ Þviad Juda (Kongd
 Ræke) og Manasses sem þar var ædur
 Kongur/ hafte siggt Drottin so mætt/
 og uppvæð hafð til myllirar Grind-
 ar Reide/ v. 26. (So ad 2 Kottin hof-
 ade ad hafð villde burkasta Juda frá
 síni Augstoen / so sem hafð burkastade
 Israel/ v. 27.)

4. Gæd var Drottin Rott til Danda Josie
 Konunga/ og hert urdu hænd Endalok?

Þharad Necho/ Kongur af Egypta-
 lande / foot upp (til ad sigda) mætte
 Kongenum af Assyria : En Kongurinn

Josias

Josias feot i moote hönun/ og 2. add
 est i Megiddo/ epter það hafi hafte sið
 hafi / v. 29. Þviad jafnvel þott Phae
 ras sende Bød til hafi/ og lifte seigia
 hönun / Nvad hese eg að gista með
 þig/ þu Kengur Juda? Eige kom eg nú
 þær i moot / heldur i moote þvi Huse
 sem sitstet við mig / og Gud sagde/ að
 eg skyldi flóta mer/ lát af fra Gude/
 sem er með mer / so hafi slæ þig ecke i
 Hel. Þa villte Josias samt ecke hveirfa
 aptur / og hljóðe ecke Orðum Necho ut
 af Guds Munn / Nvat fyrir hafi var
 særdur/ þar hafi bardist við Pharas/ af
 Kongsinu Skyttum / og deyde i Megid
 do/ 2. Kron. 35. v. 21. 22. *

3. Hver kom til Ræis epter Josiam?

Sonur hans Joachas/ hver ed hafde
 þriu Ár um loftugt/ þa hafi varð Kong
 ur/ og ríste ecke nema þria Manude i
 Jerusalem / v. 3. Þviad þar ed hafi
 góðe það sem Drottne illa lögade/
 so sem hans Forfedur höfðu gíort / lét

Gud

* Epter Herimias Skypun 343.

Syrer Christi Söling 523.

Gud hafi komast i Mendur Pharaos Mes-
cho / v. 32. 33. Hver ed svipte hafi Røke /
og gjorde Eltachim Son Josia aplur
ad Konge i hans Stad / hver ed ríkte i
Ellefu Ar / Nvers Nafne hafi og snere
og let hafi heita Joachim / og vard hafi
ad greida hönü vqst Tegialid fyrer þad /
bæde Silfurs og Gulls / v. 34 + 35 + 36.
6. Gvernig beette Joachim medan þafi sat ad
Røke ?

Hafi gjorde þad sem Drottne illa
lqfæde / so sem hans Gorfædur giærdur /
v. 37.

XXIV. Cap

1. Gvernig vat þafi þa Stræffadur þyrer þad
at Rude ?

Nabuchodonosor Kongur af Baby-
lon foor upp (a mote hönü / og Joachim
vard hönüm undergefifi i þriu Ar / v. 1.
Og Drottifi let koma yfer þafi Stræ-
ffoolf ur smum Stædum / so þeir stæ-
du fyrerkoma hönüm / v. 2. *

2. Gver vard Kongur eptir Joachim ?

X

Conur

* Eptir Leimsins Stæpun 1351.
Þyrer Christi Sæðing 620.

Sonur hans Josachin/ hver þa var
 antian Ara gamall / og hafi ríkt þria
 Mánnude i Jerusaleu / v. 6. 7.

3. Sveinig var þrástirðe Josachins/ og hver
 urou hans aðrir ?

Hafi gjorde það sem Drottne illa
 Eftade/ v. 9. Hvar fyrir Nabuchodonosor
 fór kom upp til Jerusaleu / og settist
 um hana / með snum Plenurum/ v. 11.
 En þa Josachin gekk út a móte Kongens
 um af Babylon/ með sífne Móður/ Plen-
 urum/ Hofdingum og Herbergis Svein-
 um/ tók Kongur hafi/ a því antunda
 Are hans Kongs Ríktis / Tók i burtu
 alla þessuða i Drottins Huse og i
 Kongens Huse / og braut i sundur þá
 Gull, Riet sem Salomon hafde gíora
 láted/ v. 13. Og hafi flutte i burtu alla
 Jerusaleu/ alla Hofdingia/ alla Bolld-
 nga Men/ Egu Pusund Hertekna/ samt
 síalfafi Josachin og Móður hafs og
 Kvíur / Herbergis Sveina / þa Ena
 Megtugu i Landinu af Jerusaleu/ Sí-
 Pusund af því fólke sem best var /
 Eri, Smíðs og Nagleiks Men / alla
 þessa

sterka Stræde. Rest hertekna til Baby-
lon/so hafi stæf aungvafi eftir vera nema
Almuga Golt i Landinu/ v. 14. 15. 16.

1. Hver varð Kongur eftir Josæchin?

Babylons Kongur sette Mathania
hans fœdur. Broodur til Kongs i hans
Stad/ (c) og snæte hans Nafne og kall-
ade hann Zedechias/hver þa hafde Gift
Ar og Tuffugu að Uldre/ Ræfte Ell-
efu Ar/og gærde eittig þad sem Drott-
ne illa lifaðe/ v. 17. 18. 19.

XXV. Cap.

1. Hverfu þótt þeim meðan Zedechias Ræfte?

Nafi fiell frá Konginum i Babylon
(Cap. 24. v. 19.) A Nigunda Aræ hafs
Kongs. Ræfts. Hvar fyrir Nabochodon-
sor kom með allre síne Magt a moote
Jerusalem/ Settest um hana allt til
Elfta Ars Kongfins Zedechia/ og
byggde Virke i Krýngum Borgena/v. 1. 2.

2. Varð þa Jerusalems Borg inntaka um
sædet af þeim Chaldæsku?

Jæ/ Polad a þeim Nigundo Mann-
ude/ varð Nungred megent i Stadnum/

og þá var brotess in í hátt / v. 3. En
 aller Stræðe-Mæðner (sem þar voru
 inu fyrer) flögu vñ Moott / v. 4. Og
 sundurdreifuð / þar Mætt þeirra Chaldeiska
 sookte eftir Konginum / hvær
 þeir gripu á þei Stættflende þær Jeru-
 tho / og færdi hátt upp í Ríðlath / til
 Kongins af Babilon / og féldi Dönn
 yfer hátt / v. 5. 6.

3. Svæð bendte Zedechiam í þeim Stad?

Þeir flættuðu Børnum háts fyrer
 hans Augum / Blinduðu hátt en hans
 Augum / bundu hátt með Ræðum / og
 fluttu hátt til Babilon / v. 7.

4. Svæntig þóru þeir með Jerusalem?

Stælfelaga illa / Þórad á Ríðandi
 Are Kongins af Babilon / kom hans
 Hof-Mættare með allre Mægt þeirra
 Chaldeiska til Jerusalem / v. 8. Og
 brende upp Drottins Hus / og Kong-
 sins Hus / og öll Hus í Jerusalem / og
 öll stóð Hus brende hátt upp með Ell-
 de / v. 9. Þar ad auke brutu þeir niður
 Murinn í Ríðingum Jerusalem / v. 10.
 En það fólk sem eftir var orðed í
 Stadnum.

Stadnum og komest hafde undan Sverd
 nu/ 2. Chron. 36. v. 20. Slutte hafte til
 Babylon / v. 11. Se og Ista Koparisk
 af Stolpurnum/ Stoolunum og Kopar-
 Nafnu / sem var i Drottins Huse og
 vard ecke veigist / samst edrum Kier-
 um af Kopar / Gulle og Silfre / v.
 13. til 17.

5. Hvænig þóru þese með Söldum?

Aumfimarlega/ Hvíad Hof. Metsto
 are Kongens tok Tvo Presta af fyrstu
 og anare Ordu/ þa þrír Dyra. Bakka
 ara / og ein Herbergis Svein af Borg-
 the/ sem var settur yfir Stræðsmennana/
 og þa fim Mest fim vory alltað fyrir
 Kongenum/ og Sophet Stræða. Hofuds
 Mest/ og Sextu Mest af Landens Sol-
 le/ sem fundust i Stadnum/ og færde þa
 til Kongens af Babylon til Xiblarh /
 þær ed floo. þa i Hel i þeim sama
 Stad / v. 18. til 22.

6. Rict Zabuechodonosor (þóru rzakne rzibuech
 badnezar) eingan vera eptir i Juda ?

Ad vssu / Hof. Mestastu liet eptir
 i Landinu þa hina minstu haittar / Bæn-
 gards

gards Mesi og Bændur / v. 12. Þfex
 hverja Kongurinn sette Gedalia Son
 Ahikam / v. 22. Hvar ed soor þeim / ad
 þeir skoldu eke (þurfa ad) Dttast / ad
 vera undergiefner þeim Ehaldaissu /
 þeir skoldu vera i Landenu / og vera Ba
 bylons Konge undergiefner / þa skoldu
 þad gænga þeim vel / v. 23.

7. Gladdu þu þa Gedalia?

Nej / Neldur kom Ismael Son Ne
 thania af Konunglegre Att / a þeim
 Siounda Mannade / og Ihu Mesi med
 honum / og floou Gedalia i Hel / og þar
 til þa Gydinga og Ehaldaos sem voru
 him honum i Mizpa / (hvar fyrir oft
 Folked bæde Smætt og Stórer / og
 þeir Þppurstu sem voru fyrir Stríðs
 Ffolkenu flódu til Egyptalands / þviad
 þeir Dttudust þa Ehaldaos / v. 25. 26.)
 8. En hvæntig soor ad sagdu þu fyrir Josachin?

* A þvi seilianda z tuttugasta Arel
 eptir þad hafi vart i burt fluttur / þafi
 Siounda og tuttugasta Dag a þeim
 Tolna

* Eptir Heimfins Stöpun 3390.
 Syrer Christi Sabing 581.

tolfta Manude/ þa upphof Evil Meo-
todach Kongur af Babilon/ a fyrsta
Arefins Kefs Joachin Juda Kong
af Myrvallofu/ v. 2. 7. og falade Vin-
giarnlega tid hafi/ Og sette hans Stool
þær þeirra Konga Stool/ sem voru hvar
hænum i Babilon/ v. 28. Og hafi um-
skipte hans Fængelsis Klædum/ og hafi
at atqd. hvar hœnum alla sœna. Liffs-
Daga / v. 29. Og hafi stíckade hœnum
sin Deil / sem Masi gaf hœnum alltqd
af Kongsin þvun Dag/ alla hans Liffa
Tíð/ v. 30.

Su Fyrre Chroniken Bockin

1. Svær tyres eru þessar Bætur so kallarar :

1. Af því þær Greina frá þeim Masi
is verdu sin Mulum / sem og a þræda
Tíð og Aref þær enir sonu Maser
hæse viðbored hvar Guds Fólke / Og
nefnast þess vegna af somum Annales/
edur Tíða Registor/en adrer kalla þær
Paralipomena / af því þær gefa full-
komlega Btstæring um þa Mute / sem

flæppt hefur vered i Kongana Boofum.

2. Um þvad þondlar fu þvere Boofin ?

Þa fyrr Þartureñ feger fra Æfe Fox fedrañ/og þeirra Attartolum / samt þeirra Tolf Kon. Þattla Israels Bare na. En þiñ fydare halse Glute Þokar inar/Þreimer off allt til fñns Enda þvad David Kongur hefur að hafst/ um hvert ædur hefur talad vered.

3. Gverfumarz Sonu þeyur Jacob ætt ?

Tolf/ nefnelega: Ruben/ Simeon/ Levi/ Juda/ Ifaschar/ Sebulon/ Dan/ Joſeph/ Benjamin/ Nephthali/ Gad og Aſſer/ Cap. 2. v. 1. 2. (Gen. 35. v. 24.)

4. Svada Soolt er komed af Jacobs ædur Israels ættum ?

Alrahanda Smidir og Embættis. Meñ/ So ſem Tre. Smider/ Lqn. Þef arar / Leirkera Smider / Þrtagards Meñ/ Cap. 4. 14. 21. 23. Eñdan eru marger Kongar / Næfdingiar og Næ Meñ/ kommer af þeim/ Cap. 3. 1. 5. 6. Af Levi Attfogñ/ Aaron/ Mojes og þeir angætta Saungmeñ/ Afaph/ Neman og Ethan/ Cap. 7. v. 3. 33. 39. 44. Af Ephra

Ephraims Attkvið / Josua Sonur
 Nun / Cap. 8. v. 27. Af Rinn Þátte Affe-
 ers Þtvalld Nofud / i þenna Þedra Nu-
 se / megtuger Miesi og Nofud i fer Nofd
 ingium / og voru reiknader i Heria til
 Ströðs / i sñu Tale / sex og tuttugu
 þúsunder Manna / Cap. 8. v. 40. Af
 Benjamins Attkvið Saul Kongur og
 hans Sonur Jonathan (1. Sam. 14.
 v. 51.) samt Børn Ulams / Mikelmere /
 og kænner med Boga / Cap. 9. v. 33. 40.
 XII. Cap.

1. Gverter þaga vered þiner næstu Gæddinglar
 meðal Davids Rappa ?

Jasabeamsa opparste meðal þriatýge
 (og þerdestla meðal þriggja / 2. Sam. 23. v. 8.)
 hver ed upphlypte sñu Spiote / og sloo
 þriu hundrud a einum Týma (neþnelega a
 Seeyða. Vellenum / en attu hundrud alla i þeirre
 sömu Orustu / þa hafi eaf flotta Övingða og
 verete þeim Þprirðze. / 2. Sam. 23. v. 8.)
 v. 11. Næst eplir hafi voru þeir Eleae
 for og Samma / fyrer hveria Gud gaf
 Israels Børnum mikla hialp / med þvi
 þeir sloou 7 sigrudu Þhilistæana / v. 12.
 14. (2. Sam. 23. v. 11. 12.) afamt Abisai

Broodur Jacobs / hver ed og so med
 sinu Spiote sloo þriuhundrud i Hæl/
 v. 20. Og Benaja Syni Jojada / hver
 ed sloo þa storku Moabita / og eitt Leon
 i Hæl / og þar ad auke ein Egypstskan
 Mañ / sem var fin alner ad Berte / og
 hafde eitt Spiot i Hende sem ein Besa
 ara Rif / hvert þa toot fra hönun og
 drap þa med þvi / v. 22+23.

2. Þegar David hafde þetigen Frid þyrr gilli
 synum Övinum / þvæta Gud hafde upprætt
 þyrr hönun / hvad göladest þa þa meyrta epti
 er það?

Gud gjorde hönun eitt stork Mañ.
 a Jorðuñe / og gaf hönu þyrr Nathan.
 Spæmañ eitt stierdeñs þyrr þeite um
 Christum / er skýlde Jædast af Mañs
 Sæde / þyrr hvert David þackade
 Drottne audmiuflega / og Begsamaz
 hans Mañ / Cap. 18. v. 8. 11. 12. etc. v.
 16+17. etc. (2. Sam. 7. v. 12. 13. etc.)

1. Gærsu endade David sinu Övni og
 Þackargjærd?

Med þessum Ördum / Vad þu Bless
 ar Drottin / það er Blessad. Af finlega /
 v. 27+

4. Arrenig hør David fyrer synum Begum/ þegar hafi en Mitnæde og eptir iðbiastre Sat þens hærte Læted teila Ffolked/ v. 1. Hvar fyrer er margar þusunder blutu að deyja til Straffa fyrer það/ en Drepsott/ v. 14. ?

Sem hafi sa Eingil Dröttins er floo Ffolked / standa i millum Nimens og Jardar / og hafde frugded Sverð i sine Hende og tette það yfer Jerusaleim / þa fell David og þeir ener Elsiu Klædder Seckium fram a þeirra Andlit / Og David sagde til Guds / hvert er eg et sem hænd ad telia Ffolked? Eg er sem sem Syndgædest og gjorde það. þid Bon. da / Hvad hafa þesser Sauder giordt ? (Hvad vidvæit Mættale þessa Ffolks / iður Mættale Tekningu a Ffolkenu/ Jænvel þort það heppde geinged Aþvega og Syndgæd a moott Gude a margan og aðskiltanlegan Gætt / Og voru þess vegna med Rætte Stræppader an þm.) Dröttin Gud min / Læst þinna Hænd vera i giegne min og minns Fædurs Næse/ en ecke i moote þinna Folke ad plænga það/ Cap. 22. v. 16 + 17e (Star 2. Sam. 24. v. 17.)

5 Med þri David mætte ecke siæktur byggia Dröttne Litt Guo (Sökin þess hær þalde iðbelle myklu Bløode) þellout fyrliet Samir þann

hann gíra þat/ Gvernig þat hann þa að?

Hann dró samast yfred mykta, Búur
og Efne til Byggingar Mustetis /
Refnelega : Stein/ Jarn/ Kopar / og
Tre/ Gull og Silfur yferfloctanlegt /
Og upphvætte síð Son Salomon til
þess Berks / Dóskande honum Lucku og
Skilmings þat tilfagde hann skyldu vera
ra Hugbraustur/ og boud öllum Israels
Nofdingium að þeir skyldu hjálpa hon-
um / Cap. 23. v. 3. 4. 11. 12. 13. 17.

6. Hvar gírdi hann en meyr?

Hann tilskipaðe Levitana / er skyldu
framkvæma Þionustugjörðina i Drott-
ins Huse/ Cap. 24. Sette Nofdingia
og Þionustu-Menn til að græta Helgee-
doom sine/ skipaðe og so Saungvata þat
til/ og skipte þeim / so og lifka Prestum
um i Fiootar og Tullugu Ordur / edur.
Xader/ Cap. 25. 26. Tilfette Dgræ-
vordslu-Menn / Þiargialslu-Menn yfer
Þiesloodu Guds Huse / og Embættis-
Menn/ Cap. 27. Þat epter þiellt hann ein-
ngan Nerta-Dag/ fasnade samast þeim
Æðslu.

Edstu og Hofdingunum i Jerusalem /
 Salade aptur vid þa og Sen sið um
 Bygging Mustereðins / hverre þeir sköllu
 du af foma / Amikte þa ad þeir sköldu
 þioona Roktne af öllu Marta / og
 fied Salomon Eina Sjretmynd edur
 Form epter hveriu ad Roktins Mus
 sköldu gistrast / Cap. 29. v. 1. 6. 8. 9. 11.

Su Munnur Chroniku Booki.

1. Svad geyrde Salomon þa hafi var
 sestur ad Rake synu?

Nak for af stad og allur Mafisofn
 udurii af Israel med honum til Gibe
 on / hvor þa var Guds Samfundu
 Tialld. Bud / z Guds Samfundis Dik /
 og offrade þar a Kopar Altarenu þus
 und Brestefoornum / Cap. 1. v. 3 + 4. 5. 6.
 (1. Reg. 3. v. 4)

2. Svad þyrirburdur skede i þeim Stad
 þyrir Salomone?

A þeirre samu Rokk byrdest Gud
 þonli (i einum Draume / 1. Kong: 3. v. 5.)
 z gaf honum Fridt Leife til ad kiosa og
 Dsta hvers hafi villde i síne Bæn /

3 hverre hafi þad um Bilsku/hvad Gud
de lifkade sem gaf þonum Bilsku og
Skilning / þar med Ríkiðem Audase og
Dírd / hvílfst allðrege hafde blotnast
noðrum af Kongunum/ sem þofdu ver-
de fyrer hafi / og ekki þelldur ætfe ad
vritast noðrum þeim er eptir hafi skýll
du koma/v. 7. 10. 11. 12.

3. uphörtu þan Míadur ad fíat ad Salomon
þenur vered so þýred Rýkur ?

Af því/ Ad hafi glórde so miked Gull
og Silfur i Jerusaleu sem Steina/ og
Eedrus Bíd / so sem Mórþet Tre i
Dalnum/ v. 15.

4. Gærsu var þano Rönunglegum Gopbunt
ade þættad ?

Nafi safnade fíer þusund og fíogut
hundrud Bognum / og tolf þusundum
Riddara/ Og þonum flutkust Nefat af
Egypataland/ og alle hættud Bata /
Og medal afars eífi Bagn fyrer Sex
hundrud Silfur. Þeninga/ og eífi Nefur
fyrer Hundrad og flíntýge/v. 14. 16. 17.

5. Gvad þenur Salomon teked fíer þýrer Gend-
ur vðvæflande Rýrkust eður Gþnudenum ?

Nafi bar umþýggju fyrer Mustetenu/

og let það byggja/ þvar til þænum kom
 hjalp og styrkur frá Kongenum af
 Eþro/ Cap. 2. E: 3. Og let fullgöra
 öll Verkfare sem þar til þurftu/ Cap/
 4. Og Bygðe það so lofsins með stóru
 Ceremonium og Hættu/ Cap. 5. Gjørde
 eifrig sína Bæn til Guds i því/ E: 6.
 6. Svad skeðe þegar Salomon hafde endad
 sína Bæn?

Þá fell Eldur ofan af Himnum/ og
 Brende upp Breiðe. Offred/ og þar ad-
 rar Þorner/ Og Roktnis Byrd uppi
 féllte Nused: Svad þá Israels Børn
 sáu/ fellu þeir a sín Kne/ með sína A-
 ðonu til Gardar/ Vandust fyrir og þótt
 udu Roktnu/ þólad hafi er Gopdur og
 hans Myssunseme vater Eyliflega/ E:
 7. v. 1. 23.

7. Sværtað vœru þar Veralltlegu Gæstanc Salo-
 mona Konga/ Ríðenu almæðlega viðkomande?

Hafi let byggja Þorger og Stæðe/ og
 gjöra þá fasta/ Skattgillote Nelding-
 tana under sig/ Og sende Skip til Op-
 þit/ Cap. 8. v. 2+7. 8. 18.

8. Sværðu margir Kongar/ og þværter vœru
 þeir sem komu til Ríðis eptir Salomon?

Med

Med þvi Ísrael þær (Egu Áttí þingst) hófdu skilest frá Juda og Benjamín eftir það Salomon var Daudur / Þá hófdu og hverjet sína Konunga ut af ferir sig / Og hófa þaðan í frá verð ed í Juda alls að Tolu Tullugu / Ef í Ísrael Áttían / Nöfn Juda Konga eru þessir: Roboam / Abia / Assa / Zosaphat / Joram / Ahasia / Athalia Drottning / Joas / Amasias / Ufia / edur Asartas / Jotham / Achas / Ezechias / Manasses / Amnon / Josias / Joachas / Eliaachim (hver ed kalladesi Jojachim) Jojachim og Zedechias: Ef Ísraels Kongar heita þessir: Jeroboam / Nadab / Baesa / Elia / Simri / Omri / Achab / Ahasias / Joram / Jehu / Joachas / Joas / Jeroboam / (sa áttar med þvi ríðne) Zacharias / Gallum / Menahem / Pekasja / Pekas / og Hoseas / Cap. 10. etc. (Sjá 1. Bók Kong. 11. 14. 15. 16. 22. Capitula / Og 2. B. Kong. 3. 9. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 21. 22. 23. 24. Capitula.)

9. Svad høpdest Abia ad i sine Røfde Størn?
 Hafi bårdist við Jeroboam Israels
 Kong/ og hlaut Sigur/ so ad þar fællu
 og voru ad Belle lagdet af Israel Fimm
 Hundrud þusund unger Stríðs-Mæni /
 Cap. 13. v. 2. til 18.

10. Svad margar Eigin-Ronur ætke Abia?
 Sem hafi var styrkur ordisk/ þa took
 hafi fæst Stóðkon Eigin-Ronur/Dog gaf
 Ivo og Tuffugu Sonu / og Sextan
 Dætur / Cap. 13. v. 21.

XIV. Cap.

1. Svad vordur talad um Røfde Størn Affe?
 Landed var stilled a hans Dögum i
 Ihu Ar / So þad var ekkert Stríð i
 moote hönun/ hvor fyrer hafi byggde stæf
 af Borger i Juda / v. 1. 6+ Dog med
 þvi hafi hafde Eisi myfisk Ner/ad Ivo
 lu Fimm Hundrud og Alfatage þusund
 Mæna/allt stærker Rappar/ v. 8. Þafi
 hafi medut þeim Serah af Morlande /
 sem foör ut ad stríða i moote hönun /
 med eisi mæg myfisk Ner/þusund Sif-
 um þusund/ þar ad auk þriu Hundrud
 Wagna/ v. 9+ Dog síðo þa alla i Nel fyr
 S

er Nialp Drottis / hver ed plægade
 på Mortana fører Juda og fører Aſſa/
 v. 12. 13. Af því haſi giørde það ſem
 Riect var og Þacknæmelegt þ Drottne
 hñs Gud/v. 2+3. (1. Kong. 3. 15+v. 11.)

26. Gvernis þad Aſſa Gud um Sigur af
 ſynum Orinum?

Drottis / eingis er Miſmunur
 fører þier/ad hialpa med mǫrgum/ ed/
 ur þar ſem Magtarlauſt er / Nialpa
 off Drottis vor Gud / Þvi vier vonum
 a þig/ og vier erum komner i þínu Naſ-
 ne moote þeſſum Naſfiſlida. Drott-
 is vor Gud/ Eingis Naſi mǫr ſier noel
 ud a moote þier/ Cap. 14. v. 11.

XV. Cap.

1. Svad var þid ſierlegasta ſem Aſſaria teltuð/
 ur af Guds Anda ſagde tel Aſſa/ og alla
 Juda og Benjamino?

Drottis er med yður/ þviad þier er
 ud med hǫnum / Og þa þier leited ad
 hǫnum / lætur haſi yður fiſſa ſig. Ef
 ef þier yfergiefed haſi / þa mun haſi og
 ſo yfergiefa yður / v. 1. 2.

2. Gvernis ætce ſar ad ſtrappast (epter þeim
 Sættmæls ſem þeir giørdu við Gud/) er ede

við Gud

vísdu Öccast ÞKottin og leita þann af þllu
Gíartta/ og af allre Sælu?

Nafi skyldi missa Eðfed / bæde meire
hættar og minne / bæde Madur og Kvæ-
ña/ v. 13.

3. Svad gígrde Xssa Kongur/ þegar ad ÞKottin
hædde gefed þennum og hans Undersætum
Svid Váhpæris?

Nafi af sette sýna Woodur af Nofd
ingia Embættenu sökum þess Svitrde
lega Afguds sem hun hafde síptad/
hvern Afgud hafi Afmæde / braut i
sundur/ og brendet (híu) Lænum Rí-
dron/ v. 16.

4. Dr hvada Velkista verde þann um sáder?

* Nafi vart síukur i sýnum Footum/
Dg vegna þess hafi leitade eðe ÞKott
ins i sýnum síukdoome (spurde hafi eðe
fyrir Prophetana/ hvad hafi skyldi til
Kæds taka/) Nefdur Læfnata (uppá þvæ-
ra Sælp hafi teiðte opmætt) þæ footst hfi
Kænkdoomur nítog / so ad hafiðende
lofsins þar ur / Cap. 16. v. 12. 13.

XVII. Cap.

8 2

16

* Xpist Gelmíns Skápun 3031.
Syrer Christi Sæding 940.

1. Gversu þoor þram a Dögum Ræftastloornar
hans Sonar Josaphats ?

DRottinn var med hönum/ þvotad hñ
geck a fyrstu Begum síns Fædurs Da
vids/i Guds Boddordum/v. 3. 4. Og þvot
Stad.feste DRottinn hönn Kongs Ræf
ed/v. 5 So ad Konga Ræftinn sem laun i
fringum Juda/ bændust ekki a moote
hönum/ v. 10. Ef þar a moote færdur
þeir Philistæi/og þeir af Arabia hönn
Gæfur/v. 11.

2. Svad gærdi Josaphat þad Lops verðt sic ?

Nafn loof Næðernar og Sundana
burt af Juda/v. 6. Utsende sína Höfð
ingla / ad þeir skyldu kenna i Stöðum
Juda (skipa föolkenu af Kongsinu hælpu/
ad þad skyldi heyrta Lögmað DRottinnar/ af
Þrestunum og Levitunum/og hafa síer eptir þvot
og utsende med þeim Levita/ & med þeim
Þrestana/ Næðier ed kændu i Juda / og
höfdu Guds Lögmaðs Book med síer /
og ferdudust um frång allar Borgir
Juda/og Lærdur föolced/v. 7. 8. 9.

XVIII. Cap.

1. Gversu var þann Stræmberde i gærdi meðan
þad rætt ?

Gall

Hafi teingdest med Magdum vid Ac
 hab Israels Konung / Og so ad hafi
 vestte honum Styrk / þa for hafi a stad
 til ad berast vid þa Sýrlendsku / þvad
 ed fíogur hundrud Fals Spæmefi redu
 Achab. / en Micheas aleifi / hver ed var
 Sahur Spæmadur Drottins / rede
 honum þar frá / N var fyrer hafi seck
 Rífi. Nest af Zedechia / var fastadur i
 Myrkva Stofu og fæddur med Sorgar
 Draude og Bálne / v. 14. 16. 23. 26.

2. Toofst þa þeirra Herse Rulfusamlega :

Nei / Josaphat komst i þa stærstu Lqfs
 Hællu / og hefde tñnt Lqfe (snu þend
 Deoceti / hvorn þi afallave / eðe brælpad bñu)
 v. 31. Og íafnvel þott Achab breitte
 sñum Klæða Búnade / v. 29. Þa var hafi
 þo Skotifi af einum Mafie / Dvítande
 a hvorn hafi stæfnde / med eíne Þýlu mll.
 um Brjnnustar og Sverd. Keimariðar /
 og Doo i sñum Bagne / v. 33. 34.

XIX. Cap.

1. Vil lqfabe Guðe þetta Sambands ee þessir
 tvær Kongar Juda og Israel gíðeyu þree
 vid añañ f.

Gingandegin/ Hvar fyrer DRottin
 iñ let Siaandasi(edur Prophetasi) Zoo
 hu predika þenna skarpa Texta fyrer
 þonum / Skaltu so veita Eid þeim D^o
 gudlega/og elska þa sem hata DRottin?
 Og þvi er Guds Keide yfer þier/ v. 2.

2. Svada Stikun liet Josaphat utganga til
 Domaranna ad þeir gærdur þar eptir?

Simed til sagde hafi/hvad þier gærd^o
 ed/ Þviad ei hallded þier Dooma fyrer
 Messena / heldur fyrer DRottin / Og
 hafi er med ydur i Doomenum : Eæled
 þvi DRottins Otta vera hica ydur /
 Og vardvested ydur/og gæred þad : Þvi
 ad þar er eckert Kænglæte hica DRott^o
 ne vorum Gude / Eige heldur Persoonu
 ungar Alif / og ecke tekur hafi Giaser /
 v. 6. 7. XX. Cap.

1. Svæntig Sughreyste hafi Solted / þa þeir
 Moabitæ og Ammonitæ stryðdu við hafi/yper
 hvertum hafi þleð Sigur/pyrer utan sitt Sværd/
 En pyrer Guds Fullkynge/ um hvert hafi
 bad med Dæn og Sæstun?

Erud a DRottin ydoarn Gud/ so
 mun ydur vera Dhætt / og erud hafi
 Spæmstium / þa skulud þier fæ Euc^o
 þu / v. 20. 20

2. Gædde hann opter Samband við
Ísraels Konga?

Jaa/ En Dgudlege Ahafia fíeð hann
til að giera Samtök við sig/ að giera
Skip / sem skyldu fara á Svool / En
2 Kottlið sundursleit þess vegna hans
Gjörning/ og liet Skipið brotna í sund-
ur / v. 35. 36. + 37.

3. Greistu lengi Ríkte Josaphat?

Hann var Ginnfan Ara & Tuffugu að
Aldre/ þá hann varð Kongur/ En hann
Ríkte Ginn og Tuffugu Ar í Jerusale-
m/ Gofnade so með sknum Gersfedrum/
og var jaddadur hím sknum Fedrum í
Borg Davids/ v. 31. (Cap. 21. v. 1.)

XXI. Cap.

1. Gætt var Kongur í hans Stæd ?

* Hans Son Joram/ sem þá hafde
Þrúttíge og Tva Ar / v. 5. Hver- ed
drop alla skinn Brædur með Sverde/ so
og nokkra af Hofdingium í Ísrael / v.
4. Og með því hann fiell frá Guði og
heim sönu Truarbrægdum / v. 6. Þá
fiellu

S 4

* Epter Gernsing Stæfun 3082.
Syrre Christi Sæding 919.

fiellu og so hafs Undersætar fræm Juda / og settu (sælfer) Elia Kong yfer sig / v. 8. So fiell og Libna fræm hönun / þvi hafi förellet Drottinn Gud sína Bedra / v. 10.

2. Rict Gud hafs Illu vera Östrappada?

Nen / Neldur kom þar Elit Bref til hafs fræm Elia Spæmaste / hvert hafi hafde skrifad endur ein hafi var upp numist til Nimins / I því sama var Soeram Konge försagt þad Straff sem ætke ad koma yfer hafs Kongs Ríke / og líka yfer hafi sálfa / v. 12. til 16. Nvert og so kom / Þviad Philistearner og þeir Arabes / sem liggja hart nærre Móre lande / fóoru upp til Juda / yferfiellu þas og i burtu færdu allt þad. Sie sem ad fangst i Kongins Huse / og þar med hafs Sone og hafs Kvinnur / (utast Joachas hafs yngsta Son) v. 15. 17. En hafi sálfur var plágadur af Drottne i hafs Þorum / med söddast Gufdoome sem var Olæfvanlegur Dag fræm Degi i Tvö At / þar til hafs Þour fiellu fræm

sem hæ/ og hann deyde af þvi/ v. 18. 19.

3. Var hann þá Jarðadur hinn hinum öðrum
Kongum og með þeim sömu Ceremoni
sem þeir?

Hann / þeir brendu eðle Bæli (Sætt)
Almande Reyfelse) yfir hönum/ so sem þr
höfdu gjort yfir hans Korfedrum /
Og helldur var hann Jarðadur a með
al Grafa Konganna / v. 19. 20.

XXII. Cap.

1. Hver varð Kongur i þessa Stad?

Alhafa hans yngste Son (sem og so
þet Joachas/ Cap. 21. v. 12. þo eðle utan þyrr
umbillringa Þóðskvæða i Lebrekku / og hafde
þet að auke eitt aðal Kæpn/ nebnæga Alfortia)
þvætt og foot med Joram Syni Achabs
Israels Kongs i Þardaga a moete Na
sael Konge af Syria/ v. 5. Og var syðan
Regin i Hæl af Jehu/ v. 9.

XXIV. Cap.

1. Hverfu gamall var Presturinn Joradas þá hann
deyde/ og eittum þad var að þafa næst Grude/
að Joro varð Kongur/ og þvætt Jorodu
þeir hann?

Hann var Hundrad og þriafnge Aro/
Og þeir Jorodu hann i Davids Stad/
meðal Konganna/ þvið hann hafde gjort

vel vid Ísrael/og vid Gud og hús Mus/
v. 15. 16.)

2. Stelte Joas þá þramvegis við sína Gudi
hræðslu eftir það að Joadá var Andadur ?

Nei / Hafi lef þú Dugulegu Rænda-
nef / þá Hæfðingia af Juda / leida sig
Afvega / og ásamt sínum Pegnum of-
irgaf Mus Drottins Guds þeirra Jea-
ra / og þjóðnade Lundum og Afgudum
Hvar fyrir og so Ræide Drottins kom
þfir Juda og Jerusaleim / Sökum þess ar-
ar þeirra Syndar / v. 17. 18.

3. Svært sneru þeir síer þá eðe aptur / þá Drott-
in lef Ræiða þá þrecc sína Dropheta / að þeir
skyldu gíðra Rærbót ?

Nei / Þeir villdu eðe herra Drophet-
ana / helldur giördur Samtek a móote
Einum af þeim hvar eð þet Sacharias /
Sonur Joadæ (hafi sagde til þeirra
Drottins Orða Stad. So seger Gud
þvi ofirtrodid þier Drottins Bodoðe
það mun eðe lækast yður / þólad þier
hafid ofirgtesid Drottin / So mun þú
og ofergiesa yður aptur) og þet Gíft
þu hafi i Nel / eftir Rongfins Skípan /
Garden

Gordenum hwar Drottins Huse. Það
 er/ a mullum Musteresins (þess Glacarens
 er þot sin var mid Pale / i hvern adree
 getingu eðe in en prestarnir alleina) og (Brene
 þoorna) Altarens/ Matth. 23. v. 35.
 (hvort ed stod i Forbyrge Salomonis/ v. 19. etc)
 4. Svar byrðr kallar Christur þan þar Matthys
 um Son Barachia/ þar þan var þo Sonur
 Jojada ?

Þadur þans Jojada þefur (eptir þot
 sem lærder Meñ meina) þaft þad Til. Ra-
 fn Barachias af Þodur sijnum Achia /
 hvort Rafn ad var mig algenged og
 þrúkaulegt þim Gedingunum / og med
 þveru Christur nefnir þan þar alleina.
 XXVI. Cap.

3. Grentu þagge Usias Kongur sief i sine
 Ruthesticorñ ?

Þad var nockud seinge ad þan var m.
 giætur Madur / og giærde þad sem
 Drottne vel lqðade/ v. 4. Og upþygde
 Turna i Jerusalem/ v. 9. Og Kallala i
 Gudemorku/ v. 10. Næñ þasde Wagt til
 Stríðs þriu hundrud þusund/ Sio þus-
 und og fim hundrud/ utbúið med Skjöld-
 um Spiotum / Nialumum/ Brynnum/
 Bogum

Bogum og Stein. Slongum / fører ut
 an troþusund og Sex hundred / af
 Steikura Stríðs-Móðum / sem voru
 yfir þeim / v. 12. 13. En þen hañ var
 ordiñ Reglugur / og hafde uñed þa
 Philisteos / og Arabes / þa Metuadest
 hañ i sñnu Niarta / sner til Glotunac /
 v. 6 + 7. 16. So ad iafnvel þott Asaria
 Kehenadur / og cattatolge Kehenich med
 honum stæde a mooli honum 2 bókodu
 honum ad gefa Kexfelse i Musiere
 Drottine / a Kexfelsis Alstared / sem
 honum ecke bat / þa dyfrdest hañ þo. ad
 giora þad / v. 17. 18. Svær fører hañ
 var Regiñ med Ekþra i hans Eni /
 hvad ed vid þiellst allt til hañs Dauda /
 v. 20 + 21. Þa hañ sofnade burt med sñnu
 Gedrum / eptir þad hañ hafde ríkt i tvö.
 og fimtíggj Ar (2. B. Kong: 15. v. 2.) * og
 var hañ grafiñ i Akrenum þæt Keng
 aña Leidum / v. 23 +

XXVII. Cap.

Svernis stórnaðe Joþani Bonur Uñæ Rykennu
 Gad

* Eptir Sköpun Heimslis 3212.
 Sycc Christi Sæðing 759.

Nafi gjorde það sem Drottne vel
 lyste/ Nafi uppbyggde Stæðe a Juda
 Stalle / Nafi bygde Elot og Turna i
 Skogunum/ v. 4. Söðan varð hafi Sig
 ur a Ammonitunum/ Og lagde Skatt a
 þa/ so að þeir urðu að gefa hönunum æt
 lega i þriu Ar hvert eptir alfad/ hund
 rad Centener Silfurs / Tiu þusund
 Eot Hvetts/ z Tju þusund Eot Byggs
 v. 5+ XXVIII. Cap.

1. Sværðu leingi ríkte Achas hafi Sonur ?
 Nafi ríkte Sextan Ar i Jerusaleml/
 og lifde alla þa Tíð nærsta Lögudlega/
 v. 1. 2. 3. (Les elstra um hús Leptene supra/
 2. Kong. 2. Cap. 16. 1. og 2. Sparningu.)

2. z værnig straffade Gud þessari Konung ?

Nafi gaf hafi i Kongsinis Hænd af
 Syria / og Kongsinis af Israel/ so að
 það voru flegnar af Juda hundrad og
 tuttugu þusunder a einum Ríge / Og
 þar að áufe voru tvö Hundrud þusund
 Kvifur/ Synet z Dætur/ þar með mik
 ed Hersæng/ fluttar Herteftar til Sao
 mariam/ v. 4. 5. 6. 7. 8.

3. Svörð völd Kongur i Juda eptir hafi ?

Achbas

Gechias hans Sonur er þa hafde
 fitt mñ tóftugt/ Cap. 29. v. 1. Hver ed
 gjorde i öllum Juda / hrad gott og rett
 og sakarlegt var fyrer Drottne sön-
 um Gude/ og i öllum hñis Gjerningum/
 leitade hann Guds af öllu sönu Hiarta:
 Og þvi hafde hann Lucku / Cap/ 31. v.
 20+21.

XXXIII. Cap.

1. Hver kom eptir hann til Rytstötoornartaar?
 Hanns Son Manasses / Tolf Ara-
 gamall/ hver ed i Fyrstufte var ein vonda-
 ur og Ugudlegur Kongur/ v. 3. 4. etc.
 Hvar fyrer Drottin liet flytia hann
 fangin til Babylon med Jarn- Boll-
 um/ og bundin med Bidium/ En sem hann
 var kominn i Angist audmykte hann sig
 fyrer Gude/ og gjorde Ydran/ Var hann
 þa tekinn til Madar af Gude og færdur
 aplur til Jerusalem i sitt Kongs- Rí-
 fe/ * v. 11. 12.

2. Hver varð Kongur eptir Davia Manasse?
 Amnon/ Hver ed var Ugudlegur Mad-
 ur/

* Eptir Gelnissins Sköpun 3256.
 Fyrer Christi Fæding 715.

ur/ og Afgudadiffere/ v. 22. N var for
 er pad z skiedes/ ad hñs Pienarar dræpu
 hñ i hñs Huse/ v. 24. (siaz 2. B. R. 21. C.)

1. Hver kom til Rikis eptre han?

Josias hñs Sonur/ Efti Gudhrædd
 ur Netra / Hver ed gjorde pad sem
 Drottne vel poeknadesi/ Cap. 34. 35.
 (Les pleyra um pad han hefur gíft og hñs
 Afgang 2. B. Kong. 27. 23.)

XXXVI. Cap.

1. Hvern gífte fooked ad Konge eptre han?
 Joachas hñs Son/ hvern Egnpta
 lands Kongur svípte Ríke/ og lagde
 Straff a Landed / Hundrad Centener
 Silfurs / og Eitt Centener Gullu/ og
 sette Eliakim hñs Broodur til Kongs/
 og snere hñs Nafne og kallade hann
 Joachim/ v. 1. 2. 3. 4.

2. Hver var Kongur eptre Joachim?

Nahs Son Joachin/ v. 8. I hvers
 Stad Kongurifi af Babylon gjorde
 Brooder hans Zedechiam ad fenge/ r.
 10. Efti Ogudlegafi Nafi/ sem rekte Aud
 mykte sig fyrir Jeremia Spæmaste /
 hver ed talade af Drottins Músi/ v.
 12. Nafi var og Menfæres Madur / v.
 13.

13. Hver ed casamt öllum þeim þppuflu
medal Keiser Mássa og Almaganum
Synagade floorega eplir alle þættudum
Sovordingum Neidingraas/ þeir spott
udu Guds Gende Men/ forsmadu þæs
Ord og hæddu þæs Spænni/ Þar til
ad Drottins Keide vox þfer þessu D
gudlega fookte / so ad þar var eingi
Læfning framat edur Nialp/ v. 14. 15. 16
3. Gversu þadlega Scraffade Gud þa mitlu
Anguda Dyrkan Gydingana ?

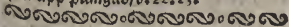
Med Bloods. Bthelling / Foreyð
flu/ Jaa / med Fistrum og Sængelse i
Babylon i Siotyge Ar/ v. 17. 19. 21.

4. Romst þeir þa aptut ur þessu Sængelse
e amantunalega asigkomulage sem þeir voru i ?

Jaa/ Drottinn uppvakte Anda Epti
Kongsins af Persia (epte þol sin þrophet
inn Jeremias torde þyrt spæd Jer. 29. v.
10.) ad þafl let Bthroopa um allt sitt
Kongs Kæle/ med Brielum/ og segia:
Drottinn Gud af Ninnum þefur æfled
mier öll Konga Kæle i Eondunum / og
þafl þefur boded mier ad þyagla sier eitt
Nus i Jerusalem / i Juda/ Hver sem nu
er

er/a medal yðar af hñs Folke/ med hñ
um sie Drottinn hñs Gud / og fare
hafi upp þængad/v. 22. 23.

Boof Æsdræ.

1. Hver var Æsdræ?

Nafi var kominn af Aaron/ Kestemad
ur og ein ágtætur Skrift-Lærdur í
Guds Lögmaale / og Velreindur í Ber-
áldlegum Keste/hver ed bar stóra Bm
sorgun fyrir því/ að Gyðingarner sem
trústrudust í þeirre Babylonisku Her-
leiding/ kyfðu um sáðer að vidrættast að
nñu í þeirra Lærdoome og Lqferne fyrir
þa miklu Máttglæsku Artaxerxis Kon-
ungs / Cap. 7. v. 12. 21. 26. 27.

2. Hvað tæhellður þesse Boof?

Nun hefur fyrst upp/ að tala um það
Áttad Einvallds Dæme / sem var þeir-
ra Þersisku / og greiðer að nokkru Leite
um þa Skipun sem Cyrus Kongur ut-
gaf / að Mustered være áptur uppbyggð
í Jerusalemi / Cap. 1. v. 2. 3. Og hverfu
fram fóor um Bygginguna / Cap. 2. 3.

ad noetru Leite um þa Nindrun sem
 Gæðingunum giørdest a þessu þeirra
 Starfe af sñnum Drinum / Cap. 4.
 Og hversu þeir feingu um sñder Legse
 til þess af Dario Ronge epter Skrifse
 legre Beidne / Cap. 5. 6.

1. Cap.

1. Því lít Tyrus Rengur Gæðingena þaka
 burt ne þeirra Sængelset

Gud hafde skilpad honum það fyrst
 Prophetasi Esaiam / (Cap. 44. v. 28.
 E. 45. v. 1.) Og uppvæð hann þar til
 að hann skulde læta þa fara heim upp
 til Jerusalem i Juda / Og upphvætta þa
 til að uppbyggja þar Dröttins Isra-
 els Guds Hus / so að Orð Dröttins
 uppfylldest sem var talad fyrst Musi
 Jeremiae (Jer. E. 29. v. 18.) v. 1. 3.
 Og hann skipaðe sñnum Bndersætum að
 hjálpa Gæðingum med hvernu hellst sem
 þeir viðþyrftu / v. 4.

2. Sied Tyrus þeim og þá Stefóðu ætut
 sem Nabugodonosor hafde tekið ne Musi
 erennu og þætt til Babylon ?

Jaa / Fyrir Mithridatem Restur
 Meist

Meistarara fíeð hafi þeim Þríatýge
 Múslaugar af Gulle/ Þusund Spilfur.
 Múslaugar/ Níu og Títtugu Ríkissaf/
 Þríatýge Gull-Þifara / aðra Spilfur.
 Þifara Tíogut Hundrud og Tíu / og
 þíur Ríer Þusund / so að öll Ríer báðe
 af Gulle og Spilfre voru Tíu Þusund
 og Tíogut Hundrud/ v. 8+ 9.

11. Cap.

8. Sværfa floot var allur Gyðinga Ríður/
 þótt so sem Ríð Míður þótt þótt
 ur fangelsenu?

Tótt og Tíotýge Þusund Þríu
 Hundrud og Sextýge/ Að auk þeirra/
 Þrálar og Ambættar / sem voru Tíu
 Þusund / Þríu Hundrud/ Þríatýge og
 Tíu / og Tíu Hundrud Saungvara og
 Saung-Ríður/ og þér hófðu meðferð
 so þó Hundrud Sex og Þríatýge Rísta/
 Tíu Hundrud Tíu og Tíotýge Múslau-
 la / Tíogut Hundrud Tíu og Þríatýge
 Þífallda / Sex Þusund Tíu Hundrud
 og Títtugu Rísta/ v. 64+ 65.

2. Sværfa floot þér að/ að byggja Musterað
 flootir af þeim Þvípurslu fæðum

voru fuser til Drottins Huse/ad Mest
settu það æð síðt Stad / og þeir gæfu
epter sönnum Efnun til Fresedar Gist
ningsins/Eitt og sextígg þúsund Gyll
ene/og Fim þúsund Þund Gylfurs/ og
Hundrad Kiehemanna Klæde/ v. 68. 69.

3. Eftir það gjörde þá hilt aðad fookfed?

Það skiptest og settest nidur/i Stæð
og Borger (Lands-Bygder/) v. 70.

III. Cap.

1. Svad bygdu þeir fyrst i Jerusalem?

* Drottne Israels Gude Altare/
v. 2. Allt ems og Noe gjörde epter
Gynda Flooded/1. B: Mos: 8. v. 20.

2. Svad var þá hilt að sem þeir hildu þá fyrst?

Laußkaala Natqdifi/v. 4. Epter þó
sem skrifad stendur/3. B: Mos: 6: 23.
v. 42.

3. Vat allt fookfed Samlindt til að þá þetta
Verk þamt væmt?

Jaa / Þó það kom til samans i
Jerusalem/so sem eitt Madur/v. 1. Og
gæfu Steinhoggvurunum og Fresmt'
dunum Þeninga/Mat og Dryck/ad þeir
skildu

* Epter Stegun Germana 343.
Syrer Christi Gading 534.

Þyðdu flyktia Cedrus Bide af Libanon/
Til ad byggia þar af Guds Hus / v. 7.
Dg til ad framfylgia Verkeni i
Drottins Huse / v. 8.

4. Svada reglega Ceremoniu brukudu þeir / þa
þeir lögðu Grundvöllinn til Musters.

Drottins ?

Prestarner stoodu skrádder (þeirra
fæðemaðlegum Bunade) med Tromet-
um / og Levitarner / Børn Assaphs med
Gymbalis ad losa Drottin / med Da-
vids Israels Kongs Dykt / og sungu
hver til aðars med Lofe og Þakkorgjörð
til Drottins: Dg allt fólked kallade
þatt og losade Drottin af stórum
Þagnade / so ad þeirra Rall heyrdest
laanga Begai þurt / v. 10. 11. etc.

5. En þverning varð sumum af þeim agmili
prestum Levitum og þeim yppursta Sedrið vdr?

Þeir Grefu Nærræ. Røddu meðal
þíssa Þingus / er kólludu upp af Þagn-
ade / so ad það Troop Niðomade so
Nætt / ad fólked kúste ekki ad þetta
Glede Trooped fra. Grætt Troopenu a
meðal Fólksins / v. 12. 13.

6. Svad olle þessum Grætt ?

T 3

Ræðr

Það / Ad hið fyrra Mustetud var
 Fostulegar og ægisslegar byggð en
 þetta hið sefna (japnet þott Dæd þess
 sefna Mustersins ætte ad verða Vegfegre en
 þess pyrra/ Sagga: 2. v. 10. Sýrir Sættir synet
 kar Ræveru og Predikunar Christu þvi)

IV. Cap.

1. Sverter gírdou Gydingum Gindrun þar
 þeir voru ad byggja ?

Dviner þeirra og Dfundar. Mæ / sem
 budust til / en þó af Glærandu Narta
 ad hímþa þeim til ad byggja/ v. 2. En
 þa þvi var esse teled/ v. 3. Þa hómíudu
 þeir Goolkenu fra þvi / og skelfou það
 fra Þppbygggingu/ so leinge sem Gy
 us Kongur af Persia lifde/ v. 4. 5.

2. Sverntig þott þramvegis pyter Gydingum ?

Þeir urdu hardlega ættagader fyrir
 Affverus Konge/ er so neyndest a Chaldaisku/
 En a persísku Artaxerxes) þviad Dvildar.
 Mæ þeirra sendu Bref med Ræru
 Mæle til hatts i gegn þeim/ v. 6. 11.
 12. etc.

3. Svada Svær þeingu þeir uppa það ad
 Kongenum ?

Ad þeir segíudu hámíla Gydingum ad
 byggja

byggja Stadiá/ þar til aðad yðe býfal
ad/ v. 21. Hvað þeir og so gærdi med
Magt og Velde / v. 23.

V. Cap.

1. Capust þeir þe öldungis upp við
Byggingina ?

Rey/ heildur tooku þeir til að byggja
ta Guds Hus i Jerusaleu a Dögum
Darii Kongs/ epter Aeggian Naggai og
Zacharia sem stórtu þa / v. 1. 2. Og
bæru fyrir sig Skipun Cyrus Kongs
um þetta / og að þeir hefdu Leyfe til
þess af honum / v. 13. 17.

2. Sværnig var þad þa orðr þyrir þeim ?

Þeir Elldi af Folkenu urdu að mæ
ta Tiltale af Landsföretanum fyrir
þad/ v. 3.

VI. Cap.

1. En hvar varð Þendur a þessu ?

Þad var teittad epter i Cancellienu i
Babylon epter skriflegre Beiðne bæde
Landföretans og Gydingasía / og fannst
þad þa/ að Gydingum hafde vered giord
ur Oriettur/ v. 1. 2. 3. Leyfde þvi Kongs
uris þeim að nýu að uppbyggja Guds
Hus/ og liet gíefa þm Kentuna af sínu

Konunglega Votse / so ad Byggingunir
være fram halded an Nindrunar / v 8.

2. Svad skyldde Prestunum vera reingod eptir
Kongsins Behalning til ad þæra Gud
Brennboorner med ?

Kælfar / Lamb / Nafrar / Nvete /
Salt / Bjn og Bidsmær / v. 9.

3. En þvad ættu Prestarnir ad gigna
aprir a moot ?

Þeir ættu ad hidia (vel) fyrir Kong
sins Eife / og hafs Barna / v. 10.

4. Svada Straff ættu þeir ad þa sem villdu
gigna a mote þessate Skipan Kongsins og
hindra Byggingena ?

Þad ætte ad taka ein Bialka af
hafs Nuse / og sa same skulde þa a
þeingiaft / og hafs Nus skulde vera
Þorbroted fyrir Solum þess giorn
ings / v. 11.

5. Vard þa nokud a geingt og vanst þa
Smidid med þvi moore ?

Ja / Þviad a þvi Statta Ate Ræfis
Datt Kongs fullkomnudu þeir Wust
red / v 15. Og þa var þad Þiuvigt med
marghættar Þoornfæringum og Sagu
ade / v. 16. 17. 18.

4. Svada Svad þellou Bydingar þellaga
nærst þar eptir ; Þærka

Þessi Gættir / þan fjortanda
Dag i þeim fyrsta Månude / v. 19.
(eign þri sem Þóttin þæge Stípað / 2. B.
Mos. 12. v. 6.)

VII. Cap.

1. Svæ Tjðende gættir fðan ?

Esdras / þfer þverium ad var good
Gude N.ðnd / fcor upp fra Babilon til
Jerusalem med striflegre Eftikan fra
Artagerre til Skatta Nofdingiaffa /
um eitt og aþað sem þurftu til Gude
Þionustu / hvad þeir ættu ad greiða af
Nende / af Kongfins Skatt. Nuse / v.
6. 12. til. 21.

2. Svæ þu fcor var þesse 22.ðd Kongfins / og
þverfu mited Stípað þan ad Tatta gepast af
þot sem var þans egeð ?

Allt til hundrads Centener Silf.
urs / hundrad Gor Noctilis / og hundrad
Bath Bqns / og hundrad Bath Bids
fniors / og Salt an Malers / v. 22.

3. Svæter voru þad / af þverium eðc mætte
þeinnu nofurn Skatt / Toll coar Arlest
Þegleð ?

Þad voru Rieñe. Reñerner / Levitar /
Saangvarar / Þoraverder / Reñhumi

(Bidarhoggvarar) og pienarar i Gu-
ds Huse / v. 24.

4. Svad gigrde Eferas / þar Gud hadde Guðige
Glatta Kongina til so storra Googvinnu vld.
Gyðvige Gofte ?

Nafi lofode Ekkliñ Gud þeirra
Fedra / sem ad þvilgt hefde gefed Kong-
enum i Nartad / v. 27.

VIII. Cap.

1. Svad gigrde Eferas vld þa a Kepsute
sem voru hñum Samberda ?

Nafi sofnade þeim til samano hial-
elnu Batne / og liel uthroopa þar Eina
Fofu / Og þeir audmæktu sig fyrer Gu-
de / ad spyrast epter riectum Bege af
hñum / fyrer þa og þeirra Born / v.
21. Og Gud Bannþyrde þa / v. 23.

2. Svad gigrde hafi epter þad audur
eñ þeir þære hadast ?

Nafi utvalde Tolf af þeim Yppuro-
flu Kiehemofium / Serēbia og Nasabia /
og Tju af þeirra Brædrum med þeim /
og vog þeim ut þad Solfur og Gull / og
Kierik / hver ad Kongurik og hñis Kæd-
Nerrar og Nofdingiatner / og aller Isra-
els Men hafdu giefed til Byplýptinga
af /

ar/hver þeir ætlu að vega skóðast af þessum
 ur fyrir þeim Dýpungu Ríðisnum
 og Levitum/og þeim heilsum þeirum a-
 medal Ísrael í Jerúsalem/ í 2 Rottins
 Hús Nýðsins / og skila því síðan /
 v. 24. 25. 29.

3. Hversu mikið voga þá alla þá Rott og
 Sylfur sem blott var til Jerúsalem?

Sex Hundrud og Fimmtíu Centener
 Sylfurs/og í Sylfur Rierum Hundrad
 Centener/ Og Hundrad Centener í Gull-
 le / Og Tugtugu Býklarar af Gulle /
 hverier að vega Hufund Gyllene / og
 Tvo fóstuleg Kopar Rier/ so þátt sem
 Gull / v. 26. 27.

4. Hver þverium er Gull og Gull allrýð
 til hins Bess?

Þess allum þeim sem hafa teita
 (skalla hafi og Dítast) v. 22.

5. Hver þverium er hafa Skýrleika
 og Reide?

Þess allum þeim sem hafi þess
 gilla/ v. 22.

IX. Cap.

1. Þegar nú var búð að foma gull í gott

Rag/ hvað skede þá þess þess?

Það

Það kom ein Klegun fyrir Eðras í
moote Gydingunum að þeirra Hófding-
tar / Ráðs. Herrar / Prestar og Levitar
hefou tekið síer Dætur Heidinga til
Eigin. Kvenna / og þessi samblant að
þvi Neilaga Sæde við Landfins Þoolf /
v. 1. 2.

2. Gverna þell Eðras þetta í Eðer ?

Nonum geð það æred mig til Htar
ta / og þell það vera ein skorið af Misa-
gjörning : þvi þá hafi heyrde það reif
hafi sgn Klæde i sundur / og síð Kyrtill /
og reif sitt Hófuð. Nær og Elegg af
sær / og sat einsamall / var Narmprung
inn / og fell um síðer a sgn. Kne / og gjör-
de eina audmiuka og heita Bæn til
ÞRottins fyrir Gydingunum / v. 3. 4.
5. etc.

X. Cap.

1. Gvert viðnuðu Gydingar og so við þetta ?

Jæ / Ein mykell Mañstólde sagn
aðest til hatts / Meñ / Kvinnur og Børn /
þvi Þólfed grei mig / og var nærsta
Sorgbited af þvi það hafde miggjört
í moote Guðe / að það hafde tekið síer
aðarlegar

añarlegar Eígen-honur af Landfins
Folke/ og það skalf Solum þess Mál-
efnis/ v. 1. 2+ 9.

2. Gvörnig gjörðist förlátun þyrir þessa Synd/
og hværhi varð hun ætplanud?

Esdras skipade öllu Fölkenu/ ad það
skyldde samansafnast til Jerusaleml/ Og
hver sem ecke kæme þangad in af þrigg-
ia Daga / þeirra Eigner skyldu upp-
næmar verda / og sá skyldde fræstliast
fra Samlage þeirra Herteknu (Sofnud-
enum) v. 7+ 8. Nafi skipade þeim og ad
skilia sig frá þeim añarlegu Eígen-
Kvifum / v. 11. Hvað og allur Almug-
en samþykke / v. 12. Og þeir gæfu sk-
na Nönd þar uppá / ad þeir skyldu ut-
reka þar / v. 19. Hvað þeir og so gjør-
du / v. 16. (epter þeim Gvð sem haf-
de mædur um það af þeim teked / v. 5.)

Nehemiæ Boof.

1. Cap.

1. Gvör var þesse Nehemias?

Nafi var (eifi Öydingur) Skemfiare
Kongsfins Artaxerxis i Persia / v. 11.

Et kalladest ad edru Nafne Ihtisa-
fa/ 8. v. 9.

2. Svad toof hafi siet pyrer Gendur ad eldra ?

Nafi let það Nryggelega æfingkomu-
lag Jerusalems Borgar æmga siet til
Niarta (Stet og Syrgde i nectra Dag-
ga) Fastade og badst feter/ ferer Gu-
de a Nimmum (fyrer Jitael's Børnum
Drottins Pienurum) v. 4+5. 6.

II. Cap.

1. Svad skede þa seban ?

* Kongurinn spurde hafi / þvi hafi
være so Nryggur (framar Benu) og þa
hafi fect ad vita hvor af það skæde /
gaf hafi hønnum Leife til ad ferdast til
Jerusalem/so hafi getingest fyrer þvi og
hivelpade til þess ad Staduinn yde bygd-
ur/ v. 2. 5. 7.

2. Toof þessi Reisa Lufulega ?

Sæl (Þviad Guds gooda Nend var
æfer hønnum) og Kongurinn sende Nef-
uds Mesi og Kiddara Lid med hønnum
(og fect hønnum Bref til Land Gooti-
aia

* Eftir Helmsins Bókun 355.
Sýret Christe Sæding 443.

afia himumegin Batnime/ ad þeir folg
du hönun/ og Bref til Høfdingia þfer
Efdgunum/ ad þñ græfe hñ Bidu til
Bialka/til Portofia i Nøllena sem var
i Nufunum og hñ Stadat Murunk/

v. 7. 8. 9.
þ. Svad giprde Rehemitas þa hñ var komið
til Jerufalem ?

Hafi reid um Fring um Nott / og
fær Meñ med hönun / og ffordade þa
nidurbrotu Mura Þorgarfiat / v. 12.
12. Og a Dagifi eggjade hñ og æmin
te þa þppurftu Þreffana/ og fvolfed til
Þggingarfiat/ v. 17.)

þ. Svare voru þa nokkrer sem þad gramdest/
ad þar var ein Mabur komið þem goods villde
letta Jsraels Þörnum ?

Sa/ þad voru þeirra Þviner/medal
hvorra ad fierdeilis voru Sanaballat fa
Þoronite/ Tobias fa Ammonite/ v. 10.
Og Gofem hñ Arabiffe/sem fþottudu
og forøktudu Þydingana og geafu þeim
þad ad Gof / ad þeir villdu falla fra
Kongenun/ v. 19. Ef þeir þuggudu fig
vid Nialp Guds a Himnum / er munde
lata

lata þeirra Sýrættlan vel lúkaft / v.
20. III. Cap.

1. Vá hvað verður talad í þeim Þrida
Capitula?

Þar eru upptalisk Refn þeirra
Þresta og Maða sem byggdu Þortifi /
Turnana og Murana / hvert í sínum
Stad í Borgene.

2. Stalpuðust þeir aller að / til að byggja
Stadina?

Rey/ þeir Bolluugu (þeir Stooru/
er höfdu myked Alit og voru Dramb
samer) lögðu eðle sýna Nálfa under
Þoonustu síns Nerra. (Villdu eðle lata
la lúka eðle sýra síe þed Omak / að vera að
þessu Byggingar Stærpe) Cap. 3. v. 5.

IV. Cap.

1. Hved gígrdu þeirra Standi Men?

Þeir urdu mteog reider/ og hæddu að
Sedingum / Kalludu þa Banmætt
uga / er eðle gíakú gíort þa Steina
Lifande (blædd þeim upp aptur) sem varu
Dffudingia og uppbrender / Og jofna
vel þott þeir byggde/ þa mundu vel Ref
ar geta rífed nídur þeirra Stein-Þega
ge/v. 2. 3. Og þeir gíordu aller um sýda
er

er tiff Sættmæla til samans / ad þeir
færne og stridde a mote Jerusaleim / og
giordu eina Villu þar iñe / + v. 8.

2. Geð þa noctud a Veitfed ?

Jm / þeir frændu Erfided med eiffe
Nende/en med ariate helidu þeir a Bopn
um (so þeir þeinge varest moote Wotnum
er villou hamla þm / so þeir giatu eðe vered ad
Byggingune) v. 17.

V. Cap.

1. Svad skede a medan Byggingen stooð yner ?

Þar kom mifeð Nungur og Nallære
medal foolksins / so ad þad vard ad setia
sñ Børn i Pant / samt Akra og Bñn
garda i Borgun / so ad þad fenge Horn
til ad eta i þessu Nallære. Sumir urdu
og ad taka Þeninga til Leans til Kongo
sins Skatto / z setia i Borgun Akra og
Bñngarda / v. 2 + 3 + 4.

2. Svad toft Rehemla þa til Ræðs ?

Nafi ævgtade Ræðs. Nertana og þa
þpurstu hardlega fyrer þad þeir voru
so Omistunfamer vid þeirra Mids
Brædur / og høfðu teked Dfur af þeim /
og skipade þess vegna / ad þvi vare skil

ad aptur sem þeir hefdu Skrad af þeim/ Svad og so ffede/ v. 11. til 13.

3. var þa Rehemlað Orkate og Skapmildare við fagna Mæd. Skradur ?

3a vissulega/ þvstad hafi let uppsæt la BORD hvern Dag / ad hveriu allet maattu so sem gænga og snæda / og let hundrad og fimftugt Mæse af Gydingum og þeim oppurstu hafa Sædu við sitt BORD/ v. 17.

4. Svæstu mæd var til búað hverdaglega i hans Matgæsta Huse til BORDhallon ?

6. En þæ og set Þvællder Sauder/ g. Suglar / og alls hættad Bæn ofus mæd/ v. 18.

VI. Cap.

1. Svad glæddu Mæner Gydinga þa Mæran net voru buncer ?

Þeir sendu þinn Sium af Slægd til Rehemlam/ og bædu hafi koma/ En hófdu i Noggia ad glæra þonum þitt / En hafi tekur þvi teke / og seger hafi mege ecke fara / þvi hafi sie ad læsa byggia / v. 2. til 6. En er þeir gæfa þonum þa Sakargnytt / ad hafi villie falla frá Kongenum/ og læsa glæra sig

flakpan

þiðlfast aptur ad Kónge/færer það Kól
fram a mote þeim/ad það var eðe það
ig heildur uppdyktud Ege/ v. 6. til 9.

2. Sver ætæ ad skilpa Nehemias / og Randa
þannum ad það skulde þela sig i Mustrenu? So
ad það være eðe stægen i Gel ?

Semasa Ein Gydinga Prestur/hv
et ad hafde stæst Neidingum til þess/og
þeged Ete af þeim/ v. 10. 12.

3. Svæti Svæde Nehemias þannum/ Et það
þærð skýrta ad það var eðe utsendur
af Gude?

Skal foddast Madur flyta? Skal
stætur Madur sem eg er fara i Muste
ed/ad forða Ege sinu? v. 11. 12.

4. Væ / og hvæsu þlætt var Mutia albuti ?

A þeim Gimla og Tullugasta Dege
i Elul Mannude (edur September) æ
Eolf og Eistutige Dögum / v. 15.

5. Sværig þætt pyret Dönnunum og Eiding
tunum þætt i Ethingum/ þætt þætt spurdu þætt ?

Öll þeirra Nughtenstæ fiell / Þviad
þætt merkta ad foddast Eistningur var
af Gude/ v. 16.

VII. Cap.

1. Svæð skæde eptet þetta?

Nehemias tilsette Þott. Þættata /

Saungvara og Levita/ v. 1. 2. 3. Og
 þar eftir liet hafi Folt ed / sem var kom
 ed opfur ur Þaungelsenu / hvetiur hafi
 hafde safnad til samans / utreisna sitt
 Effkar. Registur / 7 telia það / v. 5. til 61.
 2. Sværðu margt var það þá ?

Allur þesse Almuge so sem eia Madur
 ur / var fíorutýge þusunder / tós þus-
 und / þriu hundrud og Sextýge / Aft
 þeirra Þienarat og Ambastter / það
 var ad tölur Sís þusund þriu hundrud/
 þriatýge og Sís / þeir höfdu og tós
 hundrud fíorutýge og fimm Saungvara/
 og Saung. Kvistur / v. 66. 67.

3. Svæða Rofstyr gerur Gudr Ande Sananta
 Koller Koritanam i Jerusalem ?

Þessast / Ad hafi vart eia Trufastur
 Madur / og Gudhræddur fram yfer
 margu adra / v. 2.

4. Svær þyrer urdu nofret lauser vld Retti
 Mafskapi ?

Af þvi þeir lektudu eftir Registur
 fíar Fædingar og fundu það rætt /
 v. 6. 4.

5. Svæd var gledd og sketkt til Gudr Gull
 og i Starfsoddin til Gírningsins ?

Af skalfum Nehemia (hver ad her
 nefnest Nohirsatha) þusund Gyllene/
 fimtuge Skæler/ fim hundrud og þria-
 tuge Presta Rytla/ og nokkrer þeir
 Þppurstu Gedur / gæfu tuttugu þusa-
 und Gyllene/tvö þusund/ og tvö hunde-
 rud Þund Silfurs og af þinu Fólka-
 enu tuttugu þusund Gyllene / og 2000
 Þund Silfurs og síð og Sextuge Pre-
 sta Rytla/v. 70. 71. etc.

VIII. Cap.

1. Sætt þom þram með Legmala Boofna/og
 Las i þessæ brettæ ælmuganum/sem var komi
 in til samans so sem ær Madur æ þer
 breidda Sættæ ?

Esdras Kættæ Madur sa Skriptæ
 lærde/ og þæ stóð upp æ einum hæfsum
 Tre-Stool/ hvern þer hæfdu giert ad
 Predika æ / v. 1. til 5. Og Levitarne
 komu Fólkenu til ad gaungiafa Læg-
 Maled/ Og þer læsu Guds Legmala
 Boof klærlæga / so ad Mæn stóldu þad
 þer læsu/v. 7. 8.

2. En hver huggaðe Fólket sem þott æd
 Grættæ/er þad heræd Oð Legmallsins ?

Nehemias / Esdras og Levitarne /

Dg skipade þvi þar a monte ad giöraft
gladt / og eta af þvi feila og drecta af
þvi hinu Saxta/ og ad senda þeim sem
(voru Sattaker og) eðle höfdu neitt til
reidt: Þviad þa Dagur skyldu vera Gu
de Neilagur/ og Glede Drottins vare
þeirra Styrkur/ v. 9. 10.

3. Svada Sattar þiellou Gyðingar eptir
er þetta?

Laufskala Nattidena i Sís Daga/
Med yfrit floorte Glede/ Svad Israels
Börn höfdu eðle so giört/ skdan Josya
var/ allt til þess Dags/ v. 17. Dg þar
var lesed i Guds Lögmaals-Boof hverri
Dag/ v. 18. IX. Cap.

1. Svad var sathan skipad og tilsett?

Eini Almæðelegur Ydranar/ Þóstul
og Bana-Dagur/ v. 1.

2. Svænig tæde Soolfed sig þa?

Nærsta flækt og ydrande/ med Seðla
sum og Molldu yfer fier / v. 1. Skyldu
sig frá øllum ødrum Afkarlegu (Seidnu)
Børnum/ Dg iatudu sknar Gynder/ og
sina Þedra Misgiörder / v. 2. Læsu
Guds Lögma / Iatudu og Tilbædu
Drottin

Röskifi Fjóorum Sifsum a Dege / v.
3. Gjórdi einn hetta Bæn og Þakkar
gjórd og Jætning fyrir Guð (hvar med
Þeir upptöldu háls margfalldar tiedo
ar Þelgjórdar / so og lifa háls fjóoru
Þólinmæde yfer margfalldre Bónesku
og Þþæblæte sína Gedra / Medkieshande
eifig síalfra þeirra Synder / og losa ad
villia gjóra Yferboof og Þdranf / Skrif
udu so þetta Smattmæl gjórdt við þeirra
Guð / og liftu ínsigla það af þeirra
Rófdingium / Levitum og Prestum / v.
5. 6. etc. 38.

X. Cap.

1. Vm þrad verður talað i þessum Capítula?

I honum verða fyrst greind Rófn
þeirra sem skrifudu og Insigludu það
Nga Smattmæla millum Guðs og Fólks
sins / v. 1. til 28. Sjðan segir frá
Smattmælanum síalfum / v. 28. 29. etc.

2. Segu nice stutt Jáchello Smattmælane?

Þeir Skuldbundu sig med sknum
Gyðe / ad þeir skyldu ganga i Guðs
Lögmaale / v. 29. Ad þeir villdu ekk
gyptast því heidna Fólke i Landinu /

v. 30. Ad þeir villdu ecke Banhelga
Sabbats. Dagefi med ad fremia þa nock-
ta Kauphöndlan/ v. 31. Og ad þeir ville
du flytia þa Arlegu Tíðett til Guds
Hús/ og láta Ríðhemmena fæ hvad þr
viðpurftu til Bypheildis/ v. 32. 33. etc.

XI. Cap.

1. Gverntig vord Jerusalem Stólmeist ap
ngum Tíðrggendum?

þad skiede med Sluttfeste / v. 1.

2. Gversu marger ap Gvdingum náðu Bóolt
þestu i Jerusalem/ þeim Gellaga Stad?

Sá Tgunde Partur / edur Efti af
Tgu / og hiner Ngu Partar i Borgun-
um þar i frýng / v. 1.

3. Gver var sá Gellste ap Prestunum og Gvðs-
tinge i Guds Hús?

Saraja / Sonur Nílkia / v. 11. Og
hafs Med. Brádur / sem gíættu Guds
Þionustu i Musterenu/ voru allta hund-
rud tuttugu þeir / v. 12

4. Gversu marger varu þeir Appurftu a med-
al Gedraða er bluggu i Jerusalem?

Tos hundrud fíorutýge og þeir/
og auk þeirra Mískler Mæa / hundrad
tuttugu og allta/ v. 13. 14.

XII. Cap.

1. Svad gírdur Gyðingar þá þeir régu Mura
veggina í Jerusaleim ?

Þeir tilfettu eina Glede og Þackar
gírdar Nantqd (a hveite þeir lofudu
Gud med Bæn og Þackargírd/Saung
um/ Tymbalis/ Psalltorum/ Nörpum
og Basunum / v. 27. 35. 41. Öfrudu
míslum Þoorufæringum/ og voru Glada
er / so ad þeirra Fögnudur í Jerusaleim
heyrdest lönga Þega í burt) v. 43.

2. Sværng germbu þeir Ryrkinnar Grooc og
Tundena handa Þrestunum og Levitunum ?

Þeir skipudu og stíckudu víska Mest
þfer Je. Nproslurnar/ v. 44.

XIII. Cap.

1. Sýrer þvad er Rehemtaas en nu meyra Loka
og Grooc verður ?

Sýrer hás Gudhræðslu og alvarlegu
Bandlæting bæði í þvi / ad hann eptir
Lögmaale Drottins (Deuterou. 23. v. 3)
Steylde Ammonitana og Moabitana
fra Guds Samfundu / ad þeir sköldu
eile komast til nérna Almælegra Syst
ana / v. 1. 3. So og í því ad hann fastade
Kerü Tobia þess Ammonita ut Nprosl.

vne þia Guds Nuse/ og let þangad apt
 ur Kerist Guds Nuss / Mot. Offur og
 Renfelse/ v. 8. 9. Lika og so i þvi ad þi
 let Levitana fa sin Part/ og þad Bppe
 helldes sem þeir ættu med ættu / um
 hvert Almugefi hafde svikid þa þingad
 til/ og ecke vilid lœta þa fœr / og selld
 þa aptur i þeirra Stad og Embætte
 fræ hvernu þeir höfdu nendst til ad vñ.
 Lra/ vegna þess þeir feingu ecke þad þeir
 Lstnu ad lifa vid/ v. 10. 11. 13. Og ad stj
 ustu vegna þess ad þessi ævitar fœlsted
 fyrer þad/ ad þad braut Sabbat; helge
 na/ Og skuldade þad til ad nñu/ ad hel
 ga þana/ v. 15. 17. 22. En allra seinast
 i þvi/ ad þessi ævitade/ Bølvade og fleo
 nockra Mœn af Sydingum / og reitte
 Mœr af þeim fyrer þad þeir höfdu tek
 ed stier heidnar egin Konur/ og þeirra
 Bœrn tœludu Afstælegt Tungumæl/ og
 Lufnu ecke ad tala Sydinga Mæl sem
 var þeirra eigeo (edur Nebrest/) & liet
 þa sveria vid Gud / ad þeir skuldu ecke
 gjœra slækt opfar/ v. 23. 24. 25.

3. Hvor med enet vcheuico fana Boock ?

Med paffare Trundu Ban/ Et haft
noctum Sium cadur hefur brukad :
Wiaftu a mig miß Gud til hins Gode
da / v. 31.

Boockin Efters.

Vm hvad hændte paff Boock ?

Nier verdur ein Historia framfagd /
hoerrar Tlefne hefur fied medal Gyde
inga / pa Alhasverus var Kongur / *
Noverier eele komu aptur til fane fædur
Lands / Neldur urdu epter i poi Periffa
Rike.

1. Cap.

1. Gverfu mykelt og vdyldur Kongur
var Affetys ?

Nafi rikle fra India Lande til Mor
lands / yfer hundred Stø og luffugu
Piodlandum / v. 1.

2. Hvad hec hans Kongs Setur ?

Eufan / I hverre Borg hfi a pridta
Are hns Kongs Rikes giarde ett Gesta
boo ellum fñnum Nafdingum / Pienro
um

* v p er Heimfins Støpin 3510.
Syret Christf fæding 461.

um Landstioornuturn og þeim Búlduflu
æðstu Mænum i sknú Lendum/ i hund
rad og ættatöge Daga / og öllu (æðru)
Foolke / sem var i Susan Slofe / bæde
flooru z smáu i Sio Daga. Og Drott
ningia Mæhi gjerde og so eitt Kvefna
Gestabod i því Konunglega Huse Af
vert Kongs/ v. 2. til 10.

3. Svad hendoe Mæhi Drottning ?

Hænar Ohlgone/ i því ad hun vilde
eðle koma til fyrer Kongen (þa hafi sen
de Sio Nerbergia Sveina til hænar og
had hana koma so hafi lete Foolked og
Hafdingiana sína hænar Dælegleika)
steypte hæne frá Thronenum / og rak
hana frá Kongs-Ræfenu/ v. 10. 11. 12.
19. 21.

4. Svada Konungleg Sticket var utglepi þyr
Sæfer þessa ?

Ad allar Kvinnur hafe og haldde s
na Mæi i Nædre/ hvert þeir eiga ad stey
menra edur minna / Og ad hver Mædur
steylde vera Þfer-Mæra i sknú Eigna
Huse/ v. 20. 22.

5. Svad er Loplegt i Gestabode Afvert

Kongo

Kongs og had verdt sie ad epterpylata?

Had / ad hver Madur dract so myked
sem honum isfæde / og eingest var sa sem
neydde noer um til ad drekka / v. 8.

II. Cap.

1. Hver vord Drottning i Scadla þyrer Vestbi?

Æsther / Hver ad alleina medal allra
afnara þeirra fœgru Jomfrua / sem kon
ungurinn lief koma med til syn / sað Mað
þyrer honum / so ad hañ elskade hana /
og sette þa Konunglegu Koronu a hennu
at Nefud / 3. 4. 17.

2. Hversu leinge voru Jomfrurnar ad þrengja
sa og þrygja sig ædur en þær komu til
þyrer Konginn?

3 Tolf Mænuðe / v. 12.

3. Hver var Æsther sem og ad þoru wapne
hiet Gadessa v. 7?

Nun var ein nioð væn og frjó Jung
fru af Gydinga Fœlke / er hverke ætte
Fœdur nte Modur (u Ape) hverrar Fost
ur. Fader var Marдохеus hennar Fœdur
Brooder / v. 7.

4. Hædde Æsther sagt til sinar Rættar / edur
fugigæt hvert hennar Rætt Fœlk vore?

Ney / Nun gjorde epter Orðum Mar
docheus

dochei / Iqfa so sem þa hafi var hest
 floostre / hver ed hafde skipad hene ad hui
 flgilde ecke giora pad / v. 20.

5. Hver kom þvi upp ad Tveir Aerbegest
 Sveinar hofdu giset Samtæt til ad
 Randa Kongia af Deaum ?

Marchocheus / Hver ed komst ad þvi /
 sagde Esther Drottningu pad / og Est
 her sagde Kongenum pad af Nafsu
 Marchochei / v. 21. 22.

6. Hvering voru þeir strampader / er þad þast /
 eptir giorða Ransotn / ad þeirra vare Sastind ?

Þeir urdu bader hringdet a Einu
 Tve / Og þad var skrifad i Afsala Bok
 fyrir Kongenum / v. 23.

III. Cap.

1. Hveru upphoop affvetus Kongne yper
 alla sguð gædingia ?

Aman þafi Agagita / So ad aller
 Kongfins Dienatar begdu sgu Knie og
 tilbodu hafi / þvi Kongurifi hafde so
 boded / v. 1. 2.

2. Gerde og Marchocheus þonu þollaka Retu ?

Ne / Sofnoel þott þad vare Dag
 lega talad til hafs umi pad / og hafi vare
 re afsttur til þess / þa vilde hafi samf
 ecke giora pad / v. 2. 3. 4.

3. Svört varð Áman þá Reidur; erut gramdest
þennum þad eðe?

Hafi varð fullur af Reidu / en þon-
um þotte lätels verdt ad leggja sknas
Mendur a Mardocheum alleina / þelldur
kastundade hafi od afmæ alla Gydinga
sem ad voru i öllu Ássveri Kongs Rí-
fe / v. 5. Hvar til hafi fíeck sv taled um
fyrir Kongenum / (og tilbaud sig ad hafi
vilde þar a moost utvega til Kongfins
Stesflooda. Nus Equ Busund Gen-
tner Spilfurs / v. 9.) Gende so Bref
ut um öll Lønd Kongfins Ásiglud med
Kongfins Nring / od Mæa skýldu af-
mæ / Drepa og i Mel stæ alla Gydinga /
bæde Ynga og Gamla / Börn og Kon-
ur a einum Deige / sem var a Þrellanda
Deige i þeim Toolfta Mánnade /
(Æpnelega Áðar) v. 13.

IV. Cap.

Þernig varð Mardocheus vdr þegar hafi
hýrde þetta ?

Hafi reif sín Klæde / færde sig i Seck
og Wsku / geet ut midt i Etadisk Giet
hætt og Almlega / v. 1. So var þar og
i öllum

i þallum Gøndum mikill Narmur a med
 al Gødinga/ og marger Føstudu / Grefu
 og fyradu/og lau i Fæck og Dølu(bædu
 Gud inleaga z Audmuflega um Frelse z Gæd).

V. Cap.

Geyrde þa Gud Þan þerra og Frelfæde þa ?

Ad Þessu/Þviad eptir það ad Gød
 ingar hófðu fastad og beded i þria Døg
 ga z þriat Nætur fyrer Esther Drott
 ning/hvad hun eifing skelf gjorde(Cap.
 4.v.16.) Gaf Gud heñe styrkoon Hug
 til ad gænga in fyrer Kongisk / a moote
 þañs Skipan / fyrir hverium hun fast
 Næd/so ad þañ utrefte Gull•Spyrna
 ad heñe/ En hun geck ad/ z snart Dødo
 in a heñe / Og þañ baud heñe ad veita
 heñe hvad hun gæntest / Þo það være
 helmengur þañs Kongs•Rælis/ v. 2.3.
 (En sádan baud hun Kongenum og Am
 an til Gestabods/i tvo samfleytta Døg
 a/v.4.8.)

VI. Cap.

Hvad var til Tædenda a nidan / ad liden þe
 re þreðu Þerstu ?

Kongurisk gaf ecke sofed a þeirre
 Rottu/

Nottu Band þar fyrir að lesa Annala
 Bætur og. Sögur fyrir síu / Nær það
 vord þá fyrir að Mardocheus hefði
 undervogad um þá tvo Kongfins S. its
 ferges. Sveina / og hvelfu þeir kofu
 boret Kaad saman með þeir að leggja
 snar Nendur a Affverum Kona / v. 1.
 2. Nær fyrir Aman vord rper Skipun
 Kongfins / þott Raucugut / að Klada
 Mardocheum Konunglegu Klade /
 lesa þá Konunglegu Edeinu a þans
 Nofud og lada þan a Kongfins S. isse
 um Strale Borgarinnar / og falla þeir
 fyrir hönd / So þal gíðra þeim M. a. e
 sem Kongurinn vill heidra / v. 7. iii 12.

VI. Cap.

Sveinig þóðr lofsins fyrir þessu - Borge
 Aman / er vak stand. Madue Mydinga ?

Nafi var salfur þringdur a þri
 Tré / sem þan þoyde lóðer gíðro fín-
 tye Alna þvatt eptir Kanti Konu þar
 Seres og sína Bina (Cap. 54 v. 10.)
 að Mardocheus vord þringdur a þri
 Solum þess þan villde lóðer tubida þan
 v. 10.

VIII. Cap.

1. Hvað gjörðest syðan meira?

Kongurinn gaf Esther Drottningu/
Aman's Hus / yfir hvert Drottningeð
sette Mardocheum / v. 2. Hver og stalf-
ur fann Mæd hennar Kongenum / er gaf
hænum síð Singur Baug / sem hann haf-
de tekið afur frá Aman / v. 2. Og lét
færa hann Konunglegum Klædum / Gul-
um og Hvítum / og einum kostulegum
Mötli af Ene og Purpura / með eifri
stórra Gull-Coronu / v. 15. So að hann
væð næstur Ássverus Kænge / eifri Mæ-
lugu Madur / (Cap. 9. v. 4. Cap. 10.
v. 2. 3.) Og það voru að nýu útsend
Bref eftir Skipan Kongsinns á móti
hinnu fyrri / og lástiglud með hans Mæ-
ng / í hvertum Gydingar-fængu Læst
til / að verja Læst sitt / að afmæ / drepa &
Deyða alla þeirra Drottne sem að þeim
þreingdu / með þeirra Kvísum og Bæin-
um / og að rana þeirra Gofse / v. 11.

2. Hver urðu þá Ríðr Gydingar?

Þar væð þá Gleði og Fegnudur á
meðal Gydinganna / Þvíad þeim væð kom

ed Etoos og Fognudur / Glede og Dyrð /
Hvar fyrer þeir heldu Gestabod og
Glede Daga / so ad marger af Lands
Folkennu giordust Gydningar / v. 16. 17.

IX. Cp.

1. Gverfu margu floou Gydningarner i Gel ap
þeirra Dvinum ?

Auf Egu Sona Amans / er voru
heingder a þvi sama Ete / sem Fadir
þeirra var heingdur a / v. 13. 14. Drapu
þeir fim hundrud Mesi a Susan Slotef
v. 12. Ef i þinum ødru Kongsinis Land,
um fim og Siotge þusunder / v. 16.

2. Gvad Jafetu Gydningarner ad þessu
Eggedu ?

Eina Arlega Þacklæfis Nætqd /
Sakir þessa Frelsis og Frjunar / og
þeir kolludu tvo Daga (sim voru sa flot
tande og fimtande Dagur i Adar Mæm
ude / hvern þeir skipudu þar til / fyrer sig
i sgu Gptetkomendur) Daga Þurim /
Hveria þeir skylldu hallda fyrer Gestab
bods og Glede Daga / og senda hver øð
rum Skeinkningar / Og gefa þeim Sam
tælu / v. 19. 21. 22 28.

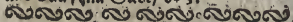
X. Cap.

1. Hvad giæfde affverus Kongur við
sina þegna?

Hafi lagde Skatt á Landeð/og Þar
Simfarins/ v. 1. (En lítet Gyðinga so sem
ad mað ræða at þvi 3. v. Þera þrjá under íq
nú Skóole þyrer Efters Saker.)

2. Sytt þvad þar Mardocheus Croos
ad Endingu?

Þyrer þad / ad hafi leitade Goode
þyrer sitt Folk / og lagde hid Besta til
med öllu sinu Sæde/ v. 3.

Jobs Book.

Um hvad handlar þesse Book?

Um yfrid stóðra Þoleimæde under
Krossi og Kvolum i Epterdæme Jobs.

I. Cap.

1. Hvad bioð Job?

3 Lande Ug/ v. 1. Nvern nockrer tilé
na ad hafa vered Jobab Kongur i G
dom/ 1. Bok Mos. 30. v. 33. (Hvad þó
er Odgæst) En síalfur Drottinn nefner
hans Nafn nockrum Stium so sem
Kietflæts Måns him Spæmanenunt
Ezechiel/ (Cap. 14. v. 14. 16. 18. 20.)

Da

Dg St. Jacob hroosar eg lofar hans
Polinmæde/ Cap. 5. v. 11.

2. Hvernig bagade Job synu framferde?

Nafn var Einfalldur/ Riettlatur /
Budhræddur z fordæðst hid Bonda/ v. 2

3. Svæsu mæg þæn ætte hafi og hvefsu
myken fiened?

Nafn ætte Sto Sonu og þrjár Dæ-
tur/ Dg hafi Rviffie var Sia þusund
er Sanda/ þrjár þusunder Blfallda /
Sinn Hundrud Þor Brai/ Sinn Hundrud
Þsurr / Dg mæg mæg. Niu / v. 2.

4. Svad þærdust hafi syner ad?

Þeir giordu Giestabod hoer i synu
Nuse a synum Dege/ z sendu ut og budu
Systurum i synum þrjár til ad eta og
þræfamed stes/ En þa En Giestabods
Dagurik var umliden / sende Job hurt
og helgade þæ/ og Dffrade þræfied. Gorn
um epter allra þænra Tolu / v. 4. 5.

5. Svære giæðest Aporn. Bude vider
væfande Job?

Nafn vilde reyna hafi Polinmæde.

6. A þvern sattu hiede þad?

Bud gaf allt þad hafi ætte i Sæ-
lans Nendur / (hver ed ættagade hafi i

K 3.

Same

Samfomu Guds Barna / v. 6. 8.)
 Btáñ þad Einasta / að þań legde eitt
 Hónd á þań smífasti / v. 12.

7. Gænder þa, eíslig Goode og Gudbræðra
 Meń nokkur Ólúka eptir Guds Leyfi?

Jæ / Það sínum vier Elcarlega af
 Jobs Dæme / hver ed miste a Einum
 Dege / fyrir Sakir þeirrar Maktar sem
 Dóflenum hafde af Gude gíefiń vered /
 sęn Børn / sitt Kríkfie / og Þídonustu
 Gólf / hvert ed var sleiged í Hel / uppa
 Þrendt af Elde / og rænt frá hönum /
 v. 15. 16. 17. 19.

8. Gversu toók Job þessum Króffe og
 þessare Þóornu Ólúka?

Nafn toók þvi med Þolinmodu Nílar
 Ka / og sagde : Nafni kom eg ut af misliar
 Modur, Kvide / nafni mun eg og burt
 aptur fara. Drottini gaf / Drottini
 á burt toók það / lofad síe Nafn Drott-
 ins / v. 20. 21.

II. Cap.

1. Gvert ełl þell hönur en nu stæree Ólúka?

Jæ / Satan / eptir Guds Leyfi /
 Þlagade þańs Lífama med illum Sær-
 um /

um/ fra hans Tilum til hans Nurfils/
 so ad Job vard ad setiaft i Dsku/ skafa
 og med Skel / og lida Smannar Yrde
 af sine Eign Kviku / hver ed sagde vid
 han/ ad han skulde blesfa Gud og Dege
 1a/ v. 7. 8. 9.

2. Svertu svarade Job hese ?

Han svarade hana fyrer sñna Meim
 Tu / og sagde þu talar sem Svoffar
 Kviku. Þyrst vier hofum medtefed
 hid Góða af Gude/ hvor fyrer skulum
 vier og þa ecke einig lifa medlafa hid
 Bonda ? v. 10.

3. Sver kom til Jobs/ og aumfædest ytre þon
 um og villde sugga han i hans Moorgange ?

Hans þrit Viner Eliphas / Bifa
 ad og Sophar/ v. 11.

III. C. til XLII.

1. Svad gjorde Job til um lyder ?

Han vard Dþolinmóður / Formæll
 te sñnum Fædingar Dege / og Dskade
 han hefde strax mætt denia epter það
 han var Færdur/ Cap. 3. v. 1. til 12.

2. Svertu Onfudu hans Viner til þess ?

Eliphas tekur til ad tala vid han/ og

Alf afur hafi fyrer Elarlmenflu (Nygler)
(1) og Nraive / Cap. 4. v. 4. 6. Og
omier hafi þar a moote til ad era
Volumodur og Bona m Gud / Cap. 5.
v. 16. 17.

3. Gæru færad. Job. bonum til þessa ?

Þiet uppdyt ied Ord / e. fe til ahar
in ad Straffa / og þiet flord Drif hins
Þhug Nrausta i Bind / Cap. 6. v. 20.
4. Gæru færad þar Duna og Rymd Job.

Na sagde hun vore þingre en Gaur
durin i Stoenum / Cap. 6. v. 2. 3.

5. Gæru færad þar Maafina. Armadu
bulla Ende ?

Alfkomulage eins Strids. Maaf/
eins Þroone / 7 Dag. Launara / vid Vin
du Befarans og einum Vinde / Cap. 7.
v. 1. 6. 7.

6. Gæru færad þar næst ad tale til Job ?

Bildad sa ahar hafs Duna / hver ed
mifade hafi fyrer þad / ad hafi og hafi
Gnur þefdu med fenu Ogudlega Fram
ferde leidd þessa Olucku og venafi R. off
ofer fag / hafi fællde þess vegna. Zula
fæll / og bidra Gud um fy. ergiefning /
Cap. 8. v. 3. 4. 5. etc.

7. Svada þessu þarðe Bilead til þessat sið
 at Xru ?

Það hefur vered þaís Weining / að
 Gud være eðe vanur að Stroffa þaís
 yeina / utan allema þa Dguhræddu/
 v. 20.

8. Svada Svar gaf Job þennum til þessa ?

Nan meðstende það líuflego / að þaís
 være eðe so sem Englar hreís / og að
 allar Plægur kicme yfer Moðir Sol
 um Söndasta / Eð so safnstram leidet þaís
 fyrer Nuggots Sioner / að Gud vitlar
 og so þíña Gudhræddu & Ketflætu með
 þuðlum Plægum / og lætur opt og D.
 þalldan sem þaís ste D. Wessunsumur
 við þa / þegar Nendefi aðþreynger /
 Cap. 9. 10.

9. Eð Gud vill þætta við eð Söndara / þvett
 þa þa Maducis að þínast Sallans ?

Ney / Nan þaís eðe að svola þennum
 Einu i moole þusund / Cap. 9. v. 30.

10. Sver þooþ Tal við Job erit þetta ?

Sopþar þaís Þridie Þinur / hver eð
 þvett þaís være Maducur Maduc / er
 kicme fram með inyl eð Dnytu Nial / og
 þer þonum hardlega að B:ln / að þaís ste

ecke Satlaus/ Cap. 11. v. 20 4. 6. etc.
 Noar til Job svarar med Noegværd og
 Spekt/ og fører Røf til/ ad þott þeim
 þinum Gudhræddu lifde ecke allt þd vel i
 þessu Lífse/ og þeim Ogudlegu ecke hells
 ur illa / þa se þo Gud Ríctkláfur og
 Goodur/ Cap. 12. v. 4. etc. Þar nærst
 leiddi hann synum Binum fyrir Sioon
 er/ hoersu Dærliger þeir fleu/ Og straff
 ar þa fyrir það / ad þeir vilde Ræng
 færa og umfæna hans Ordum / og for
 sværa Gud med þvi sem er Ríctt /
 Cap. 13. v. 6. 7.

11. Gversu æmælar Job Lyndar 609
 þess Mænlaga Læpsins?

Madurinn af Kristusse fæddur / lifir
 stutta Stund / og er fullur Dædat.
 Hann uppver sem aðad Bloomslur og
 fellur af/ i þurtu flæð sem aðar Skug
 ge / og er ecke i sama Stad / Cap. 14.
 v. 1. 2.

12. A hvorn Veg þæða Viner Jobs
 hans Rædu?

Eliphas mælar hann fyrir það / ad
 hann tale uppblæst og fængt Dæd / Og
 vill

vill beviſa/ ad Job være en Gaflaus/
 Hældur Ogudlegur og Hæfnare / med
 þvi ad þessi hættar kenne yfer hann / er
 tilfielle þvilgum Mæsum / Cap. 15.
 v. 2. 14. seq. 17+ v. 5. frv.

13. Med hværu vill þu beviſa/ ad Job være en
 sekur þyrir Gude sem alier odrer Mæsi?

Med þessum Vidum/ Svader Mad
 urifi þess ad hann skulde vera hreifi / Og
 ad þu skulde vera Riettferdugur / sem
 er af Kvinnu fæddur. Sim þu ad þu
 er eingifi Ostraffanlegur a medal hans
 (Guds Drottins) Hælagra/ og Hinnar
 ner eru eefe hreiner fyrir honu/ Hversu
 myklu skdur mun þu Madurifi / sem
 so Andstyggelegur er og Hæfeingur
 (Þpter Syna Gæll. v. 28. siðla syna Hættu)
 hver iðdrektur Hænglæted so sem að
 Bæti/ Cap. 15. v. 14. 15+ 16.

14. Svad var þad sem Job sagde ad være
 fader sin/ Moder sin og Systur sin?

Þuafi kallade hann Þodur sin / og
 Madfana Modur sin/ og syna Syst
 ur/ Cap. 17+ v. 14.

15. Svad sagde hans Yfiar Vinur Bidda

en þemar við hann?

Nað

Nan talade allt eins og sa Þyrste/og
villde bevfsa/ þott Þsatt være/ ad Job
ætte med ríettu ad reíknast med Gud
legum Moshum / Cap. 18. v. 5.

16. Gvernig þer Job ad korskara þig ?

Nan bidur Þine sýna/ so sem leidm
lega Þuggara/ (Cap. 18. v. 2.) Ad þeir
villdu ecke leingur kvæla þaß / Þeir
skyldu m.flu heildur trua stadfastlega/
ad þesse Þicaning være þynum send af
Gude sem all sstut/ Nan hefde lqfa og
so eina steika Tru og støduga Þon m.
sýnum Endurlausnara ad þaß mundi
frelsa þaß / Og gíorir þessa mgíatu
Þatning þar um/ Eg veit ad min End
urlausnare Eíser/ og það þaß mun þer
epter uppvefja Mig af Þorðu. Og
eg mun sýdar mettr umgefast med þessu
mánu Þ.örunde / og eg mun sían Gud i
þessu mánu Þ.ólde. Þaß þíñ samia mun
eg sían fýrer Mig/ og mín Augu munu
lqfa þaß/og ecke eíñ aftarlegur/ Cap. 19.
v. 25+26.

17. Good var það/a Gvett Job. Óskade ad
þaß Truar Þatning mætte Þchaggvett ?

Nan.

Nan Dstade hun makte Bihogg
vask ætth Stein med einum Jarn Stil
a Blye til Gylfrat Malingar/ Cap.
19. v. 24.

18. Svad segdu viner hadd til þessa?

Eliphas vill en nu gefa honum
þad ad Sof ad hafi hafte vered Dgudseg
ur/og syndgud Dvidurkaamelega a mod
te Gude og sñnum Marunga/ Cap. 22.
v. 5. 6. 7. etc.

19. Sværnig þorsværat Job sig þa?

Nan tekur þessa Golsku Afokun til
Baka/z Þevisat jafnan sitt Gakleyst/
med þvi moote ad hafi krefur Gud til
Vitnis / og segist hafa Gooda Sam-
vitsku/ Cap. 23. v. 4. 10. 12. etc.

20. Svad med afsatir Job sana Oþolinmabi?

Med þvi/ ad þfs Treistingar gtotest
so margar / hveru a Gud laute koma
þfer hafi.

21. Svær gap sig til ad tala vin þann þa þess
þrar Viner Jobs voru Þaanader?

Elipha hver ed reiddest Job / af þvi
hafi heilde sig Rettilstare en Gud / z g
Rædde so til hans um Guds Rettilate /
Uimatte

Almætte og Speke/ Cap. 34. 35. 36 +

22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42.

Sialfur DRottin geingut fram á milli Jobs og hans Vina / og talade til Jobs af einum Bindu Bil um sífi stora Kraft og Vísdom i Sköpun Verallðarinnar/ Bidhálde og Stjórnun/ setur fram fyrir hann nokkrar Spurningar sem ekkert verður urleift / nefnelega um Grundvallan Jafnariðar/ um Sköpun Einglanna / og um Tökmærk Sialfarins/ etc. Cap. 38. v. 1. 4 + 7. 8. Cap. 39. v. 1. 3. 4.

23. Hverju Andsvareði Job DRottinn her til ?

Hann meðtæktir sífi Beikleika og Þauvilsku: Sial / segir hann/ Eg hefse nogu Dröður vered / Hverju skal eg svara ? Eg vil halda Mende minne fyrir er Músi Mier. Einu sinni hefse eg talad/ þar fyrir vil eg ekkert meyr Andsvar gefa/ Eg vil ekkert þad sama heda i fralingur gíora/ Cap. 39. v. 36. 37 + 38.

24. Svad leiddi Gud bönum en þramar fyrir floonur ?

Hann

Nafi straffar hafi fyrer það/ ad hafi
 hafde en nu eðe giefed honum sem væ-
 re hifi Allra Nærste / fullkomed Lof og
 Meidur fyrer sitt Riðtflæte / og æfger
 hafi til ad þekta og skina það Guds
 doomlega Skaparans Almætte / a því
 mykla Dýre Behemot (það er Syknum) og
 Leviathan (Sval-Siskenum) so ad hafi sku-
 le eðe hjer epter tala so Drifurlega
 (Atbugalauslega) um Guds Dooma /
 Cap. 40. Cap. 41.

25. Svad giorde Job þa til ?

Nafi medfende Guds Almætte og
 Alvitku / og ad hafi skalfur hefde talad
 Heimflulega / Þrædest og giorde Yfer-
 boof i Mæku og Dupte / E. 42. v. 2. til 7.

26. Svad skiorde þa epter alle saman þetta ?

Jobs Nrygd snereft til Glede / Og
 Dröttin ævgtar hafs Priam Vine /
 fyrer það þeir hefdu eðe talad riðt fyr-
 er honum / Nvar fyrer Job skýlde bidda
 fyrer þeim/ og þeir ællu ad Boornfæra
 Gude Sið Bra og Sið Nrusa. Og
 Dröttin æleit Job i Næd/ hver ed gaf
 honum Loffalt við það sem hafi ædur

ætt hafde / so aðhafn fírelífið þítt þítt
 sund Saude / og Sex þúsund þítt þítt
 da / og þúsund þítt þítt / og þúsund
 Asna / Og Þóttu þítt þítt með
 Sís Sönnu og þítt þítt þítt / þítt
 ra Elke að reke. fannst í þítt þítt
 sem væru so fríðar. Og þóttu þítt þítt
 af eftir þítt þítt þítt og þítt þítt
 Ar / so þítt þítt þítt og þítt þítt
 fann allt til þítt þítt / Og Andaðest
 gamall og saddur Elf. Dagana / Cap.
 42. v. 10. 11. etc.

Davids Psalltare.

1. Hvað er psalltare ?

Það er ein fullkominn Bæna og
 Psalma-Booð / Já Metgut og Riarné
 allra Neilagra Þræða & Neilagrar Rítt
 ingar.

2. Hver hefur fullgjört og skrifað þessa
 Booð ?

Einungis Neilager Mesi / Enudis
 til þess af Neilögum Andra (2. Pet. 1. v.
 21.) En þó flerdeilis skalfut Davíð
 Kongur og Asaph Sá Konunglæge
 Samngi

Saung Meissare (2. Kron. 29. v. 30.)
 Kore Børn/ Ethan Estrahithet/ Salo-
 mon og Moses. Par af hēsur David
 samsett hundrad pria og tistugu Psal-
 ma / med al hveira ad fīnast Stotrgel-
 sem einga Mfeskript hafa. Nafn Asa-
 phs fīnast fyrer Tolf/ Kore eru ellefu eigo-
 nader. Nafn Ethan Estrahithers stend-
 ur fyrer framar: þa Nunda og Attar-
 tugasta. Salomon Konge er eignadur sa-
 anar og Stotugaste/ Asanit þeimhund-
 radasta tuttugasta og Eisunda/ og
 Mose Guds Þienara Sa Stotugaste /
 hverier Psalmar eru til samans hundo-
 rad og fimtuge.

3. Evertis skiptast aller Psalmar Davids i
 3 þim Parta.

1. Eru Spandoms Psalmar / þar
 til hētra allir þeir / i hverium ad þeim
 Gudhræddu er lofad og ferehæited allu
 Góðu. Efi hinum Ogudlegu er hotad
 allu Illu og allre Blucku.

2. Lærdoms Psalmar / hverier ed
 tēna oss/ hvad vler skulum gōra/ og efi e
 gōra

gjöra/ eftir Guds bode. Þar ad hnjga
 aller þeir / i hvertum ad Guds Ord og
 Tæknign verður hrofsad og Begsömud/
 en aller Mæssa. Setningar Fordæmder.

3. Huggunar Psalmar/ þængad hnjga
 aller þeir sem læde hugga og vido
 rietta mægrud og sturlud Niertu / Og
 so lyka strelsa og lasta Tyrakia og Of
 strættfulla Mæssa.

4. Bænar Psalmar / I þeim bídur
 og afallar Mædur Gud i allskonar
 Nend og Bídlogum. Nvar til þeyra all
 er þeir sem kvarta um Elthvad/ spyr
 ta/Kalla og Troopa til Guds yfer sijn
 um Dvinum.

5. Þacklætes Psalmar / med hvert
 tum Mædur Lofar og Begsamar Gud
 fyrer allra Nanda Bæfur og Belgiördo
 er/Og þvilgfer eru aller þeir/i hvertum
 Gud er Þrýsradur fyrer sijnna Belgiöf
 ninga. Og þetta eru hiner stærlegustu
 Mluter / fyrer hverra Sakar ad Davids
 Psalltare er gjördur/Þar fyrer nefnest
 hann og i því Nebressa Tungumæle
 Sefher

Geþher Thehillim / Eofs og Þacklat.
28 Boof.

4. Guetsu þan nu Madur ad lesa David's
Psallera og þenka þan / so þad verðe
etl Gagna ?

A þessan Tætt / Ad hver sem þesur
Efst til þess fyrsta Þattins / þan mæ
lesa þessa eftersygljande Psalma . 2.
8. 16. 21. 22. 58. 72. 110. 128. Af
hverjum stæ mæ fullkomlega og so aug
lioosa Spædooma um Personu / Em
bætte / þann / Dauda og Dyrð Drott
ins Jesu Christi. Eftir þessu Kollun
Heidena Þjóða / og Verkun Evange
lii / i þeim 19. 40. 45. 47. 50. 78. 93.
97. 98. Psalme.

5. Guetsu þan nu Madur ad lesa David's

Sam 1. 4. 15. 33. 37. 39. 41. 49.
52. 63. 73. 78. 81. 82. 92. 95. 98.
99. 100. 101. 112. 115. 125. 127. 128.
131. 133. 144. 146. 148. 150. Þess
er þafa iðe ad hóllda Lærdooma / og A
mningar til ad lesa Guds Ord / mid
Rostglæfne / under hverju ad Lucka og
Blessan er komið. So lala þess og eftir

um Traust að Guds Miskunsemi / um
þær þrjár Nafud-Stiættir í Christ-
nesi / þá Andlegu / Betalldlegu og Nús-
stioornar Stiættina. Samuleidis um
það / að Madur eeki hneigilest að því að
þeim Ogudlegu vegnar vel í Hælménunni
og þeim Gudhræddu illa.

6. Sættir psalmar eiga heima í þessum
þridiu Ræð ?

Sa / 2. 5. 10. 12. 19. 33. 36. 46. 58. 76.
114. 115. 116. Í hverjum að Guds Ríki-
ta er Nuggud moote hefiar Döminum og
Fólsum Kænendum / að Gud Vilje fæga
þá þeim niður í þetta elgin For-
bærfun.

7. Sættir psalmar eiga heima í Stórða
Partenun ?

Þeir Sís Þóranar Psalmar / nefnelega /
Sæ 6. 32. 38. 51. 102. 137. 143. Þm
Ræddar. Ríka Þyrregefning Söndasta.
Sæ 69. 85. 134. 140. Þm Frid. Sæ 67.
69. 119. Þm Guds Ord. Sæ. 18. 24.
26. 27. 42. 45. 56. 57. 62. 142. Gru-
a moote Döminum Ríkiunna. Sæ. 7. 80.
Gru a moote Þöndre Samvilstu z Gu-

de Reide. Sa. 77. 80. 125. Fyrer Kvif-
tune/og adrat fleyre þesshenttar Bæner.

8. Svæter psalmar elga ad heimpærast til
híðar himnu Rabar ?

Sa 9. 18. 30. 66. 113. Nverier ed
hafa iðe ad hallda þackargjorder fyrer
Stjunnur Rendene. Sa 33. 105. 107. 108.
114. 116. 139. 144. 146. Þacka Gud
fyrer þa Elskamlegu Blesson. Sa 34.
42. 103. 109. 122. 138. 145. 148. Eofa
Gud fyrer þæt Andlegu Gæfur og
Þelgijorder / og allra þellst fyrer þass
Neilaga Ord. Sa / 75. 86. 108. 111.
116. 135. 136. Þacka Drottne fyrer
þass Dæsmidar Verf.

9. Eru og þeir nokkrer psalmar til/sem elga við
Þess Tilvæle og sierlegar Þersonur ?

Sa ad Bisni: Þviad Þredikarar
lúka ad lesa þa 71. Stiðornendur og
Þfervallar Þersonur þa 7. 17. 2. 61.
Stiðs Mesi þa 12. 44. 46. 91. Egta
Folk þa 103. 113. 116. 126. 1. 8. 139.
Kauþ. Mesi og Siglinga. Mesi þa 17.
62. 104. 07. Þeir sem eru i Þerdalage
þa 139. Þorn þa 3. 8. 34. 44. 76.

78+ Þionustu Gólf Það 123+ Gíuðer
 Það 6+ 13+ 85+ 102+ 107+ 150+ Nær
 Dgudlegu Það 7+ Þangar Það 85+ 108
 Þeir ed gænga til Altaris Það 51+ 111+
 113+ 122+ 130+ Þyrer Mæltqd/ Það 14+ +
 Eptir Mæltqd Það 147+ A Kvoldin
 Það 91+ 103+ A Morgnana Það 92+ Og
 so framvegis+

Orðskvider Salomonis.

1. Vín hvad bendlar þessi Bók?

Nun klesker eissa mest / hvorsu ad eiss
 Christin Madur skule lifa einu Ostraff
 anlegu Eyferne og Grafsferde fyrir Gu-
 de og Mæsum+

2. Gepur Salomon skripad alla þessat
 Orðskvðu?

Ad sönnu hafa nokkrer Mæñ af Gu-
 ds Anda upplæst þætt þar nokku vid
 (Cap. 2+ + 6+ 1+ Cap. 30+) Samt eru
 þeir aller eignader Salomon / med því
 þeir eru uddregner af háns Eftirvinn+

3. Gverntig skipeast þessat Orðskvider?

I Soo Þarta+ 1. I eiss Formala/
 edur i eina Almeñelega Amisning/ sem er
 iñefaliss

innefalinn í þeim Sveinur Þorstein Capitulum; og þar næst eru framsettar stærðastleger Tæðoomar í hinum Eptera fylgjande.

4. Svad er Mædur að legga mesta Rapp og
ústandan að þessu Barni þessu?

A sannað Guds Otta/ þviad hann er
Þvpphaf til að læra (eðlast Þvðoom)
Cap. 1. v. 7. Cap. 19. v. 23.

5. Að hvortum nær Mædur og eðlast
Þvðoom?

Af Þvðollne / hver eð gæfur Þvðoom
eðom / og af hvers Mætur að þessum
Þvðing og Skilningur / v. 20. 21. 22. 23.

6. Svæng þess þa Þvðoomurtin að þessu?

Eftir Eptera þitt að Þvðome þessum
glæfa / og þveng þu með Aðhuga Niarta
þitt þar til / þviad ef þu með Rosta
glæfne þar eptir kallan / og þar um þið
er / Og leifar eptir honum so sem Eyll
re / og grenslast þar eptir so sem eptir
Þvðlood / þa munu þessu Otta Þvðoll
ins og Þvðing Guds fíka / Cap. 2. v. 2. 3.

III. Cap.

1. Svæng þess Mædur þess þess so þess
eðlast Þvðoom?

Madur verdur ad heingia Eogmæ
 Drottins um Næls siet (það er/hana þad
 allend byrre Augunum) og skrifu Bodoordit
 a Spiöld Martans (Cap. 6. v. 21+)
 so mun Madur fisa Nolle og Klotinde/
 sein Gude og Mesum vel lifar/v. 3. 4.
 2. Gversu hætt virðist og adcast Skynsemin?

Nun er Eðffins Trte öllum þeim sem
 hana höndla/og sæler eru þeir sem hessa
 hallda/(v. 18.) Það er betra ad höndla
 med hana en med Sölfur/ og hessar Trte
 tekst er betre en Gulle. Nun er dærmættar
 en Gimsteinar / og allt hvad þu æstia
 kast er ecke vid hana samfandande.
 Langer Eðfdagar eru a Nægre Nönd
 hessa / og Heidur og Audæfe a Binsire
 Nönd hessa. Nessar Beger eru lifsleger
 Beger/ og aller hessar Stiger eru Frido
 ur/ v. 14. 15. 16. 17.

3. Gvad bindrar Vædoomen?

Vondur Selstaput/Rom þar fyrrer
 ecke a Stigu Ogudlegra / og gack þu
 ecke a Beige vandra Mafna/ þviad þaff
 er so sem Myrkur/ Cap. 4. v. 14. 19.

4. Gvernig þak Madur lifad eptir þessu?

Of

Es. Wadur hneger sin Öru til að
fafa eptir Dýsdominum / Býðlætur
goddum Ræðum / og Múfurinn vite
Steinarmun að glöva / Cap. 5. v. 1. 2.

VI. Cap.

1. Erad er það sem Gud hatar mest ?

Bessa Sex Nlute hatar Drottinn /
og en Síðunda hefur hann Andstæða.

2. Gættir eru þeir ?

1. Drömbsoni Augu. 2. Gótt
Tunga. 3. Nendur þær ed uthella
Saklausu Bloode. 4. Narta það
sem umgeingst með vondum & rekkum /
5. Fatur sem eru flópter til að glöva
Skoda. 6. Fals. Dætur sem diarfa
lega talar Lüge/eg. 7. Nafi sem Bræd
ta a medal reiser Sundurþæte v. 17.
18. 19.

3. Erer er Eiginlega sat Rekkte Dýsdoms
sinn Ræðmeistare ?

Jesus / sem er su flúlf Bnders
Ræðulega Speke/um hvors Þading fyr
er alla Gættid/ og Skopun allrar Þero
alldar þakig greiner / Drottinn hefur
þeft mig i Þpphæfistáa Þega / fyr

en hafi næst ud gjorde / var eg þar / En
 er iðseti frá Epljófd / frá Bypphöf
 fyrr en Jordin. Þa hafi lagde Jarden
 iðor Grundvoll / var eg Bær, Meistar
 hica hönun / Niðr' Eyst er hica Mað
 gna Børnum / Cap. 8. v. 22. 23. 30. 31.
 4. Svadz Elde og Sagn-giöftr Drottinn offr

Nun tilbet eina Beglega Mælted /
 og bjóður þar til allum / e seiger. Kom
 ed og Etid mitt Braud / og Drected
 Bænd þad eg i skemte. Yfergiefed
 Bernsklegt Athæfe / þa munud þier li
 fa / Cap. 9. v. 2. 5. 6.

X. Cap.

1. Svad sk' þar Spetinn off ad vter skulum
 gigna hvættir við adra?

Ad gæta Rofgiæfelega / Salsþyne og
 Rettinda i allre Nöndun og Bidskipt
 um / Þviad Driettferdugt Sie skodas
 eke / En Riettlæte frelsar frá Dauda.
 Drottinn steyper Giedrætte Daudlegra /
 (þeirka er gíðcast Rættir með Afgræta Skada)
 En hafi lætur ecke Soul hins Riettlæta
 þola Nungur / (v. 2. 3.) Blessams er ef
 er Nofde hins Riettlæta / v. 6. Og
 Blessan

Þessið Nottins auðgar fyrir ulof
 Wædu/ v. 22.

1. Med hœttu gietur Wædur læted þu
 fana Rættvæse?

Med þvi / ad Wædur abafest ad E
 manlegu Gotte/med rættre Adferd / og
 store Betf þins Embættis/med Rætt-
 gæfne/Þviad Ein lof Nond gærer Ræ-
 tætt/En Ein þrifið Nond gærer Aud-
 ugan. Hver þaß samandregur a Sumo-
 renu sem er Nýggis / En sem ed sefur um
 Kornskurdar Eðmann / verður ad Skönn/
 v. 4+ 5.

XI. Cap.

1. Svad er þad sem Rættvæse er til
 Eindrunar?

Rong Bog/er Andfægd Nottne /
 En Full Bigt er þonnum Þageleg / v.
 1+(Cap+15.v.11.Cap+20+v.10+)

2. Svada rættvæse þenur sa þar ap/ sem
 elskar Rættvæse?

Wæking Rættlætra blæfur i Blett-
 an. En Ræfn Ogdræfna fimar /
 (Cap+10+v. 7+) Munur hins Rætt-
 lætra er Eifande Þrúur / v. 1. En
 Borg fagnar nær Rættlætra geingur
 vel

vel/ v. 10. Þviad Ketillate stóðar til Líf-
sins/ Þ Kottin hefur Andflopp a Naang-
fnumú Niortú/ en a Goodum hefur hað.
Þoðnan/ v. 20. Þ Kettlaþra hlíur
vel ad luffast/ v. 21. Avortur hins Kett-
lata er Lífins Tre/ v. 30. Og hā verd-
ur af Næðene Þrelskur/ v. 8.

3. & vad er sa rette Grundecillur Kettlaþresins?

Goodur. Age / Þviad hvet sig lætur
giarnan herta/ mun Naggess verda. En
sa er Agalaus vill vera/ hlífur Næmff-
ur/ Cap. 12. v. 1. En. Vitur Sonur
lætur síð Þodur aga sig. En en. Næðo-
are hlíðer eðle Nyrtinguðe/ Cap. 13. v.
1. Nver hā sparar síð Þond/ hā hat-
ar síð Son / en hver a þonum hefur
Aft/ sa agar hā fliolt/ Cap. 13. v. 24.
Nver sem eðle vill læta síð segia/ hā
gioter sig síðfañ til einlis/ En hver
sem hlíðer Ströfjunnar verður Naggess/
Cap. 15. v. 32. 33. En Spottare leif-
ar eyler Spekinne / og fíur hana eðle/
En Skingum. Mæne er Þeckingess.
leif/ Cap. 14. v. 6. (Þin Þarna Agass
er ad lesa / 1. 4. 6. 10. 19. 20. 22.

23. 30. Capitula)

4. Eru pa Syggende og Dismuener so erod
Naubsynleg?

Jaa/ ad visu/ Pviad fyrer pau upp-
braggest Hused/ Cap. 14. v. 11. Pau eru
brugt Bige/ og Bluhur Liffins/ so ad
Mesi fordest Snorur Daudans/ v. 26.
27. Stinsamur picon er Kongenum
Pectur/ v. 35. Og forstalega ad Hondo-
la/ er Spakra Masha Korona/ v. 18.

XV. Cap.

1. Gverntig giera Sygginden vart vld fia i
Marcanu?

Nygged Masha hondsar med Bfr-
peinkingu/ En Djarfer Darrar st foot-
na Neimssulega/ v. 14. Glad Masha
giorir Gledelagt Yferbragd/ En goft
Bed er Dagelegt Selgiale/ v. 12. 15.

2. En hveentig i Erre?

Eitt miukt Ansvar hepter Reide/en
hardt Ved uppefur Grind. v. 1. Sun-
ga Bitta Masha giorir Lardoen i
fiarasi. En Mufur Gvoffre spyr eise
somas Neimssule/ v. 2. Pad er einum
Masse Gledelagt pa Masha vara henum
Kett/

Reit / og eitt Díd a synum Eyma er
mög Eufst / v. 23.

3. Gvernir i Arbfum ?

Vinsamlegt Tillit gleður Niartad/
og eitt gott Ríkte gíorer Bétinfi Zeit /
v. 30. Einn Gensamur verður þrífadur
fyrir ein vitran Mañ / Og Eufleg
Ræða kettir vel / Cap. 16. v. 21. Vísdom
urfi er ein Etfande Brufur þeim sem
þi þefur / libd. v. 22. og eitt þigged Niart
ta talar Míturlega / v. 23. Vísfañ er
Gulle þetre / og Stynseme að þafa er
Dyrmatate ein Silfur / v. 16. Hver að
Þorflælega framfólger nokru Efne/
Sa fíður Nomingtu / Og sall er sa sem
Traust þefur a Þrófne / v. 20.

XVII. Cap.

1. A Madur og so að þafa fíct lagre Mest i
Getre / þegar þer eru Þerir og Stynsamir ?

Ja / þótad Þitur Þtall mun Þroft
na þfer Þþrifnum Erfingtum / og mun
fífta Erfðene Brædra a mille / v. 2.
Þifugur Madur er dít mæt Skal / v. 27.

2. A þad afger ein Gerniskinge og Gfinsamur ?

Nañ þlýðer illum Muffum / og þall
ur

ur Madur hlýðer gjarnan Skadsamleg-
um Tungum/ Hafi Spottar Sattaðafi
og Næðer þess hins sama Skapara/v.
4. 5. Hafi leitir Skada að giora/ en efi
Dgur sigur & ingið mun yfir hñ koma /
v. 11. Það er betra að mæta Biarndpre
þvi sem Kant er sýnum Nunum/ helldur
en Nemskum Masse i síne Nemskum/ v.
11. 12. Barer Drottens færa Þrættun/
og hans Mufur sakar eptir Næggum/
Cap. 18. v. 6.

XVIII. Cap.

1. Gætsu Gætt vörðer sa vöfe Drottens
Drottins ?

Nafn Drottins er efi sterkur Kast
ale/ þangad hleypur hñ Kettslæte / og
verdur Berndadur/ v. 10.

2. Gærnig skilkar hñ Kettslæte síe i sýnu
Doomara Embætte ?

Hafi allar eðle Personu hins D-
gudrafnaz/ þeir eðle Kettsi i Doome/
v. 5. Þviad hver sem segir hñ Dgudlega
að hafa Kett/ og fordæmæ hñ Kett-
læta / þeir eru bæðer Andsflygd færr
Drottur. Dgudlegur Madur þiggur
gjarnan

giarnan Fein-uglegar Cæfur til að
hengja Þeg Rettarins (Cap. 17. v. 23)

XIX. Cap.

1. Svada Verclaun þin þeir. sein þera Galthan
Vitnaburo?

En þá Gals. Þottur hlífur ekki D
straffadur / Og þá sein diarfliga talar
Lýgd / mun Þyrerfarast. En Þræðvand
ur Þottur spottar Retti / og Ugudlega
ra Malla Munnur gleiper Drettin / v.
9. 28.

2. Svada Laun þar þín Goðglarne og Mýsk
unsame að Gude?

Hver Gmæfum Mýskunat / þá laun
ar Drottne / Nafn man þannum það
goodu Endurgjallda / v. 17. Þind ekki
fyrir þier að gjöra þinum Gmæka til
gooda / þegar þín Nönd þefur nöckud
til að gefa af. Lættu Brúna þína út
fliota / Og þína Batnslæke á Strætinn
(Cap. 5. v. 18.)

XX. Cap.

1. Sværa Launa þenur þín Læte flek
að vinnu?

Nafn hlífur að bidda um Kornskurda
ar Timan / og skal ekki fa / v. 4. Læte
oller

þlær Svefne / og ein löt Sál mun lögð
 Nungur. Latur Madur hlut sýna Nönd
 í Þottenum / og ber hafi ekkert aptur að
 Múfenum / (Cap. 19. v. 24.) Latur
 Madur deyr í síne M / þviad hafi
 Nendur vildu ekkert gjöra / Cap. 21.
 v. 25.

2. Hvað leiddi Dryðuskapur eptir sig?

Þú gjörir Lauslanta Men / og sterk
 ur drífur gállda / hver þar hefur Eft
 til verður aldrege Bítur / v. 1. Bertu
 (þar þyrir) ekkert með Málvelglutun og
 Stráðugum / þviad þeir úlfarmast / Og
 Svefnugur Madur hlutur að berá Löt
 tug þot / (Cap. 23. v. 20. 21.)

3. Gvernig að Madur að deyja Stráð?

Med Skynfeme / v. 18. Þviad Nísta
 at verða buer til Bårdagans / Eft
 Sigutthi fiemur af Drottne / Cap. 21.
 v. 31. Þviad með Ræde hlutur Bårdag
 anum frámfolgt að verða / og hvat ed
 matger (Gooder) Rædgíafar eru / þat
 er Sigur / Cap. 24. v. 6.

4. Gvernig þer þyrir þeim sem getingur?

Þorgun þyrir Ein Mál?

Tak þu hans Klæde / og Pantset þad
 fyrer Saker hins Vrienda / v. 16.
 (Cap. 27. 13.)

5. Gvernig ær Maður æð hindra þad Illa?

• Væfi þliota æð hamla þeim Illu með
 Straungu Straffe / og með alvarlegum
 Noggum / sem Maður stíne til / v. 30.

XXI. Cap.

1. Hver stórnar Stórtum allra Mána?

Gud / Þviad Kongsin Niarta er i
 Nende Drottins / so sem Vatns Saker
 ner / og hann þneiger þad hvert æð hann
 vill. Drottinn alleina gírer Efalauð
 Niortun / v. 1. 2. So sem Eudurinn reyn
 er Sylfred / og Dfnefi Gullæð / so lífta
 repner Drottinn Niortun / (E. 17. v. 3.)

2. Hæð ær Gudæ Flærara enn Öppur?

Vel og Riect æð gíora er Drottne
 þægelegra enn Öffur / v. 3.

3. Gversu myctæ skal Maður ríeda

Ærlegt Wapn?

Rykctæð ær kostulegra enn myctæð Aluðs
 æfe / og Nulle ær bette enn Sylfur og
 Gull / Cap. 22. v. 1. (Cap. 25. v. 25.)

4. Gvernig skal Maður haga síer kegær

þann ær i Hæðe Wino Gerra?

Set

Set Kngf a Barka þier / (Ver bygga
t ad matast og Ræða) vilst þu Lífse hall-
da. Dfska þier ecke hafnæ Fædu / þvtað
það er falskt Braud / Cap. 23. v. 2. 30

5. Gvernig a Madur ad breiða við fialþan sig ?

¶ Ver ed fialfum þier Skada gíster /
fæ mæ med Ríettu kallast Nofud. Skaf-
fur / Cap. 24. v. 8. Sæ Madur sem
ei fæf ad hallda fñnum Anda (stioorna
fñnu Síne) er lífa sem ein opti Borg
an Murveggia / (Cap. 25. v. 28.)

6. Gvernig a Madur ad taka sítt vara þín
þeim Gaurvæfni ?

¶ Þittíflg ecke vondum Mæfnum / og
Dfska ecke med þeim ad vera / Cap. 24.
v. 1.

7. Gvernig a Madur ad breiða vld síð Dvín ?

Madur a ecke ad hefna fñn fialfur /
hellður Endurgíalda goft fyrer Jlf.
¶ Ef Dvín þín hungrar / Fæd hafn med
Braude / þvrtíe hafn / gef hönnum Batn
ad drecka etc. (Cap. 25. v. 21. 22.)

8. Gvernig a Madur ad haga sítt þa þan er
þín ftoorum Gertum ?

Rertu ecke Skraufsamur þín Kongo-
enum /

enum/og gætt eðle i Reit þeirra Stöð-
ru. Tæle Men Ogudlega Breiðne frá
Söngenum/so verður háns Nafnate með
Reitlæte stöðfest/ Cap. 25. v. 5. 6.

9. a Maður að gíra Heimskum nodra
Díring?

Rey/þviad lúfa sem Snor a Sum-
re / og Regn a Kornskurdat Tíma/so
hlíðer eðle heimskum Mátti. Heiður
(Cap 26. v. 1.) Þó þú i sundur stætt
færvisan Mátt i Mörktum með Mýlu,
ará/so sem Strion/ mun þó ei frá hönu
hverfa háns Heimska / Cap. 27. v. 22.
10. Svad er Reidis?

Reidis er ælaflegur Hlufur / og
Strindis er æseleg / og hver fast fyrir
Mfundis ad standast/ Cap. 27. v. 4.

11. Svad þyrir verða umskipte a Valli
Stiornate?

Þyrir Sonda Sakir Landsins verða
Mörg umskipte Nafding. Stettana/
en Sakir þeirra Manna sem að eru Bil-
lit og Skinsamer/ þá eru þeir leinge/
Cap. 28. v. 2.

12. Með þvettu stöðfestast Gæfate
Konganna?

Kongur

Kongur sa sem frulega Rítt gíorer
 Sattakun/ Þess Ríldes. Eitli Rádfest
 est ad. Gylfu/ Cap. 29. v. 14+

13. Gvinnig a medur ad virda Konungana?

Kongfins Dvinatta er sem Gremman
 ungs Leons/ Ef hús Ráð er sem Degg
 a Grase(Cap. 19. v. 12.) Hver sem stýgg
 er Kongin sa sindgar a mote sñu Eufel
 Cap. 20. v. 2.

XXX. Cap.

1. Svad er hid. Gellsta sem um verður talað og
 spurt i þissum Capítula?

Um þær tvær þræ Personur i Gud-
 doomenum: Hver uppskigur i Ntvinnti
 og nidurkigur? Hver heildur Bindun
 i sñum Nendum? Hver saman bindur
 Bötneñ i eit Ráde? Hver hefur sett
 all Jardareshat Endemork? Svad heit-
 er han? Og hvad heitir Sonur hans?
 Vertstu þad? v. 4+

2. Svetsu harte a Gellsg Rítning ad virdast?

All Guds Ord eru gagn þremsud /
 og eru Stollur fyrir þeim sem a hafi
 teista/ v. 5.

3. Le. Gellsg Rítning, Gullkorn?

Jaa vissulega/ Þar fyrir auk eðle við
 háls Orð Þar / að hafi Strasse þig
 eðle/ og verður þu Flugare fundið/ v. 6.
 4. Svad a Madur að bidda Gud um í Lyfandi
 legum Glucum ?

Þm sfið denldasi Berð. v. 8.

5. Gerur Madur og so læst nokkud Bort af
 þeim Smáu Dargum ?

Jaa/ Af Murnum Kostgjæfne í fannu
 Erfide og Bifnu/ af Runisnum Klokun
 de/ af Grashoppunum Eindrægne / og
 af Kongulose Jdnena/ v. 25. 28.

XXXI. Cap.

1. Svad eiga þoor Höfðingjar að Dreka ?

Gef eðle Konungunum Þgn að drekka
 nie sterkari Dryk Höfðingjunum/ þeir
 Eðle affars að gleima Restendunum/ og
 um snua Gof þeirra Numu / v. 4. 5.

2. Svartum a Madur að gefa sterkari Dryk ?

Þeim ed Afsláfast Flulu / og Þgn
 Sýrgendum Galum / so þeir gleima
 Eymd síne / og Nugsu eðle framar til
 sínar Dluclu/ v. 6. 7.

3. Svad Salomon skrifar en þeyre Reglar
 uppyrter off til að Lida eptir ?

Jaa / So sem um Þolinmæðna í
 þáningu

Þíngingunum / Cap. 3. Cap. 16. Cap.
 19. Þíð Mlæted / Cap. 3. Þíð það / ad
 Madur læste þer nægia skna luctus /
 Cap. 15. Þíð það / ad Madur stule
 fordast Agyrne / Cap. 13. 15. Þíð
 Þrambseme / Cap. 16. Ad flyia Laus-
 ung / Cap. 5. E. 6. E. 7. Þíð Þygd
 er og Þdygder Áreña / Cap. 12. Cap.
 19. Cap. 21. Cap. 27. Cap. 31. Ad
 Madur flyie Lete / Cap. 6. Þíð Lúge
 og Lúgvitne / er vissulega munu straff-
 ast / Cap. 10. Cap. 11. Cap. 14. Cap.
 19. Og so framvegis.

4. Gvernig ættir þan off ed ríer skul-
 um vera þolinmooder?

Con. mið (seger þan) þurt fasta ecke
 Þyptan ÞKottins / Og vert ecke Þpol-
 ugur við þans N. ríting / Þviad þvern
 þan sem ÞKottin elskar / þan þyrter
 þan / og þefur an þennu Þoctnan so sm
 Þader a Syn? / Cap. 3. v. 11. 12.

2. Gvernig ættir þan off til ad vera Þrlæter?

Ásteg ecke þinum Þaudstadda Gott
 ad gíora / et þíð Þend þefur Efne til
 þad ad gíora. (Þ þu þerur so þaung og Þþne.

ad þu gietur það gíort) Seig eðle til Vinnu
 at þúns (Sina ræðvlyðanda og Sætaka.)
 Þar hirt og kom aptur / A Morgun
 þal eg gíefa þíer (Þviad þu veist eðle
 hvert þu lifir til Morguns / Orðskuld.
 27. v. 1. Blot þar fyrir Gott með þí
 þíer gefst Tíð þar til / Gal. 6. v. 10.)
 Cap. 3. v. 27.

6. Svad talar þan wí þad ad Mædur skule
 vera ænægður með syna Lufku.

Glæðt Niarta gíortir Glædelegt Nfer
 bragð / eð þegar Niartad er hryggð / þa
 þílar Nughrenstífi / Gott Gíed er Dag-
 legt Sælgíæte. Betra er láted með Otta
 Drottens / heildur eð mykell Giesoodur
 sem Droosleike er i / Betre er eð Rettur
 of Kæle með Ríætleika / heildur eð alífi
 Bre með Natre / Cap. 15. v. 13. 15. 16. 17.

7. Svad þíer skal Mædur þlyta Agyrnd?

Þviad margur er Sætækur hían myk-
 lum Audæfum (ad þvi þan er æ soelgífi i
 meyra) og margur er Ríður hían síne Sæ-
 kæft (af þvi þan er Gudhræddur og læ-
 fur síer lynda með sítt / 1. Tim. 6. v. 6.).

Og Audæfe þverra þegar þeim er bruda-
 lad.

lad/Cap. 12. v. 7. 11. 2a hin Dælar
þe midurbigsur sitt eigned Hus / En sa
sem hafar Gæfur mun lifa / Cap.
15. v. 27.

8. Hvar þyrir at Madur ad verest
Drambseme?

Þviad Drambsamit Hiarta er Þroa
tine andstyggilegt / og sa er gærga þa
til Grufu/gjoreft andur Drambsamur/
Eitt Dreissugt og Drambblott Eftre
geingur undan Solleu / Og þad er bete
ra ad vera Eftelamlegs Siftis med Þog-
vatum / En flýla Hærfænge med
Drambsamum/ Cap. 16. v. 5. 18. 19.

9. Hvar þyrir siger Salomon/ ad Madur
skule hafa en þvita Saurþnæd og
Kauolæted

Al þvi ad sem sem lætur lofa sig af
Þvornæ med hefiar sumadrænde Mæðel
er loka sem Rauted sem leitt er til Flætt
tunar Bedfins / og so sem til Þætt
Bidiuniar/ þar Hættæffer verda med flætt
ader / etc. Þvi hun hefur fætt og fætt
marga / og allsþins Þollduger ein af
hefte drepner. Hækar Hættæ ein Þættur

til Velositis / þar ad Menn nidurstíga í
 Daudans Ferberge / Cap. 7. v. 21. 22.
 26. 27. Þat fyrir sem sem dröger Noor
 deom/med nokre Konu/hafi er Henni
 ur/ hafi færir sitt Líf (og Sæl) í Glo-
 tun (Eðmanlega og Glíffa.) Þar med
 hiftr a hafi Blaga og Skólr/og hafi
 Drigle mun ei afmæd verda / Cap. 6.
 v. 32. 33.

10 Svada Lofstyt genur Salomon góðr Þvísu?

Ein þrífadarþóm Kona er þess
 Mans Korona / Cap. 12. v. 4. Þus og
 Audæse erfast eptir Foreldrana / ein
 Skinsþóm Kona kemur af Drottne /
 Cap. 19. v. 14. Överjum sem vill til ein-
 dögðug Kona / þun er mikil betre en
 dyrdlegar Þerlar. Níarla heñar Manno
 ma heñe treista / og Atvísu mun hafi
 eðle vanta / Nun handterar Bl og Egn/
 og Erfidar giarnan med sknum Menna-
 um / Nun er lífla sem þad Kaupmans-
 Skip/ er sækir skua Þæring í Þiar-
 lagð/ Nun Plantar ein Þingard af sku-
 um Nanda Aogtle / Nun retter skua
 Þond

Nond til Spunans / og Þingur hefiar
 fara með Snælduna / hun utbreider í
 na Nond til Þakstra / og reitir sagna
 Nond að Þurflugum / etc. Nun lofur
 upp síu Múu með Bæddome / og a hefi
 or Tungu er Heilnæmur Lardoomur /
 Nun skodar hræmni að fræm fer í sínu
 Nuse / og etur ekki Álf Brand með Þrúu
 lepsi. Efstelekur og fagur að vera er
 ekkert / en eina Kríðu sem oflast Drott
 in / flulu Með lofa / hefi mun verða
 brof að af Areyr sína Nanda / og Þerk
 hefiar munu lofa hana í Borgar Nid-
 unum / Cap. 31. v. 10. 11. 13. 14. 16. 19.
 20. 26. 27. 30. 31.

11. Svad segir hafi ekki lauskætre og yond
 re Konu til Ríðroða ?

Frqd Kona en Tuffar er sem Gofn
 með Gullegt Nofud band / Cap. 11. v.
 22. Þetta er að bua í Þyrningu en Nús
 þessi / en að bua til samans í einu
 Nuse hia Ríffamre Konu / Cap. 21. v.
 9. Ríffin Kona og Þugleger Þropar /
 þegar mikud Regn er / næ vel hvort þó
 ru semlæst / Cap. 27. v. 15.

22. Svort ogfar Salomon þinum Lata so hann
lære ad vilda ?

Til Mursins/ Hver ed tilreider sitt
Braud a Sumarenu/ og saknar saman
sine Fædu a Kornskurdat/ Eignunum /
til hvers hafi a ad ganga / umfignast
hans Eidu og læra/ Vilje hann það eckel
þa mun Fættætti fljott koma yfir hafi
sem aftar Gaungu Madur og Skofo
urifi sem ein Bopnadr Madur/ Cap.
6+7. 6+8. 11.

23. Svad Llar hann um Ligar/ Bakmaluga og
Lugvotta / og um keira rettþerugt Straff
ap Gude ?

Fals Muskar dylla Natur / og so
Bakmalugur er / hann er ein Dæte /
Cap. 10. v. 18. Bakmalugur Madur
opinberar það sem hann veit Letnelegt /
Cap. 11. v. 13. Einn Lugvottur ber
Ginardlega fram Eggel/ Cap. 14. v. 50.
Einn Lugvottur verdur ecke Dhegndur /
og so sem framgiarnlega framher Eggel/
mun ecke undan hlaupa/ Cap. 19. v. 50.

Predicare Salomons.

1. Gæða Boof er þetta?

Það er Ein Nuggunar Boof / sem
 krefur oss / hverfu vler skulum skunda
 Gudræfne i öllum Mótgænge & greift
 ingum / Og ed blífa flöduget i Níðs
 nefne med Polynðro

2. Hvað er það sem skeldur undir Söolunne?

Allsamatn öldunges Niegöonne / og
 allt fullt af Armædu/ Cap. 1. v. 2. 8.

3. J hverja ee su ríetta Lúka Mánn
 sinn Jærnalln?

Gæle i því / að Mædur life i Sæls
 Blæte/ og hafa goöda Daga/ Eg sagde
 til Næsturhins / Þu ert gælln / Og til
 Sledeskar/ Hvað gærdet þu? Cap. 2.
 v. 2. Gæle hældur i Berallblegre Beg
 send / En i þúdur i Sorafullre Ahogg
 iu fyrir því / hvernig til mune gænga i
 Strautgöfne / Hvað Gud hefur alleina
 geymt hæn flet/ hver ed setur Einum og
 Sterhvernum Nút sína Tíð/ Cap. 3.
 v. 11+ 15. Gæle hældur er sá Adste
 Goöde íæfalin i Gunst og Konst Mánn
 hins/ Eg sá uppa Erfide og Afundann
 i öllum Efnum / þa hatade sá Ene
 þann

það Áfrán. Gætt i Lefe / Þviad Gisti
 Hinnfur Madur stætt fannum fíngurum
 samast / og etur ut sitt Hóld (Igður Sullu
 Willgar er Gvundarþallur / og Þyrerþerf þess
 vegna) Gætt heildur i Aggrnd / Þar
 er Gisti Ginnamall Madur / og mite
 hverke Barn me Broder / og var þó eing
 inn Ende a þans Erfide / og þans Augu
 urdu ekk meitt af Ríksdoome. Þyrer hve
 rn Erfða eg / og tek frá minne Gætt
 Cap. 4. v. 4. 5+ 8+ Heildur er Euck
 an og Belgeingnast ísafast i ríettre
 Guds Þiconust / i brestande Gudrafne /
 i Bana mállem / i Hæilögu Lífene og
 framferde / I Chriftelegre Hugar. Rodo
 seme / og i Ríettelegre Brufun Þeirra
 Lífmanlegu godu Hlutast / Cap. 5+
 v. 1. 2. 11. 19+

4. Gætt er su Retta Beloeingne íþepallast i
 Verallölegre Vitröng og i Stöoru Ropne

Men / þviad jafnvel þess goft Ráfn
 og Ríkte síe þetta en goft Salve / Cap.
 7. v. 2+ Þa er það þó ekk neitt / Og
 hvad er það / hverfu sem en er hætt
 Þrassadur / Men vita þó að hafi er Mad
 ur /

ur / Cap. 6 + v. 10.

3. Leernig a þa þa Maður sem vill nær til
þínar Sjónu Lúðu og Sarsældar / að hegða sér?

Nafi man ecke vera fljóttur i sjónu
Eftir að verða reidur. Nafi skal heildur
ganga i Sorgar Nus efi i dricku Nus /
Þviad vitra Mafna Njörku eru i Sorgar
at Nusenu / Og Nernist ra Mafna Njör-
ku i Glede Nusenu. Nafi ma ecke heildur
vera of rettlemur (med að grunda uer og
Straffa Orð og Gjørder sjns Væðunga)
ecke heildur of Þess að þa skylde med Stær-
feme Vilja utgrunda Guðs Fændardooma)
hafi skal og so trua / að Guð hefur gjört
Mafna upprættan (an Syndar þyrer síne
Ryting) Cap: 7 + v. 10. 3. 5. 17 + 30.

6. Leern at Maður að heita og hær vörða?

Konungsi / Þviad i þak's Orðum er
Mágt / Og hver man segja til þak's /
Hvad gjörer þu? Cap: 8 + v. 4 +

7. Ma Maður og so þessa millum heita Ma-
Riet; Truðan Christu Mafnap Þvortels
afstomulage hiet i Væðleat?

Eftirangregi / Þviad þad geingur
þeim Eina sem hinum Orðum / þeim
Rettlata sem hinum Gudlega / þeim
Góðu

Goðdu og Nreinu sem þeim Öðreinu
 Og þetta er Niegðome sem er Jörðun
 stíður / að það gengur so Einum sem
 Öðrum / Cap. 8. v. 14. Cap. 9. v. 28.

8. En þessu mun þ. m. Guðhrædda ganga
 að Sögursta: Og hræð mun mæca hin-
 um Öguðhrædda?

Þeim skal ganga vel sem Öðlast
 Guð / 7 hræðast fyrir hns Auglite / En
 þeim Einum Ogudlegu mun ei vel gan-
 ga / og sem Ein Stugge skulu þeir ekk-
 leingur lifa / Cap. 8. v. 12. 13.

9. Þ hvers Vallde stendur þad að vort þess
 vldu og Rostgæpne tekst vel og Luckast?

Ekke í þoru Vallde : Þviad til að
 hlaupa hialpat ekk að vera flóðtur /
 Til Bardaga hialpat ekk að vera sterk-
 ur / Til Næringar flóðat ekk smidugur
 að vera / Til Ríððotns hialpat ekk
 flóðtur að vera / Ad vera Giedpeður
 hialpat ekk þad Wan fúne Ein Nlut-
 vel / heildur er þad allt samast komed und-
 er Tqmanum og Luckusie (Epter Guðs
 stíðestlislegre Stíðotnan) Cap. 9. v. 11.

10. Svad er þad sem latar þer er. Samum
 Embætti Mæðum?

Stylio

Styfnsemdarlesse/hver ad er Almisse
leg n medal Bollugra/Dg það/ad Efti
Dære situr i skorte Biddingu. Vel þier
Land/ hvers Kongur ad er Efti Barn/
og hvers Hofdingiar ad snemma mat,
ast / (sitia ad Beitlum i D. Tjma)
Cap. 10. v. 1. 2 + 12 +

11. Gvernig a Madur ad vera vld Sataka?
Lættu þitt Braud fara yfer Bat-
ned/ so skaltu finna það laungu sefina /
Cap. 11. v. 1.

12. Svad er það sem ungur Madur skal
astunda i Tjma?

Guds Orde/og ad hallda haffs Bodo-
ord. Misktu en þin Skapara i þñnum
Bngdoome/ædur efi þeir vondu Daga-
ner koma/og Arifi nælgast/ og þu seger/
þau þecknast miet eefe/ Cap. 12. v. 3 +

13. Til þværo a Madur ad muna og hugsa alla
sana Lips Tgd ?

Ad Gud mune alla Siörninga frast
leida fyrer Doomti / þa sem eru folgn,
er/ hvert sem þeir eru heildur gooder ed,
ur iller. Ottast þar fyrer Gud og hallt
haffs Bodord/ því það hlqder til allum

Masium/ Cap. 12. v. 15. 16.

Lopkørde Salomonis.

1. Vm hvad hendlar disse Boof?

Nun er eien Loffsaungut hver ed
hendlar um Herran Christum/ Og um
hans Andlega Brude Christelega Kirke
tu (og sier hveria truande Saulu) hvetsu
ad þau hallda so astudlegt Samtal /
allt þat til ad þau koma saman um
saddir i miklum Ræðleika/ z hvert Sam
tineft ødru a Andlegan Naft.

2. Hvad segte Brudurn um sin Brudguma
Christum?

Hans Naft er eitt utheitt Salve /
þat syrer elsta þan Ungis Metarnat
(þeð Men sem eru Andargetner i Skjennu)
Cap. 1. v. 3.

3. Vm hvad kvartar Brudurn?
Vn Nita Krossens: Hofed eðle a
mig ad eg er so dæð/ Þviad Soliti þefo
ur brent Mig so/ Cap. 1. v. 6. Eg er sem
ein Roos meðal Þirnaða/ Og lifa sem
eitt Eples Tre a mille Bille Triana /
Cap. 2. v. 2. 3.

4. Svada Ansvar þar hun af Brudgum
anum Christo ?

Stattu upp min Kierasta og kom /
min hin Þrúdelega kom hringad / þu ert
fegur / Síð fegur ert þu. Þú Augu
eru sem Dufu Augu. Min Dufa í
Steinholunum í Biatgstorunum / læt
Mig heyra þína (Þína) Raust / Þvíad
þín Rødd er sæt (og vel þökkannleg þyree
mætt) þitt Auglit er Ljóstlegt / Cap. 2.
v. 13. 14. C. 4. v. 1.

5. Af hverju er Brudurinn en þrættur Angur ?

Hun ætlaði hun mundi hafa fínt
Jesu / ad hvertum hun leitar med store
Þínu bæði í Nýgluðe og á Götunum.
En sá hafi þu um fíðer med store
Gleði. Eg heilt hönun og eg villde ecke
fleppa hönun / þar til ad eg leiddi hafi
í minnar Woodur Tus / i minnar Wood.
ur Nerberge (í Christelega Rytin) Cap. 3.
v. 1. 2. 4.

6. Hverju stóð er Brudgumans Mat
festur og Vegfernd ?

Hefi er samlikt við Rongs. Rífe
Salomons / Síð í frýngum hafs Gæ.

ng standa Sextigger Sterker. Salomon
Kongur liet gjöra Efti Sal af Libanus
Bide / Nafis Stoolpar voru af Spilfre
en Ricafred af Gulle / Sated af Pur
pura / Goolfed i Midiusie var Lyffelega
lagt med Steinum / Cap. 3. v. 7. 8. 9.
Nafis fialfur er Nofur og Laudur / ut
valifi a medal margra Pusunda / Nafis
Nofud er besta Gull. Nafis Augu eru
sem Dufu Augu. Nafis Kyrtar eru sem
varande Zurta. Gardur Apotekarans /
Nafis Barer eru sem Rods. Nafis Nend
ur eru lifka sem Gull. Nefngar hládnar
med Turfose / Nafis Lfame er sem
hreint Sgla. Wein / Þrýðt med Saphir.
Nafis Wein (Þæfur) eru sem Marmara
Stoolpar / og nafis Wond er sem Liba
non / utvalifi sem Cedrus Erie / Cap.
5. v. 10. til 15.

7. Gversu er Þrudurfi skagð?

Allar heftar Eimer eru Þrýðverðug,
er / Þviad hun (Christeleg Kyrtla) er fæg
ur (i Alefingunir / og þeim Gellöggu Sacrament)
um / 3 Teufie og heftar þagelegu Róðrtum /
þvættar Teifen ad eru Dufu Augu. Hun veit
bel

vel og kænast við Guds Næðarspulla Stípan /
 og hun hlýtur þyrr Þreingingar og Mootlæte
 að fæganga í Guds Ríke. Þess regna brosar
 hun og fellar á Krossen) Xps upp Nordast
 Bindur og kom Guðast Bindur / og blæ
 fu í glegnum míð Aldingard / so að af
 háls Jurtum driupe / Cap. 4. v. 1.
 2. 3. 10. etc.

8. Greysu stóra Rísku hefur Brudurstíð
 til síns Brudguma?

So stóra / að hun liggur síð af Elskuf
 (hæd er hana leinger Giartanlega eptir þáns
 Mýskunseme / að hafi vilt leggja Græðslu Mædi
 al við hefir Synda Sær /) Cap. 5. v. 8.

9. Greysu er Brudurstíð orðin Rítt með
 Brudgumunum?

Su Sam-Gíning er næsta Þíleleg/
 Míð Bindur er míð / og eg er háls /
 (setger hun) hafi sem fæder (sína Gíro)
 meðal Róðsana (til Gendurnæringar og
 elskfrat Hugsvölunar /) Cap. 6. v. 3.

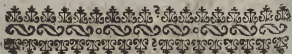
10. Er þessi Rítt þá stöðug?

Ad vafu : Seltu mig a þitt Níarta
 sem Gítt Þífigle / og uppa þítt Áim/
 sem arið Þífigle . Þvíad Elskan er so
 sterk sem Daude / og Bændlæted so
 fast sem Næðste. Þess Glædur eru

breiðande / og Gifi Ellds-Loge Drott-
ins / So ad morg Bœin kufia ecke ad
flœðra Elstuna / nie Strauma
arner ad kiefia hana /

Cap. 8. v. 6. + 7.

Endur þess Þyrra Þarfins.

Siðorer hiner Stærre
Spænni.

Propheetin Esajas.

I. Cap.

1. Hver var þessi Propheete / og nær þerur
hann spæð og Propheetað?

Hafi var Sonur Amos (Brooder
Amasie Juda Konungs) Nær ed prophe-
terade og spæðe * a Dögum þeirra
Þingra Konunga / Ufia / Jothams /
Achaz z Ezechia / v. 1. (Þessi Propheete
þerur vered Sagadur i sundur nio Tæti-
gildre ap Cedrua Vrede eptur Skipun þess Þi-
gude

* Eptur Geimfins Skipun 3415.
Þyrr Christi Sæðing 826.

Sudlegu Konungs Manasse i Juda. 100111
 10. Sin. 11111 VI. Cap. 10. 10. 10.

1. Gætt hefur fallad Esajam til síns
 Embættis?

Símsfur Gud / fyrir Gífi Sera-
 phim / hver ed mhrærde Musi Esajæ
 med einu glooande Kóle / v. 6. 7.

2. Hætt skíede það?

Þa Usias Konungur deydde / sá Pros-
 phetía Drottín / * (Þaá Svæðeðina
 Mesiam / hver ed i Egmans Væppylling skylide
 Þaðast saður Madur) síta uppa Einum
 hæsfum og upphöfðum Stool (það er
 majestet Christ) og yfer honum stöodu
 Seraphim / hver þeirra hafde Sex
 Bænge / og hver fallade til aðfars og sag-
 de: Neilagur / Neilagur / Neilagur (a) er
 Drottín Zebaoth / Þú Eond eru full
 háls Dædast / v. 2. 3. (2b þvæd Ring-
 larnir þröppudu Þrífvar Gellagur / beynsast að
 su Gellaga Þrúðing síu Þrífvar Personur /
 og Psalm. 3. v. 6. Matth. 3. v. 16. Matth.
 128. v. 10. 11. Joh. 5. v. 7.)
 103. Þín þvæd hændast Esajæ Spæðomur?

Það er þrenn / (1.) Hæddur háa
 Þ 4 Síðe

* Joh. 12. v. 41. (a) Opínber. Þ. Joh. 4. v. 8.

Þydingunum i Laume (ins og aller Spæ-
meðerney hafa giset) med Notunum um
Straffed/ og Þyrerheite um hid Boda/
huggar þa og so seigjande/ ad Messias
mune vissulega koma (2.) Hefur hafi
mited ad sula um Reisara. Billed i
Assyria / og med Sennacherib / hver ed
munde sigra Israel / og gjora Juda
stoora Slucku / en samit attu þeir ad
byda Þsigur hia Jerusalem / (3.)
Spær hafi um þa Babilonisku Hera-
leiding so sem eitt Hirtungar Nags/
Nuggar þa i hene med Ríke Christi /
og ad þeir af Media og Persia skule aft-
ur a moof forenda Babel.

4. Svernis þaum ríer þart off Esajan i 27.
Ef ad vîr leggium hafs angietu
z fagra Mæls Greiner uppa Niartad
(i hversu Esajas yþergeingur alla Spæmæna)
og Hagleidum þær kossgjæfelega.

1. Framseig mîr nokkar af þans Spæ-
dooms Bretum ?

Um Christum þendur i 7. Cap. v.
14. Sîa þu/ ein Jungfru er Dlett/ og
mun efi Son Gæda/ hafi mun hun kalla
Imme.

Immanuel. (b). Cap. 9. v. 5. Du er
 eitft Barn Gæð/ ein Sonur er off Gæð
 in/hværs Hofdingia Doomar / ad er a
 haas Neidum (c) Cap. 11. v. 1. 2. 3. 4.
 Þar mun ein Bændur uppreisa af Ryne
 Jesse / og ein Kvistur af haas Root
 n un Avögst færa (d). Cap. 25. v. 8.
 Nað mun Dandað uppsvelgja Eglif-
 lega (e) Cap. 28. v. 16. Sica þu ad eg
 legg i Zion ein Grundvallar Stein /
 ein Þrofadað Stein / ein Þostulegon
 Þorningar Stein / sem vel er Grund-
 valladur / (f) E. 40. 11. Nað mun God
 ra fæna Nioð sem ein Myrðer / þu mun
 Lambunum fæna a fæna Minleggar /
 og þau i fæne Rielltu bera i og leda
 Lambanadurnar (g) Cap. 43. v. 24.
 Þu hefur gjort mætt Gæfidesmune i
 R 5 þýnum

(b) Matth. 1. v. 23. Luc. 1. v. 31. (c)
 Luc. 2. v. 11. Joh. 3. v. 16. (d) Is. 53. v.
 2. Jer. 23. v. 5. (e) 1. Cor. 15. v. 54.
 (f) Psalm. 118. v. 22. Matth. 21. v. 42.
 Eph. 2. v. 20. Post. G. B. 4. v. 12. Rom.
 9. v. 33. (g) Psalm. 23. v. 1. Psch. 34.
 r. 12. Joh. 10. v. 11.

þínum Syndum / og hefur gítt mér
 Mædu í þínum Misgjörðum. Cap.
 49. v. 6. 7. 8. Það er lítt / að þú ert minn
 Þjónn til að upprekka þær Rínkvísl-
 ernað Jacobs / og það hefur bítarada af
 Ísrael aptur að hafa / (h) Cap. 50.
 v. 4. Þrottinn / Þrottinn hefur gefið
 Míer Bellerda Tungu (sem sá maður
 Matth. 7. v. 29. Marc. 1. v. 22. Luc. 4. v. 32.)
 E. 53. Er alltsaman minn Endursöfnun
 ar Berked. Cap. 61. v. 1. 2. 3. Undir
 Þrottins Þrottins er yfir Míer
 (i) Þar fyrir hefur Þrottinn smítt
 Míg / hafi hefur sendt mig til að Pre-
 dila Boludh (k) og að leggja við þau
 sundurknofoðu Niartu. Cap. 63. v. 3.
 Eg fottred Bannpressuna einfaman /
 og eingest af Foltenu meður míer (l)
 E. 64. v. 1. 4. E/ Eg vilde að þú í
 sundurflíur Ninnana / og færir hingad-
 ofan.

2. Gætur Esajas ef þeirre Spandooma ?

3m/

(h) Esa. 42. v. 6. (i) Luc. 4. v. 18.

(k) Matth. 5. v. 3. (l) Open. 3. 19. v. 15.

33. v. 15. Pangad til so leinge / ad yfer
 off uthestur verdur sa Ande ut af Hæd
 unum. Cap. 44. v. 3. Eg vil uthella
 miquum Anda yfer þitt Eade / og misie
 Blessan yfer þinna eptersomendur (2.)
 um Skyn Johannis / Cap. 40. v. 3.
 Þar er ein Raust eins Predikara ut i
 Eideinortesse. (3.) Dm Koll og
 Neidingiafa og Bmrendun / Cap. 2. v.
 8. Allir Neidingiar munu pangad stund
 da. etc. Cap. 9. v. 2. 3. 4. Þad
 Þoolk sem geck i Myrkrunum stæ eist
 Eios miked/etc. Cap. 11. v. 10. Og þad
 mun stæ a þeim Lyma þad Koolk
 Sesse sem stendur Þoolkum til Strids
 Merkis / ad epter honum spyrja Neid-
 nar Þoder. Cap. 18. v. 7. Cap. 29. v.
 18. 19. Cap. 35. v. 5. Cap. 49. v.
 22. Sim / Eg mun upphesia minna
 Hønd til Neidingiafa. Cap. 60. v. 1.
 til 12. Gior þig Reidubuna / verlu þið
 it / þviad þitt Eios stæmur / og Egrid
 Þrostins upphesur yfer þier / og Neid-
 ingiarner

ingtarner munu ganga i þinn Eioffe.
Cap. 62. v. 2. So ad hiner Reidni skæ
þitt Kettlæte.

3. Seig nofud af þaða Aldunae og
Gootanae Greinum.

Cap. 1. v. 2. Nefred þier Nimmur og
þu Jord/Nlusta a med Eyrumum. Eg
hefe Børn Bppfostrad z Bpphafed/ z
þau eru fallin fra Mier/v. 4. O/ Bei
þvi Synduga Foolke/ Þvi Foolke mik-
ellra Misgjörda/ þess illstufulla Gæde
sins / Þeim Glæðsomu Børnum sem
yfergtefa Drottin / þeir ed lasta þær
hinn heilaga i Israel / og ganga a Bak
þier aptur / v. 5. 6. Allt Nofud er
stukt / allt Martad er veikt. I fra
Nvirfle allt til Ilia / er ecke neitt heila
brögðt a þonum / v. 15. Og þo ad þier
utbreided ydar Nendur / þa byrge eg þo
minn Augu fyrir ydur / og þo ad þier bið-
led margfalldega / þa heyre eg ydur þo
ecke / þviad ydar Nendur eru fullar af
Bloode / v. 22. 23. 24. Cap. 9. v. 9.
Cap. 5. v. 8. Bei þeim sem samast
draga Eitt Nua til annars etc. Cap. 9.
v. 13.

v. 13. 21. Cap. 18. v. 5. Þyrt Naust
 Þrúna mun Avæxturinn uppvísna /
 Cap. 22. v. 3. Cap. 23. v. 1. Cap.
 28. v. 10. Blóðdu hiet / Blóðdu
 þat / v. 5. fr. Cap. 30. v. 1. Þei þeim
 frakhverfum Bötum / Cap. 34. v. 12.
 So ad þetta hiner Eðalboinu skulu
 kallast Nættar sem ekkert Land eiga /
 v. 5. fr. Cap. 38. v. 1. Ræðstafa þu
 þínu Nuse / Þvíad þu munt deya og ekk
 lifa / Cap. 48. v. 22. Niner Dguds
 legu (seiger Drottinn) hafa eingafi
 Strid / Cap. 57. v. 2. Nvert erud þier ekk
 þeir Synner Þfertróðslufnar / og eitt
 fallet Gæðe / Cap. 65. v. 2. Eg utrelte
 minnat Nendur allan Dágin til eins D.
 hlýðugs Fólks / hvert ed geingur eftir
 sínum Nigrefingum / a einu Bege sem
 ekk er goðdur.

4. Seg mætt nokkurt Grefnet er Stræffa
 og annað ?

Cap. 1. v. 20. Ef þier erud Dhlýðugs
 er / þa skulu þier af Gverde uppetner
 verða / v. 22. 23. 24. 25. Cap. 5. v. 18. 19.
 20. 21. 22. 23. 24. 25. E. 10. v. 33. Einn þu
 þad

þad DRottinn Gebaoth mun Greiðast
 nar med Balde af snjda / og þad þvad
 þvatt upp stendur stytta. Cap. 13. v. 11.
 Eg vil Jardarkringlunar vifta vagna
 sínar Illgrne / og þeirra Dgudlegu fyr-
 er sínar Ddgdar sakir. Cap. 29. v. 13.
 Þar fyrer ad þoolk þetta / nælægest mig
 med sñnum Musle / og heidrur mig med
 sñnum Þorum / efi þeirra Niarta er
 langt fra mier. Cap. 30. v. 21. Þetta er
 sa Begurifi / þafi sama ganged / afnar
 hverke til Nægre ne Binsire Mandat.
 Cap. 34. v. 8. Þad er sa Nefndar Dagur
 ur DRottins / og Arid Endurgjalldofins
 ad hefna Zion. Cap. 44. v. 21. Minstu
 þad Jacob z Israel. Cap. 58. v. 1. Kalla
 þu i Aked / væg eðe / upphæf þína Ra-
 uft sem eina Þasunu / og þu sñgið
 mñnu þoolke þeirra Þfertroðstur. Cap.
 65. v. 13. Mñner Þioonar skulu Efta /
 efi þier skulud Nungra / o. s. fr. Cap.
 66. v. 15. Siad / ad DRottinn mun
 koma med Elde / og þafs Þegn sem
 afnad Stormvidre / þad þafi endurgjallde
 i Grind

i Grind sfiar Keide / og hafis Straff
i Gudsins Loga.

2. Seg miet nokk af Grefner i hvorsum ad eru
Sarmia Blagane og Arentaner.

Cap. 5. v. 4. Noad skildu Meis þa
meiga gista vid mii Bngard/o.s.fr.

Cap. 8. v. 2. Alrefted eina Rmdagiord/
og þar verde þo reft af / hafed Sam-

tof/en þad hafe þo aungvafi stad/ þv
her er Immanuel. Cap. 16. v. 2. Allra

Nofud er Narslaust / allra Skegg er i
burt rafad. o.s.fr. v. 19. Gledifi z Þogn

udurifi er af Afurlondunum i burt þorf
ifi/o.s.fr. Cap. 17. v. 14. Ad Kvouð

Eqma/ Sica þu/ þa er þar Skelfing.
Cap. 20. v. 6. Hversu fqnlegana erum

vier undan komner? Cap. 22. v. 4. Nas
id þdur i fra miet / læted mig græta

Beisflega yfer þeirre Foreidsfustie Doff
utefiar mifns Fofks / v. 13. Þar er reke

utan Gled og Glaumur/ Naut drepifi /
Gaudum Glætræd/ Rietid etid / Bgn

druefted / og (sagt) Lantum off eta og
drefa / vier deyium þo a Morgun!

v. 14. Hvad gildir/ ef þesse Misgjörð
 verdur yður fyrregefin/ Cap. 24. v. 5.
 Eandid er fargad af sönnum Juhoggiure-
 um/ o. s. fr. Cap. 37. v. 3. Þetta er ein
 Dagur Hærmungarinnar/ Ströfunar-
 innar og Hædunga-riðar/ o. s. fr. Cap.
 38. v. 14. Eg tóste sem Trana og
 Gvalan/ o. s. fr. Cap. 42. v. 20.
 Men Þreifa að sönu mífed/ en þeir
 halda það ekki/ þeim er noög sagt/ en
 þeir vilja það ekki heyrast/ Cap. 45. v.
 9. Bei þeim sem Mógla i moote sön-
 um Skapara/ o. s. fr. Cap. 59. v. 4.
 Med Dglæfuna eru þeir þungader /
 og fæða Mæduna.

6. Seg mér nokkrar Bætur af Aþturs
 brætt og Aærbót?

Cap. 1. v. 16. Þvöld/ Hreinsed yður/
 Taked yðar Illsku Brestne i burt fra
 minnum Hugum. Eated af Illu. Eated
 gott að giera/ Cap. 8. v. 5. 6. Helged
 Drottinn Zebaoth/ Eated hann vera yð-
 ar Hædflu og Otta/ Þa mun hann yð-
 ur til Helgunar vera/ Cap. 26. v. 9.
 Af Hjarla grynnef eg þijn a Drottene /
 þar

Far ad aude med med nqns Anda i mjer/
 vana eg snehta til pgn. Cap. 31. v. 6.
 Snued aptur pier Istoele Wormpier
 sem mig erud fra herfis. Cap. 33. v.
 1. Over han genger i Aetvessie.
 Cap. 38. v. 15. Og vil alla mæna Lffo
 daga foidast syer foddan Natmvel
 ingu mntat Ealar. Cap. 48. v. 10.
 Cap. 50. v. 1. 2. 10. Over er kat a hæl al
 ydar sa ed Dteft D Kottis / v. 1. fr.
 Cap. 52. v. 11. Bstet fra / Bstet fra
 fared i burt padan / og wbrated teke
 heitt Gaurugt / ganged ut af hene /
 hremsed deur. Cap. 54. v. 6. Cap.
 57. v. 13. So seget hia Gaste eg upp
 hafde. Cap. 58. v. 6. Latu palavia
 sem pu hesur med Rengindum i Rønd
 sett. Cap. 59. v. 1. 2. 3. 4. Cim pu
 Rønd D Kottis er ei offutt / v. 12.
 Worat Yferroeslur eru hellig til fter
 pier / v. 1. fr. Cap. 66. v. 1. 2. Gæde
 lgt pan hia Gantaka / og pan sem h far
 Sundurkrosalañ Anda / og pan ed
 hradest mgn Dtd.

7. Lattu mig heyra nokrar Lærdomis
Bretner?

Cap. 2. v. 3. Af Zion mun Løgmað
ed utganga og Orð Drottis af Jeru-
salem. Cap. 8. v. 11. Skal eðke Gólf-
ed spyrja síð Gud? Eður er það rítt-
ara að spyrja hina Daudu fyrir þá hi-
na lifendu? Já eftir Løgmaðinu og
Vitnesburðinum / v. 12. Ef þeir
seigja eðke það sama/þá munu þeir eðke
Morgun-Líofed hafa: Cap. 26. v. 16.
Drottinn / nær að Nörmunginn er fyrir
Höndum/þá vífa Menn þín/nær ed þú
agat þá / falla þeir særgætelega-
(Cap. 28. v. 19. Þvíad allma Gæstinginn
líkist að merka Orð) Cap. 40. v. 6.
Allt Hóll er Men / og allt þess Góð-
er so sem Akursins Bloomstur. Cap.
42. v. 8. Cap. 44. v. 6. Eg em hinn
Fyrste og eg em hinn Síðarste / og fyrir
utan mig er einginn Gud. Cap. 45. v.
7+23. 24. Cap. 51. v. 6. Nimeness
mun sem Reitur forganga / og Jörðess
sem afið Klæde fyrnast. Cap. 54. v. 8.
9. 10. 11. Cap. 65. v. 17. Eg vil sta-
pa

þa njáfi Himen og njá Zörð/so ad Wess
himnu et seingur missast a þad Syrra/

8. Framseig nokrar Greiner um þad/ ad
Drambet fæle nidurþryðast?

Cap. 2. v. 11. Þu þau þanu Augu
skulu nidurlögð verða/og hveriet mofels
hættar Wess eru/þeir munu hljófa sig
ad lægja. Cap. 18. v. 5. Cap. 26. v. 4.
Þar fyrir þa freysted uppa Dröttifi
Eilíflega/þviad Gud Dröttifi er eitt
Þiarg Eilíflegana. Cap. 32. v. 9.
Standed upp þier Drambantu Kvinnur/
Neyrð mýna Kaust þier Dætur sem
so Afhugalaufar erud / læted yður i
Eyrum loda mýna Rædu. v. 10. Þad
er um Eitt Ar og Dag ad giora / þa
munu þier þinar ugglauðu skelfast/Dg
Cap. 47. v. 12. 13.

9. Gern nokrar Stalpar og Suggur
ar Greiner?

Cap. 1. v. 19. Ef ad þier vilied
Wier hljóða/ þa skulud þier nepta Land
sins Stæða/ Cap. 2. v. 2. E. 3. v. 10.
Seged um þa Retti feruðu ad þeim
mune vel vegna/þviad arættarins sína

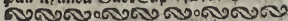
Verka munu þeir neyta. Cap. 10. v. 20.
 25. E. 14. v. 1. Drottinn gefur þier
 Hvíld af þílle Eymd og Artnædu / og
 af þeirre hardre Þoonustu sem þu
 varst í. Cap. 15. v. 3. Cap. 16. v. 5. E.
 19. v. 18. 19. 20. 21. Cap. 23. v. 18. E.
 25. v. 8. Hafi mun Daudafi uppsvelgia
 Eynslflega / og Drottinn Drottinn mun
 afþurka Tærni af allra Andliti / og
 hafi mun í burtu taka þa Forsmanni síns
 fólks í öllum Eöndum. Cap. 38. v. 17.
 Síð þu/um Nuggan var eg mig og Ango
 urbiti / en hiartanlega þa hefur þu að
 þier lefed minna Sælu / so að þu for
 diarfaðest ei / því að þu fleigir öllum
 minnum Syndum á Bak þier aftur. E.
 41. v. 10. 14. E. 42. v. 3. E. 43. v. 25.
 E. 44. v. 22. Eg afmæli þínar Wis
 giorder sem áttad Ský / og þínar Sönd
 er sem Þoku. Enu þier til Min / því að
 eg frelsa þig. Cap. 45. v. 22. E. 46.
 v. 34. E. 49. v. 14. 17. Cap. 51. v. 11.
 Eynslfur Fagnudur mun yfer þeirra
 Nöfnum vera / Glede og Bnadssemi
 munu

munu þeir Nöndla / efi Sorg og And-
varpan min i burtu frá þeim flyia.
Cap. 54. v. 1. Cap. 59. v. 20. E. 62.
v. 3. E. 63. v. 16. E. 65. v. 24. Það
skal skel ad fyr efi þeir kalla/ þa vil eg
Svara/ a medan þeir eru efi nu ad tala/
vil eg heyrta. Cap. 66. v. 13. Eg vil
Nugga yður loka so sem einhvern Nugg
at hans Mondur.

10. Seg miet nokkrar Þacklætes og Bæn
at Brestner

Var til heyrer allur sa 12. Cap. E.
24. v. 15. Begsamed nu Drottinn at
Englondunum/ i þeim ut Erym Siæf-
arms Nafned Drottins Guds Isra-
els. E. 25. v. 1. Drottinn/ þu ert minn
Gud/ þig vegsama eg / þitt Nafn loka
eg/ þviad þu gíörer Skoormerke. Cap.
37. v. 2. Drottinn/ Merkuna þu oss/
þvi ad þinn bydum vier. E. 37. v. 17.
Drottinn hneig þu þinn Eyr og heyr
þu það/ Þypluð þinn Augum Drott-
inn og sica þu/ heyr þu öll Ord Sendcher
íbs sem hann hefur sendt til ad lasta

það lifanda Gud. Cap. 42. v. 10.

Prophetiā Jeremias.

I. CAP.

1. Hver hefur þessi propheta vædd / og á hvada Tíðum hefur það Spáð?

Nafi var Sonur Nisíia af Prestum um í Anathoth / (Jos. 21. v. 18.) Lande Benjamin / hver ed Prophetar aðe til Jerusaleml / * á Dögum hessa seinustu Konunga í Juda / Josia / Joachims / Zedechia / v. 3. (Þessi Jeremias var gefstur í Gel af Byðingum við það Stad Tachpanches) í Egyptalande á þess Sístugasta Aldurs Áre.

2. Hver hefur kallað Jeremiam til að vera Spámaður?

Gud sjálfur / andur ein það tilbið það í Moods. Ríði / v. 5. (Þvílloc Gud það til þess Geilaga Predikunar Embætti ís / Gal. 1. v. 15.)

3. Greinir hlóðar sústíðun frá Gud gaf þann?

Hu skalt fara burt þangad sem eg sende þig / (Til Gíðmála og Gyðinga / til Vandra og Goðra) og Predika það hvað eg hýð þíu / v. 7. Og Þóttin utriette

fynd

* Þessi Geimfins Skypun 3235.

— Syre Christ Sæding 645.

sjna Nond/ og aðhrærde hafs Musi og
 sagde til hafs / Sici þu eg legg min
 Ord i þin Musi (vegi þig með Spæmann
 legum Gæpum) og set þig yfer Þrooder og
 Konga Ræfe (ad þu sicer bestra Prophete og
 Lærare) so ad þu skalt upplýsta / i sundur
 briota / i Eðdeleggja og Fordarfa og
 upphoggja og Groodursetta / v. 10+
 (þu skalt Straffa og Avíta þa hardlega þyrt
 latur þetta Syndi)

4. Gvernig ræf Jeremias sicer Embætte?

Han Straffar Gydinga Fools sakt
 þetta Dondstu/ og aminn þa til apt
 urhvarfs og Yfirbootar / þar a mille
 femur han og með Nuggun fyrer þa
 Gudhræddu/ um Tilkomu Messia.

5. Gvernig þoor þyrt þonum i syni Embætte?

Ede of vel/ þviad Dondsta Gyding
 afa og su Narta Sorg sem þonum fell
 til þar a ofan / kom þonum til ad bota
 va sjnum Fædingar Deige. Þansignade
 ur vere sa Dagur (seger han) a hver
 tum min Mooder fædde mig. Cap.
 20+ v. 14.

6. Gvernig hllooda hafs Gootanar og
 Amningar Greiner?

Cap. 2. v. 10. Mitt fólk þad gífr
 er eina Tvöfallda Synd / Mig / þa lif-
 ande Þppiprestu þfergísa þeir / Og
 gíora síer hjer og þar úthögna Þrus-
 sia / sem þu eru Leker og þallda ecke
 Ratnemur. v. 19. Og nu þu ad þu þvægi
 er þig med Lut / og taker þar mífia
 Gnpu til / þa þvæst þu þess meir þu
 Ddggð fýrer Mier. v. 27. Allar Allegur
 vid þdar Þörn eru til Þorgefins / þa
 læta þu ei hella þu menta síg / v. 3. f.

Cap. 3. v. 19. Þvert eru þa eingið
 Smýrsl i Síleat / Þda er þar eingið
 Grædare til ? Þ þar fýrer er ecke Þolt
 urst mífus Þolt þa læfnud ? Cap. 22.
 v. 13. Þei síe þm s þygger sítt Þus med
 Synd og síu Þerberge med Þretteum.
 Cap. 31. v. 15. Míf þeyra Kvemunar
 legt Þlood / og þeyst af Græst / a Þæð-
 um / Rachel grætur yfer sínum Þörn-
 um / og vill ei þuggast læta. (m) Cap.
 44. v. 11. E. 47. v. 6. E. 48. v. 10.
 Þolvadur síe sa sem sofsamlega gíor-
 et

er Vert Roktins / v. s. fr. Cap.
51. v. 6. Hled ur Babilon so ad hver
biarge sine Smu / so ad pier fortapest
ette i hefar Misgjærninge.

7. Stamsæg mætt noður dyttunar. Orð
Jeremias

Cap. 5. v. 8. Hver sem eifi þa hniðs,
er epter Eignar Konu síns Ræunga /
so sem ofallder lauser Stood, Hestur /
v. 28. Þeir fara med Illskupor / þeir
hallda eingifi Rietfinde / v. 31. Prophet
arner fleira Eigar / og Prestarner þeir
ofeidrottina i sínu Embætte / v. s. fr.
Cap. 7. v. 18. Cap. 8. v. 3. Þor er
sem eingifi sem ad misliffe sín Illska /
v. s. fr. Cap. 30. v. 12. Þýn Lemstur
eru ein Dræntanleg Illska og þýn
Saur eru Dyrædande.

8. Svæt standa þanna Scrapp Greiner
Hreipadar?

Cap. 7. v. 34. Cap. 9. v. 1. Ach/
Eg villde ad eg hefde noog Vatn i mi,
nu Hefde / og þad mín Augu være ein
Tara Þppspretta / so ad eg mætte
græta bæde Nætur og Daga / þa i Hel
A a 5 flegnu

flegnu a medal mýns Fólks / o. s. fr.
 Cap. 14. v. 7. Ah Drottinn / vortu
 Misgjörningar þafa það vel forþienu
 ad / o. s. fr. Cap. 15. v. 2. Sæd
 denia skal hafi kome þar til / sæm sem und
 er Sverded skal / hafi kome þar til / Sæm
 sem hungri skal / hafi kome þar til / sæm
 sem fangadur skal vera / hafi kome þar
 til. Cap. 22. v. 29. Cap. 25. v. 29.
 Cap. 29. v. 17. 23.

9. Framfegdu hafi Lærdoms Bretur.

Cap. 5. v. 30. Drottinn þinn Augu
 alfta Truna. Cap. 9. v. 24. Nær
 ed sier vill hroosa / hafi hroose sier af þó
 ad hafi vite og þeðe mig / það eg sie
 Drottinn / o. s. fr. Cap. 10. v. 6.
 Þer Drottinn / er eingest lögur / v. 23.
 Eg veit ad Mafins Gjörningar stan
 da eðe i hafi Balde / v. 24. Eypta
 þu mig Drottinn / þó með Manta / og
 eðe i Bræde þine / so ad þu uppræter
 mig eðe. Cap. 13. v. 23. Kafi nokkud
 Blámadurinn ad skipta um sín Skín.
 Sit / eða ein Þardus um sína Gleðe ?
 Cap.

Cap. 15. v. 16. Þitt Drd er fundet og
 etet af miet / og það sama þitt Drd er
 vor Martans Gleda og Huggun. Cap.
 17. v. 5. Bólvaður er sa Maður sem
 hefur sitt Traust a Mafnum / og held
 ur Hólded fyrir síni Arnlegg. v. 7. Eftir
 Blessaður er sá Maður sem treyftir á
 Drottinn / og hafi sem að Drottinn er
 hans Bon / v. 9. Martad er Melnað-
 ar fullt og Drvinlunarsamur Slut-
 ur / hver fái að Kanská það? v. 14.
 Drottinn læna þu mig / þá verð ég heil
 brygður / Nálpa þu miet þá em ég hól-
 in / v. 17. fr. Cap. 23. v. 29. Er mitt
 Drd ekki líka sem Einn Eldur / seiger
 Drottinn / og líka sem ein Namar sá
 ed Björginn í sundur molar? E. 50. v. 34.

10. Gættar eru þær Greiner sem girta um
 Bæn og Þakargærd til Guds?

Sá 20. Cap. v. 11. 12. 13. Eftir sýng
 ed Drottne / Þegsamed Drottinn / hafi
 sem frelsað hefur Lífed hins Satka /
 ur Nöndum þeirra Illgjörnu. Og Cap.
 32. v. 17. til 25.

11. Gættar eru hans Propheetsku og

Spá

Spandooms Gættir?

Þm Christum stendur so i þeim 23.
 Cap. v. 6. Og þetta mun hafs Nafn
 vera/ ad Með munu falla hafi/ Drottinn/
 sem er vort Ríttisæle. (n) Cap.
 31. v. 22. Drottinn mun skapa nokkud
 nýtt i Landinu/ Kvinnu mun umfrýnge
 ia Manni. Þm Kellun Heiding'
 iasta stendur i 32. Cap. v. 37. Þaðig-
 Gíga þu / Eg vil safna þeim ut öllum
 Lendum/ sem eg hef i burt kastad þm/
 i minne myskilre Reide og Grind/og D.
 Miskunfeme / og eg vil flýta þa hýng-
 ad aptur til þessa Skadar / so ad þeir
 skulu ugglaufer bua. v. 38. Og þeir
 skulu vera mitt Fólk / So vil eg vera
 þeirra Gud/ o. s. fr.

12. Gættir eru þær Gættir sem hafi upf-
 hvætt med til apturhvarps og Jdranar?

Cap. 3. v. 7. 8. Enu þu þier hafi frá-
 fallne Ísrael/segir Drottinn/ þa vil eg
 ecke láta mína Reide komast yfir þout /
 þviad eg em Miskunfameur / segir
 Drottinn/og vil ecke reidast áftmlegana/
 v. 8.

v. 8. Bidurkessi þu að eins þítt Wils-
gietning/ að þu hafir syndgast á mote
Drottne Gude þínum. Cap. 4. v. 14.
So þvo þu nu Jerusaleml þítt Marta
af Illskúne / so að þier verðe hialpad /
v. 1. fr. Cap. 6. v. 8. Gistdu Yferbot
Jerusaleml / andur en þad mitt Marta
sngr sier i burt fra þier/og þad eg giorð
þig að einu Gode Lande. E. 7. v. 3.
Betred ydvörn Lifnæð og Athæfe / þa
vil eg byggja hia yður i þessum Stad.
Cap. 14. v. 30. Þier med fennum vorf
Dgudlegt Athæfe/ og Misgiorðer vor-
ra Forsedra/þviad viet þesum syndgast
á mote þier. En fyrir þíns Mafns
sakir þá lauttu oss eðke til skammar verða.
E. 25. v. 5. E. 26. v. 3. 13. E. 35. v. 15.
E. 42. v. 5. 6.

13. 2 veriar þú þann Luggunar Gætnet ?
Cap. 3. v. 22. Cap. 29. v. 13. Ef
þier leirð min af öllu Marta / v. 14.
Þa vil eg læta mig flla af yður. E.
30. v. 17. Þig vil eg aptur heilbrigða og
þín Smr græða. E. 31. v. 4. 5. 6. 7. 8.

9. 10. 13. Cap. 31. v. 20. Er Ephratim
 ei min dhrmætur Sonur og mitt Elfsu-
 legi Barn? Þviad eg misfursti efi nu
 vel a þad/ hvað eg sagde til hafs/ þar
 fyrir fundur brotnar mitt Þiarta til
 hafs / so að eg hlíft hönun Misfurst-
 samur að vera. v. 25. Þviad eg vil End-
 útnæra þær þreittu Sælernar/ og sedla
 þær enar Sorgbitnu Sæler. Cap. 26.
 v. 3. 13. Cap. 33. v. 8. Eg vil þreinsa
 þa út af öllum Misgjörðum / meður
 hvertum þeir þafa syndgast a moote
 Mier. v. 9. Cap. 42. v. 12. Eg vil
 auðsýna yður Myssunseme/ og vera yð-
 ur Elfsamur.

Harmagantur Jeremias.

1. Svad Þæbellur-haf 3

Eina Sorgar Klögun / yfer æfis-
 komulage Gyðinga Ljós / er synest sem
 þafe teked til strax eftir Dauda Kongs
 Ljós * Prophetiá annúir her og so
 þeolfed að sefa Guds Reide með Alvar-
 segre Þdran.

* Lætt Gæmsino Stöpun 335.

1. Cap.

1. Gvernig hljóða hafs Orð um þad ?

v. 12. Skeded þad og hýgged þad/
hvert þar er nokkur Sorg so sem min
Sorg/sem eg hefe i ratad/ þviad Þrott
in þefur fyllt mig af Gýmd / a þeim
Degenum stíar Grindar Reide. Cap.

2. v. 14. E. 3. v. 44. Cap. 4. v. 10.
Ninar Níatíarustu Kvíntu hlutu stalf
ar ad stóða sgn Børn/ v. s. fr. E. 5.
v. 16. Koronast vors Nýfuds er af fall
in/ Þ Þei ad vier höfum so syndgast/

3. Gvernig hljóða Jeremíæ Greiner um
Joranena ?

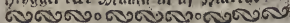
Cap. 1. v. 18. E. 3. v. 42. Vier
höfum syndgast og bered. Dhlqduger /
þar fyrir gjörder þu rétt/ ad þu hlýfd
er ecke. v. 44. Þu huldur þig med einu
Stye/so ad þar kúne eingifi Børn i gegn
um ad koma. Cap. 5. v. 20. 21.

III. Cap.

4. Seg micr nokkur Suggunir Orð ?

E. 3. v. 22. Goodgýrne Þrottins er
þad / ad vier erum ecke völdungis ut,
gjörder / Nafs Wýskunfeme þefur nu
ongvafi.

ængvafi Gnda. v. 23. Hældur er hun Nö
 hvern Morgun og þiñ Truleike er mik-
 ell. v. 20. Það er efiñ merkelegur Nlatur
 að v. a Þoliumoodur / og vona uppá
 Nialpena Drottins. v. 31. 32. 33. Drott-
 iñ birtrefur ecke Epláflegana / hældur
 fo / hafi hrögger að vösu / Efi hafi tíar
 fagna Mofkunsene aptur epter síðe mi-
 illre Mofkun / þviad hafi plagar og
 hrögger ecke Mafifi ut af Míarta.

Prophetiā Ezechiel.

I. Cap.

1. Hver var þessi propheta og nær hefur
 hann Spæð ?

Ezechiel var Sonur Búfi Prestsins
 i Chaldaea (Mesopotamia) Landshver-
 ed Spæde * a þvi fimta Áre / eptir
 það að Joachim Juda Kongur var her-
 telifi og birtfærdur i Fængelse. (Þessi
 propheta var og Gertelifi / og hluttur i burt með
 margum af hinum heilstu Mydingum og Edel-
 lögnum þrá Jerusalem til Babel / og epter
 það hafi hafde hellded margar Predikarar / var
 hann

* Preter Getmsins Skápun 334.
 33rer Christi Sading 618.

han stigen i Gel af Linum Egypticum surra/
so sem Ectopantus doctae.)

4. Guds bar til de bitt fitt Spær
doom præ Gude

Nimnesh opnæðst / og Gud vðsfade
hönnum Þriðar Sonar (1.) Þorur það
Þiögut undarleg Digt med Stórm. Vin
de/ v. 4. 5. (2.) Eitt stærðstælegt
Stool/ v. 15. (Svert ad et fyrrmyndan þre
ðkunnar Embættessins) (3.) Þelldis Stoll
Ehtisti i Ninnunum / v. 28. (Svert med
læmæst þans ræðarpulla ræðago / þian Þm
bætt þrophetana) þvad allt samant mætt
ad vera hönnum til Þppfæðingat og
Þugguhar/ v. 4.

III. Cap.

3. Gjernig bliopder hañe Kglun?

B. 8. þu Mafisins Son / (o) Eg
hefe sett þig til eins Bardhalls Ma-
fis ofter Istads Tus / þu skalt hefta
Orded af mignum Musle og vata þa vid
milla vegna. v. 9. Nær ed eg selge til
hins Ogudlega / þu skalt Dáuda de-
la / og þu varar hafi ei vid / og seiger
þonum þad esse / so ad sær hifi Ogud-
B b lege

lege kúste ad vaktu sig fyrir sñnu Dgudu
legu Athæse/so ad hafi meige Egge haðo
da / þa mun hifi Dgudlege denia fyrir
sñia Gynda Sakir / En haffis Blooda
mun eg krefia af þiffe Nende / v. 3. fr.

IV. Cap.

4. Gvernig glect Ezechiel i haffis Ambatte?

Æred þanglega. Propheetin varð
sñalfur ad vera ein Sperrmyndan/ hvero
su ad Jerusalem skulde verda umfæla
tifi/og komast i stóra Næhd/ Nafi hlaut
ad mæla Jerusalem a Tugul-Steine /
v. 4. Eggja sig a sñna Vinstre Nlid i
Þriu Hundrud og Ríutíge Daga/v. 5.
A þa Nægre Sñdu Fírutíge Daga /
v. 6. Dg þua sig ut med Mátarfaung
i þessare Nersetu / v. 9. Drecka Vatn
epter Skanite/v. 11. Dg þaka sier Bra-
ud fyrst vid Másta-Þreck/ v. 12. Sñðan
(ap þvi hitt var opur þungbætt) vid Nauta
Lad / þar epter taka sñtt Nefud og
Skiegg med Einum Rak-Níffe/ Cap.
5. v. 1. Gla sñnum Nendum til sam-
ans / og stappa sñnum Footum nidur /
Cap. 6. v. 11.

VIII. Cap.

5. Þyrtuþ Ezechiel en þleyre Syner ?

Jm/Þviad Nönd Drottens fiell yf
er haß/og loof i Næred a haßis Nofde+
Þa flutte Eñ Bindur haß a millum
Nimens og Jardar til Jerufalem i eñne
Syn+ v. 4. Og Gud (sem var Guds Son
ur/ þver ad i sine Majesteþ Optuðerade sig þönu
um/ Þens lqka i þeim 1. E. v. 1. 3. Cap. v. 13.)
Sjñde honum Þiocrar Syner. Su (1)
var Þþocka Eñneßed+ v. 5. Su (2)
Þoru allßins Eñneßtur Þrma og Þq
ra/þyrer þvertum ad Þldungarner gior
du Keyfelse/ v. 10+ 11. (3) Sjñde haß
honum Konur sem gietu yfer Þhamuz
(Þegud er neþneßt Adonis / þvern Þeidingiar
tilþaðu so sem Eñ Gud) v. 14. (4) Sæ
haß Þim og Þuttugu Mæñ sem Þil-
þaðu Goolena/ v. 16. (so sem eñ Gud
2+ Þof Kong. 23+ v. 11+) Og flegra
þeß þættar/ Cap. 9+ Cap. 10. Cap.
11. Cap. 40.

6. Grafi selg nöðrar Strappi/Þretner
Ezechiel?

Cap. 6+ v. 12. Naß/ þver ad fiaro

B b 2

lagur

lægur er skal deþia af Drepscoft/og híf
 fm nælægur er skal falla fyrer Soerbe/
 en hver ed eþter er orðen / og er þar frá
 verndadur/ skal deþia af Nungre. Cap.
 7. v. 27. Rönunguríf mun þröggur
 vera / og Nofdingiarnet munu i Sorg-
 at Buninge klædder/ og Gólfino Nendur
 i Landenu munu Duglausat vera/Cap/
 8. v. 18. Þar fyrer vil eg og so höndla
 vidur þa / medur Grimdat Reide / og
 mitt Auga skal ecke spara þa/og vil ecke
 Mofkumfámut vera/Dg þo ad þett kalle
 en nu med hattré Raust fyrer mgnum
 Gyrum / þa vil eg þo ecke heþra þa.
 Cap. 18. v. 4. Hver Sæl sem þyndgast
 skal deþia (p) Cap. 21. v. 10. 15. 16. 28.

7. Seg nokrat umföðkunar Geciner i

Cap. 13. v. 4. 5. I möle Þreftun-
 um / O Ísrael / þñer Prophetar eru
 iþka so sem Refar a Eyðemorku / þett
 faga ecke upp yfer Mufkaf / og glota
 ecke Gyrding i flingum Ísraels Nus/
 og þett standa ecke i fligdenu a Digi
 Drottins. Cap. 16. v. 22. 23. 24. 25.
 26.

(p) 3. B. Mos. 24. v. 16. 2. Chron. 25. v. 4.

26. 49. Eia þu þetta var Misgjörð
í Systur þínar Sodoma/ Drambsemel/
allskins Dhoof/ og Fridur goðdur/ sem
hún og hefur Dætur þær höfðu. Ef
hjálpudu eðle hinum fátæka og Raud-
durftuga/ heildur voru þær Drambsam-
ar og gjördu Svivirdingar fyrir milt/
etc. Cap. 20. v. 10. 15.

2. Seg þáns Jorannar Greiner :

Cap. 20. v. 40. Cap. 33. v. 11.
So sáharlega sem eg life segir. Drott
í Drottin (9) þá hefe eg einga þóð
hættu á Danda hins Ogudlega/ heildur
það að hafi Ogudlege snue sér frá síne
Breitne/ z life. So snued þú nu í frá
þóðarre vöndre Breitne. Hvar þú vilt þú
þítt deyta/ þítt af Nuse Israels? v. 18.
Nær ed hafi Ríttferduga sngr sér í frá
síne Ríttvæse/ og gjörir Rænglega/ þá
að hafi með ríttu að deyta þá þ. v. 19.
Og nær ed hafi Ogudlege sngr sér í frá
sínu Ogudlegu Athæse/ z gjörir þ sem
rítt z gott er/ þá st hafi með ríttu lifa.

Ab 3

9.

9. Selg mig nökkar Spábooma Greinir
um Christum og Heilagari Anda?

Cap. 11. v. 16. Eg vil snarlega
vera þeirra Frelfare í þeim Landum /
sem þeir eru komnar til. Eg vil gefa yð
ur eitt samþugad Míarta / og eg vil gefa
eiss nýsi Anda í yður / v. 19. Cap.
34. v. 16. Eg vil uppleiða (r) þad
glafada / og leida aftur þad sem villist
og græða þad hid Lemstrada / z gífa ad
þvi Banfæra / og eg vil geyma ad þvi
sem er feitt og vel fært / og eg vil hafa
umhugun fyrir þeim so sem rett er / v.
23. Eg vil uppvefja þeim eiss einfæ
Nýrdir (t) sem þa skal ala / sem er
mísi Þienara David / hafi skal þeim fæ
du gefa / og hafi skal vera þeirra Nýrdir /
v. 24. Og Eg Drottinn vil vera þeirra
Gud / eiss mísi Þenare David skal vera eiss
Nýfðinge a medal þeirra / þad segi eg
Drottinn. Cap. 36. v. 25. Spáboom
ar um Heilagari Anda. Eg vil stæfva
þreinu Batne (t) a yður / so ad þi

(r) Luc. 15. v. 1. 4. (t) Psal. 40. v. 11.
Ezech. 34. v. 21, Job. 10. v. 11.

(t) Psal. 44. v. 3. Zach. 13. v. 1.

Skulad verda hreiner af öllum ydum. Saur
endum/ og eg vil hreinsa yður frá öllum
yðum Afgudum / v. 26. Og gefa yður
eitt nýtt Míarta (u) og eitt nýtt
Anda í yður/ Og eg vil hurt taka Stein-
hiartad af yðru Mollde / og gefa yður
eitt fíotlegt Míarta/ v. 27. Eg vil gefa
mín Anda í yður / og eg vil gjöra eitt
foddan Fook af yður sem geingur í
mínum Bodordum/ & heildur mín Rettin-
de/ og gírer þar eftir.

10. Zverna hugga Ezechiel.

Cap. 11. v. 19. Eg vil gefa yður eitt
samhuga Míarta/ og eg vil gefa eitt Mí-
afi Anda í yður (x) og eg vil hurt ta-
ka það Steinhíartad ur yðru Bríðste /
og gefa yður eitt fíotlegt Míarta / v.
20. So ad þeir gænge í mínum. Setn-
ingum/ og halde mín Rettinde/ og gjöre
þar eftir/ Og þeir skulu vera mitt Folk/
so vil eg vera þeirra Gud. Cap. 16.
v. 66. Eg vil mífá a mín Samtímla
B h 4 sem

(u) Jer. 33. v. 39. Zach. 11. v. 19.

(x) Psalm. 51. v. 12. Ezech. 36. v. 16.

sem eg gjorde vid þig/a þine æsku Tíðir
 og eg vil uppbyrja ein Gylfasan Sættir
 manla vid þig. Cap. 18+v. 21. Ef þu
 þin Dgudlege siet burt snur i frá þllum
 sgunum Sondum / sem hafi hefur gjort/
 og varðveitir þll man Bodord/Dg gífr
 er Rett og vel / þa skal hafi lifa og ecke
 deyja+v. 22. Allar þins Yfertrodslur sem
 hafi hefur gjort/þulu ecke camistfar ver-
 da/helldur skal hafi lifa fyrir þins Rett
 lætis Sakir / sem hafi gjort / v. 23.
 Þeinkir þu þad eg hafe (y) þoeknan
 a Dauda þins Dgudlega/Dg ecke miklu
 helldur ad hafi (z) : burt snue siet/ frá
 sgunu Athæfe og life.

Prophetin Daniel.

1. 6 ver var Daniel z um þvad hefur þa Spæd z

Hafi var ein Madur af Juda Rone
 þætte / (ak Bonunglegu Slegge) hver ed og
 so var fluttur burt i þa Babylonisku
 Nerleiding/og þar uppallin/Hafi hefur
 lifad * a þeim Tímunum sem þessir Rone
 ungar

(y) Ezech. 33. v. 11. (z) 2. pet. 3. v. 9.

* Ept. 6tem. Stöpp. 3342. Syr. Chr. 820. 611.

ungar haf a ríkt/ Nabogodonosor/ Bal-
thazar/ Darius af Meden/ og Tyrus/
So framfarir hafi og einig mágíttali
og næsta Nuggunarríttali Spáðgóm
um þau síðar Einvalds Ríkt.

1. Cap.

2. Sverðu leitungar var verð ad fella Daniel
Konst og Tungumál.

3. Þriú Ar / sðan var hafi ásamt
þorum Sveinú leiddur í fyrir Konung
í / og var hafi meðal þeirra Tíu Flú-
um Bísare 2 Skólnings meyr / en aller
adrer Skórnú Meistarar og Bísenda
Meft / gíðvöllu hafs Ríkt / v. 20.

4. 3. Hvörtu let Daniel sá hvort hafi var t

5. Drauma Útþýðingu/ þóíad Gud
gaf honum Skólning a öllum Stöðo-
um og Draumum/ v. 17.

II. Cap.

Syrer hvörtum lagde hafi ut Draumana?

Syrer Nabogodonosor / hvort Gud
let dretma eífi Draum / en hafi glemde
hantí aptur / en openberade hafi þó Danti-
el ad nýu/ v. 19. Og varð sa Draumur
sðan mágíttlega útlagdur/ v. 37. Noers

vegna ad Kongurinn gjorde Daniel ad
einum Nafdingia yfer allt Landet Baby
lon/ og prafsade Daniels Gud med þessu
um Orðum: Það er einginn Gefe a þvi /
þðar Gud er Gifi Gud yfer öllum Gud
um / og Gifi Nerra yfer öllum Kongu
um/ v. 47.

III. Cap.

1. Stelte Konungurinn siet vð þessa Tre?

Ney/ Nafi fiell apkur til sinar fyrre
Afgudadrifanar / liet gjöra eina mykla
Gullega Eiknesku/ v. 1. * (eptur þeirre
Eiknesku sem hafi hände siet i Draumenum).
Dg liet falla samafi alla Dragtarnesi i
Landenu / og Almugafi / ad vlgia þa
Eiknesku/ v. 2. Dg Bthrooparinn fall
ade migg hætt/ v. 4. Dg sagde: Nær
ed þier hefred Nliood Bæfununar / þa
skulud þier framfalla og tilbida þa
Gull-Eiknesku / hvad hafi og sielfu
ur gjorde.

2. Stigedu Gydingar og so hio sama?

Ney/ Nvar fyrer þeir voru flagader/
og fierdeilis Sidrach/ Mesach/ og Abede
negor/

* Eptur Heimfins Sköpun 3356.

Rego/hveriet Sakir þeirra sódugu Af-
sófunar fyrir Kongenum/ ad þeir vildu
eðle tilbíðia Gull. & Silfræskuna / voru
hneptir i Fjötur og so fastader i þessi
gloðande Ofn / hver eð var Stofnium
heitare en vant var ad gíora þessi/ v. 19.

3. Hvernig þótt um þa i heim gloðanda Orðez

Bel/ þviad Kongurinn sá þa gænga
lausna i Ofnenum/ og þessi Þjórdi Masi
þíga þeim þvilgfast sem vore þessi Son
ur Gudanna / v. 25. (Hver eð var Guðs
Sonur/ sem líce sig sá i Masi Mynr.) En
þessi Þvír Masi geingu eftir Skipan
Kongsins ut af Eldenum / og þeirra
Hofud. Nær voru eðle svíðen/ og þeirra
Kyrtlar voru Ofstremder/ Jæ/ og eingífi
Svíðar. Þessur var af þeim / v. 27.

4. Hverfu þíell Kongenum þetta i Gírd?

Þessi tók til ad láta þessi sáða Guð/
og líef utgænga Gína Skíckun i allf
þessi Land / ad þessi skýldu eðle lasta
þessi Guð/ og gaf afíars þeim Þremur
Mókum mykla Míagt i Landinu til
Babylon / v. 30.

4. Cap.

IV. Cmp.

1. 4 vad heppist Kongurinn að bráðregis?

Nafi lætur eitt Bref út ganga til
 alle Fólksins / að hafi hafi dreimt ein
 Draum um eitt yfsted hant og fagurt
 Tre/v. 1. (a) hvert ed vart upphæggvedt
 v. 13. Og snarad i burfu. Þessi Draum
 hafa ekki aller Bysendamest i Landinu
 fúgað að ut þýða/nema Daniel alleina/
 v. 18.

2. 6 vad sagde Daniel að betta Tre hepp
 að merkta?

Stálfað Konunginn / að hafi ætte að
 ganga i Grashögum / bundin i Jarn-
 Bidrum og Gyro-Bidrum / Nafi ætte að
 liggja under Döggum Ninnensins / og vofa
 ur verða / og med Bissudrum i uthögu-
 um ala sig / v. 23. N var fyrir hafi mun-
 de verða burt rekinn fra Mörum / og
 þeir mundu láta hafi Gras byta sem
 Naut / v. 25.

3. Rættist betta a Kongenum?

Jafn allsaman / Þvi að Tolf Mann-
 udum lidnum þá ed Kongurinn gekk i sknu
 Konung.

Ronunglegu Sloti i Babylon (a einu Dragg-
ing/hvadan hann mætti síu ut yper allan Stadd
in allt i Ríngi i hveru þá. Rónas setur þar)
Nooð hann upp og sagde/ þetta er sú hin
mikla Babylon / hvetia eg hefe upp-
byggð ut af mikillre Draggi/ til Ronung-
legra Herberga / til Heidurs við mik
Nerraddom/ v. 29. + 30. Þu en þad Rón-
urinn hafde þesse Drd úttalad / fell
Rauð af Nimne ofan / og þad Drd
væð fullkominad/ et Daniel hafde ædur
spæð/ v. 33.

4. Sværnig var Þreðragde Rónsinn hættad
í þessate síu þá. Rónu og Vithvæðing?

5. Nafis Nær vor so mikil sem Aðnar
Bladrer/ 2 nafis Draglur urðu sem Fugla
Klar/ v. 33.

6. Set hann þá síu Drd aptur og Ráttastörn?

7. Sæ/ þotad þá þessar (Sio) Tæðer
voru lidnat/ hooð hann sijn Augu upp til
Nimins (og reð Rónuna aptur) og sagde
Eof hinum Nærsta. Sæ þá Ráðglafar
og Willdar Mæð leifudu hann / og hann
væð insettur i síu Rongeti/ og hönu
til lögduð þá en miklu meyrre Bidding.
at/ v. 36.

5. Cap.

V. Cap.

1. Svad skæde syden ?

Balthazar Kongur (Sai Seinaſte Linn
vallon Lerra i þvi Babyloniska Linnallos Dæ
me hvee ed stoornade epter Nabogodonosor i
Þriu og Siðrutige At) gjorde eitt Nerra
legt Giestabod sgunum Maktar Møsum
og Nøfuds Møsum/ og þa ed hann var
druckiſi ordiſi medur þeim/ og Guil og
Sulfur Rier (b) Mustereſins høfdu
vered misbrukud / v. 1. 2. 3. Geingu
fram riect a þeirre sömu Stundu þing
ur so sem Mafis Nønd / og skrifudu a
þeim forfagada Beggnum/ M&N& /
M&N& / I&K&E / BPNAR
SZR / v. 25. Nvert Daniel lagde ut a
þessari Nætt : M&N& / þad er Gud
þefur þitt Rike taled og utendad/ v. 26.
I&K&E / þad er / þeir haſa þig a
Bog veged/og þelliſi ti: liectvægari fund
ed / v. 28. P&K&S / þad er / þitt
Rike er i sundurſkipt / og þeim Medis
og Þerſis giefed/ v. 29. Þa ſkipade Bal
thazar/

(b) 2. S. Kong. 25. v. 15. 2. Chron. 36. v. 18.
Dan. 1. v. 2.

thazar / þad Daniel ſkyldi klæda með
Purpura / og laſa Gull-Feſi hönunum ær
Næls / og lief utberaſt af hönunum / þad
haſi väre hiſi Þridie Netra i Kongu-
Ríſinu / En á þeirre ſömu Noſt varð
Balthazar Kongur þeirra Chaldaíſku
i Nál ſleigð / v. 30. (Þviad Cyrus þeſſa
Kongur varð Babel á þeirre ſömu Noſt / Jer
51. v. 31. 32.)

VI. Cap.

1. Ewer kom eptir Balthazar?

Darius (Sonur Ahaſueri Kongu i Medo-
en / ſem Ríſe Rítt Ar (Babel) hvet ed býr-
lade aþtur þad Aſiad Einvalds Dame
(ſem var hio Þerſíſka.) *

2. Svad ſkirde ſaðaſi á Þögum þaſi
Kongdöms?

Haſi ſetur Daniel yfer alla Noſdin-
gia i því Þerſíſka Ríſe / hvar fyrer
þiner adrer Noſdinglarnir hótudu haſi.

3. Evertig roðr þad um ſjór?

Þeir upphugsudu eitt ſloftugt Ræd /
ad Kongurinn liefi utganga eina Skip-
un / ad hver haſi i Þríatíge Daga beido
de

* Eptir Gæmsino Sköpun 3427.

de Einnhvørs af nokkru Gude edur
 Mañe/utaf af Rongenu/pa skulde hon
 um vera kastad i Grofena til Leonañia/
 v. 8+9. Og sekum þess ad Dániel hlýð
 de eðle þessare Befalning/var honum ad
 villð Rongfins kastad i Leona Grofena/
 v. 17. Be hverre haf komst þó Dædda
 adur/ og var lættin koma fyrir Dárumi
 Rong / af hvertu Rongutinn vord þfred
 gladur/og þræfede Daniels Gud/ef þar
 a mote let þaf kasta þeini Mæsum
 sem ætlagad höfðu Dániel i Grofena
 til Leonañia/ Og fyr ef þeir kómuft nido
 ur a Botniñ/ gripu Leoniñ þa/z sundur
 muldu eiflig þeirra Bein/ v. 25.

VII. Cap.

1. 3. Grad vltraðest og dreyms Dániel ?

Mañ sa / þad flooreð Windar undet
 Dinnenum stormudu hvet moote ødrum
 (þad ei/ Austan/ Vestan / Sunan og Norðan
 vundur þræust hverre vld adra) a þot þinu
 mikla Stæfar Hafenu (verullðne) og
 flögur Dyr mikel/ stigu upp af Stoono
 um * hvert ødru olqet: Mid fyrsta lqfa
 sem

sem Leon / og hafde Vænge sem Drn/
 og merker þad fyrsta Einvalds Dæme
 (hvort ed var hid Babyloniska (a) **)
 þad afnad Dæred var lqft einu Biarn
 dære/og hefur ad mærkia þad afnad Ein
 valds Dæme / (sem er hid þærfiska (b)
 ***) þad þridia Dære var lqft einum
 Pardus / med flootum Bængtum og
 floorum Hofdum / og merker hid þridia
 Einvalds Dæme / (hvort ad er hid Grikska
 (c) ****) þære þloortæ Vænger a Pardus
 Dærenu / mærkia hvort lqft Alexandri / ad þæst a
 Tols Arum gæde nærræ þæt allan Gælm fæc
 Stættgilldæna Stægue þæpud / Stæora þæ þæll
 þæ Landfins Gærfka) þad fæoorda Dæred
 var Dægurlegi og þæædelegi / og mæg
 færkfi / og þæfde fæoorar Þærfæfæur / og
 fæu þorn / æ þædæ hid fæoorda Einvalds
 Ræfte æ er þæ Romverfka (d) (****)
 (ad Dæred þæfde fæoorar Þærfæfæur mærkæ
 mæge og Vællæ Romveria / þæug Tæu Gærn /
 þæug Tæu Rænga Ræfte og Rænd fæm Romver
 E e 1at

* * Epter Gæmfins Stæpun (a) 1717.

* * * Epter Gæmfins Stæpun (b) 3427.

* * * * Epter Gæmfins Stæpun (c) 3627.

* * * * * Epter Gæmfins Stæpun (d) 3904.

for brutu under sig/og voru þesse/ Italien/ Grækenland/ Frankrike/ Piskaland/ Brytland/ England/ Asia/ Syria/ Atrica og Egypta, Land.

VIII. Cap.

1. Dm hvad spætt Daniel en þrætt ?

Dm Endelegging þess Þersifla Rælis / i Eftling eins Ruts / er hafde Trø Horn / og um Byggyrium þess Grifla Ræsaravelldis / er skiede fyrir Alexandr / hvortum ad samlikt verður við Riaru Masurin / v. 21. So og lifla spætt þess um eitt lifled Horn (hvar með Antiochus ad skiliast / ad Vidurættarne Epiphanes Samsetger / Dan. 11. v. 21.) hvort ed vart næsta mikell (og lagde under sig mög Kongarætt) mot Sudrenu / mot Austendi / og i mooste þvi verduga Lande / v. 9. Judea / (ad þdru ættarne Palestina) Dan. 11. v. 15.

2. Hvort utleggur þessa Søn þyrt þönum?

Engellen Gabriel (c) Ef þess vart Ottastegist þa ed þess kom / og fiell fram m lifna Afsoonu / þa sagde Engillinn / gief Gaum ad þu Masurins Søn / þvilo ad þesse Søn þeyrt til Endingarinnas Eftma / v. 16.

9. Cap.

(c) Dan. 9. v. 21. Luc. 1. v. 19. og 26.

IX. Cap.

1. Hvað gífrte Daniel þá sýðan?

Nafi var nærsta hryggur Saker Foll
sins Frelses og Tolu Urafa (ad Jerus
salem skylde liggja í Eyde í Síðtýge Ar)
hvar fyrer hafi leitar Guds med alvarleg
re Bæn / i hverre hafi jastar sagnar og
alls Follfins Synder / og bidur um
þeirra Þyrergiefning / v. 5.

2. Hversu var þáð Bæn tekið?

Nærsta Myssunfamega / þviad
Eingillinn Gabriel kom fliugande / og
sagde honum * ad Gud hefde heyrð hae
fis Bæn / og alited hana Mæðarsama
lega / v. 22.

3. Hvað segir Eingillinn honum þeyra?

Nafi segir honum þad siu Siotiu
Bikur til þess ad Christus kome / hver
tar ad eru til samans fíogur hundrud
og Míntiu Ar / þar med predikar hafi
eining ut af Christi Þínnu og Dauda /
eining Jerusalems Borg og Mustere / sem
munde verda endelögð vegna þeirrar for
smæðar sem ad Christur lide þar íhe /
v. 24. og 26. C c 2 10. Cap.

* Apoc Hermisins Stöpun 339.

X. Cap.

1. Hvad ſkede efter þetta ?

Daniel var ſyrgiande i þrjár Dikur /
 og hafi neptle eingrat Eystelegrar Þæda /
 Kist og Bæn kom eðle i hafiſi Muſi /
 og eðle ſmunde hafi ſig heildur / v. 2. 3.
 Þar eftir ſa hafi en nu ena Sioon /
 nefnelega eini Maſi (ſem var Sonur Gudal
 þver ed biterſt þonum i Mene Læſing) i Egn
 Flædum og hafi hafde Guð Linda um
 ſignar Lendar. Nis Eðkame var ſo s eifi
 Turkois(ein Gminblær Gynſteia) hafiſi Ande
 tit ſo ſem Eðding / hafiſi Augu ſem
 Togande Licos/hafiſi Armlegger og Þat
 ur ſem Glooande Mælmur (flær og
 Fægdur) og hafiſi Mælróomur var li
 þa ſem eini mikill Nidur / af hveriu
 Daniel vard ſo frapflaus ad hafi leid
 nidur a ſigna Afioonu til Jardar/en var
 þo bradlega reiſtur upp aptur af Eing
 lenum og hughreſtur/v. 5. til 12.

2. Hvad opiberar þessi Ringell þonum ?

Ad Michael Eingill ſie komiſi þon
 um til Nialpar a mote Næfðingia Næf
 ſins i Perſia Lande(einum Diſple i Ronge
 Gþuene)

Sollene) og ad under vissa hönnum hvad
hafi ætte ad taka sier fyrer Hendur ad
giora framvegis Guds Goolke til goda/
Lofar og so jafnframt/ad hafi vilie true-
lega Opinbera hönnum þetta / nefnelega
þa epter komande Nlute/v. 13.

XI. Cap.

1. Gvert seget hafi en þa metra vyerre ?

Ja / Nosi spæer og so um þa Þere.
siftu Konga/fra Alexander þeim mikla /
med hverium þad Griska Ríke hófst *
og þeim er eptir hafi komu / hveriet ed
mundu fara hardudlega med Guds Söfn
ud / og Christi Kyrkiu / Einkanlega
spæer hafi i þeim 12. Cap. v. 1. Þm ein.
Kong (anti Christ) er mune giora hvad
hönnum sijnist / og i stadist fyrer þa
Sani Gud / heidra sifi Gud Maosim /
v. 11. (sm skede **) a þeim Elma skal
sa mikle Hofdinge Michael (þad er
Christus Jesus Opinb B. 12. v. 7.) taka sig
upp og standa a mote hönnum/ v. 11.

2. Svad kemur þa þar a eptir ?

C 13

Sama

* Epter Heimfins Sköpun 3627.

** Epter Heimfins Sköpun 3393.

Samtal er tveir Singlar miltu við
Daníel / hverter id segja þonum fyrir
sinn Afelof / v. 15.

3. Svienig blóoða þar Andlegu Greiner
Daníels.

Þm Ehrift og þans Ráfe / þanig /
Cap. 2. v. 44. Gud af Himne mun
upprietta eitt Kongs Ráfe / sem allíoret
verdur foreld / og þans Kongs Ráfe
mun ecke koma til neins afíars þoolks /
v. 1. fr. Cap. 9. v. 24. 25. 26. 27.
Þmning Neidíngíafíka um Gud. Cap.
2. v. 47. Þdar Gud er eífi Gud yfer
allum Gudum / og eífi Herra yfer alle
um Kongum. Cap. 3. v. 29. 33. Cap.
4. v. 14. 34. Cap. 5. v. 21. Cap.
6. v. 26. 27. Þm Gudráfne í Bana
eífe. Cap. 9. v. 9. Þífi ÞKottífi vor
Gud / er Mýskunfemífi / og Þprergíef-
míngífi. Þvíad víet erum ordner frá-
fallner / v. 18. Þier líggium fyrir þter
med voru Bana Afalle / ecke uppa rort
Kíettíafte / heíldur uppa þína fíorru
Mýskunfeme / v. 19. A ÞKottífi /
Þegr þu / A ÞKottífi / Þertu Mýsk-
unfemur /

og Joas Israels Konga/ v. 1. * Nafi
 hefur Predikad um Ydran a moole Af-
 gudadgrefanene er tgdskadest a hatts Dög
 um / auglqfer og Israels Goolke þar
 med Nuggun um þafi Syrerheitna
 Messiam.

2. Gvad antte Hosca ad gistra epter
 Guda Skipan?

Nafi antte til Merkis og Straffs yfe-
 tr því Fotte sem pioonade Afgudum/og
 var saurgad med Andlegum Noorum
 (þad er Skurgodadgrefan) taka eina Noor,
 Konu(er ædur hadde lkap i Skatfulknade),
 og hun fædde hönun Börn/v.2.

3. Gverfu mðrg Börn þædde hun hönun?

Þriu/ Þad fyrsta het Jesreel (eptir
 Gdub Stednum i Israel/þvar Achas Kongur
 hadde sit adsetur/ 1. B. Kon. 21. v. 1.) þvíad
 Gud vill giera eia Gnda a því Kongs-
 ætke Israels Nuse/v.4. Afad het Lorn
 chama (an xryskunar) þvíad Gud villde
 hurf fæsta Israels Nuse (og eðe prelsa þa
 þra Afour Konge / 2. Kong B. 15. 29.)
 þad

* Epter Sköpun Gelmfina 3130.
 Syrer Christi Söding 829.

það þridia het Loamí (eðe mitt föolt)
þviad fyrst þeir voru eðe Guds föolt /
so villde hann og eðe vera þeirra Gud/
v. 8.

II. Cap.

Vill hann þa eðe miskuna sig þamar yper þa ?
Ad vösu vill hann það gíra / v. 1.
Þviad það skal fle í þeim Stad (f)
þar sagt var til þeirra / þær eruð eðe
mitt föolt / þa skulu Menn segja þar til
þeirra / O þær lifande Guds Børn / v.
3. Seged yðar Bræðrum / þeir eru mitt
föolt / og til yðar Systur / hun fle í Næd
eðe. v. 21. Eg vil Trulosa mig þær ad
eyðfu Eg vil Trulosa mig þær í Rætt
læte og Doome / i Næd og Myrkunferme.
v. 22. Já / Eg vil Trulosa mig þær í
Truße / og þu munt þekkja Drottinn.
v. 23. Eg vil Bænheyrja a þeirre sömu
Tíð / seiger Drottinn / Eg vil Bæno
heyrja Níminn / og Níminn skal Bæno
heyrja Jórdana, v. 24. Og Jórdinn skal
Bænheyrja Kórned / Dýned og Bidsu ior
Ed /

E c 5

ed /

(f) Rom. 9. v. 27. 60s. 1. v. 10.

ed / Og þau stula Bænheyrta Jesreel
 (Guds Fjöld) v. 25. Og eg vil halda
 hana mjer til eins Sædis a Jorduste /
 og Myssuna mig yfer þessi sem i Drott-
 annu var (g) og seigia til þessa sem
 er mitt Fjöld / Þu ert mitt Fjöld / og
 þess stula seigia / Þu ert minn Guds-
 Cap. 6. v. 10. Þvi mun eg gjöra so
 vel við þig Juda? Þviad að Myssun
 hese eg þökkna (h) efi efi að Drott /
 og að Þessingu Guds / efi efi að Þessu
 Fjöldum / v. 12. Cap. 11. v. 8. Mitt
 Narta er ódruggu Sittad / minn Myssu-
 unfeme er so minn bressheit. v. 9. Ad
 eg vil efi gjöra eftir minni Brindar
 Reide / nte snua mjer að fordæra. G-
 phraim alldeilis / þvi eg er Gud efi efi
 Madur / og eg er sem Neilage a medal
 þinn. Cap. 13. v. 14. Eg vil leysa þa
 af (i) Helvæge / og frelsa þa frá Daud-
 anum. Daud / Eg vil vera þinn Drott-
 ian /

(g) 1. Pet. 2. v. 10. (h) 1. Sam. 15. v. 22.
 Eccl. 4. v. 17. Matth. 9. v. 13. E. 12. v. 7.
 (i) 1. Cor. 15. v. 54, 55.

ian / Helögge / Og vill vera þinn Dæpa
fott. III. Cap.

1. Muna Gyðingervir þa sýna sér aptur
til Christum?

Jó / Þviad epter það ad þeir hafa
lóngan Tíma vered an Konge / an
Nofdingia / an Þfure / an Allfane /
an Egffortels / og an Helgedooms / v.
5. Þa skulde Israels Børn i fröenda
fler / og leita ad ÞKottne þeirra Ewe /
Og ad David þeirra Konge / (k) Og
þeir skulu dhrfa ÞKottin og hris Naid
i Eyðustu Egd. Cap. 6. v. 6. Nær
þeim geingur illa / þa munu þeir arfa
vilia mæn og seigia. v. 7. Komed / vier
villum aptur til ÞKottins / þvi hafi
þesur i fundur sitied off / þafi mun og
lækna off. Nafi þesur fleiged off /
þafi mun og græda off. v. 8. Nafi skal
stora off lifande epter Tvo Daga / Nafi
skal uppreisa off an þafi Þridia Dag /
so vier munum lifa fyrer þönum.

2. Gvæntiz eru Ströffunar / Gooðinar og A
mátingar Orð Hosea lætande?

Cap.

(k) Jer. 30. v. 31, 32. Ezech. 34. v. 31.

Cap. 2. v. 8. 13. Cap. 4. v. 11. Þóor
doomar / Þín og Must giera Mesi Gald
da. v. 15. Ísrael hleipur sfi galin. Ryr /
so þal og Drottinn láta hana feodra
sem eitt Lamb / þad villt hleipur. v. 18.
Þeir hafa gefed sig til Ofneytslu og Fi
rustapar / og þeirra Nerrar hafa þar
Lifi til að þeir uppreysa Skamir. Cap.
5. v. 4 + 9. Cap. 7. v. 13 + 15. Cap.
9. v. 12. Og Þei þeim nær eg er i huf
frá þeim víðin. Cap. 10. v. 8. Þeir
skulu segia / þier Siðl hylted (1) off /
og þier Nálkar falled yfer off. Cap.
12. v. 7. Þvi snu þier nu til þíns Gu
ds / halltu Miskunfemd og Rettlate / og
treistu allt þd a þín Gud. v. 8. Ef
Kaupmadurinn hefur falska Bigt i síne
Nende / og svökur giarnan. Cap. 13. v.
9. Ísrael þu kemur þier t Olufu (m)
þvi þín himl er alleinasta him mier.
Cap. 14. v. 2. Snued þdur til Drott
ins / og seged til hafs fyrergef off allar
Synder /

(1) Esa. 2. v. 15. Luc. 21. v. 30.

Opnb. 6. v. 16. (m) 1. Sam. 8. v. 5.

Syndar! og gíst þú oss Gótt/ so viljum
 vier oftra Þrum votta Bára (n) v. 9.
 Þeirð vegir Þrottins eru reittir og
 þeir Rettlaustu ganga á þeim/ En þíer
 troðslu. Meðirner falla á þeim.

Prophetiā Joel.

I. Cap.

1. Hver var Joel og hvernig Spær þá?
 Nafi var Sonur Þethuels / efi hæg
 lundur og goðdur Madur/ hver ed ecke
 leitadest við með Ströffunat og avistun
 at Ordum að snúa Gólkenu/ heildur með
 Bæn og Kvæinstaf. Nafi spær * að
 nokkruleite um tilkomande Straff / þíer
 Israels Góolke/ að það munde verða for
 endt og burt flutt af þeim Afeyrissku
 (hverta þá kallar Ræiorma / Wíngesprettur/
 Grasorma og Kornorma v. 4.) að nokkruleite
 um Ríke Christi / um Neilagán Anda/
 og um þá Eysku Jerusaleim.

2. Hvernig hlóopa þáns Ord um þetta?

Cap. I. v. 4. 10. 13. 15. 16. 17.

(n) 6. br. 13. v. 15.

* Þíer Sköpun Gómsins 3140.
 Syrer Christ Sagind 771.

18. Cap. 2. v. 13. Rífed yðar Hæro
tu en ecke yðar Klæde / og snuid yður til
Drottins yðar Guds / því hafi er (o)
Rædagur / Mýskunsamur / Dolinmoodo-
ur og stórtar Griæfu / og snarlega yðe-
rar hafi Straffsins. v. 17. Drottinn /
þyrndu þínu Folke / og læt þína Ár-
leifd ecke verða til Smánnar / So að Heið-
ingiar drottne yfer þeim : Hvar spyr
viltu læta segja en meðal Þjóðanna ?
Hvar er nu þeirra Gud ?

3. Sverntg blóöda hafi Spáðöms Orð ?

Cap. 2. v. 27. Þier skulud reyna að
eg er midt en meðal Ísraels / og að eg er
Drottinn yðar Gud / en eingi annar. v.
28. Og epter það vil (p) eg utþella
mínum Anda yfer allt Fólki / (q) og yðe-
ar Söner og Dætur skulu spæ / yðar
Vildungar skulu Drauma hafa / og yðe-
ar Ungbörn skulu Stóner sína. v. 29.
Og en þeirre sömu Tíð / vil eg utálsa
mínum Anda bæði yfer Þræla og Alm-
bættir /

(o) Psalm. 103. v. 8. Psalm. 145. v. 8.

Job. 4. v. 8. (p) Psal. 44. v. 3.

(q) Post. Eign. Bók L. 2. v. 17.

hættis/ v. 32. Og það skal skilja/ ad hver
sem mællar Nafn Drottins hann skal
hoolpinn verda. Cap. 3. v. 20. Juda
skal vera byggd æfenlega og Jerusalems
um Alldur og ad Giliſu. v. 21. Og
eg vil ecke lanta Dhefnt verda ydar
Bloods/ Og Drottinn mun bua i Zion.
(Það er Guds Ríkja edur Christne i nýja
Testamentinu / Rsa. 2. v. 3.)

Amos Propheti.

1. Hver var Amos/ og hvernær þessur
hann Spæd ?

Hann var ecke af Ród Spæmann
anna / so sem hann seiger sjálfur / Capo
7. v. 14. Nældur Rúa Nyrder af Juda
Rettboſsi i Theſoa (Tinum utlum Stad i
Juda/ 2. Chron. 2. v. 6.) og hefur
Predikad. (i Israel) en ſömu Tíð sem
Noſeas (og Eſajas)/ * All hans Bók
hefur inne ad hallda Dootaner/og Straff
aner / og þar mſamt Spædooma um
Christi Ríke.

2e

* Rpter Geimſins Stöpun 3140.
Syðer Christi Söðing 771.

2. 4. v. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Cap. 1. v. 2. 4. 7. 10. 12. 14.

Cap. 2. v. 4. Þeir troða Hofuded fofat
ra í Saurei / og hamla Begum hína
Bofuda / Sonurinn og Fadirei liggja
hina eifie Stulku með hverju þeir van-
helga mitt Neilaga Nafn. Cap. 3. v.
10. Þeir æfta engvafi Kett segir Drott-
inn / þeir fafna liggjande þu með Drott-
ni og Ræne í fönnum Høllum. Cap. 4.
v. 1. 2. 11. Cap. 5. v. 4. Drottinn
segir til Israels Huf / leited mæn / þa
munud þiur lifa. v. 14. Leited þess
gooda (r) efi eke hins vonda / fo þiur
meiged lifa. Nated þad vonda / efi eiffed
þad gooda / fícked Kettinn í Stadarpoft
unum / v. 23. Tak ad eins fra mier þitt
Pfalma Bulldur / þvi eg get eke heyr-
þitt Pfaltara Spil. v. 24. Ketturinn
skal Opinder verda fem Vafn / og Kett-
leited fem fíckdur Straumur. Cap.
8. v. 3. Goungurinn í þeirra Rorkium
skal fnuast í Graat / a þeim sama Tí-
ma. v. 11. Síu þu Tanninn kemur / segir
Drottinn

(r) Pfalm. 97. v. 10. Rom. 12. v. 9.

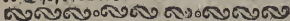
Þrottinn Þrottinn / að eg vil senda
 Þungut í Landeð / ekki Þungut eftir
 Braude / edur þorsta eftir Vatni / held
 ut eftir því að heyrast Þrottins. v.
 12. Að þeir skulu hlaupa hingað z þang
 að / og leita eftir Orde Þrottins og
 sína það þó ei. Cap. 9. v. 5. Því
 Þrottinn Þrottinn Zebaoth er slákur /
 að nær eð hafi mhræret eitt Land / þá
 bráðnar það / so að allir Zabyggjararn
 er hlíofa að sorgo/etc. Cap. 9. v. 8.
 Síð þú Augu Þrottins Þrottins
 lita uppa eitt Syndugt Kongeríke / að
 eg skal það með öllu afmá af Jarðhe
 fe / en þó vil eg ei með öllu afmá Ja
 cobs Hus / segir Þrottinn.

3. Gærlu lofar hann um Zerran Messiam
 og band Ríke ?

Cap. 9. v. 11. A þeim sama Tíma (1)
 vil eg upp avtur tetta þá niðurfallna
 Tialdbud Davide / og uppbyggja hefiat
 niðurbíofna Betge / og uppreisa það af
 tur sem af er broted / og eg vil uppbyggja
 D D hand

(1) þoft. Bistn. 2. 15. v. 16.

hana aptur/ so sem hun var adur i fyr-
re. I 40/v. 12+13+

Prophetinn Abdías.

1. Dñ heð spær þess Prophetar ? *

Ad Edomitarnar (Ediat Esau) Er
voru Dóttir Gyðinga Esds/ skýldu vera
da sigtader (og ad Ringu) Og þetta seigo
er Prophetinn Gyðingunum fyrir voff /
ad tillagdre þeirre Duggun um Ríke
Christi/ ad það munde eefte alleina vera
i Jerusalem/hellur og allstadar.

2. Lærning eru þann Orð lærande um þetta?

Þm þa Edomita seiger þann/ Cap.
1. v. 4. Þo þu færir eft so hætt upp
i Næðernar sem Dn / og gjörder þitt
Heidur (Sate) a millum Stiarnanna /
(a þeim hæpu Stöllum sem synast ad nær upp til
Stiarnanna) samt þa vil eg follaarþa
þier nidur þaðan (t) seiger Drottinn /
v. 6+7+8+9+15. Dagur Drottins
er nálægur yfer öllum Heiðingjum
(Þad er Guds heindar Dagur). v+21. Frels
arar

* Epter Heimfins Stöpun 338.

(t) Jer. 49. v. 20.

arat (syrrer hretta ad postularner eru meint)
 er / sem attu ad predika Ord frelsarans)
 skulu koma uppá Stalled Zion (Christi
 Ríktu) ad danna Efsau Stiall Bygder /
 (ad strappa Seidungiana syrrer þeirra umlidnu
 Synder) so skal Kongs Ríked verda Tro
 ttins / (þad er / þanig skal Ríkte Christi vera
 i þvi Nna Testamentenu.)

Jonas Prophete.

1. Cap.

1. Svæ var Jonas / og nær þepur hann
 Spand? *

Hann var Sonur Amithai (ap Sebua
 lona Hettvæst) og sendur af Gude til Fole
 suns i Ninive (Sæpud Stadnum i Asyría.)
 til ad leida þeim þeirra Misgjörninga
 fyrer Siöoner / v+ 2.

2. Glædde Jonas þessare Skipan?

Nei / Þviad hann flædde fyrer Drott
 ne / og stie æ Gist Skip sem ætlade til
 Tharsis (Sæpudi Stadarins i Cilicia Post.
 Bogen. B. 21. v. 39.) og gaf til þess Stuf
 nings Pening / v+ 3+ 3.

* Þpter Gæmsins Sköpun 338.
 Syrrer Christi Sæding 839.

3. Gvernig lystede Gude þetta?

Geðe vel. Nað liet koma efi myfeli Storm æ Siooifi fyrer þafis Saker/so að Skip. Meðerher kóstudu þatmenunt af Skipenu i Siooifi/ so að það skulde liettaf / En Jonas lá midre i Skipenu og soaf / v. 6.

4. Hvað töofu Skipveertærne þa Ræðs?

Þeir kóstudu æ Jonam/og hlutudust um / fyrer hvers Saker þeim geinge so illa/ v. 7.

5. Hver hvern stelli þa Glutpall?

Hver Jonam/hvern þeir spurdu/ hvað til þessa kæme / og þa hafi hafde sagt þeim hvar fyrer að Dvedred være komið æ/ varð Folked Ottasleigð/og kastað þonum eptir flæls þafis Skipun ut i Siooifi / og við það stood Sioorifi fyrer af sine Dlgu / En DRottin sette Efi skorað Gist að svelgia Jonam/og Jonas var i Gistfins Rvide (u) þrið Daga og þrið Nætur / v. 17.

II. Cap.

Það

(u) Matth. 12. v. 40, Cap. 16. v. 4.

Luc. 11. v. 24.

1. Hvað gírdi Jonas í Bólde Fiskfina?

Nafi bad til Drottins Guds síns /
og segir lafnframt frá hafs floppu
Elfs. Nattu/og Niartans Angist/Mugg
ar sig með Guds Mandat/ráðe Níalp/
lofar að hafi villi offra Þackargjörð /
og heldur so leinge aftrám í þessu / þar
til að Gisturisk spion honum uppa Land
ed aptur / v. 2. til 10.

III. Cap.

1. Hvað gírdi Gud völd hafi fíðan?

Nafi sender hafi aptur til Nínive /
til að Predika Þoran / v. 1.

2. Gladdi Jonas þá þessu?

Jm/ Þviad hafi foot burt/ og Pre
dikade/og Folsked í Nínive trude a Gud/
v. 5. So liet og Konungurisk ampfiá
sína Undersæta að þeir skyldu gjöra
Þoran / v. 7.

3. Hvernig lákade Gude þetta?

Sem hafi sá þeirra Þerk / að þeir
fneru sjer frá sánum vonda Þeige /
angrade hafi það Vonda sem hafi haf
de sagt að hafi villde gjöra þeim / og
gírdi það ecke/ v. 10.

Ad 3.

4. Cape

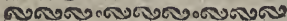
IV. Cap.

1. Gvernig vord Jonas vrb þad / ad Gud
var vrinive so vradugur?

Þad misliffade Zona ofur mig / og
Dskade sier af Dpolumade / ad þa
mætte denia / v. 1. Sieck þar fyrer ut
af Stadnum og gjorde sier eitt Vrense /
þar settist þa nður under Skuggan /
þangad til þa sœ hvad þfer Stadin
munde koma / v. 4+5.

2. Hvad bar þa til syðan?

Gud liet uppvara eitt Gras Kar /
þad vox þfer Jonas / og Jonas gladdest
mig / v. 6. Efi skæ tilsette Gud Efi
Drim / sœ ed staek þad so þad upphor-
nade / hvar fyrer þa Dskade sise Saulu
Dauda aptur æ Rí / Efi Gud upplæste
þa um þetta og utleggur Epterliffing
ena um Grasfærd.

Prophetin Micheas.

I. Cap.

1. Erer var þessi Prophete og æ hvada Tjinn
um þenur þa spæð?

Nað var ur Marefa (Eine Borg i Ju-
da

ba Jerfodil / (Jofr. 15. v. 44.) og predi-
ade þa * Jofham (2. B. Kong. 15. v. 32.
2. Chron. 27. v. 1.) Achas / (2. Kong.
B. 15. v. 33. 2. Chron. 28. v. 2.) Ezechias
(2. B. Kong. 18. v. 31. 2. Chron. 29. v. 1.)
voru Kongar i Juda (v) i giegna Skur-
goda Diktun Gydinga Folks/huggar og
fo þar hia med Spardome um Tilfo-
mu Messia / Hvers Fædingar Stad
hafi Rafn greiner.

II. Cap.

1. Hversu eru hafa Orð blóðande um þetta 2.
Ströffunar/Mootaner og Ydranar
Greiner / Cap. 1. v. 2. 5. 6. 7. 8. Og
ma flaga sem Drefar / og yla sem
Struts. Fuglar. Cap. 2. v. 1. Þei
þeim sem flunda til að gíra Skada/og
umgangast / með illa Hreche i þeirra
Legu Rómum / so þeir fullgjörð þad
fnefna þegar líoofst verður / þvi þeir
hafa Maglena. v. 2. Þeir sláta Af-
rana til fqn / og taka þau Hus sem þau.

DD 4

gyrner.

* 2. pter Stöpun Gernfins 3188.

Syrer Fæding Christi 7719.

(v) Jer. 26. v. 18.

gornet að/so gista þeir Dýfite a hvers
Manns Huse/o. s. fr. v. 11. Ef eg væ-
re eini Willu Ande / og eini Eiga Predi-
are / og Predikade hversu þeir skulu
drekka og svelgia / þad være eini Predi-
are fyrir þetta Folk.

Cap. 3. v. 5. A moote Yfervallds-
Persoonum og Falskændum. Þeir
Predika að þad skule ganga vel / nær
Menn giefu þeim neog að eta / En þe
þeim eekert i Munninn giefed/ þa Predika
þeir / Nær skal koma eitt Stræd. Cap.
6. v. 8. Þu Manneskia þad er þier sagd/
hvað goft er/og hvað Drottinn heitir
að þier/ sem er að hallda Guds Ord/og
fremja Ríðrleika/og vera Ljóstatur fyr-
ir þánum Gude.

Cap. 7. v. 2. Þad Rættlata Folk
er burt i þessu Lande / og þeir Rætt-
vísu eru eek megr a meðal Fólksins /
þeir umstíga allir Blood/hver tekur eft-
ir aðrum so þann mege fordíarfa hann/v.
3. Næð Næfðinginn vill/þad segir Dom-
arinn / so að hann gíre þónum eing þiene
ninn

ústu aptur / v. 6. Þvi (x) Sonurinn
forættar þódurinn / Þótturinn selur sig í
móste Woodurinn / Sonarinn Konan á
móste Woodur sinnas Wans / og Wans
sinnas Dvinnar er hafs egid Nemma-þvolf.
v. 9. Eg vil herra Reide Þróttinn / þvi
eg hese synðgast á móste hönun. v. 18.
Hvar er söddan eifi Gud sem þu ert ?
Hver er fyrtergefur Söndernat / og for-
lætur Misgjörningana / þeim sem ept-
ir eru af hans Arfleifd / Nafi sem heild
ur ecke sine Reide æfinlega / þvi hann er
Missunsamur. v. 19. Nafi mun Miss-
una oss aptur að Ngu / nidur troða vora
Misgjörninga / og kasta öllum vorum
Synðum í Naffins Diup / o. s. fr.

2. Gættu blánda hans Spáðooms
Greiner um Christum ?

Cap. 2. v. 13. Efi þa skal undan þeim
uppfara / sem í gegnumbröf / þeir skulu
bröotast frá / og fara í gegnum Þork-
tá / ut og inn / og þeirra Kongur skal gæna-
ga fyrir þeim. Cap. 4. v. 2. Eðgmaal

D d s

ed

(x) Matth. 10. v. 35.

ed mun utganga af Zion/ z Ord Drott
ins af Jerusalem' v. 6. 7. Cap. 5. v. 1.
Dg þu (y) Bethlehem Ephrata /
þu semert lífil a medal þusunda i Ju
da / ut af þier skal Mier koma sa sem
vera skal Nerra i Israel/ hvers utganga
ur ad vered hefur fra upphafe/ og þegar
fra Eyllisd.

Propheetinn Nabum.

1. Hver var Nabum og nær hefur þá Spáð? *
Nabum þáder ein Nuggara / þá
var fra Elkos (einu Landi Þorpe i Sime
ons Ríki) Nafi Nughreister Israel z
Judas a moote þeim Asyrisku / þviad
hafnvel þott þeirra yrde vitiad af þeim
fyrir Gæfir þeirra Synða / þa mune
samt þeir Gudhræddu sem eplir verðe
frelstast / þar a moot mune það Asyr
iska Kongeríki eydeleggiast og hjerðelis
Ninive sem a Dögum Jonæ Spámanns
lifde Gudrækelega. 2.

(y) Matth. 1. v. 6. Joh. 7. v. 42.

* Þrætt Sköpun Geimsins 3438.

Syrer Söðing Christi 842.

2. Sverng hlooda 7 umma fremur um þetta?

Cap. 1. v. 2+. Drottinn er efi vand
læfande Gud/ og efi Regnare / Jar/ efi
Regnare er Drottinn/ og reidur/ Drott
inn er þefnande a linn Mofstødu. Mof
inn / og hafn iem ei mun glerma þvi a
fknun Doinum. v. 3+. Drottinn er þol/
innodur og nrog Kröptugur / fyrer
hverium ad einginn er Saklaus/ Hann er
Drottinn/ hvers Regir eru i Vinde og
Storme / og under haffs footum þick
Dupf. v. 7+. Drottinn er goodur / og efi
fastur Stadur i Efma Meydarinnar/ og
hann þecler þa sem treifsa upp a hann.

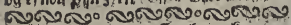
3. Sverng hlooda haffs. Ströffunar og
Göptunar Ord?

Cap. 2. v. 1. 4. 13+. Cap. 3. v. 1+.
Bei þeim Maðdrampa Stad (vintur)
hver fullur er af Eygu og Ranne/o. f. f.
v. 5. Eg vil giora þig nrog hraðelega/
og ftefna þig/ 7 giora þig ad eifie Næ
du (sa spallir hafi andstiga a þicc/ 7 skode sig
a þicc)

4. Sverng hlooda haffs Spandoomur og
Gledeleg Tæðende um Sigurveginna hver ad
er þyrmindud med Gledisþodskap Evangelist
þyrrer

þyir preditun Postulanta ?

Cap. 1. v. 15. Símed (3) uppa Gísl
unú koma Fætur eins goods Sendeboda/
sm predifur Fridin/ þu Juda halt þína
helga Daga (Þaðlætes og Glede Santyr)
og efndu þgn Neif (Offea Gude Lovsigerd)

Propheetinn Habacuk.

Þm hvad Spætt Habacuk ?

Þm þa Bablonisku Nerleiding *
yfer hoerte hafn Andvarpar til Gude/
og bidur að Gud vilje lina Straffe Foll
sins/ Nuggar þa og so / að Christu Tila
koma mune ecke undandragast að öllu
leife.

1. Cap.

Sverng þlööda Greiner Propheetans um þetta ?

Bænar Ordin/ Cap. 1. v. 2. Þ Rott
in/ þversu leinge skal eg hroopa / ef þu
vilt ecke hegra / Nversu leinge skal eg
hroopa til þgn. um það Dfriske / og þu
vilt ecke hialpa. v. 12. Ef þu Nerra
miff

(3) Esa. 52. v. 7.

* Epter Sköpun Gæmsins 3220,
Sytt Fading Christu 703.

mið Gud/ Mið Neilagur / þu sem ert
af eplafre Iqd / læt oss eefe Deyia: v.
13. Þñi Augu eru hrein / so þu fænt ei
ad sía þad vönda / og þu gefur ei sied
Eimdena. N var fyrer siet þu þa til
þeirra Forsmannara/og þeiget / þad sa
hñi Dgudlege uppsvelger þañ sem from
are er efi hñi.v.14. Og þu lætur Meff
ena ganga sem Giffa i Stöðnum / so
sem Orma þeir ed einigani Nerra hafar.
Cap. 4.v.2. Þa Nrygðer er þat / þa
miffest þu a Myssunsemðena.v.18. Eg
vil gledia mig i Drottne / og fagna t
Gude mñnum N eilfugiafara.v.19. Þvi
ad Drottin Drottin er mið Kraptur.

11. Cap.

Stráff Græther. Cap. 1. v.9. Þeir
toma allir samán hingad til þess ad
þeir giore Skada/þeir bríotast i gegn
um hvert þeir vilia / sem eist Austati
Bedur.v. 10. Þeir skulu hæda Kong
ana/og hlægja ad Nefdingunum/ allar
sterkar Borget skulu vera þeim ert
Samán/ o. s. ft. Cap.2.v.4. Sím sa
sent

sem er hardsvigradur / hafi skal einga Nos
hafa i sfinu Niarta. Cap. 3. v. 2. Bei
þess sem sitt Gots auka med afnats Aud
æfum / og hversu leinge skal það vara?
v. 5. Bei þeim sem er Agiarn til Dluclu
sins Nuss / til þess að hafi mege leggja
sitt Hreidur i Hæðe / so hafi mege
komast undan Dluclu. v. 8. Bei þeim
sem uppbyggir Stadið med Blood / og
tilhgr Borgena med Drette.

Spædooms Greiner um Christum og
Lærdooms Greiner um Gud?

Cap. 2. v. 1. Spædoomurinn mun vissu
lega en uppfyllast a sfinu Tima / z skal
endelega koma i Licos / z ecke verda ut.
Og þo hafi dvelit / þa l qðed haans / þvi
hafi skal vissulega koma og ecke lesia.
v. 4. Sa Ketillate lifer (er hafi tilemfat
siet Ketillate mesitax) af Tru sine.

Cap. 3. v. 16. Drottinn (sa einn sátt Gud)
er i sfinu heilaga Mupere (það er / hafi vill
búa i Helgedoomenum / og hafi þeim sem hafa
est fundur framit Anda z Starta. Ps. 57. v. 13.)
All Veröldin skal vera þr þ honum.
(allir þulu jata hafi að vera þafi Saffa Gud)

Cap.

Cap. 4 v. 3. Minnið var fullur af
hans Lofe/og Jórdið var full af hans
Dírd+v. 18. Eg vil gledia mig i Drott
ne/z fagna i Gude mǫnnu heifugtafara.

Prophetinn Zophontas.

1. Cap.

1. Hver var Zophontas og nær og hversu
spáde hann?

Hann var Sonur Ehusi Sonar Ge-
daltæ/og spáde * a Dögum Josia Ju-
da Konungs (2. B. R. 15. v. 32.) Um Gyde-
legging Juda og Jerusalems/ einnig um
Dyrdarfulla Tilkomu Nertans Messia
2. Hvernig hljóða Orð prophetans hér um?

Straff Greinernar. Cap. 1. v. 11.
Vled þið sem buð i Málmu-Húsum
um / þvi allt Kaupmanna Fólkið er i
burtu/ og þeir aller sem safna Þeningu
um eru upprættir. v. 13. Þeir skulu bygg-
ja Hús og eefte bua i þeim / þeir skulu
planta Býngarda og eefst Býn dreeka
af

* Apccr Sköpun. Helmsins 336.
Syrer Söding Christi 647.

af þeim. v. 14. Þvíad þa melle Dagur
 Drottins er i Rand / þa er nætre og
 flýfir flær mög. v. 18. Þeirra Silfir og
 Gull skal ecke hialpa þeim á þeim Reid
 i þar Dege Drottins. d. 1. ff. Cap. 3.
 v. 1. 3. Bei þeirre libotu (antugu) Bæf
 ingslegre Borg (Jerusalem) hefiar Næfdr
 ingtar i þessu eru greniande Leon / og hefi
 ar Doomendur efu Blfar um Kvöldo
 tn / þeir ed eckert laita epler verða til
 Morguns. Nefiær Spæmefi eru Dæ
 stöduþlynder / og Gotsmænnarar / þenar
 Prestar vanheidda Helgedoomi / og ul
 leggia Eogmæled Kænglega.

II. Cap.

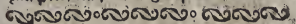
Ydranar Steiner / v. 3. Þíek allar
 Besölu i Landenu leited Drottins / Þíer
 sem halded þæs Ríett / leited Ríettlate
 fins / Leited Audmættarífiar / so að þíer
 mættud verða geymder á þeim Reiden
 ar Deige Drottins. Bm Kollum Reid
 ingiafa / v. 11. Allar Egar ær meðal
 Neidingiafa skulu tilbíðia þa hvar i
 síu Stad.

III. Cap.

Bm

Þm Christum: v. 9. Þa vil eg þess
 þess laða Þredia fyrir Þólfinu með
 Þinsamlegum Þessum (það er Þredun
 Þranglu) þess þessu allir mállo Þáfn
 ÞKottine/ og þessu hönu með Þama
 Þess. v. 12. Eg vil laða eini fátak
 lútils hättar Þólf þess þess i þess /
 þess þessu þona uppa Þáfned ÞKott
 ins. v. 14. Gled þig þu Þions Þotter/
 kalla þu Þsrael/ þess glöð og fagna af
 þess þessu Þiarta / þu Þerusalem
 Þotter. v. 16. 17. Þess þessu Þessur
 ekki letiast/ þess ÞKottin þess Þess er
 þess þess/ þess þessur Þessate.

Propheetin Haggeus. *

i. Cap.

i. hvað þess Spadoornur þess þess
 þessu þess ad þessu ?

Þessing Þesseresins i Þerusalem/
 ad endadre þess Þesslörissu Þesslör
 ing / i þessum Spadoome þess þess
 & e þessat

* Þess Spadun Þessina 3527.
 Þess Þessing Þessu 519.

straffar Þoolked fyrir þeirra Dugnadar
 leuse i ad byggja/ og so lifa Nuggar mid
 Spædoome um vissa Tilkomu Mustar
 og Herrans.

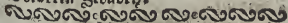
2. Fram selg nokrar Bretner um þetta?

Nootunur og Straff Greinernar /
 v. 5. 6. Siæd hvermig þdur geingur.
 Þier sæd myllu og safned litlu / Þier
 eted og verded þo ei metter / Þier drecked
 og verded þo ei druckner / Þier klæded þd
 ur / og verded þo ekki varmer / og hver sem
 forþienar Þeninga hafi leggur þa i eiss
 sundur slitefi Þung / Cap. 2. v. 16. 17.
 18. 23. 11. Cap.

Nuggunar og Spædooms Bretner i
 v. 7. Þar er ein nu ein liftefi Eñne til/
 ad ea vil hræra Nimin og Þord / Siðo
 ein og þurrlended. Þa skal Nuggun alla
 ra Nædingia koma (Christus) Og eg vil
 gæta þetta Nús fullt af Þýrd / seiger
 ÞRottlii Zebaoth. v. 10. Þessa Sjðo
 arsta Nussens Þýrd / skal vera stærre ein
 þins fyrra var / og eg vil gæfa Þrid i
 þessum Stad / v. 1. fr. v. 24. Og vil

þessum Stad / v. 1. fr. v. 24. Og vil
 þessum Stad / v. 1. fr. v. 24. Og vil

hallda þier sem Einum Signeso. Nið-
ng / þvi eg hefe utvæled þig / Seiger
Drottinn Zebaoth.

Prophetiā Zacharias. *

Hver var Zacharias, og um hvað bændlar
hans Spædoomur?

Hann var Sonur Barachia / Sonar
Jodo / hver ed predikade um Dran fyrir
Sondena / samstítt Israels Eld / að hann
skulde byggja Jerusalems Musteie /
huggar hann og með Evangelio og Dæd
legre Tilkomu Messia.

I. Cap.

Hvæða Vitran sá Zacharias?

Hann sá einn Mann (Guds Son i Manni
Læting) stíðande á Einum Raudum Hæ-
li / v. 8. (Eldi Raudum Hæsti / til að Erða-
heim Mótunum hans folks so sem með Eldi)
hver ed var aflegga Ríður við Heið-
ingiana / og til Jerusalems villde snúa
sine Mústun / Þar eptir sá hann Stögu
Horn (Þar með etga að skiliast allar Gæðneer

¶ 2. Kona

* Hver Stöpun Gæðsins 3527.
Fyrir Gæðing Christi 519.

Jonungar þærir ed skulu foma ut glun. (sem
 um altum veralltandai / og lita a m Gyringa
 söol) Og Jioota Ennir Ladrá Vellir þar
 Storum görtum veralla tinnat)

II. Cap. tit. XIV.

Aptur var honum sáundur ein Mad
 er (hudo Sonur) er þafce Gist Male
 fæd i Hendise/v. 1. Og so Atsle Kiehe
 madur Josea/Cap. 24 v. 1. (1 þeim Tyo
 um þa Xppste prestur / og Jofstioore Samt
 erarens/ 4agg i. v. 1. Cap. 2. v. 31) Og
 Eoton fæd rid hafs Nægre Nond i
 mcole honum (sem æflagade þa pyree Gule
 Open. 2. 12. v. 10.) Gist Josea var fæd
 er i þeim N. atgdar Klæde/Cap. 3. v. 4
 (Ngeul / eolr Kyrtil Christi Kierjæra og
 Kærættar sá kiehustu) (2 Aptur var
 honum sáundur ein Ltoosa. Stika all af
 Gulle/Cap. 4 v. 24 (sem ad mecker Söpi
 hio Ebi ste / þoer ed m ed skyna sem Gull/ocsi
 na þess þreina Læddoomis) og Eos Vido
 smiors Ene þar hia (1 þeim Spenide
 skulu og vira Teg Kyrtileg Tite / Veralltæg
 og andlegat Selornendur/undat þverlum Kyrt
 iast

(1) 1. Co. 11. v. 10. Math. 22. v. 11

Luc. 15. v. 22

I. a skel baka sitt Skjæl og Stucca) Epter
 had som haß aptur ad ngn ent: flugande
 Bref / Cap. 5. v. 1. (med þri merkeste
 I cir ed Rannara Guds ættlagg Ord) Syda
 an eß Ephra / v. 6. (Eun Korn Tæler
 hvat med Stjarn Guds vor ættmætt / epter
 hvorn haß riddi stæppa Gyrðana tytt ber
 la Synda Sætt) med einu Centener Eß /
 v. 7. (f m en 30. þurd) epter Nælg. em
 fins Viggt / hvorn Tvæt Kvinn med
 Wangum (vad er Salæ Rættent Rættu
 v. 9. Eß aptur sm haß Giera Wagnat
 Cap. 6. v. 1. Og Giera Bindat / v. 5.
 (Ein lana / Stæ / ps. 104. v. 4.) Under
 Nimmenum. I þeim 11. Cap. v. 15.
 hafde haß aptur etna Son / i hvort þan
 um vat skpad ad taka til syn Rættare
 tins Heimssulegs Nærdere (vad er þan
 skylde leida ættlingum og þri m Gyrðing
 Rætt þrett Stooner þetta Juskupullt Framt
 þærd og Rættare.)

Straff og Vitanar. 1. v. 2. Drottinn var harsla ridur m
 3. v. 3. Enn ridur m
 4. v. 4. Drottinn Zebaoth/ so vil eg

snúa mætt til ydat / v. 4. 5. 6. Cap.
7. v. 9. Dæmed ríeft / gjøred goft / og
vered Mofkunsamer / hver fñnum Brood
ur. v. 10. Og gjøred hørke Gættum
(b) Þedurlensingium / Btlendfkum edur
Bættakum nockurn Driekt / og eingift fkal
hugfa nockud vondt fñnum Broodur i
fñnu Hiarta / v. 11. fr. Cap. 10. v.
2. 3. Cap. 11. v. 12. Cap. 14. v. 3.
6. 12. 13.

Spædooms Brestnær ?

Við Chriflum. Cap. 2. v. 10. Gled
þig og fagna þu Zions Dooftur / þorad
fíka þu / eg kem. Cap. 3. v. 8. Eg vil
láta míf þenara Zemar koma (c)
(Guds Son þá fyrerheitna Mcofiam) Eg vil
ufhoggva þá einn Stein (Mcofiam sem
er / fa einn ste Gíningar Steinn Sappadarina)
(d) og eg vil i hurt taka þess sama Land
Snyder a einum Dege / v. 9. Cap.
6. v. 12. Síam þar er einn Mann sem
hættar

(b) 1. 2. Mos. 22. v. 22. Efa. 1. v. 23.

Jer. 5. v. 28. (c) Zach. 6. v. 12.

Luc. 1. v. 78. (d) Psalm. 118. v. 22.

Efa. 28. v. 16. Matth. 21. v. 42. (e)

þeittir Gemah (e) þu under hantum
 skal þad vara/og þan skal byggja Múf
 ere Drottins (þad er: Gafi man þræt þr eit
 um Evangelii uppbyggja og leggara Guds
 Kyrtu i þu rýla Testamentenu) Cap. 8.
 v. 21, 23. Cap. 9. v. 9. þu Dottorinn
 Dion gled þig mig/ (f) og þu Dottor
 ir Jerusaleu fagna þu/ Síð þu þitt
 Kongur kemur til þýn/ Kettlatu og
 ein þianpare/ fátækur og ríður a einu
 Ofnu/og a einum ungum Ofnu Gola /
 v. 11. þu latur einn fættir Blood þans
 Sattmála/þina Sængoda ut af Grop
 illu/ hvor ekkert Balnið er. Cap. 11.
 v. 12. Þeir voogu so mikil sem eg gylte
 þratoge Silfurpeninga (g) (þad er þeir
 Gafu Svikaranum Judas 15. Rýðale þræt
 þeirra og var sellur) Cap. 12. v. 10. Þeir
 munu síð mig (h) hvorn þeir hafa i
 Regnum stunged. Cap. 13. v. 1. A þeim
 Tíma (þegar Guds Son kemur i heim
 þræt sína Maðmonstekning) skal Davids

Re 4.

Gud

(e) Sach. 3. v. 8. (f) Esa. 62. v. 11.

Matth. 21. v. 5. Joh. 12. v. 15.

(g) Matth. 26. v. 15. (h) Joh. 19. v. 37.

Nus og Borgar Með i Jerusalemi
 (buda Byrkia og beðar Limir) hafa efi fræ
 afi opifi Brusi a mofe Syndum og D.
 hreinleika (þa heillegu Vatns Stjörn/Tit. 3 v.
 6.) v. 7. Þu Sverid (Opsofner Broff og
 Dæde) verðu til reidu yfer mið Nirdi
 (Jesum Christum) og yfer þafi Mað sem
 mier er nælögastur (mið eingöttið Son)
 segir Drottinn Zebaoth. Slæ þu Nirdi
 trifi (i) (Christum Jesum) so mun Nirdi
 ið i sundurdreifast/(kostulain r)

Þm heilagafi Andaf/ Cap. 12. v. 10.
 Yfir Davids Nus og yfer Borgar
 Með i Jerusalemi / villegausa Anda
 Andar og Bænar (k) Þm Kollun
 Heidingafia/ Cap. 2. 11. A þeim Tí
 ma flulu marger Heidingar falla til
 Drottins/ v. 6. fr. Cap. 6. v. 15.
 Cap. 8. v. 20. 21. Þar skal efi nu foma
 mifed ffolk og margra Stada Borgar
 Með er segra / lantum oss tilbidia forer
 Drottne

(i) Matth. 25. v. 31. Marc. 14. v. 27.

(k) 1. Cor. 5. v. 5. Epp. 1. v. 13.

Cap. 4. v. 30.

Drömbet og lesa Drömbet Seladthe
Cap. 14. v. 15. 17. 18. 19. 21.

Drömbet og lesa Drömbet Seladthe

Drömbet og lesa Drömbet Seladthe

1. 4. 10. 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. 88. 94. 100.

Nafn lestu ad Nerrasi Christus nune
foma isah flams/iska spær hafi kun
Tilkomu Johannis Skarara/ auk lesa
straffar hafi goolf. d hardlega foyer
pad ad pad greide ecke Prestumum skuar
Skunder og Skuldur/ Nafn woytar ein
13 Prestana hardlega / ad þeir Rængo
fæte og fette falskelega Guds Ord / og
hrygge skuar Rofur.

2. 4. 10. 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. 88. 94. 100.

Spædoomar um Christum og Jo
hannem. Cap. 3. v. 1. Stærð (ie. ie
Guds Sonur) Og vil (1) senda mitt Eng
gel/ (Johannem Skarara) sem leirida skal
Begi þu mætt/ 2 ja Drömbet og lesa Drömbet
snart foma til yns Mysteres (ie. 3. 10. 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. 88. 94. 100.)

6 5

100

* Epist. Skarara Grimfina 353.
Sytt skadung Christi 457.
Esa. 40. v. 3. Matth. 11. v. 10.
Matth. 1. v. 2. Luc. 1. v. 17. Cap. 7. v. 27.

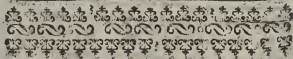
Í leiti að tíena þá gíra Þá skíndar Verki
 þóers þíer leited / og þá Sattmálan
 Eingell hvern þíer gírnest (Ebrísa 3. 1.
 sun) v. 2. 3. 4. Cap. 4. v. 2. Eool Kest
 lætefins skal upprekka yfer þdur (m) sent
 Díttest nitt Káfn í Níolþræded under
 þans Þængium. v. 5. 6. Eím (n) Ég
 vil senda þdur Elíam Þropheta (það er
 Jóhannesi 3. 1. þá er ed skýude gínga þrá
 t. Anda og Kræper Eím til að straffa þína Þ.
 gíulezu) þdur efi þá þíí mífle og Þgnaro
 lege Þagur ÞKollins (Þagur þííer þýrre
 Eíkomu Ebrísi) kemur. v. 6. Nafi skal
 snúa Þedrafi Níortum til Þarnafí/og
 Þarnafí/ Níortum til sííí Þedra.
 3. Lærdoma Amííngar og yferþóer Eíííer.

Cap. 1. v. 6. Sonuríí skal heidra síí
 Þódur/og þíenaríí síí Þerra/Éíí eg nú
 Þá er/hvar er þá mífí Þeídur? Éíí eg
 Þerraíí/hvar Dítast Þeíí Þeíí? Cap.
 2. v. 7. Þressííns Þáer skulu varð
 veíta Eærdóomíí / so Þeíí skulu sáííí
 Eógmaled af þáíí Múíí/ því þáíí er
 ÞKollííí

(m) Luc. 1. v. 78. (n) Matth. 17. v. 11.
 Marc. 9. v. 12.

Drottins Zebaoth's Eingell. Cap. 3.
 v. 8. Er það mitt að hofur Madur
 ræne Gud/sem þier ræned mig? v. 14.
 Hiner Ogudlegu seigia/ Það er fergief
 ine að Madur þioonar Gude / og hrad
 hialpar það / þo. vier heildun: þa's
 Þod / og farum eitt strangast Lífþað
 fyrir þeim Drottne Zebaoth? v. 16.
 En þeir Gudhræddu hugga sig so/hver
 við Aðan/ Drottinn merker það og heyr
 er það / og það er eitt Miskingar Bref
 fyrir þan skrifad / fyrir þa sem Oltaf
 Drottinn og þeimka æ þa's Rast /
 v. 18. Þier skulud þar i moote síæ apla
 ur / hvada Mismunur að er i millum
 þeirra Riefflátu/ og þeirra Ogudlegu/
 og æ millum þeirra sem þioona
 Gude/ og þina sem þonum
 icke þioona.

Under þeirra Conenistfu Booka
 þins Gamla Testamentisins.

Nyia Testamented.

1. Svad hefur Nyia Testamented iðe
ad halira?

Skrif Evangelistafra og Postulafra.

2. Um hvad handlar Evangelistarnir?

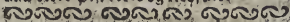
Þeir setja fram Kristinn og sýna fram
þeim heilöstu Gættungum er iðehalda
alla Lof og Næmni þu og Afgegnu
Jesús Kristi.

3. Svad hafa Postularnir skrifað?

Neilnæma Lærdóma og Tuggunar
í þessum til Guds Gættadur i þessum
Þessum Kristelege Kyrkju.

4. Hvernig græna þessum listarnir þessum
og Athöfnun skilfarar?

Þeir skera þessum fram a so feldast
Nætt/ad þad mæ skipta þessum Nætt
iu i Ser Nætt. Þad a so ad Nætt Nætt
afra verða þessum bette og hrofsare.

Um hvad handlar þessum fyrste Gætt. Þad er?

Þessum þessum Nætt sem skil þessum fyrst

og

og eftir fæding Christi / þar til þessi
 var þessugut / þá hafði hafi sig fætra og
 lögied hans Dömbetlega Pre-
 dikunar Embætti.

1. Hver er þú til að fríga þá þessu?

Övangelisti Lucás (þver er var Barn
 þaddur í Antiochia Borg á Syrlandi / og var í
 Systunne ein Rættur / Col. 4. v. 1. Þá fæddur ein
 á þeim Stöðu Rættisönnu) og Jóhannes
 (Sonur Zebedai í Systunne Sonur Josephs fæddur
 ur fæddur Christi / þver er var fæddur þar síð
 Síðe veide til að vera Þöskule.)

2. Hver þessu gæta þess fæst?

Þá Öggin Rómu Zacharia Ríttis-
 mættis / (ú er hafi Elizabeth / þver er
 varð Barns þafandi / og ætti að fæla
 Jóhannes Skíttara / Luc. 1. v. 5.

3. Hveris var þættad Lættene þessara
 Lættara?

Þau voru fæde Ríttislaus fættir Eude
 (Sýttir Truna á þess fættisheina Ríttislaus)
 og gættu í öllum Þöskulem og Sætt-
 tungum Ríttislaus Dömbetlega / Þau
 öttu ekkert Barn / og fædd þau voru
 vel öldurud / v. 6 + 7.

4. Hver þessu fættir til mættis þess fædd /
 að þessu fættislaus þessu þessu ein fættir

Þessu /

Þetta/ Ad Eingillist Sagde til hñs/
 Þu munt Mállaus verda/ og ei talad ge-
 ta / allt til þess Dags / þa þetta mun
 framfoma/ hvað og strax skede/ v. 20.

4. Gverná blettir El, abech?

Nun leyndi siðr fimm Mánnude (það
 er/ þun þyrirvord sig satir þess þun var ordin
 Barnshapande i hñar Áldurodoom) og Beg-
 samade Gud fyrir það ad hñ villde burt
 taka hñar N. neigle, Öbyrtuskap) það þun
 bar a millum Mána/ v. 25.

5. Hvað skede en framur?

Eingillist Gabriel Bodade Mariu (a)
 a þinum Siolta Mánnude (epter það ad
 Elizabeth var ordin Vieri) Setnad Guds
 Sonar. * v. 26.

6. Hver var María?

Ein Men af Davids Huse (ætt og
 sopti) er frulofud var einum Máni af
 Joseph het/ v. 27.

7. Gvernig heitir Eingellen heitir?

Nel siertu Mædarfulla ÖRottin er
 med þier/ blesud er þu a medal Kvefja/
 v. 28.

(a) Matth. i. v. 18.

* Epr. 3. Epp. 6. sm. 3, 70. þan XXV. Marc.

8. Gvernig vord Maria vid þessa Ræðu?

Nun vord hrædd af hafs Orðum/
 En Eingillefi huggar hana aptur med
 Forerheitenu/ad Sonur Guds skule fæd
 ast af henni (b) og seger jafnsramt/ad
 hia Gude sie eingest hlutur Drottins/
 ur / og vid það gaf Maria sig til fríðs
 med þessum Orðum: Eg em Amtætt
 Drottins/ verde mæi so sem þu hefur
 sagt/v. 38.

9. Svad glæðir Maria eptir þetta?

Nun geck ið sádan med flýtur til Neb
 ron (Jutta Zargar) til Elizabethar hvar
 Dlettu / og þa hun hafde sagt fra Gif
 nade Guds Sonar i Huse Zachariæ/ þa
 spratt Jófred (Johannes) upp af Glæde
 i Kvíde Elizabethar/ v. 39+ 44+

10. Svetsu leinge dvalde Maria hia
 Elizabeth?

So nær sem þrið Mænnude/og fæor
 þar eptir aptur til skins Heimkynis i
 Nazareth. Svar það var og Spinkrad
 Joseph / ad hun hafde seinged Eftnad
 af Heilögum Anda+v. 56.

11.

(b) Esa. 7. v. 14. March. 1. v. 23.

11. Hvad skede da daa?

Elizabeth fødte En. En / og Isak
 udsigter han en Allunda Dage / for
 epier var Zacharias (som en rein Tima
 ser ofte taler) oppstilt ur af Helligum
 Ande, talade og i pade / v. 68. (um Gode
 ing rlesstet / Embatte og Rkte.)

12. Hvad sagte Skolten um disse Gode?

Had komt til i sit alle Røgtast
 ana / og allet per ed pad hehreu / loden
 pad uppen. Maktad / og sogdu / G. ver
 grunat pig ad pella Bath vet es Det
 ad Mond Rottins var med honum /
 v. 68. Og han De upp / og styrkest
 i Ande (honum futust Gæbet kan G.lega
 anda) og var (pa han var komit til Daa og
 ara) en G. denortu alt til pella han
 skilde (epier Guds Skidun) garna fram
 (og byta sine Predikuner Embatte) fyler
 Israels Gode / v. 80.

13. Hæ hoos Johans pro ad predico?

A Simlanda Aré Tiberu Keshala
 (hæ ed var sin Præste Konverste Revlate / ad
 medentandum heim Syrsta som var Julius
 Casar) pa skiede Guds Skidun til Jo
 hanem i G. denortu / Luc. 3. v. 24)

14. Svört var Jákab Predikunar Jóhann. 3.
 Jðranar Skrifari (c) (það er að þeir
 skyldu gjöra Jðran / og láta Skrifast) til þor-
 ergjefningar Syndanna (að þeir bæna þvingi)
 sem stæðe frá Gæðmörkum við Hæron
 til Bethabara / þinumegni Jðranar /
 v. 23.

15. Svört Áttan hafi nokkur með sínu Predikun
 Ad vösu / Jfred mik ed. Þvíad það
 kom Mugur og marg Meðe til hans /
 sem fyrir hans Predikun lét sig Skrifast
 þ Jafnu þeirra Syndur / meðal þeirra
 að og so voru Þharisæarner / samt þeir
 ra Tilhærendur / Tollheimtu Men / og
 Eitðes Men / v. 10, 12, 13.

16. Svad hafa Jóhann sér til Sædur
 og með þessu klæddu hafi sig ?
 Hans Matur / voru Eingisptektur /
 og Skogar Munang og hafi hafce Klæð
 nad af Vilfallda Nærum / eins og Proppit
 Elias / 2. v. 8) z Dlat Wellte um
 sgnat Lendar / Matth. 3. v. 45.

17. Um heftu þessar Jóhann ?
 Um Herran Jesum / hvers þyrir
 S f rehtar /

(c) Matth. 3. v. 1. Marc. 1. v. 4.

reñare hafi var/ og meðlieñer. um síðal/
 að sig / að hafi væte eðle verdugur að
 uppleysa hafið. Sko. Þveinge/ (d) v. 18.

18. A þræða Tíð/ er. 32 sus fæddur? *

A þeim Siotta Mánnude/ eptir það
 Jóhannes var fæddur/ A Dögum Ríkes
 Stjórnar Augusti þess (2. árs) Róm-
 verska Keisara / þá hafi líet það Bod
 útganga / að allur Heimurinn skyldi
 Skattskrifast / Luc. 2. v. 1.

19. Hvar/ eður í hertium Stad/ er 32 sus
 fæddur?

3 Bethlehém (e) a Gyðingalande/
 (2 í Gyðingartíð Stad Davíðs/ 1. Sam. 16. v. 1.)
 Ríett um Wíðnælle (Slá Spet. Bod
 18. v. 14. 15.) Og María vafde hafi í
 Keifum/ z lagde hafi nídur í Eina Jó-
 lu / v. 5.

20. Hvað gíðdest Tíðenda að þessu
 tímu Stundu?

Eingill Rokkíns bodade Myrdurum
 um a Morkene/ hvar Rokkíns Byrte
 komade

(d) Marc. 1. v. 8. Matth. 3. v. 1.

* Ept. Skop Grím 3970. þá XXV. Dec-
 ember: (e) Mich. 5. v. 2. Matth. 2. v. 6.
 Jop. 7. v. 42.

lioomade i frsjngum þæ/ Gæding J^e
 su/hvad þeir og strax fuhgiordu i Bæ
 hlehem aptur / og voru Nghreyfster af
 Englenum / þviad þeir urdu mæg
 Attastegner / v. 9.

21. Svær var Afiars blær þeim J^e
 þædda J^esu ?

Margstöðde Nimmestæra Nersveita/
 sem lofudu Gud (þyrer þad ad Mesias væro
 Sæddur) Og sœgdu: Dæfd sie Gude i Bpp
 hædum/ Og Stridur a Jordur/ Og Mæsa
 um goodur Bilie/ v. 14.

22. Sværter komu þleyre til J^esu/ þess
 Næþædda ?

Bifringarner (Næpnelega/ nokkrer Lærd
 er Mæn æ Stigernu/ Mæstfarer) af Austur
 Lande/ (De persia Lande/ þær Gæþudi Stad
 num Susa / þvar ed þeirra Gæþ Skoole var)
 hœrtier ed hæfdu sied hæns Stigernu /
 (Eina Nælega skapada Stigernu/ æþ hœrtier þeir
 sætu skiled / ad nu færne sæ Syrtæhtne Mæsa
 lian/ og Jacobs Stigarna æcinge upp/ 4. Book
 Mos. 24. v. 17. Gæat um þeir hæfdu þeinged
 Dæþræding i Daniels Skoole/ ad su ænænda
 Tæd / Dan. 9. v. 24. Være nu þyrer Gende)
 sem stodd yfer/ uppe yfer Næfenu þær
 Bærned var i sie / þvar af þeir gløddust

harla miðg/ og gæingu íh i Nused/ fíellu
fram/ z Tilbædu Barned JEsu/ og
færdi hím Gíafet/ Guð (so sem Konunge)
Kerkelse (so sem Guð) og Móttu (so sem
maðr) Matth. 2. v. 1. til 11.

23. Hvar var Barned JEsu Óskored?

Þámitta Dagar voru lidner epter
Lögmaletu. 1. v. Mos. 17. v. 12. 2. v. Mos.
12. v. 3.) var þá hans Nafn kallað JEsu
/ hvað ed kallað var af Englenum
(f) aður en þá var getið i Moadur
Kvide/ Luc. 2. v. 21.

24. Ávæð skedd þá þráttvegis?

Þau höfdu þá til Jerusalemi / þá
Dagar hefiar þreinsunar komu / epter
Moses Lögum (3. v. Mos. 12. v. 6.) uppa
það þau létu þá komu fyrir Þrottin/
og gíæfe Öffur epter þó sem segir i
Lögmalet Þrottins (3. v. Mos. 12. v. 8.)
v. 23.

25. Hver var þá staddur i Mustereinu um
það skedd?

Anna og Simeon/ Þesse Lofudu Guð
Ópinberlega / En Simeon sem var einn
Kíelt

(f) Matth. 1. v. 21. Luc. 2. v. 31.

Restlætur og Gudhræddur Madur leof
 Jesum þessa sanna Armlegge / Sofade
 Gud og sagde / Nu lættu DRÖG.
 30. Þinn þiðon þiss epter Ordum þínum
 i fríde fara. v. 25. 29. 30.

26. Svad skede epter þetta ?

Þa þau hófdu allt fullkomnad ept
 er Eogmæle DRÖGINS / sneru
 þau aptur i Galilæam / til Borgar þiss
 at Nazareth / v. 39. En Bærned Jesus
 vax upp (Hann þroskaðest og þvi leste sem hann
 hefur tekið uppá sig Máðoomlega vætturu)
 og sturkfest i Anda / fullur Þáðdoms / og
 Guds Mæd var með honum / v. 40.

27. Svad gærdest þa hann þoor heimleides ?

Engell Ekkittins birtest Joseph
 i Draume / og sagde / Stalt upp / z tak
 Bærned / z Moðder þess til þín / Og fín
 i Egyptaland (g) þvar hann var all
 til þess / at Herodes deyde / og foot skjóðast
 til Nazareth / Matth. 2. v. 19. til 23.
 (epter Þáðdomic Ef. C. 11. v. 1. og C. 50. v. 21)

28. Syrer þvæta Mæðe urðu þau at flyta
 til Egyptalands ?

8 f 3

Begna

(g) 60f. 11. v. 1.

Begna þess/ad Herodes (ascalonta)
 Let drepa þá Børn i Bethlehem og i
 þllum hefiar Endemerkum i sem voru
 tvævetur z þadan af yngre/ v. 16. (lyta
 og sín eigin Son)

29. Hversu gamall var JEsus/ þegar hafa
 Soreldrar letu hann þara med sér til Jerusaleim
 til Þaschabaturdæstis?

Tolf Ara/Euc. 2. v. 42. *

30. Svad bendte þa Soreldra JEsu?

JEsus varð burtu frá þeim a Naim
 reisufie / allt til þess þridia Dags/ þa
 fiska þau hafi sitanda i Jerusaleim i
 Musterenu / midt a medal hinni Lærdi i
 þvar hafi let i fyrsta Gífi sína Reiser
 Teikn sínar Speke/ v. 47.

31. Soor JEsus þa Geimleidis aptur
 med sknum Soreldrum?

Jaa/hann foot med þeim/ og kom til
 Nazareth/z var þeim undirgefni/v. 51.

Om þvad Söndlar sa a hat Góðud Þortur
 Þookarlar?

Om Skjøn Christi. **

* Epter Söding Christi 12. ár.

** Epter Skipun Geimjús 4000.

Epter Söding Christi 20.

Allt til þessar fyrstu Þessá Mattheas
 Noveria hafi heildur i sánu Openber
 legu Predikunar Embætti.

1. Hvar líet Jhesu Stæra sig?

Þa hafi var a sánu Þrústugasta Ald
 urs. Are/kom hafi frá Nazareth i Gal
 ílaa til Jordan/og líet sig stæra af Jo
 hanne / ad Þjólda Jóoks nærveranda.
 Matth. 3. v. 13.

2. Hver Míntestædur slatur skíde við
 Stærn Jhesu?

Ninnarnet lúfust upp yfer hönum /
 Og Jóhannes sá (h) Guds Anda ofan í
 staga sem Dufu/ og yfer hafi koma/ Og
 sáa/ Ad Róddi niður af Níanne sagde /
 Þessi er mín Elfkulegur Sonur/ ad hver
 sum miet Belpocknast / Matth. 3. v.
 16. 17.

3. Svad gífrdest sádan eptir það Jhesu
 var skardur?

Hafi verður (strax þar eptir) leiddur
 af Anda (eptir Jáblaste þess Gellaga Anda)
 a Eydenörfu (míle Jerusaleim og Jericho)
 uppa það hafi freistadur yðe af Döf
 Sf 4 lenumf

(h) Marc. 1. v. 10. Luc. 3. v. 22. Joh. 1. v. 32

lenum/ (i) Matth. 4. v. 1. til 11.

4. Hvar kom freistari (Sathan) til þans?

Þa hafi hafde fastað fjórutíggir
Daga og fjórutíggir Náttur/ Nungræð
hafi um fæder / v. 2.

5. Hvernig var Christus freistadur?

Nafn villde (1) að Jesus skyldi seg-
ja að þessi Steinar skyldu verða að
Braude (2) að hafi lete fallast niður /
af Musteres Buste (3) að hafi felle
fram og tilbæð sig / þa villde hafi gefa
honum öll Ríke Veraldarinnar og petr-
ra Dæd / v. 3. til 10.

6. Svada Svár var Sathan aptur á mótt?

Til þins fyrsta svarar Jesus/
Madurinn lifir eige af einum saman Brau-
de/ heldur af hververu Orde sem fram
geingur af Guds Múti (5. B. Mos. 8.
v. 3.) (2.) Eige skaltu freista Drott-
ins Guds þíns (5. B. Mos. 6. v. 16.)
(3.) Drottinn Gud þinn skaltu tilbíð-
ja og honum einu þína (5. B. Mos. 6.
v. 13. og Cap. 10. v. 20.)

7. Svad vinnade Jóhannes jafnþrætt

um

(i) Marc. 1. v. 12. Luc. 4. v. 1.

um Jesum ?

Nā vitnade fyrer þeim sem voru send
 er ut til háss frá Jerusalemi / og fyrer
 öllu fólki (þá Jesús kom ættur ut Ríðs-
 ingetene til Jordan) Síð / Þad er þad
 Lambd Guds / hvert ed ber Neim síns
 Syndir. v. 29. Hver Díd Jóhannis itreks-
 ar og hefur uppöptur annars Dags þar
 epter / ad nælægum tveimur Læresveim-
 um / hveriet ed fylgdu JEsu a epter /
 um Stundu Stund (a þiordustuundu epter
 midan Dag) til síns Nerbergis / Jóh-
 1. v. 15. til 40.

8. Svad skiede þa at þeim Dege ?

JEsus fíeck Síni Læresveima / hver-
 iet ed epter fylgdu honum / og seiger ecke
 Svad Éið þeirra hafe heited / v. 37.
 Sá Annar var Andreas / hver ed fylgde
 Broddur sínum Simon til JEsu / þa
 nu JEsus sá hann / sagde hann / Þu ert
 Simon Sonur Jonas / þu skalt kallast
 Cephas (þad utlegst Sellustein) v. 41. 42.

9. Svad þiet sá floprde ?

Philippus af Bethsaida (Þine Borg
 vð þá Galilæska Stoo / 14. Mglur i 22. ordi

ur þær Jerusaleml) ur þeirre Borg And-
resar og Desurs (hvar þeir voru og vædder)
hvern JEsus fann/ þa hann ætlaðe að
ferðast til Galilæam/ v. 43.

10. Svad þið fæið fæiðe Læresœtli?

Nathanael/ um hvern JEsus se-
feger/ Síæd einn fæiðe Israhelita i hver-
tum eingið Soif eru/ v. 47. En Na-
thanael fram sagde þessum englaða Bif-
nisburð um JEsun/ þu ert Guds Son-
ur/ þu ert Kongur Israels/ v. 49.

11. Svæti fæiðe JEsus, þannum?

Saflega/ Saflega / seige eg yður /
upp frá þessu munud þið fæiðe Niminist-
opið/ og Engla Guds fæiðe upp og of-
að yfer Massins Son/ v. 51. (Það er-
þið munud Dag þær Deige læra að þetta/ að
Þger fæiðe þið er myndadur með Jacobs
Stiga / um þænn Englaðer þóru upp og
myndur/ 1. B. Mos. 28. v. 12.)

12. Svad gæiðe JEsus eptir þetta?

Hann fer með þeim (sinum Læresœtli-
um / um þæria að talad verður i 1 Cap.) A-
bridia Deige (eptir það hann hæiðe verð
Tvo Daga a Leideiðe til Galilæam) Til Brud-
laups nokurs i Cana i Galilæa/ þær
hann

hafi franda síll fyrsta Dásendar. Dul
og Jarda Teikn / Joh. 2. v. 1. til 10.

13. J þvertu var þetta Jarda Teikn mæpalet ?

J þvi/ að hafi snere Vatne i Bagn/
v. 10.

14. Svörtu kom JÆsus til Reidar með
þessu Verke ?

Tru hafs Læresvema að hafi (vni þ /
að hafi vore. ív Sýrcheitne Messias) Skrift.
est við þad / v. 11.

15. Svört þort JÆsus sýðað/er Brudr
kaupenu var stíct ?

Til Capernaum / þvar hafi gjorde
tingin Jarda Teikn: Nældur vegna þess
að Þessá Nátþdín var nættr (og allt
þvæð Ralltins vort ætte að koma til samans
epter Lægmaðlenu/ 2. B. Mos. 21. v. 14. 15.
17. 3. B. Mos. 16. v. 16.) Dvalde hafi
þar ecke leingur / v. 12.

16. Þort JÆsus og so upp til Jerusalemi
að Gætyðene ?

Jæ/ (Joh. 2. v. 13.)

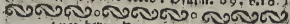
17. Svört vart hafi þa var i Musterenu ?

Ad Mæn felldu þar og feiptu (k)
(Mænt/ Sæude/ 2 Dupur/ Þad var i þm Vnigan
Be er kalladest Döpná Gus Salomons/ Joh. 10.

v. 23+

(k) Matth. 21. v. 12. Luc. 19. v. 45.

6. 23. G. B. Post. 3. v. 11.) hoar fyrir hñ gíof
de síer Svipu af Streingium/ og tók
þá alla út af Mustereni/ sem voru þar
að selja og kaupa / þá sem Þínstipte
gíordu a Þeningum / og Dufna Kaup-
menn / og lét þá síu hína Guddoomlegu
Bandlæting fyrir sínu Nuse / v. 14. 17e
(so sem spæð hærde vered i Psalm. 69. v. 10.)

Swad hefur Þú þú Partur Dóti
erinnar íñe að halda?

Það sem Chrístur aðhafdest.

Fra þeim fyrstu Þæskum háðs Kef-
mállega Embættis til hína Afarrar.

1. Þá Jesús helle nu Þak: Gæðdaga/
Swad gíofdest þá a þeim Tannum?

Nafi gíorde mörk Tækn/hoar fyrir/
að marger frudu a hans Nafn / v. 23.

2. Swad skede að lideat Gæðdaga?

Þar kom eifi af Nofdingium Gode
ingafna (eifi að þeim Selstu ut Glote Þharth-
ceana / Job. 7. v. 30.) a Mættar þele (so að
það yrde eðe ferur i Það / Job. 12. v. 42.)
til Jesu/ að hafi yrde uppfæddur i þvi
sem heyrde til háðs Smalar, Belferdar.
Kap. 3. v. 1+2.

3. Svad færst Jesus þonum ?

Þversu að Endurfæðingunne se varð
ed / og að man þekkar gete eingest Madur
ifigeinged (tómest) i Guds Ríke / v. 5.

4. Svernið skýlde Nicodemus þessa Ræðu ?

A Ekksamlegast edur Matkurlegast
Natt / Og sagde / Nvernisk man stíkt ske ?
Nvat fyrer Jesus mavitat hann : Egiann
de / Erstu Meistarar i Israel / z veitst et
ge þetta. v. 10. Zafnframt utleggur hann
fyrer þonum þa fyrermindan um Nogg
ormisk (4. B. Mos. 21. v. 9.) Om sig
Stalfast / Bgðfræger og so mgiætlega
Elstu Guds til alls Manntjnsins / v. 16.

5. Svorsu bliöoda Verkin um þad ?

So elskade Gud Naimen (1) að hann
gaf ut sin Engelin Son / til þess / að all
er þeir sem a hann trua / fyrerfarest ege /
helldur / að þeir hase Erlaft Ekf / v. 17.
Þvi ege sende Gud sin Son i Naimisk /
að hann Vamde Naimen / helldur að
Naimurisk frellest fyrer hann / v. 18.

6. Vilur Gud nu að allir Men verde Sálubolp
ner / þvæ er þa Verskin / að so mager

Verda

(1) 1. Joh. 4. v. 9.

verda Jorðamder ?

Su/ ad þeir trua eðe/ Hver haf truer
eige/hafi er nu þegar dæmdur/ þviad hafi
trude eige a Nafn Eingetens Guds
Sonar/v. 18+

7. Svart þoor Jesus sagan þegar þetta
var sked ?

Hafi kom med sönnum Læresveinum
frá Jerusalemi til Gyðingalands (Jeru
salems Landamerke/ Joh. 11. v. 55) þvar ed hafi
stærde. v. 22. (eðr. hafi stærpur/ þellour þans
Læresveinar/ Joh. 4. v. 2.)

8. Svad gæðest i þeim Stad ?

Þar hoofft ein Spurning af Lære-
sveinum Johannis vid Gyðinga um
Hreinsunena/ v. 25. Hverium þad mis-
stæðe/ ad Jesus liet sönna Læresveina
stæra/ og ad hver Maður kom til hannes/
v. 26+ Hvers vegna ad Johannes giefur
Christo ein agætast Witnisburð / og
utmálar Tign hannes Personu/ Ad hafi
sæ Brudgume/ hvern Gud hafi ut-
sendt/ og giefed honum Andan / eðe af
Stamte (þellour yperbilitætanleaa / Col. 2.
v. 9.) Þáfar þeim so frá stier til Jesu
sum/

sum/ ad þr skule trúa a hñ/v. 34. 35. 63

9. Hvað tilstelli Jóhann eptir það hafi það
boreð fopellðan Dentshurd um Christum?

Hafi var fessut i Myrkva. Stofu /
(m) Nvers vegna Jesus forliet Borg-
ena Nazareth/ og foor um Samarian
til Galilæa Lande/ hvor honum var vel
tekid i fyrstunne.

10. hví gjorde Jesus þetta?

Bæde vegna þess/ ad eifi Spæmado-
ur er i engu gillde a sñu egifi Þodur
Lande (n) so sem hñ sialfur Bitnade/
sem og fyrir Saker Opæktis Gyn-
tingalands/ og ad hans Predikun gjorde
flærre Uvæxt i Galilæa Lande (hvad hafi
og so sialfur fyrir san) Joh. 4. v. 44.

11. Hvert þoor Jesus eptir þetta?

Hafi kom aptur til Galna (hvar þan
þaðe andur gíre Værn ad þane) og læfna-
Seli Konungs Mafins (Son enns mikels
þættar Mans i Bonga Seli og Gove Gerodis
Floordungs Kyfis Gædingia/ Matth. 14. v. 1.
Marc. 6. v. 14.) Nver id læ sialfur i Caper-
naum/

(m) Matth. 4. v. 12. Joh. 4. v. 43. 44. Marc.
1. v. 14. 15. (n) Matth. 13. v. 57. Marc. 6. v. 4.

Ruc. 4. v. 24.

naum/ v. 46.

12. Hvað gígrde Jæsus en þromar?

Han stende i þeirra Skoolum á Galilæa Lande / og i Capernaum / so að han vart þrífadur af höfium Mætt / Jæ / hans Ríste barst út um allar frýng umsiggiande Bórger / Luc. 4. v. 15. 16.

13. Hvað þéur Jæsus predíkad eptir þetta?

I Nazareth / þar hafi vart uppalin og hafi gíet in i Skolam eptir Bana skum / og villde lesa / þa vart honum feingífi Bók Esajæ Spæmanns / Og er hafi flette um Bókstí / fann hafi þann Stad / þar skrifad var (þísa. 61. v. 1.) Ande Rottíns er hím mætt / o. s. f. f. Mættia Grein hafi ut þádde so Begléga / að þeir id hafi þeyrdi / undrúduft þau Mætt / samlegu Þíð / sent fram geingu af hús Mætt / v. 16. til 22. En skómu þar eptir þneptu þeir hafi ut af Bórge / z leiddu hafi allt uppá Gíalls. En þuna / að þeir þrindu hím þar af fram / v. 29.

14. Hvert gíet Jæsus þa syðan?

Til Capernaum (o) (Þíns Þóðþráð
Kauþ

Marc. 1. v. 21. Mathe. 7. v. 28.

Kaupstadar er læ vld þan Galilæska Stoo /
Matth. 4. v. 18. Gagnvart Þorgeir Tiberi
as / Joh. 6. v. 1.) Hvar þan predikade
med myslum Myndugleika / v. 32.

15. Svad skiede i þan Tqm: ?

Þa er þan gicð med Sionum i Gali
læa leit þan Tvo Brædur (petrum og
Andream) Hverir ed voru ad varpa Ne
te i Stooð / so og Jacob og Johanes / er
bættu Net / sñn / þessa kallade þan / ad
þeir væru Fiskarat Mañna / Matth. 4.
v. 18. Þaðan gicð þan aptur til Cap
ernaum / og fiende þeim þar an Sabbats
Dögum i Skoolanum / hvar þan og gicð
de ein Mañ Neilþrygðan / sem var Be
setin af Öðreinum Anda / (p) v. 33.

16. Svad skiede en þemar þa Jæsus
gicð ut af Skoolanum?

Þan kom i Nus Simonar (hver ed þer
ed Vidueneþne þetur) hvar þan læfnade
Woodur Konu þans af myfille Kollu /
(q) (Landþari Gott) v. 38.

17. Gversu tiæde Ronañ sig þyter þenast
Velgjörning :

Ö g

Nun

(p) Marc. 1. v. 23. (q) Matth. 8. v. 14.
Marc. 1. v. 29.

Nun Reis jafnstjótt upp/ og þrost-
aðe þonum / v. 39.

18. Svad gírdi Fólket í Stáðnum/ Es
það varð áskina að Jæsus var
þvílatur Lætni?

Þá Soolifi var under geingifi fluttu
allir þeir sem höfdu Siuka / af allso-
fyns Siukdome til hans (r) hœrta hann
og so alla læfnade. Döflar feðru og út
af mœrgum / kallande upp (f) og sög-
du/ Þu ert Christus Sonur Guds / Og
hann hafstade en þæ og liet þæ eefte mæ-
la / En Jæsus gieef skalfur út a eift-
Egde. Pláts / v. 40. 42. (ut þæm Copi-
ceanaum í þá Stáð hvar hann var alfi / Marco
1. v. 35.)

19. Svad gírdi hann Læresveinar síðan?

Læresveinarner og Fólket leitade
hann/ þvi þeir villdu fegner að hann væ-
re Eyrri í Capernaum / v. 42.

20. Gíef Jæsus þá heim aptur með þeim?

Nei / Neldur gieef hann til næst-
Frængumliggiande Stada/ þvi hann sago-
de : Mier býrjar og í öðrum Borgum
að

(r) Matth. 8. v. 16. Marc. 1. v. 32.

(f) Marc. 1. v. 34.

ad boda Evangelium ut af Guds Ræfel
v. 43.

21. Sagde Soofteð þat þa nokkra Byrð
till ad heyrta Guds Verð Jesu ?

Ad vssu / þvi þad þreingðest fram
till hans / ad heyrta Guds Verð / Luc.
5. v. 17.

22. Soðað skede þa a þeim Tegna ?

Jesus kallat og isfsetur Andreas/Þe
ur/Johannes og Jacob till Postula Em
bættis/hvad ed skede fyrer yfer Rættur
legast Gistedrætt/ v. 10+11.

23. Sovern Velgæðning tæde Jesus en
þramar i þeim Stad ?

Nan þreinsar ein Man af Spitelssku
(*) med þvi moote ad han utretter sk
na Nond / Ahtræde han og sagde: Eg
vil vertu þrenn / og jafnskiott hvarf
Spitelsskan af honum. v. 12+13.

24. Svært þoor Jesus þa epter þetta ?

Nan veif sier i hurt i Eidemork / og
badst fyrer/v. 16.

25. Svært þoor han nu sagan ?

Till Capernaum / hvar han vilde
dylast /so ad hans Roma yrde ecke strax

G 9 2

nugltoð/

(*) Matth. 8. v. 2. Marc. 1. v. 40.

augliooe/ Marc. 2. v. 1.

26. Seð Soolken þa þetta að vita um sagdir ?

Ja/ Þviad þar var færdur til hafs
eifi Tætslukur Maður / strax sem það
var orðed opinbert / að hafi være þar í
Nusenu/ hafi var borist (eð Stóorum) til
hafs (e) og þa þeir gætu eðle komest
til hafs fyrir Soolkenu / opnuðu þeir
Þektuna uppe yfir hönum / og groofu
þar í gegn / og letu so Sængena Ridur
slaga/ sem hifi Tætsluke læ i/ midt a með
al Golefns fyrir Gætur Jesu/ v. 2. 3. 4.

27. Gæðe Jesus hafi þa Seilbrygðan ?

Ja/ Þvi hafi sagde til hins Tætslu-
ka / Son min / þágar Synder eru þier
fyrregefna/ v. 5.

28. Gvernig lögðu þ þærtsaerner og hiner
Stæptlærdur þesse Orð Jesu ut ?

Þeir sögðu / Þvi talar þesse slæga
Gudlastan ? Nver ma Sýndernar fyrir
gefa nema Gud eifi ? v. 7.

29. En hvað gæðe sa Tætsluke ?

Hafi stood strax upp (epter Orðum Jesu)
toot Sængena sem hafi læ i / geef ut
þaðan/

(e) Matth. 9. v. 2. Luc. 5. v. 18.

þadan/og þræfðe Gud/ v. 11.

30. Svad sagde þoofted sem þa þetta ?

Aller oftudust/ og heyrdu Gud/ seg-
lande allðrei þofum vler slíkt síð/ v. 12.

31. Svad toot Jesus sítt þa en þramar
þyrer Gendur ?

Það gæf út aptur (þra Capernaum)
og leit ein Töllumtu Mað sitjande hia
Toll. Budeñe / sem het Levi (v) (eður
Matthæus) það sama fallar það og gior
er so Matthæus að synum Læresveine/
hver ed let tilbua etna mikla Beitslu í
hverre að Jesus sat til Bords með
morgum Töllumtu, Mofum/og Ber
syndugum/ v. 13. v. 15.

32. Svad segja þeir Skripplærdur og Þherisaa
ærner til þess/ed Jesus sat til Bords
og at með Töllumtu Mað-
um og Bersyndugum ?

Þeir mögludu út af því.

33. Svattu soatæ Jesus þeim því:
Vidogflanda ?

Þeir sem Neisbrigðer eru þurfa eek
Læknarans / heldur þeir sem síuker eru.
Eg er kominn að kalla Synduga/ en eek.
G 3 Rietle

(v) Matth. 9. v. 9. Luc. 5. v. 27.

Rekklama til Jöranar. (þa Guðhræddu)

v. 17+

34. Svad var það sem hiner Skript
lærdi þouu en þa þram með ?

Þeir spyrja/því fasta Jóhannis og
Pharisæa Læresveinar / en þyni
Læresveinar fasta eða ? v. 18.

35. Svettu svarar Jesús þeim ?

Náð svarar þeim með eina Lækingu/
Segjandi/ Övernig fast Brullaups Jól
ed/ad fasta/a meðan Brudguminn er hjá
þeim ? So lengi meiga þeir ei fasta
sem þeir hafa Brudguminn hjá sér.
v. 19+

36. Med hvad koma hiner Skripelagdu
en nu meir ?

Þvar fyrir Læresveinarner Christ /
Lindu Árin (x) og eða / þar þeir
geingu yfir Korn Ákur um Sabba
ts Dag k (þa þyrsta Dag eftir Ræska
Gætgöna) v. 24.

37. Övernig forsvavar Jesús þa ?

Náð forsvavar þa/þæde með Öpfer
dæme (1. Sam: 21, v. 6.) So og einig
með

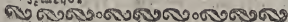
(x) Luc. 6. v. 1. Matth. 12, v. 1.

* Epter Söding Christ 32.

in d Berdugleika fíalfrar fíkar Perso-
nu/ nefnelega að hñ vare ein. **MARKA**
lafuvel yfer Sabbats Degenum/ v. 28+

32. Svort þoor Jesu þa eptir þetta?

Nafn kom fra Galilea Lande til Jeru-
salem/ að hñ helldi þar þa aðra Þas-
ka Næstqd.

Þm hvað þýndlar fíorde Gæðuð

Partur Þókarinnar?

Þm það/

Hvað Christur hefur aðhafse
fíra þeirre Nære Þaska Næstqdælis
til þeirrar Þridiu.

1. Svör merkelegur Adurbur fíade að
þeirre Þaska Gætd?

Jesu lætnar ein Nafn sem hafde
lilged fíufur í Atta og Þríatíge At/
(Rafn fíte af Þe fíum í gíllum, fínum Límum)
vid Dáted Bethesda (Þitt Góspítal/ þoar
eð margkónar fíufur Næd laun/) Joh. 5+
v. 12, 13.

2. Svad var þetta þýrer Dáte?

Það hafde fíu Þorþyrge/ í hverium
að la nýðell fíólde fíufra Nafna/ bqd
ænde eptir Þafnesfins Næring / Þviad
G 8 4 Eingell

Engell stie ofan i tilsettan Eisma i
Dæld / og hrædde upp Batned / Nver
sem nu fyrst stie þar ofan i epter Batne
sins Næring / sœ vard heill af hverre
Goott sem hœf var halldi / Joh. 5.
v. 1. til 8.

3. Gvort giedt Jæsus þa þramar?

Naf fer nidur til Galilæa Lands/og
læknar Eist Man i Capernaum/œ þd'
rum Sabbatho Deige / hvers Nægre
Nond var vifeti / (y) Marc. 3. v. 5.

4. Gvad seigta Þharisæarner um þad/ ad Jæ
sus læknar a Sabbatho? Degeum?

Þeir hieldu Rœd med Herodis Pien
urum/ hvernig hellst ad þeir feinge Tor
tqnt Jesu/ v. 6.

5. En hvad giorde þa Jæsus?

Naf veik þadan til Simfar med sœna
Læresveina/ og margt Folk af Galilæa/
og Judea filgde þœnum epter / af hver
tum hœf læknade Marga / Dg nær ed
Þhreimer Andar sœu hœf / fellu þeir
nidur forer þœnum / kœlludu og tœgdu/
þu ert Guds Sonur / E. 1. Marc. 3. v.
7. til. 11. 6.

(y) Matth. 12. v. 9. Luc. 6. v. 6.

6. Svad gíste Jesús eftir það?

Nafi gekk uppá eitt fjall til að biddast fyrir/og utvalde þar Tolf (3) af *ignum Carereumum* til Postula / v+ 13.

7. Áversu nefndust þeir Tols postular?

1. Simon/er nefnest Petur. 2. Andreas hñs Brooder. 3. Jacobus Zebedæi Son. 4. Jóhannes. 5. Philippus. 6. Bartholomæus. 7. Thómas. 8. Matthæus Tollheimtumadur. 9. Jacobus Sonur Alphæi. 10. Lebbæus að Vidurnesne Thaddæus. 11. Simon af Eana. 12. Judas Ischarioth / Hver eð fortíed hafi / Marc. 3. v+ 16. 19.

8. Svada krapn gætt Jesús Jóhanni og Jacob Brooder hñs?

Nafi kallar þá Boanerges / það er Reidar þrumu Börn / v+ 17.

9. Svad skipar Jesús þeim að gígra?

Að þeir skule eðle ganga að Götur Neidenar Þoodar/helldur Predika fyrir Fortöpuðum Gaudum af Múse Ísraels/Matth. 10. v+ 5. 6. (Hver að er þú fyrsta Descending Postulaða / sem skíede þyrir

G g s

Ppau

(3) Luc. 9. v. 1. Act. 1. v. 13.

þánu / Dánda og Upptísku Christi / Þá eftir
það Jesús var upp optur Rísa / skipar þá
þeim að fara út um allan heim og predika E-
vangeliu / Matth. 28. v. 19. Marc. 16. v. 15.
Luc. 24. v. 47) Og lætna Siuðas / hretna
Eftirþræna / og uppvefna Danda / v. 7. 8.

20. Gvernig ættu Postularnir að vera
Blóðer?

Þeir ættu ekki að hafa Ego Kyrt-
la / (a) og ei Töskul / ekki Gull né Spil-
ut / ekki heildur Skoo né Staf (þeirra
Embætti til Gíndrunar) v. 9.

21. Gvernig ættu þeir að hafa fíer í Lýb-
erne og Straffverðe?

Þeir ættu að vera Forsícaler sem
Næggormar / Og Gínfallder sem Duo-
fa / v. 16.

22. Svad gírdi Jesús meyra a þessu
Stalle en þetta?

Nafi hieft Gína mótæta Predikunf
í hvetre þáfi sýner / að Belferd Gína
Christens Mafis er langtum bdrúðse-
en það sem Naimurifi heildur fyrir Luc-
ku og Belgeingne. Nafi stadfester og
so Lærdoom Lögmaðlins / og Gamliet
eigig

(a) Marc. 6. v. 8. Luc. 9. v. 3.
Luc. 10. v. 4.

sting ad Mætt skule frua og giora Góðd-
verkin/ Matth. 5. v. 1. 2. 3.

13. Gæring utleggur Jesus þad Soebod
um siaktes syna Leind ?

Þier skulad er bristast i gegn Illu (b)
(þad er Mætt a eðe ad Gæna syn siaktes /
v. 39.)

14. Gærsu er Skipun Christi blóðdand
um Blarstikan til vore Traunga ?

Gistad þier Doine yðra/ (c) Bless
ed þa er yður Balva / gistad þeim gott
er yður Mætt / Bidied fyrer þeim sem
yður giora Skada og Ofsofn vesta/ v.
44.

15. Gæd Tæchellur þess predikun a
Stallenu þleira ?

Jesus stræffar Phariseana / þæde þ
þleira Mættur/ þot þeir gefe þess veg
na / ad þeir skule hafa alit fyrer Mætt
unum/ Matth. 6. v. 1. (þar þvert a mo-
te seget Jesus ad Mætt Binstre Mætt
skule eðe orla hoad þin Mægre giora/ v.
5.) So og fyrer þeirra Baner/ ad þeir
bidre

(b) 1. v. Mos. 19. v. 18. Orðst. 24. v. 29.
Rom. 12. v. 17. 19. 1. Pet. 3. v. 9.

(c) Luc. 6. v. 27. 35.

bidle an Gudræfnes/ & brúte mörð Ord
sem Neidingiar/ v. 7. Nönu mislíkar &
þeirra Þasta/v. 16. Og Stróffar þeirra
ro Aggrnd / sem og það hversu-gjarner
þeir fleu til-ad dæma Rænglega / og so
framvegis / Matth. 7.

16. Hvað gíðde Jesus þá hafi þarðe ende
sína Predikun ?

Nafi geð ofan af Stallenu/ og þreina
fæde eitt Líkþræna Nafi (d) fýrte
utan Stæðen / eitt i Borgefne Caperna
um / Læknade hafi Þrenara Nefudse
Mansins * (e) (sem var Limapalla-
Stufur/ Matth. 8. v. 13.)

17. Hversu Audmúkan tæde Gopudo Madurinn
líz þýrte þessan Velgíðning Christi ?

Nerra/sagde þá/ Eg em ei verdugur
ad þu gangur under mitt þak/ heldur
seg þu eitt Ord og mun mitt þoon
Nailbreggdur verða/ v. 8.

18. Hvernis Groofar Jesus Tru Gopudo
Mansins ?

Saklega sege eg yður/ Næsta Tru þefe
eg ei funded i Ísrael/ v. 10. 19.

(d) Marc. 1. v. 40. Luc. 5. v. 12.

* Eptur Sæðing Christi 32. Ar.

(e) Luc. 7. v. 2.

19. Svad gíðer Jesus Degenum eptur?

Nafi uppvætur af Dauda Son Gef,
lúðar af Naim (er lár Stóorar Mýlur þar
Capernaum vld Stalled Gernon) Luc. 7. v. 14

20. Svernig huggar þan Rátóna?

Gráf ekle/ v. 13.

21. Med þveru mótt gíðer Jesus þessa
unga Svein aptur Ríðande?

Nafi mhrærde Líf. Borturnar / og
sagde : Þingmætt / Eg seige þér Xþs
upp/ Og sá Xþste sig upp er framlíðes
var og toók til að mæla / v. 15. (Þessi er
sá Sýste Örende sem Jesus uppvætte af Dau
da í því Nýja Testamente / sjðan uppvætte
þan einnig Dóttur Jafel/ Match. 9. v. 25. Og
Lazarus / Joh. 11. v. 43. 44. Og þa þan
Reta upp þar Daudum/ Vpprísu einnig marger
Lífamer Geilagra/ Match. 27. v. 52.)

22. Svett þarst þetta Vert ur?

Ad vssu / Þessi Saga þarst ut af
þönum um allt Judaaland / og um öll
frýngum liggjande Land / v. 17.

23. Svad gíðde Jóhannes / þa þetta
þarst til þess?

Nafi sende Tvo af sínum Læresvett
um til Jesus/ og liét seigia þönum :
Gefu sá ed koma mun / eda eigum vær
Aðars að bjóða? v. 18.

24. Hverfu agjætast Dittaburd gjeðit
Jesu þa Jóhann?

Ég seige yður að á medal þeirra
sem af Kvissum eru fæddar / Er Eingest
Spæmadur megi efi Jóhannes Skrif-
are / Luc. 7. v. 28.

25. Lettu Þharisættir og so skraft?

Neg / Heldur forsmæðu þeir Guds
Ræð i moote skalfum stæ / En Foolskað
og Tollsheiminum Rættlattu Gud /
(Það er / þeir gígrðu Þrott og Þverboð / og
medliendit að þeir væru tapaðir Syndarar / En
Gud þar á moote Rættlætur / Ræðugur og
visskunsamur) og létu skíra sig með Skrif-
in Jóhannis / v. 29. 30.

26. Hvar skilge á. árs mælt efi þetta?

Jesu var hoded að þiggja Beitslu
af Simone þeim Þharisæra / hvar efi
hafi tekur þa Þórðe Bersyndugis
(Koni) i sitt forþvar / v. 37.

27. Hverit voru Rættir Apterhættar
Þórðar og Truat þeirrar
Bersyndugar?

Nun softe ein Alabastur með Sál-
ve / og foðr á Bæ til Fotta hafs / og
Gref (þar Angur og Trega ynce bñar delad-
um Syndum) og loof að væta hñs Fæfne
með

med Tærum/og ad þurka þa med skinn
Hofud Hære / og fiske a hafi's þætur /
(þun let síð þetta Tru og Elsku til Jesum)
og smurde þæt med Salve/ v. 38.

28. Sýrur hvad urdu þetta Syndur Sýrur
gíernar og Ríttar ?

Sýrur Truna / Þín Tru gíerde þig
Hoolpna/segir Jesus / v. 50.

29. Svört þótt Jesus þa syðan ?

Til Capernaum/ hvat edmægt Foll
Femur til hafi's i hafi's Hús (sem þan þæðe
træð til Reisu) fýrur hvernium þan Predi-
aðe / og Þodade þeim Evangelium /
Luc. 8. v. 1.

30. Svada Gílsuþot gíerde Jesus i
þeim Stad ?

Þan Hialpade nokkrum Kvinnu fra
Þhreimum Dndum og Softarferlum/so
og Maru Þragðarlenu / fra hverre að
Sis Lioflar hófdu útfared/v. 2.

31. Svad segia blítt Skrípelardu um
þetta Þasemdæ Verð Jesu ?

Þan þefur Beelzebub/og fýrur Liof-
la Hofdingia/þa reður þan Þiofla ut/
Marc. 3. v. 22.

32. Svad gírdæst þa þæt þættir ?

Meðer

Mooder hafi og Brædur stopdu ute
 fyrer og sendu til hñs Kallande a hafi/
 En Jesus svarade þeim og sagde :
 (had er til þessra sem sætu i Eegngum hafi)
 Símed/ Þad er mín Mooder/ og mín
 Brædur / Þviad hver ed gíster Gud's
 Bilia/ sa er mín Brooder / mín Sístir
 og mín Mooder. Marc. 3. v. 31.

33. Svad kesser Jesus en þamat ?

Nafi fram færer Gina Samlqking/
 um Gud's Ordu af Gædenu/ er feli i
 Þernslags Þord (f) Þveria Eptelqf-
 ing Jesus ut lagde fyrer sínum Læti
 sveinum þa hafi var Alefi / Marc.
 4. v. 10.

Sýðan kesser hafi med fleire Epter/
 lqkingum um Eioos ed/ v. 21. Þm Mæli/
 18/ v. 24. Mustards Korned / v. 31. Og
 so frastvegis.

Epter þetta Læknar hafi Mooder
 Konu Petri i Afiad Sifi/ (g) af Kollo/
 nne/ Þad sama Kvöld utdráfur hafi
 Andana fyrer Orded/ og gíster þa alla
 Gelli

(f) Matth. 13. v. 3. Luc. 8. v. 4.

(g) Marc. 1. v. 29. Luc. 4. v. 38.

Neibrygda er Stúket voru / Matth.
8. v. 14. 15. 16.

34. Hvað gjördest eftir það að þetta
var skild?

Hafi líet þua allt til að fara yfir
lín þá Galílaísa Síðo.

35. Hver kom þá til fundar við hana?

Einn Skriflatdur / hver ed vilde
fylgja Jesu hvert sem hafi færi / og
lita ein Læresveifi / er aður vilde fara
að greiða sín Gædur / v. 19. 21.

36. Hveru svarade Jesus þessum
Læresveifne?

Lát þá Dáudu (það er þá Andlega
Dáudu i Syndunum / i. Tim. 3. 7. 6.) greiða
sína Dáudu / v. 22.

37. Hvað tilpæll Læresveininum Jesu er
þeir voru að Skípe með þænum?

Það gjördest innkell Stormur (h)
(Sveptu vindur) i Síðonum / so að Skíp
ed huldest einnig Bolgum / En hafi svaf /
Dg Læresveinarnar geingu að hönum /
væstu hafi upp og sögdu / Herra / hvarlo
þá þu off / Vær Þorgaungum. Þá sag
de hafi til þeirra / Hvarð htrædest þier so /
H h þier

(h) Matt. 4. v. 37. Luc. 8. v. 22.

þær Egtilskruader? Nafi Reis þá upp /
og hafstade á Bindið og Sióðin / þá
værd Eogn mykð / v. 23. til 26.

38. Svætt Sigldu þeir?

Þeir komu hinu meigesti Simfatarins
í Bygd þeirra Bergesena (i) og Gada-
rena / hvor Jæsus frelsade þvo et voru
istekner af Satan / skolludu upp og sög-
du / Hvad höfum vier med þig O Jæ-
su Guds Sonur? Og bædu Jæsum /
ad þeir mættu fá Leife til ad fara í
Svöna-Niordena (Hvad og so skede) og
öll Svöna-Niordin fleggde sier med þo
myklum í Sióðin / og þau drecktu í
Batnenu / v. 28. til 33.

39. Svada Lands lestade Jæsus þá
epter það?

Nafi foor yfer um aptur / og kom í
sina Borg Capernaum / hvor hann læt-
ade / ein Jektstufan / (k) Matth. 9. v. 2.

40. Svætt glect Jæsus svöðin er þetta
var buð?

Til Simfatarins / hvor hann kallade
Postulan

(i) Marc. 5. v. 1. Luc. 8. v. 26.

(k) Marc. 2. v. 3. Luc. 5. v. 18.

Postulað Matthæus til sín / sette sig
sæðan til Bords i Huse nockru/hvar hafi
svarað Læresveinum Jóhannis/til þess/
hvar fyrir hans Læresveinar föstudu
sest v. 9. 15.

41. Svad skiedu þleyta i þeim Stad?

Þar kom Jairus til hans og fell
niður fyrir hans Fætur / (1) og bad
að hann vilde koma og leggja sína Hand
yfir Dottur sína (þær en var 12. År)
og var nu Dödd / so munde hun verða
lífand/v. 18.

42. Svæ kom þa a Hæðe hönun?

Ein Kvæa hver ed Blood. Gall haf
de haft i Tolf År / geð a Bak til við
hann/ og snerte Galld hans Klæda/hvera
ia Jesus og so Læfnade / og vekur sæð
an Dottur Jari upp af Döda/v. 20.

43. Sværum vætte Jesus þleyrum. a sin?

Tveimur Blindum / hveria hann i
Husinu staddur gjorde símande / og ræ
stræ þar epter ut ein Döful/v. 27. 34.

44. Svære helle Jesus þa leingea ættan?

Næð geð fra Cæpernæum til Nazæ.

N. H. 2

reth/

(1) Marc. 5. v. 22. Luc. 8, v. 41.

teth/og vegna þess hafi var þar nu ein-
 lis vridur i áfiad síð/ þá foot hafi apt-
 ur til Galilæam/ hvort hafi bad uán Trua
 Erfides Með i Kornskeruna / þat ept-
 er sende hafi og Tolf sína Þokula út /
 En Jesus kende skalfur á meðan þeir
 voru i hirtu / og gjorde Jardtískner i
 öðrum Stöðum/ Marc. 6. v. 1. Matth.
 9. v. 37. Cap. 10. v. 1.

43. Hvað stede þá epter þetta ?

Johannes / hver ed heyrde Verkin
 Christi þat hafi var i Morgvaskofun-
 sende Tvo af sínum Læresveinum til
 hafs/ hvortum Jesus Undirþissade/ og
 er þeir geingu hirt / hroosade Jesus
 Johanne aptur á ný (eins þia Lut. 7. v. 21)
 straffar og so Illgrne Gýdingakia: Og
 þat Borger/nesnelega Chorazin/ Beth-
 saida og Capernaum/et ekki villdu giora
 þferbot/ Math. 11. v. 2. 25.

46. Hvarþyrr þaðar Jesus i þan Tima (er
 þans Læresveimar komu aptur fra þeir-
 ra Buttpæ 2 seala þennu fra hvad
 þeir hafi Attekad með sínum
 Predikunum) sínum Gimm
 eska Spæur ?

Syrrer

Syrer það/ að hafi hafi diled þetta
(Evangelium og Truna) syrer Spesingum
og Forvitningum (m) (Syrer þeim sem upp
heita sig á móti Guds Dagsdoome/ og kafa eða
Skilungu Sængadað undir Glæðne Christi/ 1.
Cor. 10. v. 5. 1. Cor. 1. v. 21. 23.) og Dpinbet
að það Bugbörnum (þeim sem t embellone
trua Guds Orð eins og Dgrn) Matth. 17.
v. 25.

47. Syrenig sábjdur Jesus off til Evangelium
Komed til menn aller þier sem Erfid
ed/og Þunga erud hlædner/ Eg vil end
urnæra yður/ v. 28.

48. Erad gítrur Jesus á Sabbats
Daginum?

Hafi Læknar ein Masi i Samfundu
Suseru / sá ed hafde vísnaða Mond /
Matth. 12. v. 9.

49. Erad segdu þhorisæarner um þetta að
Jesus Læknar á SabbatsDag?

Þeim lækade það illa/og þiellou Ræd
þfer honum/ þyernig þeir máttu syrer
lara þenum/ v. 14. En Jesus var
i burt þaðan og læknade marga Sínta
Aðarstadar.

30. Gverrum Auglgste JEsus en þramar
sína Stalpi?

Einum Dieful, Odum/ sem er blindur
var og Maallaus: Nvern JEsus læk-
nade / so ad hafi gat bæde talad og sied/
v. 22.

31. Gverntu leggja Þharisæarner þetta
Jardteikn ut?

Þeir seigia / hafi giöret það fyrir
Beelzebub/ hver Ord JEsus rekur til
Baka / so ad þeir verda til Skammar /
v. 24. + 27.

32. Svad selger JEsus um þæ sem ad tala
mörg Onytta Ord?

Ad Menn eige ad giöra Keifningkap
a Dooma. Þeige fyrir hvert Onytta
Ord/ sem þeir hafa talad. / v. 30.

33. Svæð beiddust þharisæarner af JEsu?

Þeir villdu giarnastflá Teikn af
hönun/ En þeim var ekkert giefed ut af
Teikn Jonæ Spæmannis / Þeim var og
sögd fyrirfram Olueka sin/ sem þeim væ-
re buist / v. 38. 45.

34. Svær kom a þeim Tönnu til JEsu?

Mooder hans og Brædur (ættnelega)
Synir hans Mooder, Systur/ Jacob og Josef/
Simon

Simon og Judas / Matth. 13. v. 55.) Hvar
hafi þridia Sisti sagdes / að þeir sem
Erðu væru þeim meyre / Matth. 12.
v. 46. seq.

55. Hvað skede þetta á þeim Daga ?

Jesús sette sig nidur við Símoni og
Predikade fyrir Fólkinu með Öptur,
Erlingum / ut af Gædenu / um Illgresed
medal N. vestefnis / um Mustards, Korn-
ed / um Surdeiged / um Þessodinn a Afren-
um / um Kaupmannen er leitade að einka
fostulegre Verlu / og um Sista Neted /
Matth. 13. v. 1+

56. Hvað skede en þetta ?

Johannes Elfkate er aflöfður af
Nerode (hvers Viduene ad var Antipas)
einum þeirra Þjórdungs N. s. d. ingiasta
* og Greptur af synum Lærefveina
um / Matth. 14. v. 12. 13+

57. Hvar þyrir gjöfde Herodes þetta ?

Af því / að Johannes hafde sagt /
að það være einka rett að Nerodes hefde
Eigin Konu Broður síns Philippi
að nafne Nerodias / s. i. fyrir E. t. a.
maka. v. 4. N. h. 4 58+

* Eptir Sædiz Christi. 32.

58. Hvorn Daudi Daga ved Johannes ?

Naa var Naalehoggvaa i Myrkva-
Stofu / og haas Hofud var hored fraa
a Fale/og gefed Herodias/v. 10. 11.

59. Hver var Meinung Herodes um Jesu /
hver haas munde vera ?

Naa aallade haas munde vera Johanne-
es Skrifare/ hver ed hefde rifed upp fra
Daudum priad þess vegna hafde haas/
mig so Gynst. ad siaa haas / Og vante
ad hsi munde fa ad siaa eitt Teikn af
honum/Luc. 23. v. 8.

60. Svad glædde Jesu/ þa honum var
sagt ad Johannes være Daudur ?

Naa foot þaðan a Einu Skipe aleið
til Eydemerkur/v. 13.

61. Svad bar þa vid ?

Honum fylgde a epter Mugur og
Margmætt/sem haas gaf Gædu um Kvöld
ad i Eydemærktu/v. 14. 15.

62. Svad gan haas þeim ad eta so ad
foolktu varð Sætt ?

Gifi Braud og Tvo Fiska (n) v. 17.

63. Hversu margar voru Þorðstærner ?

Hier

(n) Marc. 6. v. 38. Luc. 9. v. 13.
Joh. 6. v. 5.

Þer um þinn þuf under Masta / fyrir
þinn Krístur og Þögn / v. 21.

64. Gæfa mistlar botu þá Angangar
Leiparnar?

Tolf Karfer fullar, v. 21.

65. Gæða Gætt brufere Tíflus við
þetta Þorðhalla?

Nafn þæ upp til Minnsins og þæ,
ade (Gæð Blessaðe Matin) og þa þla var
Þied/gieð þæ Ginnamafn uppá Giall,
ed / að þidast fyrir þæ þente sömu
Gyðemork / v. 23.

66. Gæð þæ þæ Tíflus sinum Læresvennum?

Að þæ geinge að Skip og fare fyrir
er þönnu þfer um (Það er til Þethsæd /
Marc. 6. v. 43. Þinnar Þorgar sem þa ríð þæð
Gællastka Gæð og nætt Læresvennum) v. 22.

67. Gætt gæð þæm að Stöðum?

Þindurinn var þvert í möte þæm (o)
og Skiped þraktest í Gylginnum. Gæð
um Þjörðu Bætt Þætturinn (Það er um
er Þænnena / þa þæ þæð þæð þæð um Þætt
nau og þæm edur. Þætturinn er þæð. Þætturinn
Joh. 6. v. 19. sem þættur er þæð. Þætturinn
þæm Tíflus gængande til þætturinn að

N h s

Gæð

(o) Marc. 6. v. 43. Joh. 6. v. 16.

Gloorum / vid hvad þeir hræddust og
sögdu / Vad være Skrymsl / En Jesus
talade strax til þeirra / og sagde / Vered
Nughrauster / Og em hafi / Dilest ei /
v. 24. 27.

68. Hvad vogade þeirur sítt að gjöra?

Hafi sagde: Ef þu ert það N. Erra /
þa bióð mier að koma til þín a Balne-
enu / og Jesus sagde / Kom hængad / Og
Petur stíe af Skipenu og gíck a Baln-
enu / að hafi kícme til Jesus v. 28. 29.

69. Hvad gjörðest er hafi gíck a Gloorum?

Hafi leif megnafi Bind / og þa Dgn-
ade hönun / so hafi toof að söckva / þa
fallade hafi og sagde / N. Erra hialpa
þu mier / Vad Jesus og gíerde / v. 30.

70. Hvad gjörde Jesus / nu er hafi var
komin til Genzarecho Landu?

Hafi læfnade marga Banfara / hver
ier ed voru sender til hafi s ur öllu Land-
enu / allt um fröng / og báðu hafi að þeir
mættu að eins snerta Gallo hafi s Gata /
og aller sem hafi snertu urdu Neisbrigo-
er / v. 34. 35.

71. Gvar þafi folket Jesusi Annars Dages

Ninnu

Þinumegin Siðfarins / hvor hefi
 Predikade um þa Undlegu Ráun Eft-
 kama sons & Bloods / Joh. 6. v. 25. 54+
 72 Svört gefð Jesus þa svöð ?

Nafn gefð til Jerusalemi / ad hafi hefi
 de þar þa enu Þridiu Þáasta Tíð
 (1. Þot Mos. 23. v. 34. 40. Levem. 8 v. 14.)
 hvor ed marger af hafi Eftersveinum
 urdu eftir og gengu eðe þadan af með
 honum (Sið Joh. 7. v. 12.) Efti Jesus
 foor með Glyttr aptur til Galílaa Lan-
 ds / v. 66.

~~~~~
 Om hvor handlar Símt Svöð Þarur
 Þaokarinnar ?

Om Verken Jesu.

Er skedu fra hafi Þridiu Þáasta Tíð
 til þeirrar seimustu þa hafi
 reis upp af Dauda.

1: Svört hefi Jesus ad lifde þessare
 Þáasta Tíð ?

Nafn gefð til Galílaa Lande / Þvíad
 hafi vilde eðe ferdast um Eftir i Judaal
 af því ad Gydingar vildu i Hel flá þa
 Joh. 7. v. 1.

2° Svöð Samtal var það er Jesus hefi

a Deaenun. 15. v. 21.

Það var um Handa þess / og
odra Mute / hann kær og so / það þá
fæ sem að fange Masiu / Matth. 15.
v. 2. 20.

3. Svört þort Jesus þá leingra i burt i

Nafn kom i Lands Alfur Titi (P)
og Sidons (treggla stórka kaupstada) þóat
hann frelsade Dottur / þeirrar Kænverflu
Kvinnu / siarlaga / frá Döflenum / ve
21. 22.

4. Svört þort Jesus þá sýðan ?

Nafn gekk midt a meðal þeirra Titi
Stadana / þvar hann læknade ein þau
af / þann er var næsta Stamur (q)
Marc. 7. v. 31.

5. Svada Lærisoom brukade Jesus til þess

Nafn slak (num fngnum i hans
Eyru / hrakke ut / og snart hans Tun
gu / leit upp til Himns / Andvarpade og
sagde til hans / Nephata / það er / Því
na þig / v. 34.

6. Þá Jesus hafði nu seti sig niður a Titi
Stalle vð þess Galilætha Stoo / þvada Dæ
sendarverk gigræ hann þá i þeim Stad i

Gan

(P) Matth. 7. v. 24. (q) Matth. 15. v. 29.

Nafi meftade æ þeim Þridia Deige/
Þiogur Þufund Mafia (r) auk Kvenna
og Batna / med Sis Braudum og fæ-
linum Sinu. Giflum / Marc. 8. v. 9.

7. Svada þortu þrúfate Jæsus ad
þessare Mættu?

Nafi took þau Sis Braudun og Gist-
dnu / þackade og þraut þau / og fíck þau
fínum Lætesveinum / og Lætesveinarner
lögdu þau fram fyrir Gollid / og þeir
þéftu aller / og urdu mefter / og tooku
upp Sis Katfet fullat med Afgænge
Lögfar / ra 6. 7. 8. 9.

8. Svett þort Jæsus ípter þad ad þetta
vár skico?

Til Endemarka Magdala Lando /
(Juda þekktu) hvat ad Þhatifæarner
og Saducæarner þeiddust Teikno af
þonum af Minne / en Jæsus villde ect-
ert Teikn gíefa þeim / utafi Spæmann-
fins Jonæ / Umíkket etíng sína Læte-
fveina / ad þeir take fíer Þara fyrir
Gur Deige Þhatifæanna / Matth.
16. v. 1. 6.

9.

(r) Matth. 15. v. 35.

uppboggia magna Christne (1. Cor. 3. v. 11. Eph. 2. v. 20. 1. Cor. 10. v. 4. 1. Pet. 2. v. 5.) Og Þort Helvætasta (Opsofnarar og Tyrannar/ Villufesendur og Að regaleidendur) skulu ege Megn hafa i gegn þess/ og þær mun eg gefa Lífia Nimm harkfise/ það er/ þu skalt i magnu ræðne fyrir þessa og þorlata þeim Þorande og Trundu syni at Syni og segja þeim þessu Rættun) og allt það þu bindur (t) a Þorðu/ skal a Nimmum bunden vera / og allt það þu leysir a Þorðu skal a Nimmum leift vera/ v. 19.

14. Svad talar Jesus þessu vid Karesvettana & Nafi segir þeim fyrir sjna Þannu og Þopprisu. Amistir þa og so ad þeir skule taka sif Roff uppa sig (t) og filgia sif epter / Ja/ sif so til ad þeir feinge ecke Loon a sifne Eölu. v. 21. 24. 26.

15. Svad skede þa Sex Drögm sefna þar þra & Jesus Þorflærast a einu hærfa Stalle (Thabor sem ló i Galilea Lande) þvar þa sá lade vid Mosen og Elias (um þessu Þoppr/ þveria þa munde þullkomna til

(t) Matth. 18. v. 18. Job. 20. v. 23.

(t) Marc. 8. v. 34. Luc. 9. v. 23. 27.

till Jerusaleum Luc. 9. v. 11. Það er um þá þá
 um þessu háls. Þorlæran var so Þvíð
 arleg (v) að háls Aflana Stémi sem
 * Soolið/ef háls Klæde urða so blott
 sem Lioðs (næsta Svut/sem Sníðer/ so að
 eingli Litunari/Aladur a Jerdu þá so blott að
 sigra. Marc. 9. v. 2.) Matth. 17. v. 1+2. 4.
 16. Grada Róðð heyrdest þar ur Stémi?

Þessi er Sonur minn Elfsulegur
 (vv) að hvernium miter vel Þóðnast/
 þonum flulud þíer heyrar/ v. 5.

17. Hvering lofadi Þérr þíse Þorlæran Jesu?

Þá sagde / Herra her er Gott að
 vera/ Ef þu villt/ þa vilium viter gíð
 ra þíar Stalld. Buder/þíer eina/ Mo
 se eina/ og Elia eina/v. 4.

18. Grad skede Wegnum eptir/ þa þérr
 komu eptir til Soltíns?

Jesus læknað Elia Tungliufan
 Þíll (sem var Línka Sonur Sgður Sgno/
 Luc. 9. v. 39. Og þáð Elia Mællýssig un
 da/ Marc. 9. v. 16.) frá hvernium Sæð
 soemnarner þofdu eðle gíetad virefíð
 Þíofelíð/ v. 15. 16. 15.

(v) Marc. 9. v. 2. Luc. 9. v. 28.

* Eptir Sæding Christi 33.

(vv) March. 3. v. 17. 2. Dec. 1. v. 17.

Marc. 9. v. 6. Luc. 9. v. 33.

19. Svada Jarðluta sigðe Jēsu i
Capernaum?

Nafi greiddi Skattin fyrir sig og Þe-
fur (reipnelega Lina Strater/ það er so myk-
sem Gælpur Rindalur) hveria Þefur toók
ut Síne Jist sine eptir Orðum Jēsu /
og veiddi þan sama Jist med Aungla /
v. 24 + 27.

20. Svada Þræta hófst þar eptir med
Kærefœlninum?

Þeir þrættuðu um híd Gflla Sæte
(x) hvað Jēsu mistakade / og sagde :
Nema þier snuest og verded so sem
Smæ. Børn/ munud þier eige komast i
Ninnarþæ / Matth. 18. v. 1. 2. 3.

21. Svad bærta Kærefœlnarner upp
þyrir Jēsu?

Johannes flagade yfir Ginum/er ut-
raf Liofla/ og folgde ecke eptir Jēsu/
Þvar til Jēsus svarade / Atige skulud
þier fyrirbioda hœnum það/ Þar eptir
framfetur þan fyrir þa Gm engistofn
Lærdoom um Nærlanarnar / og sam-
læti Evangelio við Galil / Marc. 9.
v. 37. 41. 49.

31

22.

(x) Marc. 9. v. 34. Luc. 9. v. 46.

22. Svad gæter Jhesu nu er Raupskala
Sættidn var nære ?

Hafi lætur marga af synum Væfning
tum gænga undan fyrer sier til Jeru-
salem (ad ut vega sier Gerberge) og sem hæfi
kom a epter þeim / var honum neitad
Herbergis i þeim Samaritanisku Land-
merkium/ Luc. 9. v. 52. 53.

23. Svetsu marga Rærefveina sender Jhesu
ut þar epter ?

Sistfæge / Og þegar þeir komu aple-
ur/og kufsigjördu með Fagnude/ad Döf-
larner væru þeim undergtesner / Sagde
Jhesu ad þeir væru sæler : Med þessu
um Orðum/ Gledted yður af þess / þad
þdar Nöfn eru skrifud a Nimmum /
Luc. 10. v. 1. 2. 3. 17. 20.

24. Svada Ræd gærdi Gydingærner syn a
millum a moote Jhesu a Raupskala
Sættidne?

Þeir leitudu ad honum/ Og a midre
Nættidne gieck hæfi upp til Mustere-
sins/ og fiendes so ad aller undrudust/ I
sama Siste afleyfste hæfi og so Eina Ro-
nu sem var gripefi i Noordome / Joh.
7. v. 8. Joh. 8. v. 11.

25. Hvad skede þegar Jesus gæf nu ut
ur Musterenu ?

Það gjörde efi Blindan Nafi sían-
ande/ er var Blindur þæddur / og fór
svarar það Verk a moote Þharisæun-
um og þeim Skriflærðu/ Joh. 9. v. 16.
40. 41.

26. Hvad gjördest þa epter það ?

Þocfur Þogvstringur skood upp/og
steislade þafis og sagde/ Meistare/ Hv-
ad skal eg gjöra ad eg erfe Þylift Eft?
Þoertum Jesus kende/ Þefnelega/ ad þfi
skulde elst a Gud og síu Naunga/ Luc.
10. v. 25.

27. Þar Jesus Þocfur nu i Judea/þiær
þoertum tekur þafi sier þar Gerberge ?

Þia þeim þoetmur Systum Martha
og Mariu / En Martha hafde mikla
Þhoggu og Erfide/ þar a moote utval-
de Maria sier það gooda Mlutskiple/v.
40. 41.

28. Hværo betddust Læresþoelnarne ap Jesu ?

Ad Nafi kende þeim ad þidia / þvar
þyrer þafi þyrer skrifar þeim þa Þeio-
logu þader Þor / sem ad er Kiarne all-
ra Þæna.

29. Svada Syrtidit hefur Jesus gírt/
um það/æð þa Vilur Bænheita off
þa viter bídium ?

Bídið/ og mun yður gefast/ Leitið
að/ og munuð þítt fínt / Eneyð a / og
mun fírt yður upplóð verða/ Luc. 11.
v. 9.10.

30. Svæ er Sú besta Gæpa um þværa
viter fúsum æð bíða ?

Neilagur Ande/ Nu með þvi æð þítt
sem Bóndet erud/ fústæð Góðat Gíaser
æð gefa Bórnun yðat / mífllu níert þa
mun Gæderítt a Nímmun / gefa þeim
Neilagátt Anda er þa bíða / v. 13.

31. Svad gírdæ Jesus eptæ þetta ?

Þa utrátt Dísful þa er Máll-
aus vát/ og tál til Baka þa Smánnat-
legu Gudlastan fínta Gíandmátt, æ vát
Su/ æð þítt fígdu / æð þa rátt Dís-
la ut fírt Beelzebub/ v. 14.15. En þa
fígðest rétt Dísfla ut fírt Guds fíg-
ur/ v. 26

32. Svad gírdæst þa meðal fíoltítt ?

Róna nóttur upphóof fígna Róð /
og fígðæ/ Gæll er fítt Róidur er þítt
þat / og þaung Bríóost er þu mífktæ /
Nóat

Noar til Jesus svarade/ Sæler eru þeir
sem heyr a Guds Ord og vardveita það/
v. 28.

33. Svad skede þa en þemar?
Sem Jesus var slækt ad Mæla / þa
had hann nockur Phariseus/ ad hann Ate
Middags Verd hian sier: Og hann geet
in / og sette sig til Bordsins / En er
Pharisearinn sa það / Bndradeist hann /
ad Jesus þvode sier eige fyrir Mæltid
na (eins og Pharisearar voru vanir ad gis
ra/ þvoad þeir þvodu sier / Meinande ad þeir
mundu verda þreiner fyrir Gude) hvat eft.
er Jesus ævistade Alvarlega Nærne og
Yferðrepstap Phariseanna/ & Þroovade
Þei yfer þeim/ v. 37. 42.

34. Svad hefur gæst en meir en þetta?
Margt. Fook sasnadeist saman til
hannis/ ad tolu nockrar Þufunder / fyrir
hveru hann Þredikade/ ad þeir tætu sier
vara fyrir Surdege/ Nærne/ Tyranna
Æde og Aggrnd Phariseanna/ Luc. 12.
v. 1. etc.

35. Svad hefur hllooda Ordin Jesu um þetta?
Nædest eige þo sem Ekfamañ af.
313 Infa/

lifa/ Nollour skulud þær hræðast þaß/
 sem hefur Mækt til að fordíarfa bæði
 Líf og Sál í Helvætti. So eru og öll
 Nofud. Nær yðar talist: Næst heill þaß
 vidurkæfist (y) mlg fyrir Mofunum /
 þaß mun Mafins Son vidurkæfist fyrir
 er Einglum Guds/ v. 8. Eingin lifir
 þar af / að þaß hafi mykelt Andæfi /
 v. 15. Stund eige fyrir yðar Líf / hvað
 þær skulud efa / og eige fyrir Lífama
 yðar / hveriu þaß skule klæðast / Lífed er
 meira en Fæðast / og Lífamæti meira en
 Fæðist / v. 22. 23.

36. Svad var Jesu kunnigert jannþættir?

Að Pilatus (Sver ed var Landsherra
 yfir Gyðinga Soolke / settur til þess af Rom
 vertum) hefde láted drepa nokkra Galilæ
 ista Mæti i Musterenu / Noers vegna
 þaß tekur þær Dröf til að seigia við
 Adra/ að þær skule gjöra Yðran og Yf
 erboof / Luc. 13. v. 14

37. Svad gjæðe Jesu að Uppræfinglande

Sabbaths Dætti?

Þaß Læknade Eina Kvinnu sem var
 Blegg/

(7) Matth. 10. v. 32.

Þing/og öldungie ecke gat upplised/ af
 Atiann Ara Beikleika / Nafi forsvavarar
 og þetta Verk mote yfermæne Sam-
 fundu Nussins/ og alls Ffolked gladdest
 yfer þvi/ v. 10. 17.

38. Hvert þoor JEsus þa sýðað ?

Nafi gíeck Borg frá Borg og kien-
 de / þar epter for þafi til Jerusaleim /
 að þafi være þar æ Mustersis Þýgslu
 Hættjóðne/ sem þa var Nællæg (þver að
 þöru. Næpne kalladest Gættþ þins Nælla ællat-
 ta/ Jafsett að Juda Machabæo / og var hald-
 en í átta Daga í þeim Mænnude Easten eður
 December/ 1. Þot Machab. 4. v. 36, 39.)

39. Hvernig gíeck JEsu æ þeiere Gættþ?

Þýdingarner völdu grífta þafi/ fyrer
 það/ að þafi kende í Musterenu í Þorb-
 ge Salomons (þvert eð var bygt ælfta og
 Þönnu Gus Salomons/ 1. Þ. Kong. 6. v. 3.)
 að þafi være Christus þa fyrer þeillne
 Messias/ þess vegna for þafi aptur í
 þafi Stad þinumegin Jordanar / þar
 sem Jóhannis hafde endur þvrt/ þvar eð
 mæger Trudu a þafi / Jch. 10. v.
 23+40. 42.

40. Hvar kende JEsus þa þeyra ?

Hafi svarade uppa þa Spurning
um Tölu þeirra er yrðu Sáluhölpner/
Luc. 13. v. 23, 24.

41. Svartir vörðu Ísrum eftir að Gædd
hæfði vildd þýrta hafi Læti?

Pharisæarnir / hverra Yferbódare
hafði boded Ísru til Máltýðar að
Sabbaths Dege / hvor hafi Lætnaðe
ein Vatn; siukafi z forsvorade það hafi
so giorde / lende z so ein fagrafi Lærdom
um Andmyktina og Lætelæti / hver sig
(1) sialfur upphæfur hafi mun nidur-
lægiast / og hver sig sialfur nidurlættar /
hafi skal upphæfiast / Luc. 14. v. 1, 2, 3 + 11.

42. Hvað lende Ísrus ein þa þeyra?

Hafi sagde þeim eina Öfterlæking
um eina mikla Kvöldmáltýð (2) hver
su að Öyðingarnir höfnuðu Guðs
Mæð / með því þeir Afstöfudu sig / Hafi
Þýrle með því / að hafi hefði kænpt ein
Ákur / Sa Áttar Sími Þor Átneptal
Hafi Þridie sagde / Konu hese eg Mier
festa / fyrir því kafi eg eige að koma /
Luc. 14 + v. 7 +

43.

(1) Matth. 23. v. 18. Luc. 18. v. 14.

(2) Matth. 22. v. 2.

43. Eð þu segdu í þessum um þetta / að
 Jesus mætti Tölvheimum og Svarta?
 Þeir mægludu / en Jesus forðar
 að þu a mætti þeim með rísi & þess
 lýking um þau Tinda Saud / Þening og
 Tapada Son / Luc. 15. v. 1. etc.

44. Eð þu segur Jesus hna Kæfseti
 na til að vera Gíamildar?

Han framsetur Eina & þess lýking
 um þau Kænglata Kædman / að
 Þörn þessur Veröldar eru í síne
 Kænglata Kænare en Eioffens Þörn /
 Það er þess Kæn. Trundu Christu / sem eru
 upplýstir í Guds Þessing / og í Trundu til Jesus
 sem / að þu er þu sáta Kæn / Job. 1. v. 6.
 Eð þu / eimfina Þörn með síne stóru K
 þvagn þyrir þess Veröldleaa / gína eitt Þott
 & þess Þess til að þu þess stætt & þess þyrir
 & þess Sælar Þess / og þu (þess) ammi
 er þu og so / að þu þess Trut / Þess
 þess Trut er í miðstu (þess þess) Sæ
 er Trut í miðstu / og þess Kænglata
 er í þess miðsta / þess er Kænglata í
 miðstu / Luc. 16. v. 1. til 10.

45. Eð þu var þu er Lædd þess til með síni
 Aud / um þess Jesus þess og so
 Eina & þess?

Það var þu Kæn Madur / í þess
 315 Kæn

Æfterlyfing eifsig verður gífted um þá
fátæka Sazarum/ v. 19+ 31.

46. Svad kiedet JEsus um Æneizlaner?

Omögulegt er / að þar skýlde eige
foma Æneizlaner (b) (regna Æretinga
Díspulsins / Greifinga þess Vonda Grims / og
Tillofana vora Eigei Hóllo og Blóðs)

En Þei þeim fyrir hvorn þar foma.
Þarfara vate hönu að Hvarnár. Stelli
heingdest um Næls hönum / og vate
hönum i Siop fastad/ en það/ hñ hneiz
lade Efi af þessum Smalingium (Jaan
vel og hñ alla minsta Barn) Luc. 17. v. 1+2.

47. Vm hoad bandu Postularnet JEsus?

Að hñ villde auka þeirra Tru/ v. 5.

48. A Madur og so að gígra þeim Gott
sím gígrer Æneizle af síer / og þyrer
gígra hönum?

Jaa / Ef Brooder þín fráfur við
þig/ far þu og straffa hñ millum þñ
og hñs Eins samans/ Matth. 18. v. 15+

49. Geistu opt eignum ríer þa að vorla ta og
þyrer gígra vorum Brodur/ það sem hñ
misbrucur at mott off?

Gei Sió Sifum/ Neldur Siófage
Sifum Sió Sifum/ (Það er/ Vree eignum
gígru)

(b) Matth. 18. v. 7. Marc. 9. v. 42.

þóðe fyrer snum Eæresveinum / er
þeir spurdu hann heima um það hið sa-
ma / Matt. 10. v. 10.

53. Svada Svær gaf Jhesus þeim um
Skilnad Gtona i millum

Eg sege yður / Hver sanna Egin Sonu
forlatur (nema þ þu þu Hoorunar Sot)
og gypfest ahatre / þu driger Noor / og
hver fræskilise gypfest / þu driger og so
Noor / Matth. 19. v. 9.

54. Svad talade Jhesus um Smin, Dene

Hann lagde Hendur yfer þau / badst
fyrer / og sagde / læted (c) Børnen þær
og forboded þeim ege til man ad koma
þotad slæfra er Nimmargæ / v. 14.

55. Svad sagde Jhesus um þa Ratu

Hann sagde: Audvellðara er Blfald
anuin / ad sminga i gegnum Rælar Au-
ga / est Ræfum Drañe (þeim er secur siet
Traust a Ræfðamenu / Matth. 19. v. 24.)
ad koma i Guds Ræfe / v. 24.

56. Svadu svarade Jhesus þeim til þann

Spurningar um það Svad Þostulaener

þeingu þvere það / ad þeir þeðu

ypergebed alla Glute / og

epfer

(c) Marc. 10. v. 13. Luc. 18. v. 13.

eprebylgt sknum ?

Heit mættu að fara það Hundradfall
apstur / og erfa það Eglisa Lqf (d)
Marc. 10. v. 30

37. Vid það samlati JEsus Samnarkte ?

Vid eini Nus. Fodur / sem utgæf um
Morgunin Berka. Mest að legja i Bgri
gard sin / Matth. 20. v. 1.

38. Gætt þótt þa JEsus sáðan ?

Til Jerusaleim / Og sagde sknum
Læresveinum fyrir a Leldeste (sem lá nu
þangad i Pridia sine) skna Þánu /
Matth. 16. v. 21. Cap. 17. v. 22. Luc.
9. v. 44.

39. Gætt betótt Moadar Barna Tebedat
JEsus ?

Ad Teit hefar Syni mættu síta
i hans Ríke (e) Eini til hans hægre
Nandar / allar til hans vinstre Nandar /
þóttar Boonar JEsus neitade hefi
og gaf hinum öðrum Læresveinum
(sem misgæfde þetta) Eini betre Læro
dom / Matth. 20. 24.

40. Gætt þótt þa JEsus kom til Jericho. ?
Nafi

(d) Luc. 18. v. 29. 30. Matth. 19. v. 29.

(e) Marc. 10. v. 41. 43.

Nan gaf einum Blindum Syn/ og
snere Zachæo til Kettrar. Truar/ hvort
hafi og virdle þess ad koma i. hæs Hus/
Luc. 19. v. 1.

61. Hver var Zachæus?

Einn Audugur Madur / Foring
Tollheimtumanna/ og Driftill Madur
ad Berte / og vegna þess hafi girntest
mig so ad sika Jesusum / flistade hafi
upp i nokurt Mörberia Tre/ so ad hafi
giæte sied hafi/ v. 4+5.

62. I þveru Auglaste Zachæus sýna

erri glæðne?

I því / ad hafi gaf Nelftena sína
Eigna Svætækum/ og hefde hafi nokkurt
talt/ þa gaf hafi Þerfallt. optur/ v. 8.

63. Svada Þverlufing þræfetur Jesus
ept r það?

Om ein Edalborin Mann / hver ed
fleck sýnum Þronum Gitt vást Þund/
til ad sýsla með/ of þverum þess Svæt/
sýstudu vel með það/ En þen Þræde illa/
v. 11. 27.

64. Þa Jesus æt nu þurt þen Þerchof/
þvern Ræðnade þan þa?

Nan gjorde Þarlimæum símande /
og

og so too adra Blinda er satu hia Beg
eni/ Marc. 10. v. 46. Matth. 20. v. 30.

65. Hvad took Jesus sier pyrr Gendur i
Berbanta (peirre Borg er liggur hænli
pa Miglu nær Jerusalem) ?

Han upprokke Lazarum af Dauda/
hver ed hafde pegar leiged fiera Daga
i Grøfesse/ Joh. 11. v. 17.

66. Gvar vord þetta Verk Eufugt ?

I Jerusalem/ hvor fyrer ad Pharis
skaarner og þeir ener Yppursku Prestar
komu til samans / og hildou Ræd hvert
nig þeir mættu fyrra hñ Egge/v. 47. 53

67. Hvad skiede þa þeyra um þær Munder ?

Caiphas / hvor ed var hñi Ypparste
Prestur spædde (er Guds Jæblæstre/ þo stæls
um sier Orstænde) ad JESUS skulde
deyia/ (æpter Guds æfettu Ræde og Sor,
floan/post. B. B. 2. v. 22) fyrer Folked/v. 51.

68. Hvad gærde Jesus nu / er Phariskaarner
og hiner Yppursku Prestar tooku sig saman
og gærdu Ræd sun æ moore þegnum?

Han veif hurt þafi sama Dag til
einar Borgar / sem kallast Ephraim /
(æde længe fræ Bealhaior i Ephraim ættr
þeyss/ 2. Sam. 13. v. 23. skamt fræ Jerusalem)

og dvaldest þar um Hrgð / þar til þa
foor optur til Beihanta / v. 54.

69. Hæfom þú þess til Beihanta?

Sex Dögum fyrir Þess / Joh.
12. v. 1.

70. Svörst þú þa til samans / til
Sundar við þessum?

Þess mýkill af Gyðingum / ei Ein-
asta fyrir þessu Saker / heildur að þess
fær Lazarum / þa sem þa hafði af
Dauða reysi / v. 9.

71. Hæfist þú þess same Konunglegu
Þessid i Jerusalem?

Þa þessu Dag eftir Sabbath
Gyðinga (Eftir voere Dag að reikna / a v. 10
ma Svindage / a 34. Ate þa þessu Aldurs) Reid
þessu in i Jerusalem (f) a einum Afs-
na / og a Gola Klifbættar Augum /
Matth. 21. v. 1.

(Þess Reid Christur Osnuð / sáðan seere
þa þessu a Gola og Reid þessu in i Jerusalem /
Marc. 11. v. 7. Seere Osnuð mernast að
miliast eige Gyðinga Golt / fyrir Gola þessu
ingstær.)

72. Svad gíðde þessu nu er þa þessu
nærr

(f) Marc. 11. v. 1. Luc. 19. v. 29.
Joh. 12. v. 12.

nærte Stadnum?

Han sat a Borgen (Jerusalem) og
griet pfer hente/ og sagde/ Ef du visser
had/ munder du a þessum Tjma Nuga
leida/ hvad til þins Fridar heyrde /
Luc. 19. v. 41.

73. Gætt gætt Jesu epter had han vat
Toma til Jerusalem?

Jā i Mustered / hvor han ræk alla
þa ut er Sellu og Kæptu/ Ef Lækn-
are Blinda og Halla / hvor fyrer ad
Børnisk kalludu upp i Mustereinu / og
sagdu: Hosianna (Þad utleggst / 26 / Gætt
Lækn og Blessan /) Sone Davids / (þeim
Tjma Konunge þæddum af Davids Rættvægt)
Matth. 21. v. 12. 16.

74. Hvad sagdu Þharisæerne til þessa?

Þeir villdu hindra Børnisk fræ þvi /
ef Jesu forsvatade þau/ og þat ept-
er gætt han ad einu þæktu Tre / þviad
han Mungrade/ og sökum þess han sak-
eingan Avægt a þvi / Formællte han
þvi Tre / sem og saknsnætt Wisnæde /
Matth. 21. v. 19.

75. Svæða Samtal gættdest þadan a millu
Jesu og Þharisæna?

K E

Presta

Presta Nefdingiarher spurdu Jesum / hvada Rett hann hefde til þess (ad ríka þa sem sellou og keyptu ut af Musterenu) Hvar til Jesus svarade þenn med Prefalldre Epterslakingu / þa fyrstu toof hann af Iweinur Sonum sem voru sendet ut i Bhangardis / Og straffade Presta Nefdingtana med Epterdæme þess eina Sonarins / hverir ed sögdu miked i Orde / en helldu nær sta lqted / þa nockud skulde af verda / Med Epterdæme um Allan Sonin / sem sagde hann villde ekki giöra það / en giörde þ þo sgdan / gaf hann til Bitundar ad Tollheimtumenn og Þutur hefdu giörst Gudhædd og Truandi / v. 28. 32.

76. Om hvad þendlar su Ösur Epterslakingin

Om eitt Bhangard / yfer hvern ad voru settir Illir Skalkar / Hvar med hann Afmælar Biskufun Gydingasla / og Medtefning Nefdingtanna. ibid. v. 33. seq.

77. Om hvad hljóðar su Þrida Epterslakingin

Om eitt Brudkaup / sem eitt Konungur giörde Syni snum / Hvar med Jesus

Þú leidir Spedingum fyrir Giooner þeir-
ra Þacklæte a moote Evangelio /
Matth. 22. v. 1.

78. Hver kemur eftir þetta til Jesum ?

Noðrer Þharisæarar / sem heldu
Ræd / hversu þeir mættu Veida hafi í
Ordum/og spurdu hafi/Hvert það væ-
re rétt að gefa Kæsaranum Skatt eða
er þú ? Eftir noðrer Saducæarar/ hver
er eð freistudu Jesu og neistudu Þpp-
risu þeirra Daudu. v. 15. 23.

79. Hvernig þorðæarar Jesus þessari Arto-
kula/ Truættar um Þpprisu þessa Daudu ?

Jeg er Gud Abrahame/og Gud Isa-
achs/ & Gud Jacobs/ 2. B. Mos. 3. v. 6.
Eftir Gud er eð Gud Daudra / heldur
Lifande Maðna/ v. 32.

80. Hver kom eftir þetta til Jesum ?

Eftir Lögviðringur/ sem spurde hafi/
hvert að være hið æðsta Boddord í Lög-
mælnu/ v. 35.

81. Sváða Ansvor þær hafi af Jesu ?

Mað ut þáðir þessa Spurning fyrir
er honum/ & spyr. Þharisæana eð fram-
at / hvað þeim Spneft um Christum /

hvers Sonur hafi síe : Og hvernig hafi
meige kallast Sonur Davids? Med því
ad David kalle hafi Eftir Rottin /
Matth. 22. v. 42. 45. Umhver og so
Læresvefmana og Folked / ad það vare
sig fyrir Lærdoome Þharisæana / og
seiger þeim fyrir Eydelegging Jerusa-
lems Borgar / Matth. 23. v. 13. 34.
82. Hvað skede ad þessu gærdi i Musterenu?

Jesus sette sig niður þvert yfir frá
Guds Rýstun / og sá hversu ad Folked
varpade Þeningum þar i : Hvar hafi
þroosade einn fættære Gæru / er hief
Tvo Skarfa lá i Guds Rýstuna / það er
ein Þening (sem er ein þáttur af 24. þætti
Þins Stíks Dædis) allt það hun hafði / og
sána Þiorg alla / Marc. 12. v. 41. 44.

83. Hvert hieft Jesus þa sýðast?

Til Ríallins Olveti / Matth. 24.
v. 3. (Þvert yfir frá Musterenu.)

84. Hvað bar við i þeim Stad?

Nafn Læresveinar (ræðnelega þétur /
Jatoh / Jóhanna og Andrias / Marc. 12. v. 3.)
Spurdu hafi ad fíerdriles. (1.) Nat
Mustered ætte ad verda lagt i Eyðu
(2.)

(2.) Hvert verða munu Teiðu hafa
Tilkomu. Og (3.) Nær Veröldun
Skulde Enda tafa? Matth. 24. v. 3.

85. Gveru svarade Jhesu til þetta
Fyrstu Spurningar?

Síðed til að eingefi villi yður / þvi
að marger munu koma under mínu
Nafni / og segja / Eg em Christur / og
þeir munu marga villa. Þeir munu
þeyra Bardaga og Bardaga Tíðende /
þ þar mun vera Drepsotter þ Drottinn /
og Jafstíolstak slunegis / v. 4. 5. 7.

86. Gveru svarade Jhesu til þetta
Annarrar Spurningarinnar?

Að þinn Christu munu verða Of-
ursfelder í Narmvæle (g) v. 9. Þar
munu upprísa fals Christar (það er /
þar munu nokkrir stálkr falla sig Christ)
og fals Spæmenn / v. 24. Ef strax ept-
er Nörmung þessara Tama skulde
Endinn koma / v. 29.

87. Gveru svarade Jhesu þetta
Þriðju Spurninguna?

(Þegar þau Teiðu eru framkomin
R. 3. herra

(g) Marc. 10. v. 17. Joh. 15. v. 20.
Cap. 16. v. 20.

hverra gefur i fyrirfarande (29. v.) þar
mun Leifn Mathisins Sonar (stærstur
Jesús Christus) Byrkast (Syneclega að allu
um Övrum) v. 30. Nvad Gressaren úto
leggur efi gior med Epterlisking um
þar Egu Jomfrur / Matth. 25. v. 1.
Dg med Epterliskingusse um þad Þund
sem Þoonenum var feinged til Sgstan
ar / v. 15. Dg þa skulde Enderen og
Dooma Dagur koma v. 31.

88. Svör kom eptir þad til Jesu?

Grískir nokkrir (Seidunglar) er villdu skil
hafi / Joh. 12. v. 20.

89. Svad gjörde Jesús þa?

Naf sagde þeim hveriu hafi villde
svara / Dg klagade yfir því / að hafi
Sæl väre hrigg / v. 27. (þad er þan þan
þessa Angist / Sorg og Glattar Kvæl er þan
eoft til að hugsa til sklar Þínu er nu var
skamt til þyrr þönum) eptir þad Grædde
hafi Eæresveinana / og geð skdan til
Bethania / z endte þanig sitt Spæmasti
lega Embætte med al Gyðinga Eðs.

90. Þegar Jesús þapde nu endad signa

Rædu (sem var um þad þan talade i

þinum undanfarande Copitula)

hvad

hvar? hvad gav han på sinu Lære
forinnum til Dikendar?

Ad han ætte ad Krossfestast / Match-
26. v. 2.

91. Gvernig værd þu til Dagar komed?

Þeir Adflu Prestar / Skriptlænder
og Wldungar Eðsins sofnudust sam-
an i Høll Kieffemania Høfðingians
(Caiphæ) og hieldu Ræd hvernig þeir
gætte med Slægd griped JEsu / og
Eqflæted hann / v. 3. 4.

92. Gvort þiell JEsu eptur það?

Hann kom til Bethania (h) (Eins lte
els Stædar / liggjande hiet um þæpa mglu þæ
Jerusalem) og hieft Rvöldmæltgd i Hæ-
se Simons hins Spitelstæ (hvert er það
ædur vered Spitelstæ / en var nu æptur þæms
fætur af JEsu) hvar hann var fælvædur
med Dærdlegu (ærdus) Smæstæ Batne
af Maria (Sæstur Lazari / Joh. 12. v. 2.)
v. 6. 7.

93. Hvad segdu hann Læreforinar
um þetta?

Þeim mislæfæde það mæg (þæ ælra
þæst Juda / Joh. 12. v. 3.) En JEsu
forsværade hana / v. 9. 11. 94.

(h) Marc. 14. v. 3. Joh. 12. v. 26.

94. Svad sœtt Judas Ischarioteð sœt þyrir
er Gendur að gíra?

Hafi gíeft til Ríkemanna Hofdinga-
tanna (i) og bændu til að vilja forræða
Jesum sinn Meistara / v. 14. 15.

95. Vio hversu mytlu Verde var Jesus
Seldur og Sœttur?

Syrt 30. Spilfur, Þeninga / v. 15.
(það erá Simtan Ríxdaler. Sæ Zacharia
11, v. 12.)

96. Svðrenn tlede Jesus sig vio syna
Kærefvelna?

Hafi þíelt Kvældmæltgd fyrer
Þæstka Mæltgd Spdinga/med øllum sin-
um Þostulum/ og stöod upp fra Kvæld-
mæltgðene / og þvode þeirra Sætur /
Joh. 13. v. 12. 34.

97. Svad gírede hafi eptir það?

Hafi sette sig aptur niður / (þa hafi
þaðe þvælgð þeirra Sætur) og sagde þeim
hvat fyrer hafi hefde þetta gíert/ Flag-
aðe eistg. yfer þeim er svíke hafi (Jua-
das) hvæt ed gíeft ut a þeirre sömu
Þostlu til að forræða hafi / v. 21. 30.

98. Svversu þastlega gíeft þetur under
að þylgia Jesu æ eptir?

þegar

(1) Marc. 14, v. 30. Luc. 22, v. 31.

Þegar að þessareð hafde giefed sijn
um Lærefrethum Jmtelega Lærdooma/
þalestodest Þesur vid að sijn Lidsok ad
lofa sfoorum Slnum / Resnet ga l ad
hafi vilde lata sitt Lys fyrer JEsu /
en JEsus sagde honum lerer i Jrista
Stie hafið. Gall og Afuerun / v. 36.
38. Þar eptir Nughrenste hafi sijn
Lærefreina / ad þer skoldu esse þradast
vid hafið Burtfor / Amðer þa og so
til Njðnes ad halda hafið Þodoird /
Joh. 14. v. 1. til 13.

29. Svad skede sijn a Simtudegenum? Þegar
hinn fyrsta Dag Saxa Braudinn?

Lærefreinarner spurdu Jesu ad / z sogdu
hoar viltu ad rier tilrind þier Passa
Lambad ad eta s Þar til sograde JEs
us og sagde vid Petrum og Johannem /
Þared þier i Borgen (Jerusalem) og
fiared / ad nær þier fened þar in / þa mun
Ginn Madur mæla þdur / s þer Þalnz
Egei (eour esog Arus med Vatne) fylged
honum eptir in i Hused sem hafi geng
ur in i / og seged Nys Merratum / ad hafi
vilie lata mig og þdur neita Passa

lamlsins i sfnu Huse. Og þeir gengu
 út/og fundu slætt sem hafi hafde lagt
 þeim/Og þeir biuggu til Þæskolambd
 a einum stórum Steinlögðum Gata.
 En er Kvöld var Orded / kom JEsus
 með þeim (og hinum þorum Postulumum)
 og sagde/Mig þefur Martanlega eftir
 laangad / að eta þetta Þæskolamb með
 yður/ Matth. 26.v.17. Marc. 14.v.
 12. Luc. 22.v.7. (JEsus heit þæska / og
 það eftir Guds Stíckun/2. Mos. 12. v. 8. að
 apene Daga sem var þa Stórtande Dagur
 þeim Fyrsta Mánuði Ábíb (Apríl). En
 Gydingar hieldu þæska eftir Mána Scer-
 ningum / a Sabbatho Degenum / og það
 vegna þess / að þæskarner þellu í a Till-
 reidstu (Udfænga) Degenum sem var
 Sæstundagurei / þess vegna hetu þeir þa boda
 til þeirra Sabbatho Daga / sem var Laug-
 ardagurei.)

100. Svad stede þa meðan Mánuðes
 food yper ?

Þeir neittu Þæskolambsins Some-
 eignlega (um þa 5. en Kvöld Stund) hvat
 með JEsus af food og Endade Sac-
 ramentum Þæskolambsins / so sem eitt
 Sacrament

Sacrament þess gamla Testamentis/
med þvi móðe/ ad hafi sagde/ Her epter
mun eg ei optar af þvi nista/ þar til
ad þad (Syrir myndan Þaskelambsin) full-
fornast (þyrr forþæring þess Retta Þaska
Lambis Christi) i Guds Ríke/ Luc. 22. v.
15. 16.

101. Þær þóertu flögade Jesús um
Mælingdina?

Þær sknum forráðara! þvar fyrir
Christi adrer) Læresveinarner þryggduft
niðg/ og hver ein þeirra sagde til hans/
er eg þad nokud NÆRNA? Ad það.
ustu spunde og Judas ad þvi/ segiandes/
Er eg þad nokud? Læt þa Jesús
þad i Lioose fyrir þeim öllum / ad hafi
være sa hafi same / Matth. 26. v. 22.
25.

102. Á vad giorde nu Jesús þromveala?

Hafi insette þa þerlugu Kvöldmál
íð (k) Þour Sacramentum Altare-
sin / Epter þad giorde hafi Ender an
Þrátu Læresveinanna um hafi Effa
Sess!

(k) Matth. 26. v. 24. 25. Marc. 14. v. 22.
1. Cor. 11. v. 23.

Gess / Sagde og frá / hversu Cathon
grynkest (ad hafi mætti sigta þar so sem að
Sveit) og ad hafi hefde beded fyrir Per
tre / Luc. 22. v. 19. 24. 31.

103. Svad sagde Petrus i aðad Sif
vid Jesum?

Herfra / Reidubúi er eg með þer i
Þiostur og Dauda ad gænga / Sagde
Jesús honum þa fyrir i Aðad Sif
hans Fall og Afneftun / Luc. 22. v. 33.

104. Svad til upphvarre og vinnu Jesu.
Sona Ræðveiga?

Ad þeir vartu stöðuger i Trúne / i
moote Natte Beralldarinnar / og ad þeir
skyldu ecke láta leida sig Af vega / þott
þeir mistu þæs Sænelegrar Ræðveigar
og hafi geinge til Þedursins / Joh. 15.
v. 18. Cap. 16. v. 28.

105. Svad þylger nu eftir þetta?

Bæn Bots Upparsta Ræðveigar
Jesu / i hvære hafi bidur / (1.) For
er sifsum sif / ad hafs Minnesse þad
er villde styrkia hafi. (2.) Forer sif
um Postulum / Er þa voru Ellefur / ad
hafi villde vardveita þa frá öllu Bona
du /

dú/og helga þæ i Sakleika. (3.) St
er allum Trundum/ad þeir mættu vera
med þónum og síð haðs Dgð. / Joh.
17. v. 1. 9. 20.

106. Svört gíed JEsus eptet það hað haðde
súðged. Lofsangin / Er meinað ad haðe
vered VIII. Davids Psalmar/ þæ
þeim CXI. til CXIX?

Þfer um Eæfisk Redron (Eín svætt
Latur / er haðde sán Dpþst ut ut einu Staller/
og Rán æ melle Jerusaleu / og Stallsins Olue,
er/ Lea Spæðóttin þæ um / Ps. 110. v. 7.)
Til Ostuvidar Stallsins (Sem hefur vered
Eín Lysteleque Stadur/ aðar settur med Olue
Dib og Sætu. Ertam/ og var hie um einu Stora
dæ þæ ut mælu þæ Jerusaleu.) og sagde
þa sánum Eæfsvæinum æ Eidefne / ad
þeir munde a þessare Noðf hneixlast a
fiet/ æ sá Petur sagde/ þo aller hneixlest/
þa vil eg þo ei hneixlast. Sagde JEsus
þónum þa sýrer i Þridia Stá / æ
þessare Noðf aður efi Manin gálar
Eisvar/ munu afneita miet Þrisvar/
Marc. 14. v. 26. 30. Joh. 13. v.
38. Luc. 22. v. 34.

107. Þegar JEsus var kominn i Graagardi
in Bethsemane (er. læ næste ríð Gubstæd

Stallid/

Stalled/hvar Vidi Smigred var

Pressad/ Ef. 63.v.3. Hvad

skede pa i þeim Stad ?

Nafn took med sier Petrum/ Jacobum
og Johannem / in i Aldengarden og took
til ad skialfa og lifra. Og sagde til þeir
ra / Sæl min er nærsta þygg allit til
Dauda/ Marc. 14.v.33+34.

108. Hvad skede þa þleira ?

Nafn gekk litlu einu fra Lætesvein
unum / og fell fram a sjna Afsoonu og
bad: Gader min / ef mögulegt er / þa
lqde af miet Kættur þesse / þo ei so
sem eg vil / heldur so sem þu villt.
Matth. 26.v.39. Marc. 14.v.36.

109. Hvad hyselst Lætesveinur ad a
medan/og hvad bat þa þleira til um

3te sum ?

Þeir soafu/ Noar fyrer J^usus A
minte þa noctrum siñum/ er hafi fosi þa
Sofande / ad þeir skyldu Baka og bida
ia / þviad Svitarin vore þeim nætte.
Og sem hafi bad nu siñ Tinnestka þode
ur i Þridia Siste / þa börttest honum
ein Eingell af Ninnum/ hvar ed stotke
te hafi / þar epter ætte hafi i so þordu

Scigdet/

Strgde / ad hafi sveitte Bloodenu / og
hafi Sveite vard sem Bloods Droop
er og fellu (1. Goorum saman) a Jorden /
Matth. 26. v. 40. Luc. 22. v. 43. 44.

110. Hvad skede nu efter detta?

Da kom Judas med mikla Sveit
Mafia (bet udi a 11. Stund xatur) fra
Jesud Preskunum / Skriptlatum
Pharisaunum og Mddungum Egdins/
medur Blisum / Lompum / Everdum
og med Staungum til ad hondla og
gropa Jesum / Marc. 14. v. 43. Joh.
18. v. 3.

111. Hvad gjorde Jesus nu/ ee Judas
og hafi Sveit komu?

Hafi gekk ut a moote heim/ og sag-
de: Ad hverium leited pier? Peir svor-
udu honum / ad Jesu af Nazareth/
Da Jesus sagde nu til petra/ Eg em
hafi/ horfudu peir a Bak aptur og dul-
tu til Jarden / Hafi spurde pa en aptu-
ur/ Ad hverium leited pier? Peir svor-
du/ ad Jesu af Nazareth: Jesus
svarade/ Eg sagde ydur pad / Eg em
hafi/ Og ef pier leited ad miet / pa lat-

ed þetta (mána Ræfveina) þurftu ganga
 (þar með þér hafi þeim þrjá þinggangi / ept-
 er þeim Orðu / Joh. 17. v. 12) Joh. 18. v. 4. 3
 112. Med hversu moote þoried Judas sin
 meistara?

Med einum Koffe Marc. 14. v. 45+
 113. Svad gírdiú nú Strýða, Mennir ept-
 þetta (nóttir af þeim Rómversku Sérþó-
 mianum með þeim Ræfsta Gæruð-
 Máne og Plenium Gyðingana /
 Joh. 18. v. 3. 12)?

Þett lögðu Nendur á JEsu. og
 gripu hafi / Matth. 26. v. 50+

114. Svernisg villde þú tur verla Meistara sin?
 Hafi ríkte sknu Sverde og floo þíon
 Ríkemana Nofdinglans (er hét Mal-
 chus) og hioo af honum það Nægra
 Ghrad : Noat fyrer JEsus ádytade
 Petrum / og grædde samt Gpra þess
 Særda / So hafi varð heill aptur /
 Matth. 26. v. 51.

115. Svad sagde JEsus til Plenara þína
 Reofu Presta og alla Gólfina?

Þier etud utgeingner lífa sem til af-
 ars Ræningia / með Sverdum og Star-
 ungum / að høndla mig / Daglega heft
 eg þó þíu þú seted / og klist i Mustet

enw

Enu/og þiet hafed mig eige griped/V. 55.

116. Svad gíftu nu Látesvornarnet þegar
þu vart ad setia JEsu i Stíur?

Þeir forlietu hann aller/ og flódu/ og
þar var ein ungur Madur/ Sem meinaft
ad hafa verð ein af Látesvornum JEsu / þoe
ed lað og soðan i Alþinggarðnum Gerssemiane/ og
er hann heyrde um ríðingana þetta Garyste / ad
Stavín kom og lagde hendur á JEsu/ sprate
hann upp i Ríndomur Styrkane/ og þylgde JEsu
í mætti/ og hann gripu eftir Þingmæti/
en hann slæpde En. Klæðinu og flóde naf
li i burt frá þeim/ Marc. 14. v. 51. 52.

117. Gernig var JEsu leiddur ut úr
um Stadi i Afski?

Þeir foctu með hann (vá mænættis
Stendi/ edur 12. Stund rætur) Þrist til An
nas (mænn/ edur Sædur/ Bonu Caipha) þoe
þer til Caiphas (þr. sta 4þþingla) þoe
ed spurde JEsu um sanna Látesvorna
og um hans Klæting/ Soarade JEsu
þa til þess Sæthia (rættleka um sanna Ræ
ling) Seigjande : Eg hefse Opínberlega
talad fyrir Næmnum/ og an Einn hefse
eg ekkert talad. Þei spyr þu mig þar
æf þa gaf ein þeirra Þienara sem þar
E 1 hica

hjá stóð / Jesu eitt Þustur (mústaga)
 sem hann stóð en nú bundin / og var send
 út frá Ánas / Joh. 18. v. 13. til 24.
 118. Gætaig get þeir sem hafa lorað að
 þylgia Jesu allt þann i Dandad 3 DC

Hann folgde Jesu aleingdar / og
 komst (fyrir Tilstirk eins Latesveins
 sem var kufugur þeirre Ambatt er
 Dyrnar geimde) in i Sal Carpha /
 hvor hann stóð og vernde sig við Eld
 in / og strax þar eftir toók Dyrn Am
 battin að freista Peturs / Joh. 18. v. 4
 16. 17. Luc. 22. v. 56.

119. Gvad gæddu Dómdurner a miedan?
 Þeir leifudu Liugvitna e gegn henni /
 Um fýðer geingu og tveir Falsvottar
 fram z sögdu / vier höfðu heyrð þá segja /
 Eg vil þetta Mustere niðurbriota / og
 innan Þriggia Daga uppbyggja Eitt
 Ánád. (Gvad þó eðe var nógu gylde til að
 dæma hann að Læmnu þyrir) Marc. 14. v.
 56. Matth. 26. v. 61.

120. Gærsu þor þyrir þeir?

Þyrir neikade hann Jesu skunn
 Meistara með Orde / Eftir það gæð
 Ein

Eftir Ambastt ad honum/og sagde/ Og
 þu varst med Jesu af Galilæa / þa
 steigade hñ aptur og foot þat a ofan .
 Og istan skamo geingu nockter þat ad
 af Plenurumum (æp. frætrum Mæchl)
 og sögdu/ ad söfnu / erfu einn af þeim /
 þviad þitt Mætl Dpinbetar þig. þa
 foot hñ til i þridia Siff ad formæla
 Rer og Soeria / (siglande) Og þeðe ef
 þan Mætl Matth. 26. v. 69. 72. 74.

121. Hvert þat eðs Petur Angur og Trega
 þyrre hñ Synderser þat so þande þalled

. Ad vssu / þviad þa Jesus snæ
 Rer vid og leit til Peturs / Mistest þet
 ut þess Ords er Jesus hafde sögt til
 hñs : Adur en Namn Salat Tvifvar
 manta afneisa mter þrifvar / Og þet
 ut geet ut og Gref þessleaga? Marc. 14.
 v. 72. Matth. 26. v. 75.

122. Ad þveru spurte Coiphan Jesum :

Hvert hñ vere Christur Sonur
 Guds : Hveru Jesus eg so sætar/ ef
 þessmæla Nefdingen svarade aptur a
 mðofe/ Svad þarfum vær Bitnaa vide
 Sim/ þier heyrdu nu sialfer hñs Gud

loftun. Hvað virdist þú? Þá höfð
dæmdu þeir hafið allar að hafið være Dau
da sekur / Matth. 26. v. 65. Marc.
14. v. 64.

123. Hvað gæðest nú sáðan um Jēsum?

Þeir feingu hafið i Nendur Ströðs
Mönnunum. / hveriet ed hraktu i hafið
Andlit / og bórdu hafið med Knefum / en
adret floou i hafið Andlit og sögdu :
Spæ þú off Ehrifte hver er sá þig floo/
(og sögdu en nú fleyre adrar Gudlof
aner) Matth. 26. v. 67. Marc.
14. v. 65.

124. Hvað heppdu þeir Jēfustu þessat
og Öldungar Ladsins að eptir þetta?

Þeir komu að Morgnē Afkats Dags
(Gler um a ötu Grund Adkanga Dags Gyer
ingá / En a sēftudags Morglithē eptir vörre
Dentu) til samans / og Fordæmdu Jē/
sum i Afkad Sið / af því hafið sagde / að
hafið være Ehriftus Sonur Guds i þat
eptir settu þeir hafið i Gistur / og feingu
hafið i Nendur Lande. Nerranum Pontio
Pilato (sem var ena Geidla mabur) Matth.
27. v. 12. Marc. 15. v. 1. 2.

124. Hvad loof Judas til Bragdar/hver ed
Christum havde forrædet/er han saa ad
JEsus var dømdur til Døden?

Naa hydradest þess / og færde apfur
þa þriatugge Sylfur. Þeninga / og snar
ade þeim i Mustered / Skundade þadafi /
steck i lurt og hengde skalfafi sig /
Matt. 27. v. 3. 4. 5.

125. Hvad gærdur þeir Adstu Prestar ap
þeim þriatugge Sylfur þeningum / þa
Judas havde hengt. sig?

Þeir segdu þa ekki i Guds Ristuna /
þviad þad var Bloods. Þeningur / heildur
ur leypu þar fyrir efi Alur af Gine
um Egypt. Riera. Smid / Begfarendum
til Griptunur / v. 6. 7.

127. Hverna atlegudu Gydingarnir JEsu
tum byrre Landas Gyttanum?

Þeir segdu þessafi. físum vier ad
þa fræfngir Gælfenu og fyrerbjdur
Skatt ad gefa Kersaranum / og segir
sig ad vera Kongen. Christum. Luc.
23. v. 2.

128. Hvad sagde Pilatus um þetta?

Naa spurde JEsu. ad og sagdes
Ortu Kongur Gydinga. & Noveru JEsu

þus og so þættade / og ut þædde fyrir
 honum / hvornig hafið Xristi være vared /
 nefnelega / að það være ekki Zardnefti /
 amíster þessi og so til að hallda og fylgja
 í Samleikanum. Seð Pilatus þá ut
 til Gyðinganna / og sagde til þeirra. Og
 fífi einga Sæf með honum / Joh. 18. v.
 33+ 38+

329. Að þessu spurde Pilatus Xristum ef
 þættar

Væde um það hvað Samleikurinn væ-
 re / sem og hvert hafið være af Galilæa.
 Og þá er hafið vart æftíma um það
 (að hafið være af Galilæa) þá lét hafið fara
 með hafið til Herodem (að öldurneyne Antip-
 pas / Sonar Herodes þess mikla edur Ascalontræ-
 sa eo var Landi Herri yfir Galilæa / Luc. 3. v.
 1. Og var á þeim Dögum staddur í Jerusalemi)
 til hafiðs geingu einnig þeir æðstu Prest-
 ar og hmer Skriptlærdur / og æfloguðu
 hafið harðlega. Joh. 18. v. 38. Luc. 23.
 v. 6, 7+

330. Áætunig vart Herodes við Rómu Xristi.
 Hafið vart næsta glædur (af ættingja-
 dyne) þviad hafið hafde fyrir laungu
 spinn

þyrst ad síð hæ/æ vænte ad hæf munde
 síð eitt Teikn af honum / En J&sum
 loftrade honum eingu til alls þess er hæ
 spurde / þvar fyrir Herodes med sínum
 Stríðs Máttum / forsmædde hæf og
 spottade / Færde hæf i hvítt Fat/
 og sende hæf aftur til Pilatum / v. 8. 11.

131. Svad gjördest þa a þeim Þege ?

131. Þeir Herodes og Pilatus urdu Þine
 er aftur / þotad aður voru þeir Þvínar
 J&n a millu / v. 12.

132. Svad gjörde Pilatus þrættar við J&sum
 þar hæf er nú þædur honum aftur ?

132. Hæf vitnade i aðfard síð um Gofley
 se J&su / og gjörde Soolkenu þad Til
 þod / ad hæf vilde gefa honum Ræð
 ming og læta hæf lausaf / Hæf spurde
 og so / þveru hæf ætte heildur ad gefa
 lausaf / Barrabam edur J&sum / v.
 16 + 17.

133. Svada Mædur var Barrabam.

En Mordinge / þær ed fyrir Gift
 Þoppsláup og Máttslag er skied var i
 Þorgefne var J&fettur i þængelse /
 Matth. 27. v. 16. Joh. 18. v. 49.
 Luc. 23. v. 19. E 14 1340

134. Svad eret pilato til ad han vilde
bialspe Jesu so ad han yde þeg?

Sem han sat in Doom Stoolnum /
sende hans Hus Bru (procla) til han of
Dg liet seigia honum : Hef þu ectert
ad giora med þessan Rietslata / þorad
margt hese eg lided i Dag i Draume
fyrer þan (Gud heðe Opnab: eg hese i Drau
me/ ad Christus vare Saeklaus / og heðe edere
þad Ille aðhafst sem vare Bauga verde.)
Matth. 27. v. 19.

135. Svad var þad sem þese Apprestu prestaf
konnuðu þellst til ad yde þessingr?

Þess komu Fookenu til aðbidia um
Barrabam / En Jesum skyldu þess
deyða/ v. 20.

136. Sigre þa pilatus þad sem þese
Kandiggdu ?

Nei / Neidur vitnade þan i þridia
Sine um Sakleysi Jesu/ En Fooked/
þar a moote broopade þess meyr/ og sag
de/ Emt þan Krossfestast/ þa took Pilat
us Baln og þrode Nendurnar fyrer Fol
kenu/ og sagde/ Saklaus em eg of Blode
þess þins Rietslata / Sigre þess til /
Matth. 27. v. 23. 24.

137. Viltu þú Gæðingarnir þetta J&sum í
Zelm þess sem þad þú stadd?

J& vissulega/Þorod þeir hiellu hi,
nu sanna æfram vid Pilatum med D&g,
arlegu Droope/Dg sogdu: Naðs Blood
ferme ofer oss og ofer B&in vor. Þa
gaf Pilatus þeim Barrabam lausast /
En J&sum liet h&st Nudst&sta / og
afhendte þeim h&st ad h&st Krossfestest/
v. 25. 26.

138. Gæmta þoor ellur St&st (alt& Ridd&)
med J&sum epter þetta?

Þeir leiddu h&st aptur inn í Þ&ng&
Nused/afklæddu h&st/og l&gdu ofer h&st
fina Purpura K&pu. Dg flettudu Ko-
ronu af Þyrnum / og settu h&st upp&
h&st N&fud / og K&pt i h&st N&gre
N&nd / og beggdu K&nt f&rer h&st /
sp&du h&st og l&gdu / N&st f&rtu Kon-
ungur G&dinga / N&ktu a h&st / g&fy
h&st K&st, N&sta (Mun&st&g) Teofu
K&gr&st / og b&rtu a&st N&fud h&st.
Dg epter þad þeir h&st sp&ttad h&st/
f&rdu þeir h&st ut K&pu&st / og f&rdu
h&st í st&st (eig&st) Kl&dn&st/og leiddu h&st

ut ad Krossfesta hann / Matth. 27. v. 27. til 32. Marc. 15. v. 16. til 21.

139. Þegar Jēsum hæddi so saklaus síðer
Spott og Slægt af Staranum/þvad
gírdið þrútt hann sýndi ?

Pilatus tók hann / leiddi hann út til
Gydinganna / og sagði: Síðer / Og leiddi
hann nú út hingad til yðar / so að þið
vitið / það eg finni einga Guf med honum.
Hann seger þá einn framari / Síðer þvillat
Maðneska / Joh. 19. v. 4. 5.

140. Sérúust Gydingar vld þetta ?

Rei / Þviad Kefnemanna Hofdinga-
ner og Þienatarner fölludu og sögdu /
Krossfestu / Krossfestu hann. Þeir Digne-
udu og so Pilato med Dnæd Kefsar-
ans / so framarlega sem hann vilde ecke
ræða ut, þvi sem þeir höfðu tekið átt
fyrir Mendum / v. 5.

141. Stíðlæst pilatus nokud vld það ?

Jæ / Þvi þá hann heyrði það Orð /
leiddi Hann Jēsum út / og sette sig á
Doomstoolinn / i þeim Stad sem kallast
hinn Steinlaede / (ein þær Stætur Steinlae-
ar) og framfældi Jēsum að hann Kross-
festest / v. 13. 15.

142. Svad gisedest epter þetta?

Þeir fardu Jesum aptut í sítt
Klædnad/ og leiddu hann út að Krossfestu
hann/ og Simon af Cyrene (Barnbróður í
Cyrene/ einum Gefnum Stað í Afríca/ þver
Dagars nennest. Bar í Gullagte Ristlingu/ 2.
D. Kong. 16. v. 9.) kom af Afur-Lande
og bar Krossinn epter Jesu/ Matth.
27. v. 31. 32. Marc. 15. v. 20. 21.

143. Svættir þriggju hönum á epter?

Mikell Fjöldur Fólks og Kvenna/
hóttar ed Bretu hann og umkudu/ Luc.
23. v. 27.

144. Þegar að Drottinn Jesus var nú leiddur
hann út úr (Stadnum í Jerusalem) þvættir þóru
stítt. Þá þvættir utleiddur með hönum?

145. Þeir Spillvirkjar aðrir (St. M. Es.
33. v. 12.) (þvættir ed þvættu þeirgt Mord og
Þvætt upphlaup) v. 32.

146. Þá þeir voru nú komnar til Boigatha (sem
var einn Aftustu Stædur) þvætt þvættu
þeir hönum þar?

147. Edik Galle blandad/ (epter Spæðom,
Munur/ Psal. 69. v. 12) og et hann smækkade
þad/ villde hann eige drekka/ Matth. 27.
v. 34.

148. Hvar var Jesus Krossfestur?

Om

Am Siebten Stund/ Matth. 27. v.
45. Joh. 19. v. 14. (um middaghe pa Kluck
an seggst du vns: her um Golt.)

147. Greenig blooded su Xbera Script
sem pilatus - scriptade a Kroffia Chroff

36525 25 2222222
 5022222 2222222 / 09
 Detta var skrifad i Griefku/ Griefku 09
 Latinskä Mätle/ Joh. 19. v. 19. 20.

148. Gæd þigdu þar æðstu þrestar Gyð
Ingana um þeilga þærkrige æ
Reoffnum Christi?

Þeim lífðade þun einganveigifi / þell-
ur fegdu við Pilatum / Skrifu þu eige
Konungur Eyðinga / N ellour það haf
þafe fagt / Eg em Konungur Eyðinga.
Pilatus fvarade / N það eg fkrifade / það
þefe eg fkrifad / v. 21. 22.

149. Grand Talade J E (un de Brossenham?)

Sig. Múttisverd, Dæd og Mæls-
Greiner: Med þvi fyrsta hæð hafi fyr-
er sllum (qnum Dvtnum/er hafi Kross-
festu/ ad Gud (Sæder hafið Gimneskur) vill
de fyrerglefa þeim Spnder þeirra/Euc-
23. v. 34.

150. Svad cooku Strydomeneener fice
fyter

pytter ad gikta þa best þæddu Krossi
best Jesum?

Þeir skiptu Klædnade þans med siel/
og föstudu Mufkisse þar um (Luce
Spædoomenum / Psalm. 22. v. 19.) og þar
sætu þeir og vardoeltu þan / Matth.
27. v. 35. Joh. 19. v. 23.

151. Hvad var nu gætt við Jesum þar
þan þiætt æ Krossinum?

Þeir sem geingu fram þan spottudu
þan / eittig Folked sem stood þan og sæ
til. Egla þinet Adstu Prestar og Stríðs
Mæðernir / og sögdu : Wdrum þesur
þan þiælpad / Þiælspe þan nu siælsfum
siel / Ef þan er Christus sem Þiævalde
Guds. Eitt af þeim Spillvirkium sem
þeingdet voru/löstade þan og sagde : Ef
þu ert Christus / þa frelsa siæls þig/
og okkur / Luc. 23. v. 35 + 39. Matte.
27. v. 29. 30.

152. Hvad sagde þan þær Spillvirkir

(Et Mæn meina ad þan þænged
til æðgre Glædar?)

Þan Straffade sin Stoltfreedni /
og snere siel til Jesum / Ertollis / seg
er þan / Wunstu mæn þa þu kemur i Ræ
te

te pitt/ Noveru Jesus enlig hat holla
 uni/ og sagde til hane / Saalega sege 13
 pier / i Dag skaallu vera med mine
 (petere sunnesku) Parades (1) Gætt ad
 hæn adad Ord Jesu a Reoffnum) Luc. 23. v. 42. 43.

133. Gætt er. hæn Verden Ord Jesu
 a Reoffnum?

Naa Ol Wi fører Mooder siæ/ og
 sagde/ Kona/ siæ pu/ pad er piæ Sonu/
 og til (Evangelistans) Johanes/ seger hæn
 Siæ pad er piæ Mooder/ Joh. 19. v. 26. 27.

134. Hvad skede Mægestode efter pad hæn
 hadde dette sagt?

Soliff misse sjæa B. tu um priar
 Stunder (m) (og hæn gættet ete misse
 og ægnarlegi Myctur yrr ælle Lættid/ nesne
 lege þra 12. Middaga Stundu til hæn 3. ætt
 Mid. Dege) Luc. 23. v. 23. v. 44.

135. Gætt var hæn siæorda Ord Jesu
 a Reoffnum?

Naa fallade nærræ Næundu Stundu
 (hæn Þröngum æn giætt a hæn Priar) ætt
 ætt Moeder/ þegar æd Gætt ætt Jesus dætt
 hæn

(1) 2. Cor. 12. v. 4. Opnb B. 2. v. 7.
 (m) Matth. 27. v. 25. Marc. 15. v. 33.

hangdu þúllat þrjár Stunder a Kroffenus i þess
 alla færistu & grínustu Rópl þæð Jónvortis &
 Þedortis) þætte Róddu og sagde / Gud
 min / Gud min / þvæt fýrer Gortkessu
 mig / (n) Eft nokkrer af þeim sem
 stoodu þat / þa þeit heyrdu þad / sögdu
 þeit (eitt samdungað vid það) það kallat a
 Eliam. Matth. 27. v. 46.

136. Svært var þad Símta Orð
 Christi a Kroffenum?

Það sagde: Mig Þyrstir / þa fylltu
 þitt Eft Niardarvætt med Eðik / og
 þuallu þvæt fýrer Músi þonum / og gæfu
 þonum þad að drekka / Matth. 27. v.
 48. Joh. 19. v. 29.

137. Sværðu hljóðat þad Stórra Orð
 Jesu a Kroffenum?

Þa Jesus hafde Góðkæd til sín tek
 ed / Sagde það / þad Eft Gullkennad /
 (allt þvæt það Símta Sæð þæðe mýðrad
 þæðe Wílgæð / allt þad sem var spæð um það og
 Þrophættæð / Jæð allt Þendurlausnat Þættæð
 Mættynenu til Ganda er eittlægt og þvættæð
 nað a Jæðv.) Eft þetta talade Jesus
 þad Símta Orð sem var þad
 Sgæsta.

(n) Psal. 22. v. 1. Marc. 15. v. 34.

Sýðasta: Bader / 3 Þegar Mennur Sel
 Eg Wist Anda i (o) Og er hafi hafde
 þetta sagt / gaf hafi upp sið Anda /
 Luc. 23. v. 46. (Sæu Þeirum til Sýðdu
 Stundar, eptir Miðdeige an XXXIV. af
 hafi Allours.)

138. Gættir Atburður skiedu eptir það
 3. þús var Andadur an Reoffennum?

Stallded Mustereþins (það sem var an
 millum þess Seilaga og þess Allra, Seilagasta /
 2. B. Mos. 25. v. 31. Gættir ed Sættmálar
 Orðin og Andar: Stoolun stöð / og Vingerð
 mætte ganga in / nema sá Þþarste Prestur / en
 þó eðle nema Finusile an Ate / 3. B. Mos. 16.
 v. 2. *) Sundurtifnade i Tvo Parta /
 frá Dfanverdu allt niður i glegnum /
 og Jórdin skolf / og Biörgin klov nuda /
 og Grafernar lufust upp (Þr þverilum an
 mættir Seila: er geingu eptir hafi Þþrifa.)
 En Nafuds, Madurifi og þeir sem með
 honum voru (Setuðs, Mefferner) an varðo
 veita 3. þús / þa þeir sáu hafi þar
 skiedu / urðu þeir mög Ottastegner og
 sögdu / Saflegavar þessi Guds Sonur /
 (þr þverre Jæning þad mættir an 4. þús)
 Madurifi /

(o) Psalm. 31. v. 6. Match. 27. v. 54.
 * Luc. 9. v. 7. 12.

Magdala / og þeir Stráðar Men sem voru þá
þar nálægar / hafa farið til Guds / og allt
Folked er þat var þíð / Þarðer stíð að
Bridost og snere í burt apfur (Gjafand
þat með að skilla / að þat fvaldest gjafanlega
að þvi / og þat angráð þat þat fvaldest þat
ur þerðer þatig verð að gjafur Skilnaðs /)
Matth. 27. v. 51. 52. Marc. 15. v. 39.
Luc. 23. v. 47. 48.

159. Gvæt voru þat Men Jesu á meðan
þetta þatig alle so þatig / Þatig er þatig
Gjafur voru þatig þatig?

Þeir stóðu Allengdar / og þat Krist
ur sem eftirfylgdu þennum af Galilea /
meðal þeirra að þat Maria Magdale-
na / og Maria Jacobi (Nustu Cleopha /
Þatig / Sjá Krist Jesu / Joh. 19. v. 25.)
Og Þatig Joses / Einnig Þatig
þeirra Zebedai Sona / og þatig allt þatig
Luc. 23. v. 49. Matth. 27. v. 56.

160. Gvæt gjafdu Gjafingarnar eftir þetta?

Stráðsmennir þatig sundur Þatig
þatig Gjafur / og so þatig Allar / sem með
þatig voru Kristfestir. En þatig þatig
þatig til Jesum / og þatig að þatig var
þatig dæm / þatig þatig þatig eige þatig
M m Þatig

Bein / (Sia 2. B. Mos. 12. v. 40.)
 Hældur opnade eifi af Stríðs. Mönnum
 um háls Sjúdu með Spicote / Og strag
 rafi þar út af Blood og Batn / Joh.
 19. v. 32. 34.

161. Gætt var þá sem toot Lífamað
 Jesu niður af Krossenum ?

Joseph af Arimatia (eifi Ræðs
 Herri í Jerusalem/og eifi af Læresven
 um Jesu/þó á Laun/ þviad hann ott
 aðest fyrir Gydingum)hann bad Pilati/
 að hann mætti taka Lífamað Jesu
 niður af Krossenum/ hvað Pilatus leyf
 de hönum (það var híc um á milli 5. og 6.
 Kvöld Stundar) Matth. 27. v. 57.
 Marc. 15. v. 43. Luc. 23. v. 50.

162. Toot Joseph þá Lífamað Christe
 aleið niður af Krossenum ?

Nei / Nicodemus veitir hönum Líf
 þar til (hvert er það eifi leynduður Læres
 veni Christi/og ædur þarð hann komið á Mætti
 at þele til Jesu / þeif Leindis að læra sig
 þæða og færa síer af hönum í sínum Sarluf
 hjálparþænum/Joh. 3. v. 2.) og kom með
 Myrrhu (eitt biturt og beiskt Gumið er
 Lög sem veltur út af Trianum í Arabia Landi
 de)

de) og Alora (er ein Gran Vrt þapande með
na Lytt/og/bitrast Smæð/med þettum og þette
þullum Bláum/ Svarta Gyðingarnar brufudu/
allrahellst ell ad smyrta þar með Rökame þísa
Daudu/so ad þett þunudu eðe so þliott) same
anblandada/ nær Hundrad Þunda. Þa
took Joseph Rökamañ Jesu/og sveip-
ade hañ i þreinu Lerepte/ med Þýrmæ-
tu Salve / og lagde hañ i sñna egift
nyia Gröf/ i hveria ad eingift hafde eñ
þered lagdur / hveria (Ræðe þerrast) Joe-
seph hafde lætted uthoggva i einum
Steine i Gras Garde einum / og veltte
ad Þyrundü Grafarháar flooðü Steine/
Matth. 27. v. 59. Marc. 15. v. 46.
Luc. 23. v. 53. Joh. 19. v. 39. 41.

183. Svad þýpoust Aðisurnar ad a meðan i
Þær sæn til/ hvor hañ var lagdur i
Gneru so aptur (til Jerusalems Borg,
ar) reidande til Þýrmæstar Turter og
Salve (fyrer Sabbaths Dagis) Marc.
15. v. 47. Luc. 23. v. 55. 56.

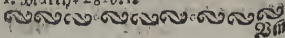
184. Svad tooku þeir Þýpoustu þrestar og
Þharisætar fier þýrer Gentur ?

Þeir þeiddu Pilatum (nepnelega ad
Sabbaths Þegenum/sem er þia off Laugar Þegg.

urta) ad hafi villde lanta Forvara Grof-
 ena allt til hins Þridia Daga / so ad
 eige kenne hñs Earesvemar a Rottu/og
 stæle hñum i burt / 7 segde Jodskennu ad
 haa sie upprisn fra Dauda / og veride
 hin seikne Svikn argare þeim fyrre /
 Nvar fyrer þeir geingu i burt og for-
 vottudu Grofena med Bard, Mofnum/
 og Infigludu Steininn/ Matth. 27. v.
 64. 66.

165. Svad hagdust þær Maria Magdalena og
 Maria Jacobi og Salome ad/ um Laug
 árdaga Regliddo :

Þær feiptu (hin ökur) Þyrleg
 Smyrsl/ til ad Salva Jesum med/ Sæd
 an geingu þær Maria Magdalena og
 Maria Jacobi til ad sñæ Grofena / en
 vegna þess ad hennar var geimt af Bard
 hallds Mofnumum/ þa snetu þær heim
 aftur / og tilreiddu um Rottena / med
 Salome og hñum öðrum Kvinnum /
 Þyrðleg Smyrsl ad þær kenne og
 smorde Jesum þær med. Marc. 16. v.
 1. Matth. 28. v. 1.

Vm Svad Góndlar Sá Sudarste Gépud/
Dætur Dootarinar?

Nafn seiger off fræ

Verfunum JESU

Allt fræ hafis Bppriku / til hæs Bpp-
Rigningar edur S. hmasafatar / og Setu
hafis til Nægre N. andar Guds Fod
uts Almættugo.

1. 27æ getingu Ristuerar ut med þau Dæ-
mætu Smýst til Grafarinar Christi?

Þær getingu a Sabbatho Deigenum
(Sem var sá fyrste Dagur Vikunar / Marc.
16. v. 2. Og Áttar Þærskadagur Gyðinga / eð
þiæ off Sududagur / þvæt pyrer vler Christne
Mæ haldum og þaß Dag Leilogast / sem er þiæ
Fyrste i Vikunæ / til að Endurinnæst stæta / I
Staði pyrer Laugardagast / æ hværum Gyð-
ingar þiældu þetta Sabbath vegna Stæpunar
Dættins) mæg snemma / þa ad eð var
mækt / Joh. 20. v. 1. Og þær komu
til Grafarinar um Foolar Bppruna /
Marc. 16. v. 2. Ad þær smyðe JESU
sum / Matth. 28. v. 1.

2. Vm þvæt vöru Ristuerar mæst. Sug
sukar æ Deigenum?

Vm það / hværnig þær feinge vellf
þeim, nýla Steine fræ Grafar, Mæ
Gnum / Marc. 16. v. 3.

3. Hver veltte þeim mykla Stetne þræ
Græpar; Musianum?

Enn Eingill / hver ed kom nídur af
Nimnum i einum myklum Jarðstólfta
(Eptæ þad ad Jesus var andur Arla Dperist
en þræ Dauidum) og sette sig uppæ Stein
in / Enn Bardhalls. Mesnerne skelfo
ust af Otta/og urdu lyka sem være þeir
dauder/ Matth. 28. v. 4.

4. Gvernig var þesse Eingill æd ad lyka?

Nafn Africana var sem Elding/ og
hæns Klæde hvít sem Sníoor/ Matth.
28. v. 3.

5. Gvad gíðede Maria Magdalena?

Sem hun sa/ ad Steinfist var burt af
Græfene / þa hleipur hun og kemur til
Simonar Peturs / og til Johanne/ og
sagde til þeirra: Þeir hafa burt tekið
Nærfast ut Græfene / Joh. 20. v.
1. 2.

6. Gvad gíðdu þær ædræ Retsurnar/er þær
sæu ad Steinfist var opta?

Þær Stigur in Græfena / og sæu
svo adra Eingla i Skuande Klædum/
Luc. 24. v. 4

7. Gvad íððu Einglarnir vld Retsurnar?

Eige

Eige skulu þeir Ottast / þotad eg
veit / að þeir. Leifed að JESU sem
Krossfestur var. Et er hafi her / þot
hafi er Þpprifast / Matth. 28. v. 5.
Marc. 16. v. 6.

8. Svad gígra nu þessir Þóskur eptir það
Þinglarnir höfdu þáttu. talad til betera?

Þar geingu burt frá Grófene apt-
ur (með Glede) og kúngiördu alla þessa
Mute Læresveinunum JESU / Jafnfrá
fist gíð Þetur / Jóhannes og Maria að
Stad / og komu til Gráfarissar / og átl-
udu að víta um / hvert Ekkamist JESU
være þar / edur eige? Og er þau fundu
hafi ekki / geingu þeir burt aptur / Eftir
Maria Magdalena stóð við Grófena /
og gret þar ute fyrir / Og er hun gret /
þá gíggdest hun i Grófena / og (að Tvo
Þingla Þóttíðda sitjande þar / Og
þeir sögdu til þessir : Kona! Því Grato-
ur þu? Nun sagde þeim / þeir hafa tekið
burt JESU nafn / og eg veit
eige hvor þeir hafa lagt hafi : (þá þun
þante þetta sagt / snérist þun vís) þá byrðist
JESUS fyrir þessir / og þiellu eina Þessir
nu m 4 prentun /

Predikun/hvad hun einig gaf Læresveit
numum til Bifundar / Joh. 20. v. 24
til 17. Marc. 16. v. 9.

9. Gætt mætti þínum dórum Bifundum, sem
þær nu ætluðu að ganga til Jerusalems?

Jesus / fyrir hverjum hafi hleitt
þá þridnu Þæst / Predikun / Matth.
28. v. 9.

10. Gætt fæddu Vardhalldar Menzner (Sriect
um at geymdu þrævar Christi?)

Róðret af þeim komu í Borgena
(Jerusalem) og undervissuðu þeim Þed'
flu Þrestum allt það til hafde þorð /
Þar þá fofnudu þeir samast og huldou
Ræð. Stefnu hvermig þeir grætu demþ
að þetta og so færed að / að eða þætt
neitt að því / v. 11. 12.

11. Gætt gædde nu þu ut eftir þetta?

Nafn hlioup til Grafar JESU
Aðad Sín : Aleia) og sem hafi snere opt
ut / Þyrtast NAXXANR Simoni /
Luc. 24. v. 12. og 34.

12. Sýtt þu ríum Spíðræðe Jesus
sig þlévum?

Nu Spínberæðe hafi sig þíð. Þíóorð
Sín í eina Áðare Wígnð (so sem ein Þætt
far: ande)

þarandæ) fyrir Tvennugum Læresveinum á
Mörkese / Sem alluðu til Emmaus
(Lucilla Scadar / er lær Seftýge Afta Leinad /
það er ruma Mál þess Jerusalem) Luc.
24. v. 13. 15. Marc. 16. v. 12.

13. Hvað gírdi J. C. / er hann á samt
þessum Tvennum Læresveinum nælga
aðst Emmaus.

Hann sief sem hann vilde leingra gæne
ga / og þeir neyddu hann og sögdu: Ver-
tu hvar oss / Þviad Svellda tekur og á
Dagist lögur / Og hann gíet til (i Ner-
berged) Og það skiede þá J. C. sus sat
með þeim til Vords / og sem hann braut
Þrauded og gírdi Það er (væn Almenn-
lega málþýð eptir Sivoentu) opnuðust þeir
ta Augu so þeir þekktu **DRÖT.**
ENN J. C. sum / og hann varð Of gne-
legur fyrir þeim (Tatande er sief eptur
Eigennlegriðka sans Söfklæraða Lögama / hvort
ed gí tur verð ætíð / Japnel heott hann
verð eðe siefur) En þeir Tveir Læresvei-
nar sneru aftur til Jerusalem / z tíuðu
Postulum (Sant hynum eorum / er hvar
þeim varu) hvað gíerst hafði á Þeigen-

um / og hvornig hann varð þekktur af þeim (i Emaus) Luc. 24. v. 28. 33.

14. Hvar Opfinberade Jesus sig aptrur?

Það sama Dag ad Królde / Joh. 20. v. 19. (það er a Sunudegenum / a hvornum hann reis Arla upp þra Daudum) hvar hann og i Afhad sin var Bordsfandi og næst te Matar med þeim Tiu Postulum: (eftir ap þvi / ad hann 4 ungrader / ellegar ad hann fyrre þess vid i nokkurn Mæta / þviad hann Eftirfame var gtrout Dyrðarlegur / hafaðe Andlega Eiginlegleika / hvort ed eftir þess nistat Sædu vid / hellour gtrude hann þad Vinunges til ad Styrkja Lærefœtmana i Truðe / ad hann være Casarlega eifin upp þra Daudum) og hann opðnade þeirra Skilning (þyrrer Væplösing Seilags anda) so ad þeir skýldu Ritningarnar / Luc. 24. v. 42. 45. Ad skýdustu staðfeste hann og Embætte Postulanna / med eftersilgtande Ordum. Eftir sem Gaderin sende Mig / so sende eg yður (til aðfenna og predika Evangelium) og eftir hann sagde þetta / blef hann a þa (og med þess Blástre so sem þyrrer sitt fæpæugt Medal / gaf hann þeim Seilagan Anda / ad þessu Síne Ofmæntlega og Jávortia / hvorn þeir þeinzu syðan a Gultafunni Gæddo synleiga og Vævortia / B. B.

v. 2 v. 14.) og sagde til petra/ Wiedtak-
ed þier Neilagan Anda : Verium þier
fyrergiefed Syndernar / þa eru þær
þeim foter giefnar / og hvertum þier þær
aptur halded / þa eru þær þeim aptur
haldnar / Joh. 20. v. 21. 23.

15. Voru allir Postularnet nælættir i þad Sin ?

Nei/ Thomas sa er kalladefi Tvifun-
te / var ege med þrim þa JEsus kom/
þa sögdu adrer Lærefœrnarnar til
hans / Þier höfum sied N. E. N. A. S /
v. 24. 25.

16. Truce Thomas þa stutum Ordum ?

Nei/ Nafi svarade / Nema eg sine
Naglasforin i hans Mondum / og eg
læte minn fingur i Naglasforin / og eg
legge minna Mond i hans Sködu / vil eg
eðle trua. v. 25.

17. Seð þa Thomas aldrege ad sin DROTTI

JESU epur þad / ad han var

oppreifsi ?

Ad vssu fecð han þad / Þviad Alla
Dögum epur þad (þra þætte syfðu Övins
beran) kom JEsus aptur til sinna Lære-
fœrna / og þa var Thomas med þeim /
(þa

(þa sagde hñ til Thomam fram^m öðrñ)
 reistu þín þingur hingad z skoda mñnar
 Hendur / Kett ut þína Nönd og legg í
 mñna Skou / Og vert ege Þantrúadur /
 heildur Trúadur / þa svarade Thomas z
 sagde / Drottinn mín z Gud mín / Jesus
 sagde til hñs / þviad þu sást mig / Tho
 ma / þa trúð^u þu / sáler eru þeir er ei sáa
 og trúa þó. (Johannes vitnar og so að). Jesus
 gjorde Mörg öflur Teikn fyrir syn
 um Læresveinum / hver að eige eru skrif
 ud. En þesse eru þvi skrifud / að þeir
 trúed það Jesus sie Christus Guds
 Sonur / v. 26. z 3.

18. Svært reistu Læresveinarnir eftir
 Dæska Gættgæna ?

Til Galilæam / hvor Jesus Opine
 berade sig að nýu (við þín Galilæiska Skoo)
 þ Simone Petre / Thomas sem kalladur
 est Toibure (Cap. 20. v. 27.) Nathana
 el / Johannes og Jacob / og freimur þar
 að auka af háls Læresveinum / og sat
 þridia Síða til Vords með þeim eftir
 sína Uppreisnu / Joh. 21. v. 1. til 14.

19. Svad gjorde Jesus eftir Dættgæna ?

Gætt

Nan skipade Petre ad fæda Saude
 figna/v.15. (þ er þa skyldu vera drut i ignu
 Gyrders Embætti / til hværa þa var sendur ut
 ad Predika Evangelium með allri fastgæpne /
 þa komu þeir til Guds Ríkis) þar eftir
 kunnigjorde Jesus og Petre / hvaða
 Daud Daga hafi ætli ad hljóta (sinn var/
 ad þann ætti ad Krossfestast) þa snere Petur
 fler vid og leit þann Læresvein eftirfylg-
 lande sem Jesus Elskade (næmlega E-
 vangelista Johanne) og segir til Jesu /
 Petra / hvað sk þu þesse? (þad er sem þann
 þende sagði hværn Dauda a þesse ad var / og hværn
 verða þann Kælof) þa sagde Jesus til
 hans : Ef eg vil ad þann blífe (þad er lífi)
 til þess ad eg klemi / (þ er til Doomsdags / ad
 þa deyr a drege so leinge sinn Veröldin stendur)
 hvað klemur þad vid þig? v. 19. 20. 22.
 20. Adert Gellou Læresveimarner eftir þetta?

Þeir geingu fleiri en Sinn Hundrud
 Brædra (1. Cor. 15. v. 6.) uppa eitt
 Stall (Ebabor Stall i Galilæa) hvor Jesus
 us Opfinnirade sig fyrir þeim / band og
 fignum Postulum ad ganga ut um allan
 Neimin / ad Ríka og Eltra / Matth.

28. v. 19. Þar með heit hann þeim Guðan
anlegum Tæknum/ þoar með þeir skoll
du stadfesta Lærdóm E vanagelti/ Marc.
16. v. 17. 18. Síðan gerngu Læres veim
arner aptur til Jerusalemi/ þoar JEs
us skipade þeim ad bjda epler Btsen
ingu Andans/ Luc. 24. v. 49.

21. Hvert gef JEsus síðan með synum
Læresveinum?

Til Bethania (uppa Olivudar stallet/
hvert ed lær vid Dorgena Bethania flordung ne
Mogu i Austur þess Jerusalemi/ G. B. Post. 1.
v. 12.) þvar hann Blessade þa / og þad
giørdest / þa hann Blessade þfer þa/ ad hann
skolldest vid þa/ og foot upp i Himninn
(i einu Skye/ sem toot hann upp þyrr þetta
Augsyn) og flur til Guds Gødur Nægt
Mandat/ Luc. 24. v. 50. 51. Marc. 16.
v. 19. Siørn. Bock. Post. 1. v. 9.
(Þad er epter þetta Mandoomlegu Mætt
uise / Epter hvætt alieina heit er upphafin / so
ad hann brufade nu þullkomlega þa Þotalglerka
Guddoomsins / er hann voru reitir þyrr
þa Þersonulegu Sametningu / i Cor. 15 v. 28.
Eph. 4. v. 10. Þvad epter Guddoomenun
þerur hann hætt sigka Mætt þess Elyssad / og
toot eðert með síne Ginnapge þess sonum Læres
synum og oð / utad Linungta sína Statam
legs

lega Markoru / Prolad hvat Treit eður Þige
eru samansafnadar í Nafni Jesu / þar er þessi
fálpur Ófangelega meðal Betra / Matth. 18. v.
20, Item. C. 18 v. 20.)

22. Good grief, pa Katerfelmgartner
epes breca?

Þeir sneru aftur til Jerusalems með
 myklu fögnuð og voru alltaf í Mi-
 stæru / Beggjandi og Lofandi Gud.
 Sæði (rænelega) eftir það heilagur And-
 de var Sænelega utsendur yfir Postulana /
 (Gæm. B. post. 2. v. 12.) Þeirgu þeir
 út og Þrediddu allstóðar (í þessum heim)
 Og **TRÖTTEN** var Samverk-
 ande með þeim og staðfeste Orð / fyrir
 meðfylgjandi Teikn / Luc 24. v. 50.

53. Marc. 16. v. 20.

Her gæfter Johannes Sulffomman og Ende
 æ ad seigla þær Verfunum Christi.

Job. 21 vs. 25.

Postulaña Gierningar.

(Titader XXVI. Arum epter Minna,
for Christi / of Evangelistanum Luca /
sem sica mæ af 1. Cap. 1. v. Gjærninga
Bootar Pestulatio / og Luca Guds
spialla / 1. Cap. v. 1. 2. 3. 4.)

1. САРУ

1. Cap.

1. Hæd / Edne æ hoerum Tama poor
Christur til sinna?

A Fertugasta Deige! Epter sanna
Dpprisu (Og það skede æ Elnum Sinna
Deige) v. 3.

2. Gvert þoru Læfretnar Jesu epter það?

Þeir getingu optur þfer um Bida
Smiors. Bida. Gialled til Jerusaleu /
þvar þeir med mörgun / þoru med einum
Nuga skoduger i Bæn og Afalle / v. 14.

3. Gvert æ þeim Fagtege Læfretningar Læf?

10. v. 1. Þar Fjörin (þver Glupall) æl æd
vera. Postula. Sead Svitkarans Juda?

Matthias / v. 26.

II. Cap.

1. Hæd skede þu. Syre þ. sinna / og Sgnlega þer
sending þess Gellaga Andæ yþer Postulana?

A þeim Tunda Dege epter Tinnina
for Christi (Semi var æ Gytasfusa Deige
þver æd ær sær Sigtugaste Dognæ þær Dpprisu
Christi) Toofu Postularnæ þa strax til
að tala med allra þanda Tungum Eudæ
Gurduveik / v. 1. til 12.

2. Gvad gizeðe Þecur / ær þær þer nu þapour
að þotte þyrr þessan Biddinnæ (að þær / og so
þiner aðrer Postularnæ þoou æd tala

Andalegum Tungum?) Gæd

Han forsparade það þeir gjördu; í
eina Predikun/ í hvættu hann smætt þremur
úr þusundum Salma til rættar Tru-
ar / v. 14. til 41.

3. Geat hýðast þóttillatætt að þá hinar
um þá um?

Þeir gjördu hýrg. Fardubert. og
Teifn/og þeir sem Truader voru sellou
þeirra Gættur og Zub. Ninte / Fast-
Gættur og Zub. Ninte með Þeningana
fyrir það sellou Gots/og lögou þá fyr-
ir Gættur Þóttulunum / og fundust þá
þá meðal allra / eptir því sem hvar
hafde þarf til / v. 44. 45. Cap.
4. v. 34. 35.

III. Cap.

1. Geat Trifn gættur þáttan?

Han gættur áfamt Jóhann til Must-
eressins (um Truundum Stund erá Morgun Ed-
manum eptir Tama Tale Gyðingur / þá eptir
vora um Þriðju Stund eptir mættig) hvar
hann gjörde Ginn. Hann hýttregdan sem
var halltur frá Woduro. Rides / (og var
þá eptir / Cap. 4. v. 22.) Eptir það
hýtt hann og Ginn. Gættur Predikun í
N n þótt

því Þorðyrge sem kalladest Salomóns
 (eður Döpnar Söst Salomóns / 1. D. Kong.
 6. v. 3. Job. 10. v. 21. G. D. Postul. 3. v. 12.)
 með hvern ad þíð þúfunder Mafía
 snérist / v. 1. 12. Cap. 4. v. 4.

IV. Cap.

1. Miskjate eða þetta þrestunum og þetta
 bodunum. Mustersins?

Ad vösu: Því þeir komu til sam-
 ans um Kvöld / og lagðu Nendur a
 Petrum og Jóhannem / og settu þá i
 Bardhallo / Morgunin þar eftir voru
 þeir leiddir fyrir Ráðed / og þá þeir með
 mikille Mughreiste forföstudu sitt Mál
 efne / létu þeir þá lausa / Síðan komu
 þeir aftur til síða (til Postulasta og þeirra
 Truudu) þvar þeir báðust fyrir til Guds
 með einum Muga / Og sem þeir höfðu
 bedest fyrir / hrærdist þá Stadur i hvern
 þeim þeir voru til samans safnader
 (ad einum sterkum Vinde eður Jardskipta
 til Mæktis um það / ad þeirra Bæn var heyrd
 af Gudi) En i Söfnud þeirra er frudu
 var eitt Niatta og ein Vind / Og eige
 sagde nokkur þeirra / ad það være sitt /
 er þá mætti / heldur voru þeim aller
 Glæti

Sluter sameginlegir / v. 1. til 32.

V. Cap.

1. Gæfning þess þýtt Ananías og Sappirá

2. Elf þót að þaug fœru með Elge og

Þals / máttu þessir þíner spíslu Rættinu

Þiofsar þódu / Þá Elfs Straffe / af

Gude / v. 1. til 11.

2. Svad Alærdst þess þýtt uð Postulana

Þess gærdi mærg Teikn og Furdu

Þess meðal Þoolþins og Læknudu má

ga i Jerusaleu ut þringum liggjande

Stöðu / þvar þ Rættmætti Næfningi

(Ananás sem var þín æste Þíettur a þót Ate

Cap. 4. v. 5) og þess aller sem með þónum

þótu / uppfáttust af Þandæling / og

lögdu Næfning a Postulana / og settu þá

í Almættilegt Þængelse / En Þingell

DRÖT Þíne kom uð Rættina og la

uf upp Þyrum Þýttvæstosfærar / leid

de þá ut og fædder. Þædd / stæged upp

og tædd til Þoolþins i Mæstereuð þá

þess Elfs þíne Drd / og þess geingu snem

na i Mæstereuð og lændu. Þá fœdd Næf

uðs Þædduð með Þíennunum / og

lædd þá / og stæddu þá fýrr Rædd að

Þú / hvat þeit forþórtu þig Bólldu
 uglega / so að Doctararnir sem áður
 höfdu í síni að taka þa af Lífi / lestu
 Nudstrákia þa/og slepptu þeim so eptir
 Ráðum Samahelis/ v. 12. til 40.

VI. Cap.

1. Svad gígedest þeyra um Postulana

Þeit lestu eke af að Eftir hvern Dag
 í Mustrenu/ og í öllum Husum / og að
 Predika Evangelium um Íesum
 Christum. Þa byriadest Múgl meður
 þeim Góðingum sem ur Stícklande höf
 du tekið við rettte Tru/af því að Gd.
 lut þeirra fyrerlitust í Daglegre Þjórn
 vstu. Það er/þeirra Ráður þeingu eke þ sem þá
 áttu að þápa og þeirre Olufu sem þeim var
 tilgöð/ so mikil sem þá þurptu við/ þeir fó
 mu og so þráð með þá / að þá være þátt
 Ótelega með Síe þá et Gættar áttu)
 hvat fyrir að Postulatner Bl. Bólldu
 Stó Mest er þáru Umþýggju fyrir Gæ
 tæum/og því sem þeim viðfæme/þfæ
 þeim Mest þeir lögdu sknar Mendum
 (þeit blessudu þa og vngou til að vera Góð
 stóora Sagnabarns og þíla Sættu) v. 1. 2.
 3. 6.

VII. Cap.

1. Gud Prenter um Stephanum (er var ein af þeim sem fættum áttu Lid og Sori floon, ad vesta) ?

Nað giörde Burdu, Bert og Talmikel a medal Goolfsins / þvar fyrrer nockrer Gydingar af þeirre Samfundu sem kalladest Libertinorum (og anarra) settu til nokkra Ljugvotta / er soðu þesse Madur lætur ecke af ad tala Mandyrde i gegn þessum Neilaga Stad) og Logmæleni / G. 6. v. 8. 11. 13. Þa giörde Stephanus eina Kropfuga Predikun i hverre hafi skude (1.) Ad Guds þionusta vöte ecke bundin edur föst vid nocturn Afmarkadasi og v hafi Stad. (2.) Ad (þad Ceremonialiska) Logmaal Motts skulde verda afstæð / (3.) Þvermodsku Gydingasni / ad þeir moofstæðu alliqd Neilögum Andu / þa þeir þessa heyrdu giördu þeir honum Alas med einum Samdrætte / Næppu hafi ut af Borgiste / og Landu hafi Grioste * v. 1. til 58. (6afu Þaupe þot
 22 n 3   nadest.

* Apier Christi Söding 35. 2e.

Nedst og sa Saul. Cap. 8. v. 1. Cap. 22. v. 20.

VIII. Cap.

1. Hvad gjorde sig epter bad ad Stephanus
der Andedur?

Da byriadest micki Ossola mooste
Gefnudenum i Jerusalem (a doru ac-
epter Anna vpo Christu) hverre ad Saulus
(ad doru xapuz Paulus) var Vllande/ so ad
Extesoelinarner loistrudist burt i Ju-
dea og Samaria Land/ v. 1+ 2+

2. Hvad Apretade Philippus (ein ab For-
sponar Mgaum Gatafra/ Cap. 6. v. 5.)

med Predikun sine i Borge
Samaria?

Stoor-mikid / Vriad par voru marg-
tr sem trudu Predikun Philippi/ og bæ-
de Karlar og Konur lefu Skya sig/ og
Ista Simon Salldra Madur/ Hver id
fell aptur fra Trufie/ og vard straffad-
ur (hardlega ævgtadur) fyrer pad af Petre
og Johanne. Sidan snete han Sellding-
num af Morlande * * til rieftrar Tru-
ar/ sem var ad lesa Spæmashis Gsaja-
am (Gf. 53. v. 10.) Vard uppræddur

* * Epter Christi Gæding 36 ar.

af Philipppo / sgdast Skrdur / v. 12.
til 40.

3. Gvert kom Philippos sgdast ?

Til Cesarea (Stratonis) Borgar/
v. 40. (Er lán við Siocifi Niu Mglur
fra Joppe.)

IX. Cap.

1. Gvert var Paulus xduc en þad sneest
Ofsofnare Sagnadar Christu og
hefnest ad ødre Nasne Saulus. v. 1.

2. Med Gvertu moote komst Paulu til recte
tar Truar ?

Sem það var a Begenum / og komist
hart nær Damaseo leypleade i Skindo
ingu um það Lioos af Ninnu (þad var
Þyrta Christi / sem var Soolarskine Þiattarat
Cap. 26. v. 13.) Og það fell til Jardar /
og heyrde Rødd emu er til þaðs sagde
Saul / Saul / þvi ofsaer þu mig ? Þa
sagde það / NERRA / Hver ertu ?
ÞKottin sage / Eg em Jesus (at 22. v. 8.)
hvern þu ofsaer / hart er þier ad spyr
na a moote Þroddunum. En það sagde
Þiolfande og Selmtsfullur / ÞKottin /
þvad villtu ad eg giore ? ÞKottin sagde

R n 4

til

til hafs/ Statt upp og gæð in i Berg-
ma / og þar mun þú soga þessa hrad
þú bætist að þessu / Eftir þetta kom
hafi til Damascus Bergak. 4. Eud. 8. 24.
arma i Syrlandi/ 14. Mglur þess Jerusalem)
þú hafi var Skidur af Ananias / v.
4. til 18.

3. Svært heit Paulus eftir það hafi var
ordur Christin?

Hafi feor hafi til Arabia Landeðess
(er neðst Arabia Petra) og kom aftur til
Damascus/ þessur Arum sagan kom
hafi til Jerusalem að hafi fæ Petrum
(Pissl. Pals til Galatas 2. v. 17, 18.)

4. Sværnis gæð þess i Damascus. Bora?

Þendingar heildu Radd/ að þess villdu
du slá hafi i Hel/ toofu þá Eresveinu-
arner hafi um Rottina/ og gætu komed
þessum ut þess Muris / og letu hafi
saga niður i eitt Rorf/ v. 25. 2. Cor.
1. v. 32. (Eresveinu Arum seina) kemur hafi
til Jerusalem.

1. Sværð þess þess þess að?

Hafi læknade eitt Hafi i Eydda (er og
fallaðe 200/1. Chron. 2. 9. v. 12. Og lá við
þess eitt langt þess Joppe/ þess um 6. mál-
ur

ur þra Jerusalem der hef Aneas / hvor ed
leaed hafde i Reeliu i Atta Ar / og var
Sælsuend. Na uppvakte og so i Joppe
(seur Joppe / 2. Chron. 2. v. 15.) einu pion
vsa u Kvinnu Lærdoomsins fræ Daudum
sem Tabitha var ad Rafne / v. 32+
til 40+

X. XI. Cap.

1. Guad thede en þeyra ?

Cornelius * Nofudo Madur i Cæsa
rea let sækia Petur / hvor hafi ad giord
te Predikun / skorde þa sem Trudu / v.
33. 34. 48. Sýdan snere hafi til Jeru
salem / og sagde Bradrunum fra sine
Bitræ (er þa hafde sed C. 10. v. 11.) og hv
or forer ad hafi geinge til Neidina
Mæna / v. 1+ til 18.

2. Gætt voru Læresveinarner þyrt kallader
Christner ?

3 Antiochia / v. 26. (etnum mektelegum
Stad i Syelænde hvor ed hafde vered uppygd
Antiocho Konunge til þru)

1. Gætt var se ssa ad Spænde þyrt i Antiochia /
ad þad munde koma kallare yfer alla Jærdar
Þringlunga ?

N n 5

Agabus

* Epter Christi Sæding. 40. Ar.

Agabus (einn Spámadur / E. 11. v. 27.
Item E. 21. v. 10.) hvad z stede a Dögum
Claudii Kaysara / v. 28. (þott ed) var se
Stærte Kaysate (Rom / Þad heit uppa a þot
Sigunda Are þaðso Rofis; Sticoornar / so sear
Joseph seger)

XII. Cap. 12. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Nafn let aflika Jacobum * * (Sinn
Marc. 3. v. 17.) Brödur Johanne med
Soerde / v. 2. Ef a Paska Nattoden
let hann setta Petur i Mörkvassstofu / hvor
ed komst þaðan i burt fyrir Nialp eins
Engels / og kom til Nuss Modur / Marc
ei. v. 4. 8. 11. 12. Þar nærst þrengte
Herodes ad steyda vid þa i Toro og Gl
don / v. 20. Ef hann varð vonum flíot
ara flegist af Engle Drottins i Cesa
rea / so ad hann varð etinn af Mæðum /
og gaf upp Andan / v. 23. (a 55. Are þaðso
Alours 12. Xminæpæ. Ginnæpæ. Christi so
sem Eusebius vottar i 2. Bok / 10. Cap. Sinn
æ. Christlædoma Sögu.)

XIII. Cap.

* * Xpæc Christi Jæding 43.

1. Gætt vœru þeir Paulus og Barnabas. (seu
 2. 1. ad Stipem Scilaga Anca)
 3. Þeir ættu ad Predika Evangelium
 4. fyrir Nidingtunni / er votu i Skarlagd/
 5. komu þar fyrir til Seleucia (eins vœr
 6. þræga Stædar a Syrlande / hvers Seleucus
 7. Rongur hadde laetud byggja / og var Sex mgl
 8. luepra Antiochia) þadan sigldu þeir til Ci
 9. prus (Wylar noðrar / ad Kringd 107. mglur)
 10. þa þeir nu komu i Borganá Salamin
 11. (sem var Scrudistadurinn i Cipro) tooku
 12. þeir til ad Predika Guds Ord i Sam
 13. fundum Gndinganna / v. 5. Og gængu of
 14. er Cyprá allt inn til Paphos Borgan
 15. (3 mglur þra Salamin) hvar þeir meðal
 16. annars snæru Sergio Paulo / est mid þvi
 17. la Þiolkusuge Madur Elimas vilde
 18. standa þeim i moole (þar hafi æfette set
 19. ad sinna Landstjótnæranum þra Truðe) þa
 20. stóðe Paulus sitt fyrsta Burdu. Væf
 21. a þennum / ad hafi vœrd blindur / v. 7. 8. 12.
 22. Þadan sigldu þeir til Þergen og komu
 23. til Antiochia / i Pisidia Lande (er læt þeir
 24. re minne afsta) v. 14. Þvar Paulus ævði
 25. margar Sætir með ríke Predikun / hvad
 26.

ed Gyðingum féll stórt illa / so ad þeir
ræfðu Paulum & Barnabam burt ut frá
um Landamerktum / v. 48. 50.

XIV. Cap.

1. Svört reistu þeir svoan ?

Til Eostra og Dæðen / og i þeirra /
umliggiande Lands Alfur / & Predikudu
þat Evangelium / v. 6. 7.

2. Svad bendte þat i Kystris ?

Nafn latuade eñ Mafn er var hattu
ut frá síðar Woodur, Rvide / v. 8. Hvar
fyrer ad Eostris, Borgar Mefn heñdu
hafi i fyrstu þera Gud / v. 12. Eñ þat
epter lóndu þeir hafi Griotte / og droou
hafi ut af Borgesse / v. 19. Eñ hafi vildi
retteft þo fligotlega / og skickade Mudi
unga i siet hœria Samfundu til Eyste
ran / Iconien og Antiochia / v. 21. 23.

XV. Cap.

1. Svad var þat þyrer þættu sem hoopst með
þeim Christnudu Gyðingum og Geidningum ?

Nun var i þoi thefasi / hvert þeir
Nou Christnu mættu ecke afiad en laða
sig umskiera / ef þeir afiars villdu vera
Samhoolpner / Þess vegna voru þeir
Paulus.

Paulus og Barnabas sender til Jerusaleem / og sem þeir komu þangad / var þeim vel tekið af Postulnum og Eldungunum / v. 1. 2. 3.

1. Gæring segjast þess ægertingur þ
Postularner heldu hina Samkomu
um það í Jerusaleem* (ett Council hvar eður
Antia Ræðstjórn) v. 6. A hverre ad
Petrur fonde ad það være einginn afst
Begur til Gæluhæilparisnar utan fyr
er Truna til Jesum / ad þæt æpter
skulde eingum vera þingst med Ole Eog
thalsins / v. 10. Paulus / Barnabas
og Jacob fverudu og so til þessa / og
stadfestu Meining Peturs (af Prophet
Anum Amos / p. 9. 11.) v. 12. 16.

2. Gæd gærdst þa þessare Rædu var loked þ
Paulus og Barnabas skildu hver
vild afaa (vegna Sundurþykis / er kom
ut af Marco) v. 39.

XVI. Cap.

1. Gætt post Paulus med synum med
Broður Sila ?

Til Derben og Eþstran (þæt Paulus
hafde

* Æpter Christi Gæding 50. Ar.

Þaðe áður verð geyttur / Cap. 14. v. 14.
 v. 1. Þar tók hann Timotheum (Söf-
 cinnar Eydinga-Ronu / 2. Tim. 1. v. 5. Söf-
 tum ad Gullög Ríkinga var tinnig átt í þess
 Bærpoome / 2. Tim. 3. v. 15.) Og áhrifur
 hann fyrir sakir Eydinga / v. 3. Þaðan
 fer hann til Philippos. (Söfud; Sörga-
 cinnar i Macedonia Lande / og hefur sítt starf
 að Philippos Ronge / Söfud; Alexanders þing
 M. 11. / 32. Mglur þar Troade.) Þvar hann
 snere Eydia / Ronu nokkre / er selldi Þur-
 puta / v. 14. Hann rak og þar einn Spas
 farar Andá ut frá einn Stalku / v. 16.
 (Sverta ad Wshullen tæide og gabbade þannig /
 Ad þ. / sagde Mæum þyrir Worena Glue.)
 Af þessu gjördest Goolked so upprægt á
 meote þeim / ad Hofuds, Wæfner lico
 tu þa af Solum færa / og budu ad strif-
 ia þa. Og er þeir hófon veitt þeim
 skora Gudstrofu (a) snótudu þeir þeim
 i Myrkvæstosu. En um Wridnælle
 bændust þeir Þæll fyrir og Silas / og
 lofudu Gud. En fhootlega vart mikill
 Jærdffimlfte / so ad hrærdest Grund-
 vellur Myrkvæstosunnar / og jafnfróif
 opnuust

(a) 2. Cor. 11. v. 25. 1. Thes. 2. v. 2.

Opnuduft allar Dyr / og allra þeirra
Sistrar uppleystuft : En sem Mark.
vastofu Bordini vaknade / og sem
Markvastofu Dyrnar opnar / droo hann
ut Sverd og villde Gyrfara skalfum
flet / v. 26. En Paulus fíck Xoded
hönun frá því / v. 28. og so smied hön
um / v. 33. Södan voru þeir Paulus &
Eilas lætner fara Lauser burt ut Mark
vastofusie / v. 40.

XVII. Cap.

1. Svört reiste Paulus eftir það :
Til Thessalonicam / (Eirnar Dyðprægrar
Borgar i Macedonia við Stapat; Söduha /
herra Thessalus Kongur hafde læted byggt;)
Nóat hann med Predikun síe / er hann
hítt i Samfundu Gydingasia / um 30.
sum / kom morgun til að trúa Evan-
gelio / v. 1. 4.

2. Svad toofu Gydingarnir síe þyct Zendur
að sígra þar i Borgene :

Þeir giordu Bpphlauþ / ut af hver-
tu að Jason (þar hertum að Postularnir voru
til Gerberges / v. 7.) komst i stobra Næ-
lu / v. 9. So giordu og Gydir rner i
Ben hoc

Beroc eist Byphloup i gtegh Postum
 um/ v. 13. Hvar fytet ad (Brædurne)
 sendu Paulum til Atheni Borgar
 (Degr. a þess ad þar var ein Samstool/ og ein
 agiataste Stadur i Græclande/ er læ 52. Mytur
 frá Berocen) Þar Predikade hann i Sam-
 fundu Musum Godingaña m Torgum/
 v. 17. Og Tolfne m Doomstotum/
 v. 22. Þm Gudleyfe þeirra/ ad þeir væ-
 ru ofur Þantræder i öllum Mótum/
 v. 22. Þar fyrir skylldu þeir leita **XXX**
III / og keta Xad sitt / v. 30.
 Hællou þa höfret Mæñ med hönum/ og
 urdu Træder / Medal höerra ad vár
 Dionysius ein af Xadenu/ og (ein gosi-
 ug) Rona Damaris ad Rafne/ og adret
 med þeim/ v. 34.

XVIII. Cap.

1. Grad aprekade Paulus i Corinthe Þora?
 Hann fiende i Scolanum m Sabb-
 aths Deigenum/ Og talade um bæde fyrir
 Godingum og eifnisk lyka fyrir Stræ-
 tum (Þad er / Sam leiohe þar m tleeta Meim-
 ing/ ad þad være edert alad Medal/ fyrir höert
 ad Mæñ yru Sæluhoopner / nema alletnasta
 Xapac Jesu / Eign. Bok Post. 4. r. 12)
 Go

So gjorde hann/ og so mörk Tími og
Sundurberf/ 2. Cor. 12. v. 12.

2. Gid hvortum hände Paulus Gerberge

1. Corinthe.

Nú Finum Eyding/ hvort Claudis
us Kaysare hafde reled burt af Rom *
ad Nafne Agrippa / hans Nandoert var
Tiald. Besnadur / Til þess hús sama
glect hann in/ Og Efsideade (med því ad
Paulus hände læt sama Gandoert) v. 1. 2.
3. Eptir það var hann flagadur fyrir
Gallien Landstjórnara / En med því
það vötu Spurningar um Lærdom þess
ta og Löginnál (sem þeir flögudu hann
fyrir) þa vildu hann eitt dæma um það/
heildur slepte hann Paulo / v. 12. 15.

4. Gert predikade i þess Edma i Epheso?

Apollo / En MalskuMadur og
máttugur i Rítningunum (hann var vel lesa
in og reyndur i þeim) hann yfir voss Eydinga
megtuglega/bevgs ande fyrir Rítningar
nar/ það JEsus vare Christne/ v. 24.
25.

XIX. Cap.

Do

19

* Eptir Christi Söding 37. Ar.

1. Svært reiste Paulus leingra ?

Það gekk þá um Bpplönd / (þar er
 Grænland / og Judaa / þad Galatiska Land og
 phrygia / Cap. 18. v. 23) og kom til Ephie
 su / v. 1. (so sem þan hafde lofad þeim i þyrrer
 parande 18. Capitula v. 21.) Þar fann hann
 12. Læresvetna / v. 7. Noverium hann ken
 de betur og undervissade um Guds Ræ
 ðe / v. 8. Og er hann hafde haft Nendur
 yfir þeim / kom Neilagur Ande yfir þa /
 og þeir töludu Tungur z spædu / v. 6.
 Þar eftir gekk Paulus inn i Samfunu
 du Nused / z Predikade diarflegana / gtor
 de og so stoor Teikn forer san Gotts
 Klæde og Kraga af hanns Nerunde / v. 11.
 I þessu Opudu z nocker Satinga
 Men eftir Paulo / af hveru þeir hlutu
 ekki nema Skæm og Skada / v. 13. 19.
 I þann Tqma hófst og so eige litill
 Bpplöastur i Borgefie / Noverium Gull
 smidur nocker ad Rafne Demetrius
 Dile / v. 23. 29. En þan vart skodvadu
 af Kanzeleranum v. 35.

2. Svada Angudodyrkunar Borg var
 Appesuo ?

Nun

Nun veistu Forsorgun hínar miklu
 Góðu Danu/og þú Minneska Biskup
 (þeirri Gæðingur hefur að þessu tíðni)
 v. 35. Þú hvítt þitt æftu upp/og sög-
 du/ Digna þeirra í Epheso er mikil/
 v. 28+

XX. Cap.

1. Svört þessadest Paulus sjóðan er buð var
 2. ad stilla þetta Upplapp?

Til Græcklands/ og lasde þar Þria
 Mánuðe/ v. 3. Þar eftir kom hann í
 Asiam/og lendaði Troade (33. Mjölur þar
 Epheso) v. 6. Þar gjörde hann Fótstæðum
 æftur lifanda (er hráðaðe niður ut hin-
 um Þridia Lopt-Sal/ og var daudur
 upptekinn) v. 9. 12. Þáðan siglde hann/ og
 kom til Miletum/ v. 15. (Sönduð Stöðarens
 í Caria) 2. Mjölur þar Epheso) 3. frá Miles-
 so sende hann til Ephesum/og lét kalla
 a hina elstu af Samnadenum fyrir sig/
 v. 17. Nelli so þar einn Skilnadar Pre-
 dikun/ v. 18. til 24. Skipade þeim ad ha-
 fa Gætt a skilsum sið/ og a allre Þjóð-
 efne/ (b) (Sönnuð Christ) v. 28+ Skd.
 0 0 2 an

an bifalade han pa Gude / v. 32. Gell
frast a Kne/ og bad asamt peim øllum.
Pa gjordest Statut mikill med al þerra
allra / og lagdu þeir aller Nendur um
Næls Þæle/ og Kystu han / og fylgdu
honum til Skips/ v. 36. + 38.

XXI. Cap.

1. Hvert siglde Paulus þra Miletu ?

Til Co/ (sem er ein Ey i þvi Asiatiska
hæne) og afars Dage til Rhodum / og
þadan til Patara/v. 1. 2.) Gæpubi Stadar
ens i Kyra) Sýðan til Tyrum. v. 3. (þar
þra til einn gamalt Baupstadur i Phœnicia/hver
gæbrestur fyllubur 3or/Joel/3. v. 4. Amos. 1.
v. 9.) Ptolemaida / v. 7. (er la vld
Siola) 6. Mylet þra Tyro) og
Cæsaream/v. 8. (sma 8. Cap. 40. v.)
N þar han talade vld Agabum / v. 10.
(ein þropheti / Cap. 11. v. 28.) Sýðan feid
aðest han til Jerusalem og sýrde Wld-
ungunum frá / þvad epter aðad! þvad
Gud hafde gjort a meðal heidina Þioo-
da sýrer hans Embættar. v. 19. Pa Kæd
lagdu Wldungarner honum/ & sýgdu.
Þiet hofum hiet Sióra Mæti / hverier
Næls

Neit hafa fest yfer sier (epter Lögmaile og
 Rette þra Nazaratiku/ 4. B. Mos. 6. v. 2.)
 þa sömu sak ad pier / og hreinsa þig
 med þeim (þaga þicr nokud epter Vestfletta
 þettra Trundu Gydinga / sem en nu eðe þora
 ad vafia þra Ceremoniu Lögmailenu / ad þu
 skuler eðe verða þeim til Sneiþla) og voga
 Kostnad uppa þa (Læd sem þurste til
 Soornþæringar og Greinsunar/ 4. B. Mos. 6.
 v. 14.) ad þeit verðe Laufer vid þetta
 Neit/hvad og so flæde/ v. 24. 26.

2. Hvernig get Pauls þær ?

Þegar Gydingarnir af Afla vördu
 varit vid hafi i Musterenu/ var honum
 floot Elfs Næsse buið/ en hafi vord þo
 Stelfadur þ. Til Stirk Næfuds. Maf
 lens/v. 30. 33.

XXII. Cap.

1. Hvers beiddest soolfed ?

Þad villde Martans feiged hafa tek-
 ed Paulum af Elfe / og þa Næfuds-
 Madurinn (Ephras) villde loka Nudstræ-
 fta hafi / v. 24. Sagde Paulus : Er
 þad riect hian vour ad Nudstræfsta Kom-
 verstan Mafan Dooms & Laga v. 25.
 Og sem sam Adste Næfuds Madur

heyrde það / vord Paulus frelsadur / og
sendur þvi Andlega Rædde i Jerusalemi/
v. 30. XXIII. Cap.

1. Svad gírddest þa en þíerra?

Sem hafi (Paulus) stóð framme fyrir
er Ræddenu / v. 1. skípaðe Avantas Ræf-
maða Nofdinge þeim er him honum
stóðu / ad líofsta Paulum a hús Mús-
vegna þess hafi forsvarade sig fyrir
Ræddenu / þar eftersíðade Paulus / ad
hafi vøre ein Pharisæare / v. 6. (Þad
er þu er en hafi snærest / Cap. 26. v. 5 þíli-
pp. 3. r. 5.) Og er hafi það sagde / gírddest.
Sundur þvæla i millum Phariseos og
Saduceos / v. 7. Noat fyrir Nofuds-
Madrúka skípaðe Stíðsfolkenu ofan
ad fara / ad síta hafi burt fra þeim / og
leida i Herbudernat. (eður Raskalan) v. 10.

2. Sværntg leicadest Folked vid ad síe
Paulum i sel?

Roðrer Bydingar toofu sig samast /
og Neiststreingdu / ad þeir myndu hverfe-
ela me drecka / fór en þeir hefde Þarl i
Nel komed. En þeir voru fleire en
Stórutgger sem þetta Samlat hófdu
gírdst

giort/ v. 12. 13. Og er Sgstur, Sonur
Pauls heyrde það Aform (Efter siðdellis
legge Skikan Gud) v. 16. Safhafi þetta
Yfer. Nofdingianum til Vitundat/ v.
19. Nær ed sende Paulum ær Mattar
þele til Felix Landstioornara i Cæsari
en / og skrifade eitt Bref med honum /
v. 24. 25. XXIV. Cap.

1. Svad skiede efter þetta?
Anontas Kiekkemaña. Nofdinge fican
de sig fyrer Lands. Doornaranum / einig
Wlungarner og medur þeim Tertullu
us Mæssu. Madur / * Nvar þeir ær
Elogudu hafi hardlega/ v. 1. 2. Paulo
us þar ær moote forsvarede sig/ v. 10.
Noctrum Dögum þar efter predikade
hafi (um Kiekklate og Seemlæge og ær Efter,
fomanda Doome) fyrer Landstioornaranu
um Felix/ og hafs Nus. Tregu Drusilla
(Systur Gerodis. Ngriffa / Cap. 12. v. 1.)
so ad Felix skildest / og svarade. Sack
hiedast ad Sisse/ Nær eg hefe Tomstund
til/ vil eg þig kalla latta/ v. 24. 25.

2. Sværsu leinge var Paulus lættin vera

004 per

* Efter Christi Gæding. 54. Ar.

þar i Vardhalla?

2. 27.

XXV. Cap.

1. Svæ kom Sudan i Stod Seltis Land
Stidornara?

Procius Feslus (Svern ed Brysaria skip
ade til Landas Geira) þa hafð var nu kominn
i Gydinga Land/mætte fyrir honum sá
Æðste Prestur og þeir Ypparlegustu
medal Gydinga i moot Þæle/beiddu um
Binættu i moote honum/ ad hafð lieta
falla hafð til Jerusaleu/ og toofu Þard
æ honum / þviad þeir villdu sá hafð i
Nel æ Beigenum/ v. 1. 2. 3. En Feslu
us affloo þeim þeirra Beidne og Refne
de þeim til Cæsaream / þvar hafð sette
sig a Doomsfoolisk/og heyrde so vel Sak
arggþer Gydingas/sæm Þæls Afþat
aner/ v. 4. 6. 7.

2. Svæ ræde Paulus nu ær Feslus villde
lofa hafð upp til Jerusaleu/ad það þyllde
þar Doom æ honum þyrer þetta?

Nafn skatur fier isk fyrir Kæsaran
v. 11.

3. Svæ ræde noðrum Dægum þar epter.

Agrippas Kongur (Sonur þess Herod:
Agrippas

Agrippas 7 þort ed Rie Galtchaggva Jacob /
 Cap. 12. v. 2.) kom med Spstur Rie
 (Bernice) til Casaream / ad feigia fest
 um velkomni / v. 13. (til ad Wka bñnum /
 er nu var vðm Reysarlegur Landstoornari /
 til Ruku (hans Raktosttoarn:) Og þegar
 hann hafde nu sagt Konungenum frá
 Wila Berse um Pål / v. 14. Var
 Pål sooktur Anars Dags (og leiddur)
 in i Ræd. Nused / v. 23.

XXVI. Cap.

1. Hæd gærdæst þá þar ?

Paulus gjorde med þeirra Tæse þvi
 Wka einu giegnum þrengjande Rædu
 og Predikun / v. 1. til 24. ad þverrar
 Krapte Festus Mloo / 7 sagde: Galisi er
 tu ordia Pål / Su mykla Konst gæter
 þig galisi / v. 24. En Agrippas Konge
 ur toot til ad Wka vid þana / v. 28. Og
 hafde nærr þvi læted Christnast.

XXVII. Cap.

1. Gærsu þoot þram um Pål eptæ þetta ?

Naa var sendur af Festo a Gmu
 Skipe * til Nero Reysara (Cap. 25.

D O S

v.

* Eptæ Sæding Christ 37. Ar.

v. 12.) i Rom/ og feingist þeim Nund-
rade. Nofdingia er hiet Julius / v. 1.
Hafi byrte sig bljóðan við Pál/ v. 3. Eof-
sins komust þeir eptir útstagna mpsla
Egfs. Nættu/ med hinum öðrum/ er vöru
a Skipe med þeim/ til Gyarðar Meli-
ka/ v. 2. til 44. (Sver ed nu talast mals-
ta/ og liggur at millum Sifil. Eyar og Aprica/
ad Breidd 3. mglur/ og 4. ad Lengd) ad frá-
lekn Skipinu / hoers optare Mlutur
leystest fundur af Ofurehle Bisnaga.

XXVIII. Cap.

1. Svada Væpku vöktu Jabyggstærner
þeim har 2.

Þeir Egder sændu þeim eigelilla Bin-
ættu / v. 1.

2. Svad hendte þar Pál 3.

Þar skreid ein Nadra ur Nisse noð-
ru og hræktest a Nond Væle / v. 3.
Noad i þyrsluðe þotte tilf og Olufu
Merke / v. 6. En er þeir sændu ad hafi
blaut rekert Mein of þvi/ þa sögdu þeir
hafi Gud vera/ v. 5. 6.

3. Svada Tækn og Surduvert gædde þall
bleyre i þeim Stad.

Hafi lafnade Góður Publi (Þoring

la (Parikat) af Koldu og Blood.
Sootl/ v. 7. 8. Og marga adra Siu-
ka a þeim þremur Wænudum/sem hafi
var þar/ v. 11.

4. Gæmja komst þan til Rom?

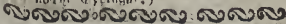
Euckulega/Þviad Brædurner geingu
ut i moote Þæle / v. 15. Og Nofuds.
Madurinn (Julius) afhendte Bending-
tana þeim Adsta Nofuds. Masie : En
Þæle var lofad ad vera hvor honum lfe-
ade / med þeim einum Stríðs. Masie
sem ca honum toók Bakt / v. 16.

5. Gvad þardest Paulus þar ad?

Hafi talade um sitt Sakleypse i Pre-
dikun þeirre / er hafi giorde fyrer Guds-
ingunum/og noftrer ut af þeim fiellu i
Sid med þvi sem hafi sagde / eni sumer
trudy þvi eige/ v. 23. 24.

6. Gvefðu ktinge var Paulus i Rom?

Tvo Ar/ þredilande Guds Ríffe/ og
fíesande ut af Drottne Jesu / med
allre Dórfung / Og þad fyrerbaud
honum eingifti / v. 30. (Gveite Rýsaria
eour noftr Gveingur.)

Nter epter folgta Sende-Bref hina
 Neitlogu Postula/ sem ischallda
 fagra Lardoma.

S. Pauls Pistill til Romveria

(Sendur frá Chorinthuse Borg með
 Phæbes/ hvar er þoonaðe Söfn-
 uðenum í Kenchrea/ 55. Arum
 epter Christt fæding+)

1. Cap+

1. Gvernta utmælae þæll Guda Ord?

Ad það sé Kraptur Guds sem hialp
 lega gjöre alla þa (c) sem þar ær trúaf
 v. 16. Af því ad þar Opinbertast iðe
 það Rættlæte / sem fyrer Gude duger /
 hvert er. Fienur af Trúe til Truast
 ar / v. 17.

2. Svad seiger þaá um ena Gæðnu?

Ad þeir hafa einga Affækun / með
 því þeir vissu þ/ad þar er Einn Gud/ og
 hafa hann þo ei þrifað so sem einn Gud /
 me honum þættir gjört / v. 21. Því þeir
 hafa umfærmed Dyrd Oforgeingelego
 (þess Rylga) Guds/ i Eðnefkiur (mali
 lausra

lausra (Sfurgoda) Þorgeingelegra Mállo/
 Sugla og fersktra Dýra (so sem að einu
 Dýr) og Skindvilkenda (Dýra og Sögga-
 orma) v. 23. Af því (því) Saker þóllatrat
 Angudabryfanar) þessur Gild og gefid þess
 ut i þessra Mállo Gyrnder. o. s. fr.
 v. 24.

II. Cap.

Þess, eiga að verða Rígr þína Gudþræddu og
 Ogublegu a Dómadegge?

Gud mun Endurgjalda einum og
 flestverum eftir hans Verkam / sem
 að er Meidur og Þessend / og Dfall-
 vallta Betu / v. 5. (þess ein Þorgeingeleg
 Roróna / sem er þess Rylga Ror) þess sem
 lind Þolinimæde (Sögduglynde) i goodum
 Verkam stunda eftir. Ehlífur Lase / v.
 7. Ef þinum sem Þrættatnet eru
 (sem stunda a moot Þess Þess Rieðingu)
 og þessier eige hlada Sankleitanum / eftir
 hlada heildur Rænglatenu / Þræde og
 Reide / v. 8. Þesslingar og Þarmfoale
 (þess þess mun Ror) þess allar Sallir
 þessra Mállo / sem Jussu drögja / v. 9.
 Þess

þviad ekkert Mafgreinar alit er him
Gude (d) v. 11.

III. Cap.

1. Svad er Mædurinn að reikna þinn Gude?

Gud er Saksfögull/er allir Menn Eng
arat (ap. 22. átturinn og þess Syndar Fálid)
(e) v. 4. Allir eru þeir frændir (f)
(fræðir Deige Rieklarefins) og allir Dögler
ordner (til þins Gopda) og eingifer þar
sem Gott gírer/ og ekkert Eftir (ad Ringi
um undastettum) v. 12.

2. Syrer það þinn Mædurinn Rieklarefins
lætur syrer Gude?

Ekkert Hóld er Rieklarefins fyrir þeim
um af Logmálsins Verfum (g) sem eru
(þessal. 1. þessum Tegu Gude Rodoordum) v. 20.
Nesdur verðum vier Rieklarefins af
(Gude) Ræð/æn Verðfúllðunar/fyrir
þa Endurlausn/sem ordið er fyrir J. C.
sum Christum v. 24. Næm Gud skil
aðe til eins Ræðar Stools (h) (Syrer

(d) 3. B. Mos. 10. v. 17. 2. Chron. 19. o. 7.
post. 6. B. 10. v. 34. Gal. 2. v. 6.
Eph. 6. v. 9. (e) Ps. 14. v. 3. 33. v. 4.
(f) Psalm. 116. o. 11. (g) Gal. 2.
v. 16. (h) Rbr. 3. v. 3.

Sýrmyndan/ad Næðar Stollin var / 2. Book
 Mos. 25. v. 17.) Sýrer Truna í þíss Blodes
 So höldum vier nu / þad Mædureff
 (Sverre þellbur þad eru Gyðingar edur Geyðing
 lar) verðe Kiefflatur æn Løgmaðsins
 Berka/ alleina sýrer Truna (æ Eþrist
 um/) v. 28.

IV. Cap.

1. Gittum vier þa sde orðed Kiefflatur sýrer
 Løgmaled ?

Gingavergin/ Af þvi/ ad Løgmaled
 verkar elge afnad en Ketde (þ Sakir voru
 ra Syndar sem þíast þia off/ og æflaga off)
 v. 15 þar sýrer (æ þvi ad vier þessum vitad
 þungad/til ad Ketflated flemtur eðer/ edur gletur
 eðer fomed af Løgmalednu/nie af Goodretum
 Løgmaðsins) flemtur Ketflated sýrer Tru
 na/so ad þad sie ut af Næðene (og sýrer
 Mýskunfeme Guds) v. 16.

2. Sverium verður þa Ketflated tilteknad ?

Gefe einungis Abraham (og þinum
 Edum Traudum / þverur ad eþter dætur þar
 etlarchans Abrahams trudu o þa sýrer þeina
 Messiam) v. 16. Hældur og eifig off / ef
 vier truum a þa sý / sem Nollin vorn
 Jesum uppvafr af Dæda / Sa er
 sýrer

fyrir vorar Synder var Öfursellenir
(i Daudan til þess ad hann lide og gæðe þullu
nað fyrir þær) og fyrir vots Rættlætið
Sakir uppdrætur / v. 24. 25.

Þ. Verður Maðurinn þá eðe Rættlætur fyrir
þau Vert sem tóma af Trúe?

Neg / Því ef ad Abraham er of
Vertunum Rættlætur / þá hefur hann
Lofstyk (því er Miskunnun / af þessum hann er
Dæmdu Rættlætur sater sína Góðvæðing)
ef ei fyrir Gude / v. 2. Ef Abraham
trude Gude (i) 2 þá er hann Rættlætur
(því er Trúna til Messiam) til Rættlætið / v.

3. Ef þónum sem eiga Erfidar (þá
er Sa sem Verður þær ad hann getur eðe með sí
num Vertum ad gilla litta gífti Eggmæltu
þullnægtu eðe þörþingnað nokkur með þeim /
eðe þellur litta nokkur Rættlætið (sinnu
Vertum) heildur truer a þann (Áhræð
ugasta Gud) sem (af Træð síne) Rætt
lætur Rættlætið (Eyndarana sína gífta
Træð) þeim verður sinn Trúna Rættlætur
til Rættlætið / v. 5.

V. Cap.

1. Gættir eru þær 4 v. þær Trúnaðar sem
þær tóma

(i) 1. B Mos. 15. v. 6. Gal. 3. v. 6.
Jac. 2. v. 23.

framfoma af Trúne?

Þesset / ad vier hófum. (1) Þrid vid
Gud i vorum Samvotum fyrir Drottinn
þorn Jesum Christum (þott ed off þenur
áprettad þenari Velgjerning) v. 1. Fyrer hvem
vier og so (2+) Hófum Tilgöngu i
Trúne til þessartar Máttar / þat rítt
íste stöndum v. 2. Og hrofum off (3)
Af Þönn þessartar tilkomande Dáttar.
(Vegsemdar og Sælarveipdar) et Gud mun
gefa (i þot Gjöfka löfe) v. 2. en eige
einasta þs heildur hrofum vier off einum
löfa (4.) Af Hórnungunum (sem vier
munum löfa i Aemenum þyrt Christe Sæter)
og (5+) Guds Ríttleika / v. 3. 5.

2. Gversu hætt þesset Gud sá Rítt-
leika vid off?

I þot / ad Christur þesur fyrer off
ðætt / þa þegar vier vorum en Gýndug-
er (k) v. 8. Fyrer þad verðum vier og
möklu meyr geymdet frá Ríttleika / fyrer
síkalsan hann (1) þra Guds Stræppe og 19
líttet Gýrerdanungu) af þot vier erum
Ríttleikat ordnet i hans Blode / v. 9.

pp

6.

(1) 1. pet. 3. v. 18. (1) 1. Thessal. 1. v. 10.

VI. Cap.

1. A hvad eiga þeir að leggja efna mest
þapp sem vilja verða Ríttstærar
af trúðene!

Þeir eiga að hafa Þíðblood að Synd
effe/ og láta hana eke rífla í síer/ því
að so seiger Þoskullá. Þyrer því lætad
nu Syndena eige droffna í ydrum daud/
legum Efkama / so að þier síend heke
hlæður i þeíar Syndum (þeídur Þrossi
þeíes/ Þemped og Mootstanded yðar Góðs
med þess Þyrndum og Tílyneíngum / Gal. 5.
v. 24.) v. 12. Þvíad Syndið mun eige
þúfa að droffna yfer yður / þvíad þier
erud eige under Esgmálenu (Það er Of
og Þólvan Esgmálsins) þeídur under Trúð
ífla/ v. 14. (af því víet vírum að vler þess
um Eíð trúðugan Gud.)

2. Hvad er Daudið/ og hvad er aptur af
moot það Eylápa Láp?

Daudið er Þerðlaun Syndoríðar /
en Guds Gíof er Gpláft Efk í E Rott
ne vorum JEsu Ehrísto.

VII. Cap.

Hvad er Syndið í Of?

Nun er eke síalfer vler/erud það sem
vler

vier erum / Nældur er hun þad Bonda
sem þær i voru Nöldu: Vilian þise eg /
en ad fullkomna þad Gotta sin eg ei.
Þvi þod Gotta sem eg vil / þad giore
eg eige. Nældur þad Bonda / þvad eg
vil eige / þad giore eg / v. 18. 19. 20.

VIII. Cap.

1. Grad er Araptur af engell / og þvad
verkar Guds Raad i oss?

(1.) Gina Scalahskalega Tru /
So er nu eckert Jordamanlegt (Engen
Jordamling) i þeim sem i Jesu Christo
etu / v. 1. (2.) Gina Naga Nigone /
Ad vier erum Andlega Siftader / v. 6.
Þvi Nöldlega ad vera Siftadur (vrigla
Grenni og Tilhæitngum Sollesino) er Siand
Skapur i siegn Gude / v. 7. (3.) Vole
enmæde og Bonana / Þvi þeit sem Guds
Ande leidet / þeit ern Guds Børn / v. 14.
Ea fyrst vier erum Børn / so erum vier
og Erfingiar / þad er / Guds Erfingiar
og Samarfar Christi / ef vier igdum all
ars med þonum / uppæ þad ad vier verd
um eins med þonum upphafder til

Dýrdarfiðar/ v. 17. Þviad eg heild það
 so / ad Móttækting þessarra Líma síe
 eðle verd þeirrar Dýrdar/sem við oss mun
 Dýmberud verda/ v. 18. Þviad viter er
 um Samþingispleger / en þó i Bónéie /
 v. 24. Þviad viter vilum eðle hvoð viter
 skulum biðta sem það býriade / heildur
 biður Andefi fyrir oss með Dúrradan
 legte Andvarpan / v. 26. En viter vilu
 um ad þeim sem Gud elsta þiena aller
 hluter til hins Besta / v. 28. (4.)
 Þrúgt Nugar Trást/ ad viter meigum
 reida oss uppa Gud : Er Gud með oss/
 hver kafi þá vera að moote oss ? Nver eð
 er þyrnde sknum Egenlegum Spne/
 Heildur gaf hafi ut (i Daudan) fyrir oss
 alla / Nvernig skóðe hafi þá eðge gíefa
 oss alla hlute með hönum ? v. 32. 33.
 Nver vill afsaka Guds Btvallda ? Gud
 er hlut sem Ríttlæter/Nver er hafi sem
 Góðæmet ? Christur er hær sem dæmð
 hefur/ Já / myklu heildur sem sem upp
 áptur er vaken (fyrir Dýrd Gædurfine/
 Róm. 8. v. 4.) hver ad er til Nægte
 Nandar

Handar Gude/og bidur fyrer oss/ v. 33.
34. Hver vill oss skilja við Guds Elsku/
og so fr. v. 35. til 39.

IX. Cap.

6vad seger Paulus um þa Ráðun er skreue
þyrrer Orðed?

Eg mun þad kalla mitt Fook (m)
sem ecke var mitt Fook / Og þa mæna
Þáustu sem ecke var mæn Þáusta v.
25. Síam v. 30. 31. 32.

X. Cap.

1. Áversu kvartar Paulus um Gyðnaana?

Ad þeir vite ecke ad giora Mismun
á milli þess Rettiátes/ sem kienur af
Egmaalenu/og þess er kienur af E van
gelio / og leider þeim þetta Klarlega
fyrer Sioner i þessum Orðum: Endalof
Egmaalsens er Christur / Hver sem aa
þafr truer/sa er Rettiáatur/v. 4.

2. Svæning gecur Mædur orðed Rettiáatur og
Sæluþoolþen?

Ef Mæfr trua af Niarta/verda Mæfr
Rettiáatur/og ef Mæfr Þidurkæna (ísta
Jesum) med Munenum / verda Mæfr
Niapleger/v. 10. Þvi hver þafr a kall
at Mæfr Drottins sá mun þoolþen

verda (n) v. 13.

3. Svadan kemur Truð ?

Truð kemur af Þredifunæf / 10

Þredifunth fyrst Guds Ord / v. 17.

XI. Cap.

Leptur Gud þa Vefsupað Gyðingum þæ Truð
lypð þyrst Safin þeirra Þantruar ?

Þiartre þe þei. Gud þefur ekk þitt
Þoolk þæ þær rekð / það þa þefur and
ur þyrstþugað / v. 2. Þorþerding er þæð
ein Þart Þsrael / þængað til að Tala
Þeidinglaða er tåkomth (þeirra aptur
þvart er þæð) v. 25. Og allur Þsrael (þæ
truer) verðe so þoolþið / v. 26. (Stæ 26. 39.
v. 20.) Þviad Gud mlystade alla under
Þantrua (Rom. 3. v. 9. Gal. 3. v. 22.)
þppa það að þa þæ mlystunade allum
(eins Gyðingum þæ Þeidinglum) v. 32.

XII. Cap.

Þveinþ mlyst Paulus off a að vlee skulum gld
ra Þoodverkin ?

(1.) Þgir þa að Þaður þæle
þæfa Gude eitþ Þeilagt og þæðnæmt
Þiur / v. 1. (það er soddan Gudeþyrt n / að

Þæll

Men tilbidic þeourm : Ande : Sanlitat Job.
4. v. 23.) (2.) Kefir þaß / þversu
ad þeir sem eru i Korkiustar Þioonustu
skule þegda sier sýna millum Tíðbyrdis/
v. 3+ (3.) gefur þaß Tmislegar Reglo
ur um Ríætleikann til vors Ræmunga /
v. 9. til 19. Og kether þversu ad Madu
ur eige ad breiða vid síð Dvín / v. 20.

XIII. Cap.

1. Svad seger þaß um Xnervallæd ?

Valldstjorninn ber eige Sverded For
glefins / þotad þun er Guds Þienare /
og eiss Þesnare til Ströffunat þeim sifi
illa giora / v. 4+ Þar fyrer skal þver
Madur vera Valldstjorneke undergefo
inn / sem yfer þonum Mægt þesur / þot
þar er eige noður Valldstjorn utan af
Gude / v. 1.

2. Vm Svaderu Christner þversu þeourm
skylduger ?

Vm edert utan ad eisso þær aßaß /
þotad Eissann er uppfylling Lögmales
þins / v. 10.

XIV. Cap.

1. Svad til eísum vler ad þaga þlu voru
Kæpe og Deuda ?

Kel Neldurs og Dhrdar Gude/þvi
 að eingifi vör lifer skilfum síer / og ein-
 gifi deyr síer skilfum / v. 7. Maninæ-
 er / vör erum eðe skilpa vör / þallur Gudar sem
 hefur skapad oss / og endurleyt oss síer til Þignar /
 i hværa hende að stendur vör Luf & Dæde /
 og vör munum aller (s ensta Dege) skick-
 ast (o) fyrir Christi Doemstol / v. 10.
 2. I hværu er Guds Rike inuædet ?

Guds Rike er eðe Matur og Dryck-
 ur / heildur Rettlate og Fridur og Þogne-
 ndur i Helligum Anda / v. 12.

XV. Cap.

Gverning eiqum vör að umlyða Danmætt og
 Brest vora Ræmunga ?

Þolinmoodlega. Hver sem efi vör-
 ra hegde síer so / það hafi þocknest skil-
 Raunga i goodu til Bettunar / v. 2.

XVI. Cap.

Gvernta eiqum vör að lifa i þessum Getim ?

Mefi eiga að vera vifrer uppa hid
 Gooda / og einfalder uppa hid Bonda /
 v. 19.

~~~~~
 Hinn pyrrre St. Pauls Pistill
 til

Til Corinthios.

(Skrifaður 7 sendur frá Philippen 55.
Arum eptir Christi Gæðing.)

1. Cap.

1. Svöring ræður Paulus til Vindrægnis
i Kardoomennum ?

Eg annist þú fígarer Bræður fyr-
er. Nafn DXXI Eins vors Jesu
Christi / þad þier hafid allir samon ei-
na Ræðu / og læsted eige nockra Trist
tan vera þdar a melle / heldur haldeð
fastlega til samans i einu Síne / og eife
Meningu / v. 10.

2. Segur Paulus og so skere nokurn?

Engast utast Crispum og Casum /
(Sigm. B. Post. 18. v. 8.) v. 14. Og
Neima, Wesi Stephanæ / v. 16. Þviad
Christus sende hafi eige (Trufanlega) til
ad skera / heldur ad predika Evangelo-
tum um Christ hin Krossfesta / sem er
Gyðingum ad seðu Meiglan / en Bryt-
um Heimsla / v. 23.

3. Svöring ræður Paulus Mismum þra
Dræmsmeke ?

Þad eige eru marger Spækingar ept
P p 5 et.

er Holidenu / eige marger Bollouger /
eige marger Edalborner Fallader / v.
26. Neldur hvad Heimskulegt er fyrer
Heimenum / þad þesur Gud utvaled /
uppaa þad ad þast gjorde Bifringana
ad Nueiglan (hverier eo vanbruka þetira
Mailega Virskur / og þallda þana Hore en Guds
Speke / Sem er Opinberud i Evangelio)
v. 27. So ad æter Holid fyllde þroosa
fjer fyrer þonum / (so ad einga Madur get
te sagt / ad þast þape gðlast Þedning Guds og
þad Þylga Lqþ þyter sif Dgðdom / Gþpugl
leika og Vallber) v. 29.

4. Gort er þin hæsta Geofun Eþristena
Mans?

Ad Eþristur er þeim af Gude giorda
ur til Dgðdoms (as þuertum vter / so sem
þeim sem ad er vor Einafle Lxremeister þyter
þana Ord / melgum lara og vita allt hvad off er
Maðsfynlegt ad vita um Gud og vor Sælu
þiamporþyne) og Kiefflæfes (sem er þana
Verðskuldan og Forþienustaþverta vter eigum
ad Telenka off þyter Teuna / 2. Cor. 3. v. 21.)
og til Melgunar (Luc. 1. v. 75+) Og til
Endurlausnar (Fræ Synd / Dauda / Þipp
le Gelegte og gllu Jllu) v. 30.

II. Cap.

1. Sytte S. Pauls pist. til Corinthios 6. 10

1. Hverting hegðaðe Paulus slet i sijnn Pre-
dikunar og Postula Embætte?

Nafn hiellst sig eckert vilt utaf all,
Eina Jesum Christum þan hin Skoff-
festá/ v. 2.

2. Þ þvottu var þarís Ord og Predikun
ískjalíki?

Eftir i Smíðdar, Orðum Mahleg-
rar Biskups/ heildur i Andsyning And-
ans og Kráplarins / v. 4.

3. Svad þesur Gud reibued þeim sem
Elka þan?

Þad ei þesur Auga sied/og eige Eya-
ra hegt (Þad þess Eylata Ego) Og ecke
þesur i nokkurs Mafis Míarta komed /
Þad þesur Gud fyrirbued þeim er þan
elka / v. 9.

4. Svad þu længt nær vor Skilningur i
Gudlegum Eynum?

Matturlegur Madur skyniar eckert
af Guds Anda / af því ad þad er þenn-
um Heimsta/ og þan fær þad ecke þeck-
(æn Upplýsingar Gellaga Anda/). v. 14.

III. Cap.

1. Svad er sár ríette Grundvöllur Teuarnar?

Eingifi fær afkast Grundvöll lagt
(p) þellu

(p) heildur en þ að sem lagdur er / hvær
að er Christus Jesus / v. 11.

2. Svad eru Rökamer þessa Ríetti Traudu?

Guds Mustere (q) og Guds Ande
byggir í þeim / v. 16.

IV. Cap.

1. Svad skulu Menn halda Ríettlynda
Ríttendur að vera?

Christi Þienara z. Verf. Stioornara
yfer Guds Legendardooma v. 1. (i Orðinu)
Nu þegmta Menn eige meyr að Verf.
Stioornurunum/en þad þeir fínest tæue
er/ (i þeirra Embætte/) v. 2.

2. Syrer hvad ættar og virðer Selmuti
Teua Ríttendur?

Þeir eru ættader af Neimenum so
sem Bólvan þessatar Beralldar / og
Nreinsunar. Offur allra Manna / v. 13.

V. Cap.

1. Svada Doom lætur Paulus gange yper
það sem drygt happe Bloodi Stigm?

Að hafi verðe ofursellður Andskot-
um. (Þad er/ verðe Bakhærdur/ og utelórður
af Guds Ríktu/ og afhendur Satans Valde

og

(p) Eph. 2. v. 20. 1. Petr. 2. v. 7.

(q) 1. Cor. 6. v. 19. 2. Cor. 6. v. 16.
Eph. 2. v. 21, 22.

og mægt) til Høldfins Jordisørfunar
(so ad Blood/ Skæfari verðe ad Sorsman pye
er þad/ Skæfari fan/ verðe angrædur/ og þonum
verðe so fomen til ad vidurkenna sigar Synder)
og ad þæs Synduga Høld verðe m-
samt þess Syndum og Tilhneigtingum
Deyð. og Krossfest / (Rom. 8. v. 13.
Gal. 3. v. 24.) So ad Andin si hianspleg
ur m Deige **DAXEJNS** Bors
JESJ / v. 4+

2. Gætna eignum vler ad halba þæska?

Eige i Gæmlu Surdege / og eige i
Surdege Illskaf / Sælskum Lædoome og
Syndsamlegu Læperne / Hældur i sætu Dei
ge Skæfælsfins og Skæfælskens / i þæm
lum Lædoome og Gudæfælegu Læperne og
Stæmpæde / v. 8+

VI. Cap.

Sver Stæde og Sælsk þæpa Væðr Gælsku / þætt
Sætt Trundu / þættir eð Dyrðiega munu
Opinbæst med Christo / 2. Thess. 1.
v. 10.) m Sydarskæ Dege?

Þætt munu Hættin dæma (þau Gudu-
legu Gæmsins Dæm) i Gænglana (þa Jhu
Andæ ændur þættu goode verð) v. 2. 3+
(Sæm Matth. 19+ v. 28+) Og Kæng-
lættir

læter muna eðe eignast Guðs Rátt / v. 9.

VII. Cap.

1. Þer þad vel Ræðlegt ad mædu Rvongest?
 Syrer Trillulignadat Saker / þa hase
 hver ein sanna Eigin Romu / og hver ein
 hase sin Eigin Man / v. 2. Þetra er
 ad gypfast ein ad breña (ad breña Javortin
 (Hærrann ap Roga Lauslætesins) ap hveru
 Mædu Ræð andgællelega ad þalla (Saur. íþnab)
 v. 9.

2. Svænnig eiga Ræta, Glooni ad breyta
 Jabyrdia.

Þeir sem ad Eiginvænter eru / þad
 þeir sie so sem ad þeir hefou et neinat /
 v. 29. (og læte sig eðe þat med þindra þrat
 Guðs Durtan) og þeir sem fagna /
 (næ þeir blessast ap Guðe med Tqmanlegre
 Velþerd) Sem ad Fagnudu þeir Eige /
 (Þeir eiga eðe ad gizeast Vrkæter/bellour Guðs
 leida / ad þad meiga gizeast stoor Vmshipte tilan
 Aptans / Syr. 18. v. 26.) v. 30.

VIII. Cap.

1. Svad er Skutgod?

Skutgoded er eðe þat i Neimennum /
 v. 4. (ap því ad þess Guddamur er eðe nema
 login / so ad sa sem þad tilbídur / heidrar ein
 falsast)

þelšan Gud eru Þpgud/ í stáðin þýtt þá
fana Gud)

2. Gvad eru þese enu rektu Vítomunir ?

Það sem Þngir oss af Elíku til
Guds vors / Ef sa er Eímhver sem
Elífat Gud hafi er af hím þecktur/ v. 3.

3. Gversu mæger Gud er til ?

Bier (Christence men og Truader) þof
um teke utan eín Gud/ Góður/ af hver
tum ad aller Mlutir eru/ og vier i höndi/
og eín DROTIN Ísum Christum/
þýtt hvorn allir Mlutir eru (r) og vier
þýtt hafi/ v. 6.

IX. Cap.

1. Gver Laun eiga Lærepætur og Bættendur
hér skellu ?

Þeir sem Evangelium kúfigista sku
lu af Evangelia Mæring hafa (f)/ v.

14. Þviad þat skendur skrifad i Mosis
Egmicale (5. B. Mos. 25. v. 4. Eige
skallu niulbinda Maut það sem þýtt er
v. 9.)

X. Cap.

1. Gvernig tekur paulus vara þýtt þri ad
Mæri

(r) Joh. 1. v. 3. Eph. 3. v. 9.
Col. 1. v. 16. Geb. 1. v. 2. (f) Matth.
20. v. 10. Luc. 10. v. 7.

men skule ede kalla þia rettere Trur?

Hver hann lætur siet þokia þad hof
stande/ stöðugur i Truðe/ gefe sa vel gáum
ad/ ad hann fülle eige (þyrt þvögaleiðsta
Dishulfsins i Andvaraleise og Stóor Eyndet)
r. 12. Rom. 11. v. 20

2. Svad segr Paulus off til Guggunar un
Truðeste Guds?

Gud er Trur / sa i umfödur þad
þdar se freistad framur en þier formeg
ed/ heildur gíðret þa þa Ending a Gíust
ingust/ ad þier geted þad þolad/ v. 13.

3. Svornig eignum vler ad neita Matar
og Dryðiar?

Hvert þier nu efed eda drected / eda
þvad þier gíored / þa gíored þad allt
til Guds Þýrdar/ v. 31.

XI. Cap.

1. Mæ Madur ede dilla?

Ef sa er einhver þdar a mille sem
þrattunatsamur vill veta (en Orsatar)
hann vile þad ad vler þofum er stakast
G-darna og eige heildur Guds Sofned
v. 16.

2. Ávering stoffide Paulus þa Vanbrufum og
Ork: þur sem tæðfædest meðal Corinthi Þorgar

Alafa / víðrifiðne þettere Gellögu

Þvöllumalegd?

hann

Naa straffade það Sundurlýnde
sem var meðal þeirra / v. 18. Ad nær
Kvöldmæltíðin skýlde haldast / þá
tæke þóer sýna Egin þessu mdu / og í a
Gæme være Ungvæðir / þíð Naa væ-
re dr. Eist. v. 21.

3. með hvada Orðum Jæfkar þessu. Jæ-
fning þessu. Gættu þessu. Kvöldmæltíðar
þessu. Kvöldmæltíðar þessu.

Eg meðtók það af **ANDSTÆ**
(Eg hefe eftirnumað það af ingdram ætne /
vældur þýtt Opínberna Jæsu & þessu / Gal.
1. v. 12.) sem eg hefe yður gæfð / Af
því ad **ANDSTÆ** var Jæsu an þeirre
Mætt (c) Er þann var sýttu / Þó þann
Brauded / Stóree Þacker / þraut það og
sagðes Tæd / Gæd / það er mætt Efta-
me sem fýtt yður verður bróttu / Stóra-
ed það í mættu Mættu. Efta eist
Kættu / eftir Kvöldmæltíðina / og
lögde / Þessu Kættu er **ANDSTÆ** Tættu
mentum í mættu Blóddu / Stóred þetta /
so opt sem þú það dættu í mættu Mættu

Ag

ing/

(c) Matth. 26. v. 26. Marc. 14. v. 26.
Luc. 22. v. 17.

ing / v. 23. til 26.

4. Hvað eigum vler að gífra þegar vler gaungum til þeirrar Heilögu Róðdomalegdar?

Bíer Skulum Rúfígístra Dauda DRÖTINS (Vler eigum og so þegar vler gaungum til þeirrar Heilögu Róðdomalegdar / og brukum hana eðe alleinasta að miðast að Dauda Jæsu og þeirre Velgíörninga sem hafi áprekade oss með synum Dauda / heildur og ríslig fúngístra hafi / Vefsama / Loka og í safre Tru gífra hafa Gínneskum Södur og flakbuntum Jæsu Þakker þar þyrer) þængað til hafi flumut / (Squelega að þeim Ræsta Dege Döngi að hallda / þviad so leinge sem Verðulösi stendur / Ríga þau Heilögu Sacramenta að vera og viðhaldað í Christi Rýrkíu) v. 26.

5. Hvað bendur þá Omalegu Gíestena?

Þeir eru seker við Hóld og Blood **DRÖTINS** (Christi) v. 27.

6. Hvað að Madur að gífra ædur að hafi geingur til þeirrar Heilögu Róðdomalegdar?

Hver Madur proofse sig flakfur / og Efe so af þessu Braude / og Drecke so af þessum Káleik. Þviad hver hafi Elur og Dreckur Overdugur / Sæ Elur og Dreckur flakfum síer Doom / með því hafi gírdi eðe Greinarmun að DRÖTINS

Ísle Ljfkama (og ættar hann eða meyr en XI.
menalega og Ventulega Mæltgd/) v. 28. 29.

XII. Cap.

1. Fræ þessum koma þar Andlegu
Gæturnar?

Fræ Hællögum Anda: Eingið fær
DROGGINN JESUM kallad
(Sér til Sæluþjálfar) íslan fyrir Hællag,
an Anda/ v. 3. Einn og same Ande skipt
er sérhverjum sitt/ eytir þó sem hann
vill/ v. 11. Þær erum og allar fyrir Einn
Anda skiptir (i þessum Hællögu Stærn) Og
erum so allar tilkennir Anda drættadur
(Þær Drættum allar þær með göllum i þessum
Hællögu Bællögmæltgd Einn Drætt/ sem er Blod
ed Jesu/ til að styrkja með þess mótt og við
ed hallda Einnbrættir Andans) v. 13.

2. Gættig þessum Jesu niðurskipad Einn
um að synum Andlega Ljfkama?

Syrst sette hann Þessum i Sæfnuden,
um/ (u) þa Spærmen/ i Þridia Mær,
ta Eart. Þessum / Eptir það þa sem
Kraptaverkinn glöta/ þar nærst þa sem
Eakninge. Gíafarnar hafa/ Biddhjálp,
ara (þa Sís Gíafarnar Mær Sættara / þessum

D q 2

ed

ed af þof. Síe sem var tillagt. Þeim Sættu /
 þrálpuðu Sneudum / Siufum og Veiendingum /
 Sigen. D. Þost. 6. v. 2. 3.) Stjórnarana /
 (Öldungana / 1. Tim. 5. v. 17.) marghætt
 ud Tungumál (þar er epludu Imolegum
 Tungum) v. 28. 29.

XIII. Cap.

Övertum af Gæpnum þroosar Paulus
 allra mest ?

Kjárleifanum / v. 1. Þviad þegar
 öllu öðru lifir / þreyfist samt Kjær-
 leifuriss eige / v. 8.

XIV. Cap.

1. Meiga Þvöfurnar kenna i Söfnudenum ?
 Neð / Þeim má þad ecke leyfast / v.
 34. Þviad Þvöfurne er þad Ekte ad tar-
 la i Söfnudenum / (v) v. 35.

2. Gvettig eiga allar Glutur ad skie i
 Söfnadennin ?

Allt skal tilgænga Gidsámlegu / og
 eptir Skiekan : Þviad Gud er ei Gud
 Þskickunar / þelldur Fridarins / v. 33. 40

XV. Cap.

1. Gvett er Grundrölluur Páls um Öppi
 risu þína Daudu ?

Gíalfo

Siglsf Chrissi Bpprisa/ Ef Bpp
risa Gramlidesia er ecke/ þa er Christur
og ecke upprisen : Ef ef Christur er ei
upp aptur risen/ þa er yðar Tru Dngt/
og vor Predikun Dngt/ og þier erud þa
ef i yðrum Syndum / v. 14+17.

2. Svad talat Paulus um Dauda og Bppa
risuna/um Dauda Adams og Christi ?

Uf þvi ad þ eiss Masi (vv) (Adam)
kom Dauda/ z þ eiss Masi (Christum)
kom Bpprisa Gramlidesia/v. 21. Þviad
lqfa so sem þeir doou aller i Adam/ So
verda þeir og allir Lqfgader i Christo /
v. 22+ (Christo) byriar ad rlfia (i sguu
kandae Rkte) þar til hafi (Gud fader, þefur
lagt alla Dvine Christi (x) undir þæs
fatur/ v. 25. Sam fydaste Dvinur sem
afmædur verður (og skal gldungis þoreidast
i alla upprisu) er Dauda/ v. 26. Þviad
þenü (Christo) þefur hafi (fader hafa ginn)
þeskur) alla hlute (Siam Ps+
293. 8a

(vv) Rom. 5. v. 18. (x) ps. 110. v. 1.
G. B. p. 2. v. 34. Lbr. 1. v. 13.
Gal. 10. v. 13.

8. v. 7.) Under Fætur lagt/ v. 27.

3. Gvar stryðde Paulus við Villudýren ?

I Ephesi Borg/ v. 32.

4. Gvertu spiler vonda samtál ?

Goodum Sidum / v. 33.

2. Gvernis og með hræða Lotgunum munum
vler upprisa þu Waudum ?

Þad verdur Sæd forgeingelegt / ef
upp aptur rísa oforgeingelegt. Þad verd
ur sæd i Bænsend / ef mun upp aptur
rísa i Bægsend/ þ verdur sæd i Breið
leikaf/ ef mun upp aptur rísa i Kraptel/
Þad verdur sæd Natfurlegur Eftarne /
ef mun upp aptur rísa Andlegur Eftarne/
v. 42 + 43. 44.

6. Gvernis mun bara um þa sem típa þegar
sa efste Dooma Dagur kemur ?

Þíer munum ef aller Gofna (deyila)
ef þo munum vler aller umskipteleger
verda. 1. Thess. 4. v. 15) og þad (þesse umskipte
ing) skal skenærsta Þyndelega / a einu
Augnabragde / við hín sýðasta Eudurs
pist/ Þviad Eudurinn mun gella (v)
(þoad efst skede þegar Lögmalet var utgeft
10/2. 3 Mos. 19. v. 15. og hiner Þramlid
nu

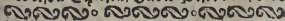
(1) Matth. 24. v. 32. 1, Thess. 4. v. 16.

nu munu upprísa Oforgeingeleger / og
 þær (þær er ed lipum til hlíat seinustu Tíð
 komu Christi þangad a Jærdena) munum um
 skipteleger verda/ Þviad þetta hið For
 geingelega hlítur ad flæðast oforgeinge
 legleifanum/ og þetta hið daudlega hlíft
 ur ad stríðast Odaudlegleifanum/ v+ 51+
 til 54.

XVI. Cap.

1. Sverta formeling leggur paulus a þa sem
 ecke Elska Jesum?

Of sa er noetur (seger þá) sm elste ecke
 O Kottli vorn Jesum Christum / þa
 sie þa Anathema/ Maranatha/ v. 22.
 (það er þa si þormæltur slutur) og O Kott
 li kemur til Doomsins ad dæma þa sem
 ecke elsta Christu/ Judæ Þist. v+14. 15.

Sjðdare St. Pauls Þistill

til Corinthios.

(Sendur fra Philippen i Macedonia med
 Tito og Luca/55. Arum ept,
 er Christi fæding.)

1. Cap+

294

14

1. Svæt þýrer huggar Gud off i vörum móðum
læte og þörmingum ?

So að vier gefum og huggað þa þ
sem eru i allshöfudum Nýðdum/mer
ar þeirre Nuggan/ þar vier verðum með
af Gude huggaðer. Því/ að lifa so sem
vier höfum miðed af Christi Þýnu/ so
verðum vier og lifa ríðuglega huggað
ei fyrir Christum/ v. 4. 5.

2. Gvernig hefur Paulus gringed þessi i
Sýmenum ?

Þor hrofsan er það (moore þeim
þolku Postulum) sem er vitnan vorrar
Samvitsku/ það vier höfum framfæred
i Þeröldesset i Einfaldleik og Guds
Grandvarlegleika/ Ei i Hóldlegre Þið
ku/ heldur i Guds Næð/ v. 12.

3. Heldur Gud san fyrir þit ?

Þissulega / Þvið að allar Guds
Lofanar eru þæ i hönum (i Christo sem er
Medalgængare þess 22ya Testamentis) og
eru Amen i hönum/ v. 20.

11. Cap.

Gvernig verður Guds Orð tekið ?

A þess Nætt/ Að það verður þeim
frundu

Stuldu Íslur Lífins til Lífins og
þeim Vantrundu Íslur Daudans til
Daudans / v. 18.

III. Cap.

Gvernis samlæst Paulus Lögmaletu við
Evangelium?

Booðstafurinn (Lögmalet/Rom 3. v. 20.
Rom. 4. v. 15.) Deyðir/ en Andinn (Evangelium)
Lífgar (það er sagtur Maðen aptur
ut af Gnærum Daudans þyrt Christum sem
te Endle Lögmaðins Rom. 10. v. 14.) En
þyrt það Embætti (Lögmalet i gamla
Testamentinu) sem þyrt Booðstafena
Deyðir/og a Steinum er grafed/ hafde
foddan Þiartleik/ so ad Ísraels Þorn
gatu eglited i Ásnoonu Mosis / þyrt
Þiartleika sakar haans Andlits (2. B.
Mose. 34. v. 29. 30. (Sem þo tekur
Enda (þviad þa Mosis deyde var ei sa Þiart-
leike þramar) þvi skýlde þa ei miklu meyr
það Embætti Evangelium i xxv. Testamentinu)
sinn Andast gefur sem skilbar Orð E-
vangelis i Glattad) Þiartleika hofa (sem
Auglurist i Þraptareiknum Christi z Postulas)
v. 6. 7. 8. Þviad ef það Embætti sem

Þyrrerðæmingena Predikar þefur Þyrrel/
miðlu frammar þefur þa það Embætti/
sem Kettilæted bodar/ þfergnæfanlegast
Þiartleik/ v. 9.

IV. Cap.

1. Sverturn tilteintar Paulus Þagnad
sina Embættis ?

Þude / sem Lioosenu baud ut Myrka
renu að stína / þa þi gaf eitt klært Skyn
í vor Niðru (þyrrer Lioos Evangelii og Læ/
lags Anda) so að fyrir off framfæringu
Þppilssingis / ut af Þeckingu Guds
Þiartleika í Andlite Christi Jesu /
(Þofað þ'gar vler lgtum æ Soni og truum æ
það / Joh. 6. v. 40. Þa þeckum vler Gud
Klættelaga off til Sæluhlæpar) Eft þessari
Þiessod (Þecking Christi og þiss Velgæring)
þofum vler í Læroklærum (Þeckum og
Þaðlegum Lættum) so að sá þfergnæf
anlege Krapur (Þlantan og Þvæxtur Þ/
vangelii er síst í Þpæturþvarpe og Þppilssing
Mansins) síst Guds / og eige af off (Þætt
Þallu Mansins og Þeckum / þeudur Guds)
v. 6. 7.

2. Sveria Suggun glepur Paulus Gudþræddi
um Mðsum í þetta Grægg ?

Þot

Þor Hryð (Seiger þann) sem Stund-
leg og liett er (3) gíoret off eina Eilíffa
og yfer allan Mæta mykla Dýd; Off
sem ei sálgum hid Squelega / þelldur hid
Díquelega / þriod hvað Squelegt er /
það er Stundlegt / En hvað Dísquelegt
er / það er Eilífft / v. 17. 18.

V. Cap.

1. Eígum vier og ad standa Ræfning at Syð-
asta Deige þrætt Læðerne vott og Fran þætt?

Þítt þlicofum aller ad Opínberast
þrætt Doom Stool (a) Christi / uppa
það / ad hver eífi óðlest epter þri þafi
þefur aðþofft í Eglamans Eíffe / síe það
Þítt eða Gott / v. 10.

2. Med þoccu moote urdu Mæðerne
þorláfætt vid Gud?

Gud var í Christo / Og forláfætt
Þeimur vid síalfan sig / Tilreiknande
þeim eige ságar Synder / og þefur uppo-
reíft

(3) Rom. 8. v. 18. 2. Thess. 1. v. 7. 2.
Tim. 4. v. 8. (a) Rom. 14. v. 10.
Rom. 2. v. 6. Gal. 6. v. 7. Epp. 6. v. 8.
Col. 3. v. 25. 1. Petr. 1. v. 17. Opínþi
Joh. 22. v. 12.

teist vor a medal Orded af Forlyfunesse/
 (Sá þeir vlytia Mandaregka Predikan Evans
 þell þrer Mismunum) I hvortu ad Forlyfunes
 verdur þá Tilbodus) Þviad þá (Gud fader.)
 þefur þá (Sia Son Jesum Christum)
 sem af þngre Synd viffe / fyrer off. ad
 Synd gjort (þar þá fastade þllum vorum
 og allrar Veraldarinnar Syndum uppá þá/
 Esa. 53. v. 6. Gal. 3. v. 13.) uppá þá
 vier yrdum i þonum þá Rietllate/sem
 fyrer Gude gyllder/ v. 19. 20. 21.

VI. Cap.

A Madur ad umþlga alla Vängeingne með
 þeim er þáa Aðarleg Truarþeggs og
 við Gaudþrædda Men?

Þissulega/ (ad samyktu Leite sem Men elga
 ad þlga og þordast þerra Raungu Tru og allan
 Ogudlegleika/v. 17.) Þviad hvort. Nlut/
 toku þefur Rietllæted með Raunglæt/
 enu? Nvert Samlag þefur Eioosfed við
 Mgtkurinn? Nvernig þá Christu ad fo
 ma samast við Belial? Eða hvort Nlut
 skipte þefur Truadur með Bantruud/
 um? Nverta Samfisting þefur Guds
 Mustere við Skurgodinn? v. 15. 16.

VII. Cap.

þvad

6 v. ad utræfar su Geygd sem er ap Gude?

Ydran til Níalsþrædes/ hværs eingafl
ydrar / En þessa Nríms Nrygd verkar
Danda/ v. 10.

VIII. og IX. Cap.

6 var þyret eígun vter ad vera Orlatet vð
Sætafa og Maudlgandoe?

So ad vter folgium Epterdæme
Christi/ þot þier vited Nand DNDTE
ens Bors 3 Eftu Christi/ ad þo hafi sic
Rkfur/ vard hafi þo Sætafur (b) ydar
vegna/ uppæ þad þier yrdud fyrer haffs
Sætaft Auduger/ v. 9. Þolad hver hafi
sæer spælega / sæ mun spælega upp-
stæra/ Og hver hafi sæer i Blesan/ sæ
mun og eíflig i Blesanefie uppstæra/v.
6. Þolad hgrafi Stafara þefur Gud þier
færafi/ v. 7. (c) Nafi vðreísfde eg gaf
Sætafum / Nafis Rættlæte blífur um
Allder Allda / v. 9.

X. Cap.

6 vter eru vor ættvopn?

Þau eru eíge Molldeg/helldur Mæst
ug fyrer Gude til Mídurþræ Neryrk-
raffa

(b) Matth. 8. v. 20. phil. 2. v. 6. 7.

(c) Psal. 112. v. 9.

íallia (Ryðes Dispulsing / og alla þess er ráð
ad standa Lærdooime Evangelii a moott)
Nvat með vier nidurbriotum þan Afset-
ning (sem er hugadur til ad briota Christu Ríð-
te nidur og tepla það) og alla Næd (Mar-
og Væðdooim) sem sig upphéfur i gegn
Guds Væðdooime / og ad Hærfænge tók-
um alla Skynfæmd under Christu Næð-
ne / (Það er / Vier etgum i þeim Slutum sem
viðræfka Trúna / eiga ad fylgja Dooime þess
Skynninge / heldur nidurtepla i oddan ein Stö-
ning / og vera Christo blýðne) v. 4. 5.

XI. Cap.

Svad talar Paulus um sína Virðing /
Þembætt og Lyðaner ?

Eg em framár (En þítt aðrett / sem þú
sa siet ad þett síu Þienætar Christu) Eg hese
mepr Erfídad / v. 25. (d) Eg hese mepr
te Nægg líded / Af Gyðingum hese eg
Rím Sísum feinged Þíorótýggé Slæg
Einu færra / v. 26. Þrívar Sísum
em eg Nudstræktur (e) Einu Síne Stræ-
tur / Þrívar hese eg Skip. Brot líded /
Dag

(d) 1. Cor. 15. v. 31. 2. Cor. 1. v. 8.

(e) E. B. P. 16, v. 22. Cap. 14, v. 19.

Dag og Nætt var eg i Simfar-Diupel
v. 27. 28. og so fr+

XII. Cap.

Gvad setger Paulus en præmar?

Ed hafi hafi vered rættur allt upp i
hifi þridia Nimen / v. 2. Og so ad hafi
eðe flare sig af þeim hæn Dpinbering-
um (Suds) þa sie honum giefen Efti
Glepsi i Nolded (stórar plægur og freist-
er af Típpenum) þar fyrer hrosar hafi
fiet af sýnum Breiðleika / þar ed Droff
ist sagde til hafi / Eft þier nægia mýna
Næd / Þviad mifi Kræftur er i Breið-
um Nættugur / v. 7. 8. 9.

XIII. Cap.

Gværnig upphættur Paulus til Tíuátíat
og hefar Nvakra?

Reyned yður siælfer / hvert þiet erud
i Trufie / Reyned yður siælfer / Eða
þeðed þier eðe siælfa yður / þad 3 E
sus Christus er i yður / v. 5. (Bqr þyrer)
Tíuna i yðrum Gíðrum / Efb. 3. v. 17.
Gledted yður (i Drottne) vered fullkom-
ner / Nugged yður / Bered Samlonder (f)
(i Christo)

(f) 1. Cor. 1. v. 10. phil. 3. v. 16.

(i Christo) Bered Fridsamer / På min
 Gud Afseemhar og Fridarens vera med
 gdur / v. 11.

S. Pauls Pistill til Salatas.

(Sendur fra Rom 54. Arum epter
 Christi Fæding.)

1. Cap.

1. Svad talat Paulus um Evangeltum?

Es þu ad einig vler (postularner) þeda
 (Es þad vate mögulegt góður) Fingell af
 Minne / predikade gdur Evangeltum /
 (Efti anst Lærdóm ad verða Sæluhoosprett
 þyrr) Þdrufsse est vler hófum predikad
 gdur / sa sic Bólpadur / v. 8. (1. Cor.
 16. v. 22.)

2. Svætt þegur Paulus predikad mættumum
 til Þoknunar / eður Gude?

Es eg hefde hængad til Mættum
 þeckur vered (allena) þa vate eg ecke
 Christi Þienare / v. 10.

II. Cap.

1. Svada Þræta og Agreinsingur hóest a mill
 um Pæls og Petrus i Antiochia
 (Sþpudi Stadnum i Syria?)

þad

Það var komið Klogun þess Petros/
 þess vegna móðstóð Paulus honum
 under Augun/þó að endur til forna/ eft
 það nokkrer (Christnaðer Gyðingar) komu í
 frá Jacobo / þó að hann hétur/ þyrfti í
 Stad / alla þessa Sædu/ sem var þyrftböðin í
 þess Ceremoniáliska Rögmaile) með (þeim
 Christnudu) Meidinglum. En þá þá komu
 (Sendemenn þess Jacob til þess að segja þess Jeru
 tusalemi til Antiochia) fordæð hann flek
 (þá að hann eðr þann hlut sem dómr) og frá
 féllde sig þeim (þess eigna þess Meidingne vóð
 þá Geðni sem Christnaðer þess að segja) af þess
 þess Ofstæð þá af Þessfurneð (þess
 þess Christnudu Gyðingum) og þess aðræð
 Gyðingar. Þessfurnu með honum / So
 það Barnabás (með þess þess Pauli & Samu
 þess Meður í Evangelio) vóð og so afvæð
 leiddur til að hræfna með þeim. En þá
 eg (segir Paulus) so að þess geingu ef
 riðt eftir Samsetti Evangelii / sagða eg
 til þess þess þess þess þess þess þess þess
 (Christnum í Antiochia) Þess þá / so sem
 eftir Gyðingur / lifir sem Meidingstæð
 (þá þá segir allestæð Sædu þess þess Christ
 R 5 hudi

nudu geirornglum/ og eige sem Gydingar
(giort Mismun a fadur) þvar fyrir þess
gar þu þa (med þínu Epterdame) þa enu
heidnu til að lifa sem Gydingar (að halda
það Ceremonialiska Mismun a Matnum i
Nýja Testamentinu) v. 11. 14.

2. Med þessu moote verður Maturin Reitt
latur fyrir Gude?

Eftir fyrir Eðgmælsens Verk (g)
heldur fyrir Truna a Jesum Christu
um/ v. 16.

3. Eversu næfæmlega er Paulus ordin eftir
med Christo?

(Sann segir) Eg life (epter þeim Nýja
Matennum) þu nu eftir eg / Heldur lifir
Christur i mér (þver ed fyrir Truna býr
mér/ Eph. 3. v. 17. Og verkar eftir nýtt And
legt Kap i mér) þvi það eg life nu i
Hollidenu / það life eg i Trúne Gude
Sonar/ sá mig þefur Elstad/ og Eialf
an sig utgefod fyrir mig / v. 20.

III. Cap.

4. Evert þerur þessad off þra Þolvan
Eðgmælsins?

Christus þefur leyst off fra Þolvan

Eg

(g) Eph. 2. v. 8. 9.

Løgmaðsins þessi Esd hafi vartð Bolvan
 fyrir oss/þviad skrifad er (s. Bot. Mosas
 2. v. 21.) Bolvadur þessu sem a Tis
 þænger/v. 13+

2. Grada Gagn gífret Lögmaðled oss?

Það hefur veret vor Tiptunar Mað
 ur til Christi / so ad vier Kettlættunsk
 fyrir Truna/ Es nu ad Trusti er komist
 (hæð þvi ad Evangelium um þessu fyrrebeina
 Messiam er Predikad i þessu Lande a þessum
 þessu Testaments) þa erum vier ei
 leingur under þeim Tiptunar Mað
 (vier erum þessu þessu Ceremoniu Lögmaðledu /
 þessu Bolvan Lögmaðsins) þvi þessu erud allir
 Guds Børn (h) fyrir Truna a
 Jesum Christum/þviad so marger af
 þessu sem eru Skrifder/ þessu þessu Skrif
 af Christo/ v. 24. 25. 26. 27+

IV. Cap.

1. A þessu Tima og fyrir þessu Orðu þessu
 est Christus sáður Maður?

Þa Þessu Tima Tima var komist
 (Jer. 31. v. 31.) þessu Guds (Job. 6. v. 33.)
 þessu Son þessu af Kvinnu/ og Lögmað.
 R 2 enu

(h) Job. 1. v. 12, Gal. 4. v. 5.

ennu underorpið / Öppa það / að hafi
frelst aðeins þá sem undir Lögmalinu voru /
so að vort meðstæði Barna Bifvalning-
ena. En með því þítt erud Barmhertur / þess
er Gud sendt Anda síns Sonar. (þess
heilaga Anda) í þátt Nörfu / kallandi /
Abba tíðre fader / v. 4. 5. 6.

V. Cap.

1. Er Þesskurnin hlauðsynleg til
Sælubia per ?

Nei / því í Christo Jesu gyldest
hverfe Barmhertur nte Þesskurnin nðstund
(1) heildur Trúist / sem fyrir Ríksleik
að verkar (k) v. 6.

2. Gvernig vill Paulus að þítt Trúndu
skule þessganga ?

Gænged í Andanum (seger þess / það er /
þess heilagum Anda / þítt þítt erud
Þesskurnin og Þesskurnin) þá munud
þítt esse fullkomna Nollisins Gyndir.
Því Nollisinn grynast í möle Andanum (1)
(þess vöndu Gyndir / sem liggja í vort þítt
þítt þítt hlauðsyn / þítt off til að gígra það
sent

(1) 1. Cor. 7. v. 19. Gal. 6. v. 15. (k)

Jac. 2. v. 17. 18. (1) Róm. 7. v. 23. Cap.
6. v. 6. 7.

sem Geilögum Anda er a móote) Og Andir í
 r. ofe Hóldenu (Sá Andir sem þegar. Andur
 þætt off/ Enyr off til að móotstanda Gyendum
 og Tilhneigningum Gollósno) og þessir eru
 hverir í móote öðrum / so þær geted
 ecke giort hvað þær Vilied. Eftir ef And
 in floornar þú (þ þær fylged Jäblastre
 Geilags Anda/og læted ecke Gyndena rýðia
 yðrum Deudlegum Lífsmum/Rom. 6. v. 12.)
 Þá erud þær ecke under Eögmælnu (m)
 (það er under Bólvan og Þvingun Eögmælt
 sine/þelldur undir Væðene/ og þjóoned Gud i.
 Siastþvillugum Anda) v. 16+17+18.

3. Svör eru Gollósno Verf.

Hóldfno Verf eru opinber/ so sem
 aðer Hótdoomur/ Friðulifnadir/ Saye
 lifse/ Laufung/ Skurgoda, Dyrkan/ Fiolo
 finge/ Fiandskapur/ Þráttan/ Ráf/ Rie
 de/ Agreiningur Eödrægne/ Floctadrast
 tur/ Natur / Mord/ Ofdrægnia/ Ofant/
 og þessu lifst/ ut af/ hveriu eg hese ædur.
 Þótt sagd/ og sege eftir nu þótt/ það þær
 somu sem lifst giort/erfa ei Gud Ræ
 te/v. 19. 20+ 25+

R 1.3

4.

4. Gverice eru Avestar Andans /
 Avestur Andans / er Ríðaleike / Þó-
 udur / Fridur / Þolinmæde / Bláðleike /
 Goodgyrne / Tru / Noogværd / Nreimlæse /
 Þ gíegn sígfu er ecke Eogmæled / Ef
 þeir sem Christo Tilheyrta / þeir Róss-
 festa sitt Hóld med Eyrndum og Til-
 hntigingum / v. 22+ 23+ 24.

VI. Cap.

1. Gvernis æ Madur ad breyta vís þæ / sem
 þaga geinged Aþvega (og þalled i noð-
 ra Gynda Villu) ?

Það æ ad Leidrietta þa med Nooga-
 værum Anda (med þagum Orðum og vni-
 glarnlegre Umfíng) v. 1. Ef þere Afars
 Þyrde / og so munud þier uppfylla Chri-
 sti Eogmæl (næ Brodurlegan Ríðaleika) v. 2.

2. Gvernis eiga Tilheyrendurner ad þaga
 síer vís sána Ríðendur ?

En er fræddur verður med Ordum /
 þafi þíste þonum allshættudum Siæd-
 um sem þafi uppfraðer / (n) v. 6.

3. Á þveru þroosar Paulus síer ?

Þíætte síe mætt (Seget þan) ad þroos-

ast

ast/ nema einasta i Krossi vors Drott-
 lað Jesu Christi/ fyrir hvern mien er
 Heimuriskrossfestur/ og eg Heimenum/
 (Sann meining er þessi / fyrir Saker Christi
 þins Krossfesta/ eru mien aller Glutur sem eru i
 Heimenum/ so sem Saka Guldins/ Saka Augu-
 ast/ og eitt Drömsamt Ruperne / 1. Job. 2.
 v. 16. Rietu loka sem Kross/ Þviad allt það/
 a hverju Heimurisk þetur Andstygd/ so sem ad er
 Sorgdun/ Gædunar / Bælt/ það reitng eg
 fyrir Þirding / og vil stætt glarnað loka fyrir
 Saker Christi) v. 14. Þvi i Christo dug-
 er hverke Þmiskun nie Þferhud nokud/
 þellur Næ Skiepna (ad ein Endurþæddur
 þe stöduget i Truð og Bæleitanum/ Gal. 5.
 v. 6. 1. Cor. 3. v. 17.) Og so marget
 sem epter þessare Reglu gænga (Epter
 Evangelio og Truð a Christum) þfer þeim
 þe Fridur og Mysskun / og þfer Israel
 Guds (þeim Andlegu Israelitum og Guds
 Dænum) v. 15. 16. Nier epter giore mie-
 er eingið Mædu frammar/ þvi eg ber Mark.
 Leifn DOTTINS vors JESU
 a mænnum Iskama. (Sann vill so myked setg-
 la. Eg þepe Þæning noogar/ og noglegan Kross
 i mænnum Þæstulegu Embætti / þier þurped. ætt
 ad vera mien þleyra olland/ þvi eg ber Sarras

Sør og Mordis Tein noog / er eg herte lico þve
er Medfelling. Xapnins Christi.)

~~~~~

S. Pauls Pistill til Ephesios.

(Skrifadur fra Rom / og sendur med

Tychicus 59. Arum epter

Christi Fæding.)

I. Cap.

Quod talat Postulen um Dvalninguna?

Gud utvalde oss fyrir Christum Jesum / endur ein Berældin var Grunde
vællud / þad vier skollum vera Neilager
(o) og Dstraffanleger fyrir honum i
Kierleikanum / og hefur sett oss til Bara
na Dvalningar fyrir skalka si / fyrir
Jesum Christum / epter Þocknan sine
Willia / Til Lofs sine Dædarlegro
Mæd / fyrir hverta hafi hefur oss þack
næma gjort i sinum Gistulega (Syn
Christi) I hvertum vier hofum Gædur
lausnena fyrir hafi Blood / sem er
Syndana Fyrglefning / v. 4. 5. 6. 7.

II. Cap.

Gvernig selger Paulus ad Gædinglærne

hafa

hæpe ættingede

Þeir sungu eftir Nætte þessarar
 Betældar (þing og Þönn Þessaldaríðar)
 og eftir þm N. öfðingiar (Jablastre Sa. ara)
 sem i Eoptenu drossnar / (Ephes. 5. v.
 12.) sem er eftir þeim Anda (það er / þeim
 Illu Onoum) er a þessare Tíð (þr. en sá
 Þeste Dooms Dagur kemur) þefur sñna
 Þetkon i Þörnum Þantruareðar /
 (þinum Ögudlegu sem eðe trua) meðal hver
 ra vier (Öyðingar) þöfum aller Þordum
 þast vort Alþæse i Öyrndum vörs
 Þoulda / fremiande Þouldsins og Skil
 þingsins Þilia (Þiær þylgdum voru Synde
 nga Solde / og eigna GuatÞorra) og vorum
 af Þrasturufie Þörn Keideðar / (Þsal.
 51. v. 7.) lþka so sem þiner aðrer (Þantrit
 aðer Þeðingiar / sem þloona Skurgodum)
 þ. 2. 3. Eph. 4. v. 17. 18. 19.

III. Cap.

Övernig bíður Paulus þyrer þeim i Ephesio

Ad Þader ÞKottins vörs Þesu
 Þhristi / sa sem riectur Þader er yfer all
 þvad Þöin kallast a Þimne og a Þör
 X i s du

du/ gíefe þeim Krapt eftir Ríkdom sík-
 ar Dýrdar/ ad skriflast fyrir háns An-
 da/ (p) I þinum Ísra Mátti/og láta
 Christum fyrir Truna böggja i þeirra
 Niortum/ og fyrir Ríkerleikast ísraatast
 og Grundvallast / So ad þeir máttu
 høndla med öllum Helgum / hver þar sí-
 Búdd og Leingd/ Dýpt og Náð/ (Eversu-
 Outseigianlega þoor ad Guds Náð er við-
 mæna) og ad vita/ það ad elska Christ-
 um/ það er betra en allt ad vita/ so ad
 þeir uppfylltust med allshóttadre Gu-
 ds Bppfylling / v. 15. til 20.

IV. Cap.

1. Gvernig upphætur paulus til Brodd-
 urlegrar Lindvægne?

Bered Postgíæfner ad hallda Ein-
 drægne i Andanum fyrir Band Fridar-
 ins. Efti Eflame og efti Ande/ so sem
 þier erld kallader uppa eina Bon ydrar
 Kallanar/ Efti Drottis/ Ein Tru /
 Ein Skarn/ Efti Gud og Fader vor all-
 ra / sa sem ad er yfer yður öllum / og þ
 yður

Þú ert öllum/og í þú ert öllum/v. 3. 4. 5. 6.

2. Hvað talar Paulus um Himna? 6

1. Christ?

Hafi er uppfarist í Hæðernat (q) og
 hefur Ferleidingena að Ferfænge tefid/
 (Hafi prellaðe off. þarí Syðene / Deudunum /
 Dignum / og Gelyste / Þvertu vler vorum
 Þangader) og hefur (epte Sigurist) Mæfi-
 um Gæfur giesed / (Gellogan Andá) Ef
 þad hafi er uppfarist/hvad er þad? uto
 að þad hafi (sæ same Christus) er mædur
 indurslægen í hinar þistu Alfur Jorðar?
 Sæ sem mædur er slægen / hafi er (a sa-
 me sem upp er farist yfer alla Himna /
 uppa þad hafi villde alla Mute upp-
 fylla/Dg sume hefur hafi sett til Post-
 ula/ (r) eð sume til Epamafia/sume
 til Gudspallara/Sume til Næðara og
 Lærefedra / So að hiner Heilögu sienu
 Reindubuner í Bert Embættisins / hvar
 með Lífame Christi fylke að uppbygg-
 iast / v. 8. til 13.

5. Cap.

1. q) Rom. 12. v. 6. 1. Cor. 12. v. 11.
 2. Cor. 16. v. 13. Psal. 68. v. 19. Ps.
 14. v. 2. (r) 1. Cor. 12. v. 28.

V. Cap.

1. Gverntig æminner Paulus oss til að berjast
 gegnum helgunarettar ?

Endurnýð þú í Andanum þvát þig
 í Kristi / (f) í klæðest þeim Nya Mál-
 sem eftir Guði er skapaður (Eftir Guði
 mynd) Í samfærlegu Ríttlæte og Nei-
 lagleika / Cap. 4. v. 23, 24. Cap. 5.
 v. 1. So vered nú Guði eftirfylgjandi
 so sem færuðu Børn / og ganged í
 Gistunni/líka so sem að Christus þefur
 oss Gistad (c) og sig færuðu útgef-
 færu oss til Fornfæringar og Dætur/
 Guði til Gættleiks Íms/v. 2. Ganged
 so sá Børn Eiosins/v. 8. Kæpned þvát
 þar þaknæmt sít Drottne / v. 10.
 Og hófod ekkert Samlag við Ofrið
 samleg Berf Myrkra / en straffed
 þau miklu þellur / v. 11.

2. Gverntig eiga Gættlín að umgængest sín
 millir ?

Ríttirnir vera sánum Bændum undir
 er gefnar

(f) 2. Cor. 5. v. 17. Eph. 2. v. 15.
 Col. 3. v. 10. (c) Joh. 13. v. 34. Cap.
 15. v. 12, 13. 1. Joh. 3. v. 16. 23.

Arglefnar (v) so sem Drottne (er það
þú þar bepalad) þviad Madurisk er Kvískust
at Nofud/ v. 22. 23. So skulu og Meff
erner Elfa sknar Eigin Kenur / sem
sna Eigin Efkame/ Þvi hver skna Egi
tn Konu Elfar/ hafi Elfar skalfast
sig/ v. 28.

VI. Cap.

Soeinsig segir paulus þar vorum Andlega her
skruda i moote Sathan 3

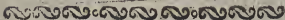
Bered Sterker i Drottne / og
i Matte hafi Kraptar / Skæded þu
Guðs Herkruda/ so ad þið geted skæded
i gegn Bifskatrum Diefulsins/ þviad
þið hofum eige við Huld og Blood ad
berast (eða allina við Lykamlega Orðne)
þessur við Nofdingia og Bolluga
(Sathan) sem er við Drottina Berastar
skar/ þvi i Myrkum þessarat Berastar
at Drottina/ Þiður Illsku Andu undir
Nimnenum. Þiðar fyrer hendi Guðs
Narnestiu/ so ad þið geted i moostad
ed/

(v) Col. 1. 3. v. 18. Eph. 2. v. 5. 1. Pet.
1. v. 1. 1. Tim. 2. v. 11. 12. 1. Cor. 1. v. 8. 2. Cor.

ed/ þa su vonda Stund kemur / og fram
 fœrmed allt vel/ og halded Sögrænum.
 So standed nu umgædder um þðat Lend
 ar med Safseikanum (halded þður þast við
 Guds Orða og þast re. ca. Ræðdom / an allrar
 Græfne) og fœrdder med Bignu Ketilste
 fins (Jelædd þður Christ Ketilste þyrir
 Sæða Tru) og a Fookum Stigvelader (ne
 þuner i yðat Rælle og Embætte / so sem Reidu
 þuner ad framfærgia (Fæddta og Jæta
 allt þðad sem vðvæktur) Evangelio Þridare
 ins/ þðat med þier erud utþuner. Est
 umfram alla Plute/ þa þðnded Truar
 iðar Skjöld (þaðed grugga og þæta Tru til
 Christum) med hværum þier fæned ut ad
 sin þva öll Ellæg Skente þess Eit
 rada Þoinar (Sæþana) og græped Nælm
 Nælmpræðefins (Ælælm Þonarþær til þælp
 ræðefins / 1. Thess. 5. v. 8.) og Sverð
 Andans (vv) hværf ad er Guds Þro/
 v. 10. til 17.

Sancte

(vv) 2. Cor. 4. v. 12. Opnb. 3. Joh.
 1. 5. 16. Cap. 2. v. 16.

Sancte Pauls Pistill til Philippenses.

(Skrifadur og sendur fra Rom med
Epaphrodito 59. Arum epter
Hingadfadning Christi.)

I. Cap.

Swat þyrr er Paulus þablandið með slæpam
fær þvætt hafi vilde þessur / lífa leingur /
edur deyja þessur

Christur er mitt Líf / (Gal. 2. v. 20.)

Og Daudi er minn Ávinningur / En með

þess þad i Noldenu að lífa / þienar meyr

til Ávætt að sjána / þa veit eg eige þvætt

eg skal lídosa (þessulið vill seigja / Eg veit

ede þvætt eg skal Óska og beiddast af Gude læna

þess Áþa edur að meiga deyja Ísrafi Skama)

Þessad þverutveggja þreynger að miter /

(Eg er þessstutur um þverutveggja) Og þess

þess Þyrnd æ fram að þessliast / og þia Christi

þess að vera (x) þvætt eifsig myslu þessa

þvætt. En þad er Þesssamlegra i Nold

enu að blífa (að lífa leingur) þvætt yðar

þesser / að þvætt þa Christnudu og yðeanda

i lífe Trus og þa sem ede þessa en nu gætt Ápt

ut þvætt

(x) 2. Cor. 12. v. 11.

urboðar (ad leida þa til Christum/ til þess / að
Ríste Christe verðe þanig þess vjðak líkeld-
um Gétinn) v. 21. 22. 23.

II. Cap.

Þversu dýpt níturlagðe Christus sig/ og
þversu bætt er það aptur upphafi?

Nær Gif þu so Stjódur sem Jes-
us Christus var/ hvort þu ed hafn väre
i Guds Mynd / þiellt hafn það þu ed
fyrir Rann/ Gude lögur ad vera/ þellout
mátfade hafn þu sig sálfað / og toók a sig
Mynd eins Þjóðs / vard lögur þóðum
Mósum / og ad Megdan fundin sem
Madur : Látelæðe sig sálfað / og
vard hláðugur allt til Dauda/ Já/ allt
til Krossens Dauda. Þvort þvort þvort
Gud upphafed hafn (epter þans Mandoom
legu xaxcuru (y) Og gaf honum Ráfn/
það ofur öllum Mofnum er / So ad i
Rafne Jesu skulu sig betgia öll Ríte
þetta sem a Nimmum og a Þorðu / og
under Þorðu er : Og allar Tungur
skulu vjðurkenna það Jesus Christus
þu

(y) Rf. 1. 10. v. 7. Rf. 55. v. 12. 1. Þbr
2. v. 9. Cap. 12. v. 2.

He Drottinn til Dýrdar Guds Fæder
 1. v. 5. til II.

III. Cap.

6. v. 1. Dýggjastu þeirra Christna
 ad vera?

A Nimmum / hvæðast vort væntum
 Bræðrarans Jesu Christi vort Drott
 ens / Gað born fæðingast Ekkama mun
 forklæra / (2) það hann lækur verðe hann
 forklæruðum Ekkama / eftir þeim Kröf
 te / þar hann kafi stæf alla hlute með und
 ergjefna ad glöta / v. 20. 21.

IV. Cap.

1. Hvæð talar Paulus um Gæð Guds?

Þridur Guds sa hætte er allum Skil
 linges / vordvætte yðar Nærtu og Næg
 stot i Christo Jesu / v. 7.

2. Hvæð seigr Paulus ad Mædur skule yðka?

Hvæð Sættarlegt er / hvæð Erlegt
 er / hvæð Rættlegt er / hvæð Skýrlegt
 er / hvæð Afstamlegt er / hvæð vel soom
 er. Er það Dýgd nokkut? Er það
 Lof nokkut? Nægsed þar eftir / þa mun
 Drottinn Bræðrarins með yður vera

S f

14

ra/ v. 8 9.

Sancte Pauls Pistill til

Colossenses.

(Skrifadur og sendur frá Rom/ með
petm Mōnum Tychicus og Ones-
simus 59. Arum epter Nang
adburd Christi.)

1. Cap.

1. Gversu viddrager Paulus Velgþæddur
Guds vtd off ?

Gud hefur oss frelsad af Þfervalde
Myrkraffa/ (þær Ræte Döppulans) og hef-
ur oss inisset i Ræte sǵno Elskulega So-
nar. I hvortum vter þofum Endur-
lausnena fyrer þans Blood / Sem er
Syndasna Þyrergiefning / v. 13. 14.
Þviad þad hefur so þæknæms vered
(þans Nimmeska Þodur) ad i þonum
þollde allur Þullkomlegleske byggia /
(I Christo epter þans Madosms Mættur)
v. 19. Og aller Þlutur þrde fyrer þan
forlæter til þans sialfs / (2. Cor. 5.
v. 19.) v. 20. I hvortum hulder ligg-
ta aller Þiesflooder Bistkunar og Bidur
Þies

Lickingaristat/ Cap. 2. v. 3+ Og ad all-
ur Gullkomlegaste Guddomsins huc i
honum (Christo) Ekfamlaga (Pter hano
mandoomlegu krætturu pter þessar Sameining
við þa Guddomlegu krætturu i Lina þess
sonu) v. 9+

II. Cap.

Övermig utmæler Paulus Velgertninga Christi
si sem hafi þessur auglöst off

Hafi þessur eifig gíst i oss (þina Tru-
nun) með honum (Christo) lifandi/ þafi
Egð viter vorum dauder i Syndunum/
(þa viter regna Synderistat þessum vorshuldað
Daubast og leidd þafi pter oss) og hafi þessur
ur oss forerglesed allar Synder, ær xxi) og af-
skafed þa Handskript sem moote
ess var (Það er / Son þessur þessad oss þær
þessan Regnastins) og þessur hana m-
bunt teked/ og a Krossen neglt (með kross-
a) þessur var negldar a Krossen) og hafi
(i m þina vellegetur Signet GEXX) þessur
afstlett Nafdingia Doema og Tollo-
uga/ og til Gnes framleiddi Opinber-
lega/ og gírdi Gina Sigurvining af
þessum/ þessur sig skalþafi (Það er / Christus

Jesu hefur yfurstiged þyrir síð Guddoomlega
 Kraft þá Illu Anda / og þan Sigurin)
 v. 13+ 14+ 15+)

III. Cap.

Þvernið bádur Paulus off ad heyrta og lesa
 Guðs Ord kostgæðlega?

Laðed Christí Ord Ræfuglega bygg-
 la a medal þdar i allre Þistlu / Laðed
 og æmised þdur síalf a (a) med Þsalms-
 um og Lofsaungvum / og Andlegum liuf-
 legum Ræðum / og sänged DXottne i
 þdrum Þiörtum / Og allt þvad þier gi-
 red med Ord edur Þist / (b) þad giör-
 ed allt i Nafne DXOTIens Jesu /
 og þaðed Guðe og Þedur fyrir þann /
 v. 16+ 17+ IV. Cap.

1. Gærsu æ vörre Ræðu æð vera vated?

Þdar Ræða síe ætqd liufleg / og med
 Salte Kryddud / (med goode vðþeintingu
 Ræunga vorum til vðþbyggtinga / og lærd-
 einga vöðna Ræðu þram þata æð þorum Húðe /
 Eph. 4. v. 19.) þad þier vited þvernið
 þlet skulud síerþoetium Andþára / v. 5+
 2. Gærnig eigum vics ad umgængaþe þetm sem

ide

(a) Eph. 3. v. 19. — (b) Rom. 1. v. 8.
 Eph. 3. v. 20.

403. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

(c) Biet eigum að ganga víslega í möt þeim (c) sem að eru þar fyrir utan (a moote. Seidngtunum sem eða hafa snúest til Christilegrar Tovar) z Ríða off í Tíðene (d) (gítra off Omot þyrir þvi að vici þau þeim umvendi til Christum.) v. 4.

~~~~~

Syre St. Pauls Pist. til þeirra í Thessalonica.

(Skrifadur frá Atheni Borg 52.

Arum eftir Fæding Christ.)

I. II. III. Cap.

Þessu Argrugt þerur Evangelium Pauls verð í þeim Stad.

Þaðe í Kräfte og Heilögum Anda

(Seilagur Ande þerur verðad Truna þ Orðo)

og í næsta mikelle Gylloissu (Seilagur

Ande þerur geped fulla vissu um það/ að það

Orð er Ginnestur Gæferte) v. 5. Cap. 2.

v. 13. Þessad þeir í Thessalonica með

loofu Orðed / ei so sem Mashaia Orð

hellous eftir þvi sem það sannalega til

sem Guds Orð/v. 13. Í miklum Moote

663. gange

(c) Rph. 3 v. 13. (d) Thess. 4 v. 12. (d) Rph. 5 v. 16

gænge meður Þegnude i Neilögü Anda
 (syre Krapt Gellaga Anda) so ad þeir ein
 Þyrmind vordner / allra Truadra i
 Macedonia z i Achaja / Cap. 1. v. 6. 7.

IV. Cap.

1. Gverntg eigü vter ad kostgæpa Gellagkifan ?

Þad er Vilie Guds / ydar Nelgun/
 ad þier umfløed Nooraner / og hver ydar
 sem ein vte ad eignast sitt Ker i Nelg-
 an z Neidre / og ecke i Sprndar Bruna/
 sm Neidingiar / þeir af Gude eckert vita
 (þad er um Veru þæs og Villu) v. 3. 4. 5.
 Þviad Gud þefur ecke kallad oss til D-
 þreintleiks / heldur til Nelgunar / (til ad
 gæpa Gudræfelga) v. 7.

2. Gverntg eigum vter ad sigla þina Daudu ?

Þier eigum ei Þriggver ad vera / sem
 þeir adrer Bantruader Meß / sem etnga
 Bon þafa (um Vppressuna til Rylaps Laps)
 Þvi ef vter fruum þvi ad Iesus er
 Dæið / og upp aptur Rifeið / so mun
 Gud og eiflig þa sem sofnader eru fyr-
 er Iesum / med honum framleida /
 v. 13. 14.

3. Gvad mun þic a sýðaste Dage ?

þær

Þeir hverjet lifa og eptir blifsa i Til
 Tomu Drottins / munu eige fyrtefoma
 (i Elyste Kap) en þeir sem sofa (þeir sem
 snotur þafa Þæð / eiga fyrst að Rísa upp)
 Þviad Drottinn skal fur mun ofan fo-
 ma af Himnum med Droope og Nofudo
 Eingelsins Raust (michaels / þær eo þær er
 skal þur / Opb. 12. v. 7. 10.) og Guds Endr
 (2. Dot Mos. 19. v. 16. Joh. 12. v. 29.
 Maceh. 24. v. 31. 1. Cor. 15. v. 52.)
 og þiner Daudu i Christo munu fyrst
 upp aftur rísa / Eptir en vler / vler sem
 lifa i eptir blifsa / verðum til lífa upp-
 numder med þm somu i Skæð (e) til
 mofs við Drottinn i Eopted (i þvettu þess
 mun lata ská sig Opínberlega) og munum so
 med Drottne vera alla Tíma (f) (i Ely-
 ste Glede) v. 15. 16. 17.

V. Cap.

1. Gvernis mun sá Sgðarste Dagur koma?
2. Sem Þiofur um Rott / v. 2.
3. Goar til þess Gud sett off?

§ 4

Et

(*) G. D. P. 1. v. 9. 11. Joh. Opínb.
 D. 11. v. 12. (f) Joh. 12. v. 26. Cap. 14.
 v. 3. Cap. 17. v. 24.

Éi til Reide/hellur það vier skulda
um Níalpræded edlast fyrir Børn
Drottins Jesum Christum / so
fyrir oss hefur Dæd / so hvert að vier
Bokum edur Sofum / skulum vier til
samans med þönum lifa / v. 9. 10.

~~~~~
Síðare St. Pauls Pistill til

þeirra i Thessalonica /

Strifadur frá Atheni Borg 52. At

Efter Christi Fæding.

1. Cap.

Það vill Christus að skil skule þina

Gudhræddu og Ogudhræddu á

Deige Dömsins ?

Nafi mun med Elðsins Logo gíefa
Nefnd yfer þa / sem eðle þekta Gud / og
yfer þa sem eðle eru hláðuger Evangelia
vora Drottins Jesu Christi. Nover
ter Þáttir munu lqða / þa Áfenlegu For
dærfun / frá Auglite Drottins / og frá
þátt Dædarlegre Makt / v. 8. 9. Éfi
þeim (Gudhræddu) sem Nörmung lided
þafa / mun þafi gíefa Nöglu / (g) v. 9.

11.

II. Cap.

1. Svad m ad þær þyr en læ Ræste
Deiur ðiemur i

Þotti m Anta-Christus (m Madur
Goudarinnar / og Blotunarennar Sonur
ad verda Dpinffar / og hafi mun ulla
stora Græfalle (þæ þætte Eðestelegu Tru)
i forþefia sig upp þfer allt / hvad Gud
ædur Guds Þorkan heiter / v. 3. 4. Efi
DROTTIN mun deyda hafi med Anda
(Jns Ruffi (h) þyrer Þreðfun Evangelii)
og ad eingu giöra fyrer Þppþyrting
þinnar Tilkomu (ædur en Christus ðiemur /
so ad hafi verða sicut / til Doomsins æ Ræsta
Þeige) v. 8.

2. Þvi lætur Gud frøptugar Villur koma?

Al þvi / ad þeir hafa eige medleked
Rigrlættan til Gællættans (Þeir hafa eke
hatt neina Þyrnd til Gællættu Guds Orða)
so þeir hælpuðust / Þvi mun Gud senda
þeim megnast Villudom / ad þeir frue
Lægeffe (Jælkum Ræðagome) v. 10. 11.

III. Cap.

Þverna m Madur ad breitta i sine

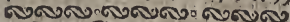
ES

Quo

(h) Rf. 11. v. 4. Opinh. D. 19. v. 13. 15.

4us, Stloorn?

Men Erside med Spakke og Ete
 Att eged Braud / v+ 12. Povad ef nock,
 ur vill ecke Erside (i sine Kellun og Em
 bær: / sem hañ er kalladur til) sã skal og ecke
 heildur Eka / v. 10. (1. B. Mos. 3. v. 19)

Syre St. Pauls Pistill

Til Timotheum.

(Over eo var sã Syre Byskup Sagnadarens i
 Ephesi Borg)

Skrifadur ur Laodicea (Gæpud Stadnum i
 þot Lande þreygja Pacahana) 52. Arum
 epter Christi Fæding.

I. Cap.

1. Svad er Suma Bodordfins ?

Riærlæturisk (til Guds og vorættunga)
 af þreinu Niarta / z af goodre Samvise
 sku / z af Omengadre Tru (Gal. 3. v. 6.)
 v. 5.

2. 3. Gvertu er Embætte Christi Jæbæled ?

Þad eru Bissulega Sakiinde z Dyr,
 mætt verdugt Ord / þad Christus Jesus
 er komiñ i Neimeñ Sinduga Sæluhoop

na od giera (i) medal hoftra eg em
hinn Starste/v. 15.

II. Cap.

1. Grad telur paulus um þa almenelegu xrand
Jesu?

Þar er Gifi Gud z eifi Medalgængare
mille Guds og Maño/sem er sa Madur
Christus Jesus: Hver skalfast sig hef
ur ut efed forer alla til Endurlaupna
ar/ v. 56. Sa sem vill það aller Mest
verde Saluhoolpner/og til Bidurkæning
ar. Samletstfins komest. v. 4.

2. Gvernig eiga Kristurnar ad þræða sig z

Þæt þræða sig i soomasamlegum Bud
nade/med Bligd og Nreimferde (Greinlope
og Gudræfelegu Stræimferde) er med Føllefi/
Nærstektan edur Gulle/ edur Petlum/
eda dymæstum Klædnade (til Dræmba og
Mætnadar) v. 9 sica. 1. Pet. 3. v. 3. 4.

III. Cap.

1. Gvernig telur paulus um það/ hverfu ad
Andlegar Seiettar Men skule heada siet?

Þesslufe býrtar ad vera Ostraffan-
legum/Giatar Kvinnu Gifni Maño (k)
Epar.

Spærnestnum/ Noogværnum/ Sidsum
um/ Giestrisnum/ sem hentugur er til að
fenna (1) Eingest Þús velgiare/ ei Þar
ættusamur/ Einkis looflegs Aðfinga
Skrugur/ heður Egokindasamur/ Eige
Þrættunarsomum/ eige Aglornum/ Sam
gooda Þorsloos veiter sánu Nuse. Noe
hlædug Þorn þefur með allre Þirda
ing/ v. 2. 3. 4.

2. Gæmta utmæltur Paulus þar Stóora
Leyndardoom að Christus er
Mædur ordin?

2. Sa Guddomalege Leyndardoomur /
(Lardoomur Evangelii) er augllooslega
mykell / Gud er Dpinberadur i Nollu
enu (Sonur Guds er orðin sánu Mædur /
1. Joh. 1. v. 1.) Rietflættur i Andanum/
(Það er: Gafi er i þlunm Glænum edur að þlun
Lette Þrættuglega bevgfædur þyter Seilagað
Anda að vera Sonur Guds / Rom. 1. v. 4.)
Auglættur Einglunum (þvættur ed luttu
sá sá og þeyra/ þa þar varð Gletin/ Sæddur /
Sreistadur / þa þar stæddu við Daudan / Dppl
refo og stæ upp til Glæms) Predikadur Seid
ingtum/ Truadur af Neimenum/ (Það er
Lustugl

(1) 2. Tim. 2. v. 24.

Følgende ordene i alle Versludene, ad disse Jæsus
Christus er i en Enaste Stelsare alle Glemsins /
Wædtef en i Begsindene (m) (Vppbarin
til Simens / og henc til Gæge Sandes Gude /
v. 10. IV. Cap.

Grat pyrer eigum vice ad stunda
Gudratnena

Af poi hunter til allra Nluta Nyl-
 som/ hafande þessa Lqfs Gyrdheit/ og
 so hins Epterdomanda/ v. 8.

V. Găp.

1. Gvernig eiga að hlutast að þága flet?

Það er Sannatleg Gæta sem Ginn-
heimul er / og sýna Þou sefur uppá
Gud / og flodnamest i Bænum og Allu
Dag og Nætt / En þu sem i Bættu
lifer / er lifande dæd / (n) v. s. o.

2. **6840** Depur sau portulibad sem ece writte
Sorforaun sanu Guse!

Søn er ægte søster sitt (o) siendellis
 sin Niu/sa hofur afneptad. Truffe (p)
 Gal. 5. v. 6. Og er Nidmum vettir v. 8.

34

(m) Luc. 14. v. 11. R. B. P. 1. v. 9.
Phil. 2. v. 9. (n) Matth. 8. v. 12.
Luc. 9. v. 60. Job. Epiph. B. 3. v. 2.
(o) 2. Tim. 3. v. 56. (p) 2. Tim. 1. v. 16.

3. Hver/ú eignum vör ad þegða oss við
 Willungana?

Þeir Willungar sem vel forstanda /
 hallast. Töfalaðlegs Heidurs verðuge-
 tr/v. 17. Og meðtækast ekkert Klögumæl
 moot e þeim/ mál Vilnisburðar Tvegge-
 ja edur Þriggia / v. 19.

VI. Cap.

1. Hver er þá þ. þe. N. einangur þer a Jörðu
 eða nyrir Einn Gudhræddur Mæn?

Það er mökall A vísingur/ hver þátt
 er Gudhræddur / og lætur sér ænægja-
 þviad vör höfum ekkert í flátt þessum
 Heim (9) af því er það Öpinbert / að
 vör munum ekkert í þurfa hafa. En
 nær vör höfum Tæde og Klædnad. So-
 lætum oss nægja / v. 6. 7. 8. Því A-
 gyrd er Rótt alls Jills / v. 10.

2. Hver er Þessamán Þessamán Gud?

Að þátt þe sem hín Sæle og allein-
 asti Þessduga / Þessum Þessamán og
 DRÖGGERN Þessamán / Þessum
 sem Þessamán Þessamán þessum / þessum
 sem þessum i Þessamán / þessum einum þessum

til að komast/ hvern eingestirðaður hefur
ur stíð / með sínu kasti/ v. 15. 16.

~~~~~

Syddare St. Pauls Pistill

Til Timotheum.

(Skrifaður frá Rom þá Paulus sat í
Stotrum á Dögum Nero. Keisara/ 53.
Árum eftir Christi Fæðing)

I. Cap.

Greintu þessu Gud kallad off?

Með heilagre Kallan/ (það er predikan
Evangelii þyrir hvers hátt kallar off til Salus
bálpur / Eph. 1. v. 4. 1. Thess. 4. v. 7.
eðle eftir vorum Berkin/ heildur eftir
sine þyrirhyggju og Með (r) hver off
er giefist í Christo JESU þyrir Ber-
alldarinnar Tjma (Eph. 1. v. 4.) v. 9.

II. og III. Cap.

1. Hvers man hver Retti Truadur vanta sicc
Gins og Timotheus) í sinni Kalle og Embætti?

Að hafi verðe Gisthvad að lada og
sine Merkist sem goodur Stigðe-Madur
JESU Christi/ v. 3. Og þótt neður
beriest

(r) Tit. 1. v. 2. 1. Pet. 1. v. 20.
Eph. 1. v. 3. Rom. 8. v. 16.

beriest/ verður hann þó ekki Koronadur /
 nema hann beriest Rettelega/ v. 5. Þetta
 er sáhatlega sagt. Ef vörðum með /
 þá munum vörð með lifa. Þó mun vörð /
 so munum vörð með títla. Ef vörð Af-
 neptum/ þá mun hann einnig afnepta oss /
 Truun vörð ekki / þá blífur hann Tru-
 fastur/ Þvíad hann kan ekki siet sialfam
 að afnepta / v. 11. 12. 13. En siet
 Grundvallan Guds stendur stöðug/ haf-
 ande þetta Insigne / **DRÖTTENN**
 þeckir sýna/ (t) v. 19. Cap. 3. Og all-
 er þeir sem Gudlega vilja lifa i Christo
JESU (t) þeir hljóða Ofsofn að
 lifa/ v. 12.

2. Hvað seget Paulus um Kristsen og Brutum
 Gellageat Reningar?

All Rífting (Spæmanna og postula) af
 Gude inngjefst (og Kristsen sýtur Jáblass-
 ur Gellage Andar) Er Retsomleg til Læ-
 dooms/ til Bævöndunar/ til Betrunar/
 til Leidriktlingar i Ríttlatenu/ (Gott
 su

(t) 4. M. Mos. 15. v. 5. Job. 11.
 v. 19. Rom. 8. v. 19. (t) Ps. 34. v. 20.
 G. D. P. 14. v. 22.

Ru ad Mædur ær ad lípa Gudrafalega / Ríettþerð
 ualega og Chrístalega í þessu sínum Staðþerðe /
 so ad Guðs Mædur síe algjör / til állo
 gooda Verks hæfselegur / v. 16 + 17.

IV. Cap.

Guð setger Paulus er ær síne Rítt og Ræperi
 ne / og sínum Ræðlo'um í þessum Zeime?

Ég hefse gooda Barattu barest / Ég
 hefse Glauped fullkomnæd / Ég hefse
 Krúne haldæd. Ru hiedast í fræ er
 mter Afstædes lögð Koróna (v) Ríett
 lætesins / sem ad Rítttes hín Ríettla
 te Doomare / mun mter ær þeim Deige
 gíefa / En þó er alleinast ær mter / heildur
 lafnæf þáum þeim sem hafa Tilkomu
 elska / v. 7. 8.

~~~~~  
 St. Pauls Þistill til Titum.

(Guð er þó verð þegur hín fyrste Þyskup sem  
 settur var í Ríttar Stænde.)

Skrifadur frá Nicopoli í Macedonia /  
 54 + Árum eftir Chrísti Fæding.

## I. Cap.

Errenig ær Mædur ær umgíngast Salkennæði?

Í t

Wess

(\*) 1. Cor. 9. v. 25. 1. Tim. 6. v. 12.  
 1. Cor. 9. v. 24. 26. Phil. 3. v. 14.



11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Efter sine Møffensene (vv) gjorde  
hæst off Saluhoolpha / fyrer Endur,  
getningar Laugna og Endur Young  
Neilags Andas / høerium hæst hefur ut  
hæst rfer off Ræflegga (x) fyrer  
Iosum Christum vorn Lausnara / so  
vier Kettlafer þrdum fyrer hæst Ræd  
og Ettingiar Egliss Efls efter Bon  
the / þetta er vissulega satt / v. s. 6. 7. 8.  
2. Hæsting at Madur ad þara med Kettara og  
Jala Rædendur / næt Madur þeue varad  
þa við nodrum Bistum?

Bistu Mæst efter Eina og Adra A,  
mining Ely þu / Og vit / þad sæ er uhi  
suaen / sem þesskonar er / og Synngar /  
so sem sæ / er sig siakfaa Sordæmer /  
v. 10. 11.

~~~~~  
I 2 Sancte

(vv) Rom. 3. v. 20. Eph. 2. v. 8. 9.
2. Tim. 1. v. 9. (x) Ezech. 36. v. 25. 27.
Joel. 2. v. 28. O. A. P. v. 2. 33.

Sancte Pauls Pistill til Philemonem.

(Skrifadur frá Rom 9. Arum
Efter Christi Fæding.)

Swad Jæhellour þesse Pistill St. Pauls?

Paulus bidur Philemonem ad hafi
villic veila optur Bidsöku þíðon sön-
um Onesimus/sem hafde stökod frá
hím (þóern Paulus hadde og Christnad i Rom)
og fyrtergiefa hönum það hafi hafi mis-
giört / Endar hafi so sifi Pistill med
þeirre vissre Von / ad hafi vænter so
goods til Philemonem/ad hafi mune giss-
ta meyr en hafi seiger / og framkvæma
alla hlute vel / v. 21.

Syrre St. Peturs Pistill.

(Skrifadur 59. Arum Efter
Christi Fæding.)

1. Cap.

Översu dætt þenur Christus Anduckeypt oss?
Bited (seiger Postuliff) ad þier erud-
ede med forgeringelegu Gulle edur Spis-
re Endurleyfster i frá þdru Niegooma
Athase

Athase epter Gedrasia Byppsefninge /
 Hældur med dgemætu Bloode Christi /
 (y) so sem hins Ofleckada og Saklau-
 sa Lambs (Svær Syeremyndan / ad Paska
 Lambet var i Gamla Testamentenu / 2. Bók
 Mos. 12. v. 3.) v. 18. 19.

II. Cap.

1. Svad talar Petrus um Selgun bláa
 Endurpæddu þyrer Gude?

Þier erud það ufvallda Sleete / Kon-
 unglegur Ríkemannaþapur / (3) Nín
 Helliga Þiood / Goolf Egingdoomfins /
 (a) So ad þier skulud kufgiota Digd-
 er háfs (Myksunfene / Gladskiu / Samlita /
 Almætt og Speke Guds) sem ydur hefur
 kallad af Myrkrunum til ljús Dásam-
 lega Lioofs / v. 9.

2. Svada Epterdæme Polsimæðfjar og And-
 myfceræfjar fætur þeetur oss þyrer Stótt?

Epterdæme Christe / Noer einga

3. 1 3

Synd

(1) 1. Cor. 6. v. 20. Eph. 1. v. 7. Col. 1.
 v. 14. Tit. 2. v. 14. Opimb. B. Job. 1.
 v. 9. Job. 1. v. 29. (2) 2. B. Mos. 19.
 v. 6. Ef. 61. v. 6. Opb. B. Job. 1. v. 6. (3)
 2. B. Mos. 19. v. 3. 3. B. Mos. 7. v. 6.
 Ef. 43. v. 22.

Synd gjorde / (b) Eige heidur eru
 Svif fundin i hafs Mune / Sæ ecke
 formællte i giegri (c) þa honum var
 formællt / eige Dgnade þa hafi leid.
 Eft hafi yfergaf það honum sem rett
 dæmer. Sæ er staalsfur hefur vorum
 Syndum offrad (d) a sñnum Eftama
 uppa Trienu / so ad vier i fraa Syndum
 um deydder / lifdum Kietflateni / fyrer
 hoera Beniar pier eruð Heilbrygder vord
 ner / v. 22. 23. 24.

III. Cap.

¶ Svad aprekaðe Christus i sine rziduer
 Sæ til Gerogtes ?

Hafi hefur predikad (þau straungu Þor
 evade Rognmalfino) fyrer Lindunum i Eiol
 runum / (I Gerogtes / matth. 3. v. 23. Job.
 Optuber. 3. 20. v. 7.) v. 19.

2. Hvilgfa esgum vier ad ælgta vora Stærn ?

So sem Sættmala goodrar Sam
 viltstu vid Gud / fyrer Þpprisu I Esu
 Christi / v. 21.

4. Cap

(b) Ef. 33. v. 9. 2. Cor. 5. v. 23.

(c) Jer. 11. v. 20. Cap. 20. v. 12.

(d) Ef. 33. v. 4. 3. v. 21. 34. (1)

479. 180000. 30 IV Cap. 180000. 30
31. 180000. 30 IV Cap. 180000. 30
31. 180000. 30 IV Cap. 180000. 30

Næddur gledið þú (seiger Postula)
 þad þier med Christo lided (e) uppar
 þad þier einlig a Opínberingar. Eyma
 þans Dædar / mættud glediast og faga
 na. Sæler erud þier þa þier vanvild,
 Ier verded fýrer Nafned Christ / þviad
 Undið saßem er Dædarinnar og Guds
 Unde / höggest þer þú / v. 13. 14.

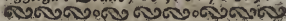
V. Cap.

Gvernig talat Petur um Egelesto?

Haldid þú fast við Eðrelæted! Því
 að Gud móttfendur Dramblátum / efi
 Eðrelætum glefur hafi Næd. Því
 því Eðrelæted þú nu under Bolluga
 Guds Næd (f) So að hafi upphæf
 þú a skium Eðna. Allir þar A
 hoggju varþed uppá hafi / því að hafi
 ber. Því hoggju fætur þú (g) Vered
 Sparneftner og vafed / því að þar Mæ
 114 stand

(e) 27 Cor. 1. v. 5. Gal. 6. v. 7.
 1. pte. 1. v. 6. 7. (f) 3. v. 4. v. 6. 10.
 (g) p6 37. v. 5. pfe 55. v. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 82

Standare Diefullsi geingur um fræna
sem grentande Leon / epterslestande þeim
hafi svelge. Motstanded honum Dre
ugglega i Trusse / v. 5. 6. 7. 8. 9.

Sijdare St. Peturs Pistill.

(Skrifadur 56. Arum Eptet Nangad
Burd Christi.)

1. Cap.

Ævresu hætt virðer petur Guds Ord :

Biet höfum eitt þflugt Spædooms
Ord/og þier giored vel. þier hafed þar
Bætt. æ/so sem ad þvi Eioose (h)er þin
i morkoun Stad/ þar til Dagurinn byt.
er/og Morgun. Starnas upprekst i yd
rum Niortum. Og þad skulud þier fyrst
vita/ ad einged Spædoomur i Ritningo
unne stier af Eiginlegre Blæggingu /
þvi þar þefur eige est nu neis Spæ
doomur / eptet Mathias Billa fram
fluttur vered/helldur af Neilogum Au
ða tilknuder/ hafa þet Guds Neilager
Mei talad / v. 19. 20. 21.

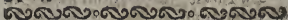
2. Cap

(h) Psal. 119. v. 105.

a hvertum Timnarne munu forganga
 med Stoor-Brestu / en Nofudstepnir
 af brædna / og Jorðla og þau Berf sm
 þat eru í þe munu uppbresta / v. 8. 9. 10.
 En vier væntum eftir Ngun Timne
 eftir Ngrre Jorðu / eftir háls Sýrre
 heile / i hvertum að Ketflæted byggir /
 v. 13.

Fyrste Johannis Pistill.

(Skrifadur 60. Arum eftir Nngad
 burð Christi)

1. Cap.

1. Hvernig utmælar Johannes Eylgud þesson
 úlfar Jesu Christi / og að hvertu bergrar þess
 að Læddomur Ewangeliu sje Sædur og viss?

Það ed var af upphæfe / hvað vier
 er heyrðum / hvað vier sáum med vorum
 Augum / og hvað vier Skodudum / og
 vorar Mendur a toofu / um Díd Ege
 fangs / v. 1. Og þetta skrifum vier yður /
 uppa það yðar Sognudur sje Fullkoma
 segur / v. 4.

2. Díd þvad Samlæst Johannes Eude?

Bíð eitt Eiddo. Gud er Eiddo

Li sine

Ennär þrenu/ villu/ Verðan og Verðu og eing-
in/ Mörkur eru i hñ/ ef ad vier segiu þ/
vier höfu Samfelag med hñ/ Og gang-
um i Mörkrenu/ þaliugu vier/ og gior-
um ecke Galleit. Ef ef vier gangu
i Floosenu/ loka sem hafi fialfur i Lios-
nu er/ þa höfu vier Samfelag Jäbrd-
es. Og Bloded Jesu Christi hafi Son-
ar hreinsar oss af öllum Syndum (1)

v. 5. 6. 7.

1. Hovum vier og ad medtessa vorar Synder?

Ef vier vidurkenum vorar Synder/
þa er hafi trur og Rettlentur / so ad hfi
företgefur oss vorar Synder/ z hreinsar
oss af öllu Rannglate/v. 9.

II. Cap.

1. Til þvers elvum vier ad letta Gales þegar
vörur þa vier þasum syndgast.

Til Jesu Christi / þoiad so seger
Þostulifi. Ef Einhver syndgar / þa
höfum vier Arnadar Moñ (m) Gica
Þodurnum Jesum Christum þan
Rett

(1) Ebr. 9. v. 14. Opimb. B. Job. 1.

v. 5. (m) Rom. 8. v. 34. Ebl. 7.

v. 25. Cap. 9. v. 24.

Reftlanta / Og hafi same er Forlappun
 fyrer vorar Syndir. Ef eige einasta
 fyrer vorar / heldur eifig fyrer allrar.
 Betallda ríkat / v. 1 + 2.

2/ Hver er rædur Johannis off þær Brynd
 og Wísku til Leimfins?

Eige flulud þier Neimna elska / nie
 neitt það i Neimenum er / Ef nockur
 elskar Neimna / i honum er ecke Ríarleife
 Gædurfins / Því allt það i Neimenum er /
 (sem ad er Gæsn Nollodfins / og Gæsn
 Augnaga / og Drambsamt Læferne) það
 er ecke af Gædurnum / heldur af Neim-
 enum / og Neimurist forgeingut og hafs
 Gæsn / Ef þver ed Guds Wíla gíorer /
 þá blífur ad Gílfur / v. 15 + 16 + 17.

III. Cap.

1. Hverfu þætt metur Johannis þa stóru
 Wæd / ad vier erum vordner Guds Børn?

Gíæd / hvílþkafi Ríarleife það Gæd-
 erist þefur off andsfant / ad vier flulum
 Guds Børn kallast / v. 1. Mæner Ríar-
 lister / vier erum nu Guds Børn / og það
 er efi ei Dpsinberad hvað vier verda mun-
 um : Ef vier vitum / þa það þýrtast
 mun

mun / það vier munum þónum ígfer
 verda / þó vier munum þánn sá / so sem
 að þánn er / v. 1. 2.

2. Hvar býr þó Christus í heiminn ?

Þar til býrtest Guds Son / að þánn
 niðurbroti Döfulsins Verk / v. 8. Af
 þó þessum vier Ríktleika (Guds) (n)
 að þánn hefur sett sitt Líf ut fyrir oss :
 Og vier skulum einnig setja Líf ut fyrir
 er Bræðurnar / v. 16.

IV. Cap.

1. Hvernig áminnar Jóhannes oss til Broðr-
 urlegrs Ríktleika?

Elfum oss Ísbýrdis : Þó að Ríkt-
 leikurinn er af Gude / og hver þánn elskar /
 sá er af Gude fæddur / og þeckir Gud.
 Hver þánn elskar ekki / sá þeckir ei Gud /
 Þó að Gud er Ríktleikurinn. Í þó Dp-
 mberadest Ríktleika Guds við oss / það
 Gud sende sinn Elngættinn Son í heim-
 inn (o) að vier skulum fyrir þánn lífa /
 v. 7. 8. 9.

2. Hvernig eigum vier að læra Guds Elsku
 þessa

(n) Jóh. 13. v. 13. Rph. 5. v. 2. (o)
 Jóh. 3. v. 16. Róm. 3. v. 8. 1. Jóh. 3. v. 16.

þær á off til að líka Gud og vörnast
 17. munnag?

¶ Eftur þá hafa elskar / þó hafa þessur
 elskad off fyrir. Of einhver segir /
 Og elska Gud / og hatar sín Broður /
 þá er Liugari / Þó hver hafa elskar ekk
 sín Broður / hver hafa sín / hvernig gíft
 ut frá Gud elskad / þá er hafa sín eige
 v. 19. 20. V. Cap.

¶ 2. 2. v. 1. Sástlega og Stöðuglega er Lifa
 Endursæddur Maður Grundvallur
 adur í síne Ten?

¶ Allt hvar af Gude er fædd (Sver og
 Lifa Sásttrúadur Maður / hvert sem þad er
 Karl eður Rósa / Dugur eður Samli / Gyð
 ingar eður Geyfari. Þad ofersætur Nenni
 inn / og þó Trúa er Yfervísingist / þær
 Veröldena þessur yfervísingist. En hver er
 hafa sem Veröldena yfervísingist / ulast
 alleinast á þá er truer / þad J. Jesus sí
 Guds Sonur í Þessu er þá sem fíemast
 með Vatni og Blóði J. Jesus Christ
 us / eige með Vatni alleinast á / þessu
 ut með Vatni og Blóði. Og Andar er
 þá sem vitnar þad Andar er Sástleik
 inn / v. 4. 5.

2. Gvernig talar Jóhannis um þa sei,
lögu Þessing?

Þu þu eru sem Bistneburdiss giesfa æ
Dinnur / Gaderisk / Orded (Guds Sonur)
og Heilagur Ande / og þeir þu eru
Gitt / (Mening Veruðar / Valtans og Gies-
ningsins) og þu eru sem Bistneburdiss
giesfa æ Jorðu / Andin (þort to uppligset
oif þyrt Guds Orð / Esa. 59. v. 21.) Bafn
ed (3 þeirre Geilögu Skarn) og Blooded /
(3 þeirre Geilögu Rögldmæligu edur Sacra-
mente Allcarfins) og þessir þu eru Gitt /
(Tel Eins) v + 6 + 7. (Gæ Geilage Ande verk
ge þetta þyrt Orð og Sacramentum)

Áttar St. Jóhannis Pistill.

1. Gvad þessir þu Pistill in ad hallda?

2. Jóhannes skrifar Gifte Gudhræddre
Nofdings-Rösku og þessir Børnum tilf.
sem þu inmisker ad hallda æ fram / og
ganga i Gæileiskanum (3 saure Tru / sa-
me Geilgu Ruperne og Stræperde) eine og þu
þofdu þyrt i Undverdu / Og ad þu
varest aftarlegast Læddom.

3. Gvad skal Macur gista við Gælla

Rieffendo

Kænneur?

Madur ætíð ad medfaka þá i sitt
Þús! Eðle heildur heilsa þinni v. 10.

Þridie St. Johánis Þistill.

Um hvað þýðlar þesse Þistill?

Um Kæðvæðne / Gafía v. 1. til 8.

Um Almæðsku Diótræphie! v. 9. til 11.

Og um Gudræfne Demetriu! v. 12. til 15.

Þistillin til Ebræos.

(Æ ver þessá Þistill hafa skrifað. i vira men
eðle þyrrer voff / Surtier merna ad Paulus hafa
þá skrifað / hvað og sgnest Truanlegt / þad þer
ur ei allesta þote Syrkum Truanlegt / heildur ee
þad nu halled Gþandæ. En þad er noog / ad þá
lúcheildur nagra Kæðvæðna til Saluþstælpæ.)

Um hvað þýðlar þesse Þistill allra þess?

Um Kænneðne Dæme Christi / og
Þyrrerminðanærnar i þol Gamla Testa
mentinu.

I. Cap.

1. Gvada. Kæstær ægur Þostullin Kæst
þoomæ Truangett?

Þylir þad ad Gud fordum (i Gamla
Testamentinu) mærgu Síse og Mærg
þmætt

hætt aðlega falade (fundum i victunum og
draumum) til gedraða fyrir Spæmæss
ena (2. pætti. 1. v. 21. G. E. v. 10. v. 43.)
Þa hefur hafi a þessum Egdussi Dögð
(1. þvi rya Testamente) til vor talad fyrr
er Sonði (Christum Jæsum) þafi hafi set
te til Erfingia yfer alla Mute (epte
hæss magdooonilegu rætturu/ Psal. 8. v. 7
Matth. 28. v. 18. G. D. v. 2. v. 36. Cap. 10.
v. 36. Joh. 1. v. 3. Joh. 3. v. 31. 1. Cor. 15. v. 27)
fyrir hværn hafi hefur einig Betold
ena Skapad (Psal. 33. v. 6. Joh. 1. v. 3.
Cap. 3. v. 17.) v. 1. 2.

2. J hværn er Dagsend Guds Sonar?
Jæpætti?

J þvi/ ad hafi er Etoome hæss Dæd
ar (p) og Rett Jmünd hæss veru/ v. 3.

3. Hværn hætt er Christur Dæpþætti?

Hafi sette sig til hægre Mandar
Eigneðe a Madunum/ So miklu Adre
ordia Einglunum/ sem hafi hefur miklu
frammar þeim/ erft eitt hærra Nafn/ v.
3. 4. (q) hafi skulu allir Guds Eing
lar tilþiðia/ v. 6.

B u

40

(p) Spet. B. 7. v. 26. Col. 1. v. 15.

(q) Psal. 97. v. 2.

4. Svart er Umbatte hlaa goodu Ringla Mga
unum til Sanna?

Peitru Þoonussufamlegir Andar
(r) assendir til Þoonustu / vegna
þeirra sem erfa Skulu Sæluhælpna.
v. 14. 11. Cap.

1. Gætur Christus og so Endurleyst þa Sott
dæmdu Ringlana?

Etge Reinstadar tekur hafi til son
Ringlana / heildur tekur hafi til son
Gæde Abrahams / v. 16.

2. Er Christus og so ordin sattu Madue?

Þissulega / med þvi ad Børnisk hafa
Hollu og Blood / þa er hafi (Gude Sennur)
einnig i sama Mæta þess Hluffakare
ordin / uppa þad ad hafi Mæstena tate
fyrir Daudasi frá þeim sem Daudans
Mætt hafde / þad er Dæflemum / v. 14.
Og Endurleiste þa sem fyrir Dgn
Daudans hlutu um alla Afta i Þrællan
ad vera / v. 15.

3. Svart þrætt er Christus ordin latur synum
Secretum?

Uppa þad hafi Missunfamar þræde /
(so ad hafi gætt þapt Medaunilvan med roft
um

um Dreiskleita (Ebr. 4. v. 15. Cap 5. v. 2.)
 Og Trusndur Byssup fyrir Gude/lil
 að forlga Fookfins Synder / þviad i
 þvi sem hafi þefur lited / og freistadur
 er / þa fann hafi þeim að Nialpa sem
 freistader verda/ v. 17. 18.

III. Cap.

1. Fyrir hvad verður Mose þroosad ?
 2. Fyrir hafs Tru / að hafi var trú
 (Fyrir Gude) i öllu sínu Mose/ (i þeirre Is-
 raelisku Byrkni/ 4. v. 12. v. 7.) v. 25.

3. Hvar Mose Syndatill gífra Þoran ?
 4. Dag (1) (nu a meðan Þyr Næðard
 litar standa opnar og hafi þefur Toom til að
 gífra Þoran) þa hafi þeyrer Ord ÞRoff
 ins/ þa skal hafi eðle forþerda sitt Níar
 ta/ v. 15.

IV. Cap.

1. Með þvessum Gætte naum vree Einn Ey
 2. lqpre Gvilld a Ginnam ?

3. Fyrir Truna / v. 2. Þviad þeir
 (þepnelega þiner Þantrubdu Israclitar / þvess
 linn þad i Syestu Fustigist var þyrer Mosen)
 eru þar eðle tilkomner (þeir eru eðle einung
 ra utrefner og utskupader þra þeirre Tjman-
 legu Gvilld i Canaan Lande / þellbur og Þíng

B u 2

fram

þær þessir Elysbu Svöld a Ginnun) - fyrir
þeirra vantruat Eifer/ v. 5. So lafs-
um off nu Rapp a leggja in ad toma til
þessara Elysbu) Nöglidar (sem er þessir
þessir) uppa það/ ad Eignin falle i það
sama Epterdame Vantruatinnar (þessir
va Vantruabú Jiskelita) v. 11.

2. Geir með þessir Truá til ad komast in i
þessa Rósemd og Svöld ?

Med Guds Orde sem er Eifande
(Joh. 6. v. 38. Phil. 2. v. 16.) og trost-
ugt (e) og hverju Tröggiudu Sverdi
hvassara / (u) og þrenger fier i gignu-
um/ allt þat til / Þi fundur skilur Sæ-
lena og Andan / og Merg og Bein /
(Það er / þvad sem liggur dæld og hild i
Gjörum Mánána/ það erit / þessir / aðbrætt
er/ og verkar Guds Orde / og Ögnar þessir með
Guds Doome) og er Doomare N ugrast-
ingasta/ og Markans Nugarlundar/ Og
þat er eingefi Skiepna fyrir þonum
(Gude) Þsqneleg/ En allir Nluter eru
naft.

(e) Rom. 1. v. 16. (u) Ps. 49. v.
1. Eph. 6. v. 17. G. D. p. 1. v. 37. Eptind.
D. 1. v. 16.

hæfter og Skulder fører hans Aug.
Om (vv) af hvortum vier løsum / v.
12. 13. V. Cap.

Gutnig verður Ríðsmannlegt Embætti

Jesus Christ, utmaaleb!

Latum off hallda Bidurkiesingube
(Evangelii um Christum). Þotad vier þof-
um ei (þess Byskup) sem ei kafi Sam-
þing, hafa með vorum Breiðleikaf
Nellur þess sem freistadur er og allast
Nætt/lyka so sem ad vier (Þad er/ 6an
þenur af Dögum síns Gólds lyka so Keynt
Freistingar Diggulsins og Seimins) Þo ann
Syndar (Þo go þess var Seilagur/ Satlaus/
og þesskilist Syndurum. / Lbr. 7. v. 26.)
Þyrer þvi Latum off. þar ad ganga með
Nugar/ Nreyste / til þess Mandatistaf
Stools (Christum) so ad vier eðlum/
Myskunseme og Mand físum / æ þeim
Egma nær vier þutsum Gulltungs vid/
v. 2+36. VI. Cap.

6versu stoar er su Gædd / sm þeir ræta
 i / er Dinn Sild eru upplifst, og
 þalla so þeg aptur ?

2043 bad

(vv) R[4].7, 8, 10, J[4].16, 8, 17, C[3].8, 14.

Það er Omögulegt/ að þeir sem eitt
 Eitt upplýstir eru / og smækkad þafa
 Minnesta Gæfu / og Múttakrarar eru
 vordner Neilage Anda / Og smækkad
 þafa. Þið gooda Guds Orð / og Kript
 Epterkomande Veralldar / Ef þeir af-
 falla (og Krossfesta skalfum síer Son
 Guds aptur/ og hafi fyrer Skimp hall-
 da) að þeir skylldu kúsa aptur Endur-
 ngader að verda til Yferbotar/ v. 4. 5. 6
 2. Því svarta Með Eyð?

Af því að Eydurist gister Enda
 allrar Þrætu/ so að Trutt blýfur mille
 þeirra / v. 16.

VII. Cap.

1. Gver var Melchisedech?

Nafi var Kongur í Salem (x) (E-
 igðan var kállud Jerusalem / Psal. 76. v. 3.)
 Kiehemadur Guds hins Nærsta / Nafi
 utleggst Kongur Kiektlætesins og Fridar-
 ens / og er samjafnadur (Jesu) Syni
 Guds (Gver ed er sá Hæste Kiehemadur /)
 v. 1. 2. 3.

2.

(x) 15. Mos. 14. v. 18.

17. 18. Hver er einn af þessum vorum þessum
 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Þið hofum ákaf þessum / sem er
 Neilagut / Gaflois (y) Oflekladur /
 Syndugum fróðleika / og hærte ef að
 Nimentu er / (Það er / Gaf er þar er upp yper
 alla Ginnu / uppar þad þad villde alla Glute upp
 þylla / Eph. 4. v. 10) v. 26.

VIII. Cap.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Niner Levittisku Prestar Ofriudis
 Glaser og Boornar eptir Lo gmalenu /
 v. 4. Hver er að þloona þeirre þyrtu
 n ynd og Slugga Ninnestra Audafu
 (sem með þeirra Ríðsmannskap bendu til þess
 Ginnestka Appersta Ríðsmanns Christum J Es
 sum) v. 5. Ef Christus hefur Ofriud
 sine þeirre Þorn (það er sonum eigen Lgtar) /
 þar fyrer hefur þad aðlast Adra Gni
 brette / so sem fa er þetta Testamentis
 Me algaungu Adur er / þvert einig a
 Adra Þyrtarheite stendur / v. 6. (þ þv

B u 4

ad

(y) Ef. 33. v. 9. 1. Pet. 2. v. 22. 1. Joh. 1. v. 3.

ad það til felger off Synginguna Syndana
 þad Elfga Ryp. Þvi ad Christus er eðe
 fyrer Nafra Blood/ uie Kallsa/ heður
 er það fyrer sitt Eged Blood (1) Eitt
 Sín iðgeingist i þid Neilaga (1 Simuca
 til þess Dædar) og fast Elfga Endur
 lausne (Þer þad Soornþære siet hialsum
 þa þrellade það off/ þæe Syndane/ Daudanum
 Þíðplenum og Selvæte/) Cap. 9. v. 12.

IX. Cap.

1. Gætur Blooded Christ og To Reapt
 yner vorum Samvitshum?

Þíðulega / Þvi þad þreinsar vocar
 Samvitshur af Daudum Þerkum/
 til ad þtoona Gude lifanda / v. 14.

2. Hæc er Eit Testament gillat?

Eitt Testament verdur Stadfest
 fyrer Daudan / ellegar duger þad eðe /
 medan það nu lifer sem þad þefur gíot
 st / v. 17.

3. Gæru optíga þerur Christus
 Soornþære þa?

Það þyrtest Eitt Sín fyrer sanna
 eigin

(1) 1. petr. 3. v. 18. Ebr. 7. v. 27.
 Cap. 9. v. 12.

Engin föðrafæring til Þurlofu Sind-
arinnar (þess er fæddur á Krossinum) og
þá so sem þad Mesumun / er tilfærð ad
Emusfæ ad deyja / og eftir þad er Toms-
urinn : So er Christus Emusfæ Off-
rædur / til i þurt ad taka margra (all-
ra manna) Sönder : Ef i Áttad Einn-
mun haf þyrloft (3 sine Dæddalegre Tili-
komu til Dömsfæns) utast Spidar / (Þess
Sönd þess Christus sem er eingre Synd viss-
þyrir off ad Synd gætt / 2. Cor. 5. v. 21.)
ellum þeim sem hans vænta til Salu-
þiðspær (sem hans Tilkomu elka / 2. Tim.
2. v. 8.) v. 26 + 27 + Þessad med Eisse
Offran (2) (er þess a Krossinum) þessur
haf (Christus) ad Eissu fullkomna
gætt / þá sem þessad verda (þessur i
þessur Eru þessad þess þess þess þess)
Cap. 10. v. 14.

X. Cap.

Þessad gott þessur vler ad þess / þess þessur
þessur þess þess Testamentsfæna þess
fullkomna?

Þess þessur Þessur þessur til þess.
B u 5 gætt

(2) Ebr. 9. v. 12.

gænga i þið Heilaga (Gimma) fyrir
 Blooded JESU/ Næm hafi (Christ-
 us) vögðe off nafi og lifande Beg fyr
 er fortallded/ þad er fyrer sitt Nollo/
 (med þot og þa hafi Gæmde stölbunfær þyre
 vorar Synder/ Þa ættæde hafi off Eft þigafi
 Jagaung i Gimma) Og vler þofum Gist
 Kostu Prest yfer Guds Muse/ Þa læt-
 um off þar fram ad gænga med sarnar-
 legu Niarta/i algiordie Tru/yferdreifd-
 er i vorum Nistum (med Bloode JESU
 þess Saktulsa Lambins Guds/ 1. Pet. 1. v. 2.)
 Og vidffila vid vonda Samvitstu
 (Syndariñar) og þvegner æ Eftamanum
 med hreinu Batne (Styrnariñar) v. 19
 20. 21. 22.

XI. Cap.

1. Hvad er su Teu sem gæðer Saluboolpna?

Truck er þrugt Traust/ þeirra Nla-
 ka sem Madur vonar/ og efar ei um þad
 sem hafi æt ecke/ v. 1.

2. Hæv Madur Gude þoknast æn Teuariñar?

Neg/ An Truariñar er Dmögulegt
 Gude ad þoknast / Þvi hver hafi vill
 koma til Guds/ sm hlgtur ad trua þad/

ad

od hañ sie / og það hañ mune Gudur
 stallðare verðar þeirra sem hañ leita /
 v. 5. XII. Cap.

1. Gvortu þu Avertu Teuðisnar ?
 Goodverfni / Ealum oss afleggia
 Söndina (b) þá oss jafnañ vidloder og
 leitar / og laetum oss hlaupa fyrir Þeliffi
 mæde / i þá Drustu sem oss er tilfick
 ud. Og lifa til Jesum / þess Þoppbor
 lara / og Fullkomnara Truarisfor / v. 1. 2

2. Er þu hiner Christnu undervorpar

Krossinum?

3. Ad vssu / Þriad hvern ed Drottin
 eissar þañ agar hañ (c) Ef hvern þañ
 Son sem hañ ad þer tekur / þañ stríker
 hañ. Ef þer Tryptunena þolid / þa
 framþdur Gud sig þdur sem Børnum /
 þot hver Sonur er sem þañ er Faderin
 Tryptar eige ? Ef ef ad þer er ud an
 Tryptunar / hverrar hiner aller þin gaur
 Guðs Þañ eru sluttalatarar voronar / þa
 erud þer þin Þvin (Salsar) ef reke
 (þin

(b) Eph. 4. v. 22. Col. 3. v. 8. 1. pec.
 2. v. 1. (c) Opimb. D. 3. v. 19.

(Den Xertu Gud) Børn v. 6. 7. 8. inc.

XIII. Cap.

1. Gvernis eadur Gud's Ande off til ad lida
Gudrækelegu Læerne ?

Idart Framferde fle an Agorne/ og
læted ydur had nægta fern i Nænd er
(hæd Gud þesur utbætt ydur i yðar Ralle)
þviad hæf (Drottin) þesur sagf
(til Josua og alla Eruadre/ Jos. 1. v. 5.)
Eg vil ecke yfergefa þig/ nie forsooma
(d) v. 5.

2. A Mædur ad hallda þedualge vid Lærdoom
Boangelu ?

Ja/ Læted eige umhvirsfa ydur med
margvælegum og framande Lærdoomu/
þviad það er engtællegru Mlutur / ad
Mærtad er stadfast/ hvad ad fædur fyre
er Nændena/ v. 9.

3. Vm bæd eum viet skylduger vorum Ræf
Sedrum ?

Mæded ydrum Ræfæsedrum og folged
þeim þviad þeir vakayfer (c) yðu
Salum/ lqta sem þeir ed Rækningskap
þar

(d) 5. D. Mos. 31. v. 6. 8. 1. Chron. 29. v. 20. (c) Ræch. 3. v. 8. Cap. 33. v. 2. 7.

þar ferer gæta skulu/ so ad þeir gæte
þad med Gæde en eðe med Andvarpan/
þviad þad er þdur eðe goit/v. 17.

St. Jacobs Pistill.

(Saa Jacob næfndest Alphens / og var
Systur Sonur Martu Modur Jesu/
Vid. Gal. 1. v. 19.)

1. Cap.

1. Gvad seiger Postulen um Þolismæduna
i Greistingunum?

Sæll er saa Madur (seiger hann) sem
Greistingena lqdur / (f) þvi epter þad
hann er reynður / mun hann eðlast Eðfins
Korona / hverre Gud hefur fyrirheitt
þeim sem hann elskar / v. 12.

2. Hvar ær kemur su Závorkis Greistna?

Einginn seiger nær hann Greistast /
(æp Dævelenum / Geimenum / og þæs eiqna Goude)
þadhann af Gude freistadur verðe / þvi
ad Gud er einginn Greistare til hins Don
ca

(f) Job. 5. v. 17. Orðskv. Gal. 3.
v. 12. Ebr. 12. v. 3. Opimb. B. 3. v. 19.
1. Cor. 9. v. 25. 1. Petr. 3. v. 4. Op
imb B. 2. v. 10.

da/og emnis freist at hafi (með þeim 4. vree)
 heilðer freistast hver ein / nær þan til
 freigest af síne eigna Gyrd / og lof adur
 verdur : Og sýðan þad Gyrdin hefur
 gefed (þegar þar Syndsamlegu Gyrdur þara
 upptöktst (off) fæder (vertar) þun Synd
 ena : En nær Gyrdin er fullkomnuð /
 fæder þun Daudan. (Þa klemur þun þot
 til Lædar / ad Mædurin verður sekur þess 114
 lapa Dauda /) v. 13 + 14. 15.

3. Sæm hœrtum koma allar goðar Sædur ?

Þá goð Siðf / og öll fullkomin
 Siðf / klemur ad ofan frá fœdurnum
 Siðfins / Þ hia hœrtum er eingift Þinn
 skipting / me Bæting Siðfins og Mæf
 ursins / v. 17 +

4. Hver er sú Guðs Þlootufla sem
 Guð þotnast ?

Ein Skær og Ofleflud Guðs Þlon
 ufla fyrir Guð fœdur / er / ad vitta fœd
 urlausra og Gefna / i þetta Nærmunga
 um / og sig Oflefladan frá Nærmenum
 ad varðveita / v. 27.

II. Cap.

1. Hvernig mun þara þýtt þeim er eða

glæra

1. Gjöra nein Myrkunat Verk ?

1. Þat mun Omsskunsamur Doomur
yfer það ganga sem einna Myrkunse-
ne þefur gjörda : Og Myrkuness hun-
broosar sier i mooste Doomenum / v. 13.

2. Gjöra þeir Rænglega sem broosa sier ap-
Truneyro þessvissa allad i Gigningnum ?

1. Nvad skodar það þott einhver sege/
hann hafe Truna/og þefur ei Berka ?
Getur Truná gjört hann hialplegan ?
v. 14.

3. Er það noög að vler þessum elna staka Tru-
te men hær Sagnaleste eður Gistorska Tru ?

1. Net / þu fruet að þar sie einunges-
ein Gud : Það gjörer þu vel : Dioflarn-
er teua þvi eistig og eru skelfder / v. 19.

4. Gvad fann að gjöra oss Rettiasta þyrr
Mishunum ?

So siæed hier nu / það Madurisk
verdur fyrer Berka rettlatur/og ei all-
einasta fyrer Truna/v. 24. Þvi lifa sm
Eqdamisk er æn Andans daudur / so er
og Gtisk Truná æn Berkaia Daud /
v. 26.

III. Cap.

Gvad fann Jacob um Brutum og Misbrutum
Tunguáar ?

1. 1. 1.

Sima

Siæd/ Það vjet höldum Þessum t
 Laume/so að þeir hlæde oss / og skioorná
 öllum þeirra Líkama. Siæd Skipin/
 Þó að þau seu stórt/ og verðe af megnuð
 Vinde rekist / þá verður þm þó skioornuð
 að af litlu Störr / hvert sem þa vill er
 sigres. So er og einnig Tunguá lgtill
 Limur og af Stad kemur þó skioornuð
 Mulum. Siæd. Einn lgtill Eld /
 hversu mikinn Skog kafi hafi upp að
 breiða : Tunguá er einnig Eldur/ Þer
 öld full Rænglættis/v. 3. 4. 5. 6. Mid
 Dspaklanta Jult / fullt Daudlegs Gylt
 uris/v. 8.

IV. Cap.

Þvernig gletur Madur ætt Gud þyrir þin ?

Med þvi moote að hafi hafi Dief/
 ulfi/ Neimni og hafi Belyst/v. 7. 8.

V. Cap.

1. A Madur er þe að reida sig uppá fíer
 Ríttæmme?

Þingannvegisi : Þvið so seger Þost
 ulfi/ Þter Auduger Mled/og Rþed/ þse
 er yðar Þesöld / sem þer yður skal for
 ma. Þðvart Ríttæmme er Blonad /

og Klæde yðar eru Møl. Jeteð. Gull
yðart & Gylfur er for. Xidgæð / og þeir
ra Xid mun yður til Vitnisburðar ve
ra / og mun læra yðru Hólde sem Gæð
ur / v. 1. 2. 3.

2. Gættig æ mædur æð hegða siet og stæð
i Lufu og Glufu?

3. Egðe nockur æ medal yðar sœ bidie /
Er nockur i groðu Giede sœ sänge Psal
ma / Ef siet nockur Stukur / sœ kalle
til sœn Vildungana Safnadaens / og
læte (þa) bidia yfer siet / og sig Bid
smøre smoria i Rofne DRÖT
ens. Og Bænna Truannar mun frel
sa þin Stuka / og DRÖttin mun vid
rietta þan. Og þo þan þase Spnder
giört / munu þær þonum fyrtergiefast.
Bæte hver ødrum sgrar Spnder / og bid
ied hver fyrter ødrum / þad þier Neil
brygðer velded / v. 13. til 17.

3. Gættu mytæð æ mædur æð læta siet til
þess þlæst æð Xid hepur gietæð komed
þorum til Apeurbærpo?

Ef æð nockur æ medal yðar vilst
fræ Sæstækanum / og unngi þonum
Xr Ein

Emhver/ Sæ skal vita það/ að hver ed
 Syndaranum umfingir í frá Billu ha-
 ns Begar/ hefur frelsað eina Dnd frá
 Dauda / og mun nðre byrgja Siðlda
 Syndakka / v. 19. 20.

St. Judæ (Thaddæi) Pistill.

I. Cap.

1. Svad seigir þostullá um þar þratt
 þellnu Þingla ?

Þinglana/ hverir eðle geymdu þeir-
 ra Nofdingiadoo (g) heildur for-
 letu sitt Neimele / hefur hafi vardveitt
 til Dooms þess hins mikla Dags / með
 æfinlegum Bendum í Myrkrenu/v. 6.

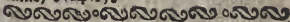
2. Svada þrattan var það sem Góðad Þing-
 illa Michael ætti við Satan ?

Hafi þrattade við Þiðfulka/og tal-
 ade við hafi um Elkama Moosis / samt
 dyrfdest hfi eðle Dooms afkvæde Næd-
 ungariskar a að fella/ (það er Gud ic
 eðle Michael vella Doom Gædungariskar yðe
 Satan) heildur sagde hafi (við hafi)
 Þrottin straffe þig / v. 9.

(g) Job. 8. v. 44. 1. Pet. 2. v. 4.

3. Górnig hefur Enoch þrír sagt þá
Fasta Dag?

Signed/ Seger hafi/ DRÖTTIN
femur med mörg þusund Neilagra/
Doom ad hallda yfer öllum/ Og ad straf
fa alla þa sem Ogudleger eru af þeim/
fyrir allar Giörder þeirra Ogudlegrar
uningeingne/ hvar med þeir Ogudleger vo
ru/ og fyrir allt það harda sem Ogudo
leger Syndarar hafa a móte hönum
latalad/ v. 14. 15.

Opinberan St. Jóhannis.

(Sér ad er skripud XCVI. Arum Epten
Christi Sæding ær þeirre Þy sem neptest Þachs
mus: Svært Jóhannis var rekinn i Utlegd ap
Domitians Keysara/sem hefur vered sár XII.
Rómverske Keysare.)

1. Svæda Land er Þarðmos?

Ög nokkur i því Agæissa Nafe+

2. Hvar er þetta Gap?

Millum Græcklands og þissar misse
Asia / þar sem skilur Evropa og Asia+

3. A Svæda Land skiede þessi Opinberan?

A DRÖTTINS Dege (Einnun Sunudege/)

Cap. 1. v. 10.

X 8 2

1. Cap

I. Cap.

1. Gættum hefur Jóhannes tilskilpad
þessa Opinberan?

Sameiginlega Sís Ríkið er
Sofnudum í þot mikla Ásía Lande
(Gættar ad eru) í Epheso / Smørna /
Pergamo / Thyatiris / Sardes / Phila
delphio / og Laodicea / v. 11.

2. Hvað gæðest þegar Jóhannes þæ
þessa Opinbering?

Han heyrde noeturum Sísu þessa
Ródd / Eg er A og D / Rapphaf og
Gnder / felger Róttia / Sa sem Er /
Dg Sa sem Bar / Dg Sa sem Riemur /
Nia Almættuge / v. 8. Eg var Daud
ur / og síð / ad Eg em lifande fra Ey
lqfd til Eplqfdar / Amen. Dg Eg hese
Lykla Neloftis og Daudans / v. 18.

II. Cap.

1. Gættig Scrappac han og Suggar
Sofnudin í Epheso?

Það hese eg a moole þier (eg má klaga
það um þig) það þu hís Þyrsta Ríarleit
yfergafst (ad þu hefur eðe vered so alvarlegur
Trun og Ríarleitenum sem adur) Místu

a/ hvat fra þu ert fallin/ og gíor þo-
ran/ og gíor þin fyrte Verkin (vert nu
Einbelettur og Vandlátisþullur í Trúna og
Bíxléitanum so sem ardur/v. 4. 5.) þot
hvat hafi yfervísur (Seiðstíngar Dýggur
sing/Syndsamlegar Gynder Solbúna / og Öp-
sofnee Selmsins) þeim mun eg gefa að E-
ta af Eggs+Trenu / það miðt í Guds
Paradís er (eg vil gefa þónum það Rylupa
Lap/ og þa Gímnescu Paradís/ Luc. 25. v. 41.
Opnb. 2. 22. v. 2. 14.) v. 7.

2. Svada þyrstir þu hafi Ríngla Samfundi
nár í Snyrna ?

3. Vert Trur allt til Daudans / so
mun eg gefa þier Koronu Eggsins
(ap 22. v. 10.) (Jac. 1. v. 12.

3. Svadu spær þu hafi Söpnudenum í Pergama ?

Gíor Yferbot/ Ef ef ei/ þa mun eg
snarlega koma til þín/v. 16. Hvat hafi
yfervísur / þeim vil eg gefa að eta af
þot folgnu Mannna (þeirre Gímnescu Glebe
med þerte þínar De og þu ríga að verða náttari
er a. Gímnescu.) og eg vil gefa þónum

Gooda Bifnisburd (eour hveitast Stein)
eg med Bifnisburdenum Rígt Ríft

Skilfæð (a Steinunum: Sá hver ed yðer einn
hafi skal vera Guða Barn / og Samarke Christi?
Rom. 8. v. 17. Joh. 1. v. 12.) v. 17.

III. Cap.

1. Vm það biddur hafi Sönnuðen í Sarden?

Pu hefur það Mæfn / ad þu lifir
og ert Daudur (í Syndene) **vert vakande /**
og styrk þid aðnæð **hvad deyin vill**
(þad er styrk þa sem eru verðir í Trúste.)
þvi þín Verk hefe eg ei fullkomleg
funded (brein og Öpplisk) **þ Guðe / v. 1. 2.**

2. Svad skrifar hafi Sönnuðenum í
Philadelphia?

Síð / Eg kem snarlega / hálft það
pu hefur / so það eingift take þína Ro-
tonu / v. 11.

3. Svad gletur hafi um Ringellu
(Byskupinu) í Laodicea?

Eg veit þín Verk / það þu ert hver-
ke Kallour nie Heitur (ad það er einget
Ríett Xlögbrugleppne nie Vandlæting þín þier í
þínum Teugetbrögðum og Guða Orða.) **Eg**
med því þu ert Bolgur / z hverke Kall-
ur nie Heitur / mun eg utskirpa þier af
mínum Múse (Þad er / Eg vil kenna þig
burt

burt ur manum Söfnude) v. 15. 16. Stof/
 Eg stend fyrir Dyrum/og flappa uppá
 (Eg Tilbyð Mönnum magna hlæð þyrre þess
 diskun Evangelis) Ef nokkur heyrir magna
 Rædd/og upplýkur Dyrnum (Startanu)
 til háns mun eg Jafganga / og Rædd,
 Verð með honum snæða / og hafi með
 mig/ v. 20.

IV. Cap.

Övertig Vefsama þeir XXIV. Öldungarnir
 Rottis sem situr á Stoolnum ?

Þeir fiellu fram fyrir þá sem á
 Stoolnum sat/og tilbædu þá sem lif-
 er frá Eplafð til Eplafdar/og snarudu
 sínum Goronum fram fyrir Stoolis /
 Og sögdu / Rottis/ þu ert verdugur
 að medtaka Dýrd og Reidran og Krapt/
 Þviad þu hefur alla hlute skapad / og
 fyrir þá Bilia urdu þeir/ og eru skap-
 ader/ v. 10. 11.

V. Cap.

Þeir lauk Boof þeirre upp sem Jóhannes
 sá og þær brant heitir Jafgale ?

Það Leoned (Christus Jofus) sem
 er af ætt Juda (Þeir ed eftir síne man-
 nasklegu hlættu var þaddur af þeim Rom-
 ungum)

unglega Juda Rynðætt / Æbr. 7. v. 14.)
 Xool Davids (Æsa. 11. v. 1.) hefur
 yferust / að það opne Bókana / og upp
 briote heñar Sig Isigle / v. 5.

2. Gvernig Eim þeir XXIV. Öldungarnir
 sig við Guds Lamb (J&sum?)

Þeir fiellu fráfi fyrir hönum / og
 sögdu : Þu ert verdugur að meðtaka
 Bókana / og upp að briota heñar Isi-
 sigle / þólad þu ert slátradrur / og End-
 urlepstir oss með þínu Blóði / og þu
 hefur oss gjört fyrir vorum Gude / til
 Konga og Kieftemanna / v. 8. 9. 10.

VI. Cap.

Gvernig atalla þær Sæter Gud sem þyrir
 Sæter Guds Ords þana vörð oplyst
 aðar Sælausar?

ÖXoffin / Þu hifir Neilage og Sæti
 arlege / Nversu leinge þá dæmir þu ekki /
 og hefner vors Blóðs á þeim sem á
 Jörðu bua? v. 10. Og þeim Eisthver-
 ium Einum var gjefin högtur Kyrtill /
 v. 11.

VII. Cap.

Það var sá mykle Skare sem Johanna sá?

Það voru þeir sem komner voru ur
 miklu

inglum Narmføxlum / og síð Skruda
 þveiged háfa z hvítfægad hafi i Blóð-
 de Lambsins / Af því eru þeir framme
 fyrir Stooli Guds / og þjóða hönum
 Dag og Nott i háns Mustere ; Og sca
 uppá Stoolnum situr mun þu yfer
 þeim / Eige mun þu hiet epter Nunga-
 nie Þríska / og eige mun yfer þu falla
 Goolli/nie nockurskonar áttar Nite (h)
 Þvítad það Lambed midt i Stoolnum /
 mun foodra þu og leida til lifande
 Vatns-Brúka / Og Gud (i) mun af-
 þurka allar Grát af þeirra Augu / v.
 14. 15. 16. 17.

VIII. IX. X. Cap.

7. Svad skede þegar þeir 7. Ringlar Bæsunadu :

Þegar sca (1.) Engill Bæsunade/
 þu gjordest Nagl og Eldur med Blóð-
 de Blandadur / og fell niður a Jordenaf
 v. 7. Þegar sca (2.) (Bæsunade) vart
 Þridie Þattur Naffins að Blóðde / v.
 8. Þegar sca (3.) Bles / fell floor Stiar

3 x 5

na

(1) Ef. 49. v. 10. Opinb. B. 21. v. 4.
 Apoc. 21. 23. (1) Ef. 25. v. 9.

na af Nimne / v. 10. Þegar sá (4.)
 var stóor þormirvan a Colehe / Lung-
 lenu og Stiernunum / v. 12. Þegar sá
 (5.) féll aptur Ein Stiarina af Nim-
 ne niður a Jorden a. E. 9. v. 1. Þegar
 sá (6.) urðu stóorir (Jlær) Englar
 lausir / sem bundnir eru við hid mikla
 Batzfall Euphrates / að þeir i Nel flæ
 þridiung Mahasia / v. 14. 15. Þegar
 sa Stóunde Bæsunade / þa varð full-
 þomnadur Leindarðoomur Guds / so sem
 hafi fúsgjörðe sýnum þleomum / og
 Eþæmsþum / Cap. 10. v. 7. (þyrr þar
 sig Engla villia sumer læta skliast, Sig Villu
 men og Salostienendur)

2. Goð var þad sem Jóhannes varð að foelgja
 (þad er að Hugleida kostgæfelega /
 og leggja a Niartad?)

Þad var Ein Boof / sem beiskte hæ-
 ðis Kríð / en var sat i háðis Musse sem
 Huncang / Cap. 10. v. 9.

XI. Cap.

Goetter elaa að spæ ut að þessare Boof?

Eg vil gíefa mýnum Træimur Gott
 um (Truum Ríendum / Esa. 55. v. 4.)

og þeir stusu Spæ þusund Tvo Hund
rud/ og Sexþu Daga/ Klædder Seck,
furn (Vredika min Döcan) v. 3. Þesse eru
Tvo Biskups Eriß og Tveir Eioo-
sa. Skrifar/standande fyrir Guð Jard
aflnar (Sam Zach. 4. v. 2.) út af þeirra
Múke geingur Eldur til að svelgja
þeirra Dvine/v. 4. Þesser þafa Makt
Niminn aplur að Lúka/Dg yfir Böt-
num/v. 6.

XII. Cap+

1. Þvada Stend var þad sem biellst a Himni?
Michael (Christus Jesue/v. 10.) og
þas Gínglar berduft við. Dreka / og
Dreka berduft og þas Gínglar/ og yf-
er usku eðle/Þeirra Etad ut/vard T eñ-
ig ei frammar meir fundið a Himni/ Dg
þa mikle Dreke vard utsnaradur / þi
gamle. Næggermur þa sem að heitir
Drofull og Andskole/hver ed alla Þer-
aldar Kringluna viller/og þas vard ut-
snaradur a Jordena / og þas Gínglar
urdu og eifig utsnarader med þonum /
v. 7. 8. 9.

2. Svada gírdur þeir Geisgu Guds er þess hefir
 Þeir Droopudu með mikille Ródd/ og
 sögdu / Nu er Heilsa og Kráptur / og
 Ráke / og Mættur vors Guds / vordin
 hátt Christis/ með því hafi er utsnarade
 ur / sem þa málade Dag og Nott fór
 er Gude/ v. 10.

XIII. Cap.

Svada Hra var gefin því Dæmni sem var
 lög rimum Þarðelo ?

Því var gefin Mægt yfir allar Rýna
 Fögslar og Tungumál / og Heidinglas
 og allar sem a Jörðu byggja tilbidia
 þad / hvort Rófn eige eru skrifud á
 Lifande Boof Lambins/ hvort slætrud
 er/ af upphæfi Berauldartímar/ v. 7. 8.
 (Syrer þessá Þarðel skilla sumer Mægt Stærd
 og Vellde þess Rómverska Rýkls)

XIV. Cap.

1. Svada Syn sa Jóhanna en þramar ?

Hafi sa einn Stingil fluga ríndi í gegn-
 um Himinif/ sa hafde æfinlegt Evan-
 gelium/ til að fúsgjora þeim sem a Jör-
 du sitia og Byggja/ og öllum Heidingil
 og Rynþættum/ og Tungumálum og
 Föol.

Þoolfe; og hsi sagde med mikilli Rödd/
Öttest Gud og gefed honum Dyrdena /
Þviad komti er Tjme hansi Döoms/og
tilbidid þan sem giört þesur (k) Nime-
en og Jörd/og Sióðin og Vatni. Brusi
ana/v. 6. 7. (þyrr þessi Ringill minna sum-
er ad skiliast eige hsi Sale Lutherus)

2. Svada Rödd Seyrde Jóhanns sem þessade
þa Sale ad vera/sem Dædæ væru i Drottne?

Saler eru þeir Framlidnu sem i
DROTTNE degia/ i frá þessu. Jaf-
Andið seger / ad þeir hvile af þeirra
Erfide / En þeirra Bert filgia þeim
æpter/v. 13.

Capitulum XV. Cap.

1. Svernið er. Lofsangur Mioslo Guds Þlooni
ustur Manna og Lambins Glöðdænde?

Mikil og undarleg eru þan Bert /
Drottinn Gud Almættugur/ Rættvæsser
og Saktarleger eru þynir Beger. Þu
Kongur Neilagra. Nær skal þig ei
hræðast Drottinn/og þessa þitt Nafn
Þviad þu Gist ert Neilagur / af þvi
ællir Gæidungiar munu koma og tilbidia
fyrir

(h) Psal. 146. v. 6.

fýrter þær / þó þínar Domar eru Opin-
berir vordnar / v. 3+4.

XVI. Cap.

Það verður Jóhann. sýnt eftir þetta :

Sig. Singlar með Sig. Skálum / er
voru fullar af allskonar Plögum (Gu-
ds Reide) hvertum þeir uthelltu a Jörd-
ena / Sæ (1.) uthellte Jálum og skado-
fontum Raunum a Meñena / v. 2. Sæ
(2.) hellte ut síne Skál i Siocla / og
hann völd Blood / og öll lif ánde Sæ-
dende i Siocnum / v. 3. Sæ (3.) i
Batnsföllum og Batns-Brúna / og
þau urdu Blood / v. 4. Sæ (4.) gíro-
de Meñena heita með Eldi / v. 8. Sæ
(5.) gíorde að Gitt. Ríke völd For-
míðvöld / v. 10. Sæ (6.) lét Bat-
ned upp þorna i þó mylla Batnsfalle
Euphrates / v. 12. Sæ (7.) gíorde
Reidarþrumur / Eldingar og Járð-
Skálfa / v. 18. (Sýtur þessa Singla halla-
nóttir eige að skiliast Sig. Lættedur Ríkt-
lunnar / hvertier ed skanna Anlechristiá þýtur þar
a Ríking / Umbætt og Skáþerðe.)

XVII. Cap.

Þaða

Spæða þleyre Syner sá Jóhannes í Roptenut

Nafn sá Konu nokkra / sitia á fagur
 Raudu Dýre / fullu af Nefnum Næð-
 ungat Orða / hafande Stó Nefud og
 Eftu Horn / og Konan var klædd Pur-
 pura / og Þelle Raudu / og forgylt Gulle
 og Smysteinum / og Perlum / og hafde
 í Hende Gull Rier / fullt Svavirdingar
 og Þhreintinda þessat Noorunar. Og í
 þessat Efti skrifad það Nafn / Leyndar-
 doomur / hin mykla Babylon / Moedur
 Fryllulifnadaða / og allrar Svavirdu á
 Jorðu / og eg sá þá Kvíðu druckna af
 Bloode Neilagra / og af Bloode Boll-
 aða Jesu / v. 3. 4. 5. 6. Hver ed ept-
 er Utþýding síkals Gíngelsins / merker
 hina myklu Borg (Antichrista / Þarast med
 synu Þarast Dame / heit ed þessat stó Þessat
 í þessu mykla Stad Róm) hver sitt Xþe
 þessat þessat Kongum Þardaríðar / v. 18.

XIIX. Cap.

Sverrig skipar Kaustia Guds oss ad gænga
 ut þess þessum Stad ?

Utgænged af þessu mitt þess / so
 ad þess verded eige Nustafarar þessat
 Sýn

Sýnda / uppi þad þier fæd eige noð
 nd af hefiar Þlagum: Þvi hefiar Sýnd
 er nað allt til Himins / Og Gud miðfest
 æ hefiar Þverud / v. 4. 5. Þat fyrst
 skulu hefiar Þlagut æ einum Dege fæ
 ma / Daude / Harnur og Hingur / Med
 Glæde mun hun brend verda / Þviad Þfa
 lugur er DRÖTTIN Gud sá æ hana
 mun dæma / v. 8.

XIX. Cap.

1. Gvada Gleði: Kaust þat þad sem Þor
 baðes heyrde sýðast?

Hafi heyrde Gina Rödd mykilo Skan
 ra æ Himne / Seigjande / Haleluja /
 (Þad er / Loped DRÖTTIN /) Hellsa og
 Þridur / Dýrd og Kraptur / se Gud vör
 um DRÖTTNE / v. 1. Og þeir sögðu æt
 i Afíad Síð: Haleluja / Og þeir Þroor
 er og Tultugu Wldungar stelli fram /
 og Tilhædu Gud / hver ed æ Stoolnum
 sat / og sögðu: Amen Haleluja / v. 3. 4.
 Þoginum og verum glæder og giefum þer
 um Dýrd / Þviad Þrudfaup Lambins
 (1) er komed / og hafið Þus: Þru þefur
 og

(1) Matth. 22. v. 2. Cap. 23. v. 6. 10.

sig tilbued / v. 7.

2. Viloe Jóhannes Tilboda Ringelið ?

Jón / En Ringelið hafade honum
það / og sagde : Són til / Gist það ei /
Eg er þín Sampion / og þína Bræð-
ra / þeirra sem hafa JESÚS Dítta
leburd / Tilbið þu End / v. 10. (hvortum
allerna Tilheyrer Gistur og Atþellun / 5. Bok
Mos. 6. v. 13. Cap. 10. v. 20. 1. Joh. 5.
v. 10.)

XX. Cap.

1. Gæbbe Jóhannes ein þleyre Syner?

Jón / Nafn sá Enn Ringel (þann Ó-
skapada Ringel / Ódds Son) - Óskafara af
Dínni / Són hafde Lýfil Underdrup-
fina (Lýfil Daudans og Glevatís / Opínb. 2.
v. 18.) Og hafi handlade Drekafi-
(Satan) og flegde honum í Under-
drup / og íslukte hafi þængad til að
utendud yrde um Þufund Ár / þar eftir
væd hafi lous um stutta Stund / v. 3.
So að hafi utgeinge að víska þína Hæd-
nu / í Þíorum Allum Jærdaríðar / Eog
og Magog (Ezech. 38. v. 2. Cap. 39.
v. 1.) að samansafna þeim til Bæ-
rinn

mittu / hvetra Tala er sem Sandur í
 Stöð / v. 8+

8. Górnig segr Jóhannes þar heim Eftir
 Dóma Dege?

Eg sa hina Daudu / bæði floora og smá
 standa fyrir Gude / og Bæturar
 erdu upplærnar (m) og ein Dáur Ból
 vord opnuð hver ad er Eftir (n) og
 hinar Daudu urdu dæmdar eftir Skrif
 else í þeim Bókum / eftir þeirra Bætur
 um. Og Stórnig gaf frasi þa Dau
 du / sem í þónum voru / og Dæde og
 Helvete Gæfu þa Daudu / sem í þeim
 voru / og þeir urdu Dæmdar / hver eftir
 sknum Bæturum. Og Dæde og Helv
 te urdu kóstud í Eftir Dyle. Og ef
 nokkur fannst ei Skrifadur á Eftir Bók
 else / sem vord burt kastadur í þad Eftir
 sine Dyle / v. 12. 13. 14. 15+

XXI. Cap.

9. Górnig utmælir Jóhannes þa Gellögu Borg
 og þa 17du Jerusaleim?

Nun er tilkendið so sem þriddi Brud

ur

(m) Dan. 12. v. 1. Psll. 4. v. 7. Opinn
 B. 3. v. 2. Cap. 13. v. 8. (n) Dan. 7. v. 10

út móðir sýnum Mátti / Og eg heyrde
 Rödd mikla af Himnum segja / Síð
 þar Tialld. Þud Gudo hía Máttum /
 Og hafi mun hía þeim byggja. Og
 þeir munu hafa fólki vera / og hafi Gud
 fíalsfur meður þeim mun þeirra Gud
 Vera. Og Gud mun þerra öll Tær
 af þeirra Augum / og Daudis mun eige
 meir vera / eige Narmur nie Kvæman /
 nie heildur Þvina mun meyr vera / v. 2.
 3. 4. Hver ed yfervísur / Sæ mun Er
 fa allt það / og eg vil hafa Gud vera /
 og hafi mun mið Sonur vera / v. 7.

2. Hver mun ganga í þa Glimneska

Jerusalem

Gætt Almennilegt (Það er Öbrennt
 Stjörn. Þof Þof. 10. v. 24. 25.) skal þar
 nokkurstadar iðganga / og það sem gísta
 er Undstygð og Lögge / Hældur þeir sem
 skrifader eru að lifande Þofene Lamb
 sino / v. 27.

XXII. Cap.

1. Góða Dæð og Salu munu þau Salu
 þólfnu Gæðþær þar gðlæst

Þv 2

þau

Þau munu síð Guds Andlit / og hafa
 síð Nafn min í þeirra Gæðum verð
 Og þar mun eingest Rótt vera (o) og
 ei víð þurfa nokkrar Eðflingar / edur Eð-
 oss Solarískar / þviad Gud **DRÖT.**
 til mun stöðfur uppláfa þa / 2 þeir munu
 eðfla frá Eðlísfo til Eðlísfoðar / v. 4. 5.
 2. Hvernig Endar Jóhannes Opnbering sýna?

Ef Einhver setur þar nokkud til /
 þa mun Gud tilfætla yfir hann þær
 Bláugur sem skrifadar eru í þessare
 Book / og ef einhver setur þar nokkud
 frá / utaf Orðum Bokarískar / þessárar
 Spæðsögu / þa mun **GD** Afmæla hans
 Dríld af Eðss-Bookene / og af hñe
 Drilögu Borg / og af því sem í þessare
 Book skrifad er. Þetta seget sa þetta
 Dítat / Já Eg kem snarlega /
 Amen. Já kom þu **DRÖT**
JNN JABB / Amen.

(o) Ef. 60. v. 19. Jacb. 14. v. 7. Opnber.
 Rof. 21. n. 23. 25.

Under Boka þess Nýja Testamentesins.

Soli Deo Gloria

GENESIS

Litell Bidbæter um Jntak

Sierhvættar Bókur i Biblium.

GENESIS sner (1.) Sterðleislega/ Syrer
byggja Guda i þvi/ ad varduella sijnna sönu Dyr
kun / Einnig þa Plöð og Hættvott af hverre
Christur, ætts ad þæðast. (2.) Sner vered þæ
Truabreggð. Forspeðraða allt til Moscu/ og læ
þa Syrermyndanc uppá Christum. Þænnig sner
þær þin Syrstu Vpþætt Guds Rættu/ og þær
su ad þær þær vered þættad, allt til þess ad
Moscu var e Dögum.

EXODUS Þær II. Bók Moscu sner /
þær su ad Gud þær stjórnad sijnur Soolte og
Sönnuðe Dænsamlega/ Rætt þad og Verndad.

LEVITICUS III. Bók Moscu. Sæger þær
þær vered þær Sættur Guda Dættunarettur i
þærre Syrstu Guds Rættu/ þad er þær Gyð
ingum.

NUMERI IV. Bók Moscu. Jæbællur Mæ
tal og Verallilega Stjórn meðal þess Soolte.

DEUTERONOMIUM. V. Bók Moscu. Jæ
rettar þad allt sem þær III. næstu undanþætt
de Bókur Jæðalluðu/ til þættare Jþugunar og
Ættærbættene.

JOSUA Bók sner/ þær su ad Guds Sool
og Samfunda þær uad ad Stæðstætt og
Grootursetstætt i þvi Syrtættne Lande.

DOMAR Bók/ þær su ad Guds Rættu
þær varduettst ættar þad þun þærð. Plættu.

Beskrifning Booka Biblíunnar

þerod / Jarnvel a þínum Styrjalldarspinnistur
Egðum / þa Stílaoen Landa og Lgða var þín
vístta / og einn Ljörne Málísa.

Rutha D. Synce þvörsu að Állum Leifingi
Lalla var þvörsmyndub með Sambud Gyðinga
og þvörsat Bonu / að þvörsium Chrístus ætti
og að Róma.

Samueli z Bonunga Þakur var segle þvörsu
su að Gyðingar z Gudis Ártíla þvörsu eblíst Egd
Woodra Bonunga z málíad þa vöndur málíu.

Chronica Þakur eru / sem Ræðaðeðeð 4 let
sonymus seger / Annala og RættatíEld
Þakur þíno S. Tísta; Sem Jæðinda
þetta í Stattu Málíe þvörsu þvörsu
að Gudis Sögnubur þvörsu þvörsu vld þvörsu
er aðað þvörsu Vöðvöðer tíl þvörsu Þak
þvörsu Málíe Leifdingar. Get seger og Rætt í Jage
þvörsu þvörsu Ártísta / að þvörsium Chrístur ætti
að þvörsu.

Esra Book. Er um vörðing Gudis Sögn
aðað er þvörsu þvörsu Leifding.

Nehemia D. Synce / þvörsu Book þvörsu vld
er vöðvöðer z Rína og Vöðvöðer / sem þvörsu þvörsu vld
er þvörsu að Gudis Sögnubur var vldvöðvöðer.

Esther Book Rætt / þvörsu Gud vöðvöðvöðer
þvörsu Sögnu Þvörsu og Rættu Tru / jarnvel í
þínum málíu Vöðvöðvöðer og Þvörsuþvörsu.

Jobs Bookar Jæðvöðvöðer er að syna þínum
Truðu Rítt þvörsu Vöðvöðer Þvörsuþvörsu í
þínum Sögnvöðvöðer / þvörsu næst / þvörsu að þvörsu
Rættu Tru þvörsu vldvöðvöðer vld vld og
þvörsu / jarnvel aðaðvöðvöðer / Rítt þvörsu Jacobis
Sögnvöðvöðer / Sögnvöðvöðer þvörsu Jomarlis og Ríttu

Danſel Spæmadur / hœrfu ad Gud ſige
 vi ſine Kyrtu. og Verallblege Stegt med Løn
 og Lædum hld Viſturlegasta.

Joseas Spæsmadur sýner Messíam so sem
það er viðrettar Sta. Skund og Þyrktu.

Joel taler både om ypperhangende Dømt
og om Hønderfamilege Svelfun þar þar/fo 2 om
Hødar Delgigninga Hya. Telt. fierbeileg om
Utsending Seilage Hnda.

Amor utskyrer og pyrer fæger Guds Gærd
Dooma/ yper og i gægn þeim Ydrunarlausu.

Obadiah Spæmadur færpar til Afen Læti
 rekommenda og seger þeim / að þeim stænde ef
 þá opna vegur til þess Lylipa Rups og Saglus
 blælpærefar.

Jonas. Gærfu að Gud beri Umhyggju
þyrir Salarheill og Hælsueldingana/ og að
það hafi það gætt jafnvel á Dögum gamla T.

Altheaa synes hørtu od Gud velle sende
Bannadar og vidrette haat sybellet.

Nabum Teker ad Gud Tvedelagge og poud
Marpe Tjesta og Vonda Yhermen.

Gabacuc et sama Epnes sem Zabum.

Zophonias syner hversu það lígæ að taka
því með Jóran og Rærbac/ þegar Gud þæ æ
Ræffa og Gyta.

Geogena brampylæe Guds Dødsfærd og
 helte Spis Tru med Røstend og Alvor.

Zacharias upptælar Gydinga með Jafnd
þa er kommer vora ur þeirre Babylon:sku Ger-
leifna til að þjóna Ísraels Gud: og vitna
mí Messíam með mörgum þárum Epterlöfing.

him og Spæðoomum.

Molachias byr segir/ að þar munde vera
 að hin vefsa Júlka og Ogudleika a þerðum/
 um þar munder sem Menfias fírmie i Gollönu
 en þóttu þó Menfias til að stíra Þerþot/
 af þó. Su Tílkoma síe i Kæur.

Níja Testamented.

MATTEVS Gudsþallamadr uppmælir
 Christi Spámanlega Embætti/ eður Þíðanustu
 þíer a Jöru.

MARCVS Gudsþallamadr setur þar
 þó/ þerfu að Christus hafi niðurbroten Þíð
 alfno Ríke.

LUKAS Gudsþallamadr talir Ríntan
 lega um þa Máðoomlegu Mættum Christi og
 þar þar að þar.

JOHANNES Gudsþallamadr talir þellu
 um Gudsþómen Christi.

MARK: Þó Þóttuláka síner / þerfu
 að Christeleg Tru þar utbreidd / Þíng þerfu
 su að þar þar Golluþíer eige að stíen/
 af en Golluþíer Spéte/ sem og þar þar Framfyr
 og Golluþíer Þíðomur eige að vera þíe Syro
 um Sálmann.

St. Pauli Þíttu til Rómverfa Ríntan
 Ríntan og Almæleget Mæra og Gollu/ til að
 gollu þíttu Salar Þíttu þerfu salla Tru.

I. Þíttu til Corinthíus síner Christum að
 vera Þíttu Golluþíer Sálubíttuþerfu / að
 Tru þíttu byggfast a þíttum/ Þíttu Framfyr
 ed / og að Synda Spíllingun og Sygðingun
 þar verða með þó moore upprættar.

II. Þist. til Corinthios / Þar i þorsvarar
St. þall sig/ og hina adra Postulana i sijná
Postula Embætti i gtegn fálá Postulum.

Þist. til Galatas Refur þu Ötning þina
fálá Læðooms og Guds Ötta til Þafa / þe
ed stéingdu Lægmæltu og Evangelio samant.

Þist. til Ephesios upphættur til Stæðugleis
La i Truæ.

Þist. til philippenses æmiser til ad þall
da stæðugt við þid Góða.

Þist. til Colosenses þeimter Stæðuglynt
þu i þeire sánu Tru i gtegn Gæms Spékungum
þodrum sem villdu leida Christna af þega.

I. Þist. til Thessalon. Gigrer Örugga og
Stæðasta i Truæ / æ moote upptönnu
Æfæendum.

II. Þist. til Thessalon. Æ sama Epæis
og þin frære.

I. Þist. til Timothy. uppreðer þin æt
st Ræðemasi og Læðþodur.

II. Þist. til Timothy. Æ so sem eitt Testa
ment og Stæðestur þess Timothyum og stæðgt
ad gigrer þar með i sijná Embætti.

Þist. til Titum mæltu vel þyrer Titu so sem
Þreft og seurt þan ið.

Þist. til Philemonem klemur Pinum Þion
i Sætt við sin Gætt og gæingur i Þorgun þyr
er þan.

Þist. til Hebrews sánu / ad þin Levitiska
Guds Þioðustá i Gamla Testamentinu fræra
myndade Christum/ og ad alle ætt þess Gætt
er i þu / þlyðe uppæ þan.

—T. Gr. picture dist. Begone ad lanta Etuna
of Goodverken zelgiast ad.

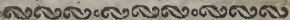
II. St. Peter's Pk. Gughrister moote
 Ekdomane Ekshofendum.

St. Jacobs Dist. Steiner Stugu pyrer þessi
Seyðlingum sem þa viðgengust.

St. Jóhann's Distlar Fieða heilgufur að fle
 Máttuist Christi til vor/ og þessu vör eigna
 að elsta heilgufur og mótt.

St. Jude Dist. Amiser ab Randa et moor-
te Villus Rindendum og Siccivringum.

Op den 14^{den} Boet St. Johannis sander brad
praktische mynne i Eude Bytius / a t pterkom
ande Eud / og sier i Lege, vill Geil. Johans
Leiderette per. Samfundet sem vorp i Afla /
og foma heim til ad sigra Perboet.

Um þær Dætur sem kallast
hinar **ADONYPHISES**/ hvatra
eða neitt er gætt í D. Joh. Lás.

• ԾՅԵԼՅՈՒԹՅԱՆ ԿԱՐԳԸ:

I. Þessar Þáttur hefst Apocryphi edur
Gulldar (1.) Þegna þess þær þora þreite ve-
ed lesnar í Samfundum & ydingana / nte heldur
í Sönnundum þísa fyrstu Christnu. Öppari
legar og eða þara þar vered þar utlagdar. (2.)
Þar þess þara eiga og þara huldar þar sem þar
ad breiða nodra. Tíðari Stein og meiga eða
brúfast eitt ad stýrta þara.

II. Perpetua og Ringarvegir ad metast
Iapnas pinum Canonisku Doctum. Gal. Rim
ning

singar. En sádur ad brúfast sem Öbrygðul
Mæli. Snuta Truat vortar og Lybnesins. (1.)
Að þol þar eru eðe Jngieknar að sláþum Gude
an Mædala / þellur þara þar vered skripadar
að Mæsum an noðura Gudlego / W. Almestel
lego og Sierdesleslego Jöblasþura og Skyðune
ar. (2.) Vegna þess þar þara þverke vered.
Samsettar að þessu Tyd sem Spæmestærner lsi
þu / nie i þol Mæle sem þeir skripudu i / Wæ
þellur þara þar Vitne um Christum / þvad þo
aller Spæmestærner gíðra / Act. 10. v. 43. (3.)
Að þol ad þverke bramþær Christum nie Postu
ularner i xga Testamentinu vöðud ut þeim /
Wæ þellur þara þiner Ögmli Gyðingar (sem
þo var truat þyrt Gud's Orde / Rom. 1. v. 2.)
sett þar i Registur þina Canonisku Dooka.
(4.) Mæð þol þar Jschallda sumþadar margt
Öfate og Wöðurkömleget / þad sem er Gagni
flæðeleget Moses Lögmanle og Skripum Spæ
manastia / og seigia skalnar til syn og syns Mios
Singda.

III. Samt sem áður eru þar lærnar þylgi
ta. Læll. Ritning þess Gamla Testamentis / og
þara vered þeingnar Christnum / ad þeir ypæri
Jasu þar / so sem vei Wætsamlegar / Gud's Goolfs
til Öppþyggingar / og eru þar so sem noður
Speigell Gudlegar Forsorgunar og Sulltunge
ro. Christelegar Spæts. Gooða Gufar Aga / og
Lællsufamlega Sida. Lærdooma. Þa síga þar
eðe ad grýða þöruvæse / en skilst ad Grundvællur
þalpa Gud's Orda læpe / Wæ þellur þar
en þar eru þol Samþlooda.

IV. Eð þessat Apocryphisku Bókur eru
 sem hiet greiner. (1.) Juditha Bók / Þar
 er Oryst þær hana þat Samset / Igla nær
 þat þat gíft er þun þra seiger / og nokkr
 halda að þun sit Ein Dame: Saga eil að sgn
 Guds Vndrunatlega Vege. (2.) Spektar Bók /
 Sem nokkr eigna Salomon Ronge / Eð aðre
 neita þol með betre Aftadum. Nokkr byggja
 la / að þis Aftadrage Gyðingur þisla hær
 skripað þana / Eð þlester meina þat þat gíft
 Eð þær aña Spektar eð þessat / þær Afta
 se Mhoost og Mfunugt. (3.) Tobia Bók
 er og halda að sit Ein Dame: Saga / til að
 gífta Mhoost þagrað Lærdoom / og Suggun
 Guss: Kross sem Gudþræddum ber að Lærdoom
 og þraðsetla þat til Dame Evggia Ræðvandr
 ra Maða / þind Eldra og Yngra Tobia. (4.)
 Syrach þær skripað suna Bók þanda Syne
 Janum Jesus / þær þun þat kende þat aðglatu
 Gestræde sem þun Jachellundur / og liet þat lara
 þau so þat skripað þau að Geyku / að Bókta
 vart þatig eil eptet þat. (5.) Baruch Bók
 þær eð se Baruch skripað / sem var Skripate
 Jeremia Sparmann / með þol þat þat með þun
 um burt að Gyðinga Kende til Egyptaland
 Eð þessat þær vart i Babylon / og þat er M
 hoost þær að sit Rættur Aucter þessat Bók
 fat. (6.) Maccabæa Bókur seigia þær
 þatera Arhannum að sgn / Eð þo nio mæ
 þaru Mhoost / Eð þellur vita Mæ þær þat
 þat Ræð. (7.) Greiner að Eftir / og (8.)
 Þat Daniel / þær þis Galt D. Lucius eð

ed og samantlesed so sem no þur Bloomstue / og
 fere i þin Allingard / med þvi þvi i ma þa
 þina; mægt Gott. Sid sama er ad seigta um
 þad Xrist um Sussa / Del og Drefan i Bar
 bylon / Manasfen og Asarix Bæn / Item Ropt

saung þetta þrigga Maða i Eldar

Opnum / Og vele Ringen

þer þetta æt þvi

ur Skripad.

Regned alla Hufe / Og Behaldd
 þvi þad Gott er.

Bænar Vers edur Andvari

Þm Krapt til Sæluhlæpar
Þess Guðs Orðs.

Orð af Gr. Odde Odds. Synne

Jordum Preste ad Reynocellum

1800 i Álfos.

Ton/ Gimen Ropt Hæpð Jærd/ etc.

I.

ORð þitt/ dgr DRottan / Wice

Dæsamt Læfs. Goddur er :

Drag það i frá mier eige /

Uns hiedast burtu dege :

Riektast mier Jæglef Anda /

Og læt eg neitt Jilt granda.

II.

DRg vell æ Dauda. Stund /

Dapta gled. Rugar. Lund:

Sqn mier þitt sáðast Godda /

Sæl muna hvíl þa mooda /

Og nær þæt Raudum læstast

Niocta læt. Ninnu. Þiffa.

ERRATA.

Pag. 39. Lin. 17. led Ringen. P. 95. l.
 15. l. af Aftoolunum. P. 218. l. 20. l.
 Mustersed. P. 310. l. 13. l. Løgmales. P.
 328. l. 17. l. Bilsad. P. 418. l. 6. l. merkt
 a. P. 448. l. 5. l. Gellfugtapara. P.
 584. l. 22. l. sagde. P. 629. l. 19. l.
 Sannadenum. P. 631. l. 9. l. En mun upp
 aptur ryfa. P. 684. l. 8. l. til. P. 684.
 l. 7. l. Lioofenu. P. 689. l. 15. l. þalder.
 P. 710. l. 11. l. Luc. 23.

Og það flestra hefur mátt sferi
 síst i Þryckingu þessarar Bókar/ Er
 Gudhræddur Lesare umbedest að Laga
 fara og lesa i Mæli.

